

බුද්දකනිකායෙ

ජාතක-අට්ඨකථා

(පටිමො භාගො)

ගන්ථාරම්භකථා

ජාතිකොට්ඨසභස්සෙහි , පමාණරහිතං හිතං;
ලොකස්ස ලොකනාමෙත, කතං යෙන මහෙසිනා.

තස්ස පාදෙ නමස්සිත්වා, කත්වා ධම්මස්ස වඤ්ජලිං;
සඬ්ඝස්ස පතිමානෙත්වා, සබ්බස්මිමානභාජනං.

නමස්සනාදිනො අස්ස, පුඤ්ඤස්ස රතනත්තයෙ;
පවත්තස්සානුභාවෙන, ඡෙත්වා සබ්බෙ උපද්දවෙ.

තං තං කාරණමාගම්ම, දෙසිතානි ජුතීමතා;
අපණ්ණකාදීනි පුරා, ජාතකානි මහෙසිනා.

යානි යෙසු වීරං සත්ථා, ලොකනිත්ථරණත්ථිකො;
අනන්තෙ බොධිසම්භාරෙ, පරිපාවෙසි නායකො.

තානි සබ්බානි එකජ්ඣං, ආරොපෙත්තෙහි සඬ්ගහං;
ජාතකං නාම සඬ්ගිතං, ධම්මසඬ්ගාභකෙහි යං.

බුද්ධවංසස්ස එතස්ස, ඉච්ඡන්තෙන වීරට්ඨිතිං;
යාවිතො අභිගන්ත්වාන, ථෙරෙන අත්ථදස්සිනා.

අසංසට්ඨවිහාරෙ , සදා සුද්ධවිහාරිනා;
තට්ඨෙව බුද්ධමිත්තෙන, සන්තචිත්තෙන විඤ්ඤානා.

මහිංසාසකවංසමිති, සම්භූතෙන නයඤ්ඤානා;
බුද්ධදෙවෙන ව තථා, හික්ඛුනා සුද්ධබුද්ධිනා.

මහාපුරිසවරියානං, ආනුභාවං අවිත්තියං;
තස්ස විජ්ජොතයත්තස්ස, ජාතකස්සත්ථවණ්ණනං.

මහාවිහාරවාසීනං, වාචනාමග්ගනිස්සිතං;
භාසිස්සං භාසතො තං මෙ, සාධු ගණන්තු සාධවොති.

නිදානකථා

සා පනායං ජාතකස්ස අත්ථවණ්ණනා දුරෙතිදානං, අවිදුරෙතිදානං, සන්තිකෙතිදානන්ති ඉමානි තිණි නිදානානි
දස්සෙත්වා වණ්ණියමානා යෙ නං සුණන්ති, තෙහි සමුදාගමනො පටියාය විඤ්ඤාතත්තා යස්මා සුට්ඨු විඤ්ඤාතා නාම
හොති, තස්මා තං තානි නිදානානි දස්සෙත්වා වණ්ණයිස්සාම.

තත්ථ ආදිතො තාව තෙසං නිදානානං පරිච්ඡෙදො වෙදිතබ්බො. දීපඬ්කරපාදමූලස්මිඤ්ඤි කතාහිනිහාරස්ස
මහාසත්තස්ස යාව වෙස්සන්තරත්තභාවා වචිත්වා තුසිතපුරෙ නිබ්බන්ති, තාව පවත්තො කථාමග්ගො දුරෙතිදානං
නාම. තුසිතභවනතො පන වචිත්වා යාව බොධිමණ්ඩෙ සබ්බඤ්ඤාතස්සත්ති, තාව පවත්තො කථාමග්ගො
අවිදුරෙතිදානං නාම. සන්තිකෙතිදානං පන තෙසු තෙසු යානෙසු විහරතො තස්මිං තස්මිංයෙව යානෙ ලබ්භන්ති.

1. දුරෙහිදානකථා

තත්‍රිදං දුරෙහිදානං නාම – ඉතො කිර කප්පසතසහස්සාධිකානං චතුන්තං අසඬ්ඛොයානං මත්ථකෙ අමරවතී නාම නගරං අහොසි. තත්ථ සුමෙධො නාම බ්‍රාහ්මණො පටිවසති උභතො සුජාතො මානිතො ච පිනිතො ච සංසුද්ධගහණිකො යාච සත්තමා කුලපරිවට්ඨා අක්ඛිත්තො අනුපකුටියො ජාතිවාදෙන අභිරූපො දස්සනියො පාසාදිකො පරමාය චණ්ණපොක්ඛරතාය සමන්තාගතො. සො අඤ්ඤං කම්මං අකත්වා බ්‍රාහ්මණස්ප්පමෙව උග්ගණ්ඨි. තස්ස දහරකාලෙයෙව මාතෘපිතරො කාලමකංසු. අථස්ස රාසිවඩ්ඪසකො අමච්චො ආයපොත්ථකං ආහරිත්වා සුවණ්ණරජතමණිමුත්තාදිහරිතෙ ගබ්භෙ විචරිත්වා “එත්තකං තෙ, කුමාර, මාතු සත්තකං, එත්තකං පිතු සත්තකං, එත්තකං අයාකපයාකාන”න්ති යාච සත්තමා කුලපරිවට්ඨා ධනං ආවික්ඛිත්වා “එතං පටිපජ්ජාහි”ති ආහ. සුමෙධපණ්ඩිතො වින්තෙසි – “ඉමං ධනං සංහරිත්වා මය්හං පිතුපිතාමභාදයො පරලොකං ගච්ඡන්තා එකං කභාපණම්පි ගහෙත්වා න ගතා, මයා පන ගහෙත්වා ගමනකාරණං කාතුං වට්ටති”ති. සො රඤ්ඤො ආරොචෙත්වා නගරෙ හෙරිං වරාපෙත්වා මහාජනස්ස දානං දත්වා තාපසපබ්බජ්ජං පබ්බජී. ඉමස්ස පනත්ථස්ස ආවිභාවත්ථං ඉමස්මි. යානෙ සුමෙධකථා කථෙතබ්බං. සා පනෙසා කිඤ්ඤාපි බුද්ධවංසෙ නිරන්තරං ආගතායෙව, ගාථාසම්බන්ධෙන පන ආගතත්තා න සුට්ඨු පාකටා. තස්මා තං අන්තරන්තරා ගාථාය සම්බන්ධදීපකෙහි චචනෙහි සද්ධිං කථෙස්සාම.

සුමෙධකථා

කප්පසතසහස්සාධිකානඤ්ඤි චතුන්තං අසඬ්ඛොයානං මත්ථකෙ දසහි සද්දෙහි අවිචිත්තං “අමරවතී”ති ච “අමර”න්ති ච ලද්ධනාමං නගරං අහොසි, යං සන්ධාය බුද්ධවංසෙ චුත්තං –

“කප්පෙ ච සතසහස්සෙ, චතුරො ච අසඬ්ඛියෙ;
අමරං නාම නගරං, දස්සනෙයාං මනොරමං;
දසහි සද්දෙහි අවිචිත්තං, අන්තපානසමායුත”න්ති.

තත්ථ දසහි සද්දෙහි අවිචිත්තන්ති හත්ථිසද්දෙන, අස්සසද්දෙන, රථසද්දෙන, හෙරිසද්දෙන, මුද්දිඬගසද්දෙන, විණාසද්දෙන, සම්මසද්දෙන, තාලසද්දෙන, සඬ්ඛසද්දෙන “අස්නාථ, පිචථ, බාදථ”ති දසමෙන සද්දෙනාහි ඉමෙහි දසහි සද්දෙහි අවිචිත්තං අහොසි. තෙසං පන සද්දානං එකදෙසමෙව ගහෙත්වා –

“හත්ථිසද්දං අස්සසද්දං, හෙරිසඬ්ඛරථාහි ච;
බාදථ පිචථ චෙව, අන්තපානෙන සොසිත”න්ති. –

බුද්ධවංසෙ ඉමං ගාථං වත්වා –

“නගරං සබ්බඬ්ඛසම්පන්නං, සබ්බකම්මමුපාගතං;
සත්තරතනසම්පන්නං, නානාජනසමාකුලං;
සම්ද්ධං දෙවනගරංව, ආවාසං පුඤ්ඤකම්මිතං.

“නගරෙ අමරවතියා, සුමෙධො නාම බ්‍රාහ්මණො;
අනෙකකොට්ඨන්තිවයො, පහුතධනඤ්ඤවා.

“අජ්ඣායකො මන්තධරො, තිණ්ණං වෙදාන පාරගු;
ලක්ඛණෙ ඉතිභාසෙ ච, සධම්මෙ පාරම් ගතො”ති. – චුත්තං;

අපේකදිවසං සො සුමෙධපණ්ඩිතො උපරිපාසාදවරතලෙ රහොගතො හුත්වා පල්ලඬ්ඛං ආභූජිත්වා නිසිත්තො වින්තෙසි – “පුතබ්භවෙ, පණ්ඩිත, පටිසන්ධිග්ගහණං නාම දුක්ඛං, තථා නිබ්බත්තනිබ්බත්තට්ඨානෙ සරිරහෙදනං, අහඤ්ච ජාතිධම්මො ජරාධම්මො ඛ්‍යාධිධම්මො මරණධම්මො, එවංභුතෙන මයා අජාතිං අජරං අඛ්‍යාධිං අදුක්ඛං සුඛං සීතලං අමතමභානිබ්බානං පරියෙසිතුං වට්ටති, අවස්සං භවතො මුච්චිත්වා නිබ්බානගාමීනා එකෙන මග්ගෙන භවිතබ්බ”න්ති. තෙන චුත්තං –

“රහොගතො නිසිදිත්වා, එවං වින්තෙසහං තදා;
දුක්ඛො පුතබ්භවො නාම, සරිරස්ස ච හෙදනං.

“ජාතිධම්මො ජරාධම්මො, ඛ්‍යාධිධම්මො සහං තදා;
අජරං අමතං ඛෙමං, පරියෙසිස්සාමි නිබ්බුතිං.

“යංනුනිමං පුතිකායං, නානාකුණපපුරිතං;
ජඩ්ඬසිත්වාන ගච්ඡෙයාං, අනපෙක්ඛො අනත්ථිකො.

“අත්ථි හෙහිනි සො මග්ගො, න සො සක්කා න හෙතුයෙ;
පරියෙසිස්සාමි තං මග්ගං, භවතො පරිමුක්තියා”ති.

තතො උත්තරිපි එවං වින්තෙසි – යථා හි ලොකෙ දුක්ඛස්ස පටිපක්ඛභූතං සුඛං නාම අත්ථි, එවං භවෙ සති තප්පටිපක්ඛෙත විභවෙනාපි භවිතබ්බං. යථා ච උණ්හෙ සති තස්ස වූපසමභූතං සීතමිපි අත්ථි, එවං රාගාදීනං අග්ගීනං වූපසමෙන නිබ්බානෙනාපි භවිතබ්බං. යථා ච පාපස්ස ලාමකස්ස ධම්මස්ස පටිපක්ඛභූතො කල්‍යාණො අනවජ්ජධම්මොපි අත්ථියෙව, එවමෙව පාපිකාය ජාතියා සති සබ්බජාතික්ඛෙපනතො අජාතිසඬ්ඛානෙන නිබ්බානෙනාපි භවිතබ්බමෙවාති. තෙන වුත්තං –

“යථාපි දුක්ඛෙ විජ්ජන්තෙ, සුඛං නාමපි විජ්ජති;
එවං භවෙ විජ්ජමානො, විභවොපි ඉච්ඡිතබ්බකො.

“යථාපි උණ්හෙ විජ්ජන්තෙ, අපරං විජ්ජති සීතලං;
එවං තිව්ධග්ගි විජ්ජන්තෙ, නිබ්බානං ඉච්ඡිතබ්බකං.

“යථාපි පාපෙ විජ්ජන්තෙ, කල්‍යාණමපි විජ්ජති;
එවමෙව ජාති විජ්ජන්තෙ, අජාතිපිච්ඡිතබ්බක”න්ති.

අපරමිපි වින්තෙසි – යථා නාම ගුප්තාසීමිති නිමුග්ගෙන පුරිසෙන දුරතො පඤ්චවණ්ණපදුමසඤ්ජන්තං මහාතළාකං දිස්වා “කතරෙන නු බො මග්ගෙන එත්ථ ගන්තබ්බ”න්ති තං තළාකං ගවෙසිතුං යුත්තං. යං තස්ස අගවෙසනං, න සො තළාකස්ස දොසො. එවමෙව කිලෙසමලධොවනෙ අමතමහානිබ්බානතළාකෙ විජ්ජන්තෙ තස්ස අගවෙසනං න අමතනිබ්බානමහාතළාකස්ස දොසො. යථා ච වොරෙහි සම්පරිවාරිතො පුරිසො පලායනමග්ගෙ විජ්ජමානෙපි සවෙ න පලායති, න සො මග්ගස්ස දොසො, පුරිසස්සෙව දොසො. එවමෙව කිලෙසෙහි පරිවාරෙත්වා ගහිතස්ස පුරිසස්ස විජ්ජමානෙයෙව නිබ්බානගාමිමිති සිවෙ මග්ගෙ මග්ගස්ස අගවෙසනං නාම න මග්ගස්ස දොසො, පුග්ගලස්සෙව දොසො. යථා ච ඛ්‍යාදිපිළිතො පුරිසො විජ්ජමානෙ ඛ්‍යාදිතිකිච්ඡකෙ වෙජ්ජෙ සවෙ තං වෙජ්ජං ගවෙසිත්වා ඛ්‍යාදිං න තිකිච්ඡාපෙති, න සො වෙජ්ජස්ස දොසො, පුරිසස්සෙව දොසො. එවමෙව යො කිලෙසඛ්‍යාදිපිළිතො පුරිසො කිලෙසවූපසමග්ගකොවිදං විජ්ජමානමෙව ආවරියං න ගවෙසති, තස්සෙව දොසො, න කිලෙසවිනාසකස්ස ආවරියස්සාති. තෙන වුත්තං –

“යථා ගුප්තතො පුරිසො, තළාකං දිස්වාන පුරිතං;
න ගවෙසති තං තළාකං, න දොසො තළාකස්ස සො.

“එවං කිලෙසමලධොවෙ, විජ්ජන්තෙ අමතන්තලෙ;
න ගවෙසති තං තළාකං, න දොසො අමතන්තලෙ.

“යථා අරිහි පරිරුද්ධො, විජ්ජන්තෙ ගමනම්පථෙ;
න පලායති සො පුරිසො, න දොසො අඤ්ජස්ස සො.

“එවං කිලෙසපරිරුද්ධො, විජ්ජමානෙ සිවෙ පථෙ;
න ගවෙසති තං මග්ගං, න දොසො සිවමඤ්ජසෙ.

“යථාපි ඛ්‍යාදිතො පුරිසො, විජ්ජමානෙ තිකිච්ඡකෙ;
න තිකිච්ඡාපෙති තං ඛ්‍යාදිං, න දොසො සො තිකිච්ඡකෙ.

“එවං කිලෙසඛ්‍යාදිහි, දුක්ඛිතො පරිපිළිතො;
න ගවෙසති තං ආවරියං, න දොසො සො විනායකෙ”ති.

අපරමිපි වින්තෙසි – යථා මණ්ඩනජාතිකො පුරිසො කණ්ඨෙ ආසන්නං කුණපං ඡඩ්ඛෙත්වා සුඛි ගච්ඡති, එවං මයාපි ඉමං පුත්තිකායං ඡඩ්ඛෙත්වා අනපෙක්ඛෙන නිබ්බානනගරං පටිසිතබ්බං. යථා ච නරනාරියො උක්කාරභූමියං උච්චාරපස්සාවං කත්වා න තං උච්ඡිඬගෙන වා ආදාය දසන්තෙන වා වෙයෙත්වා ගච්ඡන්ති, ජිගුච්ඡමානා පන අනපෙක්ඛාව ඡඩ්ඛෙත්වා ගච්ඡන්ති, එවං මයාපි ඉමං පුත්තිකායං අනපෙක්ඛෙන ඡඩ්ඛෙත්වා අමතං නිබ්බානනගරං පටිසිතුං වට්ටති. යථා ච නාවිකා නාම ජජ්ජරං නාවං අනපෙක්ඛා ඡඩ්ඛෙත්වා ගච්ඡන්ති, එවං අහම්පි ඉමං නවහි වණ්ණුකෙහි පග්ගරන්තං කායං ඡඩ්ඛෙත්වා අනපෙක්ඛො නිබ්බානපුරං පටිසිස්සාමි. යථා ච පුරිසො නානාරතනානි ආදාය වොරෙහි සද්ධිං මග්ගං ගච්ඡන්තො අත්තතො රතනනාසහයෙන තෙ ඡඩ්ඛෙත්වා බෙමං මග්ගං ගණ්හාති, එවං අයම්පි කරජකායො රතනවිලොපකවොරසදිසො. සවාහං එත්ථ තණ්හං කරිස්සාමි, අරියමග්ගකුසලධම්මරතනං මෙ නස්සිස්සති. තස්මා මයා ඉමං වොරසදිසං කායං ඡඩ්ඛෙත්වා නිබ්බානනගරං පටිසිතුං වට්ටති. තෙන වුත්තං –

“යථාපි කුණපං පුරිසො, කණ්ඨෙ ඛද්ධං ජිගුච්ඡිය;
මොවයිත්වාන ගච්ඡෙය්‍යා, සුඛි සෙරි සයංවසී.

“තථෙච්ඡමං පුත්තිකායං, නානාකුණපසඤ්චයං;
ඡඩ්ඛයිත්වාන ගච්ඡෙය්‍යාං, අනපෙක්ඛො අනත්ථිකො.

“යථා උච්චාරට්ඨානම්හි, කර්මං නරනාරියො;
ඡඩ්ඛයිත්වාන ගච්ඡන්ති, අනපෙක්ඛො අනත්ථිකො.

“එවමෙවාහං ඉමං කායං, නානාකුණපපුරිතං;
ඡඩ්ඛයිත්වාන ගච්ඡස්සං, චච්චං කත්වා යථා කුට්ටිං.

“යථාපි ජජ්ජරං නාවං, පලුග්ගං උදගාහිනිං;
සාමී ඡඩ්ඛෙත්වා ගච්ඡන්ති, අනපෙක්ඛො අනත්ථිකො.

“එවමෙවාහං ඉමං කායං, නවච්ඡිද්දං ධුවස්සවං;
ඡඩ්ඛයිත්වාන ගච්ඡස්සං, ජිණ්ණනාවංව සාමිකො.

“යථාපි පුරිසො වොරෙහි, ගච්ඡන්තො භණ්ඩමාදිය;
භණ්ඩච්ඡෙදභයං දිස්වා, ඡඩ්ඛයිත්වාන ගච්ඡති.

“එවමෙව අයං කායො, මහාවොරසමො විය;
පහායිමං ගමීස්සාමී, කුසලච්ඡෙදනාභයා”ති.

එවං සුමෙධපණ්ඩිතො නානාවිධාහි උපමාහි ඉමං නෙක්ඛම්මුපසංහිතං අත්ථං වින්තෙත්වා සකනිවෙසනො අපරිමිතං භොගක්ඛන්ධං හෙට්ඨා චුත්තනයෙන කපණ්දධිකාදීනං විස්සජ්ජෙත්වා මහාදානං දත්වා චත්ථුකාමෙ ච කිලෙසකාමෙ ච පහාය අමරනගරතො නික්ඛමීත්වා එකකොච හිමවන්තෙ ධම්මිකං නාම පබ්බතං නිස්සාය අස්සමං කත්වා තත්ථ පණ්ණසාලඤ්ච වඩ්ඛමඤ්ච මාපෙත්වා පඤ්චහි නිවරණදොසෙහි විවජ්ජිතං “එවං සමාහිතෙ විත්තෙ”තිආදීනා නයෙන චුත්තෙහි අට්ඨහි කාරණගුණෙහි සමුපෙතං අභිඤ්ඤාසඬ්ඛානං බලං ආහරිතුං තස්මිං අස්සමපදෙ නවදොසසමන්තාගතං සාටකං පජහිත්වා ද්වාදසගුණසමන්තාගතං වාකචීරං නිවාසෙත්වා ඉසිපබ්බජ්ජං පබ්බජී. එවං පබ්බජිතො අට්ඨදොසසමාකිණ්ණං තං පණ්ණසාලං පහාය දසගුණසමන්තාගතං රුක්ඛමූලං උපගන්ත්වා සබ්බං ධඤ්ඤවිකතිං පහාය පවත්තඵලභොජනො හුත්වා නිසජ්ජට්ඨානවඩ්ඛමනවසෙනෙව පධානං පදහන්තො සත්තාහබ්බන්තරෙයෙව අට්ඨන්තං සමාපත්තිනං පඤ්චන්තඤ්ච අභිඤ්ඤානං ලාභී අහොසී. එවං තං යථාපත්ථිතං අභිඤ්ඤාබලං පාපුණි. තෙන චුත්තං —

“එවාහං වින්තයිත්වාන, නෙකකොට්ඨිතං ධනං;
නාථානාථානං දත්වාන, හිමවන්තමුපාගමිං.

“හිමවන්තස්සාවිදුරෙ , ධම්මිකො නාම පබ්බතො;
අස්සමො සුකතො මය්හං, පණ්ණසාලා සුමාපිතා.

“වඩ්ඛමං තත්ථ මාපෙසිං, පඤ්චදොසවිවජ්ජිතං;
අට්ඨගුණසමුපෙතං, අභිඤ්ඤාබලමාහරිං.

“සාටකං පජහිං තත්ථ, නවදොසමුපාගතං;
වාකචීරං නිවාසෙසිං, ද්වාදසගුණමුපාගතං.

“අට්ඨදොසසමාකිණ්ණං, පජහිං පණ්ණසාලකං;
උපාගමිං රුක්ඛමූලං, ගුණෙ දසහුපාගතං.

“වාපිතං රොපිතං ධඤ්ඤං, පජහිං නිරවසෙසතො;
අනෙකගුණසම්පන්නං, පවත්තඵලමාදිසිං.

“තත්ථජ්ජධානං පදහිං, නිසජ්ජට්ඨානවඩ්ඛමෙ;
අබ්බන්තරම්හි සත්තාහෙ, අභිඤ්ඤාබලපාපුණි”න්ති.

තත්ප් “අස්සමො සුක්කතො මය්හං, පණ්ණසාලා සුමාපිතා” ති ඉමාය පාළියා සුමෙධපණ්ඩිතෙන අස්සමපණ්ණසාලාවඤ්ඤාමා සහත්ථා මාපිතා විය චුත්තා. අයං පනෙත්ප් අත්ථො – මහාසත්තං “භිමවත්තං අජ්ඣොගාහෙත්වා අජ්ජ ධම්මිකං පබ්බතං පටිසිස්සාමි” ති නික්ඛන්තං දිස්වා සක්කො දෙවානම්නේදො විස්සකම්මදෙවපුත්තං ආමන්තෙසි – “තාත, අයං සුමෙධපණ්ඩිතො පබ්බජිස්සාමිති නික්ඛන්තො, එතස්ස වසනට්ඨානං මාපෙහි” ති. සො තස්ස වචනං සම්පට්ඨිත්වා රමණීයං අස්සමං, සුගුත්තං පණ්ණසාලං, මනොරමං වඤ්ඤාමසීද්ධිමාපෙසි. භගවා පන තදා අත්තනො පුඤ්ඤානුභාවෙන නිප්පන්නං තං අස්සමපදං සන්ධාය සාරිපුත්ත, තස්මිං ධම්මිකපබ්බතෙ –

“අස්සමො සුක්කතො මය්හං, පණ්ණසාලා සුමාපිතා;
වඤ්ඤාමං තත්ප් මාපෙසිං, පඤ්චදොසව්චජ්ජිත” ති. –

ආහ . තත්ප් සුක්කතො මය්හන්ති සුක්කතො මයා. පණ්ණසාලා සුමාපිතාති පණ්ණවිජදනසාලාපි මෙ සුමාපිතා අහොසි.

පඤ්චදොසව්චජ්ජිතන්ති පඤ්චමෙ වඤ්ඤාමදොසා නාම – ථද්ධිවිසමතා, අන්තොරුක්ඛතා, ගහනවිජන්තතා, අතිසම්බාධතා, අතිවිසාලතාති. ථද්ධිවිසමභූමිභාගස්මිඤ්ඤි වඤ්ඤාමෙ වඤ්ඤාමන්තස්ස පාදා රුජ්ජන්ති, ථොටා උට්ඨහන්ති, චිත්තං එකග්ගං න ලහති, කම්මට්ඨානං විපජ්ජති. මුදුසමතලෙ පන එසුචිභාරං ආගම්ම කම්මට්ඨානං සම්පජ්ජති. තස්මා ථද්ධිවිසමභූමිභාගතා එකො දොසොති වෙදිතබ්බො. වඤ්ඤාමස්ස අන්තො වා මජ්ඣෙක වා කොටියං වා රුක්ඛෙ සති පමාදමාගම්ම වඤ්ඤාමන්තස්ස නලාටං වා සීසං වා පටිහඤ්ඤාතිති අන්තොරුක්ඛතා දුතියො දොසො. තිණුකාදිගහනවිජන්තෙ වඤ්ඤාමෙ වඤ්ඤාමන්තො අන්ධකාරවෙලායං උරගාදිකෙ පාණෙ අක්කම්මිත්වා වා මාරෙති, තෙහි වා දට්ඨො දුක්ඛං ආපජ්ජන්ති ගහනවිජන්තතා තතියො දොසො. අතිසම්බාධෙ වඤ්ඤාමෙ චිත්ථාරතො රතනිකෙ වා අභිඝරතනිකෙ වා වඤ්ඤාමන්තස්ස පරිච්ඡෙදෙ පක්ඛලිත්වා නබාපි අභිගුලියොපි භිජ්ජන්තිති අතිසම්බාධතා චතුත්ථො දොසො. අතිවිසාලෙ වඤ්ඤාමෙ වඤ්ඤාමන්තස්ස චිත්තං විධාවති, එකග්ගතං න ලහතිති අතිවිසාලතා පඤ්චමො දොසො. පුටුලතො පන දියඨිඝරතනං ඒවිසු පස්සෙසු රතනමත්තඅනුවඤ්ඤාමං දීඝතො සට්ඨිහත්ථං මුදුනලං සමවිජ්ජකිණ්ණවාලුකං වඤ්ඤාමං වට්ටති වෙතියගිරිමිති දීපජ්ජසාදකමනින්දන්ථෙරස්ස වඤ්ඤාමනං විය, තාදිසං තං අහොසි. තෙනාහ “වඤ්ඤාමං තත්ප් මාපෙසිං, පඤ්චදොසව්චජ්ජිත” ති.

අට්ඨගුණසමුපෙතන්ති අට්ඨහි සමණසුඛෙහි උපෙතං. අට්ඨමානි සමණසුඛානි නාම – ධනධඤ්ඤපරිග්ගභාභාවො, අනවජ්ජිණ්ඩපාතපරියෙසනභාවො, නිබ්බුතපිණ්ඩපාතභුඤ්ජනභාවො, රට්ඨං පිළෙත්වා ධනසාරං වා සීසකභාපණාදිති වා ගණ්හන්තෙසු රාජකුලෙසු රට්ඨපිළනකිලෙසාභාවො, උපකරණෙසු නිව්ඡන්දරාගභාවො, වොරවිලොපෙ නිබ්භයභාවො, රාජරාජමහාමත්තෙහි අසංසට්ඨභාවො, චතුසු දිසාසු අජපටිහනභාවොති. ඉදං චුත්තං හොති – යථා තස්මිං අස්සමෙ වසන්තෙන සක්කා හොන්ති ඉමානි අට්ඨ සමණසුඛානි චින්දිතුං, එවං අට්ඨගුණසමුපෙතං තං අස්සමං මාපෙසින්ති.

අභිඤ්ඤාබලමාහරිත්ති පච්ඡා තස්මිං අස්සමෙ වසන්තො කසිණපරිකම්මං කත්වා අභිඤ්ඤානං සමාපත්තිනඤ්ච උප්පාදනත්ථාය අතිවිවතො දුක්ඛතො විපස්සනං ආරභිත්වා ථාමජ්ජන්තං විපස්සනාබලං ආහරිං. යථා තස්මිං වසන්තො තං බලං ආහරිතුං සක්කොමි, එවං තං අස්සමං තස්ස අභිඤ්ඤත්ථාය විපස්සනාබලස්ස අනුවච්ඡිකං කත්වා මාපෙසින්ති අත්ථො.

සාටකං පජ්ඣි තත්ප්, නවදොසමුපාගතන්ති එත්ථායං අනුපුබ්බිකථා – තදා කිර කුටිලෙණවඤ්ඤාමාදිපටිමණ්ඩිතං පුජ්ජුපගථලුපගරුක්ඛසඤ්ජන්තං රමණීයං මධුරසලිලාසයං අපගතවාළුමිගහිංසනකසකුණං පටිවෙකක්ඛමං අස්සමං මාපෙත්වා අලඤ්ඤාවඤ්ඤාමස්ස උභොසු අන්තෙසු ආලම්බනඵලකං සංවිධාය නිසිදනත්ථාය වඤ්ඤාමවෙමජ්ඣෙක සමතලං මුග්ගවණ්ණසිලං මාපෙත්වා අන්තොපණ්ණසාලායං ජටාමණ්ඩලවාකචීරතිදණ්ඩකුණ්ඩිකාදිකෙ තාපසපරික්ඛාරෙ, මණ්ඩපෙ පානීයසට්ඨානීයසඨිඛපානීයසරාවානි, අග්ගිසාලායං අභිගාරකපල්ලදාරුආදීනිති එවං යං යං පබ්බජිතානං උපකාරාය සංවත්තති, තං තං සබ්බං මාපෙත්වා පණ්ණසාලාය භිත්තියං “යෙ කෙච්ඡ පබ්බජිතුකාමා ඉමෙ පරික්ඛාරෙ ගහෙත්වා පබ්බජන්තු” ති අක්ඛරානි ඡින්දිත්වා දෙවලොකමෙව ගතෙ විස්සකම්මදෙවපුත්තෙ සුමෙධපණ්ඩිතො භිමවත්තපබ්බතපාදෙ ගිරිකන්දරානුසාරෙන අත්තනො නිවාසානුරූපං එසුකට්ඨානං ඔලොකෙන්තො නදීතිවත්තෙන විස්සකම්මතිමිමිතං සක්කදත්තියං රමණීයං අස්සමං දිස්වා වඤ්ඤාමනකොටිං ගන්ත්වා පදවලඤ්ජං අපස්සන්තො “ධූවං පබ්බජිතා ධුරගාමෙ භික්ඛං පරියෙසින්වා කිලන්තරූපා ආගන්ත්වා පණ්ණසාලං පටිසිත්වා නිසින්තා භවිස්සන්ති” ති චින්තෙන්වා ථොකං ආගමෙන්වා “අතිවිය විරායන්ති, ජානිස්සාමි” ති පණ්ණසාලාකුට්ඨාරං විවරිත්වා අන්තො පටිසිත්වා ඉතො විතො ව ඔලොකෙන්තො මහාභිත්තියං අක්ඛරානි වාවෙන්වා “මය්හං කප්පියපරික්ඛාරා එතෙ, ඉමෙ ගහෙත්වා පබ්බජිස්සාමි” ති අත්තනො නිවත්ථපාරුතං සාටකයුගං පජ්ඣි. තෙනාහ “සාටකං පජ්ඣි තත්ථා” ති. එවං පටිට්ඨො අහං, සාරිපුත්ත, තස්සං පණ්ණසාලායං සාටකං පජ්ඣි.

නවදොසමුපාගතන්ති සාටකං පජ්ඣන්තො නව දොසෙ දිස්වා පජ්ඣන්ති දිපෙති. තාපසපබ්බජ්ජං පබ්බජිතානඤ්චි සාටකස්මිං නව දොසා උපට්ඨහන්ති. තෙසු තස්ස මහග්ගභාවො එකො දොසො, පරපටිබද්ධතාය උප්පජ්ජනභාවො එකො, පරිභොගෙන ලභුං කිලිස්සනභාවො එකො. කිලිට්ඨො හි ධොවිතබ්බො ව රජිතබ්බො ව හොති. පරිභොගෙන ජීරණභාවො එකො. පිණ්ණස්ස හි තුන්නං වා අග්ගලදානං වා කාතබ්බං හොති . පුන පරියෙසනාය දුර්භිසම්භවභාවො

එකො, තාපසපබ්බජ්ජාය අසාරුප්පභාවො එකො, පච්චත්ථිකානං සාධාරණභාවො එකො. යථා හි නං පච්චත්ථිකා න ගණන්තී, එවං ගොපෙනබ්බො හොති. පරිභුඤ්ජන්තස්ස විභූසනට්ඨානභාවො එකො, ගහෙන්වා විවරන්තස්ස ඛන්ධභාරමභිවිජ්ජාභාවො එකොති.

වාකචීරං නිවාසෙසින්ති තදාහං, සාරිපුත්ත, ඉමෙ නව දොසෙ දිස්වා සාටකං පභාය වාකචීරං නිවාසෙසිං, මුඤ්ජනිණං හීරං හීරං කත්වා ගන්ථෙත්වා කතවාකචීරං නිවාසනපාරුපනත්ථාය ආදිශින්ති අත්ථො.

ද්වාදසගුණමුපාගතන්ති ද්වාදසහි ආනිසංසෙහි සමන්තාගතං. වාකචීරස්මිඤ්ඤි ද්වාදස ආනිසංසා – අප්පග්ගං සුන්දරං කප්පියන්ති අයං තාව එකො ආනිසංසො, සහත්ථා කාතුං සක්කාති අයං දුතියො, පරිභොගෙන සණ්කං කිලිස්සති, ධොවියමානෙපි පපඤ්චො නත්ථිති අයං තතියො, පරිභොගෙන ජිණ්ණෙපි සිබ්බිතබ්බාභාවො චතුත්ථො, පුන පරියෙසන්තස්ස සුඛෙන කරණභාවො පඤ්චමො, තාපසපබ්බජ්ජාය සාරුප්පභාවො ඡට්ඨො, පච්චත්ථිකානං නිරුපභොගභාවො සත්තමො, පරිභුඤ්ජන්තස්ස විභූසනට්ඨානභාවො අට්ඨමො, ධාරණෙ සල්ලභුකභාවො නවමො, විවරපච්චයෙ අප්පිවිජ්ජාභාවො දසමො, වාකුප්පත්තියා ධම්මිකඅනවජ්ජභාවො එකාදසමො, වාකචීරෙ නට්ඨෙපි අනපෙක්ඛභාවො ද්වාදසමොති.

අට්ඨදොසසමාකිණ්ණං, පජහිං පණ්ණසාලකන්ති. කථං පජහි? සො කිර වරසාටකයුගං ඔමුඤ්චිත්වා විවරවංසෙ ලග්ගිතං අනොපපුප්ඵදාමසදිසං රත්තං වාකචීරං ගහෙන්වා නිවාසෙත්වා, තස්සුපරි අපරං සුවණ්ණවණ්ණං වාකචීරං පරිදහිත්වා, පුන්තාගපුප්ඵසන්ථරසදිසං සබුරං අජිනවම්මං එකංසං කත්වා ඡටාමණ්ඩලං පටිමුඤ්චිත්වා චූළාය සද්ධිං නිච්චලභාවකරණත්ථං සාරසුචිං පවෙසෙත්වා මුත්තජාලසදිසාය සික්කාය පවාළවණ්ණං කුණ්ඩිකං ඔදහිත්වා තිසු ඨානෙසු වඩ්ඤාකාපං ආදාය එකිස්සා කාපකොටියා කුණ්ඩිකං, එකිස්සා අඩ්ඤාසප්පිතිදණ්ඩකාදීනි ඔලග්ගෙත්වා ඛාරිභාරං අංසෙ කත්වා, දක්ඛිණෙන හත්ථෙතා කත්තරදණ්ඩං ගහෙන්වා පණ්ණසාලතො නික්ඛම්ත්වා සට්ඨිහත්ථෙ මහාවඩ්ඤමෙ අපරාපරං වඩ්ඤමන්තො අත්තතො වෙසං ඔලොකෙත්වා – “මය්හං මනොරථො මත්ථකං පත්තො, සොහති චත මෙ පබ්බජ්ජා, බුද්ධපච්චෙකබුද්ධාදීහි සබ්බෙහි ධීරපුරිසෙහි වණ්ණිකා ථොමිතා අයං පබ්බජ්ජා නාම, පහිනං මෙ ගිහිඛන්ධනං, නික්ඛන්තොස්මි නෙක්ඛම්මං, ලද්ධා මෙ උත්තමපබ්බජ්ජා, කරිස්සාමි සමණධම්මං, ලභිස්සාමි මග්ගඵලසුඛං” න්ති උස්සාහජාතො ඛාරිකාපං ඔතාරෙත්වා වඩ්ඤමවෙමජ්ඣෙ මුග්ගවණ්ණසිලාපට්ටෙ සුවණ්ණපට්ටා විය නිසින්තො දිවසභාගං චිතිනාමෙත්වා සායන්හසමයං පණ්ණසාලං පවිසින්වා, බිදලමඤ්චකපස්සෙ කට්ඨන්ථරිකාය නිපන්තො සරීරං උතුං ගාභාපෙත්වා, බලවපච්චුසෙ පබුජ්ඣක්ඛිත්වා අත්තතො ආගමනං ආවජ්ජෙසි “අහං සරාවාසෙ ආදිනවං දිස්වා අමිතභොගං අනන්තයසං පභාය අරඤ්ඤං පවිසින්වා නෙක්ඛම්මගවෙසකො හුන්වා පබ්බජිතො, ඉතො දානි පට්ඨාය පමාදවාරං වරිතුං න වට්ටති.

පච්චෙකඤ්ඤි පභාය විවරන්තං මිච්ඡාචිතක්කමක්ඛිකා බාදන්ති, ඉදානි මයා ච්චෙකමනුබුහෙතුං වට්ටති. අහඤ්ඤි සරාවාසං පලිබොධතො දිස්වා නික්ඛන්තො, අයඤ්ච මනාපා පණ්ණසාලා, බෙලුවපක්කවණ්ණපරිහණ්ඩකතා භූමි, රජතවණ්ණං සෙනහින්තියො, කපොතපාදවණ්ණං පණ්ණවිජ්ජනං, විචිත්තන්ථරණවණ්ණො බිදලමඤ්චකො, නිවාසථාසුකං වසනට්ඨානං, න එත්තො අතිරෙකතරා විය මෙ ගෙහසම්පදා පඤ්ඤායති” නි පණ්ණසාලාය දොසෙ විචිනන්තො අට්ඨ දොසෙ පස්සි.

පණ්ණසාලාපරිභොගස්මිඤ්ඤි අට්ඨ ආදිනවා – මහාසමාරම්භෙන දබ්බසම්භාරෙ සමොධානෙන්වා කරණපරියෙසනභාවො එකො ආදිනවො, තිණපණ්ණමත්තිකාසු පතිතාසු තාසං පුනප්පුනං ඨපෙනබ්බතාය නිබන්ධප්ග්ගනභාවො දුතියො, සෙනාසනං නාම මහල්ලකස්ස පාපුණාති, අවෙලාය වුට්ඨාපියමානස්ස චිත්තෙකග්ගතා න හොතිති උට්ඨාපනියභාවො තතියො, සීතූණ්හපටිසානෙන කායස්ස සුබ්බමාලකරණභාවො චතුත්ථො, ගෙහං පට්ටිඨෙන යංකිඤ්චි පාපං සක්කා කාතුන්ති ගරහාපට්චිජාදනභාවො පඤ්චමො, “මය්හං” න්ති පරිග්ගහකරණභාවො ඡට්ඨො, ගෙහස්ස අත්ථිභාවො නාම සද්දතියකවාසොති සත්තමො, උාකාමධිගුලසරගොළිකාදීනං සාධාරණතාය බහුසාධාරණභාවො අට්ඨමො. ඉති ඉමෙ අට්ඨ ආදිනවෙ දිස්වා මහාසත්තො පණ්ණසාලං පජති. තෙනාහ “අට්ඨදොසසමාකිණ්ණං, පජහිං පණ්ණසාලක” න්ති.

උපාගමී රුක්ඛමූලං, ගුණෙ දසහුපාගතන්ති ඡන්තං පටික්ඛිපිත්වා දසහි ගුණෙහි උපෙන රුක්ඛමූලං උපගතොස්මිති වදති. තත්ත්වෙ දස ගුණා – අප්පසමාරම්භතා එකො ගුණො, උපගමනමත්තකමෙව හි තත්ථ හොති; අපට්ඨග්ගතතා දුතියො, තඤ්ඤි සම්මට්ඨමිපි අසම්මට්ඨමිපි පරිභොගථාසුකං හොතියෙව. අනුට්ඨාපරියභාවො තතියො, ගරහං නප්පට්චිජාදෙති; තත්ථ හි පාපං කරොන්තො ලජ්ජතිති ගරහාය අප්පට්චිජන්තභාවො චතුත්ථො; අබ්බොකාසවාසො විය කායං න සන්ථම්භෙතිති කායස්ස අසන්ථම්භනභාවො පඤ්චමො; පරිග්ගහකරණභාවො ඡට්ඨො; ගෙහාලයපටික්ඛෙපො සත්තමො; බහුසාධාරණගෙහෙ විය “පට්ඨග්ගිස්සාමි නං, නික්ඛම්මා” ති නිහරණකාභාවො අට්ඨමො; වසන්තස්ස සප්පිතිකභාවො නවමො; රුක්ඛමූලසෙනාසනස්ස ගතගතට්ඨානෙ සුලභතාය අනපෙක්ඛභාවො දසමොති ඉමෙ දස ගුණෙ දිස්වා රුක්ඛමූලං උපාගතොස්මිති වදති.

ඉමානි එත්තකානි කාරණානි සල්ලක්ඛෙත්වා මහාසත්තො පුනදිවසෙ හික්ඛාය ගාමං පාවිසි. අප්පස්ස සම්පත්තතාමෙ මනුස්සා මහත්තෙන උස්සාහෙන හික්ඛං අදංසු. සො හත්තකිච්චං නිට්ඨාපෙත්වා අස්සමං ආගම්ම නිසිදිත්වා චිත්තෙසි “නාහං ආහාරං න ලභාමිති පබ්බජිතො, සිනිද්ධාහාරො නාමෙස මානමදපුරිසමදෙ වඩ්ඤෙති,

ආහාරමූලකස්ස ව දුක්ඛස්ස අන්තො නත්ථි. යංනුනාහං වාපිතරොපිතධස්සද්ධිබ්බත්තං ආහාරං පජහිත්වා පචත්තඵලභොජනො භවෙයා”න්ති. සො තතො ට්ඨාය තථා කත්වා සටෙන්තො වායමන්තො සත්තාහබ්බන්තරෙයෙව අට්ඨ සමාපත්තියො පඤ්ච අභිඤ්ඤායො ව නිබ්බත්තෙසි. තෙන චුත්තං –

“වාපිතං රොපිතං ධස්සද්ධං, පජහිං නිරවසෙසතො;
අනෙකගුණසම්පන්නං, පචත්තඵලමාදිසිං.

“තත්ථප්පධානං පදහිං, නිසජ්ජට්ඨානවඤ්ඤාමෙ;
අබ්බන්තරම්භි සත්තාහෙ, අභිඤ්ඤාබලපාපුණි”න්ති.

එවං අභිඤ්ඤාබලං පත්වා සුමෙධතාපසො සමාපත්තිසුඛෙන චිත්තාමෙන්තෙ දීපඤ්ඤා නාම සත්ථා ලොකෙ උද්භාදි. තස්ස පටිසන්ධිජාතිසම්බොධිධම්මවක්කප්පවත්තනෙසු සකලාපි දසසහස්සි ලොකධාතු සංකම්පි සම්පකම්පි සම්පවෙධි, මහාවිරවං විරවි, ද්වන්තිංස පුබ්බනිමිත්තානි පාතුරහෙසු. සුමෙධතාපසො සමාපත්තිසුඛෙන චිත්තාමෙන්තො නෙව තං සද්දමස්සොසි, න තානි නිමිත්තානි අද්දස. තෙන චුත්තං –

“එවං මෙ සිද්ධිප්පත්තස්ස, වසීභුතස්ස සාසනෙ;
දීපඤ්ඤා නාම ජිනො, උප්පජ්ජි ලොකනායකො.

“උප්පජ්ජන්තෙ ව ජායන්තෙ, බුජ්ඣන්තෙ ධම්මදෙසනෙ;
චතුරො නිමිත්තෙ නාද්දසං, ඤානරතිසමප්පිතො”ති.

තස්මිං කාලෙ දීපඤ්ඤාබලො චතුහි බිණ්ණසවසනසහස්සෙහි පරිවුතො අනුපුබ්බෙන වාරිකං වරමානො රම්මං නාම නගරං පත්වා සුදස්සනමහාවිහාරෙ පටිවසති. රම්මනගරවාසිනො “දීපඤ්ඤා කිර සමණිස්සරො පරමාතිසම්බොධිං පත්වා පචත්තඵලධම්මවක්කො අනුපුබ්බෙන වාරිකං වරමානො රම්මනගරං පත්වා සුදස්සනමහාවිහාරෙ පටිවසති”ති සුත්වා සප්පිනවතිතාදීනි වෙව හෙසජ්ජානි වත්ථචිජාදනානි ව ගාභාපෙත්වා ගන්ධමාලාදිහත්ථා යෙන බුද්ධො, යෙන ධම්මො, යෙන සඬ්ඝො, තත්තින්තා තප්පොණා තප්පබ්භාරා හුත්වා සත්ථාරං උපසඤ්ඤාමිත්වා වන්දිත්වා ගන්ධමාලාදීහි පූජෙත්වා එකමන්තං නිසින්තා ධම්මදෙසනං සුත්වා ස්වාතනාය නිමන්තෙත්වා උට්ඨායාසනා පක්කම්සු.

තෙ පුනදිවසෙ මහාදානං සජ්ජෙත්වා නගරං අලඤ්ඤාබලො දසබලස්ස ආගමනමග්ගං අලඤ්ඤාරොන්තා උදකහින්තට්ඨානෙසු පංසුං පක්ඛිපිත්වා සමං භූමිතලං කත්වා රජතපට්ටවණ්ණං වාලුකං ආකිරන්ති, ලාජානි වෙව පුජ්ජානි ව විකිරන්ති, නානාවිරාගෙහි වත්ථෙහි ධජපටාකෙ උස්සාපෙත්ති, කදලියො වෙව පුණ්ණසට්පත්තියො ව පතිට්ඨාපෙත්ති. තස්මිං කාලෙ සුමෙධතාපසො අත්තතො අස්සමපදා උග්ගන්ත්වා තෙසං මනුස්සානං උපරිභාගෙන ආකාසෙන ගච්ඡන්තො තෙ හට්ඨතුට්ඨෙ මනුස්සෙ දිස්වා “කිං නු බො කාරණ”න්ති ආකාසතො ඔරුස්ස එකමන්තං යිතො මනුස්සෙ පුච්ඡි – “අම්භො කස්ස තුම්භෙ ඉමං මග්ගං අලඤ්ඤාරොපා”ති? තෙන චුත්තං –

“පච්චන්තදෙසවිසයෙ, නිමන්තෙත්වා තථාගතං;
තස්ස ආගමනං මග්ගං, සොධෙන්ති තුට්ඨමානසා.

“අහං තෙන සමයෙන, නික්ඛමිත්වා සකස්සමා;
ධුනන්තො වාකවිරානි, ගච්ඡාමි අම්බරෙ තදා.

“වෙදජාතං ජනං දිස්වා, තුට්ඨහට්ඨං පමොදිතං;
ඔරොහින්තාන ගගනා, මනුස්සෙ පුච්ඡි තාවදෙ.

“තුට්ඨහට්ඨො පමුදිතො, වෙදජාතො මහාජනො;
කස්ස සොධියති මග්ගො, අඤ්ජසං වටුමායන”න්ති.

මනුස්සා ආහංසු “හන්තෙ සුමෙධ, න ත්වං ජානාසි, දීපඤ්ඤාබලො සම්මාසම්බොධිං පත්වා පචත්තිතඵලධම්මවක්කො වාරිකං වරමානො අම්භාකං නගරං පත්වා සුදස්සනමහාවිහාරෙ පටිවසති. මයං තං හගවන්තං නිමන්තයිම්භා, තස්සෙතං බුද්ධස්ස හගවතො ආගමනමග්ගං අලඤ්ඤාරොමා”ති. සුමෙධතාපසො වින්තෙසි – “බුද්ධොති බො සොසමත්තකම්පි ලොකෙ දුල්ලහං, පගෙව බුද්ධුප්පාදො, මයාපි ඉමෙහි මනුස්සෙහි සද්ධිං දසබලස්ස මග්ගං අලඤ්ඤාබලං වට්ටති”ති. සො තෙ මනුස්සෙ ආහ – “සවෙ හො තුම්භෙ එතං මග්ගං බුද්ධස්ස අලඤ්ඤාරොප, මය්හම්පි එකං ඔකාසං දෙට්, අහම්පි තුම්භෙහි සද්ධිං මග්ගං අලඤ්ඤාබලං”ති. තෙ “සාධු”ති සම්පට්චිත්වා “සුමෙධතාපසො ඉද්ධිමා”ති ජානන්තා උදකහින්තොකාසං සල්ලක්ඛෙන්වා “ත්වං ඉමං යානං අලඤ්ඤාරොහි”ති අදංසු. සුමෙධො බුද්ධාරම්මණං පිති ගහෙන්වා වින්තෙසි “අහං ඉමං ඔකාසං ඉද්ධියා අලඤ්ඤාබලං සක්කොමි, එවං

අලඬකතො පන මම මනං න පරිනොසෙස්සති, අප්ප මයා කායවෙය්‍යාවච්චං කාතුං වට්ඨති”ති පංසුං ආහරිත්වා තස්මිං පදෙසෙ පක්ඛිපි.

තස්ස තස්මිං පදෙසෙ අනලඬකතෙයෙව දීපඬකරො දසබ්බො මහානුභාවානං ඡළභිඤ්ඤානං ඛිණ්ණාසවානං චතුභි සතසහස්සෙහි පරිවුතො දෙවතාසු දිබ්බගන්ධමාලාදිභි පුජයන්තිසු දිබ්බසඬ්ඨිතෙසු පවත්තන්තෙසු මනුස්සෙසු මානුසකගන්ධෙහි වෙච මාලාදිභි ච පුජයන්තෙසු අනන්තාය බුද්ධලීලාය මනොසිලානලෙ විජම්භමානො සිභො විය නං අලඬකතපටියත්තං මග්ගං පටිපජ්ජී. සුමෙධතාපසො අක්ඛිති උම්මිලෙන්වා අලඬකතමග්ගෙන ආගච්ඡන්තස්ස දසබ්බස්ස ද්වත්තිංසමහාපුරිසලක්ඛණපටිමණ්ඩිතං අසීතියා අනුබ්‍යඤ්ජනෙහි අනුරඤ්ජිතං බ්‍යාමජ්ජභාය සම්පරිවාරිතං මණ්ඩණ්ණගගනතලෙ නානප්පකාරා විජ්ජුලතා විය ආවෙළාවෙළභුතා වෙච යුගලයුගලභුතා ච ඡබ්බණ්ණසනබුද්ධරස්මියො විස්සජ්ජෙන්තං රූපග්ගජ්ජත්තං අත්තභාවං ඔලොකෙන්වා “අප්ප මයා දසබ්බස්ස ජීවිතපරිච්චාගං කාතුං වට්ඨති, මා භගවා කලලං අක්කම්, මණ්ඩලකසෙතුං පන අක්කමන්තො විය සද්ධිං චතුභි ඛිණ්ණාසවසතසහස්සෙහි මම පිට්ඨිං මද්දමානො ගච්ඡතු, තං මෙ භවිස්සති දීඝරත්තං හිතාය සුඛායා”ති කෙසෙ මොචෙන්වා අජිනවම්මජටාමණ්ඩලවාකචීරාති කාළවණ්ණෙ කලලෙ පත්ථරිත්වා මණ්ඩලකසෙතු විය කලලපිට්ඨෙ නිපජ්ජී. තෙන වුත්තං –

“තෙ මෙ පුට්ඨා වියාකංසු, ‘බුද්ධො ලොකෙ අනුත්තරො;
දීපඬකරො නාම ජිනො, උප්පජ්ජී ලොකනායකො;
තස්ස සොධියති මග්ගො, අඤ්ජසං වටුමායනං’.

“බුද්ධොති මම සුත්වාන, පිති උප්පජ්ජී තාවදෙ;
බුද්ධො බුද්ධොති කට්ඨයන්තො, සොමනස්සං පච්චෙද්ධිං.

“තත්ථ ධත්වා විචින්තෙසිං, තුට්ඨො සංවිග්ගමානසො;
‘ඉධ ඛිජාති රොපිස්සං, බණ්ණො ඵච මා උපච්චගා’.

“යදි බුද්ධස්ස සොධෙට්ඨ, ඵකොකාසං දදාට්ඨ මෙ;
අභම්පි සොධයිස්සාම්, අඤ්ජසං වටුමායනං.

“අදංසු තෙ මමොකාසං, සොධෙතුං අඤ්ජසං තදා;
බුද්ධො බුද්ධොති වින්තෙන්තො, මග්ගං සොධෙමහං තදා.

“අනිට්ඨිතෙ මමොකාසෙ, දීපඬකරො මහාමුනි;
චතුභි සතසහස්සෙහි, ඡළභිඤ්ඤෙහි තාදිහි;
ඛිණ්ණාසවෙහි විමලෙහි, පටිපජ්ජී අඤ්ජසං ජිනො.

“පච්චුග්ගමනා චත්තන්ති, චජ්ජන්ති භෙරියො බහු;
ආමොදිතා නරමරු, සාධුකාරං පචත්තයුං.

“දෙවා මනුස්සෙ පස්සන්ති, මනුස්සාපි ච දෙවතා;
උභොපි තෙ පඤ්ජලිකා, අනුයන්ති තථාගතං.

“දෙවා දිබ්බෙහි තුරියෙහි, මනුස්සා මානුසෙහි ච;
උභොපි තෙ චජ්ජයන්තා, අනුයන්ති තථාගතං.

“දිබ්බං මන්දාරවං පුජ්ථං, පදුමං පාරිජත්තකං;
දිසොදිසං ඔකිරන්ති, ආකාසනභගතා මරු.

“වම්පකං සලලං නිපං, නාගපුන්තාගකෙතකං;
දිසොදිසං උක්ඛිපන්ති, භූමිතලගතා නරා.

“කෙසෙ මුඤ්චිත්වාහං තත්ථ, වාකචීරඤ්ච වම්මකං;
කලලෙ පත්ථරිත්වාන, අවකුජ්ජො නිපජ්ජහං.

“අක්කම්ත්වාන මං බුද්ධො, සහ සිස්සෙහි ගච්ඡතු;
මා නං කලලෙ අක්කම්ත්ථො, හිතාය මෙ භවිස්සති”ති.

සො කලලපිටියේ නිපන්නකොව පුත අක්කිනි උමිමිලෙන්වා දිපඬිකරදසබලස්ස බුද්ධසිරි සම්පස්සමානො එවං වින්තෙසි – “සවාහං ඉච්ඡෙය්‍යං, සබ්බකිලෙසෙ ඤාපෙත්වා සඬ්ඝනාවකො හුත්වා රම්මනගරං පටිසෙය්‍යං. අඤ්ඤාතකවෙසෙන පන මෙ කිලෙසෙ ඤාපෙත්වා නිබ්බානප්පත්තියා කිව්වං නත්ථි. යංනුනාහං දිපඬිකරදසබලො විය පරමාභිසම්බොධිං පත්වා ධම්මනාවං ආරොපෙත්වා මහාජනං සංසාරසාගරා උත්තාරෙත්වා පච්ඡා පරිනිබ්බායෙය්‍යං, ඉදං මය්හං පතිරුප්”න්ති. තතො අට්ඨ ධම්මෙ සමොධානෙන්වා බුද්ධභාවාය අභිනිභාරං කත්වා නිපජ්ජි. තෙන චුත්තං –

“පට්ඨියං නිපන්නස්ස, එවං මෙ ආසි චෙතසො;
‘ඉච්ඡමානො අහං අජ්ජ, කිලෙසෙ ඤාපයෙ මම.

‘කිං මෙ අඤ්ඤාතවෙසෙන, ධම්මං සච්ඡිකතෙනිධ;
සබ්බඤ්ඤුතං පාපුණ්ත්වා, බුද්ධො හෙස්සං සදෙවකෙ.

‘කිං මෙ එකෙන තිණ්ණෙන, පුරිසෙන ථාමදස්සිනා;
සබ්බඤ්ඤුතං පාපුණ්ත්වා, සන්තාරෙස්සං සදෙවකෙ.

‘ඉමිනා මෙ අධිකාරෙන, කතෙන පුරිසුත්තමෙ;
සබ්බඤ්ඤුතං පාපුණ්ත්වා, තාරෙමි ජනතං බහුං.

‘සංසාරසොතං ඡින්දිත්වා, විද්ධංසෙත්වා තයො භවෙ;
ධම්මනාවං සමාරුය්හ, සන්තාරෙස්සං සදෙවකෙ””ති. (බු. වං. 2.54-58);

යස්මා පන බුද්ධත්තං පත්ථෙත්තස්ස –

“මනුස්සත්තං ලිඬගසම්පත්ති, හෙතු සත්ථාරදස්සනං;
පබ්බජ්ජා ගුණසම්පත්ති, අධිකාරො ච ඡන්දනා;
අට්ඨධම්මසමොධානා, අභිනිභාරො සම්ප්ඤ්ඤා”ති. (බු. වං. 2.59);

මනුස්සත්තභාවස්මිංයෙව හි යත්වා බුද්ධත්තං පත්ථෙත්තස්ස පත්ථනා සම්ප්ඤ්ඤා, න නාගස්ස වා සුපණ්ණස්ස වා දෙවතාය වා පත්ථනා සම්ප්ඤ්ඤා. මනුස්සත්තභාවෙහි පුරිසලිඬගෙ ධීතස්සෙව පත්ථනා සම්ප්ඤ්ඤා, න ඉත්ථියා වා පණ්ඩකනපුංසකඋභතොබාඤ්ජනකානං වා පත්ථනා සම්ප්ඤ්ඤා. පුරිසස්සාපි තස්මිං අත්තභාවෙ අරහත්තප්පත්තියා හෙතුසම්පන්නස්සෙව පත්ථනා සම්ප්ඤ්ඤා, නො ඉතරස්ස. හෙතුසම්පන්නස්සාපි ජීවමානබුද්ධස්සෙව සන්නිකෙ පත්ථෙත්තස්ස පත්ථනා සම්ප්ඤ්ඤා, පරිනිබ්බුතෙ බුද්ධෙ චෙතියසන්නිකෙ වා බොධිමුලෙ වා පත්ථෙත්තස්ස න සම්ප්ඤ්ඤා. බුද්ධානං සන්නිකෙ පත්ථෙත්තස්සාපි පබ්බජ්ජාලිඬගෙ ධීතස්සෙව සම්ප්ඤ්ඤා, නො ගිහිලිඬගෙ ධීතස්ස. පබ්බජිතස්සාපි පඤ්චාභිඤ්ඤස්ස අට්ඨසමාපත්තිලාභිනොයෙව සම්ප්ඤ්ඤා, න ඉමාය ගුණසම්පත්තියා විරහිතස්ස. ගුණසම්පන්නෙනාපි යෙන අත්තතො ජීවිතං බුද්ධානං පරිච්චත්තං හොති, තස්ස ඉමිනා අධිකාරෙන අධිකාරසම්පන්නස්සෙව සම්ප්ඤ්ඤා, න ඉතරස්ස. අධිකාරසම්පන්නස්සාපි යස්ස බුද්ධකාරකධම්මානං අත්ථාය මහන්තො ඡන්දො ච උස්සාහො ච වායාමො ච පරියොට්ඨි ව, තස්සෙව සම්ප්ඤ්ඤා, න ඉතරස්ස.

තත්ත්වං ඡන්දමහත්තතාය ඔපම්මං – සවෙ හි එවමස්ස “යො සකලවක්කවාලගබ්භං එකොදකිභූතං අත්තතො බාහුබලෙන උත්තරිත්වා පාරං ගන්තුං සමත්ථො , සො බුද්ධත්තං පාපුණාති. යො වා පන සකලවක්කවාලගබ්භං වෙළුමබ්බසඤ්ජන්තං බ්‍යුහිත්වා මද්දිත්වා පදසා ගච්ඡන්තො පාරං ගන්තුං සමත්ථො, සො බුද්ධත්තං පාපුණාති. යො වා පන සකලවක්කවාලගබ්භං සන්නියො ආකොටෙන්වා නිරන්තරං සන්නිඵලසමාකිණ්ණං පදසා අක්කමමානො පාරං ගන්තුං සමත්ථො, සො බුද්ධත්තං පාපුණාති. යො වා පන සකලවක්කවාලගබ්භං විතච්චිතඬගාරහරිතං පාදෙහි මද්දමානො පාරං ගන්තුං සමත්ථො, සො බුද්ධත්තං පාපුණාති”ති. යො එතෙසු එකමිපි අත්තතො දුක්කරං න මඤ්ඤාති, “අහං එතමිපි තරිත්වා වා ගන්ත්වා වා පාරං ගහෙස්සාමි”ති එවං මහන්තෙන ඡන්දෙන ච උස්සාහෙන ච වායාමෙන ච පරියොට්ඨියා ච සමන්තාගතො හොති, තස්ස පත්ථනා සම්ප්ඤ්ඤා, න ඉතරස්ස. සුමෙධනාපසො පන ඉමෙ අට්ඨ ධම්මෙ සමොධානෙන්වා බුද්ධභාවාය අභිනිභාරං කත්වා නිපජ්ජි.

දිපඬිකරොපි භගවා ආගන්ත්වා සුමෙධනාපසස්ස සිසභාගෙ යත්වා මණ්ඩිහපඤ්ජරං උග්ගාටෙන්තො විය පඤ්චවණ්ණප්පසාදසම්පන්නානි අක්කිනි උමිමිලෙන්වා කලලපිටියේ නිපන්නං සුමෙධනාපසං දිස්වා “අයං තාපසො බුද්ධත්තාය අභිනිභාරං කත්වා නිපන්නො, ඉජ්ඣස්සති නු බො ඉමස්ස පත්ථනා, උදාහු නො”ති අනාගතංසඤ්ඤාණං පෙසෙත්වා උපධාරෙන්තො “ඉතො කප්පසතසහස්සාධිකානි චත්තාරි අසඬ්ඛොය්‍යානි අතික්කමිත්වා ගොතමො නාම බුද්ධො භවිස්සති”ති ඤත්වා ධීතකොව පරිසමජ්ඣෙ බ්‍යාකාසි – “පස්සථ නො තුමිහෙ ඉමං උග්ගතපං තාපසං කලලපිටියේ නිපන්න”න්ති? “එවං, භත්තෙ”ති. “අයං බුද්ධත්තාය අභිනිභාරං කත්වා නිපන්නො, සම්ප්ඤ්ඤාසති ඉමස්ස පත්ථනා, ඉතො කප්පසතසහස්සාධිකානං චතුත්තං අසඬ්ඛොය්‍යානං මත්ථකෙ ගොතමො නාම බුද්ධො භවිස්සති. තස්මිං පනස්ස අත්තභාවෙ කපිලවත්ථු නාම නගරං නිවාසො භවිස්සති, මායා නාම දෙවි මාතා, සුද්ධොදනො

නාම රාජා පිතා, අග්ගසාවකො උපතිස්සො නාම ථෙරො, දුතියසාවකො කොලිතො නාම, බුද්ධුපට්ඨාකො ආනන්දො නාම, අග්ගසාවිකා බෙමා නාම ථෙරී, දුතියසාවිකා උප්පලවණ්ණා නාම ථෙරී භවිස්සති, පරිපක්කඤාණො මහාභිනික්ඛන්තං කත්වා මහාපධානං පදහිත්වා නිග්‍රොධමූලෙ පායාසං පටිග්ගහෙත්වා තෙරඤ්ජරාය තීරෙ පරිභුඤ්ජිත්වා බොධිමණ්ඩං ආරුය්හ අස්සත්ථරුක්ඛමූලෙ අභිසම්බුජ්ඣස්සති”ති. තෙන වුත්තං –

“දීපඛිකරො ලොකවිදු, ආහුතීනං පටිග්ගහො;
උස්සිසකෙ මං යත්වාන, ඉදං වචනමබ්‍රවි.

‘පස්සප්ප ඉමං තාපසං, ජට්ඨං උග්ගතාපනං;
අපරිමෙය්‍යො ඉතො කප්පෙ, බුද්ධො ලොකෙ භවිස්සති.

‘අහු කපිලවිහයා රම්මා, නික්ඛමිත්වා තථාගතො;
පධානං පදහිත්වාන, කත්වා දුක්කරකාරිකං.

‘අප්පාලරුක්ඛමූලෙ, නිසීදිත්වා තථාගතො;
තත්ථ පායාසං පග්ගය්හ, තෙරඤ්ජරමූපෙහිති.

‘තෙරඤ්ජරාය තීරමිහි, පායාසං අද සො ජිනො;
පටියත්තවරමග්ගෙන, බොධිමූලමූපෙහිති.

‘තතො පදක්ඛිණං කත්වා, බොධිමණ්ඩං අනුත්තරො;
අස්සත්ථරුක්ඛමූලමිහි, බුජ්ඣස්සති මහායසො.

‘ඉමස්ස ජනිකා මාතා, මායා නාම භවිස්සති;
පිතා සුද්ධොදනො නාම, අයං හෙස්සති ගොතමො.

‘අනාසවා චිත්තරාගා, සන්තචිත්තා සමාහිතා;
කොලිතො උපතිස්සො ව, අග්ගා හෙස්සන්ති සාවකා;
ආනන්දො නාමුපට්ඨාකො, උපට්ඨස්සති තං ජිනං.

‘බෙමා උප්පලවණ්ණා ව, අග්ගා හෙස්සන්ති සාවිකා;
අනාසවා චිත්තරාගා, සන්තචිත්තා සමාහිතා;
බොධි තස්ස භගවතො, අස්සත්ථොති පවුච්චති””ති.

සුමෙධනාපසො “මය්හං කිර පත්ථනා සමිජ්ඣස්සති”ති සොමනස්සප්පත්තො අහොසි. මහාජනො දීපඛිකරදසබලස්ස වචනං සුත්වා “සුමෙධනාපසො කිර බුද්ධබ්‍රිජං බුද්ධඛිකුරො”ති භට්ඨතුට්ඨො අහොසි. එවඤ්චස්ස අහොසි “යථා නාම පුරිසො නදිං තරන්තො උජුකෙන තිත්ථෙන උත්තරිතුං අසක්කොන්තො හෙට්ඨාතිත්ථෙන උත්තරති, එවමෙව මයම්පි දීපඛිකරදසබලස්ස සාසනෙ මග්ගඵලං අලභමානා අනාගතෙ යදා ත්වං බුද්ධො භවිස්සසි, තදා තව සම්මුඛා මග්ගඵලං සචිජ්ඣාතුං සමත්ථා භවෙය්‍යාමා”ති පත්ථනං ය්‍යංසු. දීපඛිකරදසබලොපි බොධිසත්තං පසංසිත්වා අට්ඨහි පුජ්ඣමුට්ඨිහි පුජෙත්වා පදක්ඛිණං කත්වා පක්කාමි, තෙපි චතුසත්තසහස්සසඛ්ඛා බිණ්ණාසවා බොධිසත්තං ගන්ධෙහි ව මාලෙහි ව පුජෙත්වා පදක්ඛිණං කත්වා පක්කමිංසු. දෙවමනුස්සා පන තථෙව පුජෙත්වා චන්දිත්වා පක්කන්තා.

බොධිසත්තො සබ්බෙසං පටික්කන්තකාලෙ සයනා වුට්ඨාය “පාරමිසො විචිතිය්සාමි”ති පුජ්ඣරාසිමත්ථකෙ පල්ලඛිකං ආභුජිත්වා නිසීදි. එවං නිසින්නෙ බොධිසත්තෙ සකලදසසහස්සවක්කවාළදෙවතා සන්තිපතිත්වා සාධුකාරං දත්වා “අය්‍ය සුමෙධනාපස, පොරාණකබොධිසත්තානං පල්ලඛිකං ආභුජිත්වා ‘පාරමිසො විචිතිය්සාමා’ති නිසින්නකාලෙ යානි පුබ්බනිමිත්තානි නාම පඤ්ඤායන්ති, තානි සබ්බානිපි අප්ප පාතුභුතානි, නිස්සංසයෙන ත්වං බුද්ධො භවිස්සසි, මයම්පෙන ජානාම ‘යස්සෙතානි නිමිත්තානි පඤ්ඤායන්ති, එකන්තෙන සො බුද්ධො හොති’, ත්වං අත්තනො විරියං දළ්භං කත්වා පග්ගණ්හා”ති බොධිසත්තං නානාප්පකාරාහි ථුතීහි අභිත්ථුතිය්සු. තෙන වුත්තං –

“ඉදං සුත්වාන වචනං, අසමස්ස මහෙසිනො;
ආමොදිතා නරමරු, බුද්ධබ්‍රිජං කිර අයං.

‘උක්කුට්ඨිසද්දා චත්තන්ති, අප්පොටෙන්ති හසන්ති ව;
කතඤ්ජලී නමස්සන්ති, දසසහස්සි සදෙවකා.

‘යදිමස්ස ලොකනාථස්ස, විරජ්ඣස්සාම සාසනං;

අනාගතමිහි අද්ධානෙ, හෙස්සාම සම්මුඛා ඉමං.

‘යථා මනුස්සා නදිං තරන්තා, පටිහිත්ථං විරජ්ඣිය;
හෙට්ඨානිත්ථෙ ගහෙත්වාන, උත්තරන්ති මහානදිං.

‘එවමෙව මයං සබ්බෙ, යදි මුඤ්ඤාමිමං ජිනං;
අනාගතමිහි අද්ධානෙ, හෙස්සාම සම්මුඛා ඉමං’.

‘දීපඛිකරො ලොකවිදු, ආහුතීනං පටිග්ගහො;
මම කම්මං පකිත්තෙත්වා, දක්ඛිණං පාදමුද්ධරි.

‘යෙ තත්ථාසුං ජිනපුත්තා, සබ්බෙ පදක්ඛිණමකංසු මං;
නරා නාගා ච ගන්ධබ්බා, අභිවාදෙත්වාන පක්කමුං.

‘දස්සනං මෙ අතික්කන්තෙ, සසඬ්ඝෙ ලොකනායකෙ;
හට්ඨතුට්ඨෙන චිත්තෙන, ආසනා වුට්ඨහිං තදා.

‘සුඛෙන සුඛිතො හොමි, පාමොජ්ජෙන පමොදිතො;
පිනියා ච අභිස්සන්තො, පල්ලඬ්ඛං ආභුජිං තදා.

‘පල්ලඬ්ඛෙන නිසීදිත්වා, එවං චිත්තෙසහං තදා;
‘වසීභුතො අහං ඤානෙ, අභිඤ්ඤාසු පාරමිං ගතො.

‘සහස්සියම්හි ලොකමිහි, ඉසයො නත්ථි මෙ සමා;
අසමො ඉද්ධිධම්මෙසු, අලහිං ථිදිසං සුඛං’.

‘පල්ලඬ්ඛාභුජනෙ මය්හං, දසසහස්සාධිවාසිනො;
මහානාදං පවත්තෙසුං, ධුවං බුද්ධො භවිස්සසි.

‘යා පුබ්බෙ බොධිසත්තානං, පල්ලඬ්ඛවරමාභුජෙ;
නිමිත්තානි පදිස්සන්ති, තානි අජ්ජ පදිස්සරෙ.

‘සීතං ඛාපගතං හොති, උණ්හඤ්ච උපසම්මති;
තානි අජ්ජ පදිස්සන්ති, ධුවං බුද්ධො භවිස්සසි.

‘දසසහස්සි ලොකධාතු, නිස්සද්දා හොන්ති නිරාකුලා;
තානි අජ්ජ පදිස්සන්ති, ධුවං බුද්ධො භවිස්සසි.

‘මහාවාතා න වායන්ති, න සන්දන්ති සවන්තියො;
තානි අජ්ජ පදිස්සන්ති, ධුවං බුද්ධො භවිස්සසි.

‘ඵලජා දකජා පුප්ඵා, සබ්බෙ පුප්ඵන්ති තාවදෙ;
තෙපජ්ජ පුප්ඵිතා සබ්බෙ, ධුවං බුද්ධො භවිස්සසි.

‘ලතා වා යදි වා රුක්ඛා, ඵලභාරා හොන්ති තාවදෙ;
තෙපජ්ජ ඵලිතා සබ්බෙ, ධුවං බුද්ධො භවිස්සසි.

‘ආකාසට්ඨා ච භූමට්ඨා, රතනා ජොතන්ති තාවදෙ;
තෙපජ්ජ රතනා ජොතන්ති, ධුවං බුද්ධො භවිස්සසි.

‘මානුසකා ච දිබ්බා ච, තුරියා වජ්ජන්ති තාවදෙ;
තෙපජ්ජුහො අභිරවන්ති, ධුවං බුද්ධො භවිස්සසි.

‘විචිත්තපුප්ඵා ගගනා, අභිවස්සන්ති තාවදෙ;
තෙපි අජ්ජ පවස්සන්ති, ධුවං බුද්ධො භවිස්සසි.

‘මහාසමුද්දො ආභුජති, දසසහස්සි පකම්පති;

තෙපජ්ජුහො අභිරවන්ති, ධූවං බුද්ධො භවිස්සයි.

‘නිරයෙපි දසසහස්සෙ, අග්ගි නිබ්බන්ති තාවදෙ;
තෙපජ්ජ නිබ්බුතා අග්ගි, ධූවං බුද්ධො භවිස්සයි.

‘විමලො හොති සූරියො, සබ්බා දිස්සන්ති තාරකා;
තෙපි අජ්ජ පදිස්සන්ති, ධූවං බුද්ධො භවිස්සයි.

‘අනොවට්ඨෙත උදකං, මහියා උබ්භිජ්ජි තාවදෙ;
තම්පජ්ජුබ්භිජ්ජතෙ මහියා, ධූවං බුද්ධො භවිස්සයි.

‘තාරාගණා විරොවන්ති, නක්ඛත්තා ගගනමණ්ඩලෙ;
විසාඛා වන්දිමායුත්තා, ධූවං බුද්ධො භවිස්සයි.

‘බ්ලාසයා දරිසයා, නික්ඛමන්ති සකාසයා;
තෙපජ්ජ ආසයා සුද්ධා, ධූවං බුද්ධො භවිස්සයි.

‘න හොති අරති සත්තානං, සන්තුට්ඨා හොන්ති තාවදෙ;
තෙපජ්ජ සබ්බෙ සන්තුට්ඨා, ධූවං බුද්ධො භවිස්සයි.

‘රොගා තදුපසම්මන්ති, ජීසව්ජා ව විනස්සති;
තානිපජ්ජ පදිස්සන්ති, ධූවං බුද්ධො භවිස්සයි.

‘රාගො තදා තනු හොති, දොසො මොහො විනස්සති;
තෙපජ්ජ විගතා සබ්බෙ, ධූවං බුද්ධො භවිස්සයි.

‘භයං තදා න භවති, අජ්ජපෙතං පදිස්සති;
තෙන ලිඞ්ගෙන ජානාම, ධූවං බුද්ධො භවිස්සයි.

‘රජො නුද්ධංසති උද්ධං, අජ්ජපෙතං පදිස්සති;
තෙන ලිඞ්ගෙන ජානාම, ධූවං බුද්ධො භවිස්සයි.

‘අනිට්ඨගන්ධො පක්කමති, දිට්ඨගන්ධො පවායති;
සොපජ්ජ වායති ගන්ධො, ධූවං බුද්ධො භවිස්සයි.

‘සබ්බෙ දෙවා පදිස්සන්ති, ධ්වංසන්වා අරුපිනො;
තෙපජ්ජ සබ්බෙ දිස්සන්ති, ධූවං බුද්ධො භවිස්සයි.

‘යාවතා නිරයා නාම, සබ්බෙ දිස්සන්ති තාවදෙ;
තෙපජ්ජ සබ්බෙ දිස්සන්ති, ධූවං බුද්ධො භවිස්සයි.

‘කුට්ඨා කවාටා සෙලා ව, න හොන්තාවරණා තදා;
ආකාසභූතා තෙපජ්ජ, ධූවං බුද්ධො භවිස්සයි.

‘චුති ව උපපත්ති ව, බණ්ණ තස්මිං න විජ්ජති;
තානිපජ්ජ පදිස්සන්ති, ධූවං බුද්ධො භවිස්සයි.

‘දළ්භං පග්ගණ්භ වීරියං, මා නිවත්ත අභික්කම;
මයම්පෙතං විජානාම, ධූවං බුද්ධො භවිස්සයි””ති.

බොධිසත්තො දීපඞ්කරදසබලස්ස ව දසසහස්සවක්කවාළදෙවතානාඤ්ච වචනං සුත්වා භියොයාසො මත්තාය සඤ්ජාතුස්සාහො හුත්වා වින්තෙසි “බුද්ධා නාම අමොසවචනා, නත්ථි බුද්ධානං කථාය අඤ්ඤාථත්තං. යථා හි ආකාසෙ ඛිත්තලෙඬ්චුස්ස පතනං ධූවං, ජාතස්ස මරණං ධූවං, අරුණෙ උග්ගතෙ සූරියස්සුට්ඨානං, ආසයා නික්ඛන්තසිහස්ස සිහනාදනදනං, ගරුගබ්භාය ඉත්ථියා භාරමොරොපනං අවස්සංභාවී, එවමෙව බුද්ධානං වචනං නාම ධූවං අමොසං, අද්ධා අභං බුද්ධො භවිස්සාමී”ති. තෙන චුත්තං —

“බුද්ධස්ස වචනං සුත්වා, දසසහස්සින චූභයං;

තුට්ඨහට්ඨො පමොදිතො, එවං චිත්තෙසහං තදා.

“අද්වේෂ්ඤාවචනා බුද්ධා, අමොඝවචනා ජිනා;
චිත්තං නත්ථි බුද්ධානං, ධූවං බුද්ධො භවාමහං.

“යථා ඛිත්තං නහෙ ලෙඩ්ඞු, ධූවං පතති භූමියං;
තථෙව බුද්ධසෙට්ඨානං, වචනං ධූවසස්සනං.

“යථාපි සබ්බසත්තානං, මරණං ධූවසස්සනං;
තථෙව බුද්ධසෙට්ඨානං, වචනං ධූවසස්සනං.

“යථා රත්තික්ඛයෙ පත්තෙ, සුරියුග්ගමනං ධූවං;
තථෙව බුද්ධසෙට්ඨානං, වචනං ධූවසස්සනං.

“යථා නික්ඛන්තසයනස්ස, සීහස්ස නදනං ධූවං;
තථෙව බුද්ධසෙට්ඨානං, වචනං ධූවසස්සනං.

“යථා ආපන්නසත්තානං, භාරමොරොපනං ධූවං;
තථෙව බුද්ධසෙට්ඨානං, වචනං ධූවසස්සනං”න්ති.

සො “ධූවාහං බුද්ධො භවිස්සාමි”ති එවං කතසන්නිට්ඨානො බුද්ධකාරකෙ ධම්මෙ උපධාරෙතුං “කහං නු බො බුද්ධකාරකධම්මා, කිං උද්ධං, උදාහු අධො, දිසාසු, විදිසාසු”ති අනුක්කමෙන සකලං ධම්මධාතුං විචින්නො පොරාණකබොධිසත්තෙහි ආසෙවිතනියෙවිතං පයමං දානපාරමිං දිස්වා එවං අත්තානං ඔවදි – “සුමෙධපණ්ඩිත, ත්වං ඉතො පට්ඨාය පයමං දානපාරමිං පුරෙය්‍යාසි. යථා හි නික්කුප්පිතො උදකකුම්භො නිස්සෙසං කත්වා උදකං වමනියෙව, න පච්චාහරති, එවමෙව ධනං වා යසං වා පුත්තං වා දාරං වා අභිගපච්චධිගං වා අනොලොකෙත්වා සම්පත්තයාවකානං සබ්බං ඉච්ඡතිච්ඡතං නිස්සෙසං කත්වා දදමානො බොධිරුක්ඛමූලෙ නිසීදිත්වා බුද්ධො භවිස්සාමි”ති පයමං දානපාරමිං දළ්භං කත්වා අධිට්ඨාසි. තෙන වුත්තං –

“හන්ද බුද්ධකරෙ ධම්මෙ, විචිනාමි ඉතො විතො;
උද්ධං අධො දස දිසා, යාවතා ධම්මධාතුයා.

“විචින්නො තදාදක්ඛිං, පයමං දානපාරමිං;
පුබ්බකෙහි මහෙසීහි, අනුච්ඡේණං මහාපථං.

“ඉමං ත්වං පයමං තාව, දළ්භං කත්වා සමාදිය;
දානපාරමිතං ගච්ඡ, යදි බොධිං පත්තුම්ච්ඡසි.

“යථාපි කුම්භො සම්පුණ්ණො, යස්ස කස්සවි අධොකතො;
වමනෙවුදකං නිස්සෙසං, න තත්ථ පරිරක්ඛති.

“තථෙව යාවකෙ දිස්වා, හීනමුක්කට්ඨමජ්ඣමෙ;
දදාහි දානං නිස්සෙසං, කුම්භො විය අධොකතො”න්ති.

අපස්ස “න එත්තකෙහෙව බුද්ධකාරකධම්මෙහි භවිතබ්බ”න්ති උත්තරිපි උපධාරයතො දුතියං සීලපාරමිං දිස්වා එතදහොසි – “සුමෙධපණ්ඩිත, ත්වං ඉතො පට්ඨාය සීලපාරමිමිපි පුරෙය්‍යාසි. යථා හි වමරිම්භො නාම ජීවිතමිපි අනොලොකෙත්වා අත්තනො වාලමෙව රක්ඛති, එවං ත්වමිපි ඉතො පට්ඨාය ජීවිතමිපි අනොලොකෙත්වා සීලමෙව රක්ඛන්තො බුද්ධො භවිස්සාමි”ති දුතියං සීලපාරමිං දළ්භං කත්වා අධිට්ඨාසි. තෙන වුත්තං –

“න හෙනෙ එත්තකායෙව, බුද්ධධම්මා භවිස්සරෙ;
අඤ්ඤෙපි විචිනිස්සාමි, යෙ ධම්මා බොධිපාවතා.

“විචින්නො තදාදක්ඛිං, දුතියං සීලපාරමිං;
පුබ්බකෙහි මහෙසීහි, ආසෙවිතනියෙවිතං.

“ඉමං ත්වං දුතියං තාව, දළ්භං කත්වා සමාදිය;
සීලපාරමිතං ගච්ඡ, යදි බොධිං පත්තුම්ච්ඡසි.

“යථාපි චමරී වාලං, කිස්මිඤ්චි පටිලග්ගිතං;
උපෙනි මරණං තත්ථ, න විකොපෙනි වාලධිං.

“තථෙව චතුසු , භූමිසු, සීලානි පරිපුරය;
පරිරක්ඛ සබ්බදා සීලං, චමරී විය වාලධි”න්ති.

අටස්ස “න එත්තකෙහෙව බුද්ධකාරකධම්මෙහි භවිතබ්බ”න්ති උත්තරිපි උපධාරයතො තතියං නෙක්ඛම්මපාරමිං දිස්වා එතදහොසි “සුමෙධපණ්ඩිත, ත්වං ඉතො පටියාය නෙක්ඛම්මපාරමිපි පුරෙය්‍යාසි. යථා හි චිරං බන්ධනාගාරෙ වසමානො පුරිසො න තත්ථ සිනෙහං කරොති, අථ බො උක්කණ්ඨිතොයෙව අවසිතුකාමො හොති, එවමෙව ත්වමපි සබ්බභවෙ බන්ධනාගාරසදිසෙ කත්වා සබ්බභවෙහි උක්කණ්ඨිතො මුච්චිතුකාමො හුත්වා නෙක්ඛම්මාභිමුඛොව හොති, එවං බුද්ධො භවිස්සසී”ති තතියං නෙක්ඛම්මපාරමිං දළ්භං කත්වා අධිට්ඨාසි. තෙන වුත්තං –

“න හෙනෙ එත්තකායෙව, බුද්ධධම්මා භවිස්සරෙ;
අඤ්ඤෙපි විචිනිස්සාමි, යෙ ධම්මා බොධිපාවනා.

“විචිනන්තො තදාදක්ඛං, තතියං නෙක්ඛම්මපාරමිං;
පුබ්බකෙහි මහෙසීහි, ආසෙවිතනිසෙවිතං.

“ඉමං ත්වං තතියං තාව, දළ්භං කත්වා සමාදිය;
නෙක්ඛම්මපාරමිතං ගච්ඡ, යදි බොධිං පත්තුමිච්ඡසි.

“යථා අන්ද්‍රසරෙ පුරිසො, චිරවුත්ථො දුබ්චිතො;
න තත්ථ රාගං ජනෙති, මුත්තිමෙව ගවෙසති.

“තථෙව ත්වං සබ්බභවෙ, පස්ස අන්ද්‍රසරෙ විය;
නෙක්ඛම්මාභිමුඛො හොති, භවතො පරිමුත්තියා”ති.

අටස්ස “න එත්තකෙහෙව බුද්ධකාරකධම්මෙහි භවිතබ්බ”න්ති උත්තරිපි උපධාරයතො චතුත්ථං පඤ්ඤාපාරමිං දිස්වා එතදහොසි – “සුමෙධපණ්ඩිත, ත්වං ඉතො පටියාය පඤ්ඤාපාරමිපි පුරෙය්‍යාසි. භීනමජ්ඣිමුක්කට්ඨෙසු කඤ්චි අවජ්ජෙත්වා සබ්බෙපි පණ්ඩිතෙ උපසඬකම්මත්වා පඤ්භං පුච්ඡෙය්‍යාසි. යථා හි පිණ්ඩවාරිකො භික්ඛු භීනාදිකෙසු කුලෙසු කිඤ්චි අවජ්ජෙත්වා පටිපාටියා පිණ්ඩාය වරන්තො ඛිජ්ජං යාපනං ලභති, එවං ත්වමපි සබ්බපණ්ඩිතෙ උපසඬකම්මත්වා පඤ්භං පුච්ඡන්තො බුද්ධො භවිස්සසී”ති චතුත්ථං පඤ්ඤාපාරමිං දළ්භං කත්වා අධිට්ඨාසි. තෙන වුත්තං –

“න හෙනෙ එත්තකායෙව, බුද්ධධම්මා භවිස්සරෙ;
අඤ්ඤෙපි විචිනිස්සාමි, යෙ ධම්මා බොධිපාවනා.

“විචිනන්තො තදාදක්ඛං, චතුත්ථං පඤ්ඤාපාරමිං;
පුබ්බකෙහි මහෙසීහි, ආසෙවිතනිසෙවිතං.

“ඉමං ත්වං චතුත්ථං තාව, දළ්භං කත්වා සමාදිය;
පඤ්ඤාපාරමිතං ගච්ඡ, යදි බොධිං පත්තුමිච්ඡසි.

“යථාපි භික්ඛු භික්ඛන්තො, භීනමුක්කට්ඨමජ්ඣිමෙ;
කුලානි න විච්ජෙත්තො, එවං ලභති යාපනං.

“තථෙව ත්වං සබ්බකාලං, පරිපුච්ඡන්තො බුධං ජනං;
පඤ්ඤාපාරමිතං ගන්ත්වා, සම්බොධිං පාපුණ්ස්සසී”ති.

අටස්ස “න එත්තකෙහෙව බුද්ධකාරකධම්මෙහි භවිතබ්බ”න්ති උත්තරිපි උපධාරයතො පඤ්චමං චිරියපාරමිං දිස්වා එතදහොසි – “සුමෙධපණ්ඩිත, ත්වං ඉතො පටියාය චිරියපාරමිපි පුරෙය්‍යාසි. යථා හි සීහො මිගරාජා සබ්බඉරියාපටෙසු දළ්භචිරියො හොති, එවං ත්වමපි සබ්බභවෙසු සබ්බඉරියාපටෙසු දළ්භචිරියො අනොලීනචිරියො සමානො බුද්ධො භවිස්සසී”ති පඤ්චමං චිරියපාරමිං දළ්භං කත්වා අධිට්ඨාසි. තෙන වුත්තං –

“න හෙනෙ එත්තකායෙව, බුද්ධධම්මා භවිස්සරෙ;
අඤ්ඤෙපි විචිනිස්සාමි, යෙ ධම්මා බොධිපාවනා.

“විවිධත්වය තදාදක්කි, පඤ්චමං චිරියපාරමිං;
පුබ්බකෙහි මහෙසීහි, ආසෙවිතනිසෙවිතං.

“ඉමං ත්වං පඤ්චමං තාව, දළ්භං කත්වා සමාදිය;
චිරියපාරමිතං ගච්ඡ, යදි බොධිං පත්තුම්චිඡසී.

“යථාපි සිහො මිගරාජා, නිසජ්ජට්ඨානවඩ්ඤමෙ;
අලිනචිරියො හොති, පග්ගහිතමනො සදා.

“තථෙව ත්වං සබ්බභවෙ, පග්ගණ්ඨ චිරියං දළ්භං;
චිරියපාරමිතං ගන්ත්වා, සම්බොධිං පාපුණ්ණස්සසී”ති.

අටස්ස “න එත්තකෙහෙව බුද්ධකාරකධම්මෙහි භවිතබ්බ”න්ති උත්තරිපි උපධාරයනො ඡට්ඨං ඛන්තිපාරමිං දිස්වා එතදහොසි – “සුමෙධපණ්ඩිත, ත්වං ඉතො පට්ඨාය ඛන්තිපාරමිම්පි පුරෙය්‍යාසී. සම්මානනෙපි අවමානනෙපි බමොව භවෙය්‍යාසී. යථා හි පට්ඨියං නාම සුචිම්පි පක්ඛිපන්ති අසුචිම්පි, න තෙන පට්ඨි සිනෙහං, න පටිඝං කරොති, බමති සහති අධිවාසෙති යෙව, එවං ත්වම්පි සම්මානනාවමානනක්ඛමොව සමානො බුද්ධො භවිස්සසී”ති ඡට්ඨං ඛන්තිපාරමිං දළ්භං කත්වා අධිට්ඨාසී. තෙන චුත්තං –

“න හෙනෙ එත්තකායෙව, බුද්ධධම්මා භවිස්සරෙ;
අඤ්ඤෙපි චිච්චිස්සාමි, යෙ ධම්මා බොධිපාවනා.

“විවිධත්වය තදාදක්කි, ඡට්ඨමං ඛන්තිපාරමිං;
පුබ්බකෙහි මහෙසීහි, ආසෙවිතනිසෙවිතං.

“ඉමං ත්වං ඡට්ඨමං තාව, දළ්භං කත්වා සමාදිය;
තත්ථ අද්වෙජ්ඣමානසො, සම්බොධිං පාපුණ්ණස්සසී.

“යථාපි පට්ඨි නාම, සුචිම්පි අසුචිම්පි ව;
සබ්බං සහති නික්ඛෙපං, න කරොති පටිඝං තයා.

“තථෙව ත්වම්පි සබ්බෙසං, සම්මානාවමානනක්ඛමො;
ඛන්තිපාරමිතං ගන්ත්වා, සම්බොධිං පාපුණ්ණස්සසී”ති.

අටස්ස “න එත්තකෙහෙව බුද්ධකාරකධම්මෙහි භවිතබ්බ”න්ති උත්තරිපි උපධාරයනො සත්තමං සච්චපාරමිං දිස්වා එතදහොසි – “සුමෙධපණ්ඩිත, ත්වං ඉතො පට්ඨාය සච්චපාරමිම්පි පුරෙය්‍යාසී. අසනියා මත්ථකෙ පතමානායපි ධනාදීනං අත්ථාය ඡන්දාදිවසෙන සම්පජානමුසාවාදං නාම මාකාසී. යථා හි ඔසධිතාරකා නාම සබ්බඋතුසු අත්තනො ගමනවීරී ඡහිත්වා අඤ්ඤාය වීරියා න ගච්ඡති, සකවීරියාව ගච්ඡති, එවමෙව ත්වම්පි සච්චං පහාය මුසාවාදං නාම අකරොත්තොයෙව බුද්ධො භවිස්සසී”ති සත්තමං සච්චපාරමිං දළ්භං කත්වා අධිට්ඨාසී. තෙන චුත්තං –

“න හෙනෙ එත්තකායෙව, බුද්ධධම්මා භවිස්සරෙ;
අඤ්ඤෙපි චිච්චිස්සාමි, යෙ ධම්මා බොධිපාවනා.

“විවිධත්වය තදාදක්කි, සත්තමං සච්චපාරමිං;
පුබ්බකෙහි මහෙසීහි, ආසෙවිතනිසෙවිතං.

“ඉමං ත්වං සත්තමං තාව, දළ්භං කත්වා සමාදිය;
තත්ථ අද්වෙජ්ඣවචනො, සම්බොධිං පාපුණ්ණස්සසී.

“යථාපි ඔසධි නාම, තුලාභූතා සදෙවකෙ;
සමයෙ උතුචස්සෙ වා, න වොක්කමති වීරීනො.

“තථෙව ත්වම්පි සච්චෙසු, මා වොක්කමසි වීරීනො;
සච්චපාරමිතං ගන්ත්වා, සම්බොධිං පාපුණ්ණස්සසී”ති.

අටස්ස “න එත්තකෙහෙව බුද්ධකාරකධම්මෙහි භවිතබ්බ”න්ති උත්තරිපි උපධාරයනො අට්ඨමං අධිට්ඨානපාරමිං දිස්වා එතදහොසි – “සුමෙධපණ්ඩිත, ත්වං ඉතො පට්ඨාය අධිට්ඨානපාරමිම්පි පුරෙය්‍යාසී. යං අධිට්ඨාසී, තස්මීං අධිට්ඨානෙ නිච්චලො භවෙය්‍යාසී. යථා හි පබ්බතො නාම සබ්බදිසාසු වාතෙහි පහටොපි න කම්පති න චලති,

අත්තනො යානෙයෙව තිට්ඨති, එවමෙව ත්වමිපි අත්තනො අධිට්ඨානෙ නිව්වලො භොන්තොව බුද්ධො භවිස්සසී”ති අට්ඨමං අධිට්ඨානපාරමිං දළ්භං කත්වා අධිට්ඨාසී. තෙන චූත්තං –

“න හෙනෙ එත්තකායෙව, බුද්ධධම්මා භවිස්සරෙ;
අඤ්ඤෙපි විචිතියාමි, යෙ ධම්මා බොධිපාවනා.

“විචිතන්තො තදාදක්ඛිං, අට්ඨමං අධිට්ඨානපාරමිං;
පුබ්බකෙහි මහෙසීහි, ආසෙවිතනියෙවිතං.

“ඉමං ත්වං අට්ඨමං තාව, දළ්භං කත්වා සමාදිය;
තත්ථ ත්වං අවලො හුත්වා, සම්බොධිං පාපුණ්ණස්සසී.

“යථාපි පබ්බතො සෙලො, අවලො සුප්පතිට්ඨිතො;
න කම්පති භුසවාතෙහි, සකට්ඨානෙව තිට්ඨති.

“තථෙව ත්වමිපි අධිට්ඨානෙ, සබ්බදා අවලො භව;
අධිට්ඨානපාරමිතං ගන්ත්වා, සම්බොධිං පාපුණ්ණස්සසී”ති.

අට්ඨස්ස “න එත්තකෙහෙව බුද්ධකාරකධම්මෙහි භවිතබ්බ”න්ති උත්තරිපි උපධාරයතො නවමං මෙත්තාපාරමිං දිස්වා එතදභොසී – “සුමෙධපණ්ඩිත, ත්වං ඉතො පට්ඨාය නවමං මෙත්තාපාරමිමිපි පුරෙය්‍යාසී. අභිතෙසුපි භිතෙසුපි එකචිත්තො භවෙය්‍යාසී. යථා හි උදකං නාම පාපජනස්සාපි කල්‍යාණජනස්සාපි සීතිභාවං එකසදිසං කත්වා ඵරති, එවමෙව ත්වමිපි සබ්බසත්තෙසු මෙත්තචිත්තෙන එකචිත්තොව භොන්තො බුද්ධො භවිස්සසී”ති නවමං මෙත්තාපාරමිං දළ්භං කත්වා අධිට්ඨාසී. තෙන චූත්තං –

“න හෙනෙ එත්තකායෙව, බුද්ධධම්මා භවිස්සරෙ;
අඤ්ඤෙපි විචිතියාමි, යෙ ධම්මා බොධිපාවනා.

“විචිතන්තො තදාදක්ඛිං, නවමං මෙත්තාපාරමිං;
පුබ්බකෙහි මහෙසීහි, ආසෙවිතනියෙවිතං.

“ඉමං ත්වං නවමං තාව, දළ්භං කත්වා සමාදිය;
මෙත්තාය අසමො භොහි, යදි බොධිං පත්තුමිඡසී.

“යථාපි උදකං නාම, කල්‍යාණෙ පාපකෙ ජනෙ;
සමං ඵරති සීතෙන, පවාහෙති රජොමලං.

“තථෙව ත්වමිපි අභිතභිතෙ, සමං මෙත්තාය භාවය;
මෙත්තාපාරමිතං ගන්ත්වා, සම්බොධිං පාපුණ්ණස්සසී”ති.

අට්ඨස්ස “න එත්තකෙහෙව බුද්ධකාරකධම්මෙහි භවිතබ්බ”න්ති උත්තරිපි උපධාරයතො දසමං උපෙක්ඛාපාරමිං දිස්වා එතදභොසී – “සුමෙධපණ්ඩිත, ත්වං ඉතො පට්ඨාය උපෙක්ඛාපාරමිමිපි පුරෙය්‍යාසී. සුබ්බෙ දුක්ඛෙපි මජ්ඣන්තොව භවෙය්‍යාසී. යථා හි පට්ඨි නාම සුචිමිපි අසුචිමිපි පක්ඛිප්පමානා මජ්ඣන්තොව භොති, එවමෙව ත්වමිපි සුබ්බදුක්ඛෙසු මජ්ඣන්තොව භොන්තො බුද්ධො භවිස්සසී”ති දසමං උපෙක්ඛාපාරමිං දළ්භං කත්වා අධිට්ඨාසී. තෙන චූත්තං –

“න හෙනෙ එත්තකායෙව, බුද්ධධම්මා භවිස්සරෙ;
අඤ්ඤෙපි විචිතියාමි, යෙ ධම්මා බොධිපාවනා.

“විචිතන්තො තදාදක්ඛිං, දසමං උපෙක්ඛාපාරමිං;
පුබ්බකෙහි මහෙසීහි, ආසෙවිතනියෙවිතං.

“ඉමං ත්වං දසමං තාව, දළ්භං කත්වා සමාදිය;
තුලාභුතො දළ්භො හුත්වා, සම්බොධිං පාපුණ්ණස්සසී.

“යථාපි පට්ඨි නාම, නික්ඛිත්තං අසුචිං සුචිං;
උපෙක්ඛති උභොපෙතෙ, කොපානුනයවජ්ජිතා.

“තපෙව ත්වම්පි සුබදුක්ඛෙ, තුලාභුතො සදා භව;
උපෙක්ඛාපාරම්භං ගන්ත්වා, සම්බොධිං පාපුණ්ස්සසි”ති.

තතො චිත්තෙසි – “ඉමස්මිං ලොකෙ බොධිසත්තෙහි පුරෙතඛිබා බොධිපරිපාචනා බුද්ධකාරකධම්මා එත්තකායෙව, දස පාරමියො යපෙත්වා අඤ්ඤා නත්ථී, ඉමාපි දස පාරමියො උද්ධං ආකාසෙපි නත්ථී, හෙට්ඨා පථවියම්පි, පුරත්ථිමාදීසු දිසාසුපි නත්ථී, මය්හමෙව පන හදයමංසඛින්නරෙ පතිට්ඨිතා”ති. එවං තාසං හදයෙ පතිට්ඨිතභාවං දිස්වා සඛිබාපි තා දල්භං කත්වා අධිට්ඨාය පුනස්පුනං සම්මසන්නො අනුලොමපට්ලොමං සම්මසති, පරියන්තෙ ගහෙත්වා ආදිං පාපෙති, ආදිම්භි ගහෙත්වා පරියන්තෙ යපෙති, මජ්ඣෙ ගහෙත්වා උභතො ඔසාපෙති, උභතො කොටිසු හෙත්වා මජ්ඣෙ ඔසාපෙති. ඛාහිරකභණ්ඩපරිච්චාගො දානපාරමී නාම, අභිගපරිච්චාගො දානඋපපාරමී නාම, ජීවිතපරිච්චාගො දානපරමත්ථපාරමී නාමාති දස පාරමියො දස උපපාරමියො දස පරමත්ථපාරමියො යන්තතෙලං චිතිවට්ටෙන්තො විය මහාමෙරුං මත්ථං කත්වා චක්කවාළමභාසමුද්දං ආලුලෙන්තො විය ව සම්මසි. තස්සෙවං දස පාරමියො සම්මසන්නස්ස ධම්මතෙජෙන චතුනහුතාධිකද්වියොජනසතසහස්සඛහලා අයං මහාපථවි හත්ථිනා අක්කන්නතළකලාපො විය, පිළියමානං උච්ඡුයන්නං විය ව මහාවිරවං විරවමානා සඬකම්පි සම්පකම්පි සම්පවෙධි, කුලාලවක්කං විය තෙලයන්නවක්කං විය ව පරිබ්භමි. තෙන චුත්තං –

“එත්තකායෙව තෙ ලොකෙ, යෙ ධම්මා බොධිපාචනා;
තතුද්ධං නත්ථී අඤ්ඤා, දල්භං තත්ථ පතිට්ඨහ.

“ඉමෙ ධම්මෙ සම්මසතො, සභාවසරසලක්ඛණෙ;
ධම්මතෙජෙන වසුධා, දසසහස්සි පකම්පථ.

“වලති රවති පථවී, උච්ඡුයන්නංව පිළිතං;
තෙලයන්නෙ යථා වක්කං, එවං කම්පති මෙදනී”ති.

මහාපථවියා කම්පමානාය රම්මනගරවාසිනො සණ්ඨාතුං අසක්කොන්නා යුගන්තවාතඛිභාහතා මහාසාලා විය මුච්ඡිතමුච්ඡිතාව පපතිංසු, සටාදීනි කුලාලභාජනානි පවට්ටන්තානි අඤ්ඤාමඤ්ඤං පහරන්තානි චුණ්ණවිචුණ්ණානි අහෙසුං. මහාජනො භීතතසිතො සත්ථාරං උපසඬකම්ත්වා “කිං නු බො භගවා නාගාවට්ටො අයං භුතයක්ඛදෙවනාසු අඤ්ඤතරාවට්ටොති න හි මයං එතං ජානාම, අපිව බො සඛිබොපි අයං මහාජනො උපද්දුතො, කිං නු බො ඉමස්ස ලොකස්ස පාපකං භවිස්සති, උදාහු කල්‍යාණං, කපෙථ තො එතං කාරණං”න්ති ආහ. අථ සත්ථා තෙසං කථං සුත්වා “තුම්භෙ මා භායථ මා චිත්තයිත්ථ, නත්ථී වො ඉතොනිදානං භයං. යො සො මයා අජ්ජ සුමෙධපණ්ඩිතො ‘අනාගතෙ ගොතමො නාම බුද්ධො භවිස්සති’ති බ්‍යාකතො, සො දස පාරමියො සම්මසති, තස්ස දස පාරමියො සම්මසන්නස්ස විලොලෙන්තස්ස ධම්මතෙජෙන සකලදසසහස්සිලොකධාතු එකජ්ජභාරෙන කම්පති, වෙව, රවති වා”ති ආහ. තෙන චුත්තං –

“යාවතා පරිසා ආසි, බුද්ධස්ස පරිවෙසනෙ;
පවෙධමානා සා තත්ථ, මුච්ඡිතා සෙසි භුමියං.

“සටානෙකසහස්සානි , කුම්භීනඤ්ච සතා බහු;
සඤ්චුණ්ණමථිතා තත්ථ, අඤ්ඤාමඤ්ඤං පසට්ටිතා.

“උඛිබ්ගා තසිතා භීතා, හන්තා බ්‍යාධිතමානසා;
මහාජනා සමාගම්ම, දීපඬකරමුපාගමුං.

‘කිං භවිස්සති ලොකස්ස, කල්‍යාණමථ පාපකං;
සඛිබො උපද්දුතො ලොකො, තං විනොදෙහි වක්ඛුම’.

“තෙසං තදා සඤ්ඤාපෙසි, දීපඬකරො මහාමුනි;
විස්සත්ථා හොථ මා භාථ, ඉමස්මිං පථවිකම්පනෙ.

“යමහං අජ්ජ බ්‍යාකාසිං, බුද්ධො ලොකෙ භවිස්සති;
එසො සම්මසති ධම්මං, පුඛිබකං ජිනසෙවිතං.

“තස්ස සම්මසතො ධම්මං, බුද්ධභුමීං අසෙසතො;
තෙනායං කම්පිතා පථවී, දසසහස්සි සදෙවකෙ”ති.

මහාජනො තථාගතස්ස වචනං සුත්වා හට්ඨතුට්ඨො මාලාගන්ධවිලෙපනං ආදාය රම්මනගරා නික්ඛම්ත්වා බොධිසත්තං උපසඬකම්ත්වා මාලාදීනි පුජෙත්වා වන්දිත්වා පදක්ඛිණං කත්වා රම්මනගරමෙව පාවිසි. බොධිසත්තොපි

දස පාරමියෝ සම්මසිත්වා වීරියං දළ්භං කත්වා අධිට්ඨාය නිසින්නාසනා වුට්ඨාසි. තෙන වුත්තං –

“බුද්ධස්ස චචනං සුත්වා, මනො නිබ්බායි තාවදෙ;
සබ්බෙ මං උපසඬ්ඛම්ම, පුනාපි අභිචන්දිසුං.

“සමාදිසිත්වා බුද්ධගුණං, දළ්භං කත්වාන මානසං;
දීපඬ්ඛරං නමස්සිත්වා, ආසනා වුට්ඨං තදා”ති.

අථ බොධිසත්තං ආසනා වුට්ඨහන්තං සකලදසසහස්සවක්කවාළදෙවතා සන්නිපතිත්වා දිබ්බෙහි මාලාගන්ධෙහි පූජෙත්වා චන්දිත්වා “අයා සුමෙධතාපස, තයා අප්ප දීපඬ්ඛරදසබලස්ස පාදමූලෙ මහති පත්ථනා පත්ථිතා, සා තෙ අනන්තරායෙන සමිප්ඤ්ඤා, මා තෙ භයං වා ඡමිහිතත්තං වා අහොසි, සරිරෙ අප්පමත්තකොපි රොගො මා උප්පජ්ජි, බිප්පං පාරමියො පුරෙත්වා සම්මාසම්බොධිං පටිවිජ්ඣාමි. යථා පුප්පුපගඵලූපගා රුක්ඛා සමයෙ පුප්පන්නි චෙව ඵලන්නි ව, තථෙව ත්වම්පි සමයං අනතික්කමිත්වා බිප්පං සම්බොධිමුත්තමං පුසස්සු”තිආදීනි ථුතිමඬ්ඛලානි පයිරුදාහංසු, එවං පයිරුදාහිත්වා අත්තනො අත්තනො දෙවට්ඨානමෙව අගමංසු. බොධිසත්තොපි දෙවතාහි අභිත්ථුතො “අහං දස පාරමියො පුරෙත්වා කප්පසතසහස්සාධිකානං චතුන්නං අසඬ්ඛොයාහං මත්ථකෙ බුද්ධො භවිස්සාමි”ති වීරියං දළ්භං කත්වා අධිට්ඨාය නහං අබ්භුන්ගන්ත්වා හිමචන්තමෙව අගමාසි. තෙන වුත්තං –

“දිබ්බං මානුසකං පුප්ඵං, දෙවා මානුසකා උභො;
සමොකිරන්ති පුප්ඵෙහි, වුට්ඨහන්තස්ස ආසනා.

“වෙදයන්ති ච තෙ සොන්ථිං, දෙවා මානුසකා උභො;
මහන්තං පත්ථිතං තුය්හං, තං ලභස්සු යට්ඨිජිතං.

“සබ්බිනියො විචජ්ජන්තු, සොකො රොගො විනස්සතු;
මා තෙ භවන්ත්වන්තරායා, පුස බිප්පං බොධිමුත්තමං.

“යථාපි සමයෙ පත්තෙ, පුප්පන්නි පුප්ඵිනො දුමා;
තථෙව ත්වං මහාවීර, බුද්ධඤ්ඤානෙ පුප්පස්සු.

“යථා යෙ කෙච්ඡි සම්බුද්ධා, පුරුයුං දස පාරමී;
තථෙව ත්වං මහාවීර, පුරුය දස පාරමී.

“යථා යෙ කෙච්ඡි සම්බුද්ධා, බොධිමණ්ඩමිහි බුජ්ඣුරෙ;
තථෙව ත්වං මහාවීර, බුජ්ඣස්සු ජිනබොධියං.

“යථා යෙ කෙච්ඡි සම්බුද්ධා, ධම්මචක්කං පවත්තයුං;
තථෙව ත්වං මහාවීර, ධම්මචක්කං පවත්තය.

“පුණ්ණමායෙ යථා චන්දො, පරිසුද්ධො විරොචති;
තථෙව ත්වං පුණ්ණමනො, විරොච දසසහස්සියං.

“රාහුමුත්තො යථා සුරියො, තාපෙන අතිරොචති;
තථෙව ලොකා මුච්චිත්වා, විරොච සිරියා තුවං.

“යථා යා කාචි නදියො, ඔසරන්ති මහොදධිං;
එවං සදෙවකා ලොකා, ඔසරන්තු තවන්තිකෙ.

“තෙහි ථුතප්පසත්ථො සො, දස ධම්මෙ සමාදිය;
තෙ ධම්මෙ පරිපුරෙන්නො, පචනං පාවිසි තදා”ති.

සුමෙධකථා නිවසිතා.

රම්මනගරවාසිනොපි බො නගරං පටිසිත්වා බුද්ධප්පමුඛස්ස හික්ඛුසඬ්ඛස්ස මහාදානං අදංසු. සත්ථා තෙසං ධම්මං දෙසෙත්වා මහාජනං සරණාදිසු පතිට්ඨාපෙත්වා රම්මනගරමිහා නික්ඛමිත්වා තතො උද්ධම්පි යාවතායුකං තිට්ඨන්තො සබ්බං බුද්ධකිච්චං කත්වා අනුක්කමෙන අනුපාදිසෙසාය නිබ්බානධාතුයා පරිනිබ්බාසි. තත්ථ යං චත්තබ්බං, තං සබ්බං බුද්ධචංසෙ වුත්තනයෙනෙව වෙදිතබ්බං. වුත්තඤ්ඤි තත්ථ –

“තදා තෙ භොජයිත්වාන, සසඬ්ඝං ලොකනායකං;
උපගච්ඡං සරණං තස්ස, දීපඬ්ඝරස්ස සත්ථුනො.

“සරණාගමනෙ කඤ්චි, නිවෙසෙති තථාගතො;
කඤ්චි පඤ්චස්ස සීලෙස්ස, සීලෙ දසව්ධෙ පරං.

“කස්සචි දෙනි සාමඤ්ඤං, චතුරො ඵලමුත්තමෙ;
කස්සචි අසමෙ ධම්මෙ, දෙනි සො පටිසම්භිදා.

“කස්සචි වරසමාපත්තියො, අට්ඨ දෙනි නරාසභො;
තිස්සො කස්සචි විජ්ජායො, ඡළභිඤ්ඤා පචෙච්ඡති.

“තෙන යොගෙන ජනකායං, ඔවදති මහාමුනි;
තෙන විත්ථාරිකං ආසී, ලොකනාථස්ස සාසනං.

“මහාභක්ඛසහක්ඛන්ධො, දීපඬ්ඝරසනාමකො;
බහු ජනෙ තාරයති, පරිමොචෙති දුග්ගතිං.

“බොධනෙය්‍යං ජනං දිස්වා, සතසහස්සෙපි යොජනෙ;
බණෙන උපගන්ත්වාන, බොධෙති තං මහාමුනි.

“පඨමාභිසමයෙ බුද්ධො, කොට්ඨසතමබොධයි;
දුතියාභිසමයෙ නාටො, නවුනිකොට්ඨබොධයි.

“යදා ච දෙවභවනම්භි, බුද්ධො ධම්මමදෙසයි;
නවුනිකොට්ඨසහස්සානං, තතියාභිසමයො අහු.

“සන්තිපාතා තයො ආසුං, දීපඬ්ඝරස්ස සත්ථුනො;
කොට්ඨසතසහස්සානං, පඨමො ආසී සමාගමො.

“පුත නාරදකුටම්භි, පටිචෙකගතෙ ජිනෙ;
බිණාසවා විතමලා, සමිංසු සතකොටියො.

“යම්භි කාලෙ මහාවීරො, සුදස්සනසිලුවවයෙ;
නවුනිකොට්ඨසහස්සෙහි, පචාරෙසී මහාමුනි.

“අභං තෙන සමයෙන, ජට්ලො උග්ගතාපනො;
අත්තලික්ඛම්භි වරණො, පඤ්චාභිඤ්ඤාසු පාරගු.

“දසව්සසහස්සානං , ධම්මාභිසමයො අහු;
ඵකද්වින්නං අභිසමයා, ගණනාතො අසඬ්ඛියා.

“විත්ථාරිකං බාහුජඤ්ඤං, ඉද්ධං ජීනං අහු තදා;
දීපඬ්ඝරස්ස භගවතො, සාසනං සුවිසොධිතං.

“වත්තාරි සතසහස්සානි, ඡළභිඤ්ඤා මහිද්ධිකා;
දීපඬ්ඝරං ලොකවිදුං, පරිචාරෙන්නි සබ්බදා.

“යෙ කෙචි තෙන සමයෙන, ජහන්ති මාත්‍රසං භවං;
අපත්තමානසා සෙක්ඛා, ගරහිතා භවන්ති තෙ.

“සුපුප්ඵීතං පාවචනං, අරහන්තෙහි තාදිහි;
බිණාසවෙහි විමලෙහි, උපසොභති සදෙවකෙ.

“නගරං රම්මවතී නාම, සුදෙවො නාම ඛත්තියො;
සුමෙධා නාම ජනිකා, දීපඬ්ඝරස්ස සත්ථුනො.

“සුමඬගලො ව තිස්සො ව, අහෙසුං අග්ගසාවකා;
සාගතො නාමුපට්ඨාකො, දීපඬකරස්ස සත්ථුනො.

“නන්දා වෙව සුනන්දා ව, අහෙසුං අග්ගසාවකා;
බොධි තස්ස හගවතො, පිප්ඵලීති පවුච්චති.

“අසීතිහත්ථමුඛබ්බො, දීපඬකරො මහාමුනි;
සොහති දීපරුක්ඛොව, සාලරාජාව පුල්ලිනො.

“සතසහස්සවස්සානි, ආයු තස්ස මහෙසිනො;
තාවතා තිට්ඨමානො සො, තාරෙසි ජනනං බහුං.

“ජොතයිත්වාන සද්ධම්මං, සන්තාරෙත්වා මහාජනං;
ජලිත්වා අග්ගිබත්ථොව, නිබ්බුතො සො සසාවකො.

“සා ව ඉද්ධි සො ව යසො, තානි ව පාදෙසු වක්කරතනානි;
සබ්බං තමන්තරහිතං, නනු රිත්තා සබ්බසඬ්ඛාරා”ති.

දීපඬකරස්ස පන හගවතො අපරභාගෙ එකං අසඬ්ඛොයායං අතික්කමිත්වා කොණ්ඩඤ්ඤො නාම සත්ථා උදපාදි. තස්සාපි තයො සාවකසන්නිපාතා අහෙසුං. පඨමසන්නිපාතෙ කොට්ඨසහස්සං, දුතියෙ කොට්ඨසහස්සං, තතියෙ නචුතිකොට්ඨයො. තදා බොධිසත්තො විජිතාවි නාම වක්කවත්ති හුත්වා කොට්ඨසහස්සසඬ්ඛස්ස බුද්ධජපමුඛස්ස භික්ඛුසඬ්ඛස්ස මහාදානං අදාසි. සත්ථා බොධිසත්තං “බුද්ධො භවිස්සසී”ති බ්‍යාකරිත්වා ධම්මං දෙසෙසි. සො සත්ථු ධම්මකථං සුත්වා රජ්ජං නියායාදෙන්වා පබ්බජි. සො තිණ් පිටකානි උග්ගහෙන්වා අට්ඨ සමාපත්තියො පඤ්ච අභිඤ්ඤායො ව උප්පාදෙන්වා අපරිභීනජ්ඣානො බ්‍රහ්මලොකෙ නිබ්බත්ති. කොණ්ඩඤ්ඤස්ස බුද්ධස්ස පන රම්මවතී නාම නගරං, සුනන්දො නාම බත්තියො පිතා, සුජාතා නාම දෙවී මාතා, හද්දො ව සුහද්දො ව ද්වෙ අග්ගසාවකා, අනුරුද්ධො නාමුපට්ඨාකො, තිස්සා ව උපතිස්සා ව ද්වෙ අග්ගසාවකා, සාලකල්‍යාණී බොධි, අට්ඨාසීතිහත්ථුඛබ්බො සරිරං, වස්සසතසහස්සං ආයුජ්ජමාණං අහොසි.

“දීපඬකරස්ස අපරෙන, කොණ්ඩඤ්ඤො නාම නායකො;
අනන්තතෙජො අමිතයසො, අප්පමෙයොයා දුරාසදො”ති.

තස්ස අපරභාගෙ එකං අසඬ්ඛොයායං අතික්කමිත්වා එකස්මිංයෙව කප්පෙ වතුරො බුද්ධා නිබ්බත්තිංසු මඬගලො, සුමනො, රෙවතො, සොභිතොති. මඬගලස්ස හගවතො තයො සන්නිපාතා අහෙසුං. තෙසු පඨමසන්නිපාතෙ කොට්ඨසහස්සං භික්ඛු අහෙසුං, දුතියෙ කොට්ඨසහස්සං, තතියෙ නචුතිකොට්ඨයො. වෙමාතිකභාතා කිරස්ස ආනන්දකුමාරො නාම නචුතිකොට්ඨසඬ්ඛාය පරිසාය සද්ධිං ධම්මස්සවනත්ථාය සත්ථු සන්නිකං අගමාසි. සත්ථා තස්ස අනුපුබ්බිං කථං කථෙසි, සො සද්ධිං පරිසාය සහ පටිසම්භිදාහි අරහත්තං පාපුණි. සත්ථා තෙසං කුලපුත්තානං පුබ්බවර්තං ඔලොකෙන්තො ඉද්ධිමයපත්තවීරස්ස උපනිස්සයං දිස්වා දක්ඛිණහත්ථං පසාරෙන්වා “එථ, භික්ඛවො”ති ආහ. සබ්බෙ තඬ්ඬණ්ඩඤ්ඤෙව ඉද්ධිමයපත්තවීරධරා සට්ඨිවස්සමහාටෙරා විය ආකප්පසම්පන්නා හුත්වා සත්ථාරං වන්දිත්වා පරිවාරයිංසු. අයමස්ස තතියො සාවකසන්නිපාතො අහොසි.

යථා පන අඤ්ඤෙසං බුද්ධානං සමන්තා අසීතිහත්ථජ්ජමාණායෙව සරීරජ්ජහා අහොසි, න එවං තස්ස තස්ස පන හගවතො සරීරජ්ජහා නිව්චකාලං දසසහස්සිලොකධාතුං ඵරිත්වා අට්ඨාසි. රුක්ඛපථවිපබ්බතසමුද්දාදයො අත්තමසො උක්ඛලිකාදීනි උපාදාය සුචණ්ණපට්ටපරියොනද්ධා විය අහෙසුං. ආයුජ්ජමාණං පනස්ස නචුතිවස්සසහස්සානි අහොසි. එත්තකං කාලං වන්දිමසුරියාදයො අත්තනො පහාය විරොචිතුං නාසක්ඛිංසු, රත්තින්දිවපරිච්ඡෙදො න පඤ්ඤායිත්ථ. දිවා සුරියාලොකෙන විය සත්තා නිව්ච බුද්ධාලොකෙනෙව විවරිංසු, සායං පූජ්ඣිතකුසුමානං, පාතො රචනකසකුණාදීනඤ්ච වසෙන ලොකො රත්තින්දිවපරිච්ඡෙදං සල්ලක්ඛෙසි.

කිං පන අඤ්ඤෙසං බුද්ධානං අයමානුභාවො නත්ථීති? නො නත්ථී. තෙපි හි ආකඬ්ඛමානා දසසහස්සිං වා ලොකධාතුං තතො වා හියොයා ආභාය ඵරෙය්‍යුං. මඬගලස්ස පන හගවතො පුබ්බපත්ථනාවසෙන අඤ්ඤෙසං බ්‍යාමජ්ජහා විය සරීරජ්ජහා නිව්චකාලමෙව දසසහස්සිලොකධාතුං ඵරිත්වා අට්ඨාසි. සො කිර බොධිසත්තවරියකාලෙ වෙස්සන්තරසදියෙ අත්තභාවෙ ධීතො සපුත්තදාරො වඬකපබ්බතසදියෙ පබ්බතෙ වසි. අටෙකො බරදාධීකො නාම යක්ඛො මහාපුරිසස්ස දානජ්ඣායයනං සුත්වා බ්‍රාහ්මණවණ්ණෙන උපසඬ්ඛමිත්වා මහාසත්තං ද්වෙ දාරකෙ යාවි. මහාසත්තො “දදාමි බ්‍රාහ්මණස්ස පුත්තකෙ”ති හට්ඨපහට්ඨො උදකපරියන්තං පථවිං කම්පෙන්තො ද්වෙපි දාරකෙ අදාසි. යක්ඛො වඬකමනකොටියං ආලම්බනථලකං නිස්සාය යත්වා පස්සන්තස්සෙව මහාසත්තස්ස මූලකල්‍යාපෙ විය ද්වෙ දාරකෙ බාදි. මහාපුරිසස්ස යක්ඛං ඔලොකෙන්වා මුඛෙ විවට්මත්තෙ අග්ගිජාලං විය ලොභිතධාරං උග්ගිරමානං තස්ස මුඛං දිස්වාපි කෙසග්ගමත්තමපි දොමනස්සං න උප්පජ්ජි. “සුදින්නං වත මෙ දාන”න්ති විත්තයනො පනස්ස සරිරෙ මහත්තං පිතිසොමනස්ස උදපාදි. සො “ඉමස්ස මෙ නිස්සන්දෙන අනාගතෙ ඉමිනාව නිහාරෙන රස්මියො

නික්බන්තූ”ති පත්ථනං අකාසි. තස්ස තං පත්ථනං නිස්සාය බුද්ධභූතස්ස සරිරතො රස්මියො නික්බන්තූවා එත්තකං යානං ඵරිංසු.

අපරමිපිස්ස පුබ්බවරිතං අත්ථී. සො කිර බොධිසත්තකාලෙ එකස්ස බුද්ධස්ස චෙතියං දිස්වා “ඉමස්ස බුද්ධස්ස මයා ජීවිතං පරිච්ඡිත්තං වට්ඨති”ති දණ්ඩදීපිකාවෙය්න නියාමෙන සකලසරිරං වෙයාපෙත්වා රතනමත්තමකුලං සතසහස්සග්ගනිකං සුවණ්ණපාතිං සප්පිස්ස පුරාපෙත්වා තත්ථ සහස්සවට්ඨියො ජාලාපෙත්වා තං සීසෙනාදාය සකලසරිරං ජාලාපෙත්වා චෙතියං පදක්ඛිණං කරොන්තො සකලරත්තිං විනිනාමෙසි. එවං යාව අරුණුග්ගමනා වායමන්තස්සාපිස්ස ලොමකුපමත්තමිපි උසුමං න ගණ්ඨි. පදුමගබ්භං පච්චිකාලො විය අහොසි. ධම්මො හි නාමෙස අත්තානං රක්ඛන්තං රක්ඛති. තෙනාහ භගවා –

“ධම්මො භවෙ රක්ඛති ධම්මවාරිං, ධම්මො සුවිණ්ණො සුබ්බාවහාති;
එසානිසංසො ධම්මෙ සුවිණ්ණො, න දුග්ගතිං ගච්ඡති ධම්මවාරි”ති. (ථෙරගා. 303; ඡා. 1.10.102; 1.15.385);

ඉමස්සාපි කම්මස්ස නිස්සන්දෙන තස්ස භගවතො සරිරොභාසො දසසහස්සිලොකධාතුං ඵරිත්වා අට්ඨාසි.

තදා අම්භාකං බොධිසත්තො සුරුචි නාම බ්‍රාහ්මණො හුත්වා “සත්ථාරං නිමන්තෙස්සාමී”ති උපසඩ්ධම්මිත්වා මධුරධම්මකථං සුත්වා “ස්වෙ මය්හං භික්ඛං ගණ්හථ, භන්තෙ”ති ආහ. බ්‍රාහ්මණ, කිත්තකෙහි තෙ භික්ඛුහි අත්ථොති? “කිත්තකා පන වො, භන්තෙ, පරිවාරභික්ඛු”ති ආහ. තදා පන සත්ථු පට්ඨමස්සන්තිපාතොයෙව භොති, තස්මා “කොට්ඨසතසහස්ස”න්ති ආහ. භන්තෙ, සබ්බෙහිපි සද්ධිං මය්හං ගෙහෙ භික්ඛං ගණ්හථාති. සත්ථා අධිවාසෙසි. බ්‍රාහ්මණො ස්වාතනාය නිමන්තෙත්වා ගෙහං ගච්ඡන්තො චිත්තෙසි – “අහං එත්තකානං භික්ඛුනං යාගුහත්තවත්ථාදිති දාතුං සක්කොමී, නිසීදනට්ඨානං පන කථං භවිස්සති”ති.

තස්ස සා වින්තා චතුරාසීතියොජනසහස්සමත්ථකෙ ධීතස්ස දෙවරඤ්ඤො පණ්ඩුකම්බලසිලාසනස්ස උණ්භභාවං ජනෙසි. සක්කො “කො නු බො මං ඉමම්භා යානා වාවෙනුකාමො”ති දිබ්බවක්ඛුනා ඔලොකෙන්තො මහාපුරිසං දිස්වා “සුරුචි නාම බ්‍රාහ්මණො බුද්ධස්පමුඛං භික්ඛුසඩ්ධං නිමන්තෙත්වා නිසීදනට්ඨානත්ථාය චිත්තෙසි, මයාපි තත්ථ ගන්ත්වා පුඤ්ඤකොට්ඨාසං ගහෙතුං වට්ඨති”ති වඩ්ඪකිවණ්ණං නිමිතිනිත්වා වාසිථරසුහත්ථො මහාපුරිසස්ස පුරතො පාතුරහොසි. සො “අත්ථී නු බො කස්සචි භතියා කත්තබ්බ”න්ති ආහ. මහාපුරිසො තං දිස්වා “කිං කම්මං කරිස්සාමී”ති ආහ. “මම අජානනසිප්පං නාම නත්ථී, ගෙහං වා මණ්ඩපං වා යො යං කාරෙති, තස්ස තං කාතුං ජානාමී”ති. “තෙන හි මය්හං කම්මං අත්ථී”ති. “කිං අය්‍යා”ති? “ස්වාතනාය මෙ කොට්ඨසතසහස්සභික්ඛු නිමන්තිතා, තෙසං නිසීදනමණ්ඩපං කරිස්සාමී”ති. “අහං නාම කරෙය්‍යාං, සවෙ මම භතීං දාතුං සක්ඛිස්සථා”ති. “සක්ඛිස්සාමී තානා”ති. “සාධු කරිස්සාමී”ති ගන්ත්වා එකං පදෙසං ඔලොකෙසි, ද්වාදසතෙරසයොජනප්පමාණො පදෙසො කසිණමණ්ඩලං විය සමතලො අහොසි. සො “එත්තකෙ යානෙ සත්තරතනමයො මණ්ඩපො උට්ඨහතු”ති චිත්තෙත්වා ඔලොකෙසි. තාවදෙව පථවිං භින්දිත්වා මණ්ඩපො උට්ඨහි. තස්ස සොවණ්ණමයෙසු ථම්මෙහෙසු රජතමයා සටකා අහෙසුං, රජතමයෙසු සොවණ්ණමයා, මණ්ත්ථම්මෙහෙසු පවාළමයා, පවාළත්ථම්මෙහෙසු මණ්මයා, සත්තරතනමයෙසු සත්තරතනමයාව සටකා අහෙසුං. තතො “මණ්ඩපස්ස අන්තරන්තරෙන කිඩ්ඪිණිකජාලං ඔලම්බතු”ති ඔලොකෙසි, සහ ඔලොකනෙනෙව කිඩ්ඪිණිකජාලං ඔලම්බි, යස්ස මන්දවාතෙරිතස්ස පඤ්චඩ්ඪිකස්සෙව තුරියස්ස මධුරසද්දො නිග්ගච්ඡති, දිබ්බසඩ්ඪිතිවත්තනාලො විය භොති. “අන්තරන්තරා ගන්ධදාමමාලාදාමාති ඔලම්බන්තු”ති චිත්තෙසි, දාමාති ඔලම්බිංසු. “කොට්ඨසතසහස්සසඩ්ධානං භික්ඛුනං ආසනානි ව ආධාරකානි ව පථවිං භින්දිත්වා උට්ඨහන්තු”ති චිත්තෙසි, තාවදෙව උට්ඨහිංසු. “කොණෙ කොණෙ එකෙකා උදකවාටියො උට්ඨහන්තු”ති චිත්තෙසි, උදකවාටියො උට්ඨහිංසු.

එත්තකං මාපෙත්වා බ්‍රාහ්මණස්ස සන්තිකං ගන්ත්වා “එහි අය්‍ය, තව මණ්ඩපං ඔලොකෙන්වා මය්හං භතීං දෙහී”ති ආහ. මහාපුරිසො ගන්ත්වා මණ්ඩපං ඔලොකෙසි, ඔලොකෙන්තස්සෙවස්ස සකලසරිරං පඤ්චවණ්ණාය පිතියා නිරන්තරං ථුට්ටං අහොසි. අප්පස්ස මණ්ඩපං ඔලොකයතො එතදහොසි – “නායං මණ්ඩපො මනුස්සභූතෙන කතො, මය්හං පන අජ්ඣාසයං මය්හං ගුණං ආගම්ම අද්ධා සක්කභවනං උණ්හං අහොසි, තතො සක්කෙන දෙවරඤ්ඤා අයං මණ්ඩපො කාරිතො භවිස්සති”ති. “න බො පන මෙ යුත්තං එවරුපෙ මණ්ඩපෙ එකදිවසංයෙව දානං දාතුං, සත්තාහං දස්සාමී”ති චිත්තෙසි. බාහිරකදානඤ්චි කිත්තකම්පි සමානං බොධිසත්තානං තුට්ඨිං කාතුං න සක්කොති, අලඬිකතසිසං පන ඡින්දිත්වා අඤ්ජිතඅක්ඛිති උප්පාටෙන්වා හදයමංසං වා උබ්බට්ටෙන්වා දින්නකාලෙ බොධිසත්තානං වාගං නිස්සාය තුට්ඨි නාම භොති. අම්භාකම්පි හි බොධිසත්තස්ස සිව්ජාතකෙ දෙවසිකං පඤ්ච කභාපණසතසහස්සාති විස්සප්පෙන්වා චතුසු ද්වාරෙසු නගරමජ්ඣෙව දානං දෙන්තස්ස තං දානං වාගතුට්ඨිං උප්පාදෙතුං නාසක්ඛි. යදා පනස්ස බ්‍රාහ්මණවණ්ණෙන ආගන්ත්වා සක්කො දෙවරාජා අක්ඛිති යාවි, තදා තාති උප්පාටෙන්වා දදමානස්සෙව භාසො උප්පජ්ජි, කෙසග්ගමත්තමිපි විත්තස්ස අඤ්ඤාත්තං නාහොසි. එවං දානං නිස්සාය බොධිසත්තානං තිත්ති නාම නත්ථී. තස්මා සොපි මහාපුරිසො “සත්තාහං මයා කොට්ඨසතසහස්සසඩ්ධානං භික්ඛුනං දානං දාතුං වට්ඨති”ති චිත්තෙත්වා තස්මිං මණ්ඩපෙ බුද්ධස්පමුඛං භික්ඛුසඩ්ධං නිසීදාපෙන්වා සත්තාහං ගවපානං නාම දානං අදාසි. ගවපානන්ති මහන්තෙ මහන්තෙ කොලම්බෙ බීරස්ස පුරෙත්වා උද්ධනෙසු ආරොපෙන්වා සනපාකපක්කෙ බීරෙ ථොකෙ තණ්ඩුලෙ පක්ඛිපිත්වා පක්කමධුසක්කරාචුණ්ණසප්පිහි අභිසඩ්ධතං භොජනං චූචිවති. මනුස්සායෙව පන පරිච්ඡිත්තං නාසක්ඛිංසු, දෙව්‍යාපි එකන්තරිකා හුත්වා පරිච්ඡිංසු. ද්වාදසතෙරසයොජනප්පමාණං

යානම්පි භික්ඛු ගණ්හිතුං නප්පහොසියෙව. තෙ පන භික්ඛු අත්තනො අත්තනො ආනුභාවෙන නිසිදිංසු.
පරියොසානදිවසෙ සබ්බභික්ඛුනං පත්තානි ධොවාපෙත්වා භෙසප්පත්ථාය සප්පිනවනීතමධුථාණිකාදීනි පුරෙත්වා
නිව්වරෙහි සද්ධිං අදාසි, සඨසනවකභික්ඛුනා ලද්ධවිවරසාධකා සතසහස්සග්ගසනකා අහෙසුං.

සත්ථා අනුමොදනං කරොත්තො “අයං පුරිසො ඵවරුපං මහාදානං අදාසි, කො නු බො භවිස්සනී”ති
උපධාරෙත්තො “අනාගතෙ කප්පසතසහස්සාධිකානං ද්විත්තං අසඬ්ඛොයායානං මත්ථකෙ ගොතමො නාම බුද්ධො
භවිස්සනී”ති දිස්වා මහාපුරිසං ආමන්තෙත්වා “ත්ථං ඵත්තකං නාම කාලං අතික්කමිත්වා ගොතමො නාම බුද්ධො
භවිස්සනී”ති බ්‍යාකාසි. මහාපුරිසො බ්‍යාකරණං සුත්වා “අහං කිර බුද්ධො භවිස්සාමි, කො මෙ සරාවාසෙන අත්ථො,
පබ්බජිස්සාමි”ති විත්තෙත්වා තථාරුපං සම්පත්තිං බෙළපිණ්ඩං විය පභාය සත්ථු සත්තිකෙ පබ්බජිත්වා බුද්ධවචනං
උග්ගණ්හිත්වා අභිඤ්ඤා ව සමාපත්තියො ව නිබ්බත්තෙත්වා ආයුපරියොසානෙ බ්‍රහ්මලොකෙ නිබ්බත්ති.

මඬගලස්ස පන භගවතො නගරං උත්තරං නාම අහොසි, පිතාපි උත්තරො නාම බත්තියො, මාතාපි උත්තරා නාම
දෙවී, සුදෙවො ව ධම්මසෙනො ව ද්වෙ අග්ගසාවකා, පාලිතො නාමුපට්ඨාකො, සීවලී ව අසොකා ව ද්වෙ අග්ගසාවකා,
නාගරුක්ඛො බොධි, අට්ඨාසිනිහත්ථුබ්බෙධං සරීරං අහොසි. නවුතිවස්සසහස්සානි යත්වා පරිනිබ්බුතෙ පන තස්මිං
භගවති ඵකප්පභාරෙතෙව දස වක්කවාළසහස්සානි ඵකන්ධකාරානි අහෙසුං. සබ්බවක්කවාළෙසු මනුස්සානං මහත්තං
ආරොදනපරිදෙවනං අහොසි.

“කොණ්ඩඤ්ඤස්ස අපරෙන, මඬගලො නාම නායකො;
තමං ලොකෙ නිහන්ත්වාන, ධම්මොක්කමහිධාරසී”ති.

ඵචං දසසහස්සිලොකධාතුං අත්ධකාරං කත්වා පරිනිබ්බුතස්ස තස්ස භගවතො අපරභාගෙ සුමනො නාම සත්ථා
උදපාදි. තස්සාපි තයො සාවකසන්තිපාතා අහෙසුං. පඨමසන්තිපාතෙ කොට්ඨසතසහස්සභික්ඛු අහෙසුං, දුතියෙ
කඤ්චනපබ්බතමිති නවුතිකොට්ඨසහස්සානි, තතියෙ අසීතිකොට්ඨසහස්සානි. තදා මහාසත්තො අතුලො නාම නාගරාජා
අහොසි මහිද්ධිකො මහානුභාවො. සො “බුද්ධො උප්පත්තො”ති සුත්වා ඤාතිසඬ්ඛපරිවුතො නාගභවනා නික්ඛමිත්වා
කොට්ඨසතසහස්සභික්ඛුපරිවාරස්ස තස්ස භගවතො දිබ්බතුරියෙහි උපහාරං කාරෙත්වා මහාදානං පවත්තෙත්වා
පච්චෙකං දුස්සයුගානි දත්වා සරණෙසු පතිට්ඨාසි. සොපි නං සත්ථා “අනාගතෙ බුද්ධො භවිස්සනී”ති බ්‍යාකාසි. තස්ස
භගවතො නගරං බෙමං නාම අහොසි, සුදත්තො නාම රාජා පිතා, සිරිමා නාම මාතා, සරණො ව භාවිතත්තො ව ද්වෙ
අග්ගසාවකා, උදෙනො නාමුපට්ඨාකො, සොණා ව උපසොණා ව ද්වෙ අග්ගසාවකා, නාගරුක්ඛො බොධි,
නවුතිහත්ථුබ්බෙධං සරීරං, නවුතියෙව වස්සසහස්සානි ආයුප්පමාණං අහොසි.

“මඬගලස්ස අපරෙන, සුමනො නාම නායකො;
සබ්බධම්මෙහි අසමො, සබ්බසත්තානමුත්තමො”ති.

තස්ස අපරභාගෙ රෙවතො නාම සත්ථා උදපාදි. තස්සාපි තයො සාවකසන්තිපාතා අහෙසුං. පඨමසන්තිපාතෙ
ගණනා නත්ථී, දුතියෙ කොට්ඨසතසහස්සභික්ඛු අහෙසුං, තථා තතියෙ. තදා බොධිසත්තො අභිදෙවො නාම බ්‍රාහ්මණො
හුත්වා සත්ථු ධම්මදෙසනං සුත්වා සරණෙසු පතිට්ඨාය සිරස්මිං අඤ්ජලිං යපෙත්වා තස්ස සත්ථුතො කිලෙසප්පහානෙ
වණ්ණං වත්වා උත්තරාසඬ්ඛගෙන පූජං අකාසි. සොපි නං “බුද්ධො භවිස්සනී”ති බ්‍යාකාසි. තස්ස පන භගවතො නගරං
ධඤ්ඤවතී නාම අහොසි, පිතා විපුලො නාම බත්තියො, මාතාපි විපුලා නාම දෙවී, වරුණො ව බ්‍රහ්මදෙවො ව ද්වෙ
අග්ගසාවකා, සම්භවො නාමුපට්ඨාකො, හද්දා ව සුහද්දා ව ද්වෙ අග්ගසාවකා, නාගරුක්ඛොව බොධි, සරීරං
අසීතිහත්ථුබ්බෙධං අහොසි, ආයු සට්ඨි වස්සසහස්සානිති.

“සුමනස්ස අපරෙන, රෙවතො නාම නායකො;
අනුපමො අසදිසො, අතුලො උත්තමො ජිනො”ති.

තස්ස අපරභාගෙ සොහිතො නාම සත්ථා උදපාදි. තස්සාපි තයො සාවකසන්තිපාතා අහෙසුං. පඨමසන්තිපාතෙ
කොට්ඨසභික්ඛු අහෙසුං, දුතියෙ නවුතිකොට්ඨයො, තතියෙ අසීතිකොට්ඨයො. තදා බොධිසත්තො අජිතො නාම
බ්‍රාහ්මණො හුත්වා සත්ථු ධම්මදෙසනං සුත්වා සරණෙසු පතිට්ඨාය බුද්ධප්පමුබස්ස භික්ඛුසඬ්ඛස්ස මහාදානං අදාසි.
සොපි නං “බුද්ධො භවිස්සනී”ති බ්‍යාකාසි. තස්ස පන භගවතො සුධම්මං නාම නගරං අහොසි, පිතාපි සුධම්මො නාම
රාජා, මාතාපි සුධම්මා නාම දෙවී, අසමො ව සුනෙත්තො ව ද්වෙ අග්ගසාවකා, අනොමො නාමුපට්ඨාකො, නකුලා ව
සුජාතා ව ද්වෙ අග්ගසාවකා, නාගරුක්ඛොව බොධි, අට්ඨපණ්ණාසහත්ථුබ්බෙධං සරීරං අහොසි, නවුති වස්සසහස්සානි
ආයුප්පමාණන්ති.

“රෙවතස්ස අපරෙන, සොහිතො නාම නායකො;
සමාහිතො සන්තචිත්තො, අසමො අප්පටිපුග්ගලො”ති.

තස්ස අපරභාගෙ ඵකං අසඬ්ඛොයායං අතික්කමිත්වා ඵකස්මිංයෙව කප්පෙ තයො බුද්ධා නිබ්බත්තිංසු
අනොමදස්සි පදුමො නාරදොති. අනොමදස්සිස්ස භගවතො තයො සාවකසන්තිපාතා අහෙසුං. පඨමසන්තිපාතෙ භික්ඛු

අට්ටසතසහස්සානි අහෙසුං, දුතියෙ සත්ත, තතියෙ ඡ. තදා බොධිසත්තො එකො යක්ඛසෙනාපති අහොසි මහිද්ධිකො මහානුභාවො අනෙකකොට්ඨසතසහස්සානං යක්ඛානං අධිපති. සො “බුද්ධො උප්පන්නො”ති සුත්වා ආගන්ත්වා බුද්ධප්පමුඛස්ස භික්ඛුසඛිසස්ස මහාදානං අදාසි. සත්ථාපි නං “අනාගතෙ බුද්ධො භවිස්සසී”ති බ්‍යාකාසි. අනොමදස්සිස්ස පන භගවතො චන්දවතී නාම නගරං අහොසි, යසවා නාම රාජා පිතා, යසොධරා නාම මාතා, නිසභො ච අනොමො ච ද්වෙ අග්ගසාවකා, වරුණො නාමුපට්ඨාකො, සුන්දරී ච සුමනා ච ද්වෙ අග්ගසාවකා, අජ්ජුනරුක්ඛො බොධි, අට්ටපණ්ණාසහත්ථුඛිබ්බො සරීරං අහොසි, වස්සසතසහස්සං ආයුති.

“සොභිතස්ස අපරෙන, සම්බුද්ධො ද්විපදුත්තමො;
අනොමදස්සි අමිතයසො, තෙජස්සි දුරතික්කමො”ති.

තස්ස අපරභාගෙ පදුමො නාම සත්ථා උදපාදි. තස්සාපි තයො භාවකසන්නිපාතා අහෙසුං. පට්මසන්නිපාතෙ කොට්ඨසතසහස්සභික්ඛු අහෙසුං, දුතියෙ තිණි සතසහස්සානි, තතියෙ අගාමකෙ අරඤ්ඤෙ මහාවනසණ්ඩවාසිනං භික්ඛුනං ද්වෙ සතසහස්සානි. තදා තථාගතෙ තස්මිං වනසණ්ඩෙ වසන්නෙ බොධිසත්තො සීහො හුත්වා සත්ථාරං නිරොධසමාපත්තිං සමාපන්නං දිස්වා පසන්නචිත්තො චන්දිත්වා පදක්ඛිණං කත්වා පිතිසොමනස්සජාතො තික්ඛන්තුං සීහනාදං නදිත්වා සත්තාහං බුද්ධාරම්මණපිතිං අවිජ්ඣිත්වා පිතිසුබ්බෙනෙව ගොචරාය අපක්කමිත්වා ජීවිතපරිච්චාගං කත්වා පයිරුපාසමානො අට්ඨාසි. සත්ථා සත්තාභවිවයෙන නිරොධා වුට්ඨිතො සීහං ඔලොකෙත්වා “භික්ඛුසඛිසෙපි චිත්තං පසාදෙත්වා සඛිසං චන්දිස්සතීති භික්ඛුසඛිසො ආගච්ඡතු”ති චිත්තෙසි. භික්ඛු තාවදෙව ආගමිංසු. සීහො සඛිසෙ චිත්තං පසාදෙසි. සත්ථා තස්ස මනං ඔලොකෙත්වා “අනාගතෙ බුද්ධො භවිස්සසී”ති බ්‍යාකාසි. පදුමස්ස පන භගවතො වම්පකං නාම නගරං අහොසි, අසමො නාම රාජා පිතා, අසමා නාම දෙවී මාතා, සාලො ච උපසාලො ච ද්වෙ අග්ගසාවකා, වරුණො නාමුපට්ඨාකො, රාමා ච සුරාමා ච ද්වෙ අග්ගසාවකා, සොණරුක්ඛො නාම බොධි, අට්ටපණ්ණාසහත්ථුඛිබ්බො සරීරං අහොසි, ආයු වස්සසතසහස්සන්ති.

“අනොමදස්සිස්ස අපරෙන, සම්බුද්ධො ද්විපදුත්තමො;
පදුමො නාම නාමෙන, අසමො අප්පටිපුග්ගලො”ති.

තස්ස අපරභාගෙ නාරදො නාම සත්ථා උදපාදි. තස්සාපි තයො සාවකසන්නිපාතා අහෙසුං. පට්මසන්නිපාතෙ කොට්ඨසතසහස්සභික්ඛු අහෙසුං, දුතියෙ නවුතිකොට්ඨසහස්සානි, තතියෙ අසීතිකොට්ඨසහස්සානි. තදා බොධිසත්තො ඉසිපබ්බජ්ජං පබ්බජිත්වා පඤ්චස්ස අභිඤ්ඤාසු අට්ඨස්ස ව සමාපන්නිස්ස විණ්ණවසී හුත්වා බුද්ධප්පමුඛස්ස භික්ඛුසඛිසස්ස මහාදානං දත්වා ලොභිතචන්දනෙන පුජං අකාසි. සොපි නං “අනාගතෙ බුද්ධො භවිස්සසී”ති බ්‍යාකාසි. තස්ස භගවතො ධඤ්ඤවතී නාම නගරං අහොසි, සුදෙවො නාම ඛත්තියො පිතා, අනොමා නාම මාතා, සද්දසාලො ච ජිතමිත්තො ච ද්වෙ අග්ගසාවකා, වාසෙට්ඨො නාමුපට්ඨාකො, උත්තරා ච එග්ගුතී ච ද්වෙ අග්ගසාවකා, මහාසොණරුක්ඛො නාම බොධි, සරීරං අට්ඨාසීතිහත්ථුඛිබ්බො අහොසි, නවුතිවස්සසහස්සානි ආයුති.

“පදුමස්ස අපරෙන, සම්බුද්ධො ද්විපදුත්තමො;
නාරදො නාම නාමෙන, අසමො අප්පටිපුග්ගලො”ති.

නාරදබුද්ධස්ස අපරභාගෙ එකං අසඬ්ඛොයාං අතික්කමිත්වා ඉතො සතසහස්සකප්පමත්ථකෙ එකස්මිං කප්පෙ එකොව පදුමුත්තරබුද්ධො නාම උදපාදි. තස්සාපි තයො සාවකසන්නිපාතා අහෙසුං. පට්මෙ කොට්ඨසතසහස්සභික්ඛු අහෙසුං, දුතියෙ වෙහාරපබ්බතෙ නවුතිකොට්ඨසහස්සානි, තතියෙ අසීතිකොට්ඨසහස්සානි. තදා බොධිසත්තො ජට්ටො නාම මහාරට්ඨියො හුත්වා බුද්ධප්පමුඛස්ස භික්ඛුසඛිසස්ස සවිචරං දානං අදාසි. සොපි නං “අනාගතෙ බුද්ධො භවිස්සසී”ති බ්‍යාකාසි. පදුමුත්තරස්ස පන භගවතො කාලෙ තිත්ථියා නාම නාහෙසුං. සබ්බෙ දෙවමනුස්සා බුද්ධමෙව සරණං අගමංසු. තස්ස නගරං හංසවතී නාම අහොසි, පිතා ආනන්දො නාම ඛත්තියො, මාතා සුජාතා නාම දෙවී, දෙවලො ච සුජාතො ච ද්වෙ අග්ගසාවකා, සුමනො නාමුපට්ඨාකො, අමිතා ච අසමා ච ද්වෙ අග්ගසාවකා, සලලරුක්ඛො බොධි, සරීරං අට්ටපණ්ණාසහත්ථුඛිබ්බො අහොසි, සරීරප්පහා සමන්තතො ද්වාදස යොජනානි ගණ්හි, වස්සසතසහස්සං ආයුති.

“නාරදස්ස අපරෙන, සම්බුද්ධො ද්විපදුත්තමො;
පදුමුත්තරො නාම ජිනො, අක්ඛොහො සාගරුපමො”ති.

තස්ස අපරභාගෙ සත්තති කප්පසහස්සානි අතික්කමිත්වා සුමෙධො සුජාතො වාති එකස්මිං කප්පෙ ද්වෙ බුද්ධා නිබ්බන්තිංසු. සුමෙධස්සාපි තයො සාවකසන්නිපාතා අහෙසුං, පට්මසන්නිපාතෙ සුදස්සනනගරෙ කොට්ඨසතඛිණාසවා අහෙසුං, දුතියෙ පන නවුතිකොට්ඨො, තතියෙ අසීතිකොට්ඨො. තදා බොධිසත්තො උත්තරො නාම මාණවො හුත්වා නිදහිත්වා යපිතංයෙව අසීතිකොට්ඨනං විස්සජ්ජෙත්වා බුද්ධප්පමුඛස්ස භික්ඛුසඛිසස්ස මහාදානං දත්වා ධම්මං සුත්වා සරණෙසු පතිට්ඨාය නික්ඛමිත්වා පබ්බජී. සොපි නං “අනාගතෙ බුද්ධො භවිස්සසී”ති බ්‍යාකාසි. සුමෙධස්ස භගවතො සුදස්සනං නාම නගරං අහොසි, සුදත්තො නාම රාජා පිතා, මාතාපි සුදත්තා නාම, සරණො ච සබ්බකාමො ච ද්වෙ අග්ගසාවකා, සාගරො නාමුපට්ඨාකො, රාමා ච සුරාමා ච ද්වෙ අග්ගසාවකා, මහානිපරුක්ඛො බොධි, සරීරං අට්ඨාසීතිහත්ථුඛිබ්බො අහොසි, ආයු නවුති වස්සසහස්සානීති.

“පදුමුත්තරස්ස අපරෙන, සුමෙධො නාම නායකො;
දුරාසදො උග්ගතෙජො, සබ්බලොකුත්තමො මුනී”ති.

තස්ස අපරභාගෙ සුජාතො නාම සත්ථා උදපාදි. තස්සාපි තයො සාවකසන්නිපාතා අහෙසුං. පයමසන්නිපාතෙ සට්ඨි භික්ඛුසත්තසහස්සානි අහෙසුං, දුතියෙ පඤ්ඤාසං, තතියෙ චත්තාලිසං. තදා බොධිසත්තො චක්ඛවත්තිරාජා හුත්වා “බුද්ධො උප්පන්නො”ති සුත්වා උපසඬකමිත්වා ධම්මං සුත්වා බුද්ධප්පමුඛස්ස භික්ඛුසඬසස්ස සද්ධං සත්තභි රතනෙහි චතුමභාදීපරජ්ජං දත්වා සත්ථු සන්නිකෙ පබ්බජි. සකලරට්ඨවාසිනො රට්ඨුප්පාදං ගහෙත්වා ආරාමිකකිච්චං සාධෙන්නා බුද්ධප්පමුඛස්ස භික්ඛුසඬසස්ස නිව්චං මහාදානං අදංසු. සොපි නං සත්ථා “අනාගතෙ බුද්ධො භවිස්සසී”ති බ්‍යාකාසි. තස්ස භගවතො නගරං සුමඬගලං නාම අහොසි, උග්ගතො නාම රාජා පිතා, පභාවතී නාම මාතා, සුදස්සනො ච සුදෙවො ච ද්වෙ අග්ගසාවකා, නාරදො නාමුපට්ඨාකො, නාගා ච නාගසමාලා ච ද්වෙ අග්ගසාවකා, මහාවෙළුරුක්කො බොධි. සො කිර මන්දවිජ්ජිද්දො සනක්ඛන්ධො උපරි නිග්ගතාහි මහාසාධාහි මොරපිඤ්ජකලාපො විය විරොචිත්ථ. තස්ස භගවතො සරීරං පණ්ණාසහත්ථුබ්බෙධං අහොසි, ආයු නවුති වස්සසත්තස්සානිති.

“තත්ථෙව මණ්ඩකප්පමිහි, සුජාතො නාම නායකො;
සීහහනුසහක්ඛන්ධො, අප්පමෙය්‍යො දුරාසදො”ති.

තස්ස අපරභාගෙ ඉතො අට්ඨාරසකප්පසත්තමත්ථකෙ ඵකස්මිං කප්පෙ පියදස්සී, අත්ථදස්සී, ධම්මදස්සීති තයො බුද්ධා නිබ්බත්තිංසු. පියදස්සීස්සාපි තයො සාවකසන්නිපාතා අහෙසුං. පයමෙ කොට්ඨසත්තසහස්සා භික්ඛු අහෙසුං, දුතියෙ නවුතිකොට්ඨො, තතියෙ අසීතිකොට්ඨො. තදා බොධිසත්තො කස්සපො නාම මාණවො තිණ්ණං වෙදානං පාරං ගතො හුත්වා සත්ථු ධම්මදෙසනං සුත්වා කොට්ඨසත්තසහස්සධනපරිවිචාගෙන සඬ්ඝාරාමං කාරෙත්වා සරණෙසු ව සීලෙසු ව පතිට්ඨාසී. අථ නං සත්ථා “අට්ඨාරසකප්පසත්තව්වයෙන බුද්ධො භවිස්සසී”ති බ්‍යාකාසි. තස්ස භගවතො අනොමං නාම නගරං අහොසි, පිතා සුදින්නො නාම රාජා, මාතා චන්දා නාම දෙවී, පාලිතො ච සබ්බදස්සී ච ද්වෙ අග්ගසාවකා, සොහිතො නාමුපට්ඨාකො, සුජාතා ච ධම්මදින්නා ච ද්වෙ අග්ගසාවකා, කකුධරුක්කො බොධි, සරීරං අසීතිහත්ථුබ්බෙධං අහොසි, නවුති වස්සසත්තස්සානි ආයුති.

“සුජාතස්ස අපරෙන, සයම්භු ලොකනායකො;
දුරාසදො අසමසමො, පියදස්සී මහායසො”ති.

තස්ස අපරභාගෙ අත්ථදස්සී නාම සත්ථා උදපාදි. තස්සාපි තයො සාවකසන්නිපාතා අහෙසුං. පයමෙ අට්ඨනවුති භික්ඛුසත්තසහස්සානි අහෙසුං, දුතියෙ අට්ඨාසීතිසත්තසහස්සානි, තථා තතියෙ. තදා බොධිසත්තො සුසීමො නාම මහිද්ධිකො තාපසො හුත්වා දෙවලොකතො මන්දාරවපුප්ඵව්ජන්තං ආහරිත්වා සත්ථාරං පුප්පෙසි, සොපි නං “අනාගතෙ බුද්ධො භවිස්සසී”ති බ්‍යාකාසි. තස්ස භගවතො සොහිතං නාම නගරං අහොසි, සාගරො නාම රාජා පිතා, සුදස්සනා නාම මාතා, සත්තො ච උපසන්නො ච ද්වෙ අග්ගසාවකා, අභයො නාමුපට්ඨාකො, ධම්මා ච සුධම්මා ච ද්වෙ අග්ගසාවකා, වම්පකරුක්කො බොධි, සරීරං අසීතිහත්ථුබ්බෙධං අහොසි, සරීරප්පභා සමන්තතො සබ්බකාලං යොජනමත්තං ඵරිත්වා අට්ඨාසී, ආයු වස්සසත්තසහස්සානි.

“තත්ථෙව මණ්ඩකප්පමිහි, අත්ථදස්සී නරාසහො;
මහාතමං නිහන්ත්වාන, පත්තො සම්බොධිමුත්තම”න්ති.

තස්ස අපරභාගෙ ධම්මදස්සී නාම සත්ථා උදපාදි. තස්සාපි තයො සාවකසන්නිපාතා අහෙසුං. පයමෙ කොට්ඨසත්තං භික්ඛු අහෙසුං, දුතියෙ සත්තතිකොට්ඨො, තතියෙ අසීතිකොට්ඨො. තදා බොධිසත්තො සක්කො දෙවරාජා හුත්වා දිබ්බගන්ධපුප්ඵෙහි ව දිබ්බතුරියෙහි ව පුප්පං අකාසී, සොපි නං “අනාගතෙ බුද්ධො භවිස්සසී”ති බ්‍යාකාසි. තස්ස භගවතො සරණං නාම නගරං අහොසි, පිතා සරණො නාම රාජා, මාතා සුනන්දා නාම, පදුමො ච පුස්සදෙවො ච ද්වෙ අග්ගසාවකා, සුනෙන්තො නාමුපට්ඨාකො, බෙමා ච සබ්බනාමා ච ද්වෙ අග්ගසාවකා, රත්තඬකුරුක්කො බොධි, “බිම්බිජාලො”තිපි වුවච්ඡි, සරීරං පනස්ස අසීතිහත්ථුබ්බෙධං අහොසි, වස්සසත්තසහස්සං ආයුති.

“තත්ථෙව මණ්ඩකප්පමිහි, ධම්මදස්සී මහායසො;
තමන්ධකාරං විධමිත්වා, අතිරොචති සදෙවකෙ”ති.

තස්ස අපරභාගෙ ඉතො චතුනවුතිකප්පමත්ථකෙ ඵකස්මිං කප්පෙ ඵකොව සිද්ධත්ථො නාම බුද්ධො උදපාදි. තස්සාපි තයො සාවකසන්නිපාතා අහෙසුං. පයමසන්නිපාතෙ කොට්ඨසත්තසහස්සං භික්ඛු අහෙසුං, දුතියෙ නවුතිකොට්ඨො, තතියෙ අසීතිකොට්ඨො. තදා බොධිසත්තො උග්ගතෙජො අභිඤ්ඤාබලසම්පන්නො මඬගලො නාම තාපසො හුත්වා මහාපම්බුළුලං ආහරිත්වා තථාගතස්ස අදාසී. සත්ථා තං ඵලං පරිභුඤ්ජිත්වා “චතුනවුතිකප්පමත්ථකෙ බුද්ධො භවිස්සසී”ති බොධිසත්තං බ්‍යාකාසී. තස්ස භගවතො නගරං වෙහාරං නාම අහොසි, පිතා ජයසෙනො නාම රාජා, මාතා සුඵස්සා නාම, සම්බලො ච සුමිත්තො ච ද්වෙ අග්ගසාවකා, රෙවතො නාමුපට්ඨාකො, සීවලී ච සුරාමා ච ද්වෙ අග්ගසාවකා, කණ්ණකාරුක්කො බොධි, සරීරං සට්ඨිහත්ථුබ්බෙධං අහොසි, වස්සසත්තසහස්සං ආයුති.

“ධම්මදස්සිස්ස අපරෙත, සිද්ධත්ථො නාම නායකො;
නිහනිත්වා තමං සබ්බං, සූරියො අබ්භූග්ගතො යථා”ති.

තස්ස අපරභාගෙ ඉතො ද්වානවුතිකප්පමත්ථකෙ තිස්සො චූස්සොති එකස්මිං කප්පෙ ද්වෙ බුද්ධා නිබ්බන්තිංසු.
තිස්සස්ස භගවතො තයො සාවකසන්නිපාතා අහෙසුං. පට්මසන්නිපාතෙ භික්ඛූනං කොට්ඨතං අහොසි, දුතියෙ
නවුතිකොටියො, තතියෙ අසීතිකොටියො. තදා බොධිසත්තො මහාභාගො මහායසො සුඡාතො නාම ඛත්තියො
හුත්වා ඉසිපබ්බජ්ජං පබ්බජිත්වා මහිද්ධිකභාවං පත්වා “බුද්ධො උප්පන්නො”ති සුත්වා
දිබ්බමන්දාරවපදුමපාරිච්ඡත්තකපුප්ඵානි ආදාය චතුපරිසමජ්ඣෙ ගච්ඡන්තං තථාගතං පූජෙසි, ආකාසෙ පුප්ඵචිතානං
අකාසි. සොපි නං සත්ථා “ඉතො ද්වානවුතිකප්පෙ බුද්ධො භවිස්සසී”ති බ්‍යාකාසි. තස්ස භගවතො බෙමං නාම නගරං
අහොසි, පිතා ජනසන්ධො නාම ඛත්තියො, මාතා පදුමා නාම , බ්‍රහ්මදෙවො ච උදයො ච ද්වෙ අග්ගසාවකා, සමඬිගො
නාමුපට්ඨාකො, චූස්සා ච සුදත්තා ච ද්වෙ අග්ගසාවකා, අසනරුක්ඛො බොධි, සරීරං සට්ඨිහත්ථුබ්බෙධං අහොසි,
වස්සසතසහස්සං ආයුති.

“සිද්ධත්ථස්ස අපරෙත, අසමො අප්පටිපුග්ගලො;
අනන්තසීලො අමිතයසො, තිස්සො ලොකග්ගනායකො”ති.

තස්ස අපරභාගෙ චූස්සො නාම සත්ථා උදපාදි. තස්සාපි තයො සාවකසන්නිපාතා අහෙසුං. පට්මසන්නිපාතෙ සට්ඨි
භික්ඛුසතසහස්සානි අහෙසුං, දුතියෙ පණ්ණාස, තතියෙ ද්වන්තිංස. තදා බොධිසත්තො චිජ්ඣාචී නාම ඛත්තියො හුත්වා
මහාරජ්ජං පහාය සත්ථු සන්තිකෙ පබ්බජිත්වා තිණි පිට්ඨානි උග්ගහෙත්වා මහාජනස්ස ධම්මකථං කපෙසි,
සීලපාරමිඤ්ච පුරෙසි. සොපි නං “බුද්ධො භවිස්සසී”ති තථෙව බ්‍යාකාසි. තස්ස භගවතො කාසී නාම නගරං අහොසි,
ජයසෙනො නාම රාජා පිතා, සිරිමා නාම මාතා, සුරක්ඛිතො ච ධම්මසෙනො ච ද්වෙ අග්ගසාවකා, සභියො
නාමුපට්ඨාකො, වාලා ච උපවාලා ච ද්වෙ අග්ගසාවකා, ආමලකරුක්ඛො බොධි, සරීරං අට්ඨපණ්ණාසහත්ථුබ්බෙධං
අහොසි, නවුති වස්සසතසහස්සානි ආයුති.

“තත්ථෙව මණ්ඩකප්පමිහි, අහු සත්ථා අනුත්තරො;
අනුපමො අසමසමො, චූස්සො ලොකග්ගනායකො”ති.

තස්ස අපරභාගෙ ඉතො එකනවුතිකප්පෙ විපස්සී නාම භගවා උදපාදි. තස්සාපි තයො සාවකසන්නිපාතා අහෙසුං.
පට්මසන්නිපාතෙ අට්ඨසට්ඨි භික්ඛුසතසහස්සං අහොසි, දුතියෙ එකසතසහස්සං, තතියෙ අසීතිසහස්සානි. තදා
බොධිසත්තො මහිද්ධිකො මහානුභාවො අතුලො නාම නාගරාජා හුත්වා සත්තරතනබ්බිතං සොවණ්ණමයං මහාපීඨං
භගවතො අදාසි. සොපි නං “ඉතො එකනවුතිකප්පෙ බුද්ධො භවිස්සසී”ති බ්‍යාකාසි. තස්ස භගවතො ඛන්ධුමනී නාම
නගරං අහොසි, ඛන්ධුමා නාම රාජා පිතා, ඛන්ධුමනී නාම මාතා, ඛණ්ඩො ච තිස්සො ච ද්වෙ අග්ගසාවකා, අසොකො
නාමුපට්ඨාකො, වන්දා ච වන්දමිත්තා ච ද්වෙ අග්ගසාවකා, පාටලිරුක්ඛො බොධි, සරීරං අසීතිහත්ථුබ්බෙධං අහොසි,
සරීරජ්ජහා සදා සත්ත යොජනානි ඵරිත්වා අට්ඨාසි, අසීති වස්සසතසහස්සානි ආයුති.

“චූස්සස්ස ච අපරෙත, සම්බුද්ධො ද්විපදුත්තමො;
විපස්සී නාම නාමෙත, ලොකෙ උප්පජ්ජි වක්ඛුමා”ති.

තස්ස අපරභාගෙ ඉතො එකතිංසකප්පෙ සිබ්බි ච වෙස්සභූ වානි ද්වෙ බුද්ධා අහෙසුං. සිබ්බිසාපි භගවතො තයො
සාවකසන්නිපාතා අහෙසුං. පට්මසන්නිපාතෙ භික්ඛුසතසහස්සං අහොසි, දුතියෙ අසීතිසහස්සානි, තතියෙ
සත්තත්තිසහස්සානි. තදා බොධිසත්තො අරින්දමො නාම රාජා හුත්වා බුද්ධප්පමුඛස්ස භික්ඛුසඬ්ඨස්ස සච්චරං
මහාදානං පවත්තෙත්වා සත්තරතනපටිමණ්ඩිතං හන්ථීරතනං දත්වා හන්ථීප්පමාණං කත්වා කප්පියහණ්ඩං අදාසි.
සොපි නං “ඉතො කතිංසකප්පෙ බුද්ධො භවිස්සසී”ති බ්‍යාකාසි. තස්ස භගවතො අරුණවතී නාම නගරං අහොසි,
අරුණො නාම ඛත්තියො පිතා, පභාවතී නාම මාතා, අභිභූ ච සම්භවො ච ද්වෙ අග්ගසාවකා, බෙමඬිකරො
නාමුපට්ඨාකො, සබ්බො ච පදුමා ච ද්වෙ අග්ගසාවකා, පුණ්ඩරිකරුක්ඛො බොධි, සරීරං සත්තතිහත්ථුබ්බෙධං අහොසි,
සරීරජ්ජහා යොජනත්තයං ඵරිත්වා අට්ඨාසි, සත්තති වස්සසතසහස්සානි ආයුති.

“විපස්සිස්ස අපරෙත, සම්බුද්ධො ද්විපදුත්තමො;
සිබ්බිභයො නාම ජිනො, අසමො අප්පටිපුග්ගලො”ති.

තස්ස අපරභාගෙ වෙස්සභූ නාම සත්ථා උදපාදි. තස්සාපි තයො සාවකසන්නිපාතා අහෙසුං. පට්මසන්නිපාතෙ
අසීති භික්ඛුසතසහස්සානි අහෙසුං, දුතියෙ සත්තති, තතියෙ සට්ඨි. තදා බොධිසත්තො සුදස්සනො නාම රාජා හුත්වා
බුද්ධප්පමුඛස්ස භික්ඛුසඬ්ඨස්ස සච්චරං මහාදානං දත්වා තස්ස සන්නිකෙ පබ්බජිත්වා ආචාරගුණසම්පන්නො
බුද්ධරතනෙ විත්තිකාරජිතිබහුලො අහොසි. සොපි නං භගවා “ඉතො එකතිංසකප්පෙ බුද්ධො භවිස්සසී”ති බ්‍යාකාසි.
තස්ස පත භගවතො අනොමං නාම නගරං අහොසි, සුප්පතීතො නාම රාජා පිතා, යසවතී නාම මාතා , සොණො ච
උත්තරො ච ද්වෙ අග්ගසාවකා, උපසන්නො නාමුපට්ඨාකො, දාමා ච සමාලා ච ද්වෙ අග්ගසාවකා, සාලරුක්ඛො
බොධි, සරීරං සට්ඨිහත්ථුබ්බෙධං අහොසි, සට්ඨි වස්සසතසහස්සානි ආයුති.

“තත්ප්ව මණ්ඩකප්පමිහි, අසමො අප්පට්ඨුග්ගලො;
වෙස්සහු නාම නාමෙන, ලොකෙ උප්පජ්ජි සො ජිනො”ති.

තස්ස අපරභාගෙ ඉමස්මිං කප්පෙ චත්තාරො බුද්ධා නිබ්බන්තා කකුසන්ධො, කොණාගමනො, කස්සපො, අම්භාකං භගවාති. කකුසන්ධස්ස භගවතො එකොව සාවකසන්නිපාතො, තත්ථ චත්තාලීස භික්ඛුසහස්සානි අහෙසුං. තදා බොධිසත්තො ඛෙමො නාම රාජා හුත්වා බුද්ධප්පමුඛස්ස භික්ඛුසඤ්ඤාස්ස සපත්තව්වරං මහාදානඤ්ඤෙව අඤ්ජනාදිහෙසජ්ජානි ව දත්වා සත්ථු ධම්මදෙසනං සුත්වා පබ්බජි. සොපි නං සත්ථා බ්‍යාකාසි. කකුසන්ධස්ස පන භගවතො ඛෙමං නාම නගරං අහොසි, අග්ගිදත්තො නාම බ්‍රාහ්මණො පිතා, විසාඛා නාම බ්‍රාහ්මණී මාතා, විඬුරො ව සඤ්ජීවො ව ද්වෙ අග්ගසාවකා, බුද්ධිජො නාමුපට්ඨාකො, සාමා ව චම්පකා ව ද්වෙ අග්ගසාවකා , මහාසිරිසරුක්ඛො බොධි, සරිරං චත්තාලීසහත්ථුබ්බෙධං අහොසි, චත්තාලීස වස්සසහස්සානි ආයුති.

“වෙස්සහුස්ස අපරෙන, සම්බුද්ධො ද්විපදුත්තමො;
කකුසන්ධො නාම නාමෙන, අප්පමෙයොයා දුරාසදො”ති.

තස්ස අපරභාගෙ කොණාගමනො නාම සත්ථා උදපාදි. තස්සාපි එකො සාවකසන්නිපාතො, තත්ථ තිංස භික්ඛුසහස්සානි අහෙසුං. තදා බොධිසත්තො පබ්බතො නාම රාජා හුත්වා අමච්චගණපට්ටුතො සත්ථු සන්නිකං ගත්ත්වා ධම්මදෙසනං සුත්වා බුද්ධප්පමුඛං භික්ඛුසඤ්ඤාස්ස නිමත්තෙන්වා මහාදානං පවත්තෙන්වා පට්ටුණ්ණචීනපට්ටකොසෙයාකම්බලදුකුලානි වෙව සුවණ්ණපාදුකඤ්ඤි දත්වා සත්ථු සන්නිකෙ පබ්බජි. සොපි නං බ්‍යාකාසි. තස්ස භගවතො සොභවතී නාම නගරං අහොසි, යඤ්ඤදත්තො නාම බ්‍රාහ්මණො පිතා, උත්තරා නාම බ්‍රාහ්මණී මාතා, භියාසො ව උත්තරො ව ද්වෙ අග්ගසාවකා, සොත්ථිජො නාමුපට්ඨාකො, සමුද්දා ව උත්තරා ව ද්වෙ අග්ගසාවකා, උදුම්බරරුක්ඛො බොධි, සරිරං තිංසහත්ථුබ්බෙධං අහොසි, තිංස වස්සසහස්සානි ආයුති.

“කකුසන්ධස්ස අපරෙන, සම්බුද්ධො ද්විපදුත්තමො;
කොණාගමනො නාම ජිනො, ලොකපෙට්ඨො නරාසභො”ති.

තස්ස අපරභාගෙ කස්සපො නාම සත්ථා උදපාදි. තස්සාපි එකො සාවකසන්නිපාතො, තත්ථ විසති භික්ඛුසහස්සානි අහෙසුං. තදා බොධිසත්තො ජොතිපාලො නාම මාණවො හුත්වා තිණ්ණං වෙදානං පාරගු භූමියඤ්ච අන්තලික්ඛෙ ව පාකටො සට්ඨාකාරස්ස කුම්භකාරස්ස මිත්තො අහොසි. සො තෙන සද්ධිං සත්ථාරං උපසඬකම්ත්වා ධම්මකථං සුත්වා පබ්බජිත්වා ආරද්ධවිරියො තිණි පිටකානි උග්ගහෙන්වා චත්තාචත්තසම්පත්තියා බුද්ධස්ස සාසනං සොහෙසි. සොපි නං බ්‍යාකාසි. තස්ස භගවතො ජාතනගරං බාරාණසී නාම අහොසි, බ්‍රහ්මදත්තො නාම බ්‍රාහ්මණො පිතා, ධනවතී නාම බ්‍රාහ්මණී මාතා, තිස්සො ව භාරද්වාජො ව ද්වෙ අග්ගසාවකා, සබ්බමිත්තො නාමුපට්ඨාකො, අනුළා ව උරුවෙළා ව ද්වෙ අග්ගසාවකා, නිග්‍රොධරුක්ඛො බොධි, සරිරං විසතිහත්ථුබ්බෙධං අහොසි, විසති වස්සසහස්සානි ආයුති.

“කොණාගමනස්ස අපරෙන, සම්බුද්ධො ද්විපදුත්තමො;
කස්සපො නාම ගොත්තෙන, ධම්මරාජා පහඬිකරො”ති.

යස්මිං පන කප්පෙ දීපඬිකරො දසබලො උදපාදි, තස්මිං අඤ්ඤෙපි තයො බුද්ධා අහෙසුං. තෙසං සන්නිකා බොධිසත්තස්ස බ්‍යාකරණං නත්ථි, තස්මා තෙ ඉධ න දස්සිතා. අට්ඨකථායං පන තම්භා කප්පා පට්ඨාය සබ්බෙපි බුද්ධො දස්සෙතුං ඉදං චුත්තං -

“තණ්හඬිකරො මෙධඬිකරො, අට්ඨාපි සරණඬිකරො;
දීපඬිකරො ව සම්බුද්ධො, කොණ්ඩඤ්ඤො ද්විපදුත්තමො.

“මඬිගලො ව සුමනො ව, රෙවතො සොභිතො මුනි;
අනොමදස්සි පදුමො, නාරදො පදුමුත්තරො.

“සුමෙධො ව සුජාතො ව, පියදස්සි මහායසො;
අත්ථදස්සි ධම්මදස්සි, සිද්ධත්ථො ලොකනායකො.

“තිස්සො ථුස්සො ව සම්බුද්ධො, විපස්සි සිඛි වෙස්සහු;
කකුසන්ධො කොණාගමනො, කස්සපො වාති නායකො.

“එතෙ අහෙසුං සම්බුද්ධා, චිත්තරාගා සමාහිතා;
සතරංසිව උප්පන්නා, මහාතමවිනොදනා;
ජලිත්වා අග්ගිබන්ධාව, නිබ්බුතා තෙ සසාවකා”ති.

තත්ථ අම්භාකං බොධිසත්තො දීපඬකරාදීනං චතුර්විසතියා බුද්ධානං සන්තිකෙ අධිකාරං කරොන්තො කප්පසතසහස්සාධිකානි චත්තාරි අසඬබ්බොය්සානි ආගතො. කස්සපස්ස පන භගවතො ඔරභාගෙ යපෙත්වා ඉමං සම්මාසම්බුද්ධං අඤ්ඤො බුද්ධො නාම නත්ථි. ඉති දීපඬකරාදීනං චතුර්විසතියා බුද්ධානං සන්තිකෙ ලද්ධබ්බාකරණො පන බොධිසත්තො යෙනෙන -

“මනුස්සත්තං ලිඬිගසම්පත්ති, හෙනු සත්ථාරදස්සනං;
පබ්බජ්ජා ගුණසම්පත්ති, අධිකාරො ච ඡන්දතා;
අට්ඨධම්මසමොධානා, අභිනිභාරො සම්ප්ඤ්ඤිති. (බු. වං. 2.59) -

ඉමෙ අට්ඨ ධම්මෙ සමොධානෙන්වා දීපඬකරපාදමුලෙ කතාභිනිභාරෙන “හන්ද බුද්ධකරෙ ධම්මෙ, විචිනාමි ඉතො විතො”ති උස්සාහං කත්වා “විචිනන්තො තදාදක්ඛිං, පයමං දානපාරමි”න්ති දානපාරමිතාදයො බුද්ධකාරකධම්මා දිට්ඨා, තෙ පුරෙන්නොයෙව යාව වෙස්සන්තරත්තභාවා ආගමි. ආගච්ඡන්තො ච යෙ තෙ කතාභිනිභාරානං බොධිසත්තානං ආනිසංසා සංවණ්ණිකා -

“එවං සබ්බඬිගසම්පත්තා, බොධියා නියතා නරා;
සංසරං දිසමද්ධානං, කප්පකොට්ඨතෙහිපි.

“අවිච්චිති නුප්පජ්ජන්ති, තථා ලොකන්තරෙසු ව;
නිජ්ඣාමතණ්හා බුජ්ජිපාසා, න භොන්ති කාලකඤ්ජකා.

“න භොන්ති බුද්දකා පාණා, උප්පජ්ජන්තාපි දුග්ගතිං;
ජායමානා මනුස්සෙසු, ජච්චන්ධා න භවන්ති තෙ.

“සොතවෙකල්ලතා නත්ථි, න භවන්ති මුග්ගපක්ඛිකා;
ඉත්ථිභාවං න ගච්ඡන්ති, උභතොබ්බාසද්දන්තපණ්ඩකා.

“න භවන්ති පරියාපන්තා, බොධියා නියතා නරා;
මුත්තා ආනන්තරිකෙහි, සබ්බත්ථ සුද්ධගොචරා.

“මිච්ඡාදිට්ඨිං න සෙවන්ති, කම්මකිරියදස්සනා;
වසමානාපි සග්ගෙසු, අසඤ්ඤං නුප්පජ්ජරෙ.

“සුද්ධාවාසෙසු දෙවෙසු, හෙනු නාම න විජ්ජති;
නෙක්ඛම්මනින්තා සප්පුරිසා, විසංයුත්තා භවාහවෙ;
චරන්ති ලොකත්ථවරියායො, පුරෙන්නි සබ්බපාරමි”ති.

තෙ ආනිසංසෙ අධිගන්ත්වාච ආගතො. පාරමියො පුරෙන්නස්ස වස්ස අකිත්තිබ්බාහ්මණකාලෙ සඬ්ඛබ්බාහ්මණකාලෙ ධනඤ්චයරාජකාලෙ මහාසුදස්සනකාලෙ මහාගොවින්දකාලෙ නිම්මභාරාජකාලෙ චන්දකුමාරකාලෙ විසය්ගසෙට්ඨිකාලෙ සිවිරාජකාලෙ වෙස්සන්තරකාලෙති දානපාරමිතාය පූරිතත්තභාවානං පරිමාණං නාම නත්ථි. එකන්තෙන පනස්ස සසපණ්ඩිතජාතකෙ -

“භික්ඛාය උපගතං දිස්වා, සකත්තානං පරිච්චජිං;
දානෙන මෙ සමො නත්ථි, එසා මෙ දානපාරමි”ති. (චරියා. 1.තස්සුදානං) -

එවං අත්තපරිච්චාගං කරොන්නස්ස දානපාරමිතා පරමත්ථපාරමි නාම ජාතා. තථා සීලවරාජකාලෙ වම්පෙය්සාගරාජකාලෙ භූරිදත්තනාගරාජකාලෙ ඡද්දත්තනාගරාජකාලෙ ජයද්දිසරාජපුත්තකාලෙ අලිනසත්තුකුමාරකාලෙති සීලපාරමිතාය පූරිතත්තභාවානං පරිමාණං නාම නත්ථි. එකන්තෙන පනස්ස සඬ්ඛපාලජාතකෙ -

“සුලෙභි විජ්ඣියන්තොපි, කොට්ටියන්තොපි සත්තිහි;
භොජපුත්තෙ න කුජ්ජාමි, එසා මෙ සීලපාරමි”ති. (චරියා. 2.91) -

එවං අත්තපරිච්චාගං කරොන්නස්ස සීලපාරමිතා පරමත්ථපාරමි නාම ජාතා. තථා සොමනස්සකුමාරකාලෙ, හත්ථිපාලකුමාරකාලෙ, අයොසරපණ්ඩිතකාලෙති මහාරජ්ජං පහාය නෙක්ඛම්මපාරමිතාය පූරිතත්තභාවානං පරිමාණං නාම නත්ථි. එකන්තෙන පනස්ස චූළසුතසොමජාතකෙ -

“මහාරජ්ජං හත්ථගතං, බෙලපිණ්ඩංව ඡඩ්ඩයිං;

වජ්‍යො න හොති ලග්ගං, එසා මෙ නෙක්ඛම්මපාරම්”ති. –

එවං නිස්සඬිගතාය රජ්ජං ඡඩ්ඛෙත්වා නික්ඛමන්තස්ස නෙක්ඛම්මපාරම්භා පරමත්ථපාරම් නාම ඡාතා. තථා විධුරපණ්ඩිතකාලෙ, මහාගොවින්දපණ්ඩිතකාලෙ, කුද්දාලපණ්ඩිතකාලෙ, අරකපණ්ඩිතකාලෙ, බොධිපරිබ්බාජකකාලෙ, මහොසධපණ්ඩිතකාලෙති, පඤ්ඤාපාරම්භාය පූරිතත්තභාවානං පරිමාණං නාම නත්ථි. එකන්තෙන පනස්ස සත්තුභස්තජාතකෙ සෙනකපණ්ඩිතකාලෙ –

“පඤ්ඤාය විචිනන්තොහං, බ්‍රාහ්මණං මොවයිං දුබා;
පඤ්ඤාය මෙ සමො නත්ථි, එසා මෙ පඤ්ඤාපාරම්”ති. –

අන්තොභස්තගතං සප්පං දස්සෙන්තස්ස පඤ්ඤාපාරම්භා පරමත්ථපාරම් නාම ඡාතා. තථා විරියපාරම්භාදීනම්පි පූරිතත්තභාවානං පරිමාණං නාම නත්ථි. එකන්තෙන පනස්ස මහාජනකජාතකෙ –

“අතිරදස්සි ජලමජ්ඣෙ, හතා සබ්බෙව මානුසා;
චිත්තස්ස අඤ්ඤා නත්ථි, එසා මෙ විරියපාරම්”ති. –

එවං මහාසමුද්දං තරන්තස්ස පවත්තා විරියපාරම්භා පරමත්ථපාරම් නාම ඡාතා. ඛන්තිවාදිජාතකෙ –

“අවෙනනංව කොට්ටෙන්තෙ, තිණ්හෙන ඵරසුනා මමං;
කාසිරාජෙ න කුප්පාමි, එසා මෙ ඛන්තිපාරම්”ති. –

එවං අවෙනනභාවෙන විය මහාදුක්ඛං අධිවාසෙන්තස්ස ඛන්තිපාරම්භා පරමත්ථපාරම් නාම ඡාතා. මහාසුතසොමජාතකෙ –

“සච්චවාචං අනුරක්ඛන්තො, වජීත්වා මම ජීවිතං;
මොවෙසිං එකසතං ඛන්තියෙ, එසා මෙ සච්චපාරම්”ති. –

එවං ජීවිතං වජීත්වා සච්චමනුරක්ඛන්තස්ස සච්චපාරම්භා පරමත්ථපාරම් නාම ඡාතා. මූගපක්ඛජාතකෙ –

“මාතා පිතා න මෙ දෙස්සා, නපි මෙ දෙස්සං මහායසං;
සබ්බඤ්ඤාතං පියං මය්හං, තස්මා වතමධිට්ඨති”න්ති. (වරියා. 3.6 ටොකං විසදිසං) –

එවං ජීවිතම්පි වජීත්වා වතං අධිට්ඨන්තස්ස අධිට්ඨානපාරම්භා පරමත්ථපාරම් නාම ඡාතා. එකරාජජාතකෙ –

“න මං කොචි උත්තසති, නපිහං භායාමි කස්සචි;
මෙත්තාබලෙනුපත්ථද්ධො, රමාමි පවනෙ තදා”ති. (වරියා. 3.113) –

එවං ජීවිතම්පි අනොලොකෙත්වා මෙත්තායන්තස්ස මෙත්තාපාරම්භා පරමත්ථපාරම් නාම ඡාතා. ලොමහංසජාතකෙ –

“සුසානෙ සෙය්‍යං කප්පෙමි, ඡවට්ඨිකං උපධායහං;
ගාමණ්ඩලා උපාගන්ත්වා, රූපං දස්සෙන්තිනප්පක”න්ති. (වරියා. 3.119) –

එවං ගාමදාරකෙසු නිට්ඨුභනාදීහි වෙච මාලාගන්ධුපභාරාදීහි ව සුබදුක්ඛං උප්පාදෙන්තෙසුපි උපෙක්ඛං අනතිවත්තන්තස්ස උපෙක්ඛාපාරම්භා පරමත්ථපාරම් නාම ඡාතා. අයමෙත්ථ සඬ්ඛෙපො, විත්ථාරතො පනෙස අත්ථො වරියාපිටකතො ගහෙනබ්බො. එවං පාරම්යො පූරෙන්වා වෙස්සන්තරත්තභාවෙ යීතො –

“අවෙනනායං පථවී, අවිඤ්ඤාය සුඛං දුබං;
සාපි දානලා මය්හං, සත්තක්ඛන්තුං පකම්පථා”ති. (වරියා. 1.124) –

එවං මහාපථවිකම්පනාදීහි මහාපුඤ්ඤානි කත්වා ආයුපරියොසානෙ තතො චුතො තුසිතභවනෙ නිබ්බන්ති. ඉති දීපඬිකරපාදමූලතො පට්ඨාය යාව අයං තුසිතපුරෙ නිබ්බන්ති, එත්තකං යානං දුරෙතිදානං නාමාති වෙදිතබ්බං.

දුරෙතිදානකථා නිට්ඨිතා.

2. අවිදුරෙතිදානකථා

තුසිතපුරෙ වසන්තෙයෙව පන බොධිසත්තෙ බුද්ධකොලාහලං නාම උදපාදි. ලොකස්මිඤ්ඤි තිණි කොලාහලානි උප්පජ්ජන්ති – කප්පකොලාහලං, බුද්ධකොලාහලං, චක්කවත්තිකොලාහලන්ති. තත්ථ “වස්සසතසහස්සස්ස අව්වයෙන කප්පුට්ඨානං භවිස්සති”ති ලොකබ්‍රාහ්මා නාම කාමාවචරදෙවා මුත්තසිරා චිකිණ්ණකෙසා රුදමුඛා අස්සුති හත්ථෙහි පුඤ්ජමානා රත්තවත්ථනිවත්ථා අතිවිය විරූපවෙසධාරිනො හුත්වා මනුස්සපථෙ විවරන්තා එවං ආරොචෙන්ති “මාරිසා ඉතො වස්සසතසහස්සස්ස අව්වයෙන කප්පුට්ඨානං භවිස්සති, අයං ලොකො විනස්සිස්සති, මහාසමුද්දොපි සුස්සිස්සති , අයඤ්ච මහාපට්ඨි සිනෙරු ව පබ්බතරාජා උඩ්ඛය්හිස්සන්ති විනස්සිස්සන්ති, යාව බ්‍රහ්මලොකා ලොකවිනාසො භවිස්සති, මෙත්තං මාරිසා භාවෙට්, කරුණං, මුදිතං, උපෙක්ඛං මාරිසා භාවෙට්, මාතරං උපට්ඨහට්, පිතරං උපට්ඨහට්, කුලෙ ජෙට්ඨාපවායිනො භොවා”ති. ඉදං කප්පකොලාහලං නාම. වස්සසහස්සස්ස අව්වයෙන පන සබ්බඤ්ඤබුද්ධො ලොකෙ උප්පජ්ජිස්සතිති ලොකපාලදෙවතා “ඉතො මාරිසා වස්සසහස්සස්ස අව්වයෙන බුද්ධො ලොකෙ උප්පජ්ජිස්සති”ති උග්ගොසෙන්තා ආභිණ්ඩන්ති. ඉදං බුද්ධකොලාහලං නාම. වස්සසතසස්ස අව්වයෙන චක්කවත්ති රාජා උප්පජ්ජිස්සතිති දෙවතා “ඉතො මාරිසා වස්සසතසස්ස අව්වයෙන චක්කවත්ති රාජා ලොකෙ උප්පජ්ජිස්සති”ති උග්ගොසෙන්තියො ආභිණ්ඩන්ති. ඉදං චක්කවත්තිකොලාහලං නාම. ඉමානි තිණි කොලාහලානි මහන්තානි භොන්ති.

තෙසු බුද්ධකොලාහලසද්දං සුත්වා සකලදසසහස්සචක්කවාලදෙවතා එකතො සන්තිපතිත්වා “අසුකො නාම සත්තො බුද්ධො භවිස්සති”ති ඤාත්වා තං උපසඩ්ධම්මිත්වා ආයාචන්ති. ආයාමොනා ව පුබ්බතිමිත්තෙසු උප්පන්නෙසු ආයාචන්ති. තදා පන සබ්බාපි දෙවතා එකෙකචක්කවාලෙ චතුමහාරාජසක්කසුයාමසන්තුසිතසුනිම්මිතවසවත්තිමහාබ්‍රහ්මෙහි සද්ධිං එකචක්කවාලෙ සන්තිපතිත්වා තුසිතභවනෙ බොධිසත්තස්ස සන්තිකං ගන්ත්වා “මාරිසා තුම්හෙහි දස පාරමියො පුරෙන්නෙහි න සක්කසම්පත්තිං, න මාරසම්පත්තිං, න බ්‍රහ්මසම්පත්තිං, න චක්කවත්තිසම්පත්තිං පත්ථෙන්නෙහි පූරිතා, ලොකනිත්ථරණත්ථාය පන සබ්බඤ්ඤානං පත්ථෙන්නෙහි පූරිතා, සො වො ඉදානි කාලො මාරිසා බුද්ධත්තාය සමයො, මාරිසා බුද්ධත්තාය සමයො”ති යාචංසු.

අථ මහාසත්තො දෙවතානං පටිඤ්ඤං අදත්වාච කාලදීපදෙසකුලජනෙත්තිආයුපරිච්ඡෙදවසෙන පඤ්චමහාවිලෝකනං නාම විලෝකෙසි. තත්ථ “කාලො නු ඛො, අකාලො නු ඛො”ති පඨමං කාලං විලෝකෙසි. තත්ථ වස්සසතසහස්සතො උද්ධං වඩ්ඪිතආයුකාලො කාලො නාම න භොති. කස්මා? තදා හි සත්තානං ජාතිජරාමරණානි න පඤ්ඤායන්ති. බුද්ධානඤ්ච ධම්මදෙසනා තිලක්කණමුත්තා නාම නත්ථි. තෙසං “අනිච්චං, දුක්ඛං, අනත්තා”ති කථෙන්නානං “කිං නාමෙතං කථෙන්නි”ති නෙව සොතබ්බං න සද්ධාතබ්බං මඤ්ඤන්ති, තතො අභිසමයො න භොති, තස්මිං අසති අනියායානිකං සාසනං භොති. තස්මා සො අකාලො. වස්සසතතො ඌනආයුකාලොපි කාලො න භොති. කස්මා? තදා සත්තා උස්සන්තකිලෙසා භොන්ති, උස්සන්තකිලෙසානඤ්ච දින්නො ඔවාදො ඔවාදට්ඨානෙ න තිට්ඨති, උදකෙ දණ්ඩරාජී විය බිජ්ජං විගච්ඡති . තස්මා සොපි අකාලො. වස්සසතසහස්සතො පන පට්ඨාය භෙට්ඨා, වස්සසතතො පට්ඨාය උද්ධං ආයුකාලො කාලො නාම. තදා ව වස්සසතකාලො. අථ මහාසත්තො “නිබ්බත්තිතබ්බකාලො”ති කාලං පස්සි.

තතො දීපං විලෝකෙන්නො සපරිවාරෙ චත්තාරො දීපෙ ඔලෝකෙත්වා “තීසු දීපෙසු බුද්ධා න නිබ්බත්තන්ති, ජම්බුදීපෙයෙව නිබ්බත්තන්ති”ති දීපං පස්සි.

තතො “ජම්බුදීපො නාම මහා දසයොජනසහස්සපරිමාණො, කතරස්මිං නු ඛො පදෙසෙ බුද්ධා නිබ්බත්තන්ති”ති ඔකාසං විලෝකෙන්නො මජ්ඣිමදෙසං පස්සි. මජ්ඣිමදෙසො නාම – “පුරත්ථිමාය දිසාය ගජඞ්ගලං නාම නිගමො, තස්ස අපරෙත මහාසාලො, තතො පරං පච්චන්තිමා ජනපදා, ඔරතො මජ්ඣෙ. පුබ්බදක්ඛිණාය දිසාය සල්ලචති නාම නදී, තතො පරං පච්චන්තිමා ජනපදා, ඔරතො මජ්ඣෙ. දක්ඛිණාය දිසාය සෙනකණ්ණිකං නාම නිගමො, තතො පරං පච්චන්තිමා ජනපදා, ඔරතො මජ්ඣෙ. පච්චිමාය දිසාය ථුණං නාම බ්‍රාහ්මණගාමො, තතො පරං පච්චන්තිමා ජනපදා, ඔරතො මජ්ඣෙ. උත්තරාය දිසාය උසිරද්ධපො නාම පබ්බතො, තතො පරං පච්චන්තිමා ජනපදා, ඔරතො මජ්ඣෙ”ති එවං විනයෙ (මහාව. 259) චුත්තො පදෙසො. සො ආයාමතො තිණි යොජනසතානි, විත්ථාරතො අඩ්ඨතෙයානි, පරික්ඛෙපතො නව යොජනසතානිති එතස්මිං පදෙසෙ බුද්ධා, පච්චෙකබුද්ධා, අග්ගසාවකා, අසිති මහාසාවකා, චක්කවත්තිරාජා අඤ්ඤෙ ව මහෙසක්ඛා බත්තිසබ්බාහ්මණගහපතිමහාසාලා උප්පජ්ජන්ති. ඉදඤ්චෙත්ථ කපිලවත්ථු නාම නගරං, තත්ථ මයා නිබ්බත්තිතබ්බන්ති නිට්ඨං අගමාසි.

තතො කුලං විලෝකෙන්නො “බුද්ධා නාම වෙස්සකුලෙ වා සුද්දකුලෙ වා න නිබ්බත්තන්ති, ලොකසම්මතෙ පන බත්තිසකුලෙ වා බ්‍රාහ්මණකුලෙවානි ද්විසුයෙව කුලෙසු නිබ්බත්තන්ති. ඉදානි ව බත්තිසකුලං ලොකසම්මතං , තත්ථ නිබ්බත්තිස්සාමි. සුද්ධොදනො නාම රාජා මෙ පිතා භවිස්සති”ති කුලං පස්සි.

තතො මාතරං විලෝකෙන්නො “බුද්ධමාතා නාම ලොලා සුරාධුත්තා න භොති, කප්පසතසහස්සං පන පූරිතපාරමි ජාතිතො පට්ඨාය අබ්බිඨපඤ්චසීලායෙව භොති. අයඤ්ච මහාමායා නාම දෙවී එදිසී, අයං මෙ මාතා භවිස්සති, කිත්තකං පනස්සා ආයුති දසන්තං මාසානං උපරි සත්ත දිවසානි”ති පස්සි.

ඉති ඉමං පඤ්චමභාවිලෝකනං විලෝකෙන්වා “කාලො මෙ මාරිසා බුද්ධභාවායා” ති දෙවතානං සභිගහං කරොන්තො පටිඤ්ඤා දන්වා “ගච්ඡං, තුමිහෙ” ති තා දෙවතා උයොසාපෙන්වා තුසිතදෙවතාහි පරිවුතො තුසිතපුරෙ නන්දනවනං පාවිසි. සබ්බදෙවලෝකෙසු හි නන්දනවනං අත්ථියෙව. තත්ථ නං දෙවතා “ඉතො වුතො සුගතිං ගච්ඡ, ඉතො වුතො සුගතිං ගච්ඡා” ති පුබ්බෙ කතකුසලකම්මොකාසං සාරයමානා විවරන්ති. සො එවං දෙවතාහි කුසලං සාරයමානාහි පරිවුතො තත්ථ විවරන්තො වචන්වා මහාමායාය දෙවියා කුච්ඡිස්මිං පටිසන්ධිං ගණ්හි.

තස්ස ආවිභාවත්ථං අයමනුපුබ්බිකථා – තදා කිර කපිලවත්ථුනගරෙ ආසාල්හිනක්ඛන්තං සඩ්දුට්ඨං අහොසි, මහාජනො නක්ඛන්තං කිළුති. මහාමායාපි දෙවී පුරෙ පුණ්ණමාය සත්තමදිවසතො පට්ඨාය විගතසුරාපානං මාලාගන්ධවිභුතිසම්පන්නං නක්ඛන්තකිළං අනුභවමානා සත්තමෙ දිවසෙ පාතොව උට්ඨාය ගන්ධොදකෙන න්භායින්වා වත්තාරි සතසහස්සානි විස්සජ්ජෙන්වා මහාදානං දන්වා සබ්බාලඛකාරවිභුසිතා වරහොජනං භුඤ්ජින්වා උපොසථච්ඡිගානි අධිට්ඨාය අලඛිකතපටියන්තං සිරිගබ්භං පටිසින්වා සිරිසයනෙ නිපන්නා නිද්දං ඔක්කමමානා ඉමං සුපිනං අද්දස – ‘වත්තාරො කිර නං මහාරාජානො සයනෙනෙව සද්ධිං උක්ඛිපින්වා හිමවන්තං නෙන්වා සට්ඨියොජනිකෙ මනොසිලාතලෙ සත්තයොජනිකස්ස මහාසාලරුක්ඛස්ස හෙට්ඨා ය්පෙන්වා එකමන්තං අට්ඨංසු. අථ නෙසං දෙවියො ආගන්ත්වා දෙවිං අනොතන්තදහං නෙන්වා මනුස්සමලහරණත්ථං න්භාපෙන්වා දිබ්බවත්ථං නිවාසාපෙන්වා ගන්ධෙහි විලිම්පාපෙන්වා දිබ්බපුප්ඵානි පිළන්ධාපෙන්වා තතො අවිදුරෙ එකො රජතපබ්බතො අත්ථී, තස්ස අන්තො කතකවිමානං අත්ථී, තත්ථ පාවිනසිසකං දිබ්බසයනං පඤ්ඤාපෙන්වා නිපජ්ජාපෙසුං. අථ බොධිසත්තො සෙතවරවාරණො හුත්වා තතො අවිදුරෙ එකො සුවණ්ණපබ්බතො අත්ථී, තත්ථ විවරන්වා තතො ඔරුය්හ රජතපබ්බතං අභිරුහින්වා උත්තරදිසතො ආගම්ම රජතදාමවණ්ණාය සොණ්ඩාය සෙතපදුමං ගහෙන්වා කොඤ්චනාදං නදින්වා කතකවිමානං පටිසින්වා මාතුසයනං තික්ඛන්තුං පදක්ඛිණං කත්වා දක්ඛිණපස්සං ථාලෙන්වා කුච්ඡිං පට්ඨංසදිසො අහොසි’ ති. එවං උත්තරාසාල්හනක්ඛන්තෙන පටිසන්ධිං ගණ්හි.

පුනදිවසෙ පබුද්ධා දෙවී තං සුපිනං රඤ්ඤො ආරොවෙසි. රාජා වතුසට්ඨිමත්තෙ බ්‍රාහ්මණපාමොක්ඛෙ පක්කොසාපෙන්වා ගොමයහරිතුපලිත්තාය ලාජාදීහි කතමඛිගලසක්කාරාය භූමියා මහාරහානි ආසනානි පඤ්ඤාපෙන්වා තත්ථ නිසින්නානං බ්‍රාහ්මණානං සප්පිමධුසක්ඛරාහිසඛිකතස්ස වරපායාසස්ස සුවණ්ණරජතපානියො පුරෙත්වා සුවණ්ණරජතපානිහියෙව පටිකුජ්ජින්වා අදාසි, අඤ්ඤෙහි ව අභතවත්ථකපිලගාවිදානාදීහි තෙ සන්තප්පෙසි. අථ නෙසං සබ්බකාමෙහි සන්තප්පිතානං සුපිනං ආරොවාපෙන්වා “කිං භවිස්සති” ති පුච්ඡි. බ්‍රාහ්මණා ආහංසු “මා චින්තයි, මහාරාජ, දෙවියා තෙ කුච්ඡිමිහි ගබ්භො පතිට්ඨිතො, සො ව බො පුරිසගබ්භො, න ඉත්ථිගබ්භො, පුත්තො තෙ භවිස්සති. සො සචෙ අගාරං අජ්ඣාචසිස්සති, රාජා භවිස්සති චක්කවත්ති; සචෙ අගාරා නික්ඛමම් පබ්බජ්ජස්සති, බුද්ධො භවිස්සති ලෝකෙ විවට්ඨිජ්ජෙදො” ති.

බොධිසත්තස්ස පන මාතුකුච්ඡිමිහි පටිසන්ධිග්ගහණක්ඛණෙ එකප්පහාරෙනෙව සකලදසසහස්සි ලෝකධාතු සඛිකම්පි සම්පකම්පි සම්පවෙධි. බාත්තිංසපුබ්බතිමත්තානි පාතුරහෙසුං – දසසු වක්කවාළසහස්සෙසු අප්පමාණො ඔහාසො ඵරි. තස්ස තං සිරිං දට්ඨුකාමා විය අන්ධා චක්ඛුනි පටිලහිංසු, බධිරා සද්දං සුණිංසු, මුලා සමාලපිංසු, චූජ්ජා උජුගන්තා අහෙසුං, පඬිගුලා පදසා ගමනං පටිලහිංසු, බන්ධනගතා සබ්බසත්තා අන්ද්‍රබන්ධනාදීහි මුච්චිංසු, සබ්බතරකෙසු අග්ගි නිබ්බායි, පෙත්තිවිසයෙ චූජ්ජිපාසා වූපසම්, තිරච්ඡානානං භයං නාහොසි, සබ්බසත්තානං රොගො වූපසම්, සබ්බසත්තා පියංවදා අහෙසුං, මධුරොනාකාරොන අස්සා හසිංසු, වාරණා ගජ්ජිංසු, සබ්බතුරියානි සකසකනින්තාදං මුඤ්චිංසු, අසට්ඨිතානියෙව මනුස්සානං හත්ථුපගාදීනි ආහරණානි විරචිංසු, සබ්බදිසා විප්පසන්නා අහෙසුං, සත්තානං සුබං උප්පාදයමානො මුදුසීතලවාතො වායි, අකාලමෙසො වස්සි, පථවිතොපි උදකං උඛිජ්ජින්වා විස්සන්දි, පක්ඛිතො ආකාසගමනං විජහිංසු, නදියො අසන්දමානා අට්ඨංසු, මහාසමුද්දෙ මධුරං උදකං අහොසි, සබ්බත්ථකමෙව පඤ්චවණ්ණෙහි පදුමෙහි සඤ්ජන්තලො අහොසි, ථලජලජාදීනි සබ්බපුප්ඵානි පුප්ඵිංසු, රුක්ඛානං බන්ධෙසු බන්ධපදුමානි, සාබාසු සාබාපදුමානි, ලතාසු ලතාපදුමානි පුප්ඵිංසු, ථලෙ සිලාතලානි හින්දින්වා උපරුපරි සත්ත සත්ත හුත්වා දණ්ඩපදුමානි නාම නික්ඛමිංසු, ආකාසෙ ඔලම්බකපදුමානි නාම නිබ්බන්තිංසු, සමන්තතො පුප්ඵවස්සා වස්සිංසු, ආකාසෙ දිබ්බතුරියානි වජ්ජිංසු, සකලදසසහස්සිලෝකධාතු වට්ටෙන්වා විස්සට්ඨමාලාගුලො විය, උජ්ජිලෙන්වා බද්ධමාලාකලාපො විය, අලඛිකතපටියන්තං මාලාසනං විය ව එකමාලාමාලිනි විජ්ජුරන්තවාළබ්ජනි පුප්ඵධුමගන්ධපරිවාසිතා පරමසොභග්ගප්පන්නා අහොසි.

එවං ගහිතපටිසන්ධිකස්ස බොධිසත්තස්ස පටිසන්ධිතො පට්ඨාය බොධිසත්තස්ස චෙව බොධිසත්තමාතුයා ව උපද්දවනිවාරණත්ථං බග්ගහත්ථා වත්තාරො දෙවපුත්තා ආරක්ඛං ගණ්හිංසු. බොධිසත්තමාතු පන පුරිසෙසු රාගචින්තං නුප්පජ්ජි, ලාභග්ගයසග්ගප්පන්නා ව අහොසි සුබ්බි අභිලන්තකායා. බොධිසත්තඤ්ච අන්තොකුච්ඡිගතං විප්පසන්නෙ මණ්ණරතෙන ආවුතපණ්ඩුසුත්තං විය පස්සති. යස්මා ව බොධිසත්තෙන වසිතකුච්ඡි නාම චෙතිගබ්භසදිසා හොති, න සක්කා අඤ්ඤෙන සත්තෙන ආවසිතුං වා පරිභුඤ්ජිතුං වා, තස්මා බොධිසත්තමාතා සත්තාහජාතෙ බොධිසත්තෙ කාලං කත්වා තුසිතපුරෙ නිබ්බන්තති. යථා ව අඤ්ඤා ඉත්ථියො දස මාසෙ අපත්වාපි අතික්කමිත්වාපි නිසින්නාපි නිපන්නාපි විජායන්ති, න එවං බොධිසත්තමාතා. සා පන බොධිසත්තං දස මාසෙ කුච්ඡිනා පරිහරින්වා ධීතාව විජායති. අයං බොධිසත්තමාතුධම්මතා.

මහාමායාපි දෙවී පත්තෙන තෙලං විය දස මාසෙ කුච්ඡිනා බොධිසත්තං පරිහරින්වා පරිපුණ්ණගබ්භා ඤාතිසරං ගන්තුකාමා සුද්ධොදනමහාරාජස්ස ආරොවෙසි – “ඉච්ඡාමහං, දෙව, කුලසන්තකං දෙවදහනගරං ගන්තු” ති. රාජා

“සාධු” හි සම්පට්ඨිත්වය කපිලවත්ථුනො යාව දෙවදහනගරා මග්ගං සමං කාරෙත්වා කදලිපුණ්ණසංඝධර්මපටාකාදීහි අලභිකාරාපෙත්වා දෙවි සුවණ්ණසිවිකාය නිසිදාපෙත්වා අමච්චසහස්සෙන උක්ඛිපාපෙත්වා මහන්තෙන පරිවාරෙන පෙසෙසි. ද්විත්තං පන නගරානං අත්තරෙ උභයනගරවාසීනම්පි ලුම්බිනීවනං නාම මඩගලසාලවනං අත්ථි, තස්මිං සමයෙ මූලතො පටියාය යාව අග්ගසාධා සබ්බං ඵකපාලිචුල්ලං අහොසි, සාබ්බන්තරෙහි වෙච පුප්ඵන්තරෙහි ච පඤ්චවණ්ණා භමරගණා නානප්පකාරා ච සකුණසඩ්ඝා මධුරස්සරෙන විකුප්පත්තා විවරන්ති. සකලං ලුම්බිනීවනං චිත්තලතාවනසදිසං, මහානුභාවස්ස රඤ්ඤො සුසප්පිතං ආපානමණ්ඩලං විය අහොසි. දෙවියා තං දිස්වා සාලවනකීළං කීළිතුකාමනාවිත්තං උදපාදි. අමච්චා දෙවිං ගහෙත්වා සාලවනං පවිසිංසු. සා මඩගලසාලමූලං ගන්ත්වා සාලසාධං ගණ්හිතුකාමා අහොසි, සාලසාධා සුසෙදිතවෙන්තග්ගං විය ඔනම්ත්වා දෙවියා භත්ථපථං උපගඤ්ඡි. සා භත්ථං පසාරෙත්වා සාධං අග්ගහෙසි. තාවදෙව චස්සා කම්මජවාතා චලිංසු. අථස්සා සාණං පරික්ඛින්නවා මහාජනො පටික්කම්. සාලසාධං ගහෙත්වා තිට්ඨමානාය ඵචස්සා ගබ්හවුටියානං අහොසි. තඬ්ඨණංයෙව චත්තාරො විසුද්ධවිත්තා මහාබ්‍රහ්මානො සුවණ්ණජාලං ආදාය සම්පත්තා තෙන සුවණ්ණජාලෙන බොධිසත්තං සම්පට්ඨිත්වා මාතු පුරතො යපෙත්වා “අත්තමනා, දෙවි, හොහි, මහෙසක්ඛො තෙ පුත්තො උප්පත්තො”ති ආහංසු.

යථා පන අඤ්ඤෙ සත්තා මාතුකුච්ඡිතො නික්ඛමන්තා පටිකුලෙන අසුවිනා මක්ඛිතා නික්ඛමන්ති, න ඵචං බොධිසත්තො. සො පන ධම්මාසනතො ඔතරන්තො ධම්මකට්ඨකො විය, නිස්සෙණිතො ඔතරන්තො පුරිසො විය, ච ද්වෙ ච භත්ථෙ ද්වෙ ච පාදෙ පසාරෙත්වා ධීතකොච මාතුකුච්ඡිසම්භවෙන කෙනචි අසුවිනා අමක්ඛිතො සුද්ධො විසදො කාසිකවත්ථෙ නික්ඛිත්තමණ්ණරතනං විය ජොතයන්තො මාතුකුච්ඡිතො නික්ඛම්. ඵචං සත්තෙපි බොධිසත්තස්ස ච බොධිසත්තමාතුයා ච සක්කාරත්ථං ආකාසතො ද්වෙ උදකධාරා නික්ඛමීත්වා බොධිසත්තස්ස ච මාතුයා ච සරීරෙ උතුං ගාභාපෙසුං.

අථ තං සුවණ්ණජාලෙන පටිග්ගහෙත්වා ධීතානං බ්‍රහ්මානං භත්ථතො චත්තාරො මහාරාජානො මඩගලසම්මතාය සුඛසම්ඵස්සාය අජිනප්පවෙණියා ගණ්හිංසු, තෙසං භත්ථතො මනුස්සා දුකුලවුම්ඛටකෙන. මනුස්සානං භත්ථතො මුච්චිත්වා පථවියං පතිට්ඨාය පුරත්ථිමදිසං ඔලොකෙසි, අනෙකානි චක්කවාළසහස්සානි ඵකඬගණානි අහෙසුං. තත්ථ දෙවමනුස්සා ගන්ධමාලාදීහි පූජයමානා “මහාපුරිස, ඉධ තුම්හෙහි සදිසො අඤ්ඤො නත්ථි, කුතෙත්ථ උත්තරිතරො”ති ආහංසු. ඵචං චතස්සො දිසා, චතස්සො අනුදිසා, හෙට්ඨා, උපරිති දස දිසා අනුච්චලොකෙත්වා අත්තනා සදිසං කඤ්චි අදිස්වා “අයං උත්තරාදිසා”ති සත්තපදචිතිභාරෙන අගමාසි, මහාබ්‍රහ්මිනා සෙනච්ඡත්තං ධාරියමානො, සුයාමෙන වාලුච්ඡතිං, අඤ්ඤාහි ච දෙවතාහි සෙසරාජකකුඬගණ්ඩභත්ථාහි අනුගම්මමානො. තතො සත්තමපදෙ ධීතො “අග්ගොභමස්මිං ලොකස්සා”තිආදිකං ආසහිං වාවං නිච්ඡාරෙත්තො සීහනාදං නදි.

බොධිසත්තො හි තිසු අත්තභාවෙසු මාතුකුච්ඡිතො නික්ඛන්තමන්තොච වාවං නිච්ඡාරෙසි මහොසධන්තභාවෙ, වෙස්සන්තරත්තභාවෙ, ඉමස්මිං අත්තභාවෙහි. මහොසධන්තභාවෙ කිරස්ස මාතුකුච්ඡිතො නික්ඛන්තමන්තස්සෙව සක්කො දෙවරාජා ආගන්ත්වා චන්දනසාරං භත්ථෙ යපෙත්වා ගතො, සො තං මුට්ඨියං කත්වාච නික්ඛන්තො. අථ තං මාතා “තාත, කිං ගහෙත්වා ආගතොසි”ති පුච්ඡි. “ඔසධං, අම්මා”ති. ඉති ඔසධං ගහෙත්වා ආගතත්තා “ඔසධදාරකො”ත්ථෙවස්ස නාමං අකංසු. තං ඔසධං ගහෙත්වා වාටියං පක්ඛිපිංසු, ආගතාගතානං අන්ධබ්බරාදීනං තදෙව සබ්බරොගුප්පසමාය හෙසප්පං අහොසි. තතො “මහන්තං ඉදං ඔසධං, මහන්තං ඉදං ඔසධං”න්ති උප්පන්තවචනං උපාදාය “මහොසධො”ත්ථෙවස්ස නාමං ජාතං. වෙස්සන්තරත්තභාවෙ පන මාතුකුච්ඡිතො නික්ඛන්තො දක්ඛිණභත්ථං පසාරෙත්වා “අත්ථි නු බො, අම්ම, කිඤ්චි ගෙහස්මිං, දානං දස්සාමි”ති වදන්තො නික්ඛම්. අථස්ස මාතා “සධනෙ කුලෙ නිබ්බන්තොසි, තාතා”ති පුත්තස්ස භත්ථං අත්තතො භත්ථතලෙ කත්වා සහස්සත්ථකං යපෙසි. ඉමස්මිං පන අත්තභාවෙ ඉමං සීහනාදං නදිති ඵචං බොධිසත්තො තිසු අත්තභාවෙසු මාතුකුච්ඡිතො නික්ඛන්තමන්තොච වාවං නිච්ඡාරෙසි. යථා ච පටිසන්ධිග්ගහණක්ඛණෙ, ජාතක්ඛණෙපිස්ස ද්වන්තිංස පුබ්බනිම්බිත්තානි පාතුරහෙසුං. යස්මිං පන සමයෙ අම්මාකං බොධිසත්තො ලුම්බිනීවනෙ ජාතො, තස්මිංයෙව සමයෙ රාහුලමාතා දෙවි, ආනන්දත්ථෙරො, ඡන්තො අමච්චො, කාඨදාසි අමච්චො, කණ්ඩකො අස්සරාජා, මහාබොධිරුක්ඛො, චතස්සො නිධිකුම්භියො ච ජාතා. තත්ථ ඵකා ගාචුතප්පමාණා, ඵකා අඬ්ඨයොජනප්පමාණා, ඵකා නිගාචුතප්පමාණා, ඵකා යොජනප්පමාණා අහොසීති. ඉමෙ සත්ත සහජාතා නාම.

උභයනගරවාසීනො බොධිසත්තං ගහෙත්වා කපිලවත්ථුනගරමෙව අගමංසු. තං දිවසංයෙව ච “කපිලවත්ථුනගරෙ සුද්ධොදනමහාරාජස්ස පුත්තො ජාතො, අයං කුමාරො බොධිතලෙ නිසිදිත්වා බුද්ධො භවිස්සති”ති තාවතිංසභවනෙ හට්ඨකුටියා දෙවසඩ්ඝා වෙලුක්ඛෙපාදීනි පචන්තෙත්තා කීළිංසු. තස්මිං සමයෙ සුද්ධොදනමහාරාජස්ස කුලපකො අට්ඨසමාපත්තිලාභී කාළදෙවිලො නාම තාපසො භත්තකිච්චං කත්වා දිවාච්ඡාරත්ථාය තාවතිංසභවනං ගන්ත්වා තත්ථ දිවාච්ඡාරං නිසින්තො තා දෙවතා කීළමානා දිස්වා “කිංකාරණා තුම්හෙ ඵචං තුට්ඨමානසා කීළථ, මය්ගම්පෙන කාරණං කථෙථා”ති පුච්ඡි. දෙවතා ආහංසු “මාරිස, සුද්ධොදනරඤ්ඤො පුත්තො ජාතො, සො බොධිතලෙ නිසිදිත්වා බුද්ධො හුන්වා ධම්මචක්කං පචන්තෙස්සති, තස්ස අනන්තං බුද්ධලීලං දට්ඨුං ධම්මඤ්ච සොතුං ලච්ඡාමානි ඉමීනා කාරණෙන තුට්ඨාමිහා”ති. තාපසො තාසං වචනං සුත්වා ඛිප්පං දෙවලොකතො ඔරුග්ග රාජනිවෙසනං පටිසිත්වා පඤ්ඤත්තාසනෙ නිසින්තො “පුත්තො කිර තෙ, මහාරාජ, ජාතො, පස්සිස්සාමි න”න්ති ආහ. රාජා අලභිකතපටියත්තං කුමාරං ආහරාපෙත්වා තාපසං චන්දාපෙතුං අභිහරි, බොධිසත්තස්ස පාදා පරිචන්තිත්වා තාපසස්ස ජටාසු පතිට්ඨහිංසු. බොධිසත්තස්ස හි තෙනත්තභාවෙන චන්දිතබ්බසුත්තකො නාම අඤ්ඤො නත්ථි. සවෙ හි අජානන්තා බොධිසත්තස්ස

සිසං තාපසස්ස පාදමුලෙ යපෙය්‍යං, සත්තධා තස්ස මුද්ධා ඵලෙය්‍යා. තාපසො “න මෙ අත්තානං නාසෙනුං යුත්ත”න්ති උට්ඨායාසනා බොධිසත්තස්ස අඤ්ජලිං පග්ගහෙසි. රාජා තං අච්ඡරියං දිස්වා අත්තනො පුත්තං වන්දි.

තාපසො අතීතෙ වත්තාලිය කප්පෙ, අනාගතෙ වත්තාලියාති අසීති කප්පෙ අනුස්සරති. බොධිසත්තස්ස ලක්ඛණසම්පත්තිං දිස්වා “භවිස්සති නු බො බුද්ධො, උදාහු නො”ති ආවජ්ජෙත්වා උපධාරෙන්නො “නිස්සංසයං බුද්ධො භවිස්සති”ති ඤාත්වා “අච්ඡරියපුරියො අය”න්ති සිතං අකාසි. තතො “අහං ඉමං බුද්ධභූතං දට්ඨං ලභිස්සාමි නු බො, නො”ති උපධාරෙන්නො “න ලභිස්සාමි, අන්තරායෙව කාලං කත්වා බුද්ධසතෙනපි බුද්ධසහස්සෙනපි ගන්ත්වා බොධෙතුං අසක්කුණෙයො අරුපභවෙ නිබ්බත්තිස්සාමි”ති දිස්වා “ඵවරුපං නාම අච්ඡරියපුරියං බුද්ධභූතං දට්ඨං න ලභිස්සාමි, මහති වත මෙ ජාති භවිස්සති”ති පරොදි.

මනුස්සා දිස්වා “අම්භාකං අයොග්‍ය ඉදානෙව භසිත්වා පුත පරොදි. කිං නු බො, භන්තෙ, අම්භාකං අයාපුත්තස්ස කොචි අන්තරායො භවිස්සති”ති පුච්ඡිංසු. “නත්ථෙතස්ස අන්තරායො, නිස්සංසයෙන බුද්ධො භවිස්සති”ති. අථ “කස්මා පරොදිත්වා”ති? “ඵවරුපං පුරියං බුද්ධභූතං දට්ඨං න ලභිස්සාමි, ‘මහති වත මෙ ජාති භවිස්සති’ති අත්තානං අනුසොචන්නො රොදාමි”ති ආහ. තතො සො “කිං නු බො මෙ ඤාතකෙසු කොචි එතං බුද්ධභූතං දට්ඨං ලභිස්සති, න ලභිස්සති”ති උපධාරෙන්නො අත්තනො භාගිනෙයාං නාළකදාරකං අද්දස. සො භගිනියා ගෙහං ගන්ත්වා “කහං තෙ පුත්තො නාළකො”ති? “අත්ථි ගෙහෙ, අය්‍යා”ති. “පක්කොසාහි න”න්ති පක්කොසාපෙත්වා අත්තනො සන්තිකං ආගතං කුමාරං ආහ – “තාත, සුද්ධොදනමහාරාජස්ස කුලෙ පුත්තො ජාතො, බුද්ධඤ්ඤරො එස, පඤ්චතිංස වස්සාති අතික්කමිත්වා බුද්ධො භවිස්සති, ත්වං එතං දට්ඨං ලභිස්සසි, අජ්ජෙව පබ්බජාහි”ති. සත්තාසිතිකොට්ඨනෙ කුලෙ නිබ්බත්තදාරකොපි “න මං මාතුලො අනත්ථෙ නියොජෙස්සති”ති චිත්තෙත්වා තාවදෙව අන්තරාපණනො කාසායාති වෙව මත්තිකාපත්තඤ්ඤ ආහරාපෙත්වා කෙසමස්සුං ඔහාරෙත්වා කාසායාති වත්ථාති අච්ඡාදෙත්වා “යො ලොකෙ උත්තමපුත්ගලො, තං උද්දිස්ස මය්හං පබ්බජ්ජා”ති බොධිසත්තාහිමුඛං අඤ්ජලිං පග්ගහෙ පඤ්චපතිට්ඨිතෙන වන්දිත්වා පත්තං ථවිකාය පක්ඛිපිත්වා අංසකුටෙ ලග්ගෙත්වා හිමවන්තං පටිසිත්වා සමණධම්මං අකාසි. සො පරමාභිසම්බොධිං පත්තං තථාගතං උපසඬකමිත්වා නාළකපටිපදං කථාපෙත්වා පුත හිමවන්තං පටිසිත්වා අරහත්තං පත්වා උක්කට්ඨපටිපදං පටිපන්නො සත්තෙව මාසෙ ආයුං පාලෙත්වා එකං සුවණ්ණපබ්බතං නිස්සාය ඨිතකොච අනුපාදිසෙසාය නිබ්බානධාතුයා පරිනිබ්බායි.

බොධිසත්තම්පි බො පඤ්චමෙ දිවසෙ සිසං න්භාපෙත්වා “නාමග්ගණං ගණ්ඨිස්සාමා”ති රාජභවනං වතුජ්ජාතිකගන්ධෙහි විලිමිපිත්වා ලාජාපඤ්චමකාති පුජ්ථාති විකිරිත්වා අසම්භින්නපායාසං පවාපෙත්වා තිණ්ණං වෙදානං පාරඬගතෙ අට්ඨසනබ්‍රාහ්මණෙ නිමන්තෙත්වා රාජභවනෙ නිසීදාපෙත්වා සුභොජනං භොජෙත්වා මහාසක්කාරං කත්වා “කිං නු බො භවිස්සති”ති ලක්ඛණාති පරිග්ගහාපෙසුං. තෙසු –

“රාමො ධජො ලක්ඛණො වාපි මන්ති, කොණ්ඩඤ්ඤො ව භොජො සුයාමො සුදත්තො;
එතෙ තදා අට්ඨ අහෙසුං බ්‍රාහ්මණා, ජලඬගවා මන්තං වියාකරිංසු”ති. –

ඉමෙ අට්ඨෙව බ්‍රාහ්මණා ලක්ඛණපරිග්ගහකා අහෙසුං. පටිසන්ධිග්ගණඤ්ඤිවසෙ සුපිනොපි එතෙහෙව පරිග්ගහිතො. තෙසු සත්ත ජනා ද්වෙ අඬගුලියො උක්ඛිපිත්වා ද්වෙධා බ්‍යාකරිංසු – “ඉමෙහි ලක්ඛණෙහි සමන්තාගතො අගාරං අජ්ඣාචසමානො රාජා භොති වක්කවත්ති, පබ්බජමානො බුද්ධො”ති, සබ්බං වක්කවත්තිරඤ්ඤො සිරිච්චං ආචික්ඛිංසු. තෙසං පන සබ්බදහරො ගොත්තනො කොණ්ඩඤ්ඤො නාම මාණවො බොධිසත්තස්ස වරලක්ඛණනිජ්ථත්තිං ඔලොකෙත්වා – “ඉමස්ස අගාරමජ්ඣෙධානකාරණං නත්ථි, එකන්තෙනෙස විචට්ඨජදො බුද්ධො භවිස්සති”ති එකමෙව අඬගුලිං උක්ඛිපිත්වා එකංසබ්‍යාකරණං බ්‍යාකාසි. අයඤ්ඨි කතාධිකාරො පච්ඡිමභවිකසත්තො පඤ්ඤාය ඉතරෙ සත්ත ජනෙ අභිභවිත්වා “ඉමෙහි ලක්ඛණෙහි සමන්තාගතස්ස අගාරමජ්ඣෙධානං නාම නත්ථි, අසංසයං බුද්ධො භවිස්සති”ති එකමෙව ගතිං අද්දස, තස්මා එකං අඬගුලිං උක්ඛිපිත්වා එවං බ්‍යාකාසි. අථස්ස නාමං ගණ්ඨන්තා සබ්බලොකස්ස අත්ථසිද්ධිකරත්තා “සිද්ධත්ථො”ති නාමමකංසු.

අථ තෙ බ්‍රාහ්මණා අත්තනො සරාති ගන්ත්වා පුත්තෙ ආමන්තයිංසු – “තාතා, අම්භෙ මහල්ලකා, සුද්ධොදනමහාරාජස්ස පුත්තං සබ්බඤ්ඤානං පත්තං මයං සම්භවෙය්‍යාම වා නො වා, තුම්භෙ තස්මිං කුමාරෙ සබ්බඤ්ඤානං පත්තෙ තස්ස සාසනෙ පබ්බජෙය්‍යාථා”ති. තෙ සත්තපි ජනා යාවතායුකං ධත්වා යථාකම්මං ගතා, කොණ්ඩඤ්ඤමාණවොව අරොගො අහොසි. සො මහාසත්තෙ වුඩ්ඪිමන්වාය මහාහිනික්ඛමනං අහිනික්ඛමිත්වා අනුක්කමෙන උරුවෙලං ගන්ත්වා “රමණියො, වත අයං භූමිභාගො, අලං වතිදං කුලපුත්තස්ස පධානත්ථිකස්ස පධානායා”ති චිත්තං උජ්ජාදෙත්වා තත්ථ වාසං උපගතෙ “මහාපුරියො පබ්බජිතො”ති සුත්වා තෙසං බ්‍රාහ්මණානං පුත්තෙ උපසඬකමිත්වා එවමාහ “සිද්ධත්ථකුමාරො කිර පබ්බජිතො, සො නිස්සංසයං බුද්ධො භවිස්සති. සවෙ තුම්භාකං පිතරො අරොගා අස්සු, අජ්ජ නික්ඛමිත්වා පබ්බජෙය්‍යං. සවෙ තුම්භෙහි ඉච්ඡෙය්‍යාථ, එථ, අහං තං පුරියං අනුපබ්බජිස්සාමි”ති. තෙ සබ්බෙ එකච්ඡන්දා භවිතුං නාසක්ඛිංසු, තයො ජනා න පබ්බජිංසු. කොණ්ඩඤ්ඤබ්‍රාහ්මණං ජෙට්ඨකං කත්වා ඉතරෙ වත්තාරො පබ්බජිංසු. තෙ පඤ්චපි ජනා පඤ්චවග්ගියත්ථෙරා නාම ජාතා.

තදා පන රාජා “කිං දිස්වා මය්හං පුත්තො පබ්බජිස්සති”ති පුච්ඡි. “වත්තාරි පුබ්බනිමිත්තාති”ති. “කතරඤ්ඤ කතරඤ්ඤා”ති? “ජරාණ්ණං, බ්‍යාධිතං, කාලකතං, පබ්බජිත”න්ති. රාජා “ඉතො පට්ඨාය ඵවරුපානං මම පුත්තස්ස

සන්නිකං උපසංකම්භං මා අදන්ථ, මය්හං පුත්තස්ස බුද්ධභාවෙන කම්මං නත්ථී, අහං මම පුත්තං ද්විසහස්සදීපපරිවාරානං චතුත්තං මහාදීපානං ඉස්සරියාධිපච්චං රජ්ජං කාරෙන්නං ඡන්තිංසයොජනපරිමණ්ඩලාය පරිසාය පරිවුතං ගගනතලෙ විවරමානං පස්සිතුකාමො”ති. එවඤ්ච පන චත්ථා ඉමෙසං චතුප්පකාරානං නිමිත්තානං කුමාරස්ස චක්ඛුපථෙ ආගමනනිවාරණත්ථං චතුසු දිසාසු ගාචුතෙ ගාචුතෙ ආරක්ඛං යපෙසි. තං දිවසං පන මඬගලට්ඨානෙ සන්නිපතීතෙසු අසීතියා ඤාතිකුලසහස්සෙසු එකෙකො එකමෙකං පුත්තං පටිජාති – “අයං බුද්ධො වා හොතු රාජා වා, මයං එකමෙකං පුත්තං දස්සාම. සචෙපි බුද්ධො භවිස්සති, ඛත්තියසමණෙහෙව පුරක්ඛතපරිවාරිතො විවරිස්සති. සචෙපි රාජා භවිස්සති, ඛත්තියකුමාරෙහෙව පුරක්ඛතපරිවාරිතො විවරිස්සති”ති. රාජාපි බොධිසත්තස්ස උත්තමරූපසම්පන්නා විගතසබ්බදොසා ධාතියො පච්චුපට්ඨාපෙසි. බොධිසත්තො අනන්තෙන පරිවාරෙන මහන්තෙන සිරිසොහග්ගෙන වඩ්ඪති.

අටේකදිවසං රඤ්ඤො චජ්ජමඬගලං නාම අහොසි. තං දිවසං සකලනගරං දෙවවිමානං විය අලඬකරොන්ති. සබ්බෙ දාසකම්මකරාදයො අහතචත්ථනිචත්ථා ගන්ධමාලාදිපටිමණ්ඩිකා රාජකුලෙ සන්නිපතන්ති. රඤ්ඤො කම්මන්තෙ නඬගලසහස්සං යොජීයති. තස්මිං පන දිවසෙ එකෙකුනාඅට්ඨසතනඬගලානි සද්ධිං බලිබද්දරස්මියොත්තෙහි රජතපරික්ඛතානි හොන්ති, රඤ්ඤො ආලම්බනනඬගලං පන රත්තසුවණ්ණපරික්ඛතං හොති. බලිබද්දානං සිඬගරස්මිපතොදාපි සුවණ්ණපරික්ඛතාව හොන්ති. රාජා මහතා පරිවාරෙන නික්ඛන්තො පුත්තං ගහෙත්වා අගමාසි. කම්මන්තට්ඨානෙ එකො ජම්බුරුක්ඛො බහලපලාසො සන්දච්ඡායො අහොසි. තස්ස හෙට්ඨා කුමාරස්ස සයනං පඤ්ඤපාපෙත්වා උපරි සුවණ්ණතාරකඛ්චිතං විතානං බන්ධාපෙත්වා සාණිපාකාරෙන පරික්ඛිපාපෙත්වා ආරක්ඛං යපාපෙත්වා රාජා සබ්බාලඬකාරං අලඬකරිත්වා අමච්චගණපරිවුතො නඬගලකරණට්ඨානං අගමාසි. තත්ථ රාජා සුවණ්ණනඬගලං ගණ්හාති, අමච්චා එකෙකුනාට්ඨසතරජනනඬගලානි, කස්සකා සෙසනඬගලානි. තෙ තානි ගහෙත්වා ඉතො විතො ච කසන්ති. රාජා පන ඔරතො වා පාරං ගච්ඡති, පාරතො වා ඔරං ආගච්ඡති. එතස්මිං යානෙ මහාසම්පත්ති අහොසි. බොධිසත්තං පරිවාරෙත්වා නිසින්තා ධාතියො “රඤ්ඤො සම්පත්තිං පස්සිස්සාමා”ති අන්තොසාණිතො බහි නික්ඛන්තා. බොධිසත්තො ඉතො විතො ච ඔලොකෙන්තො කඤ්චි අදිස්වා වෙගෙන උට්ඨාය පල්ලඬකං ආභුජිත්වා ආනාපානෙ පරිග්ගහෙත්වා පයමජ්ඣානං නිබ්බත්තෙසි. ධාතියො බජ්ජහොජ්ජන්තරෙ විවරමානා ථොකං විරායිංසු. සෙසරුක්ඛානං ඡායා නිවත්තා, තස්ස පන රුක්ඛස්ස පරිමණ්ඩලා හුත්වා අට්ඨාසි. ධාතියො “අයාපුත්තො එකතො”ති වෙගෙන සාණිං උක්ඛිපිත්වා අන්තො පච්චිමානා බොධිසත්තං සයනෙ පල්ලඬකෙන නිසින්තං තඤ්ච පාටිභාරියං දිස්වා ගන්ත්වා රඤ්ඤො ආරොචෙසුං – “දෙව, කුමාරො එවං නිසින්තො, අඤ්ඤෙසං රුක්ඛානං ඡායා නිවත්තා, ජම්බුරුක්ඛස්ස පන පරිමණ්ඩලා ධීතා”ති. රාජා වෙගෙනාගන්ත්වා පාටිභාරියං දිස්වා – “ඉදං තෙ, තාත, දුතියං චන්දන”න්ති පුත්තං චන්දි.

අථ අනුක්කමෙන බොධිසත්තො සොළසවස්සුද්දෙසිකො ජාතො. රාජා බොධිසත්තස්ස තිණ්ණං උතුනං අනුවඡ්චිකෙ තයො පාසාදෙ කාරෙසි – එකං නචභූමකං, එකං සත්තභූමකං, එකං පඤ්චභූමකං, චත්තාලිසහස්සා ච නාටකිත්ථියො උපට්ඨාපෙසි. බොධිසත්තො දෙවො විය අච්ඡරාසඬ්ඨිපරිවුතො, අලඬකතනාටකපරිවුතො, නිජ්ජුරිසෙහි තුරියෙහි පරිවාරියමානො මහාසම්පත්තිං අනුභවන්තො උතුරාගෙන තෙසු පාසාදෙසු විහරති. රාහුලමාතා පනස්ස දෙව් අග්ගමහෙසි අහොසි.

තස්සෙවං මහාසම්පත්තිං අනුභවන්තස්ස එකදිවසං ඤාතිසඬ්ඨිස්ස අබ්භන්තරෙ අයං කථා උදපාදි – “සිද්ධත්ථො කීළාපසුතොව විවරති, කිඤ්චි සිජ්ජං න සික්ඛති, සඬ්ඨාමෙ පච්චුපට්ඨිතෙ කිං කරිස්සති”ති. රාජා බොධිසත්තං පක්කොසාපෙත්වා – “තාත, තච ඤාතකා ‘සිද්ධත්ථො කිඤ්චි සිජ්ජං අසික්ඛිත්වා කීළාපසුතොව විවරති’ති වදන්ති, එත්ථ කිං පත්තකාලෙ මඤ්ඤෙසි”ති. දෙව, මම සිජ්ජං සික්ඛනකිච්චං නත්ථී, නගරෙ මම සිජ්ජදස්සනත්ථං හෙරිං වරාපෙට් “ඉතො සත්තමෙ දිවසෙ ඤාතකානං සිජ්ජං දස්සෙස්සාමි”ති. රාජා තථා අකාසි. බොධිසත්තො අක්ඛණවේධිවලවේධිධනුග්ගහෙ සන්නිපාතාපෙත්වා මහාජනස්ස මජ්ඣෙ අඤ්ඤෙහි ධනුග්ගහෙහි අසාධාරණං ඤාතකානං ද්වාදසවිධං සිජ්ජං දස්සෙසි. තං සරහඬ්ඨගජාතකෙ ආගතනායෙනෙව වෙදිතබ්බං. තදාස්ස ඤාතිසඬ්ඨියො නික්කඬ්ඨො අහොසි.

අටේකදිවසං බොධිසත්තො උය්‍යානභූමිං ගන්තුකාමො සාරථීං ආමන්තෙත්වා “රථං යොජෙහි”ති ආහ. සො “සාධු”ති පටිස්සුණිත්වා මහාරහං උත්තමරථං සබ්බාලඬකාරෙන අලඬකරිත්වා කුමුදපත්තවණ්ණෙ චත්තාරො මඬගලසින්ධවෙ යොජෙත්වා බොධිසත්තස්ස පටිවෙදෙසි. බොධිසත්තො දෙවවිමානසදිසං රථං අභිරුහිත්වා උය්‍යානාභිමුඛො අගමාසි. දෙවතා “සිද්ධත්ථකුමාරස්ස අභිසම්බුජ්ඣානකාලො ආසන්නො, පුබ්බනිමිත්තං දස්සෙස්සාමා”ති එකං දෙවපුත්තං ජරාජජ්ජරං බණ්ඩදන්තං පලිතකෙසං වඩ්ඪං ඔහග්ගසරීරං දණ්ඩහත්ථං පච්චෙධමානං කත්වා දස්සෙසුං. තං බොධිසත්තො වෙච සාරථී ච පස්සන්ති. තතො බොධිසත්තො සාරථීං – “සම්ම, කො නාමෙස පුරිසො, කෙසාපිස්ස න යථා අඤ්ඤෙස”න්ති මහාපදානෙ ආගතනායෙන පුච්ඡිත්වා තස්ස වචනං සුත්වා “ධිරත්ථු වත හො ජාති, යතු හි නාම ජාතස්ස ජරා පඤ්ඤායිස්සති”ති සංවිග්ගහදයො තතොව පටිනිවත්තිත්වා පාසාදමෙව අභිරුහි. රාජා “කිං කාරණා මම පුත්තො ඛිජ්ජං පටිනිවත්ති”ති පුච්ඡි. “ජිණ්ණකං පුරිසං දිස්වා දෙවා”ති. “ජිණ්ණකං දිස්වා පබ්බජිස්සතිති ආහංසු, කස්මා මං නාසෙට්, සීසං පුත්තස්ස නාටකානි සජ්ජෙට්, සම්පත්තිං අනුභවන්තො පබ්බජ්ජාය සතිං න කරිස්සති”ති චත්ථා ආරක්ඛං වඩ්ඪෙත්වා සබ්බදිසාසු අඩ්ඨයොජනෙ අඩ්ඨයොජනෙ යපෙසි.

පුනෙකදිවසං බොධිසත්තො තට්ථ උය්‍යානං ගච්ඡන්තො දෙවතාහි නිමිමිතං බ්‍යාධිතං පුරිසං දිස්වා පුරිමනයෙනෙව පුච්ඡන්වා සංවිග්ගහදයො නිවත්තිත්වා පාසාදං අභිරුහි. රාජාපි පුච්ඡන්වා හෙට්ඨා චුත්තනයෙනෙව සංවිදහිත්වා පුන වඩ්ඪෙත්වා සමන්තා තිගාචුත්තප්පමාණෙ පදෙසෙ ආරක්ඛං යපෙසි. අපරං එකදිවසං බොධිසත්තො තට්ථ උය්‍යානං ගච්ඡන්තො දෙවතාහි නිමිමිතං කාලකතං දිස්වා පුරිමනයෙනෙව පුච්ඡන්වා සංවිග්ගහදයො පුන නිවත්තිත්වා පාසාදං අභිරුහි. රාජාපි පුච්ඡන්වා හෙට්ඨා චුත්තනයෙනෙව සංවිදහිත්වා පුන වඩ්ඪෙත්වා සමන්තා යොජනප්පමාණෙ පදෙසෙ ආරක්ඛං යපෙසි. අපරං පන එකදිවසං උය්‍යානං ගච්ඡන්තො තට්ථ දෙවතාහි නිමිමිතං සුනිවත්ථං සුපාරුතං පබ්බජිතං දිස්වා “කො නාමෙසො සම්මා”ති සාරථී. සාරථී කිඤ්චාපි බුද්ධුප්පාදස්ස අභාවා පබ්බජිතං වා පබ්බජිතගුණෙ වා න ජානාති, දෙවතානුභාවෙන පන “පබ්බජිතො නාමායං දෙවා”ති වත්වා පබ්බජ්ජාය ගුණෙ වණ්ණෙසි. බොධිසත්තො පබ්බජ්ජාය රුටිං උප්පාදෙන්වා තං දිවසං උය්‍යානං අගමාසි. දිසභාණකා පනාහු “චත්තාරි තිමිත්තාති එකදිවසෙනෙව දිස්වා අගමාසි”ති.

සො තත්ථ දිවසභාගං කිළිත්වා මඬගලපොක්ඛරණියං න්භායිත්වා අත්ථඬගතෙ සුරියෙ මඬගලසිලාපට්ටෙ නිසිදි අත්තානං අලඬකාරාපෙතුකාමො. අපස්ස පරිවාරකපුරිසා නානාවණ්ණානි දුස්සානි නානප්පකාරා ආහරණවිකතියො මාලාගන්ධවිලෙපනානි ව ආදාය සමන්තා පරිවාරෙන්වා අට්ඨංසු. තස්මිං ඛණෙ සක්කස්ස නිසිත්තාසනං උණ්භං අහොසි. සො “කො නු බො මං ඉමමිහා යානා වාවෙතුකාමො”ති උපධාරෙන්තො බොධිසත්තස්ස අලඬකාරෙතුකාමතං ඤාත්වා විස්සකම්මං ආමන්තෙසි “සම්ම විස්සකම්ම, සිද්ධත්ථකුමාරො අප්ප අඬ්ඬරත්තසමයෙ මහාහිනික්ඛන්තං නික්ඛම්මස්සති, අයමස්ස පච්ඡිමො අලඬකාරො, උය්‍යානං ගන්ත්වා මහාපුරිසං දිබ්බාලඬකාරෙහි අලඬකරොහී”ති. සො “සාධු”ති පටිස්සුණිත්වා දෙවතානුභාවෙන තඬ්ඛණංයෙව උපසඬකම්මත්වා තස්සෙව කප්පකසදිසො හුත්වා කප්පකස්ස හත්ථතො වෙය්නදුස්සං ගහෙන්වා බොධිසත්තස්ස සිසං වෙය්සි. බොධිසත්තො හත්ථසම්මප්පසෙනෙව “නායං මනුස්සො, දෙවපුත්තො එසො”ති අඤ්ඤාසි. වෙය්නෙන වෙය්නමත්තෙ සිසෙ මොළියං මණ්ණිකනාකාරෙන දුස්සසහස්සං අබ්භුග්ගඤ්ඡි. පුන වෙය්නත්තස්ස දුස්සසහස්සන්ති දසක්ඛන්තුං වෙය්නත්තස්ස දස දුස්සසහස්සානි අබ්භුග්ගච්ඡි. “සිසං බුද්දකං, දුස්සානි බහුනි, කථං අබ්භුග්ගතානි”ති න වින්තෙතබ්බං. තෙසු හි සබ්බමහන්තං ආමලකපුප්ප්පමාණං, අවසෙසානි කුසුම්බකපුප්ප්පමාණානි අහෙසුං. බොධිසත්තස්ස සිසං කිඤ්ඡක්ඛගච්ඡිතං විය කුය්‍යකපුප්පං අහොසි.

අපස්ස සබ්බාලඬකාරපට්ටණ්ඩිතස්ස සබ්බතාලාවචරෙසු සකානි සකානි පටිභානානි දස්සයන්තෙසු, බ්‍රාහ්මණෙසු “ජයනන්දා”ති ආදිවචනෙහි, සුත්තමාගධාදිසු නානප්පකාරෙහි මඬගලවචනත්ථුතිසොසෙහි සම්භාවෙන්තෙසු සබ්බාලඬකාරපට්ටණ්ඩිතං රථවරං අභිරුහි. තස්මිං සමයෙ “රාහුලමානා පුත්තං විජානා”ති සුත්වා සුද්ධොදනමහාරාජා “පුත්තස්ස මෙ කුට්ඨිං නිවෙදෙථා”ති සාසනං පහිණි. බොධිසත්තො තං සුත්වා “රාහු ජාතො, බන්ධනං ජාත”න්ති ආහ. රාජා “කිං මෙ පුත්තො අවවා”ති පුච්ඡන්වා තං වචනං සුත්වා “ඉතො පට්ඨාය මෙ නත්තා රාහුලකුමාරොයෙව නාම හොතු”ති ආහ.

බොධිසත්තොපි බො රථවරං ආරුය්හ මහන්තෙන යසෙන අතිමනොරමෙන සිරිසොහග්ගෙන නගරං පාවිසි. තස්මිං සමයෙ කිසාගොතමී නාම බත්තියකඤ්ඤා උපරිපාසාදවරතලගතා නගරං පදක්ඛිණං කුරුමානස්ස බොධිසත්තස්ස රූපසිරිං දිස්වා පීතිසොමනස්සජාතා ඉදං උදානං උදානෙසි –

“නිබ්බුතා නුත සා මාතා, නිබ්බුතො නුත සො පිතා;
නිබ්බුතා නුත සා නාරි, යස්සායං ඊදිසො පතී”ති.

බොධිසත්තො තං සුත්වා වින්තෙසි “අයං එවමාහ ‘එවරුපං අත්තභාවං පස්සන්තියා මාතු හදයං නිබ්බායති, පිතු හදයං නිබ්බායති, පජාපතියා හදයං නිබ්බායති’ති! කිස්මිං නු බො නිබ්බුතෙ හදයං නිබ්බුතං නාම හොති”ති? අපස්ස කිලෙසෙසු විරත්තමානසස්ස එතදහොසි – “රාගග්ගිමිහි නිබ්බුතෙ නිබ්බුතං නාම හොති, දොසග්ගිමිහි නිබ්බුතෙ නිබ්බුතං නාම හොති, මොහග්ගිමිහි නිබ්බුතෙ නිබ්බුතං නාම හොති, මානදිට්ඨිආදිසු සබ්බකිලෙසදරටෙසු නිබ්බුතෙසු නිබ්බුතං නාම හොති. අයං මෙ සුස්සවනං සාවෙසි, අහඤ්ඤි නිබ්බානං ගවෙසන්තො වරාමි, අප්පෙව මයා සරාවාසං ඡඩ්ඪෙත්වා නික්ඛම්ම පබ්බජිත්වා නිබ්බානං ගවෙසිතුං වට්ටති, අයං ඉමිස්සා ආවරියභාගො හොතු”ති කණ්ඨතො ඔමුඤ්චිත්වා කිසාගොතමියා සතසහස්සග්ගසනකං මුත්තාහාරං පෙසෙසි. සා “සිද්ධත්ථකුමාරො මයි පටිබද්ධවිත්තො හුත්වා පණ්ණාකාරං පෙසෙසි”ති සොමනස්සජාතා අහොසි.

බොධිසත්තොපි මහන්තෙන සිරිසොහග්ගෙන අත්තනො පාසාදං අභිරුහිත්වා සිරිසයනෙ නිපජ්ඡී. තාවදෙව ව නං සබ්බාලඬකාරපට්ටණ්ඩිතා නච්චගීතාදිසු සුසික්ඛිතා දෙවකඤ්ඤා විය රූපසොහග්ගප්පත්තා ඉත්ථියො නානාතුරියානි ගහෙන්වා සම්පරිවාරයින්වා අභිරමාපෙන්තියො නච්චගීතවාදිතානි පයොජයිසු. බොධිසත්තො කිලෙසෙසු විරත්තචිත්තතාය නච්චාදිසු අනභිරතො මුහුත්තං නිද්දං ඔක්කමී. තාපි ඉත්ථියො “යස්සත්ථාය මයං නච්චාදිති පයොපෙම, සො නිද්දං උපගතො, ඉදානි කිමත්ථං කිලමාමා”ති ගහිතග්ගහිතානි තුරියානි අප්පකොත්ථරින්වා නිපජ්ඡීසු, ගන්ධනෙලප්පදීපා ක්කායන්ති. බොධිසත්තො පබුජ්ඣත්වා සයනපිට්ඨෙ පල්ලඬකෙන නිසිත්තො අද්දස නා ඉත්ථියො තුරියහණ්ඩානි අවත්ථරින්වා නිද්දායන්තියො – එකච්චා පග්ගරිතබෙළා, ලාලාකිලිත්තගත්තා, එකච්චා දන්තෙ බාදන්තියො, එකච්චා කාකච්ඡන්තියො, එකච්චා විප්පලපන්තියො, එකච්චා විවට්ඨබා, එකච්චා අපගතවත්ථා, පාකට්ඨිච්ඡසම්බාධට්ඨානා. සො තාසං තං විප්පකාරං දිස්වා හියොයාසොමත්තාය කාමෙසු විරත්තවිත්තො අහොසි.

තස්ස අලංකාරතාවයත් සක්කභවනසද්ධිමිති නං මහාතලං අපච්ඡිද්ධානාකුණපහරිතං ආමකසුසානං විය උපට්ඨාසි, තයො භවා ආදිත්තගෙහසද්ධො ඛායංසු – “උපද්දුතං වත භො, උපස්සට්ඨං වත භො”ති උදානං පවත්තෙසි, අතිවිය පබ්බජ්ජාය චිත්තං නමි.

සො “අජ්ජෙව මයා මහාභිනික්ඛමනං නික්ඛමිතුං වට්ටති”ති සයනා උට්ඨාය ද්වාරසමීපං ගන්ත්වා “කො එත්ථා”ති ආහ. උම්මාරෙ සීසං කත්වා නිපන්නො ඡන්නො “අහං අයාපුත්ත ඡන්නො”ති ආහ. “අහං අජ්ජ මහාභිනික්ඛමනං නික්ඛමිතුකාමො, එකං මෙ අස්සං කජ්ජෙහි”ති ආහ. සො “සාධු දෙවා”ති අස්සභණ්ඩිකං ගහෙත්වා අස්සසාලං ගන්ත්වා ගන්ධනෙලපදිපෙසු ජලන්තෙසු සුමනපට්ටචිතානස්ස හෙට්ඨා රමණියෙ භූමිභාගෙ ධීතං කණ්ඩකං අස්සරාජානං දිස්වා “අජ්ජ මයා ඉමමෙව කජ්ජෙතුං වට්ටති”ති කණ්ඩකං කජ්ජෙසි. සො කජ්ජියමානොව අඤ්ඤාසි “අයං කජ්ජනා අතිගාළ්භා , අඤ්ඤෙසු දිවසෙසු උය්‍යානකිළාදිගමනෙ කජ්ජනා විය න භොති, මය්හං අයාපුත්තො අජ්ජ මහාභිනික්ඛමනං නික්ඛමිතුකාමො භවිස්සති”ති. තතො තුට්ඨමානසො මහාභසිතං භසි. සො සද්දො සකලනගරං පත්ථරිත්වා ගච්ඡෙය්‍ය, දෙවතා පන තං සද්දං නිරුමිහිත්වා න කස්සචි සොතුං අදංසු.

බොධිසත්තොපි බො ඡන්නං පෙසෙත්වාච “පුත්තං තාව පස්සිස්සාමි”ති විත්තෙත්වා නිසින්නපල්ලඛිකතො උට්ඨාය රාහුලමාතාය වසනට්ඨානං ගන්ත්වා ගබ්භද්වාරං විවරි. තස්මිං බණ්ණෙ අත්තොගබ්භෙ ගන්ධනෙලපදිපො ක්කායති, රාහුලමාතා සුමනමල්ලිකාදීනං පුජ්ජානං අමිඤ්ඤමත්තෙන අභිජ්ජකිණ්ණසයනෙ පුත්තස්ස මත්ථකෙ භත්ථං යපෙත්වා නිද්දායති. බොධිසත්තො උම්මාරෙ පාදං යපෙත්වා ධීතකොව ඔලොකෙත්වා “සවාහං දෙවියා භත්ථං අපනෙත්වා මම පුත්තං ගණ්ණිස්සාමි, දෙවි පබ්බජ්ඣස්සති, එවං මෙ ගමනන්තරායො භවිස්සති, බුද්ධො හුත්වාච ආගන්ත්වා පුත්තං පස්සිස්සාමි”ති පාසාදතලතො ඔතරි. යං පන ජාතකට්ඨකථායං “තදා සත්තාභජාතො රාහුලකුමාරො භොති”ති චුත්තං, තං සෙසට්ඨකථාසු නත්ථි, තස්මා ඉදමෙව ගහෙතබ්බං.

එවං බොධිසත්තො පාසාදතලා ඔතරිත්වා අස්සසමීපං ගන්ත්වා එවමාහ – “තාත කණ්ඩක, ත්වං අජ්ජ එකරත්තිං මං තාරය, අහං තං නිස්සාය බුද්ධො හුත්වා සදෙවකං ලොකං තාරෙස්සාමි”ති. තතො උල්ලඛිසිත්වා කණ්ඩකස්ස පිට්ඨිං අභිරුහි. කණ්ඩකො ගීවතො පට්ඨාය ආයාමෙන අට්ඨාරසභන්තො භොති තදනුවිජ්ජිකෙන උබ්බෙධෙන සමන්තාගතො ථාමපවසමිපන්නො සබ්බසෙතො ධොතසඬ්ඛසදිසො. සො සවෙ භසෙය්‍යා වා පදසද්දං වා කරෙය්‍ය, සද්දො සකලනගරං අවත්ථරෙය්‍ය. තස්මා දෙවතා අත්තතො ආනුභාවෙන තස්ස යථා න කොචි සුණාති, එවං භසිතසද්දං සන්තිරුමිහිත්වා අක්කමනඅක්කමනපද්වාරෙ භත්ථතලානි උපනාමෙසුං. බොධිසත්තො අස්සවරස්ස පිට්ඨිවෙමජ්ඣගතො ඡන්නං අස්සස්ස වාලධිං ගාභාපෙත්වා අඬ්ඬරත්තසමයෙ මහාද්වාරසමීපං පත්තො. තදා පන රාජා “එවං බොධිසත්තො යාය කායචි වෙලාය නගරද්වාරං විවරිත්වා නික්ඛමිතුං න සක්ඛිස්සති”ති ද්විසු ද්වාරකවාටෙසු එකෙකං පුරිසසභස්සෙන විවරිතබ්බං කාරාපෙසි. බොධිසත්තො ථාමබලසමිපන්නො, භත්ථිගණනාය කොට්ඨසභස්සභත්ථිනං බලං ධාරෙති, පුරිසගණනාය දසකොට්ඨසභස්සපුරිසානං . සො විත්තෙසි “සවෙ ද්වාරං න විවරියති, අජ්ජ කණ්ඩකස්ස පිට්ඨෙ නිසින්නොව වාලධිං ගහෙත්වා ධීතෙන ඡන්නෙන සද්ධිංයෙව කණ්ඩකං උරුහි නිජ්ජිලෙත්වා අට්ඨාරසභන්තුවිබ්බෙධං පාකාරං උජ්ජතිත්වා අතික්කමිස්සාමි”ති. ඡන්නොපි විත්තෙසි “සවෙ ද්වාරං න විවරියති, අහං අයාපුත්තං බත්තෙ නිසීදාපෙත්වා කණ්ඩකං දක්ඛිණෙන භත්ථෙතා කුච්ඡියං පරික්ඛිපන්නො උපකච්ඡන්තරෙ කත්වා පාකාරං උජ්ජතිත්වා අතික්කමිස්සාමි”ති. කණ්ඩකොපි විත්තෙසි “සවෙ ද්වාරං න විවරියති, අහං අත්තතො සාමිකං පිට්ඨියං යථානිසින්නමෙව ඡන්නෙන වාලධිං ගහෙත්වා ධීතෙන සද්ධිංයෙව උක්ඛිපිත්වා පාකාරං උජ්ජතිත්වා අතික්කමිස්සාමි”ති. සවෙ ද්වාරං න අවාපුරිසිත්ථ, යථාචිත්තිතමෙව තෙසු තිසු ජනෙසු අඤ්ඤතරො සමිපාදෙය්‍ය. ද්වාරෙ අධිවත්ථා දෙවතා පන ද්වාරං විවරි.

තස්මිංයෙව බණ්ණ මාරො “බොධිසත්තං නිවත්තෙස්සාමි”ති ආගන්ත්වා ආකාසෙ ධීතො ආහ – “මාරිස, මා නික්ඛම, ඉතො තෙ සත්තමෙ දිවසෙ වක්කරන්නං පාතුභවිස්සති, ද්විසභස්සපරිත්තදිපපරිවාරානං චතුන්නං මහාදීපානං රජ්ජං කාරෙස්සසි, නිවත්ත මාරිසා”ති. “කොසි ත්ව”න්ති? “අහං වසවත්ති”ති. “මාර, ජානාමහං මය්හං වක්කරන්නස්ස පාතුභාවං, අනත්ථිකොහං රජ්ජෙන, දසසභස්සිලොකධාතුං උන්නාදෙත්වා බුද්ධො භවිස්සාමි”ති ආහ. මාරො “ඉතො දානි තෙ පට්ඨාය කාමචිත්තකං වා බ්‍යාපාදචිත්තකං වා විහිංසාචිත්තකං වා චිත්තිතකාලෙ ජානිස්සාමි”ති ඔතාරාපෙක්ඛො ඡායා විය අනපගච්ඡන්නො අනුබන්ධි.

බොධිසත්තොපි භත්ථගතං වක්කවත්තිරජ්ජං බෙළුපිණ්ඩං විය අනපෙක්ඛො ඡඩ්ඛෙත්වා මහන්තෙන සක්කාරෙන නගරා නික්ඛමි ආසාළ්භිපුණ්ණමාය උත්තරාසාළ්භනක්ඛත්තෙ වත්තමානෙ. නික්ඛමිත්වා ව පුන නගරං ඔලොකෙතුකාමො ජානො. එවඤ්ච පනස්ස විත්තෙ උජ්ජන්තමත්තෙයෙව “මහාපුරිස, න තයා නිවත්තිත්වා ඔලොකනකමිමං කත”න්ති වදමානා විය මහාපට්ඨි කුලාලවක්කං විය හිජ්ජිත්වා පරිවත්ති. බොධිසත්තො නගරාහිමුබො යත්වා නගරං ඔලොකෙත්වා තස්මිං පට්ඨිජ්ජදෙසෙ කණ්ඩකනිවත්තනවෙතියට්ඨානං දස්සෙත්වා ගන්තබ්බමග්ගාහිමුබං කණ්ඩකං කත්වා පායාසි මහන්තෙන සක්කාරෙන උළාරෙන සිරිසොභග්ගෙන. තදා කිරස්ස දෙවතා පුරතො සට්ඨි උක්කාසභස්සානි ධාරයිංසු, පච්ඡතො සට්ඨි, දක්ඛිණපස්සතො සට්ඨි, වාමපස්සතො සට්ඨි, අපරා දෙවතා වක්කවාළුබ්බට්ටියං අපරිමාණා උක්කා ධාරයිංසු, අපරා දෙවතා ව නාගසුපණ්ණාදයො ව දිබ්බෙහි ගන්ධෙහි මාලාහි වුණ්ණෙහි ධුමෙහි පුජ්ජමානා ගච්ඡන්ති. පාරිච්ඡන්තකපුජ්ජෙහි වෙච මන්දාරවපුජ්ජෙහි ව සනමෙසවුට්ඨිකාලෙ ධාරාහි විය නහං නිරන්තරං අහොසි, දිබ්බානි සංගීතානි පවත්තිංසු , සමන්තතො අට්ඨසට්ඨි තුරියසභස්සානි පච්ජිංසු, සමුද්දකුච්ඡියං මෙසත්ථනිතකාලො විය යුගන්ධරකුච්ඡියං සාගරනිග්ගොසකාලො විය වත්තති.

ඉමිනා සිරිසොහග්ගෙන ගව්ෂන්තො බොධිසත්තො එකරත්තෙනෙව තිණි රජ්ජානි අතික්කම්ම නිංසයොජනමත්ථකෙ අනොමානදීතීරං පාපුණි. “කිං පන අස්සො තතො පරං ගන්තුං න සක්කොති” ති? “නො, න සක්කො” ති. සො හි එකං චක්කවාලගබ්භං නාහියා ධීතචක්කස්ස නෙම්චට්ටිං මද්දන්තො විය අන්තත්තෙන වරින්වා පුරෙපාතරාසමෙව ආගන්ත්වා අත්තනො සම්පාදිතං හත්තං භුඤ්ජිතුං සමත්ථො. තදා පන දෙවනාගසුපණ්ණාදිති ආකාසෙ යත්වා ඔස්සට්ඨෙති ගන්ධමාලාදීති යාව උරුප්පදෙසා සඤ්ජන්තං සරීරං ආකඩ්ඪිත්වා ගන්ධමාලාජටං ඡින්දන්තස්ස අතිප්පසඤ්චො අහොසි, තස්මා නිංසයොජනමත්තමෙව අගමාසි. අථ බොධිසත්තො නදීතීරෙ යත්වා ඡන්තං පුච්ඡි – “කිත්තාමා අයං නදී” ති? “අනොමා නාම, දෙවා” ති. “අම්භාකම්පි පබ්බජ්ජා අනොමා හවිස්සති” ති පණ්ණියා සට්ඨෙත්තො අස්සස්ස සඤ්ඤං අදාසි. අස්සො උප්පතිත්වා අට්ඨසභචිත්ථාරාය නදියා පාරිමතිරෙ අට්ඨාසි.

බොධිසත්තො අස්සපිට්ඨිතො ඔරුග්ග රජතපට්ටසදිසෙ වාලුකාපුලිනෙ යත්වා ඡන්තං ආමන්තෙසි – “සම්ම, ඡන්ත, ත්ථං මය්හං ආහරණානි වෙව කණ්ඩකඤ්ච ආදාය ගච්ඡ, අහං පබ්බජ්ජිමාමි” ති. “අහම්පි, දෙව, පබ්බජ්ජිමාමි” ති. බොධිසත්තො “න උබ්භා තයා පබ්බජ්තුං, ගච්ඡ ත්ථ” ති තික්ඛන්තුං පට්ඨාහිත්වා ආහරණානි වෙව කණ්ඩකඤ්ච පට්ච්ඡාපෙත්වා වින්තෙසි “ඉමෙ මය්හං කෙසා සමණසාරුප්පා න භොන්ති” ති. අඤ්ඤො බොධිසත්තස්ස කෙසෙ ඡින්දිතුං යුත්තරුපො නත්ථී, තතො “සයමෙව බග්ගෙන ඡින්දිස්සාමි” ති දක්ඛිණෙන හත්ථෙන අසිං ගණ්හිත්වා වාමහත්ථෙන මොළියා සද්ධිං චූළං ගහෙත්වා ඡින්දි, කෙසා ද්වඩ්ගුලමත්තා හුත්වා දක්ඛිණෙන ආවත්තමානා සිසං අල්ලිසිංසු. තෙසං යාවජීවං තදෙව පමාණං අහොසි, මස්සු ව තදනුරුපං, පුන කෙසමස්සුඔහාරණකිව්චං නාම නාහොසි. බොධිසත්තො සහ මොළියා චූළං ගහෙත්වා “සවාහං බුද්ධො හවිස්සාමි, ආකාසෙ තිට්ඨතු, නො වෙ, භූමියං පතතු” ති අන්තලික්ඛෙ බිසි. තං චූළාමණිවෙදනං යොජනප්පමාණං යානං ගන්ත්වා ආකාසෙ අට්ඨාසි. සක්කො දෙවරාජා දිබ්බචක්ඛුනා ඔලොකෙත්වා යොජනියරතනවඩ්ඪකොටකෙන සම්පට්චිජිත්වා තාවතිංසභවනෙ චූළාමණිවෙතියං නාම පතිට්ඨාපෙසි.

“ඡෙත්වාන මොළිං වරගන්ධවාසිතං, වෙහායසං උක්ඛිපි අග්ගපුග්ගලො;
සහස්සනෙත්තො සිරසා පටිග්ගහි, සුවණ්ණවඩ්ඪකොටවරෙන වාසවො” ති.

පුන බොධිසත්තො වින්තෙසි “ඉමානි කාසිකචත්ථානි මය්හං න සමණසාරුප්පානි” ති. අථස්ස කස්සපබුද්ධකාලෙ පුරාණසභායකො සට්ඨකාරමභාබ්‍රහ්මා එකං බුද්ධන්තරං ජරං අපත්තෙන මිත්තභාවෙන වින්තෙසි – “අජ්ජ මෙ සභායකො මහාහිනික්ඛමනං නික්ඛන්තො, සමණපරික්ඛාරමස්ස ගහෙත්වා ගච්ඡිස්සාමි” ති.

“තිච්චරඤ්ච පත්තො ව, වාසී සුචි ව බන්ධනං;
පරිස්සාවනෙන අට්ඨෙතෙ, යුත්තයොගස්ස භික්ඛුනො” ති. –

ඉමෙ අට්ඨ සමණපරික්ඛාරෙ ආහරිත්වා අදාසි. බොධිසත්තො අරහද්ධජං නිවාසෙත්වා උත්තමපබ්බජ්ජාවෙසං ගණ්හිත්වා “ඡන්ත, මම වචනෙන මාතාපිතුනං ආරොගාං වදෙහි” ති වත්වා උයොයාපෙසි. ඡන්තො බොධිසත්තං වන්දිත්වා පදක්ඛිණං කත්වා පක්කාමි. කණ්ඩකො පන ඡන්තෙන සද්ධිං මන්තයමානස්ස බොධිසත්තස්ස වචනං සුණන්තො යත්වා “නත්ථී දානි මය්හං පුන සාමිනො දස්සන්” ති වක්ඛුපථං විජහන්තො සොකං අධිවාසෙතුං අසක්කොන්තො හදයෙන ඵලිතෙන කාලං කත්වා තාවතිංසභවනෙ කණ්ඩකො නාම දෙවපුත්තො හුත්වා නිබ්බන්ති. ඡන්තස්ස පඨමං එකොව සොකො අහොසි, කණ්ඩකස්ස පන කාලකිරියාය දුතියෙන සොකෙන පිළිතො රොදන්තො පරිදෙවන්තො නගරං අගමාසි.

බොධිසත්තොපි පබ්බජිත්වා තස්මිංයෙව පදෙසෙ අනුපියං නාම අම්බවනං අත්ථී, තත්ථ සත්තාහං පබ්බජ්ජාසුබ්බෙන විනිනාමෙත්වා එකදිවසෙනෙව නිංසයොජනමග්ගං පදසා ගන්ත්වා රාජගහං පාවිසි. පට්ඨිත්වා සපදානං පිණ්ඩාය වරි. සකලනගරං බොධිසත්තස්ස රුපදස්සනෙන ධනපාලකෙන පට්ඨිට්ඨරාජගහං විය අසුරින්දෙන පට්ඨිට්ඨදෙවනගරං විය ව සඩ්ධොහං අගමාසි. රාජපුරියා ගන්ත්වා “දෙව, එවරුපො නාම සත්තො නගරෙ පිණ්ඩාය වරති, ‘දෙවො වා මනුස්සො වා නාගො වා සුපණ්ණො වා කො නාමෙසො’ ති න ජානාමා” ති ආරොවෙසුං. රාජා පාසාදනලෙ යත්වා මහාපුරියං දිස්වා අච්ඡරියබ්භුතජාතො පුරිසෙ ආණාපෙසි – “ගච්ඡථ හණෙ, වීමංසථ, සවෙ අමනුස්සො හවිස්සති, නගරා නික්ඛමිත්වා අන්තරධායිස්සති, සවෙ දෙවතා හවිස්සති, ආකාසෙන ගච්ඡිස්සති, සවෙ නාගො හවිස්සති, පථවියං නිමුජ්ජිත්වා ගමිස්සති, සවෙ මනුස්සො හවිස්සති, යථාලද්ධං භික්ඛං පරිභුඤ්ජිස්සති” ති.

මහාපුරිසොපි බො මිස්සකහත්තං සංහරිත්වා “අලං මෙ එත්තකං යාපනායා” ති ඤත්වා පට්ඨිට්ඨද්වාරෙනෙව නගරා නික්ඛමිත්වා පණ්ඩවපබ්බතච්ඡායාය පුරත්ථාහිමුබ්බො නිසිදිත්වා ආහාරං පරිභුඤ්ජිතුං ආරද්ධො. අථස්ස අත්තානි පරිවත්තිත්වා මුබ්බෙන නික්ඛමනාකාරප්පත්තානි විය අහෙසුං. තතො තෙන අත්තභාවෙන එවරුපස්ස ආහාරස්ස වක්ඛුනාපි අද්ඨිට්ඨපුබ්බතාය තෙන පටිකුලාභාරෙන අට්ටියමානො එවං අත්තනාව අත්තානං ඔවදි “සිද්ධත්ථ, ත්ථං සුලභන්තපානෙ කුලෙ තිවස්සිකගන්ධසාලිභොජනං නානග්ගරසෙහි භුඤ්ජනට්ඨානෙ නිබ්බන්තිත්වාපි එකං පංසුකුලිකං දිස්වා ‘කදා නු බො අහම්පි එවරුපො හුත්වා පිණ්ඩාය වරින්වා භුඤ්ජිස්සාමි, හවිස්සති නු බො මෙ සො කාලො’ ති වින්තෙත්වා නික්ඛන්තො, ඉදානි කිං නාමෙතං කරොසි” ති. එවං අත්තනාව අත්තානං ඔවදිත්වා නිබ්බිකාරො හුත්වා ආහාරං පරිභුඤ්ජි.

රාජපුරිසා නං පවත්තිං දිස්වා ගන්ත්වා රඤ්ඤො ආරොවෙසුං. රාජා දුතවචනං සුත්වා වෙගෙන නගරා නික්කමිත්වා බොධිසත්තස්ස සන්තිකං ගන්ත්වා ඉරියාපට්ඨමිංයෙව පසිදිත්වා බොධිසත්තස්ස සබ්බං ඉස්සරියං නියයාදෙසි . බොධිසත්තො “මය්හං, මහාරාජ, වත්ථුකාමෙහි වා කිලෙසකාමෙහි වා අත්ථො නත්ථී, අහං පරමාභිසම්බොධිං පත්ථයන්තො නික්කන්තො”ති ආහ. රාජා අනෙකප්පකාරං යාවන්තොපි තස්ස චිත්තං අලභිත්වා “අද්ධා ත්වං බුද්ධො භවිස්සසි, බුද්ධභූතෙන පන තෙ පයමං මම චිත්තං ආගන්තබ්බං”න්ති පටිඤ්ඤං ගණ්හි. අයමෙත්ථ සඬබ්බෙපො, චිත්ථාරො පන “පබ්බප්පං කිත්තයිස්සාමී, යථා පබ්බප්ච චක්ඛුමා”ති ඉමං පබ්බප්පාසුත්තං (සු. නි. 407 ආදයො) සද්ධිං අට්ඨකථාය ඔලොකෙත්වා වෙදිතබ්බො.

බොධිසත්තොපි රඤ්ඤො පටිඤ්ඤං දත්වා අනුපුබ්බෙන වාරිකං වරමානො ආලාරඤ්ච කාලාමං උදකඤ්ච රාමපුත්තං උපසඬකමිත්වා සමාපත්තියො නිබ්බන්තෙත්වා “නායං මග්ගො බොධායා”ති තමිපි සමාපත්තිභාවනං අනලඬ්ඛරිත්වා සදෙවකස්ස ලොකස්ස අත්තනො ථාමවිරියසන්දස්සනත්ථං මහාපධානං පදභිතුකාමො උරුවෙලං ගන්ත්වා “රමණියො වතායං භූමිභාගො”ති තත්ථෙව වාසං උපගන්ත්වා මහාපධානං පදභි. තෙපි බො කොණ්ඩඤ්ඤප්පමුඛා පඤ්ච පබ්බජිතා ගාමනිගමරාජධානීසු භික්ඛාය වරන්තා තත්ථ බොධිසත්තං සම්පාපුණ්සු. අට්ඨනං ඡබ්බස්සානි මහාපධානං පදහන්තං “ඉදානි බුද්ධො භවිස්සති, ඉදානි බුද්ධො භවිස්සති”ති පරිවෙණසම්මජ්ජනාදිකාය වත්තපටිපත්තියා උපට්ඨභමානා සන්තිකාවචරාවස්ස අහෙසුං. බොධිසත්තොපි බො “කොට්ඨපත්තං දුක්කරකාරියං කරිස්සාමී”ති එකතිලනණ්ඩුලාදීහිපි චිත්තාමෙසි, සබ්බසොපි ආභාරූපච්ඡේදං අකාසි, දෙවතාපි ලොමකුපෙහි ඔජං උපසංහරමානා පටික්ඛිපි.

අට්ඨස්ස තාය නිරාභාරතාය පරමකසිමානප්පත්තකායස්ස සුවණ්ණවණ්ණො කායො කාලවණ්ණො අහොසි. බාත්තිංසමභාපුරිසලක්ඛණානි පටිච්ඡන්තානි අහෙසුං. අප්පෙකදා අප්පාණකං ඤානං ඤායන්තො මහාවෙදනාහි අභිතුන්තො විසඤ්ඤභූතො වඩ්ඪකමනකොටියං පතති. අට්ඨනං එකච්චා දෙවතා “කාලකතො සමණො ගොතමො”ති වදන්ති, එකච්චා “චිභාරොවෙසො අරහත”න්ති ආහංසු. තත්ථ යාසං “කාලකතො”ති අහොසි, තා ගන්ත්වා සුද්ධොදනමහාරාජස්ස ආරොවෙසුං “තුම්භාකං පුත්තො කාලකතො”ති. මම පුත්තො බුද්ධො භුත්වා කාලකතො, අහුත්වානි? බුද්ධො භවිතුං නාසක්ඛි, පධානභූමියංයෙව පතිත්වා කාලකතොති. ඉදං සුත්වා රාජා “නාහං සද්දහාමී, මම පුත්තස්ස බොධිං අප්පත්වා කාලකිරියා නාම නත්ථී”ති පටික්ඛිපි. කස්මා පන රාජා න සද්දහති? කාලදෙවිලතාපසස්ස වන්දාපනදිවසෙ ඡම්බුරුක්ඛමුලෙ ව පාටිභාරියානං දිට්ඨන්තා.

පුත බොධිසත්තෙ සඤ්ඤං පටිලභිත්වා උට්ඨිතෙ තා දෙවතා ගන්ත්වා “අරොගො තෙ මහාරාජ පුත්තො”ති ආරොවෙත්ති. රාජා “ජානාමහං පුත්තස්ස අමරණභාව”න්ති වදති. මහාසත්තස්ස ඡබ්බස්සානි දුක්කරකාරියං කරොන්තස්ස ආකාසෙ ගණ්ඨකරණකාලො විය අහොසි. සො “අයං දුක්කරකාරිකා නාම බොධාය මග්ගො න හොති”ති ඔළාරිකං ආහාරං ආහාරෙතුං ගාමනිගමෙසු පිණ්ඩාය වරින්වා ආහාරං ආහරි, අට්ඨස්ස බාත්තිංසමභාපුරිසලක්ඛණානි පාකතිකානි අහෙසුං, කායො සුවණ්ණවණ්ණො අහොසි. පඤ්චවග්ගියා භික්ඛු “අයං ඡබ්බස්සානි දුක්කරකාරිකං කරොන්තොපි සබ්බඤ්ඤානං පටිච්ඡික්ඛිතුං නාසක්ඛි, ඉදානි ගාමාදීසු පිණ්ඩාය වරින්වා ඔළාරිකං ආහාරං ආහරියමානො කිං සක්ඛිස්සති, බාහුලිකො එස පධානවිබ්භන්තො, සීසං න්භායිතුකාමස්ස උස්සාවබ්බිදුතක්කනං විය අම්මාකං එතස්ස සන්තිකා විසෙසනක්කනං, කිං නො ඉමිනා”ති මහාපුරිසං පහාය අත්තනො අත්තනො පත්තවීචරං ගහෙත්වා අට්ඨාරසයොජනමග්ගං ගන්ත්වා ඉසිපතනං පටිසිංසු.

තෙන බො පන සමයෙන උරුවෙලායං සෙනානිගමෙ සෙනානිකුටුම්භිකස්ස ගෙහෙ නිබ්බන්තා සුජාතා නාම දාරිකා වයප්පත්තා එකස්මිං නිග්‍රොධරුක්ඛෙ පත්ථනං අකාසි “සවෙ සමජාතිකං කුලසරං ගන්ත්වා පය්මගබ්බෙ පුත්තං ලභිස්සාමී, අනුසංචච්ඡරං තෙ සතසහස්සපරිච්චාගෙන බලිකම්මං කරිස්සාමී”ති. තස්සා සා පත්ථනා සම්ප්ඤ්ඤා සා මහාසත්තස්ස දුක්කරකාරිකං කරොන්තස්ස ඡට්ඨෙව වස්සෙ පරිපුණ්ණෙ විසාබ්බපුණ්ණමායං බලිකම්මං කාතුකාමා භුත්වා පුරෙතරං ධෙනුසහස්සං ලට්ඨිමධුකවනෙ වරාපෙත්වා තාසං බීරං පඤ්ච ධෙනුසතානි පායෙත්වා තාසං බීරං අඩ්ඨනියානිති එවං යාව සොළසන්තං ධෙනුනං බීරං අට්ඨ ධෙනුයො පිවන්ති, තාව බීරස්ස බහලතඤ්ච මධුරතඤ්ච ඔජවන්තතඤ්ච පත්ථයමානා බීරපරිවත්තනං නාම අකාසි. සා විසාබ්බපුණ්ණමදිවසෙ “පාතොව බලිකම්මං කරිස්සාමී”ති රත්තියා පච්චුසසමයං පච්චුට්ඨාය තා අට්ඨ ධෙනුයො දුහාපෙසි. වච්ඡකා ධෙනුනං ථනමූලං නාගමිංසු, ථනමූලෙ පන නවභාජනෙ උපනිතමත්තෙ අත්තනො ධම්මතාය බීරධාරා පවත්තිංසු. තං අච්ඡරියං දිස්වා සුජාතා සහත්ථෙතෙව බීරං ගහෙත්වා නවභාජනෙ පක්ඛිපිත්වා සහත්ථෙතෙව අග්ගිං කත්වා පච්චුං ආරහි.

තස්මිං පායාසෙ පච්චමානෙ මහන්තමහන්තා බුබ්බුලා උට්ඨහිත්වා දක්ඛිණාවත්තා භුත්වා සඤ්චරන්ති, එකච්ඡිතමිපි බහි න පතති, උද්ධනතො අප්පමත්තකොපි ධූමො න උට්ඨහති. තස්මිං සමයෙ වත්තාරො ලොකපාලා ආගන්ත්වා උද්ධනෙ ආරක්ඛං ගණ්හිංසු, මහාබ්‍රහ්මා ඡත්තං ධාරෙසි, සක්කො අලාතානි සමානෙන්තො අග්ගිං ජාලෙසි. දෙවතා ද්විසහස්සදිපපරිවාරෙසු වතුසු මහාදිපෙසු දෙවනඤ්ච මනුස්සානඤ්ච උපකප්පනඔජං අත්තනො දෙවනුභාවෙන දණ්ඩකබද්ධං මධුපටලං පිළෙත්වා මධුං ගණ්හමානා විය සංහරින්වා තත්ථ පක්ඛිපිංසු. අඤ්ඤෙසු හි කාලෙසු දෙවතා කබ්බෙ කබ්බෙ ඔජං පක්ඛිපන්ති, සම්බොධිදිවසෙ ව පන පරිනිබ්බානදිවසෙ ව උක්ඛලියංයෙව පක්ඛිපන්ති. සුජාතා එකදිවසෙයෙව තත්ථ අත්තනො පාකටානි අනෙකානි අච්ඡරියානි දිස්වා පුණ්ණං දාසිං ආමන්තෙසි “අම්ම පුණ්ණෙ, අප්ප්ප අම්මාකං දෙවතා අතිවිය පසන්තා, මයා එත්තකෙ කාලෙ එවරූපං අච්ඡරියං නාම

න දිට්ඨපුබ්බං, වෙගෙන ගන්ත්වා දෙවට්ඨානං පටිජග්ගාහී”ති. සා “සාධු, අයෝ”ති තස්සා වචනං සම්පට්ඨන්ත්වා තුරිතතුරිතා රුක්ඛමූලං අගමාසි.

බොධිසත්තොපි බො තස්මිං රත්තිභාගෙ පඤ්ච මහාසුපිනෙ දිස්වා පරිගණන්තො “නිස්සංසයෙනාහං අප්ප ඛුද්ධො භවිස්සාමි”ති කතසන්නිට්ඨානො තස්සා රත්තියා අව්වයෙන කතසර්වපටිජග්ගෙනො භික්ඛාචාරකාලං ආගමයමානො පාතොව ආගන්ත්වා තස්මිං රුක්ඛමූලෙ නිසිදි අත්තනො පහාය සකලරුක්ඛං ඔභාසයමානො. අථ බො සා පුණ්ණා ආගන්ත්වා අද්දස බොධිසත්තං රුක්ඛමූලෙ පාවිනලොකධාතුං ඔලොකයමානං නිසින්තං, සරිරතො වස්ස නික්ඛන්තාහි පහාහි සකලරුක්ඛං සුවණ්ණවණ්ණං. දිස්වා තස්සා එතදහොසි – “අප්ප අම්භාකං දෙවතා රුක්ඛතො ඔරුය්හ සහන්තොපෙනව බලිකම්මං සම්පට්ඨන්තුං නිසින්තා මඤ්ඤෙ”ති උබ්බෙගප්පත්තා හුන්වා වෙගෙනාගන්ත්වා සුජාතාය එතමත්ථං ආරොවෙසි.

සුජාතා තස්සා වචනං සුන්වා තුට්ඨමානසා හුන්වා “අප්ප ආනි පට්ඨාය මම ජෙට්ඨධිතුට්ඨානෙ තිට්ඨාහී”ති ධිතු අනුච්ඡවිකං සබ්බාලභිකාරං අදාසි. යස්මා පන ඛුද්ධභාවං පාපුණ්ණදිවසෙ සතසහස්සග්ගතිකං සුවණ්ණපාතිං ලද්ධං වට්ටති, තස්මා සා “සුවණ්ණපාතියං පායාසං පක්ඛිපිස්සාමි”ති චිත්තං උප්පාදෙන්වා සතසහස්සග්ගතිකං සුවණ්ණපාතිං නිහරාපෙන්වා තත්ථ පායාසං පක්ඛිපිතුකාමා පක්කභාජනං ආවජ්ජෙසි. ‘සබ්බො පායාසො පදුමපත්තා උදකං විය විනිවත්තිත්වා පාතියං පතිට්ඨාසි, එකපාතිපුරමත්තොව අහොසි’. සා තං පාතිං අඤ්ඤාය සුවණ්ණපාතියා පටිකුප්ප්න්ත්වා ඔදාතවත්තො වෙයෙත්වා සබ්බාලභිකාරෙහි අත්තභාවං අලභිකරිත්වා තං පාතිං අත්තනො සීසෙ යපෙන්වා මහන්තෙන ආනුභාවෙන නිග්‍රොධරුක්ඛමූලං ගන්ත්වා බොධිසත්තං ඔලොකෙන්වා බලවසොමනස්සජාතා “රුක්ඛදෙවතා”ති සඤ්ඤාය දිට්ඨට්ඨානතො පට්ඨාය ඔනනොනතා ගන්ත්වා සීසතො පාතිං ඔනාරෙන්වා විවරිත්වා සුවණ්ණභිකාරෙන ගන්ධපුප්ඵවාසිතං උදකං ගහෙන්වා බොධිසත්තං උපගන්ත්වා අට්ඨාසි. සට්ඨකාරමහාභ්‍රන්තො දින්නො මත්තිකාපත්තො එත්තකං අද්ධානං බොධිසත්තං අවිජ්ඣිත්වා තස්මිං බණෙ අදස්සනං ගතො, බොධිසත්තො පත්තං අපස්සන්තො දක්ඛිණහත්ථං පසාරෙන්වා උදකං සම්පට්ඨන්ති. සුජාතා සහෙව පාතියා පායාසං මහාපුරිසස්ස හත්තො යපෙසි, මහාපුරිසො සුජාතං ඔලොකෙසි. සා ආකාරං සල්ලක්ඛෙන්වා “අයා, මයා තුම්භාකං පරිච්චන්තං, ගණ්හිත්වා යථාරුචිං ගච්ඡා”ති වන්දිත්වා “යථා මය්හං මනොරොපො නිජ්ජන්තො, එවං තුම්භාකම්පි නිජ්ජන්තො”ති වන්වා සතසහස්සග්ගතිකාය සුවණ්ණපාතියා පුරාණපණ්ණෙ විය අනපෙක්ඛා හුන්වා පක්කාමි.

බොධිසත්තොපි බො නිසින්තට්ඨානා උට්ඨාය රුක්ඛං පදක්ඛිණං කත්වා පාතිං ආදාය නෙරඤ්ජරාය තීරං ගන්ත්වා අනෙකෙසං බොධිසත්තසහස්සානං අභිසම්මුජ්ඣානදිවසෙ ඔතරිත්වා න්හානට්ඨානං සුප්පතිට්ඨිතතිත්ථං නාම අත්ථි, තස්ස තීරෙ පාතිං යපෙන්වා ඔතරිත්වා න්හන්වා අනෙකඛුද්ධසතසහස්සානං නිවාසනං අරහද්ධප්පං නිවාසෙන්වා පුරත්ථාහිමුබො නිසිදිත්වා එකට්ඨිතාලපක්කප්පමාණෙ එකුතපඤ්ඤාස පිණ්ඩෙ කත්වා සබ්බං අප්පොදකං මධුපායාසං පරිභුඤ්ථි. සො එව භිස්ස ඛුද්ධභූතස්ස සත්තසත්තාහං බොධිමණ්ඩෙ වසන්තස්ස එකුතපඤ්ඤාස දිවසානි ආභාරො අහොසි. එත්තකං කාලං නෙව අඤ්ඤො ආභාරො අත්ථි, න න්හානං, න මුබ්බොවනං, න සරිරවළඤ්ජො, කුමානසුබෙන මග්ගසුබෙන ඵලසුබෙන ව විනිනාමෙසි. තං පන පායාසං පරිභුඤ්ජිත්වා සුවණ්ණපාතිං ගහෙන්වා “සවාහං, අප්ප ඛුද්ධො භවිතුං සක්ඛිපිස්සාමි, අයං පාති පටිසොනං ගච්ඡතු, නො වෙ සක්ඛිපිස්සාමි, අනුසොනං ගච්ඡතු”ති වන්වා නදිසොනෙ පක්ඛිපි. සා සොනං ඡින්දමානා නදිමජ්ඣං ගන්ත්වා මජ්ඣමජ්ඣට්ඨානෙනෙව ජවසම්පන්නො අස්සො විය අසිනිහත්ථමත්තට්ඨානං පටිසොනං ගන්ත්වා එකස්මිං ආවට්ටෙ නිමුජ්ජිත්වා කාළනාගරාජහවනං ගන්ත්වා තිණ්ණං ඛුද්ධානං පරිභොගපාතියො “කිලි කිලි”ති රවං කාරයමානා පහරිත්වා ව තාසං සබ්බහෙට්ඨිමා හුන්වා අට්ඨාසි. කාලො නාගරාජා තං සද්දං සුන්වා “භියොයා එකො ඛුද්ධො නිබ්බන්තො, පුන අප්ප එකො නිබ්බන්තො”ති වන්වා අනෙකෙහි පදසතෙහි ථුතියො වදමානො උට්ඨාසි. තස්ස කිර මහාපට්ඨියා එකයොජනතිගාමුතප්පමාණං නහං පුරෙන්වා ආරොහනකාලො “අප්ප වා භියොයා වා”ති සදිසො අහොසි.

බොධිසත්තොපි නදීතිරම්භි සුපුප්ඵිතසාලවනෙ දිවාචිහාරං කත්වා සායන්හසමයෙ පුප්ඵානං වණ්ටනො මුච්චනකාලෙ දෙවතාහි අලභිකතෙන අට්ඨස්සභවිත්ථාරෙන මග්ගෙන සීහො විය විජම්භමානො බොධිරුක්ඛාහිමුබො පායාසි. නාගයක්ඛසුපණ්ණාදයො දිබ්බෙහි ගන්ධපුප්ඵාදිහි පුප්පියංසු, දිබ්බසභිගීතාදිහි පවත්තියංසු, දසසහස්සි ලොකධාතු එකගන්ධා එකමාලා එකසාධුකාරා අහොසි. තස්මිං සමයෙ සොත්ථියො නාම තිණ්හාරකො තිණං ආදාය පටිපටෙ ආගච්ඡන්තො මහාපුරිසස්ස ආකාරං ඤත්වා අට්ඨ තිණමුට්ඨියො අදාසි. බොධිසත්තො තිණං ගහෙන්වා බොධිමණ්ඩං ආරුය්හ දක්ඛිණදිසාභාගෙ උත්තරාහිමුබො අට්ඨාසි. තස්මිං බණෙ දක්ඛිණවක්කවාලං ඔසිදිත්වා හෙට්ඨා අවිච්ඡම්පත්තං විය අහොසි, උත්තරවක්කවාලං උල්ලභිසිත්වා උපරි භවග්ගප්පත්තං විය අහොසි. බොධිසත්තො “ඉදං සම්බොධිං පාපුණ්ණනට්ඨානං න භවිස්සති මඤ්ඤෙ”ති පදක්ඛිණං කරොන්තො පච්ඡිමදිසාභාගං ගන්ත්වා පුරත්ථාහිමුබො අට්ඨාසි, තතො පච්ඡිමවක්කවාලං ඔසිදිත්වා හෙට්ඨා අවිච්ඡම්පත්තං විය අහොසි, පුරත්ථිමවක්කවාලං උල්ලභිසිත්වා උපරි භවග්ගප්පත්තං විය අහොසි. ධීතට්ඨිතට්ඨානෙ කිරස්ස නෙම්චට්ටිපරියන්තෙ අක්කන්තෙ නාභියා පතිට්ඨිතමහාසකට්ඨකං විය මහාපට්ඨි ඔනතුන්නතා අහොසි. බොධිසත්තො “ඉදම්පි සම්බොධිං පාපුණ්ණනට්ඨානං න භවිස්සති මඤ්ඤෙ”ති පදක්ඛිණං කරොන්තො උත්තරදිසාභාගං ගන්ත්වා දක්ඛිණාහිමුබො අට්ඨාසි, තතො උත්තරවක්කවාලං ඔසිදිත්වා හෙට්ඨා අවිච්ඡම්පත්තං විය අහොසි, දක්ඛිණවක්කවාලං උල්ලභිසිත්වා උපරි භවග්ගප්පත්තං විය අහොසි. බොධිසත්තො “ඉදම්පි සම්බොධිං පාපුණ්ණනට්ඨානං න භවිස්සති මඤ්ඤෙ”ති පදක්ඛිණං කරොන්තො පුරත්ථිමදිසාභාගං ගන්ත්වා පච්ඡිමාහිමුබො අට්ඨාසි. පුරත්ථිමදිසාභාගෙ පන සබ්බඛුද්ධානං සල්ලභිකට්ඨානං, තං නෙව ඡම්භති, න කම්පති. මහාසත්තො “ඉදං සබ්බඛුද්ධානං අවිජ්ඣිතං අවලට්ඨානං

කිලෙසපඤ්ජරවිද්ධංසනට්ඨාන”න්ති ඤාත්වා තානි තිණානි අග්ගෙ ගහෙන්වා වාලෙසි, තාවදෙව වුද්දසහත්ථො පල්ලඬකො අහොසි. තානිපි බො තිණානි තථාරූපෙන සණ්ඨානෙන සණ්ඨංසු, යථාරූපං සුකුසලොපි චිත්තකාරො වා පොත්ථකාරො වා ආලිඛිතුමිපි සමත්ථො නත්ථි. බොධිසත්තො බොධික්ඛන්ධං පිට්ඨිතො කත්වා පුරත්ථාහිමුබො දල්හමානසො හුත්වා –

“කාමං තවො ව න්භාරු ව, අට්ඨි ව අවසිස්සතු;
උපසුස්සතු නිස්සෙසං, සරිරෙ මංසලොහිතං”.

න ත්වෙවාහං සම්මාසම්බොධිං අප්පත්වා ඉමං පල්ලඬකං හින්දිස්සාමිති අසනිසතසන්නිපාතෙනපි අහෙජ්ජරූපං අපරාජිතපල්ලඬකං ආභුජ්ත්වා නිසීදි.

තස්මිං සමයෙ මාරො දෙවපුත්තො “සිද්ධත්ථකුමාරො මය්හං වසං අතික්කම්තුකාමො, න දානිස්ස අතික්කම්තුං දස්සාමි”ති මාරබලස්ස සන්නිකං ගන්ත්වා එතමත්ථං ආරොචෙන්වා මාරසොසනං නාම සොසාපෙන්වා මාරබලං ආදාය නික්කම්මි. සා මාරසෙනා මාරස්ස පුරතො ද්වාදසයොජනා හොති, දක්ඛිණතො ව වාමතො ව ද්වාදසයොජනා, පච්ඡතො යාව චක්කවාළපරියන්තං කත්වා යීතා, උද්ධං නවයොජනුබ්බෙධා, යස්සා උන්නදන්තියා උන්නාදසද්දො යොජනසහස්සතො පටියාය පට්චිලන්දියනසද්දො විය සුයාති. අථ මාරො දෙවපුත්තො දියඬිඪයොජනසතිකං ගිරිමෙබලං නාම හත්ථිං අභිරුහිත්වා බාහුසහස්සං මාපෙන්වා නානාවුධානි අග්ගහෙසි. අවසෙසායපි මාරපරිසාය ද්වෙ ජනා එකසදිසං ආවුධං න ගණ්හිංසු, නානප්පකාරවණ්ණා නානප්පකාරමුඛා හුත්වා මහාසත්තං අජ්ඣොත්ථරමානා ආගම්සු.

දසසහස්සචක්කවාළදෙවතා පන මහාසත්තස්ස ථුතියො වදමානා අට්ඨංසු. සක්කො දෙවරාජා විජයුත්තරසඬ්ඛං ධම්මානො අට්ඨාසි. සො කිර සඬ්ඛො විසහත්ථසතිකො හොති. සකිං වාතං ගාභාපෙන්වා ධම්මන්තො චත්තාරො මාසෙ සද්දං කරිත්වා නිස්සද්දො හොති. මහාකාළනාගරාජා අතිරෙකපදසතෙන වණ්ණං වදන්තො අට්ඨාසි, මහාබ්‍රහ්මා සෙනච්ඡත්තං ධාරයමානො අට්ඨාසි. මාරබලෙ පන බොධිමණ්ඩං උපසඬ්ඛමන්තෙ තෙසං එකොපි යාතුං නාසක්ඛි, සම්මුඛසම්මුඛට්ඨානෙනෙව පලායිංසු. කාලො නාගරාජා පට්චියං නිමුජ්ජිත්වා පඤ්චයොජනසතිකං මඤ්ජෙරිකනාගභවනං ගන්ත්වා උහොහි හත්ථෙහි මුඛං පිදහිත්වා නිපන්නො. සක්කො විජයුත්තරසඬ්ඛං පිට්ඨියං කත්වා චක්කවාළමුච්චට්ඨියං අට්ඨාසි. මහාබ්‍රහ්මා සෙනච්ඡත්තං චක්කවාළකොටියං යපෙන්වා බ්‍රහ්මලොකමෙව අගමාසි. එකා දෙවතාපි යාතුං සමත්ථා නාහොසි, මහාපුරිසො එකකොව නිසීදි.

මාරොපි අත්තතො පරිසං ආහ “තාතා සුද්ධොදනපුත්තෙන සිද්ධත්ථෙත සදිසො අඤ්ඤො පුරිසො නාම නත්ථි, මයං සම්මුඛා යුද්ධං දාතුං න සක්ඛිස්සාම, පච්ඡාභාගෙන දස්සාමා”ති. මහාපුරිසොපි තිණි පස්සානි ඔලොකෙන්වා සබ්බදෙවතානං පලාතත්තා සුඤ්ඤානි අද්දස. පුන උත්තරපස්සෙන මාරබලං අජ්ඣොත්ථරමානං දිස්වා “අයං එත්තකො ජනො මං එකකං සන්ධාය මහන්තං වායාමං පරක්කමං කරොති, ඉමස්මිං යානෙ මය්හං මාතා වා පිතා වා භාතා වා අඤ්ඤො වා කොච්ඡාතකො නත්ථි, ඉමා පන දස පාරමියොව මය්හං දීසරත්තං පුට්ඨපරිජනසදිසා, තස්මා පාරමියොව ඵලකං කත්වා පාරමිසත්ථෙතෙව පහරිත්වා අයං බලකායො මයා විද්ධංසෙතුං වට්ටති”ති දස පාරමියො ආවජ්ජමානො නිසීදි.

අථ බො මාරො දෙවපුත්තො “එතෙනෙව සිද්ධත්ථං පලාපෙස්සාමි”ති වාතමණ්ඩලං සමුට්ඨාපෙසි. තඬ්ඬණංයෙව පුරත්ථිමාදිහෙදා වාතා සමුට්ඨහිත්වා අඬ්ඪයොජනඑකයොජනද්වියොජනතියොජනප්පමාණානි පබ්බතකුටානි පදාලෙන්වා වනගච්ඡරුක්ඛාදීනි උම්මුලෙන්වා සමන්තා ගාමනිගමෙ වුණ්ණවිවුණ්ණං කාතුං සමත්ථාපි මහාපුරිසස්ස පුඤ්ඤතෙජෙන විහතානුභවා බොධිසත්තං පත්වා විවරකණ්ණමත්තමිපි වාලෙතුං නාසක්ඛිංසු. තතො “උදකෙන න අජ්ඣොත්ථරිත්වා මාරෙස්සාමි”ති මහාවස්සං සමුට්ඨාපෙසි. තස්සානුභාවෙන උපරුපරි සතප්පලසහස්සප්පලාදිහෙදා වලාහකා උට්ඨහිත්වා වස්සිංසු. වුට්ඨිධාරාවෙගෙන පට්ඨි ඡිද්දා අහොසි. වනරුක්ඛාදීනං උපරිභාගෙන මහාමෙසො ආගන්ත්වා මහාසත්තස්ස වීචරෙ උස්සාවබ්බන්දුට්ඨානමත්තමිපි තෙමෙතුං නාසක්ඛි. තතො පාසාණවස්සං සමුට්ඨාපෙසි. මහන්තානි මහන්තානි පබ්බතකුටානි ධුමායන්තානි පජ්ජලන්තානි ආකාසෙනාගන්ත්වා බොධිසත්තං පත්වා දිබ්බමාලාගුළහාවං ආපජ්ජිංසු. තතො පහරණවස්සං සමුට්ඨාපෙසි. එකතොධාරාඋභතොධාරාඅසිසත්තිධුරප්පාදයො ධුමායන්තා පජ්ජලන්තා ආකාසෙනාගන්ත්වා බොධිසත්තං පත්වා දිබ්බපුප්ථානි අහෙසුං. තතො අඬ්ඨාරවස්සං සමුට්ඨාපෙසි. කිංසුකවණ්ණා අඬ්ඨාරා ආකාසෙනාගන්ත්වා බොධිසත්තස්ස පාදමුලෙ දිබ්බපුප්ථානි හුත්වා විකිරිංසු. තතො කුක්කුළවස්සං සමුට්ඨාපෙසි. අවිචුණ්හො අග්ගිවණ්ණො කුක්කුළො ආකාසෙනාගන්ත්වා බොධිසත්තස්ස පාදමුලෙ දිබ්බවන්දනවුණ්ණං හුත්වා නිපති. තතො වාලුකාවස්සං සමුට්ඨාපෙසි. අතිසුබ්බමවාලුකා ධුමායන්තා පජ්ජලන්තා ආකාසෙනාගන්ත්වා බොධිසත්තස්ස පාදමුලෙ දිබ්බපුප්ථානි හුත්වා නිපතිංසු. තතො කලලවස්සං සමුට්ඨාපෙසි. තං කලලං ධුමායන්තං පජ්ජලන්තං ආකාසෙනාගන්ත්වා බොධිසත්තස්ස පාදමුලෙ දිබ්බවිලෙපනං හුත්වා නිපති. තතො “ඉමිනා හිංසෙන්වා සිද්ධත්ථං පලාපෙස්සාමි”ති අන්ධකාරං සමුට්ඨාපෙසි. තං චතුරඬ්ඨගසමන්තාගතං විය මහාතමං හුත්වා බොධිසත්තං පත්වා සූරියප්පභාවිහතං විය අන්ධකාරං අන්තරධාසි.

එවං මාරො ඉමාහි නවති වාතවස්සපාසාණපහරණඅභිගාරකුක්කුළවාලුකාකලලඅන්ධකාරවුට්ඨිහි බොධිසත්තං පලාපෙතුං අසක්කොන්තො “කිං හණේ, තිට්ඨං, ඉමං සිද්ධත්ථකුමාරං ගණ්හං හනං පලාපෙට්ඨා”ති පරිසං ආණාපෙන්වා සයම්පි ගිරිමෙඛලස්ස හත්ථිනො ඛන්ධෙ නිසින්තො චක්කාවුධං ආදාය බොධිසත්තං උපසඩ්ධම්මත්වා “සිද්ධත්ථ උට්ඨාහි එතස්මා පල්ලඛකා, නායං තුය්හං පාපුණාති, මය්හං එව පාපුණාති”ති ආහ. මහාසත්තො තස්ස වචනං සුත්වා අවොච – “මාර, නෙව තයා දස පාරමිසො පූරිතා, න උපපාරමිසො, න පරමත්ථපාරමිසො, නාපි පඤ්ච මහාපරිච්චාගා පරිච්චත්තා, න ඤාතත්ථවරියා, න ලොකත්ථවරියා, න බුද්ධිවරියා පූරිතා, සබ්බා තා මයායෙව පූරිතා, තස්මා නායං පල්ලඛකො තුය්හං පාපුණාති, මය්හෙවෙසො පාපුණාති”ති.

මාරො කුද්ධො කොධවෙගං අසහන්තො මහාපුරිසස්ස චක්කාවුධං විස්සජ්ජෙසි. තං තස්ස දස පාරමිසො ආචජ්ජෙන්තස්ස උපරිභාගෙ මාලාවිතානං හුත්වා අට්ඨාසි. තං කිර බුරුධාරචක්කාවුධං අඤ්ඤදා තෙන කුද්ධෙන විස්සට්ඨං එකසනපාසාණත්ථම්මෙහ වංසකළීරෙ විය ඡින්දන්තං ගච්ඡති, ඉදානි පන තස්මිං මාලාවිතානං හුත්වා ධීතො අවසෙසා මාරපරිසා “ඉදානි පල්ලඛකො වුට්ඨාය පලායිස්සති”ති මහන්තමහන්තානි සෙලකුටානි විස්සජ්ජෙසුං. තානිපි මහාපුරිසස්ස දස පාරමිසො ආචජ්ජෙන්තස්ස මාලාගුළභාවං ආපජ්ජිත්වා භූමියං පතිංසු. දෙවතා චක්කවාලමුඛවට්ටියං ධීතා ගීවං පසාරෙන්වා සිසං උක්ඛිපිත්වා “නට්ඨො වත සො සිද්ධත්ථකුමාරස්ස රූපග්ගජ්ජන්තො අත්තභාවො, කිං නු බො කරිස්සති”ති ඔලොකෙන්ති.

තතො මහාපුරිසො “පූරිතපාරමීනං බොධිසත්තානං අභිසම්බුජ්ඣන්තදිවසෙ පත්තපල්ලඛකො මය්හංව පාපුණාති”ති වත්වා ධීතං මාරං ආහ – “මාර තුය්හං දානස්ස දින්තභාවෙ කො සක්ඛි”ති. මාරො “ඉමෙ එත්තකා ජනා සක්ඛිනො”ති මාරබලාහිමුඛං හත්ථං පසාරෙසි. තස්මිං බණේ මාරපරිසාය “අහං සක්ඛි, අහං සක්ඛි”ති පචත්තසද්දො පට්ටිඋන්දියනසද්දසදිසො අහොසි. අප් මාරො මහාපුරිසං ආහ “සිද්ධත්ථ, තුය්හං දානස්ස දින්තභාවෙ කො සක්ඛි”ති. මහාපුරිසො “තුය්හං තාව දානස්ස දින්තභාවෙ සචෙතනා සක්ඛිනො, මය්හං පන ඉමස්මිං යානෙ සචෙතනො කොචි සක්ඛි නාම නත්ථි, තිට්ඨතු තාව මෙ අවසෙසත්තභාවෙසු දින්තදානං, චෙස්සන්තරත්තභාවෙ පන යත්වා මය්හං සත්තසතකමහාදානස්ස දින්තභාවෙ අයං අචෙතනාපි සනමහාපට්ඨි සක්ඛි”ති විවරගඛහන්තරතො දක්ඛිණහත්ථං අභිනිහරිත්වා “චෙස්සන්තරත්තභාවෙ යත්වා මය්හං සත්තසතකමහාදානස්ස දින්තභාවෙ ත්වං සක්ඛි න සක්ඛි”ති මහාපට්ඨිඅභිමුඛං හත්ථං පසාරෙසි. මහාපට්ඨි “අහං තෙ තදා සක්ඛි”ති විරවසතෙන විරවසහස්සෙන විරවසහසහස්සෙන මාරබලං අචත්ථරමානා විය උන්තදි.

තතො මහාපුරිසෙ “දින්තං තෙ සිද්ධත්ථ මහාදානං උත්තමදාන”න්ති චෙස්සන්තරදානං සම්මසන්තෙ දියඨිඨයොජනසතිකො ගිරිමෙඛලහත්ථි ජණ්ණකෙහි පට්ටියං පතිට්ඨාසි, මාරපරිසා දිසාවිදිසා පලායි, ද්වෙ එකමග්ගෙන ගතා නාම නත්ථි, සීසාහරණානි වෙච නිවත්ථවත්ථානි ව පහාය සම්මුඛසම්මුඛදිසාහියෙව පලායිංසු. තතො දෙවසඨිසා පලායමානං මාරබලං දිස්වා “මාරස්ස පරාජයො ජාතො, සිද්ධත්ථකුමාරස්ස ජයො, ජයපූජං කරිස්සාමා”ති නාගා නාගානං, සුපණ්ණා සුපණ්ණානං, දෙවතා දෙවතානං, බ්‍රහ්මානො බ්‍රහ්මානං, උග්ගොසෙත්වා ගන්ධමාලාදිහත්ථා මහාපුරිසස්ස සන්තිකං බොධිපල්ලඛකං අගමංසු.

එවං ගතෙසු ව පන තෙසු –

“ජයො හි බුද්ධස්ස සිරිමතො අයං, මාරස්ස ව පාපිමතො පරාජයො;
උග්ගොසය්‍යං බොධිමණ්ඨෙ පමොදිතා, ජයං තදා නාගගණා මහෙසිනො.

“ජයො හි බුද්ධස්ස සිරිමතො අයං, මාරස්ස ව පාපිමතො පරාජයො;
උග්ගොසය්‍යං බොධිමණ්ඨෙ පමොදිතා, සුපණ්ණසඨිසාපි ජයං මහෙසිනො.

“ජයො හි බුද්ධස්ස සිරිමතො අයං, මාරස්ස ව පාපිමතො පරාජයො;
උග්ගොසය්‍යං බොධිමණ්ඨෙ පමොදිතා, ජයං තදා දෙවගණා මහෙසිනො.

“ජයො හි බුද්ධස්ස සිරිමතො අයං, මාරස්ස ව පාපිමතො පරාජයො;
උග්ගොසය්‍යං බොධිමණ්ඨෙ පමොදිතා, ජයං තදා බ්‍රහ්මගණාපි තාදිනො”ති.

අවසෙසා දසසු චක්කවාලසහස්සෙසු දෙවතා මාලාගන්ධවිලෙපනෙහි ව පූජයමානා නානජපකාරා ථුතියො ව වදමානා අට්ඨංසු. එවං අනත්ථඨගතෙයෙව සූරියෙ මහාපුරිසො මාරබලං විධමෙත්වා විවරූපරි පතමානෙහි බොධිරුක්ඛඛකුරෙහි රත්තපචාලපල්ලවෙහි විය පූජියමානො පඨමයාමෙ පුබ්බෙතිවාසඤ්ඤාණං අනුස්සරිත්වා, මජ්ඣිමයාමෙ දිබ්බවක්ඛුං විසොධෙත්වා, පච්ඡිමයාමෙ පටිච්චසමුප්පාදෙ ඤාණං ඔනාරෙසි. අප්ස්ස ද්වාදසපදිකං පච්චයාකාරං වට්ටව්ට්ටවසෙන අනුලොමපටිලොමතො සම්මසන්තස්ස දසසහස්සි ලොකධාතු උදකපරියන්තං කත්වා ද්වාදසක්ඛත්තුං සම්පකම්පි.

මහාපුරිසෙ පන දසසහස්සිලොකධාතුං උන්තාදෙන්වා අරුණුග්ගමනවෙලාය සබ්බඤ්ඤාඤ්ඤාණං පටිච්ඡිකන්තෙ සකලදසසහස්සි ලොකධාතු අලඛිකතපටියන්තා අහොසි. පාචිනචක්කවාලමුඛවට්ටියං උස්සාපිතානං

ධජානං පටාකානං රංසියො පච්ඡිමචක්කවාළමුඛවට්ටියං පහරන්ති, තථා පච්ඡිමචක්කවාළමුඛවට්ටියං උස්සාපිතානං පාචිනචක්කවාළමුඛවට්ටියං, දක්ඛිණචක්කවාළමුඛවට්ටියං උස්සාපිතානං උත්තරචක්කවාළමුඛවට්ටියං, උත්තරචක්කවාළමුඛවට්ටියං උස්සාපිතානං දක්ඛිණචක්කවාළමුඛවට්ටියං පහරන්ති, පථවිතලෙ උස්සාපිතානං පන ධජානං පටාකානං බ්‍රහ්මලොකං ආහව්ව අට්ඨංසු, බ්‍රහ්මලොකෙ බද්ධානං පථවිතලෙ පතිට්ඨහිංසු, දසසහස්සචක්කවාළෙසු පුප්ඵ්වපගරුක්ඛා පුප්ඵං ගණ්හිංසු, එලුපගරුක්ඛා එලපිණ්ඩිභාරහරිතා අහෙසු. බන්ධෙසු බන්ධපද්මානි පුප්ඵිංසු, සාධාසු සාධාපද්මානි, ලතාසු ලතාපද්මානි, ආකාසෙ ඔලම්බකපද්මානි, සිලාතලානි හින්දිත්වා උපරුපරි සත්ත සත්ත හුත්වා දණ්ඩකපද්මානි උට්ඨහිංසු. දසසහස්සී ලොකධාතු වට්ටෙන්වා විස්සට්ඨමාලාගුළා විය සුසන්ථනපුප්ඵසන්ථාරො විය ව අහොසි. චක්කවාළන්තරෙසු අට්ඨයොජනසහස්සලොකන්තරිකා සත්තසුරියප්පභායපි අනොභාසිතපුබ්බා එකොභාසා අහෙසු, චතුරාසිනියොජනසහස්සගම්භීරො මහාසමුද්දො මධුරොදකො අහොසි, නදියො නප්පචන්තිංසු, පච්චන්ධා රුජානි පස්සිංසු, ජාතිබ්බිරා සද්දං සුණංසු, ජාතිපීඨසප්පිතො පදසා ගච්ඡිංසු, අන්ද්‍රබන්ධනාදිනි ඡීප්ඵිත්වා පතිංසු.

එවං අපරිමාණෙන සිරිවිභවෙන පුජියමානො මහාසුරියො අනෙකප්පකාරෙසු අච්ඡරියධම්මෙසු පාතුභූතෙසු සබ්බඤ්ඤාඤාඤාණං පටිච්ඡික්ඛිත්වා සබ්බබුද්ධානං අවිජ්ඣිතං උදානං උදානෙසි -

“අනෙකජාතිසංසාරං , සන්ධාවිස්සං අනිබ්බිසං;
ගහකාරං ගවෙසන්තො, දුක්ඛා ජාති පුනප්පුනං.

“ගහකාරක දිට්ඨොසි, පුන ගෙහං න කාහසි;
සබ්බා තෙ ඵාසුකා භග්ගා, ගහකුටං විසඬ්ඛනං;
විසඬ්ඛාරගතං චිත්තං, තණ්හානං ඛයමජ්ඣගා”ති. (ධ. ප. 153-154);

ඉති තුසිතපුරතො පට්ඨාය යාව අයං බොධිමණ්ඩෙ සබ්බඤ්ඤාප්පත්ති, එත්තකං යානං අවිදුරෙතිදානං නාමානි වෙදිතබ්බං.

අවිදුරෙතිදානකථා නිවර්තනා.

3. සන්තිකෙතිදානකථා

“සන්තිකෙතිදානං පන ‘භගවා සාවත්ථියං විහරති ජෙතවනෙ අනාථපිණ්ඩිකස්ස ආරාමෙ. වෙසාලියං විහරති මහාවනෙ කුටාගාරසාලාය’න්ති එවං තෙසු තෙසු යානෙසු විහරතො තස්මිං තස්මිං යානෙයෙව ලබ්භති”ති චුත්තං. කිඤ්චාපි එවං චුත්තං, අථ බො පන තම්පි ආදිතො පට්ඨාය එවං වෙදිතබ්බං - උදානං උදානෙන්වා ජයපල්ලඬකෙ නිසින්නස්ස හි භගවතො එතදහොසි “අහං කප්පසතසහස්සාධිකානි වත්තාරි අසඬ්ඛොයානානි ඉමස්ස පල්ලඬකස්ස කාරණා සන්ධාවිං, එත්තකං මෙ කාලං ඉමස්සෙව පල්ලඬකස්ස කාරණා අලඬකතසිසං ගීවාය ඡින්දිත්වා දින්නං, සුඅඤ්ජිතානි අක්ඛිනි හදයමංසඤ්ච උබ්බට්ටෙන්වා දින්නං, ජාලිකුමාරසදිසා පුත්තා කණ්හාජිනකුමාරිසදිසා ධිතරො මද්දිදෙවිසදිසා හරියායො ව පරෙසං දාසන්ථාය දින්නා, අයං මෙ පල්ලඬකො ජයපල්ලඬකො වරපල්ලඬකො ව. එත්ථ මෙ නිසින්නස්ස සඬ්ඛප්පා පරිපුණ්ණා, න තාව ඉතො උට්ඨහිස්සාමි”ති අනෙකකොට්ඨතසහස්සා සමාපත්තියො සමාපජ්ජන්තො සත්තාහං තත්ථෙව නිසීදි. යං සන්ධාය චුත්තං “අථ බො භගවා සත්තාහං එකපල්ලඬකෙන නිසීදි විමුත්තිසුඛපට්ඨංවෙදි”ති (උදා. 1; මහාව. 1).

අථ එකච්චානං දෙවතානං “අප්පාපි නූත සිද්ධත්ථස්ස කත්තබ්බකිච්චං අත්ථි, පල්ලඬකස්මිඤ්ඤි ආලයං න විජ්ඣති”ති පරිචිතක්කො උදපාදි. සත්ථා දෙවතානං පරිචිතක්කං ඤාත්වා තාසං චිතක්කචුපසමන්තථං වෙහාසං අබ්භුග්ගන්ත්වා යමකපාටිභාරියං දස්සෙසි. මහාබොධිමණ්ඩස්මිඤ්ඤි කතපාටිභාරියඤ්ච, ඤාතිසමාගමෙ කතපාටිභාරියඤ්ච, පාටිකපුත්තසමාගමෙ කතපාටිභාරියඤ්ච, සබ්බං කණ්ඩම්බරුක්ඛමුලෙ යමකපාටිභාරියසදිසං අහොසි.

එවං සත්ථා ඉමිතා පාටිභාරියෙන දෙවතානං චිතක්කං චුපසමෙන්වා පල්ලඬකතො රීසකං පාචිනනිස්සිතෙ උත්තරදිසාභාගෙ යත්වා “ඉමස්මිං වත මෙ පල්ලඬකෙ සබ්බඤ්ඤාඤාඤාණං පටිච්ඡිද්ධ”න්ති වත්තාරි අසඬ්ඛොයානානි කප්පසතසහස්සඤ්ච පුරිතානං පාරමීතං එලාධිගම්ථයානං පල්ලඬකං බොධිරුක්ඛඤ්ච අනිමිසෙහි අක්ඛිනි ඔලොකයමානො සත්තාහං චිතිනාමෙසි, තං යානං අනිමිසවෙතියං නාම ජාතං. අථ පල්ලඬකස්ස ව ධීතට්ඨානස්ස ව අන්තරා වඩ්ඤමං මාපෙත්වා පුරත්ථිමපච්ඡිමතො ආයතෙ රතනවඩ්ඤමෙ වඩ්ඤමන්තො සත්තාහං චිතිනාමෙසි, තං යානං රතනවඩ්ඤමවෙතියං නාම ජාතං.

චතුත්ථෙ පන සත්තාහෙ බොධිතො පච්ඡිමුත්තරදිසාභාගෙ දෙවතා රතනසරං මාපයිංසු, තත්ථ පල්ලඬකෙන නිසීදිත්වා අභිධම්මපිටකං විසෙසතො චෙන්ථ අනන්තනයං සමන්තපට්ඨානං විචිනන්තො සත්තාහං චිතිනාමෙසි. ආභිධම්මිකා පනාහු “රතනසරං නාම න සත්තරතනමයං ගෙහං, සත්තන්තං පන පකරණානං සම්මසිතට්ඨානං ‘රතනසර’න්ති චුච්චති”ති. යස්මා පනෙන්ථ උභොපෙතෙ පරියායා යුජ්ජන්ති, තස්මා උභයම්පෙතං ගහෙතබ්බමෙව.

තනො පටියාය පන තං යානං රතනසරවෙනියං නාම ජාතං. එවං බොධිසම්පෙයෙව චත්තාරි සත්තාහානි විනිනාමෙත්වා පඤ්චමෙ සත්තාහෙ බොධිරුක්ඛමුලා යෙන අප්පාලනිග්‍රොධො තෙනුපසඬිකම්, තත්‍රාපි ධම්මං විචිනන්තොයෙව විමුක්තිසුඛං පටිසංවෙදෙන්තො නිසීදි.

තස්මිං සමයෙ මාරො දෙවපුත්තො “එත්තකං කාලං අනුබන්ධන්තො ඔතාරාපෙක්ඛොපි ඉමස්ස න කිඤ්චි ඛලිතං අද්දසං, අතික්කන්තොදානි එස මම වස”න්ති දොමනස්සප්පත්තො මහාමග්ගෙ නිසීදිත්වා සොළස කාරණානි විත්තෙන්තො භූමියං සොළස ලෙඛා කඩ්ඪී – “අහං එසො විය දානපාරමිං න පුරෙසිං, තෙනමිති ඉමිනා සදිසො න ජාතො”ති එකං ලෙඛං කඩ්ඪී. තථා “අහං එසො විය සීලපාරමිං, තෙක්ඛම්මපාරමිං, පඤ්ඤාපාරමිං, චිරියපාරමිං, ඛන්තිපාරමිං, සච්චපාරමිං, අධිට්ඨානපාරමිං, මෙත්තාපාරමිං, උපෙක්ඛාපාරමිං න පුරෙසිං, තෙනමිති ඉමිනා සදිසො න ජාතො”ති දසමං ලෙඛං කඩ්ඪී. තථා “අහං එසො විය අසාධාරණස්ස ඉන්ද්‍රියපරොපරියත්තඤ්ඤාණස්ස පටිවේධාය උපනිස්සයභූතා දස පාරමියො න පුරෙසිං, තෙනමිති ඉමිනා සදිසො න ජාතො”ති එකාදසමං ලෙඛං කඩ්ඪී. තථා “අහං එසො විය අසාධාරණස්ස ආසයානුසයඤ්ඤාණස්ස, මහාකරුණාසමාපත්තිඤ්ඤාණස්ස, යමකපාටිහිරඤ්ඤාණස්ස, අනාවරණඤ්ඤාණස්ස, සබ්බඤ්ඤාතඤ්ඤාණස්ස පටිවේධාය උපනිස්සයභූතා දස පාරමියො න පුරෙසිං, තෙනමිති ඉමිනා සදිසො න ජාතො”ති සොළසමං ලෙඛං කඩ්ඪී. එවං ඉමෙහි කාරණෙහි මහාමග්ගෙ සොළස ලෙඛා කඩ්ඪමානො නිසීදි.

තස්මිං සමයෙ තණ්හා, අරති, රගාති තිස්සො මාරධීතරො “පිතා නො න පඤ්ඤායති, කහං නු බො එතරහි”ති ඔලොකයමානා තං දොමනස්සප්පත්තං භූමිං විලෙඛමානං නිසීන්තං දිස්වා පිතු සන්තිකං ගන්ත්වා “කස්මා, තාත, දුක්ඛි දුම්මනො”ති පුච්ඡිංසු. අම්මා, අයං මහාසමණො මය්ගං වසං අතික්කන්තො, එත්තකං කාලං ඔලොකෙන්තො ඔතාරමස්ස දට්ඨුං නාසක්ඛිං, තෙනාහං දුක්ඛි දුම්මනොති. යදි එවං මා විත්තයිත්ථ, මයමෙන අත්තනො වසෙ කත්වා ආදාය ආගමිස්සාමාති. න සක්කා, අම්මා, එසො කෙනචි වසෙ කාතුං, අවලාය සද්ධාය පතිට්ඨිතො එසො පුරිසොති. “තාත මයං ඉත්ථියො නාම ඉදානෙව නං රාගපාසාදීනි බන්ධිත්වා ආනෙස්සාම, තුම්හෙ මා විත්තයිත්ථා”ති භගවත්තං උපසඬිකම්ත්වා “පාදෙ තෙ සමණ පරිවාරෙමා”ති ආහංසු. භගවා ව තාසං වචනං මනසි අකාසි, න අක්ඛිති උම්මිලෙන්වා ඔලොකෙසි, අනුත්තරෙ උපධිසඬිකයෙ විමුක්තමානසො විවේකසුඛඤ්ඤෙව අනුභවන්තො නිසීදි.

පුන මාරධීතරො “උච්චාවචා බො පුරිසානං අධිප්පායා, කෙසඤ්චි කුමාරිකාසු පෙමං හොති, කෙසඤ්චි පඨමවයෙ ධීතාසු, කෙසඤ්චි මජ්ඣිමවයෙ ධීතාසු, යංනුත මයං නානප්පකාරෙහි රූපෙහි පලොභෙයායාමා”ති එකමෙකා කුමාරිවණ්ණාදිවසෙන සතං සතං අත්තභාවෙ අභිනිමිතිත්වා කුමාරියො, අච්ඡාතා, සක්ඛිච්ඡාතා, දුච්ඡාතා, මජ්ඣිමිත්ථියො, මහිත්ථියො ව හුත්වා ඡක්ඛත්තුං භගවත්තං උපසඬිකම්ත්වා “පාදෙ තෙ සමණ පරිවාරෙමා”ති ආහංසු. තම්පි භගවා න මනසාකාසි, යථා තං අනුත්තරෙ උපධිසඬිකයෙව විමුක්තො. කෙචි පනාවරියා වදන්ති “තා මහිත්ථිභාවෙන උපගතා දිස්වා භගවා ‘එවමෙවං එතා ඛණ්ඩදන්තා පලිතකෙසා හොත්තු’ති අධිට්ඨාසී”ති, තං න ගහෙතඛිං. න හි සත්ථා එවරූපං අධිට්ඨානං කරොති. භගවා පන “අපෙඨ තුම්හෙ, කිං දිස්වා එවං වායමථ, එවරූපං නාම අච්ඡිතරාගදීනං පුරතො කාතුං යුත්තං, තථාගතස්ස පන රාගො පහිනො, දොසො පහිනො, මොහො පහිනො”ති අත්තනො කිලෙසප්පහානං ආරබ්භ –

“යස්ස ජිතං නාවජියති, ජිතමස්ස නොයාති කොචි ලොකෙ;
තං බුද්ධමනන්තගොචරං, අපදං කෙන පදෙන නෙස්සථ.

“යස්ස ජාලිති විසත්තිකා, තණ්හා නත්ථි කුහිඤ්චි නෙතවෙ;
තං බුද්ධමනන්තගොචරං, අපදං කෙන පදෙන නෙස්සථා”ති. (ධ. ප. 179-180) –

ඉමා ධම්මපදෙ බුද්ධවග්ගෙ ද්වෙ ගාථා වදන්තො ධම්මං කථෙසි. තා “සච්චං කිරි නො පිතා අවොච, අරහං සුගතො ලොකෙ න රාගෙන සුචානසො”තිආදීනි වත්වා පිතු සන්තිකං අගමංසු.

භගවාපි තත්ථ සත්තාහං විනිනාමෙත්වා මුචලින්දමුලං අගමාසි. තත්ථ සත්තාහවද්දලිකාය උප්පන්නාය සීතාදිපට්ඨාහනත්ථං මුචලින්දෙන නාගරාජෙන සත්තක්ඛත්තුං හොගෙහි පරික්ඛිත්තො අසම්බාධාය ගන්ධකුටියං විහරන්තො විය විමුක්තිසුඛං පටිසංවෙදියමානො සත්තාහං විනිනාමෙත්වා රාජායතනං උපසඬිකම්, තත්ථාපි විමුක්තිසුඛං පටිසංවෙදියමානොයෙව නිසීදි. එත්තාවතා සත්ත සත්තාහානි පරිපුණ්ණාති. එත්තත්තරෙ නෙව මුඛධොවනං, න සරීරපටිපග්ගනං, න ආහාරකිච්චං අහොසි, කුන්තසුඛචලසුඛෙනෙව විනිනාමෙසි.

අථස්ස තස්මිං සත්තසත්තාහමත්ථකෙ එකුනපඤ්ඤාසනිමෙ දිවසෙ තත්ථ නිසීන්තස්ස “මුඛං ධොවිස්සාමි”ති විත්තං උදපාදි. සක්කො දෙවානම්න්දො අගදභරිට්ඨකං ආභරිත්වා අදාසි, සත්ථා තං පරිභුඤ්ජී, තෙනස්ස සරීරවළඤ්ජං අහොසි. අථස්ස සක්කොයෙව නාගලතාදන්තකට්ඨඤ්චෙව මුඛධොවනඋදකඤ්ච අදාසි. සත්ථා තං දන්තකට්ඨං බාදිත්වා අනොතත්තදහොදකෙන මුඛං ධොවිත්වා තත්ථෙව රාජායතනමුලෙ නිසීදි.

තස්මිං සමයෙ තපුස්සහල්ලිකා නාම ද්වෙ වාණිජා පඤ්චහි සකට්ඨතෙහි උක්කලාජනපදා මජ්ඣිමදෙසං ගච්ඡන්තා අත්තනො ඤාතිසාලොභිතාය දෙවතාය සකට්ඨානි සන්තිරුමිහිත්වා සත්ථු ආහාරසම්පාදනෙ උස්සාහිතා මත්ථඤ්ච මධුපිණ්ඩිකඤ්ච ආදාය “පටිග්ගණ්හාතු නො, හන්තෙ, භගවා ඉමං ආහාරං අනුකම්පං උපාදායා”ති

සත්ථාරං උපසඬකමිත්වා අට්ඨංසු. භගවා පායාසපටිග්ගහණදිවසෙයෙව පත්තස්ස අන්තරහිතත්තා “න ඛො තථාගතා භත්තෙට්ඨ පටිග්ගණ්හන්ති, කිම්භි නු ඛො අහං පටිග්ගණ්හෙයා”න්ති වින්තෙසි. අට්ඨස්ස වින්තං ඤාත්වා චතුභි දිසාහි චත්තාරො මහාරාජානො ඉන්දතීලමණිමයෙ පත්තෙ උපනාමෙසුං, භගවා තෙ පටික්ඛිපි. පුන මුග්ගවණ්ණසෙලමයෙ චත්තාරො පත්තෙ උපනාමෙසුං. භගවා චතුත්තම්පි දෙවපුත්තානං අනුකම්පාය චත්තාරොපි පත්තෙ පටිග්ගහෙත්වා උපරුපරි යපෙත්වා “එකො හොතු”ති අට්ඨියාසි, චත්තාරොපි මුඛවට්ටියං පඤ්ඤායමානලෙඛා හුත්වා මජ්ඣිමෙන පමාණෙන එකත්තං උපගමිංසු. භගවා තස්මිං පච්චග්ගෙසෙලමයෙ පත්තෙ ආහාරං පටිග්ගණ්හිත්වා පරිභුඤ්ජිත්වා අනුමොදනං අකාසි. ද්වෙ භාතරො වාණිජා බුද්ධඤ්ච ධම්මඤ්ච සරණං ගන්ත්වා ද්වෙවාටිකා උපාසකා අහෙසුං. අට්තෙසං “එකං නො, භත්තෙ, පරිවරිතඛිට්ඨානං දෙථා”ති වදන්තානං දක්ඛිණහත්තෙතෙ අත්තනො සීසං පරාමසිත්වා කෙසධාතුයො අදාසි. තෙ අත්තනො නගරෙ තා ධාතුයො සුවණ්ණසමුග්ගස්ස අත්තො පක්ඛිපිත්වා චෙතියං පතිට්ඨාපෙසුං.

සම්මාසම්බුද්ධොපි ඛො තතො උට්ඨාය පුන අප්පාලනිග්‍රොධමෙව ගන්ත්වා නිග්‍රොධමුලෙ නිසිදි. අට්ඨස්ස තත්ථ නිසින්නමත්තස්සෙව අත්තනා අධිගතස්ස ධම්මස්ස ගම්භීරතං පච්චවෙක්ඛන්තස්ස සබ්බබුද්ධානං ආචිණ්ණො “අධිගතො ඛො මායායං ධම්මො”ති පරෙසං ධම්මං අදෙසෙතුකමායතාකාරපචත්තො විතක්කො උදපාදි. අට් බ්‍රහ්මා සහම්පති “නස්සති වත හො ලොකො, විනස්සති වත හො ලොකො”ති දසභි චක්කවාලසහස්සෙහි සක්කසුයාමසන්තුසිතසුනිම්මිතවසවත්තිමහාබ්‍රහ්මානො ආදාය සත්ථු සන්තිකං ගන්ත්වා “දෙසෙතු, භත්තෙ, භගවා ධම්ම”න්තිආදිනා නයෙන ධම්මදෙසනං ආයාචි.

සත්ථා තස්ස පටිඤ්ඤං දත්වා “කස්ස නු ඛො අහං පයමං ධම්මං දෙසෙයා”න්ති වින්තෙත්තො “ආළාරො පණ්ඩිතො, සො ඉමං ධම්මං ඛිජ්ජං ආජානිස්සති”ති වින්තං උප්පාදෙත්වා පුන ඔලොකෙත්තො තස්ස සත්තාහකාලකතභාවං ඤාත්වා උදකං ආචජ්ජෙසි. තස්සාපි අභිදොසකාලකතභාවං ඤාත්වා “ඛුප්පකාරා ඛො මෙ පඤ්චවග්ගියා භික්ඛු”ති පඤ්චවග්ගියෙ ආරඛ්භ මනසිකාරං කත්වා “කහං නු ඛො තෙ එතරහි විහරන්ති”ති ආචජ්ජෙත්තො “ඛාරාණසියං ඉසිපතනෙ මීගදායෙ”ති ඤාත්වා “තත්ථ ගන්ත්වා ධම්මචක්කං පචත්තෙස්සාමි”ති කතිපාහං බොධිමණ්ඩසාමන්තායෙව පිණ්ඩාය වරන්තො විහරිත්වා ආසාළ්භිපුණ්ණමාසියං “ඛාරාණසියං ගමිස්සාමි”ති වාතුද්දසියං පච්චුසසමයෙ විභානාය රත්තියා කාලස්සෙව පත්තචීවරමාදාය අට්ඨාරසයොජනමග්ගං පටිපත්තො අන්තරාමග්ගෙ උපකං නාම ආජීවකං දිස්වා තස්ස අත්තනො බුද්ධභාවං ආචික්ඛිත්වා තං දිවසංයෙව සායන්භසමයෙ ඉසිපතනං අගමාසි.

පඤ්චවග්ගියා ථෙරා තථාගතං දුරතොව ආගච්ඡන්තං දිස්වා “අයං ආවුසො සමණො ගොතමො පච්චයබාහුල්ලාය ආචත්තිත්වා පරිපුණ්ණකායො පිණ්ණද්‍රියො සුවණ්ණචණ්ණො හුත්වා ආගච්ඡති, ඉමස්ස අභිවාදනාදිනි න කරිස්සාම, මහාකුලපසුතො ඛො පනෙස ආසනාහිහාරං අරහති, තෙනස්ස ආසනමත්තං පඤ්ඤාපෙස්සාමා”ති කතිකං අකංසු. භගවා සදෙවකස්ස ලොකස්ස චිත්තාවාරං ජානනසමත්තෙතෙ ඤාණෙන “කිං නු ඛො ඉමෙ වින්තසිංසු”ති ආචජ්ජෙත්වා වින්තං අඤ්ඤාසි. අට් නෙ සබ්බදෙවමනුස්සෙසු අනොදිස්සකවසෙන ඵරණසමත්ථං මෙත්තවිත්තං සබ්බිපිත්වා ඔදිස්සකවසෙන මෙත්තවිත්තෙන ඵරි. තෙ භගවතා මෙත්තවිත්තෙන ථුට්ඨා තථාගතෙ උපසඬකමන්තෙ සකාය කතිකාය සණ්ඨාතුං අසක්කොන්තා අභිවාදනපච්චුට්ඨානාදිනි සබ්බකිව්වානි අකංසු, සම්මාසම්බුද්ධභාවං පනස්ස අජානමානා කෙවලං නාමෙන ව ආවුසොවාදෙන ව සමුදාවරන්ති.

අට් නෙ භගවා “මා වො, භික්ඛවෙ, තථාගතං නාමෙන ව ආවුසොවාදෙන ව සමුදාවරථ, අරහං, භික්ඛවෙ, තථාගතො සම්මාසම්බුද්ධො”ති අත්තනො බුද්ධභාවං සඤ්ඤාපෙත්වා පඤ්ඤාත්තෙ වරබුද්ධාසනෙ නිසින්නො උත්තරාසාළ්භනක්ඛන්තයොගෙ චත්තමානෙ අට්ඨාරසහි බ්‍රහ්මකොට්ඨි පරිවුතො පඤ්චවග්ගියෙ ථෙරෙ ආමන්තෙත්වා ධම්මචක්කප්පචත්තනසුත්තන්තං දෙසෙසි. තෙසු අඤ්ඤාසිකොණ්ඩඤ්ඤත්තෙරො දෙසනානුසාරෙන ඤාණං පෙසෙත්තො සුත්තපරියොසානෙ අට්ඨාරසහි බ්‍රහ්මකොට්ඨි සද්ධිං සොනාපත්තිඵලෙ පතිට්ඨාසි. සත්ථා තත්තෙව වස්සං උපගන්ත්වා පුනදිවසෙ වජ්ජත්තෙරං ඔවදන්තො විහාරෙයෙව නිසිදි, සෙසා චත්තාරො පිණ්ඩාය වරිංසු. වජ්ජත්තෙරො පුබ්බණ්ණෙයෙව සොනාපත්තිඵලං පාපුණි. එතෙනෙව උපායෙන පුනදිවසෙ හද්දියත්තෙරං, පුනදිවසෙ මහානාමත්තෙරං, පුනදිවසෙ අස්සජිත්තෙරන්ති සබ්බෙ සොනාපත්තිඵලෙ පතිට්ඨාපෙත්වා පඤ්චමියං පක්ඛස්ස පඤ්චපි ජනෙ සන්තිපාතෙත්වා අනත්තලක්ඛණසුත්තන්තං (සං. නි. 3.59; මහාව. 20 ආදයො) දෙසෙසි. දෙසනාපරියොසානෙ පඤ්චපි ථෙරා අරහත්තඵලෙ පතිට්ඨහිංසු. අට් සත්ථා යසකුලපුත්තස්ස උපනිස්සයං දිස්වා තං රත්තිභාගෙ නිබ්බිජ්ජිත්වා ගෙහං පහාය නික්ඛන්තං “එහි යසා”ති පක්කොසිත්වා තස්මිංයෙව රත්තිභාගෙ සොනාපත්තිඵලෙ, පුනදිවසෙ අරහත්තෙ පතිට්ඨාපෙත්වා, අපරෙපි තස්ස සහායකෙ චතුපණ්ණාස ජනෙ එහිභික්ඛුපබ්බජ්ජාය පබ්බාපෙත්වා අරහත්තං පාපෙසි.

එවං ලොකෙ එකසට්ඨියා අරහත්තෙසු ජාතෙසු සත්ථා වුත්ථවස්සො පචාරෙත්වා “වරථ, භික්ඛවෙ, වාරික”න්ති සට්ඨි භික්ඛු දිසාසු පෙසෙත්වා සයං උරුවෙලං ගච්ඡන්තො අන්තරාමග්ගෙ කප්පාසිකවනසණ්ඨෙ තිංස ජනෙ හද්දවග්ගියකුමාරෙ විනෙසි. තෙසු සබ්බපච්ඡිමකො සොනාපත්තො, සබ්බුත්තමො අනාගාමී අහොසි. තෙපි සබ්බෙ එහිභික්ඛුභාවෙනෙව පබ්බාපෙත්වා දිසාසු පෙසෙත්වා උරුවෙලං ගන්ත්වා අඩ්ඪුඩ්ඪානි පාටිභාරියසහස්සානි දස්සෙත්වා උරුවෙලකස්සපාදයො සහස්සජිලපරිවාරෙ තෙහානිකප්ඵලෙ විනෙත්වා එහිභික්ඛුභාවෙනෙව පබ්බාපෙත්වා ගයාසිසෙ නිසිදාපෙත්වා ආදිත්තපරියායදෙසනාය (මහාව. 54) අරහත්තෙ පතිට්ඨාපෙත්වා තෙන අරහත්තසහස්සෙන

පරිවූතො “බිම්බිසාරරක්ඛො දින්නං පටිඤ්ඤං මොවෙස්සාමි”ති රාජගහං ගත්ත්වා නගරුපවාසෙ ලට්ඨිවනුය්‍යානං අගමාසි. රාජා උය්‍යානපාලස්ස සන්තිකා “සත්ථා ආගතො”ති සුත්ථා ද්වාදසනහුතෙහි බ්‍රාහ්මණගහපතිකෙහි පරිවූතො සත්ථාරං උපසඬකමිත්වා චක්කවිචිත්තතලෙසු සුවණ්ණපට්ටචිතානං විය පභාසමුදයං විස්සජ්ජන්තෙසු තථාගතස්ස පාදෙසු සිරසා නිපතිත්වා එකමන්තං නිසීදි සද්ධිං පරිසාය.

අථ ඛො තෙසං බ්‍රාහ්මණගහපතිකානං එතදහොසි “කිං නු ඛො මහාසමණො උරුවෙලකස්සපෙ බ්‍රහ්මවරියං වරති, උදාහු උරුවෙලකස්සපො මහාසමණො”ති. භගවා තෙසං චේතසා චේතොපරිචිතක්කමඤ්ඤාය ථෙරං ගාථාය අජ්ඣාමාසි –

“කිමෙව දිස්වා උරුවෙලවාසි, පභාසි අග්ගිං කිසකො වදානො;
පුච්ඡාමි තං කස්සප එතමන්ථං, කථං පභීනං තච අග්ගිහුත්ත”න්ති. (මහාව. 55);

ථෙරොපි භගවතො අධිප්පායං විදිත්වා –

“රූපෙ ව සද්දෙ ව අපො රසෙ ව, කාමිත්ථියො වාභිවදන්ති යඤ්ඤා;
එතං මලන්ති උපධිසු ඤත්වා, තස්මා න සිටියෙ න හුතෙ අරඤ්ඡි”න්ති. (මහාව. 55) –

ඉමං ගාථං වත්වා අත්තනො සාවකභාවපකාසනන්ථං තථාගතස්ස පාදපිටියෙ සීසං ය්‍යපෙත්වා “සත්ථා මෙ, භන්තෙ, භගවා, සාවකොහමස්මි”ති වත්වා එකතාලං ද්විතාලං තිතාලන්ති යාව සත්තතාලජ්ජමාණං සත්තක්කන්තුං චේතාසං අබ්භුග්ගන්ත්වා ඔරුස්ස තථාගතං වන්දිත්වා එකමන්තං නිසීදි. තං පාටිභාරියං දිස්වා මහාජනො “අහො මහානුභාවා බුද්ධා, එවං ථාමගතදිට්ඨිකො නාම ‘අරහා’ති මඤ්ඤමානො උරුවෙලකස්සපොපි දිට්ඨිජාලං භින්දිත්වා තථාගතෙන දම්මො”ති සත්ථු ගුණකථංයෙව කථෙසි. භගවා “නාහං ඉදානියෙව උරුවෙලකස්සපං දමෙමි, අතිතෙපි එස මයා දම්මොයෙවා”ති වත්වා ඉමිස්සා අට්ඨුජ්ජන්ති යා මහානාරදකස්සපජාතකං (ජා. 2.22.545 ආදයො) කථෙත්වා වත්තාරි සච්චානි පකාසෙසි. මගධරාජා එකාදසහි නහුතෙහි සද්ධිං සොතාපත්තිඵලෙ පතිට්ඨාසි, එකං නහුතං උපාසකත්තං පටිවෙදෙසි. රාජා සත්ථු සන්තිකෙ නිසින්තොයෙව පඤ්ඤා අස්සාසකෙ පච්චෙදෙත්වා සරණං ගත්ත්වා ස්වාතනාය නිමන්තෙත්වා ආසනා වුට්ඨාය භගවන්තං පදක්ඛිණං කත්වා පක්කාමි.

පුනදිවසෙ යෙහි ව භගවා දිට්ඨො, යෙහි ව අදිට්ඨො, සබ්බෙපි රාජගහවාසීනො අට්ඨාරසකොට්ඨසඬ්ඛා මනුස්සා තථාගතං දට්ඨුකාමා පාතොව රාජගහතො ලට්ඨිවනුය්‍යානං අගමංසු. තිගාවුතො මග්ගො නජ්ජහොසි, සකලලට්ඨිවනුය්‍යානං නිරන්තරං ථුට්ටං අහොසි. මහාජනො දසබලස්ස රූපසොභග්ගජ්ජන්තං අත්තභාවං පස්සන්තො තිත්තිං කාතුං නාසක්ඛි. චණ්ණභුමි නාමෙසා. එවරූපෙසු හි යානෙසු තථාගතස්ස ලක්ඛණානුඛ්‍යඤ්ජනාදිජ්ජහෙදා සබ්බාපි රූපකායසිරි චණ්ණෙතබ්බා. එවං රූපසොභග්ගජ්ජන්තං දසබලස්ස සරීරං පස්සමානෙන මහාජනෙන නිරන්තරං ථුට්ටෙ උය්‍යානෙ ව මග්ගෙ ව එකභික්ඛුස්සපි නික්ඛමනොකාසො නාහොසි. තං දිවසං කිර භගවා ඡින්නහත්තො භවෙය්‍ය, තං මා අහොසිති සක්කස්ස නිසින්තාසනං උණ්ණාකාරං දස්සෙසි. සො ආවජ්ජමානො තං කාරණං ඤත්වා මාණවකචණ්ණං අභිනිමිතිත්වා බුද්ධධම්මසඬ්ඛපටිසංයුත්තා ථුතියො වදමානො දසබලස්ස පුරතො ඔතරිත්වා දෙවනානුභාවෙන ඔකාසං කත්වා –

“දන්තො දන්තෙහි සහ පුරාණජට්ඨෙහි, විජ්ජමුත්තො විජ්ජමුත්තෙහි;
සිඬ්ඨිතික්ඛසචණ්ණො, රාජගහං පාවිසි භගවා.

“මුත්තො මුත්තෙහි සහ පුරාණජට්ඨෙහි, විජ්ජමුත්තො විජ්ජමුත්තෙහි;
සිඬ්ඨිතික්ඛසචණ්ණො, රාජගහං පාවිසි භගවා.

“තිණ්ණො තිණ්ණෙහි සහ පුරාණජට්ඨෙහි, විජ්ජමුත්තො විජ්ජමුත්තෙහි;
සිඬ්ඨිතික්ඛසචණ්ණො, රාජගහං පාවිසි භගවා.

“දසවාසො දසබලො, දසධම්මවිදු දසහි වුපෙනො;
සො දසසතපරිවාරො, රාජගහං පාවිසි භගවා”ති. (මහාව. 58) –

ඉමාහි ගාථාහි සත්ථු චණ්ණං වදමානො පුරතො පායාසි. තදා මහාජනො මාණවකස්ස රූපසිරිං දිස්වා “අතිවිය අභිරූපො අයං මාණවකො, න ඛො පන අම්භෙහි දිට්ඨපුබ්බො”ති චින්තෙත්වා “කුතො අයං මාණවකො, කස්ස වාය”න්ති ආහ. තං සුත්ථා මාණවො –

“යො ධිරො සබ්බධි දන්තො, සුද්ධො අජ්ජට්ඨග්ගලො;
අරහං සුගතො ලොකෙ, තස්සාහං පරිවාරකො”ති. (මහාව. 58) – ගාථමාහ;

සත්ථා සක්කෙන කතොකාසං මග්ගං පටිපජ්ජිත්වා භික්ඛුසහස්සපරිවුතො රාජගහං පාවිසි. රාජා බුද්ධජපමුඛස්ස සඨසස්ස මහාදානං දත්වා “අහං, හත්තෙ, තිණි රතනානි චිනා වත්තිතුං න සක්ඛිස්සාමි, වෙලාය වා අවෙලාය වා හගවතො සන්තිකං ආගමිස්සාමි, උට්ඨිවනුයානං නාම අතිදුරෙ, ඉදං පන අම්භාකං වෙළවනං නාම උයානං නාතිදුරෙ නාව්වාසන්තෙ ගමනාගමනසම්පන්නං බුද්ධාරහං සෙනාසනං. ඉදං මෙ හගවා පටිග්ගණ්හාතු”ති සුවණ්ණභිඤ්ඤාපුප්ඵගන්ධවාසිතං මණිවණ්ණං උදකං ආදාය වෙළවනුයානං පරිව්චජන්තො දසබ්බස්ස හත්ථෙ උදකං පාතෙසි. තස්මිං ආරාමපටිග්ගහණෙ “බුද්ධසාසනස්ස මූලානි ඔතිණ්ණානි”ති මහාපට්ඨි කම්පි. ජම්බුදිපස්මිඤ්ඤි යපෙන්වා වෙළවනං අඤ්ඤං මහාපට්ඨිං කම්පෙන්වා ගහිතසෙනාසනං නාම නත්ථි. තම්බපණ්ණිදිපෙපි යපෙන්වා මහාවිහාරං අඤ්ඤං පට්ඨිං කම්පෙන්වා ගහිතසෙනාසනං නාම නත්ථි. සත්ථා වෙළවනාරාමං පටිග්ගහෙන්වා රඤ්ඤො අනුමොදනං කත්වා උට්ඨායාසනා භික්ඛුසඨසපරිවුතො වෙළවනං අගමාසි.

තස්මිං බො පන සමයෙ සාරිපුත්තො ච මොග්ගල්ලානො වානි ද්වෙ පරිබ්බාජකා රාජගහං උපනිස්සාය විහරන්ති අමතං පරියෙසමානා. තෙසු සාරිපුත්තො අස්සජිත්ථෙරං පිණ්ඩාය පට්ඨං දිස්වා පසන්නචිත්තො පයිරුපාසිත්වා “යෙ ධම්මා හෙතුජපහවා”ති ගාථං සුත්වා සොනාපත්තිඵලෙ පතිට්ඨාය අත්තනො සභායකස්ස මොග්ගල්ලානපරිබ්බාජකස්සපි තමෙව ගාථං අභාසි. සොපි සොනාපත්තිඵලෙ පතිට්ඨාසි. තෙ උභොපි ජනා සඤ්චයං ඔලොකෙන්වා අත්තනො පරිසාය සද්ධිං හගවතො සන්තිකෙ පබ්බජිංසු. තෙසු මහාමොග්ගල්ලානො සත්තාහෙන අරහත්තං පාපුණ්, සාරිපුත්තත්ථෙරො අඨස්මාසෙන. උභොපි ච තෙ සත්ථා අග්ගසාවකට්ඨානෙ යපෙසි. සාරිපුත්තත්ථෙරෙන අරහත්තජපත්තදිවසෙයෙව සාවකසන්තිපාතං අකාසි.

තථාගතෙ පන තස්මිංයෙව වෙළවනුයානෙ විහරන්තෙ සුද්ධොදනමහාරාජා “පුත්තො කිර මෙ ජබ්බස්සානි දුක්කරකාරිකං චරිත්වා පරමාභිසම්බොධිං පත්වා පවත්තවරධම්මවක්කො රාජගහං උපනිස්සාය වෙළවනෙ විහරති”ති සුත්වා අඤ්ඤතරං අමච්චං ආමන්තෙසි “එහි, හණ, පුරිසසහස්සපරිවාරො රාජගහං ගන්ත්වා මම වචනෙන ‘පිතා වො සුද්ධොදනමහාරාජා දට්ඨුකාමො’ති වත්වා පුත්තං මෙ ගණ්හිත්වා එහි”ති ආහ. සො “එවං, දෙවා”ති රඤ්ඤො වචනං සිරසා සම්පට්ඨිත්වා පුරිසසහස්සපරිවාරො බිජ්ජමෙව සට්ඨියොජනමග්ගං ගන්ත්වා දසබ්බස්ස වතුපරිසම්ප්ඤ්ඤා නිසිදිත්වා ධම්මදෙසනාවෙලාය විහාරං පාවිසි. සො “තිට්ඨතු තාව රඤ්ඤො පහිතසාසන”න්ති පරියන්තෙ යිතො සත්ථු ධම්මදෙසනං සුත්වා යථායිතොව සද්ධිං පුරිසසහස්සෙන අරහත්තං පත්වා පබ්බජ්ජං යාචි. හගවා “එථ භික්ඛවො”ති හත්ථං පසාරෙසි, සබ්බෙ තඨ්ඨණංයෙව ඉද්ධිමයපත්තචීවරධරා සට්ඨිවස්සත්ථෙරො විය අහෙසුං. අරහත්තං පත්තකාලතො පට්ඨාය පන අරියා නාම මජ්ඣන්තාව හොන්තිති සො රඤ්ඤො පහිතසාසනං දසබ්බස්ස න කථෙසි. රාජා “නෙව ගතො ආගච්ඡති, න සාසනං සුයානි”ති “එහි, හණ, ත්වං ගච්ඡාහි”ති තෙනෙව නියාමෙන අඤ්ඤං අමච්චං පෙසෙසි. සොපි ගන්ත්වා පුරිමනෙයෙනෙව සද්ධිං පරිසාය අරහත්තං පත්වා තුණ්හි අහොසි. රාජා එතෙනෙව නියාමෙන පුරිසසහස්සපරිවාරෙ නව අමච්චෙ පෙසෙසි, සබ්බෙ අත්තනො කිච්චං නිට්ඨාපෙන්වා තුණ්හිභූතා තත්ථෙව විහරිංසු.

රාජා සාසනමත්තම්පි ආහරිත්වා ආචික්ඛන්තං අලභිත්වා චිත්තෙසි “එත්තකා ජනා මයි සිනෙහාභාවෙන සාසනමත්තම්පි න පච්චාහරිංසු, කො නු බො මම වචනං කරිස්සති”ති සබ්බං රාජබ්ලං ඔලොකෙන්තො කාළදායිං අද්දස. සො කිර රඤ්ඤො සබ්බත්ථසාධකො අමච්චො අබ්හන්තරිකො අතිවිස්සාසිකො බොධිසත්තෙන සද්ධිං එකදිවසෙ ජාතො සහපංසුකීළකො සභායො. අථ නං රාජා ආමන්තෙසි “තාත, කාළදායි අහං මම පුත්තං පස්සිතුකාමො නව පුරිසසහස්සානි පෙසෙසිං, එකපුරිසොපි ආගන්ත්වා සාසනමත්තං ආරොචෙන්තොපි නත්ථි, දුජ්ජානො බො පන ජීවිතන්තරායො, අහං ජීවමානොව පුත්තං දට්ඨුං ඉච්ඡාමි, සක්ඛිස්සසි නු බො මෙ පුත්තං දස්සෙතු”න්ති. සක්ඛිස්සාමි, දෙව, සවෙ පබ්බජිතුං ලභිස්සාමිති. තාත, ත්වං පබ්බජිත්වා වා අපබ්බජිත්වා වා මය්හං පුත්තං දස්සෙහිති. සො “සාධු, දෙවා”ති රඤ්ඤො සාසනං ආදාය රාජගහං ගන්ත්වා සත්ථු ධම්මදෙසනාවෙලාය පරිසපරියන්තෙ යිතො ධම්මං සුත්වා සපරිවාරො අරහත්තඵලං පත්වා එහිභික්ඛුභාවෙ පතිට්ඨාසි.

සත්ථා බුද්ධො හුත්වා පයමං අන්තොවස්සං ඉසිපතනෙ වසිත්වා චුත්ථවස්සො පවාරෙන්වා උරුවෙලං ගන්ත්වා තත්ථ තයො මාසෙ වසන්තො තෙහානිකජට්ඨෙ විනෙන්වා භික්ඛුසහස්සපරිවාරො චුස්සමාසපුණ්ණමාසං රාජගහං ගන්ත්වා ද්වෙ මාසෙ වසි. එත්තාවතා ඛාරාණසිතො නික්ඛන්තස්ස පඤ්ච මාසා ජාතා, සකලො හෙමන්තො අතික්කන්තො. කාළදායිත්ථෙරස්ස ආගතදිවසතො සත්තට්ඨ දිවසා විනිවත්තා, සො එග්ගණ්පුණ්ණමාසියං චිත්තෙසි “අතික්කන්තො හෙමන්තො, වසන්තසමයො අනුජපත්තො, මනුස්සෙහි සස්සාදිනි උද්ධරිත්වා සම්මුඛසම්මුඛට්ඨානෙහි මග්ගා දිත්තා, හරිතතිණසඤ්ජන්තා පට්ඨි, සුපුජ්ඣිතා වනසණ්ඩා, පටිපජ්ජනක්ඛමා මග්ගා, කාලො දසබ්බස්ස ඤාතිසඨිගහං කාතු”න්ති. අථ හගවන්තං උපසඨිකම්භිත්වා –

“අඨගාරිතො දානි දුමා හදන්තෙ, ඵලෙසිතො ඡදනං විජ්ජහාය;
තෙ අච්චිමන්තොව පභාසයන්ති, සමයො මහාවීර අඨගීරසානං...පෙ.....

“නාතිසිතං නාතිඋණ්හං, නාතිදුබ්භික්ඛණ්ණකං;
සද්දලා හරිතා භූමි, එස කාලො මහාමුනි”ති. –

සට්ටීමක් තාහි ගාමාහි දසබලස්ස කුලනගරං ගමනත්ථාය ගමනවණ්ණං වණ්ණෙසි. අප් නං සත්ථා “කිං නු බො උදායි මධුරස්සරෙන ගමනවණ්ණං වණ්ණෙසි”ති ආහ. හත්තෙ, තුම්භාකං පිතා සුද්ධොදනමහාරාජා පස්සිතුකාමො, කරොථ ඤාතකානං සඬගහන්ති. සාධු උදායි, කරස්සාමි ඤාතකානං සඬගහං, හික්ඛුසඬසස්ස ආරොවෙහි, ගමිකවත්තං පුරෙස්සන්තිති. “සාධු, හත්තෙ”ති ථෙරො තෙසං ආරොවෙසි.

හගවා අඬගමගධාසීනං කුලපුත්තානං දසහි සහස්සෙහි, කපිලවත්ථුවාසීනං දසහි සහස්සෙහි සබ්බෙහෙව විසතිසහස්සෙහි බිණාසවහික්ඛුති පරිවුතො රාජගහා නික්ඛමිත්ථා දිවසෙ දිවසෙ යොජනං ගච්ඡති. “රාජගහනො සට්ටියොජනං කපිලවත්ථුං ද්විති මාසෙහි පාපුණ්ණස්සාමි”ති අතුරිතවාරිකං පක්කාමි. ථෙරොපි “හගවතො නික්ඛන්තභාවං රඤ්ඤො ආරොවෙස්සාමි”ති වෙහාසං අබ්භුග්ගන්ත්වා රඤ්ඤො නිවෙසනෙ පාතුරහොසි. රාජා ථෙරං දිස්වා තුට්ඨවිත්තො මහාරහෙ පල්ලඬකෙ නිසිදාපෙත්වා අත්තනො පටියාදිතස්ස නානග්ගරසභොජනස්ස පත්තං පුරෙත්වා අදාසි. ථෙරො උට්ඨාය ගමනාකාරං දස්සෙසි. නිසිදිත්වා භුඤ්ජ්ථ, තාතාති. සත්ථු සන්තිකං ගන්ත්වා භුඤ්ජ්ස්සාමි, මහාරාජාති. කහං පන, තාත, සත්ථාති? විසතිසහස්සෙහික්ඛුපරිවාරො තුම්භාකං දස්සන්ත්ථාය වාරිකං නික්ඛන්තො, මහාරාජාති. රාජා තුට්ඨමානසො ආහ “තුම්භෙ ඉමං පරිභුඤ්ජිත්වා යාව මම පුත්තො ඉමං නගරං පාපුණාති, තාවස්ස ඉතොව පිණ්ඩපාතං හරථා”ති. ථෙරො අධිවාසෙසි. රාජා ථෙරං පරිවිසිත්වා පත්තං ගන්ධවුණ්ණෙන උබ්බට්ටෙත්වා උත්තමභොජනස්ස පුරෙත්වා “තථාගතස්ස දෙථා”ති ථෙරස්ස හත්ථෙ පතිට්ඨාපෙසි. ථෙරො සබ්බෙසං පස්සන්තානංයෙව පත්තං ආකාසෙ බිපිත්වා සයම්පි වෙහාසං අබ්භුග්ගන්ත්වා පිණ්ඩපාතං ආහරිත්වා සත්ථු හත්ථෙ යපෙසි. සත්ථා තං පරිභුඤ්ජී. එතෙනුපායෙන ථෙරො දිවසෙ දිවසෙ ආහරි, සත්ථාපි අන්තරාමග්ගෙ රඤ්ඤොයෙව පිණ්ඩපාතං පරිභුඤ්ජී. ථෙරොපි හත්තකිව්වාට්ඨාසනෙ දිවසෙ දිවසෙ “අජ්ජ එත්තකං හගවා ආගතො, අජ්ජ එත්තකං”න්ති බුද්ධගුණපටිසංයුත්තාය කථාය සකලං රාජකුලං සත්ථු දස්සනං විනායෙව සත්ථරි සඤ්ජාතප්පසාදං අකාසි. තෙනෙව නං හගවා “එතදග්ගං, හික්ඛවෙ, මම සාවකානං හික්ඛුනං කුලජ්ජසාදකානං යදිදං කාචදායි”ති (අ. නි. 1.219, 225) එතදග්ගෙ යපෙසි.

සාකියාපි බො “අනුජ්ජත්තෙ හගවති අම්භාකං ඤාතිසෙට්ඨං පස්සිස්සාමා”ති සන්තිපතිත්වා හගවතො වසන්ට්ඨානං විමංසමානා “නිග්‍රොධසක්කස්ස ආරාමො රමණීයො”ති සල්ලක්ඛෙත්වා තත්ථ සබ්බං පටිජග්ගන්ති. කාරෙත්වා ගන්ධපුජ්ජහත්ථා පවිවුග්ගමනං කරොන්තා සබ්බාලඬකාරපටිමණ්ඩිතෙ දහරදහරෙ නාගරදාරකෙ ව නාගරදාරිකායො ව පයමං පහිණිංසු, තතො රාජකුමාරෙ ව රාජකුමාරිකායො ව, තෙසං අනන්තරං සාමං ගන්ධපුජ්ජවුණ්ණාදිති පුජ්ජමානා හගවත්තං ගහෙත්වා නිග්‍රොධාරාමමෙව අගමංසු. තත්‍ර හගවා විසතිසහස්සෙහි බිණාසවපරිවුතො පඤ්ඤන්තවරබුද්ධාසනෙ නිසිදි. සාකියා නාම මානජාතිකා මානත්ථද්ධා, තෙ “සිද්ධත්ථකුමාරො අම්භෙහි දහරතරො, අම්භාකං කනිට්ඨො, භාගිනෙයො, පුත්තො, නත්තා”ති වින්තෙත්වා දහරදහරෙ රාජකුමාරෙ ආහංසු “තුම්භෙ වන්ද්ථ, මයං තුම්භාකං පිට්ඨිතො නිසිදිස්සාමා”ති.

තෙසු එවං අවන්දිත්වා නිසින්තෙසු හගවා තෙසං අජ්ඣාසයං ඔලොකෙත්වා “න මං ඤාතයො වන්දන්ති, හන්ද දානි නෙ වන්දාපෙස්සාමි”ති අභිඤ්ඤාපාදකං චතුත්ථජ්ඣානං සමාපජ්ජිත්වා තතො වුට්ඨාය ආකාසං අබ්භුග්ගන්ත්වා තෙසං සීසෙ පාදපංසුං ඔකිරිමානො වීය කණ්ඩම්බරුක්ඛමුලෙ යමකපාටිභාරියසදිසං පාටිභාරියං අකාසි. රාජා තං අච්ඡරියං දිස්වා ආහ – “හගවා තුම්භාකං ජාතදිවසෙ කාළදෙවලස්ස වන්දනත්ථං උපනීතානං පාදෙ වො පරිවත්තිත්වා බ්‍රාහ්මණස්ස මත්ථකෙ පතිට්ඨිතෙ දිස්වාපි අහං තුම්භෙ වන්දිං, අයං මෙ පයමවන්දනා. වජ්ජමඬගලදිවසෙ ජම්බුවිජායාය සිරිසයනෙ නිසින්තානං වො ජම්බුවිජායාය අපරිවත්තනං දිස්වාපි පාදෙ වන්දිං, අයං මෙ දුතියවන්දනා. ඉදානි ඉමං අදිට්ඨපුබ්බං පාටිභාරියං දිස්වාපි අහං තුම්භාකං පාදෙ වන්දාමි, අයං මෙ තතියවන්දනා”ති. රඤ්ඤො පන වන්දිතෙ හගවත්තං අවන්දිත්වා යාතුං සමත්ථො නාම එකසාකියොපි නාහොසි, සබ්බෙ වන්දිංසුයෙව.

ඉති හගවා ඤාතයො වන්දාපෙත්වා ආකාසනො ඔතරිත්වා පඤ්ඤන්තාසනෙ නිසිදි. නිසින්තෙ හගවති සිබාපත්තො ඤාතිසමාගමො අහොසි, සබ්බෙ එකග්ගවිත්තා හුත්වා නිසිදිංසු. තතො මහාමෙසො පොක්ඛරවස්සං වස්සි. තම්බවණ්ණං උදකං හෙට්ඨා විරවන්තං ගච්ඡති, තෙමිතුකාමොව තෙමෙති, අතෙමිතුකාමස්ස සරිරෙ එකබිත්ථුමත්තම්පි න පතති. තං දිස්වා සබ්බෙ අච්ඡරියබ්භුතවිත්තජාතා “අහො අච්ඡරියං, අහො අබ්භුත”න්ති කථං සමුට්ඨාපෙසුං. සත්ථා “න ඉදානෙව මය්හං ඤාතිසමාගමෙ පොක්ඛරවස්සං වස්සති, අතීතෙපි වස්සි”ති ඉම්භිසා අට්ඨුජ්ජත්තියා වෙස්සන්තරජාතකං කපෙසි. ධම්මදෙසනං සුත්වා සබ්බෙ උට්ඨාය වන්දිත්වා පක්කමිංසු. එකොපි රාජා වා රාජමහාමත්තො වා “ස්වෙ අම්භාකං හික්ඛං ගණ්හථා”ති වත්වා ගතො නාම නත්ථී.

සත්ථා පුනදිවසෙ විසතිසහස්සෙහික්ඛුපරිවුතො කපිලවත්ථුං පිණ්ඩාය පාවිසි. තං න කොචි ගන්ත්වා නිමන්තෙසි, පත්තං වා අග්ගහොසි. හගවා ඉන්දබ්බිලෙ ධිතොව ආවජ්ජෙසි “කථං නු බො පුබ්බබුද්ධා කුලනගරෙ පිණ්ඩාය වරිංසු, කිං උජ්ජට්ඨායා ඉස්සරජනානං සරානි අගමංසු, උදාහු සපදානවාරිකං වරිංසු”ති. තතො එකබුද්ධස්සපි උජ්ජට්ඨායා ගමනං අදිස්වා “මයාපි ඉදානි අයමෙව වංසො, අයං පවෙණි පග්ගහෙතබ්බා, ආයතිඤ්ච මෙ සාවකාපි මමඤ්ඤෙව අනුසික්ඛන්තා පිණ්ඩවාරිකවත්තං පරිපුරෙස්සන්ති”ති කොටියං නිව්ට්ඨගෙහනො පට්ඨාය සපදානං පිණ්ඩාය වරි. “අයො කිරි සිද්ධත්ථකුමාරො පිණ්ඩාය වරති”ති ද්විභුමකතිභුමකාදිසු පාසාදෙසු සිහපඤ්ජරෙ විවරිත්වා මහාජනො දස්සනබ්‍යාවටො අහොසි.

රාහුලමාතෘපි දෙවි “අයාපුත්තො කිර ඉමස්මිංයෙව නගරෙ මහත්තෙන රාජානුභාවෙන සුවණ්ණසිවිකාදීහි විවරිත්වා ඉදානි කෙසමස්සුං ඔභාරෙත්වා කාසායවත්ථවසනො කපාලහත්ථො පිණ්ඩාය වරති, සොහති නු ඛො”ති සිහපඤ්ජරං විවරිත්වා ඔලොකයමානා භගවත්තං නානාවිරාගසමුප්ප්ප්ලාය සරීරප්පභාය නගරවිටීයො ඔභාසෙත්වා ඛාමප්පභාපරික්ඛෙපසමච්චිභූතාය අසිතිඅනුඛාසඤ්ජනාවහාසිතාය ද්වත්තිංසමභාපුරිසලක්ඛණපටිමණ්ඩිතාය අනොපමාය බුද්ධසිරියා විරොචමානං දිස්වා උණ්භිසතො පටියාය යාව පාදතලා –

“සිනිද්ධනිලමුදුකුඤ්චිතකෙසො , සුරියනිම්මලතලාහිතලාටො;
යුත්තතුඛගමුදුකායතනාසො, රංසිජාලචිතතො නරසිහො.

“චක්කවරඬිකිතරත්තසුපාදො, ලක්ඛණමණ්ඩිතආයතපණ්හි;
වාමරිහත්ථවිභූසිතපණ්හො, එස හි තුය්හං පිතා නරසිහො.

“සකාකුමාරො වරදො සුබුමාලො, ලක්ඛණවිචිත්තපසන්තසරීරො;
ලොකහිතාය ආගතො නරවීරො, එස හි තුය්හං පිතා නරසිහො.

“ආයතයුත්තසුසණ්ඨිතසොතො, ගොපබුමො අභිනිලනෙත්තො;
ඉන්දධනුඅභිනිලහමුකො, එස හි තුය්හං පිතා නරසිහො.

“පුණ්ණචන්දනිහො මුඛවණ්ණො, දෙවනරානං පියො නරනාගො;
මත්තගජිත්දව්ලාසිතගාමී, එස හි තුය්හං පිතා නරසිහො.

“සිනිද්ධසුගමිහිරමඤ්ජුසසොසො, හිඬගුලවණ්ණරත්තසුප්චිහො;
විසතිවිසතිසෙතසුදන්තො, එස හි තුය්හං පිතා නරසිහො.

“ඛත්තියසම්භවඅග්ගකුලින්දො, දෙවමනුස්සනමස්සිතපාදො;
සිලසමාධිපතිට්ඨිතචිත්තො, එස හි තුය්හං පිතා නරසිහො.

“වට්ඨසුචට්ඨසුසණ්ඨිතගීවො , සිහහනුමිගරාජසරීරො;
කඤ්චනසුච්ඡවිඋත්තමවණ්ණො, එස හි තුය්හං පිතා නරසිහො.

“අඤ්ජනසමවණ්ණසුනිලකෙසො, කඤ්චනපට්ටවිසුද්ධනලාටො;
ඔසධිපණ්ඩරසුද්ධසුඋණ්ණො, එස හි තුය්හං පිතා නරසිහො.

“ගච්ඡන්තොනිලපපෙ විය වන්දො, තාරාගණපරිවඩ්ඪිතරූපො;
සාවකමජ්ඣගතො සමණින්දො, එස හි තුය්හං පිතා නරසිහො”ති. –

එවමොහි දසහි නරසිහගාථාහි නාම අභිත්ථවිත්වා “තුම්භාකං පුත්තො කිර ඉදානි පිණ්ඩාය වරති”ති රඤ්ඤො ආරොචෙසි. රාජා සංවිග්ගහදයො භත්ථෙත සාටකං සණ්ඨපෙත්තො තුරිතතුරිතං නික්ඛමිත්වා වෙගෙන ගත්ත්වා භගවතො පුරතො යත්වා ආහ – “කිං, භත්තෙ, අම්භෙ ලජ්ජාපෙට්, කිමත්ථං පිණ්ඩාය වරට්, කිං ‘එත්තකානං භික්ඛූනං න සක්කා භත්තං ලද්ධු’න්ති සඤ්ඤං කරිත්වා”ති. වංසචාරිත්තමෙතං, මහාරාජ, අම්භාකන්ති. නනු, භත්තෙ, අම්භාකං මහාසම්මතඛත්තියවංසො නාම වංසො, තත්ථ ව එකඛත්තියොපි භික්ඛාවරො නාම නත්ථිති. “අයං, මහාරාජ, රාජවංසො නාම තව වංසො, අම්භාකං පන දීපඬිකරො කොණ්ඩඤ්ඤො...පෙ.... කස්සපොති අයං බුද්ධවංසො නාම. එතෙ ව අඤ්ඤෙ ව අනෙකසභස්සසඬ්ඛා බුද්ධා භික්ඛාවරා, භික්ඛාවාරෙනෙව ජීවිකං කප්පෙසු”න්ති අන්තරවිටීයං ඨිතොච –

“උත්තිට්ඨෙ නප්පමජ්ජෙයා, ධම්මං සුවරිතං වරෙ;
ධම්මචාරී සුඛං සෙති, අස්මිං ලොකෙ පරමිහි වා”ති. (ධ. ප. 168) –

ඉමං ගාථමාහ. ගාථාපරියොසානෙ රාජා සොනාපත්තිඵලෙ පතිට්ඨාසි.

“ධම්මං වරෙ සුවරිතං, න නං දුච්චරිතං වරෙ;
ධම්මචාරී සුඛං සෙති, අස්මිං ලොකෙ පරමිහි වා”ති. (ධ. ප. 169) –

ඉමං පන ගාථං සුත්වා සකදාගාමිඵලෙ පතිට්ඨාසි. මහාධම්මපාලජාතකං (ජා. 1.10.92 ආදයො) සුත්වා අනාගාමිඵලෙ පතිට්ඨාසි, මරණසමයෙ සෙතච්ඡත්තස්ස හෙට්ඨා සිරිසයනෙ නිපන්තොයෙව අරභත්තං පාපුණ්. අරඤ්ඤවාසෙන පන පධානානුයොගකිව්වං රඤ්ඤො නාහොසි. සොනාපත්තිඵලං සච්ඡිකත්වායෙව පන භගවතො පත්තං ගහෙත්වා සපරිසං භගවත්තං මහාපාසාදං ආරොපෙත්වා පණ්ණෙන බාදනීයෙන භොජනීයෙන පරිච්ඡි. භත්තකිව්වපරියොසානෙ සබ්බං

ඉන්පාගාරං ආගන්ත්වා හගවන්තං වන්දි යපෙන්වා රාහුලමාතරං. සා පන “ගච්ඡ, අයාපුත්තං වන්දාහි”ති පරිජනෙන වුච්චමානාපි “සචෙ මය්හං ගුණො අත්ථි, සයමෙව මම සන්තිකං අයාපුත්තො ආගමිස්සති, ආගතමෙව නං වන්දිස්සාමි”ති වත්වා න අගමාසි.

හගවා රාජානං පත්තං ගාභාපෙන්වා ද්විති අග්ගසාවකෙහි සද්ධිං රාජධිතාය සිරිගබ්භං ගන්ත්වා “රාජධිතා යථාරුචි වන්දමානා න කිඤ්චි වත්තබ්බා”ති වත්වා පඤ්ඤත්තාසනෙ නිසීදි. සා වෙගෙනාගන්ත්වා ගොප්ඵකෙසු ගහෙන්වා පාදපිට්ඨියං සීසං පරිවත්තෙන්වා යථාඅප්ඤ්ඤාසයං වන්දි. රාජා රාජධිතාය හගවති සිනෙහබ්බමානාදිගුණසම්පත්තියො කට්ඨෙසි “හත්තෙ, මම ධිතා ‘තුම්හෙහි කාසායාති වත්ථාති නිවාසිතාති’ති සුත්වා තතො පටියාය කාසායවත්ථතිවත්ථා ජාතා, තුම්හාකං ඵකහත්තිකභාවං සුත්වා ඵකහත්තිකාව ජාතා, තුම්හෙහි මහාසයනස්ස ඡඩ්ඛිතභාවං සුත්වා පටිකාමඤ්චකෙසෙව නිපන්නා, තුම්හාකං මාලාගන්ධාදිහි විරතභාවං ඤත්වා විරතමාලාගන්ධාව ජාතා, අත්තනො ඤාතකෙහි ‘මයං පටිජග්ගිස්සාමා’ති සාසනෙ පෙසිතෙපි ඵකඤාතකම්පි න ඔලොකෙසි, එවං ගුණසම්පන්නා මෙ ධිතා හගවා”ති. “අනච්ඡරියං, මහාරාජ, යං ඉදාහි තයා රක්ඛියමානා රාජධිතා පරිපක්කෙ ඤාණෙ අත්තානං රක්ඛෙය්‍ය, එසා පුබ්බෙ අනාරක්ඛා පබ්බතපාදෙ විවරමානා අපරිපක්කෙ ඤාණෙ අත්තානං රක්ඛි”ති වත්වා වන්දකින්තරීජාතකං (ජා. 1.14.18 ආදයො) කට්ඨෙත්වා උට්ඨායාසනා පක්කාමි.

දුතියදිවසෙ පන නන්දස්ස රාජකුමාරස්ස අභිසෙකගෙහප්පවෙසනවිවාහමඤ්චගලෙසු වත්තමානෙසු තස්ස ගෙහං ගන්ත්වා කුමාරං පත්තං ගාභාපෙන්වා පබ්බාපේතුකාමො මඤ්චගලං වත්වා උට්ඨායාසනා පක්කාමි. ජනපදකලායාණි කුමාරං ගච්ඡන්තං දිස්වා “කුචං බො, අයාපුත්ත, ආගච්ඡෙය්‍යාසි”ති වත්වා ගිවං පසාරෙන්වා ඔලොකෙසි. සොපි හගවන්තං “පත්තං ගණ්භවා”ති වත්තුං අවිසභමානො විහාරංයෙව අගමාසි, තං අනිච්ඡමානංයෙව හගවා පබ්බාපෙසි. ඉති හගවා කපිලවත්ථුං ගන්ත්වා තතියදිවසෙ නන්දං පබ්බාපෙසි.

සත්තමෙ දිවසෙ රාහුලමාතා කුමාරං අලඬකරිත්වා හගවතො සන්තිකං පෙසෙසි “පස්ස, තාත, එතං විසතිසහස්සසමණපරිවුතං සුවණ්ණවණ්ණං බුහ්මරූපවණ්ණං සමණං, අයං තෙ පිතා, එතස්ස මහන්නා නිධයො අහෙසුං, ත්‍යාස්ස නික්ඛමනකාලතො පටියාය න පස්සාම, ගච්ඡ, නං දායජ්ජං යාවාහි – ‘අහං තාත කුමාරො අභිසෙකං පත්වා වක්කවත්ති හවිස්සාමි, ධනෙන මෙ අත්ථො, ධනං මෙ දෙහි. සාමිකො හි පුත්තො පිතු සන්තකස්සා’ති”. කුමාරො ච හගවතො සන්තිකං ගන්ත්වා පිතු සිනෙහං පටිලහිත්වා හට්ඨකුට්ඨො “සුබා තෙ, සමණ, ඡායා”ති වත්වා අඤ්ඤාද්ව බහුං අත්තනො අනුරූපං වදන්තො අට්ඨාසි. හගවා කතහත්තකිච්චො අනුමොදනං කත්වා උට්ඨායාසනා පක්කාමි. කුමාරොපි “දායජ්ජං මෙ, සමණ, දෙහි, දායජ්ජං මෙ, සමණ, දෙහි”ති හගවන්තං අනුබන්ධි. හගවා කුමාරං න නිවත්තාපෙසි, පරිජනොපි හගවතා සද්ධිං ගච්ඡන්තං නිවත්තෙතුං නාසක්ඛි. ඉති සො හගවතා සද්ධිං ආරාමමෙව අගමාසි.

තතො හගවා විත්තෙසි “යං අයං පිතු සන්තකං ධනං ඉච්ඡති, තං වට්ඨානුගතං සවිසාතං, හන්දස්ස බොධිමණ්ඩෙ පටිලද්ධං සත්තවිධං අරියධනං දෙමි, ලොකුත්තරදායජ්ජස්ස නං සාමිකං කරොමි”ති ආයස්මන්තං සාරිපුත්තං ආමන්තෙසි “තෙන හි, ත්වං සාරිපුත්ත, රාහුලකුමාරං පබ්බාපෙහි”ති. ථෙරො තං පබ්බාපෙසි. පබ්බප්පිතෙ පන කුමාරෙ රඤ්ඤො අධිමත්තං දුක්ඛං උප්පජ්ජි. තං අධිවාසෙතුං අසක්කොන්තො හගවතො නිවෙදෙන්වා “සාධු, හත්තෙ, අය්‍යා මාතාපිතුහි අනනුඤ්ඤාතං පුත්තං න පබ්බාපෙය්‍ය”න්ති වරං යාචි. හගවා තස්ස තං වරං දත්වා පුත්තදිවසෙ රාජනිවෙසනෙ කතපාතරාසො ඵකමන්තං නිසින්තෙන රඤ්ඤො “හත්තෙ, තුම්හාකං දුක්කරකාරිකකාලෙ ඵකා දෙවතා මං උපසඬකම්ත්වා ‘පුත්තො තෙ කාලකතො’ති ආහ, තස්සා වචනං අසද්දහන්තො ‘න මය්හං පුත්තො බොධිං අප්පත්වා කාලං කරොති’ති තං පටික්ඛිපි”න්ති වුත්තෙ “ඉදාහි කිං සද්දහිස්සථ, යෙ තුම්හෙ පුබ්බෙපි අට්ඨිකාති දස්සෙන්වා ‘පුත්තො තෙ මතො’ති වුත්තෙ න සද්දහිත්ථා”ති ඉමිස්සා අට්ඨුප්පත්තියා මහාධම්මපාලජාතකං කට්ඨෙසි. කථාපරියොසානෙ රාජා අනාගාමිඵලෙ පතිට්ඨාසි.

ඉති හගවා පිතරං තිසු ඵලෙසු පතිට්ඨාපෙන්වා හික්ඛුසඬ්ඨපරිවුතො පුනදෙව රාජගහං ගන්ත්වා වෙළුවනෙ විහාසි. තස්මිං සමයෙ අනාථපිණ්ඩිකො ගහපති පඤ්චවිහි සකට්ඨකෙහි හණ්ඩං ආදාය රාජගහෙ අත්තනො පියසභායකස්ස සෙට්ඨිනො ගෙහං ගන්ත්වා තත්ථ බුද්ධස්ස හගවතො උප්පන්නභාවං සුත්වා බලවප්ච්චුසසමයෙ දෙවතානුභාවෙන විවටෙන ද්වාරෙන සත්ථාරං උපසඬකම්ත්වා ධම්මං සුත්වා සොතාපත්තිඵලෙ පතිට්ඨාය දුතියදිවසෙ බුද්ධප්පමුඛස්ස හික්ඛුසඬ්ඨස්ස මහාදානං දත්වා සාවත්ථිං ආගමනත්ථාය සත්ථු පටිඤ්ඤං ගහෙන්වා අත්තරාමග්ගෙ පඤ්චවත්තාලීසයොජනට්ඨානෙ සතසහස්සං සතසහස්සං දත්වා යොජනිකෙ යොජනිකෙ විහාරෙ කාරෙන්වා ජෙතවනං කොට්ඨන්ථාරෙන අට්ඨාරසභිරඤ්ඤකොට්ඨි කිණ්ත්වා නවකම්මං පටිඨපෙසි. සො මජ්ඣිකෙ දසබලස්ස ගන්ධකුට්ඨං කාරෙසි, තං පරිවාරෙන්වා අසීතිමහාථෙරානං පාටියෙක්කසන්නිවෙසනෙ ආවාසෙ ඵකකුට්ඨාගාරද්විකුට්ඨාගාරහංසවට්ඨකදිසසාලාමණ්ඩපාදිවසෙන සෙසසෙනාසනාති පොක්ඛරණිවඬ්ඬකමනරත්තිට්ඨානදිවට්ඨානාති වාති අට්ඨාරසකොට්ඨවිවාගෙන රමණීයෙ භූමිභාගෙ මනොරමං විහාරං කාරාපෙන්වා දසබලස්ස ආගමනත්ථාය දුතං පෙසෙසි. සත්ථා දුතස්ස වචනං සුත්වා මහාහික්ඛුසඬ්ඨපරිවුතො රාජගහා නික්ඛම්ත්වා අනුපුබ්බෙන සාවත්ථිනගරං පාපුණි.

මහාසෙට්ඨිපි බො විහාරමහං සප්පෙන්වා තථාගතස්ස ජෙතවනප්පවිසනදිවසෙ පුත්තං සබ්බාලඬකාරපටිමණ්ඩිතං කත්වා අලඬකතපටියත්තෙහෙව පඤ්චවිහි කුමාරසතෙහි සද්ධිං පෙසෙසි. සො සපරිවාරො

පඤ්චවණ්ණවත්ථසමුප්ප්ලානි පඤ්ච ධජසතානි ගභෙන්වා දසබලස්ස පුරතො අහොසි. තෙසං පච්ඡතො මහාසුභද්දා වුළුසුභද්දානි ද්වෙ සෙට්ඨිධිතරො පඤ්චහි කුමාරිකාසතෙහි සද්ධිං පුණ්ණසංගෙ ගභෙන්වා නික්ඛමිංසු. තාසං පච්ඡතො සෙට්ඨිහරියා සබ්බාලභිකාරපටිමණ්ඩිතා පඤ්චහි මාතුගාමසතෙහි සද්ධිං පුණ්ණපාතියො ගභෙන්වා නික්ඛමි. සබ්බෙසං පච්ඡතො සයං මහාසෙට්ඨි අභතවත්ථනිවත්ථො අභතවත්ථනිවත්ථෙව පඤ්චහි සෙට්ඨිසතෙහි සද්ධිං භගවත්තං අබ්භුග්ගඤ්ජි. භගවා ඉමං උපාසකපරිසං පුරතො කත්වා මහාභික්ඛුසඤ්ජපරිවුතො අත්තනො සරීරප්පභාය සුවණ්ණරසසෙකපිඤ්ජරානි විය වනන්තරානි කුරුමානො අනන්තාය බුද්ධලිලාය අපට්ඨමාය බුද්ධසිරියා ජෙනවනවිහාරං පාවිසි.

අථ නං අනාථපිණ්ඩිකො පුච්ඡ – “කථාහං, භන්තෙ, ඉමස්මිං විහාරෙ පටිපජ්ජාමි”ති. තෙන හි ගභපති ඉමං විහාරං ආගතානාගතස්ස වාතුද්දිසස්ස භික්ඛුසඤ්ජස්ස දෙනිති. “සාධු, භන්තෙ”ති මහාසෙට්ඨි සුවණ්ණභික්ඛාරං ආදාය දසබලස්ස භන්තෙ උදකං පාතෙන්වා “ඉමං ජෙනවනවිහාරං ආගතානාගතස්ස වාතුද්දිසස්ස භික්ඛුසඤ්ජස්ස දමිමි”ති අදාසි. සත්ථා විහාරං පටිග්ගභෙන්වා අනුමොදනං කරොන්තො –

“සීතං උණ්හං පටිහන්ති, තතො වාළුමිගානි ව;
සරිසපෙ ව මකසෙ, සිසිරෙ වාපි වුට්ඨියො.

“තතො වාතාතපො සොරො, සඤ්ජාතො පටිහඤ්ඤති;
ලෙණත්ථඤ්ච සුඛත්ථඤ්ච, ඤායිතුඤ්ච විපස්සිතුං.

“විහාරදානං සඤ්ජස්ස, අග්ගං බුද්ධෙන වණ්ණිතං;
තස්මා හි පණ්ඩිතො පොසො, සම්පස්සං අත්ථමන්තනො.

“විහාරෙ කාරයෙ රම්මෙ, වාසයෙන්ථ බහුස්සුතෙ;
තෙසං අන්තඤ්ච පානඤ්ච, වත්ථසෙනාසනානි ව.

“දදෙය්‍ය උජ්ඣුතෙසු, විජ්ජසන්තෙන චෙතසා;
තෙ තස්ස ධම්මං දෙසෙන්ති, සබ්බදුක්ඛාපනුදනං;
යං සො ධම්මං ඉධඤ්ඤාය, පරිනිබ්බාති අනාසවො”ති. (වුළුව. 295) –

විහාරානිසංසං කට්ඨෙ. අනාථපිණ්ඩිකො දුතියදිවසතො පට්ඨාය විහාරමහං ආරභි. විසාබාය පාසාදමහො චතුහි මාසෙහි නිට්ඨිතො, අනාථපිණ්ඩිකස්ස පන විහාරමහො නවහි මාසෙහි නිට්ඨාසි. විහාරමහෙපි අට්ඨාරසෙව කොටියො පරිවිවාගං අගමංසු. ඉති එකස්මිංයෙව විහාරෙ චතුපණ්ණාසකොට්ඨසඤ්ඤාං ධනං පරිව්චජි.

අතීතෙ පන විපස්සිස්ස භගවතො කාලෙ පුනබ්බසුමිත්තො නාම සෙට්ඨි සුවණ්ණචර්යාසන්ථාරෙන කිණිත්වා තස්මිංයෙව යානෙ යොජනප්පමාණං සඤ්ජාරාමං කාරෙසි. සිඤ්ඤා සහගතො කාලෙ සිරිවඩ්ඪො නාම සෙට්ඨි සුවණ්ණචර්යාසන්ථාරෙන කිණිත්වා තස්මිංයෙව යානෙ තිගාවුතප්පමාණං සඤ්ජාරාමං කාරෙසි. චෙස්සභුස්ස භගවතො කාලෙ සොත්ථිජො නාම සෙට්ඨි සුවණ්ණභන්තීපදසන්ථාරෙන කිණිත්වා තස්මිංයෙව යානෙ අභිසංයොජනප්පමාණං සඤ්ජාරාමං කාරෙසි. කකුසන්ධස්ස භගවතො කාලෙ අවුට්ඨො නාම සෙට්ඨි සුවණ්ණචර්යාසන්ථාරෙන කිණිත්වා තස්මිංයෙව යානෙ ගාවුතප්පමාණං සඤ්ජාරාමං කාරෙසි. කොණාගමනස්ස භගවතො කාලෙ උග්ගො නාම සෙට්ඨි සුවණ්ණකච්ඡපසන්ථාරෙන කිණිත්වා තස්මිංයෙව යානෙ අභිසංගාවුතප්පමාණං සඤ්ජාරාමං කාරෙසි. කස්සපස්ස භගවතො කාලෙ සුමඨිගලො නාම සෙට්ඨි සුවණ්ණකට්ඨසන්ථාරෙන කිණිත්වා තස්මිංයෙව යානෙ සොළසකරිසප්පමාණං සඤ්ජාරාමං කාරෙසි. අම්භාකං පන භගවතො කාලෙ අනාථපිණ්ඩිකො නාම සෙට්ඨි කභාපණකොට්ඨසන්ථාරෙන කිණිත්වා තස්මිංයෙව යානෙ අට්ඨකරිසප්පමාණං සඤ්ජාරාමං කාරෙසි. ඉදං කිර යානං සබ්බබුද්ධානං අවිජහිතට්ඨානමෙව.

ඉති මහාබොධිමණ්ඩෙ සබ්බඤ්ඤානප්පත්තිතො යාව මහාපරිනිබ්බානමඤ්ඤා යස්මිං යස්මිං යානෙ භගවා විහාසි, ඉදං සන්තිකෙතිදානං නාම, තස්ස වසෙන සබ්බජාතකානි වණ්ණයිස්සාම.

නිදානකථා නිට්ඨිතා.

1. එකකනිපාතො

1. අපණ්ණකජාතකවණ්ණනා

1. අපණ්ණකවග්ගො

ඉමං තාව අපණ්ණකධම්මදෙසනං භගවා සාවත්ථී උපනිස්සාය ජෙනවනමහාවිහාරෙ විහරන්තො කපෙසි. කං පන ආරබ්භ අයං කථා සමුට්ඨිතාති? සෙට්ඨිස්ස සභායකෙ පඤ්චසතෙ තිත්ථියසාවකෙ. එකස්මිඤ්ඤි දිවසෙ අනාථපිණ්ඩිකො සෙට්ඨි අත්තනො සභායකෙ පඤ්චසතෙ අඤ්ඤාතිත්ථියසාවකෙ ආදාය ඛන්ථං මාලාගන්ධවිලෙපනඤ්චෙව සප්පිතෙලමධුචාණිතවත්ථච්ඡාදනාති ව ගාභාපෙත්වා ජෙනවනං ගන්ත්වා භගවන්තං වන්දිත්වා ගන්ධමාලාදිහි පුපෙත්වා හෙසප්පාති වෙව වත්ථාති ව භික්ඛුසඩ්ඨස්ස විස්සප්පෙත්වා ඡ නිසප්පාදොසෙ වජ්ජෙත්වා එකමන්තං නිසිදි. තෙපි අඤ්ඤාතිත්ථියසාවකා තථාගතං වන්දිත්වා සත්ථු පුණ්ණවන්දසස්සිරිකං මුඛං, ලක්ඛණානුඛාඤ්ජනපටිමණ්ඩිතං බ්‍යාමජපභාපරික්ඛිත්තං බ්‍රහ්මකායං, ආවෙලාවෙලා යමකයමකා හුත්වා නිව්ඡරන්තියො සනබුද්ධරස්මියො ව ඔලොකයමානා අනාථපිණ්ඩිකස්ස සමීපෙයෙව නිසිදිංසු.

අථ නෙසං සත්ථා මනොසිලාතලෙ සිහනාදං නදන්තො තරුණසිහො විය ගජ්ජන්තො පාචුස්සකමෙසො විය ව ආකාසගභිගං ඔතාරන්තො විය ව රතනදාමං ගන්ථෙත්තො විය ව අට්ඨඨගසමන්තාගතෙන සවතියෙන කමතියෙන බ්‍රහ්මස්සරෙන නානායාවිචිත්තං මධුරධම්මකථං කපෙසි. තෙ සත්ථු ධම්මදෙසනං සුත්වා පසන්නචිත්තා උට්ඨාය දසබලං වන්දිත්වා අඤ්ඤාතිත්ථියසරණං භිත්දිත්වා බුද්ධං සරණං අගමංසු. තෙ තතො පට්ඨාය නිව්චකාලං අනාථපිණ්ඩිකෙන සද්ධිං ගන්ධමාලාදිහත්ථා විහාරං ගන්ත්වා ධම්මං සුණන්ති, දානං දෙනති, සීලං රක්ඛන්ති, උපොසථකම්මං කරොන්ති.

අථ භගවා සාවත්ථීතො පුනදෙව රාජගහං අගමාසි. තෙ තථාගතස්ස ගතකාලෙ තං සරණං භිත්දිත්වා පුන අඤ්ඤාතිත්ථියසරණං ගන්ත්වා අත්තනො මූලට්ඨානෙයෙව පතිට්ඨිතා. භගවාපි සත්තට්ඨ මාසෙ චිතිනාමෙත්වා පුන ජෙනවනමෙව අගමාසි. අනාථපිණ්ඩිකො පුනපි තෙ ආදාය සත්ථු සන්තිකං ගන්ත්වා සත්ථාරං ගන්ධමාලාදිහි පුපෙත්වා වන්දිත්වා එකමන්තං නිසිදි. තෙපි භගවන්තං වන්දිත්වා එකමන්තං නිසිදිංසු. අථ නෙසං තථාගතෙ වාරිකං පක්කන්තෙ ගහිතසරණං භිත්දිත්වා පුන අඤ්ඤාතිත්ථියසරණමෙව ගහෙත්වා මූලෙ පතිට්ඨිතභාවං භගවතො ආරොවෙසි.

භගවා අපරිමිතකප්පකොට්ඨො නිරන්තරං පවත්තිතවට්ඨිසුවරිතානුභාවෙන දිඛ්ඛගන්ධගන්ධිතං නානාගන්ධපූරිතං රතනකරණ්ඩකං විවරන්තො විය මුඛපදුමං විවරිත්වා මධුරස්සරං නිව්ඡාරෙත්තො “සච්චං කිර තුම්හෙ උපාසකා තිණි සරණාති භිත්දිත්වා අඤ්ඤාතිත්ථියසරණං ගතා”ති පුච්ඡි. අථ තෙහි පටිච්ඡාදෙතුං අසක්කොන්තෙහි “සච්චං භගවා”ති චුත්තෙ සත්ථා “උපාසකා හෙට්ඨා අච්චිං උපරි භවග්ගං පරිච්ඡෙදං කත්වා තිරියං අපරිමාණාසු ලොකධාතුසු සීලාදිහි ගුණෙහි බුද්ධෙන සදිසො නාම නත්ථී, කුතො අධිකතරො”ති. “යාවතා, භික්ඛවෙ, සත්තා අපදා වා ද්විපදා වා වතුප්පදා වා බහුප්පදා වා, තථාගතො තෙසං අග්ගමක්ඛායති (සං. නි. 5.139; අ. නි. 4.34), යං කිඤ්චි චිත්තං ඉධ වා හුරං වා... පෙ... (බු. පා. 6.3; සු. නි. 226) අග්ගතො වෙ පසන්නාන”න්තිආදිහි (අ. නි. 4.34; ඉතිවු. 90) සුත්තෙහි පකාසිතෙ රතනත්තයගුණෙ පකාසෙත්වා “එවං උත්තමගුණෙහි සමන්තාගතං රතනත්තයං සරණං ගතා උපාසකා වා උපාසිකා වා නිරයාදීසු නිබ්බත්තකා නාම නත්ථී, අපායනිබ්බත්තිතො පන මුච්චිත්වා දෙවලොකෙ උප්පජ්ජිත්වා මහාසම්පත්තිං අනුභොන්ති, තස්මා තුම්හෙහි එවරූපං සරණං භිත්දිත්වා අඤ්ඤාතිත්ථියසරණං ගච්ඡන්තෙහි අයුත්තං කත”න්ති ආහ.

එත්ථ ව තිණි රතනාති මොක්ඛවසෙන උත්තමවසෙන සරණගතානං අපායෙසු නිබ්බත්තියා අභාවදීපනත්ථං ඉමානි සුත්තානි දස්සෙතබ්බානි –

“යෙ කෙච්ඡි බුද්ධං සරණං ගතාසෙ, න තෙ ගම්ස්සන්ති අපායභූමිං;
පභාය මානුසං දෙහං, දෙවකායං පරිපුරෙස්සන්ති. (දී. නි. 2.332; සං. නි. 1.37);

“යෙ කෙච්ඡි ධම්මං සරණං ගතාසෙ, න තෙ ගම්ස්සන්ති අපායභූමිං;
පභාය මානුසං දෙහං, දෙවකායං පරිපුරෙස්සන්ති.

“යෙ කෙච්ඡි සඩ්ඨං සරණං ගතාසෙ, න තෙ ගම්ස්සන්ති අපායභූමිං;
පභාය මානුසං දෙහං, දෙවකායං පරිපුරෙස්සන්ති.

“බහුං වෙ සරණං යන්ති, පබ්බතානි වනානි ව;
ආරාමරුක්ඛවෙතානි, මනුස්සා භයතජ්ජිතා.

“නෙතං බො සරණං බෙමං, නෙතං සරණමුත්තමං;
නෙතං සරණමාගම්ම, සබ්බදුක්ඛා පමුච්චති.

“යො ව බුද්ධඤ්ච ධම්මඤ්ච, සඤ්ඤාච සරණං ගතො;
චන්තාරි අරියසව්වානි, සම්මප්පඤ්ඤාය පස්සති.

“දුක්ඛං දුක්ඛසමුප්පාදං, දුක්ඛස්ස ව අතික්කමං;
අරියඤ්චට්ඨධ්මිකං මග්ගං, දුක්ඛපසමගාමිනං.

“එතං බො සරණං බෙමං, එතං සරණමුත්තමං;
එතං සරණමාගම්ම, සබ්බදුක්ඛා පමුවන්ති”ති. (ධ. ප. 188-192);

න කෙවලඤ්ච නෙසං සත්ථා එත්තකංයෙව ධම්මං දෙසෙසි, අපිච බො “උපාසකා බුද්ධානුස්සතිකම්මට්ඨානං නාම, ධම්මානුස්සතිකම්මට්ඨානං නාම, සඤ්ඤානුස්සතිකම්මට්ඨානං නාම සොනාපත්තිමග්ගං දෙනි, සොනාපත්තිඵලං දෙනි, සකදාගාමිමග්ගං දෙනි, සකදාගාමිඵලං දෙනි, අනාගාමිමග්ගං දෙනි, අනාගාමිඵලං දෙනි, අරහත්තමග්ගං දෙනි, අරහත්තඵලං දෙනි”තිඵවමාදීහිපි නයෙනි ධම්මං දෙසෙත්වා “එවරුපං නාම සරණං හින්දන්තෙනි අයුත්තං තුම්හෙති කත”න්ති ආහ. එත්ථ ව බුද්ධානුස්සතිකම්මට්ඨානාදීනං සොනාපත්තිමග්ගාදිප්පදානං “එකධම්මො, භික්ඛවෙ, භාවිතො බහුලිකතො එකත්තනිබ්බදාය විරාගාය නිරොධාය උපසමාය අභිඤ්ඤාය සම්බොධාය නිබ්බානාය සංවත්තති. කතමො එකධම්මො? බුද්ධානුස්සති”තිඵවමාදීහි (අ. නි. 1.296) සුත්තෙනි දීපෙනබ්බං.

එවං භගවා නානප්පකාරෙහි උපාසකෙ ඔවදිත්වා “උපාසකා පුබ්බෙපි මනුස්සා අසරණං ‘සරණ’න්ති තක්කග්ගාහෙන විරද්ධග්ගාහෙන ගහෙත්වා අමනුස්සපරිග්ගහිතෙ කන්තාරෙ යක්ඛක්ඛා හුත්වා මහාවිනාසං පත්තා, අපණ්ණකග්ගාහං පන එකංසිකග්ගාහං අවිරද්ධග්ගාහං ගහිතමනුස්සා තස්මිංයෙව කන්තාරෙ සොත්ථිභාවං පත්තා”ති වත්වා තුණ්හි අහොසි. අප්ථ බො අනාප්තිණ්ඩිකො ගහපති උට්ඨායාසනා භගවත්තං වන්දිත්වා අභිත්ථවිත්වා සිරස්මිං අඤ්ජලිං පතිට්ඨාපෙත්වා එවමාහ “භත්තෙ, ඉදානි තාව ඉමෙසං උපාසකානං උත්තමසරණං හින්දිත්වා තක්කග්ගහණං අම්භාකං පාකටං, පුබ්බෙ පන අමනුස්සපරිග්ගහිතෙ කන්තාරෙ තක්කිකානං විනාසො, අපණ්ණකග්ගාහං ගහිතමනුස්සානඤ්ච සොත්ථිභාවො අම්භාකං පටිච්ඡන්තො, තුම්භාකමෙව පාකටො, සාධු වත නො භගවා ආකාසෙ පුණ්ණවන්දං උට්ඨාපෙත්තො විය ඉමං කාරණං පාකටං කරොතු”ති. අප්ථ භගවා “මයා බො, ගහපති, අපරිමිතකාලං දස පාරමියො පුරෙත්වා ලොකස්ස කඬ්ඛවිජේදනත්ථමෙව සබ්බඤ්ඤානුඤ්ඤාණං පටිච්චිධං, සීභවසාය සුවණ්ණනාළිං පුරෙත්තො විය සක්කවචං සොතං ඔදහිත්වා සුණොහි”ති සෙට්ඨිතො සතුප්පාදං ජනෙත්වා හිමගබ්භං පදාලෙත්වා පුණ්ණවන්දං නිහරන්තො විය භවත්තරෙන පටිච්ඡන්තකාරණං පාකටං අකාසි.

අතීතෙ කාසිරිට්ඨෙ බාරාණසීනගරෙ බ්‍රහ්මදත්තො නාම රාජා අහොසි. තදා බොධිසත්තො සත්ථවාහකුලෙ පටිසන්ධිං ගහෙත්වා දසමාසව්වයෙන මාතුකුච්ඡිතො නික්ඛමිත්වා අනුපුබ්බෙන වයප්පත්තො පඤ්චහි සකටසතෙහි වණ්ජ්ජං කරොත්තො විවරති. සො කදාචි පුබ්බත්තතො අපරන්තං ගච්ඡති, කදාචි අපරන්තතො පුබ්බත්තං. බාරාණසීයංයෙව අඤ්ඤොපි සත්ථවාහපුත්තො අත්ථි බාලො අබ්බත්තො අනුපායකුසලො. තදා බොධිසත්තො බාරාණසීතො මහග්ගං භණ්ඩං ගහෙත්වා පඤ්ච සකටසතානි පුරෙත්වා ගමනසප්පානි කත්වා යපෙසි. සොපි බාලසත්ථවාහපුත්තො තථෙව පඤ්ච සකටසතානි පුරෙත්වා ගමනසප්පානි කත්වා යපෙසි.

තදා බොධිසත්තො වින්තෙසි “සචෙ අයං බාලසත්ථවාහපුත්තො මයා සද්ධිංයෙව ගම්ස්සති, සකටසහස්සෙ එකතො මග්ගං ගච්ඡන්තෙ මග්ගොපි නප්පහොස්සති, මනුස්සානං දාරුදකාදීනිපි, බලිබද්දානං තිණානිපි දුල්ලහානි භවිස්සන්ති, එතෙන වා මයා වා පුරතො ගන්තුං වට්ටති”ති. සො තං පක්කොසාපෙත්වා එතමත්ථං ආරොචෙත්වා “ද්විහිපි අම්හෙහි එකතො ගන්තුං න සක්කා, කිං ත්වං පුරතො ගම්ස්සසි, උදාහු පච්ඡතො”ති ආහ. සො වින්තෙසි “මයි පුරතො ගච්ඡන්තෙ බහු ආනිසංසා, මග්ගෙන අභින්නෙනෙව ගම්ස්සාමි, ගොණා අනාමට්ඨනිණං බාදිස්සන්ති, මනුස්සානං අනාමට්ඨං සුපෙය්‍යාපණ්ණං භවිස්සති, පසන්තං උදකං භවිස්සති, යථාරුචිං අග්ගං යපෙත්වා භණ්ඩං වික්කිණ්ණස්සාමි”ති. සො “අහං, සම්ම, පුරතො ගම්ස්සාමි”ති ආහ. බොධිසත්තොපි පච්ඡතො ගමනෙ බහු ආනිසංසෙ අද්දස. එවං හිස්ස අහොසි – “පුරතො ගච්ඡන්තා මග්ගෙ විසමට්ඨානං සමං කරිස්සන්ති, අහං තෙහි ගතමග්ගෙන ගම්ස්සාමි, පුරතො ගතෙහි බලිබද්දෙනි පරිණතථද්ධනිණෙ බාදිතෙ මම ගොණා පුන උට්ඨිතානි මධුරතිණානි බාදිස්සන්ති, ගහිතපණ්ණට්ඨානතො උට්ඨිතං මනුස්සානං සුපෙය්‍යාපණ්ණං මධුරං භවිස්සති, අනුදකෙ යානෙ ආවාටං බනිත්වා එතෙ උදකං උප්පාදෙස්සන්ති, තෙහි කතෙසු ආවාටෙසු මයං උදකං පිච්ඡාම, අග්ගට්ඨපනං නාම මනුස්සානං ජීවිතා වොරොපනසද්දසං, අහං පච්ඡතො ගන්ත්වා එතෙහි යපිතග්ගෙන භණ්ඩං වික්කිණ්ණස්සාමි”ති. අප්ථ සො එත්තකෙ ආනිසංසෙ දිස්වා “සම්ම, ත්වං පුරතො ගච්ඡාහි”ති ආහ. “සාධු, සම්මා”ති බාලසත්ථවාහො සකටානි යොජෙත්වා නික්ඛන්තො අනුපුබ්බෙන මනුස්සාවාසං අතික්කමිත්වා කන්තාරමුඛං පාපුණ්.

කන්තාරං නාම – වොරකන්තාරං, වාලකන්තාරං, නිරුදකකන්තාරං, අමනුස්සකන්තාරං, අප්පහක්ඛකන්තාරන්ති පඤ්චවිධං. තත්ථ වොරෙහි අධිට්ඨිතමග්ගො වොරකන්තාරං නාම. සීභාදීහි අධිට්ඨිතමග්ගො වාලකන්තාරං නාම. යත්ථ ත්භාසිතුං වා පාතුං වා උදකං නත්ථි, ඉදං නිරුදකකන්තාරං නාම. අමනුස්සාධිට්ඨිතං අමනුස්සකන්තාරං නාම. මූලබාදනීයාදිවර්ගිකං අප්පහක්ඛකන්තාරං නාම. ඉමස්මිං පඤ්චවිධෙ කන්තාරෙ තං කන්තාරං නිරුදකකන්තාරඤ්චෙව අමනුස්සකන්තාරඤ්ච. තස්මා සො බාලසත්ථවාහපුත්තො සකටෙසු මහත්තමහත්තා වාටියො යපෙත්වා උදකස්ස පුරාපෙත්වා සට්ඨියොජනිකං කන්තාරං පටිපජ්ජී.

අප්පස කන්තාරමජ්ඣං ගතකාලෙ කන්තාරෙ අධිවත්ථයක්ඛො “ඉමෙහි මනුස්සෙහි ගහිතං උදකං ඡඩ්ඛාපෙත්වා දුබ්බලෙ කත්වා සබ්බෙව තෙ ඛාදිස්සාමී”ති සබ්බසෙනතරුණබලිබද්දයුත්තං මනොරමං යානකං මාපෙත්වා ධනුකලාපඵලකාචුඩගත්ථෙහි දසහි ද්වාදසහි අමනුස්සෙහි පරිවුතො උප්පලකුමුදානි පිළන්ධිත්වා අල්ලකොසො අල්ලවත්ථො ඉස්සරපුරිසො විය තස්මිං යානකෙ නිසිදිත්වා කද්දමමක්ඛිතෙහි වක්කෙහි පටිපථං අගමාසි. පරිවාරඅමනුස්සාපිස්ස පුරතො ව පච්ඡතො ව ගච්ඡන්තා අල්ලකෙසා අල්ලවත්ථා උප්පලකුමුදමාලා පිළන්ධිත්වා පදුමපුණ්ඩරිකකලාපෙ ගහෙත්වා හිසමුළාලානි ඛාදන්තා උදකබිත්දුහි වෙව කලලෙහි ව පග්ගරන්තෙහි අගමංසු. සත්ථවාහා ව නාම යදා ධුරවාතො වායති, තදා යානකෙ නිසිදිත්වා උපට්ඨාකපරිවුතා රජං පරිහරන්තා පුරතො ගච්ඡන්ති. යදා පච්ඡතො වාතො වායති, තදා තෙනෙව නයෙන පච්ඡතො ගච්ඡන්ති. තදා පන ධුරවාතො අහොසි, තස්මා සො සත්ථවාහපුත්තො පුරතො අගමාසි.

යක්ඛො තං ආගච්ඡන්තං දිස්වා අත්තනො යානකං මග්ගා ඔක්කමාපෙත්වා “කහං ගච්ඡා”ති තෙන සද්ධිං පටිසන්ථාරං අකාසි. සත්ථවාහොපි අත්තනො යානකං මග්ගා ඔක්කමාපෙත්වා සකටානං ගමනොකාසං දත්වා එකමන්තෙ ධීතො තං යක්ඛං අවොච “හො, අමිහෙ තාව බාරාණසිතො ආගච්ඡාම. තුමිහෙ පන උප්පලකුමුදානි පිළන්ධිත්වා පදුමපුණ්ඩරිකහත්ථා හිසමුළාලානි ඛාදන්තා කද්දමමක්ඛිතා උදකබිත්දුහි පග්ගරන්තෙහි ආගච්ඡාම. කිං නු ඛො තුමිහෙහි ආගතමග්ගෙ දෙවො වස්සති, උප්පලාදිසඤ්ජන්තානි වා සරානි අත්ථී”ති පුච්ඡි. යක්ඛො තස්ස කථං සුත්වා “සමම්, කිං නාමෙතං කථෙසි. එසා නිලවනරාජී පඤ්ඤායති. තතො පට්ඨාය සකලං අරඤ්ඤං එකොදකං, නිබද්ධං දෙවො වස්සති, කන්දරා පුරා, තස්මිං තස්මිං යානෙ පදුමාදිසඤ්ජන්තානි සරානි අත්ථී”ති වත්වා පටිපාටියා ගච්ඡන්තෙසු සකටෙසු “ඉමානි සකටානි ආදාය කහං ගච්ඡා”ති පුච්ඡි. “අසුකජනපදං නාමා”ති. “ඉමස්මිං විමස්මිඤ්ච සකටෙ කිං නාම භණ්ඩ”න්ති? “අසුකඤ්ච අසුකඤ්චා”ති. “පච්ඡතො ආගච්ඡන්තං සකටං අතිවිය ගරුකං හුත්වා ආගච්ඡති, එතස්මිං කිං භණ්ඩ”න්ති? “උදකං එත්ථා”ති. “පරතො තාව උදකං ආනෙන්තෙහි වො මනාපං කතං, ඉතො පට්ඨාය පන උදකෙන කිව්වං නත්ථී, පුරතො බහු උදකං, වාටියො හින්දිත්වා උදකං ඡඩ්ඛෙත්වා සුබෙන ගච්ඡා”ති ආහ. එවඤ්ච පන වත්වා “තුමිහෙ ගච්ඡා, අමිහාකං පපඤ්චො හොති”ති ථොකං ගන්ත්වා තෙසං අදස්සනං පත්වා අත්තනො යක්ඛනගරමෙව අගමාසි.

සොපි බාලසත්ථවාහො අත්තනො බාලතාය යක්ඛස්ස වචනං ගහෙත්වා වාටියො හින්දාපෙත්වා පසතමන්තම්පි උදකං අනවසෙසෙත්වා සබ්බං ඡඩ්ඛාපෙත්වා සකටානි පාජාපෙසි, පුරතො අප්පමන්තකම්පි උදකං නාහොසි, මනුස්සා පාතීයං අලහන්තා කිලම්සු. තෙ යාව සුරියත්ථිගමනා ගන්ත්වා සකටානි මොවෙත්වා පරිවට්ටකෙන යපෙත්වා ගොණෙ වක්කෙසු බන්ධිංසු. තෙව ගොණානං උදකං අහොසි, න මනුස්සානං යාගුහන්තං වා. දුබ්බලමනුස්සා තත්ථ තත්ථ නිපජ්ජිත්වා සයිංසු. රත්තිභාගසමන්තරෙ යක්ඛා යක්ඛනගරතො ආගන්ත්වා සබ්බෙපි ගොණෙ ව මනුස්සෙ ව ජීවිතක්ඛයං පාපෙත්වා මංසං ඛාදිත්වා අට්ඨීති අවසෙසෙත්වා අගමංසු. එවමෙකං බාලසත්ථවාහපුත්තං නිස්සාය සබ්බෙපි තෙ විනාසං පාපුණිංසු, හත්ථට්ඨිකාදිනි දිසාවිදිසාසු විජ්ජකිණ්ණානි අහෙසු. පඤ්ච සකටසතානි යථාපුරිතානෙව අට්ඨංසු.

බොධිසත්තොපි ඛො බාලසත්ථවාහපුත්තස්ස නික්ඛන්තදිවසතො මාසඩ්ඪමාසං වීතිනාමෙත්වා පඤ්චති සකටසතෙහි නගරා නික්ඛම්ම අනුපුබ්බෙන කන්තාරමුඛං පාපුණි. සො තත්ථ උදකවාටියො පුරෙත්වා බහුං උදකං ආදාය බන්ධාවාලෙ හෙරිං වරාපෙත්වා මනුස්සෙ සන්තිපාතෙත්වා එවමාහ “තුමිහෙ මං අනාපුච්ඡිත්වා පසතමන්තම්පි උදකං මා වළඤ්ජයිත්ථ, කන්තාරෙ විසරුක්ඛා නාම හොන්ති, පත්තං වා පුජ්ථං වා ඵලං වා තුමිහෙහි පුරෙ අබාදිතපුබ්බං මං අනාපුච්ඡිත්වා මා ඛාදිත්ථා”ති. එවං මනුස්සානං ඔවාදං දත්වා පඤ්චති සකටසතෙහි කන්තාරං පටිපජ්ජී. තස්මිං කන්තාරමජ්ඣං සම්පත්තෙ සො යක්ඛො පුරිමනයෙනෙව බොධිසත්තස්ස පටිපටෙ අත්තනං දස්සෙසි. බොධිසත්තො තං දිස්වාච අඤ්ඤාසි “ඉමස්මිං කන්තාරෙ උදකං නත්ථී, නිරුද්ධකන්තාරො නාමෙස, අයඤ්ච නිබ්භයො රත්තනෙත්තො, ඡායාපිස්ස න පඤ්ඤායති, නිස්සංසයං ඉමිනා පුරතො ගතො බාලසත්ථවාහපුත්තො සබ්බං උදකං ඡඩ්ඛාපෙත්වා කිලමෙත්වා සපරිසො ඛාදිතො හවිස්සති, මය්හං පන පණ්ඩිතභාවං උපායකොසල්ලං න ජානාති මඤ්ඤෙ”ති. තතො නං ආහ “ගච්ඡා තුමිහෙ, මයං වාණිජා නාම අඤ්ඤං උදකං අදිස්වා ගහිතඋදකං න ඡඩ්ඛෙම, දිට්ඨට්ඨානෙ පන ඡඩ්ඛෙත්වා සකටානි සල්ලහුකානි කත්වා ගම්ස්සාමා”ති යක්ඛො ථොකං ගන්ත්වා අදස්සනං උපගම්ම අත්තනො යක්ඛනගරමෙව ගතො.

යක්ඛෙ පන ගතෙ මනුස්සා බොධිසත්තං ආහංසු “අයා, එතෙ මනුස්සා ‘එසා නිලවනරාජී පඤ්ඤායති, තතො පට්ඨාය නිබද්ධං දෙවො වස්සති’ති වත්වා උප්පලකුමුදමාලාධාරිතො පදුමපුණ්ඩරිකකලාපෙ ආදාය හිසමුළාලානි ඛාදන්තා අල්ලවත්ථා අල්ලකෙසා උදකබිත්දුහි පග්ගරන්තෙහි ආගතා, උදකං ඡඩ්ඛෙත්වා සල්ලහුකෙහි සකටෙහි බිජ්ජං ගච්ඡාමා”ති. බොධිසත්තො තෙසං කථං සුත්වා සකටානි යපාපෙත්වා සබ්බෙ මනුස්සෙ සන්තිපාතාපෙත්වා “තුමිහෙහි ‘ඉමස්මිං කන්තාරෙ සරො වා පොක්ඛරණී වා අත්ථී’ති කස්සචි සුතපුබ්බ”න්ති පුච්ඡි. “න, අයා, සුතපුබ්බ”න්ති. නිරුද්ධකන්තාරො නාම එසො, ඉදානි එකච්චෙ මනුස්සා “එතාය නිලවනරාජියා පුරතො දෙවො වස්සති”ති වදන්ති, “චුට්ඨිවාතො නාම කිත්තකං යානං වායති”ති? “යොජනමත්තං, අයා”ති. “කච්චි පන වො එකස්සාපි සරිරං චුට්ඨිවාතො පහරති”ති? “නත්ථී අයා”ති. “මෙසසිසං නාම කිත්තකෙ යානෙ පඤ්ඤායති”ති? “නියොජනමත්තෙ අයා”ති. “අත්ථී පන වො කෙනචි එකම්පි මෙසසිසං දිට්ඨ”න්ති? “නත්ථී, අයා”ති. “විජ්ජුලතා නාම කිත්තකෙ යානෙ පඤ්ඤායති”ති? “වතුජ්ජඤ්චයොජනමත්තෙ, අයා”ති. “අත්ථී පන වො කෙනචි විජ්ජුලතොභාසො දිට්ඨො”ති? “නත්ථී, අයා”ති. “මෙසසද්දො නාම කිත්තකෙ යානෙ සුයාති”ති?

“එකද්වියොපනමත්තෙ, අය්‍යා”ති. “අත්ථි පන වො කෙනච් මෙසසද්දො සුතො”ති? “නත්ථි, අය්‍යා”ති. “න එතෙ මනුස්සා, යක්ඛා එතෙ, අමිහෙ උදකං ඡඩ්ඛාපෙත්වා දුබ්බලෙ කත්වා බාදිතුකාමා ආගතා භවිස්සන්ති. පුරතො ගතො බාලසත්ථවාහපුත්තො න උපායකුසලො. අද්ධා සො එතෙහි උදකං ඡඩ්ඛාපෙත්වා කිලමෙත්වා බාදිතො භවිස්සති, පඤ්ච සකට්ඨනානි යථාපුරිතානෙව යිතානි භවිස්සන්ති. අප්ප මයං තානි පස්සිස්සාම, පසතමත්තම්පි උදකං අඡඩ්ඛෙත්වා සිසිසං පාපෙථා”ති පාපාපෙසි.

සො ගච්ඡන්තො යථාපුරිතානෙව පඤ්ච සකට්ඨනානි ගොණමනුස්සානඤ්ච භත්ථට්ඨිකාදීනි දිසාවිදිසාසු විප්පකිණ්ණානි දිස්වා සකට්ඨානි මොවාපෙත්වා සකට්ඨව්වට්ඨකෙන ඛන්ධාවාරං ඛන්ධාපෙත්වා කාලස්සෙව මනුස්සෙව ගොණෙව සායමාසභත්තං භොජාපෙත්වා මනුස්සානං මජ්ඣෙ ගොණෙ නිපජ්ජාපෙත්වා සයං බලනායකො හුත්වා බග්ගහත්ථො තියාමරත්තිං ආරක්ඛං ගහෙත්වා යිතකොව අරුණං උට්ඨාපෙසි. පුනදිවසෙ පන පාතොව සබ්බකිච්චානි නිට්ඨාපෙත්වා ගොණෙ භොජෙත්වා දුබ්බලසකට්ඨානි ඡඩ්ඛාපෙත්වා ථීරානි ගාහාපෙත්වා අප්පග්ගං භණ්ඩං ඡඩ්ඛාපෙත්වා මහග්ගං භණ්ඩං ආරොපාපෙත්වා යථාධිප්පෙන ධානං ගන්ත්වා දිගුණනිගුණෙන මූලෙන භණ්ඩං වික්කිණ්ණත්වා සබ්බං පරිසං ආදාය පුන අත්තනො නගරමෙව අගමාසි.

සත්ථා ඉමං ධම්මකථං කථෙත්වා “එවං, ගහපති, පුබ්බෙ තක්කග්ගාහගාහිනො මහාවිනාසං පත්තා, අපණ්ණකග්ගාහගාහිනො පන අමනුස්සානං භත්ථතො මුච්චිත්වා සොත්ථිනා ඉච්ඡිතට්ඨානං ගන්ත්වා පුන සකට්ඨානමෙව පච්චාගමිංසු”ති වත්වා ද්වෙපි වත්ථුනි සටෙත්වා ඉමිස්සා අපණ්ණකධම්මදෙසනාය අභිසම්මුද්ධො හුත්වා ඉමං ගාථමාහ –

1. “අපණ්ණකං ධානමෙකෙ, දුතියං ආහු තක්කිකා;
එතදඤ්ඤාය මෙධාවි, තං ගණ්හෙ යදපණ්ණක”න්ති.

තත්ථ අපණ්ණකන්ති එකංසිකං අවිරද්ධං නියානිකං. ධානන්ති කාරණං. කාරණඤ්ඤි යස්මා තදායත්තචුත්තිතාය එලං තිට්ඨති නාම, තස්මා “ධාන”න්ති වුච්චති, “ධානඤ්ච ධානතො අට්ඨානඤ්ච අට්ඨානතො”තිආදිසු (විභ. 809) වස්ස පයොගො වෙදිතබ්බො. ඉති “අපණ්ණකං ධාන”න්ති පදද්වයෙනාපි “යං එකන්තභිතසුඛාවහත්තා පණ්ඩිතෙහි පටිපන්නං එකංසිකකාරණං අවිරද්ධකාරණං නියානිකකාරණං, තං ඉද”න්ති දිපෙති. අයමෙත්ථ සබ්බෙපො, පහෙදතො පන තිණි සරණගමනානි, පඤ්ච සීලානි, දස සීලානි, පාතිමොක්ඛසංවරො, ඉන්ද්‍රියසංවරො, ආර්ථපාරිසුද්ධි, පච්චයපටිසෙවනං, සබ්බම්පි වතුපාරිසුද්ධිසීලං; ඉන්ද්‍රියෙසු ගුත්තද්වාරතා, භොජනෙ මත්තඤ්ඤා, ජාගරියානුයොගො, ඤානං, විපස්සනා, අභිඤ්ඤා, සමාපත්ති, අරියමග්ගො, අරියඵලං, සබ්බම්පෙනං අපණ්ණකට්ඨානං අපණ්ණකපටිපදා, නියානිකපටිපදානි අත්ථො.

යස්මා ච පන නියානිකපටිපදාය එතං නාමං, තස්මායෙව භගවා අපණ්ණකපටිපදං දස්සෙන්තො ඉමං සුත්තමාහ

“තිහි, භික්ඛවෙ, ධම්මෙහි සමන්තාගතො භික්ඛු අපණ්ණකපටිපදං පටිපන්නො භොති, යොනි වස්ස ආරද්ධා භොති ආසවානං ඛයාය . කතමෙහි තිහි? ඉධ, භික්ඛවෙ , භික්ඛු ඉන්ද්‍රියෙසු ගුත්තද්වාරො භොති, භොජනෙ මත්තඤ්ඤා භොති, ජාගරියං අනුයුත්තො භොති. කථඤ්ච, භික්ඛවෙ, භික්ඛු ඉන්ද්‍රියෙසු ගුත්තද්වාරො භොති? ඉධ, භික්ඛවෙ, භික්ඛු චක්ඛුනා රූපං දිස්වා න නිමිත්තග්ගාහි භොති...පෙ.... එවං ඛො, භික්ඛවෙ, භික්ඛු ඉන්ද්‍රියෙසු ගුත්තද්වාරො භොති.

“කථඤ්ච, භික්ඛවෙ, භික්ඛු භොජනෙ මත්තඤ්ඤා භොති? ඉධ, භික්ඛවෙ, භික්ඛු පටිසම්ඛා යොනිසො ආහාරං ආහාරෙති නෙව දවාය න මදාය...පෙ.... එවං ඛො, භික්ඛවෙ, භික්ඛු භොජනෙ මත්තඤ්ඤා භොති.

“කථඤ්ච, භික්ඛවෙ, භික්ඛු ජාගරියං අනුයුත්තො භොති. ඉධ, භික්ඛවෙ, භික්ඛු දිවසං වඩ්ඪකමෙන නිසජ්ජාය...පෙ.... එවං ඛො, භික්ඛවෙ, භික්ඛු ජාගරියං අනුයුත්තො භොති”ති (අ. නි. 3.16).

ඉමස්මිඤ්ඤාපි සුත්තෙ තයොව ධම්මා වුත්තා. අයං පන අපණ්ණකපටිපදා යාව අරහත්තඵලං ලබ්භතෙව . තත්ථ අරහත්තඵලම්පි, ඵලසමාපත්තිවිහාරස්ස වෙව, අනුපාදාපරිතිබ්බානස්ස ච, පටිපදායෙව නාම භොති.

එකෙති එකච්චෙ පණ්ඩිතමනුස්සා. තත්ථ කිඤ්ඤාපි “අසුකා නාමා”ති නියමො නත්ථි, ඉදං පන සපරිසං බොධිසත්තංයෙව සන්ධාය වුත්තන්ති වෙදිතබ්බං. දුතියං ආහු තක්කිකානි දුතියන්ති පඨමතො අපණ්ණකට්ඨානතො නියානිකකාරණතො දුතියං තක්කග්ගාහකාරණං අනියානිකකාරණං. ආහු තක්කිකානි එත්ථ පන සද්ධිං පුරිමපදෙන අයං යොජනා – අපණ්ණකට්ඨානං එකංසිකකාරණං අවිරද්ධකාරණං නියානිකකාරණං එකෙ බොධිසත්තප්පමුඛා පණ්ඩිතමනුස්සා ගණ්හිංසු. යෙ පන බාලසත්ථවාහපුත්තප්පමුඛා තක්කිකා ආහු, තෙ දුතියං සාපරාධං අනෙකංසිකට්ඨානං වීරද්ධකාරණං අනියානිකකාරණං අග්ගහෙසුං. තෙසු යෙ අපණ්ණකට්ඨානං අග්ගහෙසුං, තෙ සුක්කපටිපදං පටිපන්නා. යෙ දුතියං “පුරතො භවිතබ්බං උදකෙනා”ති තක්කග්ගාහසම්බාතං අනියානිකකාරණං අග්ගහෙසුං. තෙ කණ්හපටිපදං පටිපන්නා.

තත්ප් සුක්කපටිපදා අපරිහානිපටිපදා, කණ්හපටිපදා පරිහානිපටිපදා. තස්මා යෙ සුක්කපටිපදං පටිපන්නා, තෙ අපරිහිනා සොත්ථිභාවං පත්තා. යෙ පන කණ්හපටිපදං පටිපන්නා, තෙ පරිහිනා අන්යායාසනං ආපන්නාති ඉමමත්ථං භගවා අනාට්ඨිණ්ඩිකස්ස ගහපතිනො චත්ථා උත්තරි ඉදමාහ “එතදඤ්ඤාය මෙධාවී, තං ගණ්හෙ යදපණ්ණක”න්ති.

තත්ප් එතදඤ්ඤාය මෙධාවීති “මෙධා”ති ලද්ධනාමාය විපුලාය විසුද්ධාය උත්තමාය පඤ්ඤාය සමන්නාගතො කුලපුත්තො එතං අපණ්ණකෙ වෙව සපණ්ණකෙ වාති ද්විසු අතක්කග්ගාහතක්කග්ගාහසඬ්ඛාතෙසු යානෙසු ගුණදොසං වුද්ධිභානිං අත්ථානත්ථං ඤත්ථාති අත්ථො. තං ගණ්හෙ යදපණ්ණකන්ති යං අපණ්ණකං එකංසිකං සුක්කපටිපදාඅපරිහානියපටිපදාසඬ්ඛාතං නියායානිකකාරණං, තදෙව ගණ්හෙයා. කස්මා? එකංසිකාදිභාවතොයෙව. ඉතරං පන න ගණ්හෙයා. කස්මා? අනෙකංසිකාදිභාවතොයෙව. අයඤ්ඨි අපණ්ණකපටිපදා නාම සබ්බෙසං බුද්ධපච්චෙකබුද්ධබුද්ධපුත්තානං පටිපදා. සබ්බබුද්ධා හි අපණ්ණකපටිපදායමෙව යත්ථා දළ්භෙන චිරියෙන පාරමියො පුරෙත්ථා බොධිමුලෙ බුද්ධා නාම භොන්ති, පච්චෙකබුද්ධා පච්චෙකබොධිං උප්පාදෙන්ති, බුද්ධපුත්තා සාවකපාරමිඤ්ඤාණං පටිවිජ්ඣන්ති.

ඉති භගවා තෙසං උපාසකානං තිස්සො කුලසම්පත්තියො ච ඡ කාමසග්ගෙ බ්‍රහ්මලොකසම්පත්තියො ච දත්ථාපි පරියොසානෙ අරහත්තමග්ගඵලදායිකා අපණ්ණකපටිපදා නාම, චතුසු අපායෙසු පඤ්චසු ච නිවකුලෙසු නිබ්බත්තිදායිකා සපණ්ණකපටිපදා නාමාති ඉමං අපණ්ණකධම්මදෙසනං දස්සෙත්ථා උත්තරි චත්තාරි සච්චාති සොළසහි ආකාරෙහි පකාසෙසි. චතුසච්චපරියොසානෙ සබ්බෙසි තෙ පඤ්චසනා උපාසකා සොතාපත්තිඵලෙ පතිට්ඨහිංසු.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්ථා දස්සෙත්ථා ද්වෙ චත්ථුති කට්ඨත්ථා අනුසන්ධිං සට්ඨත්ථා ජාතකං සමොධානෙත්ථා දස්සෙසි – “තස්මිං සමයෙ බාලසත්ථවාහපුත්තො දෙවදත්තො අහොසි, තස්ස පරිසා දෙවදත්තපරිසාව, පණ්ඩිතසත්ථවාහපුත්තපරිසා බුද්ධපරිසා, පණ්ඩිතසත්ථවාහපුත්තො පන අහමෙව අහොසි”න්ති දෙසනං නිට්ඨාපෙසි.

2. වණ්ණුපට්ඨානකවණ්ණනා අපණ්ණකජාතකවණ්ණනා පඨමා.

අකිලාසුනොති ඉමං ධම්මදෙසනං භගවා සාවත්ථියං විහරන්තො කට්ඨෙසි. කං පන ආරබ්භාති? එකං ඔස්සට්ඨවීරියං භික්ඛුං. තථාගතෙ කිරි සාවත්ථියං විහරන්තෙ එකො සාවත්ථිවාසී කුලපුත්තො ජෙනවනං ගන්ත්ථා සත්ථු සන්තිකෙ ධම්මදෙසනං සුත්ථා පසන්නචිත්තො කාමෙසු ආදීනවං දිස්වා පබ්බජිත්ථා උපසම්පදාය පඤ්චවස්සිකො හුත්ථා ද්වෙ මාතිකා උග්ගණ්හිත්ථා විපස්සනාවාරං සික්ඛිත්ථා සත්ථු සන්තිකෙ අත්තනො චිත්තරුචියං කම්මට්ඨානං ගහෙත්ථා එකං අරඤ්ඤං පවිසිත්ථා වස්සං උපගන්ත්ථා තෙමාසං වායමන්තොපි ඔභාසමන්තං වා නිමිත්තමන්තං වා උප්පාදෙතුං නාසක්ඛි.

අට්ඨස්ස එතදහොසි “සත්ථාරා චත්තාරො පුග්ගලා කථිතා, තෙසු මයා පදපරමෙන භවිතබ්බං, නත්ථි මඤ්ඤෙ මස්භං ඉමස්මිං අත්තභාවෙ මග්ගො වා ඵලං වා, කිං කරිස්සාමි අරඤ්ඤවාසෙන, සත්ථු සන්තිකං ගන්ත්ථා රුපසොභග්ගජපත්තං බුද්ධසරීරං ඔලොකෙන්තො මධුරං ධම්මදෙසනං සුණන්තො විහරිස්සාමි”ති පුන ජෙනවනමෙව පච්චාගමාසි. අට්ඨ නං සන්දිට්ඨසම්භත්තා ආහංසු – “ආවුසො, ත්වං සත්ථු සන්තිකෙ කම්මට්ඨානං ගහෙත්ථා ‘සමණධම්මං කරිස්සාමි’ති ගතො, ඉදානි පන ආගන්ත්ථා සඬ්ඛණ්කාය අභිරමානො වරසි, කිං නු බො තෙ පබ්බජිතකිව්චං මත්ථකං පත්තං, අප්පට්ඨසන්ධිකො ජානොසි”ති? ආවුසො, අහං මග්ගං වා ඵලං වා අලභිත්ථා “අභබ්බපුග්ගලෙන මයා භවිතබ්බ”න්ති වීරියං ඔස්සජිත්ථා ආගතොමිහිති. “අකාරණං තෙ, ආවුසො, කතං දළ්භවීරියස්ස සත්ථු සාසනෙ පබ්බජිත්ථා වීරියං ඔස්සජන්තෙ, අයුත්තං තෙ කතං, එහි තථාගතස්ස දස්සෙමා”ති තං ආදාය සත්ථු සන්තිකං අගමංසු.

සත්ථා තං දිස්වා එවමාහ “භික්ඛවෙ, තුම්හෙ එතං භික්ඛුං අනිච්ඡමානං ආදාය ආගතා, කිං කතං ඉමිනා”ති? “භන්තෙ, අයං භික්ඛු ඵවරුපෙ නියායානිකසාසනෙ පබ්බජිත්ථා සමණධම්මං කරොන්තො වීරියං ඔස්සජිත්ථා ආගතො”ති ආහංසු. අට්ඨ නං සත්ථා ආහ “සච්චං කිරි තයා භික්ඛු වීරියං ඔස්සට්ඨ”න්ති? “සච්චං, භගවා”ති. “කිං පන ත්වං භික්ඛු ඵවරුපෙ මම සාසනෙ පබ්බජිත්ථා ‘අප්පට්ඨො’ති වා ‘සන්තුට්ඨො’ති වා ‘පච්චිත්තො’ති වා ‘ආරද්ධවීරියො’ති වා එවං අත්තානං අජානාපෙත්ථා ‘ඔස්සට්ඨවීරියො භික්ඛු’ති ජානාපෙසි. නනු ත්වං පුබ්බෙ වීරියවා අහොසි, තයා එකෙන කතං වීරියං නිස්සාය මරුකන්තාරෙ පඤ්චසු සකට්ඨකෙසු මනුස්සා ව ගොණා ව පානියං ලභිත්ථා සුඛතා ජාතා , ඉදානි කස්මා වීරියං ඔස්සජ්ඣ”ති. සො භික්ඛු එත්තකෙන වචනෙන උපත්ථම්භිතො අහොසි.

තං පන කථං සුත්ථා භික්ඛු භගවන්තං යාවිංසු – “භන්තෙ, ඉදානි ඉමිනා භික්ඛුනා වීරියස්ස ඔස්සට්ඨභාවො අම්භාකං පාකටො, පුබ්බෙ පනස්ස එකස්ස වීරියං නිස්සාය මරුකන්තාරෙ ගොණමනුස්සානං පානියං ලභිත්ථා සුඛිතභාවො පටිච්ඡන්තො, තුම්භාකං සබ්බඤ්ඤානඤ්ඤාණස්සෙව පාකටො, අම්භාකම්පෙන කාරණං කට්ඨං”ති. “තෙන හි, භික්ඛවෙ, සුභාථා”ති භගවා තෙසං භික්ඛුනං සතුප්පාදං ජනෙත්ථා භවන්තරෙන පටිච්ඡන්තකාරණං පාකටමකාසි.

අතීත කාසිරිටියේ බාරාණසිය. බ්‍රහ්මදත්ත රජු. කාරොත්ත බොධිසත්තෝ සත්ථවාහකුලෙ පටිසන්ධිං ගහෙන්වා වයප්පත්තෝ පඤ්චහි සකටසතෙහි චණ්ද්‍රජං කරොත්තෝ විවරති. සො එකදා සට්ඨියොජනිකං මරුකන්තාරං පටිපජ්ජී. තස්මිං කන්තාරෙ සුබ්බමාලුකා මුට්ඨිනා ගහිතා හත්ථෙ න තිට්ඨති, සුරියුග්ගමනතො පටියාය අභිගාරාරාසි විය උණ්භා හොති, න සක්කා අක්කමිතුං. තස්මා තං පටිපජ්ජන්තා දාරුකතිලනණ්ඩුලාදීනි සකටෙහි ආදාය රත්තිමෙව ගන්ත්වා අරුණුග්ගමනෙ සකටානි පරිවට්ටං කත්වා මත්ථකෙ මණ්ඩපං කාරොත්වා කාලස්සෙව ආහාරකිච්චං නිට්ඨාපෙන්වා ඡායාය නිසින්තා දිවසං බෙපෙන්වා අත්ථභිගතෙ සුරියෙ සායමාසං භුඤ්ජිත්වා භූමියා සිතලාය ඡායාය සකටානි යොපෙන්වා ගව්ජන්ති, සමුද්දගමනසදිසමෙව ගමනං හොති. ථලනියාමකො නාම ලද්ධුං වට්ටති, සො තාරකසඤ්ඤා සත්ථං තාරොති.

සොපි සත්ථවාහො තස්මිං කාලෙ ඉමිනාව නියාමෙන තං කන්තාරං ගව්ජන්තො එකුනසට්ඨි යොජනානි ගන්ත්වා “ඉදානි එකරත්තෙනෙව මරුකන්තාරා නික්ඛමනං හවිස්සති”ති සායමාසං භුඤ්ජිත්වා සබ්බං දාරුදකං බෙපෙන්වා සකටානි යොපෙන්වා පායාසි. නියාමකො පන සුරිමසකටෙ ආසනං පත්ථරාපෙන්වා ආකාසෙ තාරකං ඔලොකෙන්තො “ඉතො පාපෙථ, ඉතො පාපෙථා”ති වදමානො නිපජ්ජී. සො දීඝමද්ධානං අනිද්දායනභාවෙන කිලන්තො නිද්දං ඔක්කමී, ගොණෙ නිවත්තිත්වා ආගතමග්ගමෙව ගණ්හන්තෙ න අඤ්ඤාසි. ගොණා සබ්බරත්තිං අගමංසු. නියාමකො අරුණුග්ගමනවෙලාය පබුද්ධො නක්ඛන්තං ඔලොකෙන්වා “සකටානි නිවත්තෙථ නිවත්තෙථා”ති ආහ. සකටානි නිවත්තෙන්වා පටිපාටිං කරොත්තානඤ්ඤෙව අරුණො උග්ගතො. මනුස්සා “භියො ආමිභාකං නිවිට්ඨබන්ධාවාරට්ඨානමෙවෙනං, දාරුදකමිපි නො ඛිණං, ඉදානි නට්ඨමිහා”ති සකටානි මොවෙන්වා පරිවට්ටකෙන යපෙන්වා මත්ථකෙ මණ්ඩපං කත්වා අත්තනො අත්තනො සකටස්ස හෙට්ඨා අනුසොවන්තා නිපජ්ජීසු.

බොධිසත්තො “මයි වීරියං ඔස්සජන්තෙ සබ්බෙ විනස්සිස්සන්ති”ති පාතො සිතලවෙලායමෙව ආභිණ්ඩන්තො එකං දබ්බතිණගච්ඡං දිස්වා “ඉමානි තිණානි හෙට්ඨා උදකසිනෙනෙන උට්ඨිතානි හවිස්සන්ති”ති වින්තෙන්වා කුද්දාලං ගාහාපෙන්වා තං පදෙසං බණාපෙසි, තෙ සට්ඨිහත්ථට්ඨානං බණංසු. එත්තකං යානං බණිත්වා පහරන්තානං කුද්දාලො හෙට්ඨාපාසාණෙ පටිහඤ්ඤි, පහටමත්තෙ සබ්බෙ වීරියං ඔස්සජීසු. බොධිසත්තො පන “ඉමස්ස පාසාණස්ස හෙට්ඨා උදකෙන හවිතබ්බ”න්ති ඔතරිත්වා පාසාණෙ යිතො ඔණමිත්වා සොතං ඔදහිත්වා සද්දං ආවජ්ජෙන්තො හෙට්ඨා උදකස්ස පවත්තනසද්දං සුත්වා උත්තරිත්වා වූච්ඡට්ඨාකං ආහ – “තාත, තයා වීරියෙ ඔස්සට්ඨෙ සබ්බෙ විනස්සිස්සාම, ත්වං වීරියං අනොස්සජන්තො ඉමං අයකුටං ගහෙන්වා ආවාටං ඔතරිත්වා එතස්මිං පාසාණෙ පහාරං දෙහී”ති. සො තස්ස වචනං සම්පට්ඨිත්වා සබ්බෙසු වීරියං ඔස්සජිත්වා යිතෙසුපි වීරියං අනොස්සජන්තො ඔතරිත්වා පාසාණෙ පහාරං අදාසි. පාසාණො මජ්ඣෙ භිජ්ජිත්වා හෙට්ඨා පතිත්වා සොතං සන්තිරුමිහිත්වා අට්ඨාසි, තාලක්ඛන්ධජ්ජමාණා උදකවට්ටි උග්ගඤ්ජී. සබ්බෙ පානියං පිවිත්වා න්භායිංසු, අතිරෙකානි අක්ඛයුගාදීනි එාලෙන්වා යාගුහන්තං පවිත්වා භුඤ්ජිත්වා ගොණෙ ව හොපෙන්වා සුරියෙ අත්ථභිගතෙ උදකාවාටසම්පෙ ධජං බන්ධිත්වා ඉච්ඡිතට්ඨානං අගමංසු. තෙ තත්ථ හණ්ඩං වික්කිණිත්වා දිගුණං තිගුණං වතුගුණං ලාහං ලහිත්වා අත්තනො වසනට්ඨානමෙව අගමංසු. තෙ තත්ථ යාවතායුකං යත්වා යථාකම්මං ගතා, බොධිසත්තොපි දානාදීනි පුඤ්ඤානි කත්වා යථාකම්මමෙව ගතො.

සම්මාසම්බුද්ධො ඉමං ධම්මදෙසනං කට්ඨන්වා අභිසම්බුද්ධොව ඉමං ගාථං කට්ඨෙ –

2. “අකිලාසුනො වණ්ණපට්ඨෙ බණන්තා, උදභිගණෙ තත්ථ පපං අවින්දුං;
එවං මුනී වීරියබලපපන්තො, අකිලාසු වින්දෙ හදයස්ස සන්ති”න්ති.

තත්ථ අකිලාසුනොනි නික්කොසජ්ජා ආරද්ධවීරියා. වණ්ණපට්ඨෙති වණ්ණ වුවච්ඡි වාලුකා, වාලුකාමග්ගෙති අත්ථො. බණන්තානි භූමිං බණමානා. උදභිගණෙති එත්ථ උදානි නිපාතො, අභිගණෙති මනුස්සානං සඤ්චරණට්ඨානො, අනාවාටෙ භූමිභාගෙති අත්ථො. තත්ථානි තස්මිං වණ්ණපට්ඨෙ. පපං අවින්දුන්ති උදකං පටිලහිංසු. උදකඤ්චි පජියනභාවෙන “පපා”ති වුවච්ඡි. පවද්ධං වා ආපං පපං, මහොදකන්ති අත්ථො.

එවන්ති ඔපම්මපටිපාදනං. මුනීති මොනං වුවච්ඡි ඤාණං, කායමොනෙය්‍යාදීසු වා අඤ්ඤතරං, තෙන සමන්තාගතත්තා පුග්ගලො “මුනී”ති වුවච්ඡි. සො පනෙස අගාරියමුනි, අනගාරියමුනි, සෙක්ඛමුනි, අසෙක්ඛමුනි, පච්චෙකබුද්ධමුනි, මුනිමුනීති අනෙකවිධො. තත්ථ අගාරියමුනීති ගිහී ආගතඵලො විඤ්ඤාතසාසනො. අනගාරියමුනීති තථාරූපොව පබ්බජිතො. සෙක්ඛමුනීති සත්ත සෙක්ඛා. අසෙක්ඛමුනීති ඛිණාසවො. පච්චෙකබුද්ධමුනීති පච්චෙකසම්බුද්ධො. මුනිමුනීති සම්මාසම්බුද්ධො. ඉමස්මිං පනත්ථෙ සබ්බසඤ්චාහකවසෙන මොනෙය්‍යාසඤ්චානාය පඤ්ඤාය සමන්තාගතො “මුනී”ති වෙදිතබ්බො. වීරියබලපපන්තොනි වීරියෙන වෙච්ඡා කායබලඤාණබලෙන ව සමන්තාගතො. අකිලාසුනි නික්කොසජ්ජො –

“කාමං තවො ව න්භාරු ව, අට්ඨි ව අවසිස්සතු;
උපසුස්සතු නිස්සෙසං, සරිරෙ මංසලොහිත”න්ති. –

එවං වුත්තෙන වතුරභිගසමන්තාගතෙන වීරියෙන සමන්තාගතත්තා අනලසො. වින්දෙ හදයස්ස සන්තින්ති විත්තස්සපි හදයරූපස්සපි සිතලභාවකරණෙන “සන්ති”න්ති සබ්බං ගතං ක්කානවිපස්සනාභිඤ්ඤාඅරහත්තමග්ගඤාණසඤ්චානං අරියධම්මං වින්දති පටිලහතිති අත්ථො. හගවතා හි –

“දුක්ඛං, භික්ඛවෙ, කුසිනො විහරති වොකිණ්ණො පාපකෙහි අකුසලෙහි ධම්මෙහි, මහත්තඤ්ච සදත්ථං පරිභාපෙති. ආරද්ධවිරියො ව ඛො, භික්ඛවෙ, සුඛං විහරති පච්චිත්තො පාපකෙහි අකුසලෙහි ධම්මෙහි, මහත්තඤ්ච සදත්ථං පරිපුරෙති, න, භික්ඛවෙ, භීනෙන අග්ගස්ස පත්ති හොති”ති (සං. නි. 2.22) –

එවං අනෙකෙහි සුත්තෙහි කුසිනස්ස දුක්ඛවිභාරො, ආරද්ධවිරියස්ස ව සුඛවිභාරො සංවණ්ණිතො. ඉධාපි ආරද්ධවිරියස්ස අකතාහිනිවෙසස්ස විපස්සකස්ස වීරියබලෙන අධගන්තබ්බං තමෙව සුඛවිභාරං දස්සෙන්නො “එවං මුනී වීරියබලපපන්නො, අකිලාසු චිත්තෙ හදයස්ස සන්ති”න්ති ආහ. ඉදං චුත්තං හොති – යථා තෙ වාණිජා අකිලාසුනො වණ්ණපථෙ බණන්තා උදකං ලභිංසු, එවං ඉමස්මිම්පි සාසනෙ අකිලාසු හුත්වා වායමමානො පණ්ඩිතො භික්ඛු ඉමං ඝානාදිභෙදං හදයස්ස සන්තිං ලභති. සො ත්වං භික්ඛු පුබ්බෙ උදකමත්තස්ස අත්ථාය වීරියං කත්වා ඉදානි එවරුපෙ මග්ගඵලදායකෙ නියායානිකසාසනෙ කස්මා වීරියං ඔස්සප්පිති එවං ඉමං ධම්මදෙසනං දස්සෙත්වා චත්තාරි සච්චානි පකාසෙසි, සච්චපරියොසානෙ ඔස්සට්ඨවීරියො භික්ඛු අග්ගඵලෙ අරහත්තෙ පතිට්ඨාසි.

සත්ථාපි ද්වෙ චත්තූනි කට්ඨත්වා අනුසන්ධිං සට්ඨත්වා ජාතකං සමොධානෙත්වා දස්සෙසි “තස්මිං සමයෙ වීරියං අනොස්සපිත්වා පාසාණං භිත්තිත්වා මහාජනස්ස උදකදායකො වුච්ඡට්ඨායකො අයං ඔස්සට්ඨවීරියො භික්ඛු අහොසි, අවසෙසපරිසා ඉදානි බුද්ධපරිසා ජාතා, සත්ථවාහපෙට්ඨකො පන අහමෙව අහොසි”න්ති දෙසනං නිට්ඨාපෙසි.

3. සෙරිවචාණිජජාතකවණ්ණනා වණ්ණපථජාතකවණ්ණනා දුතියා.

ඉධ වෙ නං වීරාධෙසිති ඉමම්පි ධම්මදෙසනං හගවා සාවත්ථියං විහරන්නො එකං ඔස්සට්ඨවීරියමෙව භික්ඛුං ආරබ්භ කට්ඨෙ. තඤ්ඤි පුරිමනයෙනෙව භික්ඛුහි ආනිතං දිස්වා සත්ථා ආහ – “ත්වං භික්ඛු, එවරුපෙ මග්ගඵලදායකෙ සාසනෙ පබ්බජිත්වා වීරියං ඔස්සප්පන්නො සතසහස්සග්ගසනිකාය කඤ්චනපානියා පරිභිනො සෙරිවචාණිජො විය වීරං සොචස්සෙසි”ති. භික්ඛු තස්සත්ථස්ස ආවිභාවත්ථං හගවන්තං යාචිංසු, හගවා හවන්තරෙන පටිච්ඡන්තකාරණං පාකට්ඨකාසි.

අතීතෙ ඉතො පඤ්චමෙ කප්පෙ බොධිසත්තො සෙරිවරට්ඨෙ කච්ඡපුට්ඨාණිජො අහොසි. සො සෙරිවනාමකෙන එකෙන ලොලකච්ඡපුට්ඨාණිජෙන සද්ධිං වොහාරත්ථාය ගච්ඡන්තො නිලවාහං නාම නදිං උත්තරිත්වා අරිට්ඨපුරං නාම නගරං පවිසන්නො නගරවීථියො භාජෙත්වා අත්තනො පත්තවීථියා හණ්ඩං චික්කිණන්තො විවරි. ඉතරොපි අත්තනො පත්තවීථිං ගණ්හි. තස්මිඤ්ච නගරෙ එකං සෙට්ඨිකුලං පරිජිණ්ණං අහොසි, සබ්බෙ පුත්තභානිකා ව ධනඤ්ච පරික්ඛයං අගමංසු, එකා දාරිකා අයයිකාය සද්ධිං අවසෙසා අහොසි, තා ද්වෙපි පරෙසං හතිං කත්වා ජීවන්ති. ගෙහෙ පන තාසං මහාසෙට්ඨිනා පරිභුත්තපුබ්බා සුවණ්ණපාති භාජනන්තරෙ නික්ඛිත්තා දිසරත්තං අවලඤ්ඡියමානා මලග්ගහිතා අහොසි, තා තස්සා සුවණ්ණපාතිභාවම්පි න ජානන්ති. සො ලොලවාණිජො තස්මිං සමයෙ “මණ්ණකෙ ගණ්හට්, මණ්ණකෙ ගණ්හට්”ති විවරන්නො තං සරද්ධාරං පාපුණි. සා කුමාරිකා තං දිස්වා අයයිකං ආහ “අම්ම මයං එකං පිළුන්ධනං ගණ්හා”ති. අම්ම මයං දුග්ගතා, කිං දත්වා ගණ්හිස්සාමාති. අයං නො පාති අත්ථි, නො ව අම්මාකං උපකාරා, ඉමං දත්වා ගණ්හාති. සා වාණිජං පක්කොසාපෙත්වා ආසනෙ නිසිදාපෙත්වා තං පාතිං දත්වා “අයා, ඉමං ගහෙත්වා තව හගිනියා කිඤ්චිදෙව දෙහි”ති ආහ. වාණිජො පාතිං හත්ථෙන ගහෙත්වා “සුවණ්ණපාති හවිස්සති”ති පරිචත්තෙත්වා පාතිපිට්ඨියං සුවියා ලෙඛං කඩ්ඪිත්වා සුවණ්ණපාවං ඤත්වා “ඉමාසං කිඤ්චි අදත්වා ව ඉමං පාතිං හරිස්සාමි”ති “අයං කිං අග්ගති, අඩ්ඨමාසකොපිස්සා මූලං න හොති”ති භූමියං බිපිත්වා උට්ඨායාසනා පක්කාමි. එකෙන පටිසිත්වා නික්ඛන්තවීථිං ඉතරො පටිසිතුං ලභතිති බොධිසත්තො තං වීථිං පටිසිත්වා “මණ්ණකෙ ගණ්හට්, මණ්ණකෙ ගණ්හට්”ති විවරන්නො තමෙව සරද්ධාරං පාපුණි.

පුන සා කුමාරිකා තට්ඨ අයයිකං ආහ. අථ නං අයයිකා “අම්ම, පය්මං ආගතවාණිජො පාතිං භූමියං බිපිත්වා ගතො, ඉදානි කිං දත්වා ගණ්හිස්සාමා”ති ආහ. අම්ම, සො වාණිජො එරුසවාටො, අයං පන පියදස්සනො මුදුසල්ලාපො, අප්පෙව නාම නං ගණ්හෙයානි. අම්ම, තෙන හි පක්කොසාහිති. සා තං පක්කොසි. අථස්ස ගෙහං පටිසිත්වා නිසින්නස්ස තං පාතිං අදංසු. සො තස්සා සුවණ්ණපාතිභාවං ඤත්වා “අම්ම, අයං පාති සතසහස්සං අග්ගති, සතසහස්සග්ගසනකහණ්ඩං මයං හත්ථෙන නත්ථි”ති ආහ. අයා, පය්මං ආගතවාණිජො “අයං අඩ්ඨමාසකම්පි න අග්ගති”ති චත්වා භූමියං බිපිත්වා ගතො, අයං පන තව පුඤ්ඤෙන සුවණ්ණපාති ජාතා හවිස්සති, මයං ඉමං තුය්හං දෙම, කිඤ්චිදෙව නො දත්වා ඉමං ගහෙත්වා යාහිති. බොධිසත්තො තස්මිං බණ්ණෙ හත්ථගතානි පඤ්ච කභාපණ්ණනානි පඤ්චසතග්ගසනකඤ්ච හණ්ඩං සබ්බං දත්වා “මයං ඉමං තුලඤ්ච පසිබ්බකඤ්ච අට්ඨ ව කභාපණ්ණ දෙට්ඨා”ති එත්තකං යාචිත්වා ආදාය පක්කාමි. සො සීසමෙව නදීතිරං ගන්ත්වා නාවිකස්ස අට්ඨ කභාපණ්ණ දත්වා නාවං අභිරුහි.

තතො ලොලවාණිජොපි පුන තං ගෙහං ගන්ත්වා “ආහරථ තං පාතිං, තුම්මාකං කිඤ්චිදෙව දස්සාමි”ති ආහ. සා තං පරිභාසිත්වා “ත්වං අම්මාකං සතසහස්සග්ගසනිකා සුවණ්ණපාතිං අඩ්ඨමාසග්ගසනිකම්පි න අකාසි, තුය්හං පන සාමිකසදිසො එකො ධම්මිකො වාණිජො අම්මාකං සහස්සං දත්වා තං ආදාය ගතො”ති ආහ. තං සුත්වා ව “සතසහස්සග්ගසනිකාය සුවණ්ණපාතියා පරිභිනොමිහි, මහාජානිකරො වත මෙ අය”න්ති සඤ්ජාතබලවසොකො සතිං පච්චුප්ඨාපෙතුං අසක්කොන්තො විසඤ්ඤි හුත්වා අත්තනො හත්ථගතෙ කභාපණ්ණෙ වෙව හණ්ඩිකඤ්ච සරද්ධාරෙයෙව විකිරිත්වා නිවාසනපාරුපනං පහාය තුලාදණ්ඩං මුග්ගරං කත්වා ආදාය බොධිසත්තස්ස අනුපදං පක්කන්තො නදීතිරං ගන්ත්වා බොධිසත්තං ගච්ඡන්තං දිස්වා “අම්මො, නාවික, නාවං නිවත්තෙහි”ති ආහ.

බොධිසත්තො පන “තාත, මා නිවත්තයි” නි පටිසෙධෙයි. ඉතරස්සපි බොධිසත්තං ගච්ඡන්තං පස්සන්තස්සෙව බලවසොකො උදපාදි, හදයං උණ්භං අහොසි, මුඛතො ලොහිතං උග්ගඤ්ඡි, වාපිකද්දමො විය හදයං එලි. සො බොධිසත්තෙ ආසාතං බන්ධිත්වා තත්තෙව ජීවිතක්ඛයං පාපුණි . ඉදං පයමං දෙවදත්තස්ස බොධිසත්තෙ ආසාතබන්ධනං. බොධිසත්තො දානාදීනි පුඤ්ඤානි කත්වා යථාකම්මං ගතො.

සම්මාසම්බුද්ධො ඉමං ධම්මදෙසනං කට්ඨන්වා අභිසම්බුද්ධොව ඉමං ගාථං කට්ඨෙයි –

3. “ඉධ වෙ නං විරාධෙසි, සද්ධම්මස්ස නියාමතං;
විරං ත්වං අනුතප්පෙසි, සෙරිවායංව වාණිජො” නි.

තත්ථ ඉධ වෙ නං විරාධෙසි, සද්ධම්මස්ස නියාමතන්ති ඉමස්මිං සාසනෙ එතං සද්ධම්මස්ස නියාමතාසඬ්ඛානං සොතාපත්තිමග්ගං විරාධෙසි. යදි විරාධෙසි, විරියං ඔස්සජන්තො නාධිගච්ඡති න පටිලභසීති අත්ථො. විරං ත්වං අනුතප්පෙසීති එවං සන්තෙ ත්වං දීඝමද්ධානං සොවන්තො පරිදෙවන්තො අනුතප්පස්සපි, අථ වා ඔස්සට්ඨවිරියතාය අරියමග්ගස්ස විරාධිතත්තා දීඝරත්තං නිරයාදීසු උප්පන්තො නානප්පකාරානි දුක්ඛානි අනුභවන්තො අනුතප්පිස්සපි කිලම්ස්සසීති අයමෙත්ථ අත්ථො. කථං? සෙරිවායංව වාණිජොති “සෙරිවා” නි එවංනාමකො අයං වාණිජො යථා. ඉදං චුත්තං හොති – යථා පුබ්බෙ සෙරිවනාමකො වාණිජො සතසහස්සග්ගනිකං සුවණ්ණපාතිං ලභිත්වා තස්සා ගහණත්ථාය විරියං අකත්වා තතො පරිහිනො අනුතප්පි, එවමෙව ත්වම්පි ඉමස්මිං සාසනෙ පටියත්තසුවණ්ණපාතිසද්ධං අරියමග්ගං ඔස්සට්ඨවිරියතාය අනාධිගච්ඡන්තො තතො පරිහිනො දීඝරත්තං අනුතප්පිස්සපි. සචෙ පන විරියං න ඔස්සපිස්සපි, පණ්ඩිතවාණිජො සුවණ්ණපාතිං විය මම සාසනෙ නවට්ඨමි ලොකුත්තරධම්මං පටිලභිස්සසීති.

එවමස්ස සත්ථා අරහත්තෙන කුටං ගණ්හන්තො ඉමං ධම්මදෙසනං දස්සෙත්වා චත්තාරි සච්චානි පකාසෙසි, සච්චපරියොසානෙ ඔස්සට්ඨවිරියො භික්ඛු අග්ගඵලෙ අරහත්තෙ පතිට්ඨාසි.

සත්ථාපි ද්වෙ චත්ථුනි කට්ඨන්වා අනුසන්ධිං සට්ඨන්වා ජාතකං සමොධානෙත්වා දස්සෙසි – “තදා බාලවාණිජො දෙවදත්තො අහොසි, පණ්ඩිතවාණිජො පන අහමෙව අහොසි” න්ති දෙසනං නිට්ඨාපෙසි.

4. චූළසෙට්ඨිජාතකවණ්ණනා සෙරිවවාණිජජාතකවණ්ණනා තතියා.

අප්පකෙතපි මෙධාවීති ඉමං ධම්මදෙසනං භගවා රාජගහං උපනිස්සාය ජීවකම්බවනෙ විහරන්තො චූළපන්ථකත්ථෙරං ආරබ්භ කට්ඨෙයි.

තත්ථ චූළපන්ථකස්ස තාව නිබ්බන්ති කට්ඨන්ති. රාජගහෙ කිර ධනසෙට්ඨිකුලස්ස ධිතා අත්තනො දාසෙනෙව සද්ධිං සන්ථවං කත්වා “අඤ්ඤෙපි මෙ ඉමං කම්මං ජානෙය්‍ය” න්ති භීතා එවමාහ “අම්හෙහි ඉමස්මිං යානෙ වසිතුං න සක්කා, සචෙ මෙ මාතාපිතරො ඉමං දොසං ජානිස්සන්ති, ඛණ්ඩාඛණ්ඩං කර්ස්සන්ති, විදෙසං ගන්ත්වා වසිස්සාමා” නි හත්ථසාරං ගහෙත්වා අග්ගද්වාරෙත නික්ඛමිත්වා “යත්ථ වා තත්ථ වා අඤ්ඤෙහි අජානනට්ඨානං ගන්ත්වා වසිස්සාමා” නි උහොපි අගමංසු.

තෙසං එකස්මිං යානෙ වසන්තානං සංවාසමන්ථාය තස්සා කුච්ඡියං ගබ්භො පතිට්ඨාසි. සා ගබ්භපරිපාකං ආගමිම සාමිකෙන සද්ධිං මන්තෙසි “ගබ්භො මෙ පරිපාකං ගතො, ඤාතිබන්ධුවිරහිතෙ යානෙ ගබ්භවුට්ඨානං නාම උභින්නම්පි අම්භාකං දුක්ඛමෙව, කුලගෙහමෙව ගච්ඡාමා” නි. සො “සවාහං ගම්ස්සාමි, ජීවිතං මෙ නත්ථී” නි වින්තෙත්වා “අප්ප ගච්ඡාම, ස්වෙ ගච්ඡාමා” නි දිවසෙ අතික්කාමෙසි. සා වින්තෙසි “අයං බාලො අත්තනො දොසමහන්තතාය ගන්තුං න උස්සහති, මාතාපිතරො නාම එකන්තහිතා, අයං ගච්ඡතු වා මා වා, මයා ගන්තුං වට්ටති” නි. සා තස්මිං ගෙහා නික්ඛන්තෙ ගෙහපරික්ඛාරං පටිසාමෙත්වා අත්තනො කුලසරං ගතභාවං අනන්තරගෙහවාසිතං ආරොචෙත්වා මග්ගං පටිපජ්ඡි.

අථ සො පුරිසො සරං ආගතො තං අදිස්වා පටිච්ඡස්සකෙ පුච්ඡිත්වා “කුලසරං ගතා” නි සුත්වා වෙගෙන අනුබන්ධිත්වා අත්තරාමග්ගෙ සම්පාපුණි. තස්සාපි තත්තෙව ගබ්භවුට්ඨානං අහොසි. සො “කිං ඉදං හද්දෙ” නි පුච්ඡි. “සාමි, එකො පුත්තො ජාතො” නි. “ඉදානි කිං කර්ස්සාමා” නි? “යස්සත්ථාය මයං කුලසරං ගච්ඡෙය්‍යාම, තං කම්මං අත්තරාව නිප්පන්නං, තත්ථ ගන්ත්වා කිං කර්ස්සාම, නිවත්තාමා” නි ද්වෙපි එකවිත්තා හුත්වා නිවත්තිංසු. තස්ස ව දාරකස්ස පන්ථෙ ජාතත්තා “පන්ථකො” නි නාමං අකංසු . තස්සා න විරස්සෙව අපරොපි ගබ්භො පතිට්ඨති. සබ්බං පුරිමනෙයෙනෙව විත්ථාරෙතබ්බං. තස්සාපි දාරකස්ස පන්ථෙ ජාතත්තා පයමජාතස්ස “මහාපන්ථකො” නි නාමං කත්වා ඉතරස්ස “චූළපන්ථකො” නි නාමං අකංසු. තෙ ද්වෙපි දාරකෙ ගහෙත්වා අත්තනො වසනට්ඨානමෙව ආගතා.

තෙසං තත්ථ වසන්තානං අයං මහාපන්ථකදාරකො අඤ්ඤෙ දාරකෙ “චූළපිතා මහාපිතා” නි, “අයාකො අයාසිකා” නි ව වදන්තෙ සුත්වා මාතරං පුච්ඡි “අම්ම, අඤ්ඤෙ දාරකා ‘චූළපිතා මහාපිතා’ තිපි වදන්ති, ‘අයාකො අයාසිකා’ තිපි වදන්ති, අම්භාකං ඤාතකා නත්ථී” නි. “ආම, තාත, කුම්භාකං එත්ථ ඤාතකා නත්ථී, රාජගහනගරෙ පන

වො ධනසෙට්ඨී නාම අයාකො, තත්ථ තුම්භාකං ඛහු ඤාතකා”ති. “කස්මා තත්ථ න ගච්ඡට්, අම්මා”ති? සා අත්තනො අගමනකාරණං පුත්තස්ස අකටේත්වා පුත්තෙසු පුනප්පුනං කටේත්තෙසු සාමිකං ආහ – “ඉමෙ දාරකා මං අතිවිය කිලමෙත්ති, කිං නො මාතාපිතරො දිස්වා මංසං බාදිස්සන්ති, එහි දාරකානං අයාකකුලං දස්සෙස්සාමා”ති. “අහං සම්මුඛා භවිතුං න සක්ඛිස්සාමි, තං පන තත්ථ නයිස්සාමි”ති. “සාධු, අයා, යෙන කෙනවි උපායෙන දාරකානං අයාකකුලමෙව දට්ඨං වට්ටති”ති ද්වෙපි ජනා දාරකෙ ආදාය අනුපුබ්බෙන රාජගහං පත්වා නගරද්වාරෙ එකිස්සා සාලාය නිවාසං කත්වා දාරකමාතා ද්වෙ දාරකෙ ගහෙන්වා ආගතභාවං මාතාපිතුනං ආරොවාපෙසි.

තෙ තං සාසනං සුත්වා “සංසාරෙ විවරන්තානං න පුත්තො න ධිතා නාම නත්ථී, තෙ අම්භාකං මහාපරාධිකා, න සක්කා තෙහි අම්භාකං චක්ඛුපටෙ යාතුං, එත්තකං පන ධනං ගහෙන්වා ද්වෙපි ජනා එාසුකට්ඨානං ගන්ත්වා ජීවන්තු, දාරකෙ පන ඉධ පෙසෙත්තු”ති. සෙට්ඨීධිතා මාතාපිතුහි පෙසිතං ධනං ගහෙන්වා දාරකෙ ආගතදුතානංයෙව හත්ථෙ දත්වා පෙසෙසි, දාරකා අයාකකුලෙ වඩ්ඪන්ති. තෙසු චූළපන්ථකො අතිදහරො, මහාපන්ථකො පන අයාකෙන සද්ධිං දසබ්ලස්ස ධම්මකථං සොතුං ගච්ඡති. තස්ස නිව්චං සත්ථු සම්මුඛා ධම්මං සුණන්තස්ස පබ්බජ්ජාය විත්තං නම්. සො අයාකං ආහ “සවෙ තුම්භෙ සම්පට්ච්ඡට්, අහං පබ්බජෙය්‍යා”න්ති. “කිං වදෙසි, තාත, මය්හං සකලලොකස්සපි පබ්බජ්ජාතො තවෙව පබ්බජ්ජා හද්දිකා, සවෙ සක්කොසි, පබ්බජ තාතා”ති සම්පට්ච්ඡන්වා සත්ථු සන්තිකං ගතො. සත්ථා “කිං මහාසෙට්ඨී දාරකො තෙ ලද්ධො”ති. “ආම, හන්තෙ අයං දාරකො මය්හං නත්තා, තුම්භාකං සන්තිකෙ පබ්බජාමිති වදති”ති ආහ. සත්ථා අඤ්ඤතරං පිණ්ඩවාරිකං හික්ඛුං “ඉමං දාරකං පබ්බාජෙහි”ති ආණාපෙසි. ථෙරො තස්ස තවපඤ්චකකම්මට්ඨානං ආවික්ඛිත්වා පබ්බාජෙසි. සො ඛහුං බුද්ධවචනං උග්ගණ්හිත්වා පරිපුණ්ණවස්සො උපසම්පදං ලභි. උපසම්පන්නො හුත්වා යොනිසො මනසිකාරෙ කම්මං කරොන්නො අරහත්තං පාපුණි.

සො ඤානසුබ්බෙන, මග්ගසුබ්බෙන, ඵලසුබ්බෙන චිතිනාමෙන්තො චිත්තෙසි “සක්කා නු බො ඉමං සුඛං චූළපන්ථකස්ස දාතු”න්ති. තතො අයාකසෙට්ඨීස්ස සන්තිකං ගන්ත්වා “මහාසෙට්ඨී සවෙ තුම්භෙ සම්පට්ච්ඡට්, අහං චූළපන්ථකං පබ්බාජෙය්‍යා”න්ති ආහ. “පබ්බාජෙට්, හන්තෙ”ති. ථෙරො චූළපන්ථකදාරකං පබ්බාජෙත්වා දසසු සීලෙසු පතිට්ඨාපෙසි. චූළපන්ථකසාමණෙරො පබ්බජිත්වා ව දන්ධො අහොසි.

“පදුමං යථා කොකනදං සුගන්ධං, පාතො සියා ඵුල්ලමිවිතගන්ධං;
අභිගිරිසං පස්ස විරොවමානං, තපන්තමාදිවිමිවිත්තලික්ඛෙ”ති. (සං. නි. 1.123; අ. නි. 5.195) –

ඉමං එකගාථං වතුහි මාසෙහි ගණ්හිතුං නාසක්ඛි. සො කිර කස්සපසම්මාසම්බුද්ධකාලෙ පබ්බජිත්වා පඤ්ඤවා හුත්වා අඤ්ඤතරස්ස දන්ධනික්ඛුනො උද්දෙසග්ගහණකාලෙ පරිභාසකෙළිං අකාසි. සො හික්ඛු තෙන පරිභාසෙන ලජ්ජිතො තෙව උද්දෙසං ගණ්හි, න සප්ඤ්ඤායමකාසි. තෙන කම්මෙන අයං පබ්බජිත්වා ව දන්ධො ජාතො, ගහිතගහිතං පදං උපරුපරි පදං ගණ්හන්තස්ස නස්සති. තස්ස ඉමමෙව ගාථං ගහෙතුං වායමන්තස්ස චත්තාරො මාසා අතික්කන්තා.

අථ නං මහාපන්ථකො ආහ “චූළපන්ථක, ත්වං ඉමස්මිං සාසනෙ අභබ්බො, වතුහි මාසෙහි එකමිපි ගාථං ගහෙතුං න සක්කොසි, පබ්බජිතකිව්චං පන ත්වං කථං මත්ථකං පාපෙස්සසි, නික්ඛම ඉතො”ති විහාරා නික්කඩ්ඪී. චූළපන්ථකො බුද්ධසාසනෙ සිනෙහෙන ගිහිභාවං න පත්ථෙති. තස්මිඤ්ච කාලෙ මහාපන්ථකො හත්තුද්දෙසකො හොති. ජීවකො කොමාරභව්වො ඛහුං ගන්ධමාලං ආදාය අත්තනො අම්බවනං ගන්ත්වා සත්ථාරං පුජෙත්වා ධම්මං සුත්වා උට්ඨායාසනා දසබ්ලං වන්දිත්වා මහාපන්ථකං උපසඩ්ධම්මිත්වා “කිත්තකා , හන්තෙ, සත්ථු සන්තිකෙ හික්ඛු”ති පුච්ඡි. “පඤ්චමත්තාති හික්ඛුසන්තාති”ති. “ස්වෙ, හන්තෙ, බුද්ධස්පමුඛාති පඤ්ච හික්ඛුසන්තාති ආදාය අම්භාකං නිවෙසනෙ හික්ඛං ගණ්හටා”ති. “උපාසක, චූළපන්ථකො නාම හික්ඛු දන්ධො අවිරුජ්ඣිධම්මො, තං යපෙත්වා සෙසානං නිමන්තනං සම්පට්ච්ඡාමි”ති ථෙරො ආහ. තං සුත්වා චූළපන්ථකො චිත්තෙසි “ථෙරො එත්තකානං හික්ඛුනං නිමන්තනං සම්පට්ච්ඡන්තො මං බාහිරං කත්වා සම්පට්ච්ඡති, නිස්සංසයං මය්හං භාතිකස්ස මයි විත්තං හින්තං හවිස්සති, කිං ඉදාති මය්හං ඉමිතා සාසනෙන, ගිහි හුත්වා දානාදිති පුඤ්ඤාති කරොන්නො ජීවිස්සාමි”ති.

සො පුනදිවසෙ පාතොව “ගිහි භවිස්සාමි”ති පායාසි. සත්ථා පච්චුසකාලෙයෙව ලොකං ඔලොකෙන්තො ඉමං කාරණං දිස්වා පයමතරං ගන්ත්වා චූළපන්ථකස්ස ගමනමග්ගෙ ද්වාරකොට්ඨකෙ වඩ්ඪකමන්තො අට්ඨාසි. චූළපන්ථකො සරං ගච්ඡන්තො සත්ථාරං දිස්වා උපසඩ්ධම්මිත්වා වන්දි. අථ නං සත්ථා “කහං පන, ත්වං චූළපන්ථක, ඉමාය වෙලාය ගච්ඡමි”ති ආහ. භාතා මං, හන්තෙ, නික්කඩ්ඪිති , තෙනාහං විබ්භමිතුං ගච්ඡාමිති. චූළපන්ථක, තව පබ්බජ්ජා නාම මම සන්තකා, භාතරා නික්කඩ්ඪිතො කස්මා මම සන්තිකං නාගඤ්ඡි? එහි කිං තෙ ගිහිභාවෙන, මම සන්තිකෙ භවිස්සමි”ති හගවා චූළපන්ථකං ආදාය ගන්ත්වා ගන්ධකුට්ඨප්පමුඛෙ නිසිදාපෙත්වා “චූළපන්ථක, ත්වං පුරත්ථාහිමුඛො හුත්වා ඉමං පිලොතිකං ‘රජොහරණං රජොහරණ’න්ති පරිමජ්ජන්තො ඉධෙව හොහි”ති ඉද්ධියා අභිසඩ්ධතං පරිසුද්ධං පිලොතිකාඛණ්ඩං දත්වා කාලෙ ආරොචිතෙ හික්ඛුසඩ්ධපරිවුතො ජීවකස්ස ගෙහං ගන්ත්වා පඤ්ඤත්තාසනෙ නිසිදි.

චූළපන්ථකොපි සූරියං ඔලොකෙන්තො තං පිලොතිකාඛණ්ඩං “රජොහරණං රජොහරණ”න්ති පරිමජ්ජන්තො නිසිදි, තස්ස තං පිලොතිකාඛණ්ඩං පරිමජ්ජන්තස්ස පරිමජ්ජන්තස්ස කිලිට්ඨං අහොසි. තතො චිත්තෙසි “ඉදං පිලොතිකාඛණ්ඩං අතිවිය පරිසුද්ධං, ඉමං පන අත්තභාවං නිස්සාය පුරිමපකතිං විජහිත්වා එවං කිලිට්ඨං ජාතං, අනිච්චා වත සඩ්ධාරා”ති බයවයං පට්ඨපෙන්නො විපස්සනං වඩ්ඪෙසි. සත්ථා “චූළපන්ථකස්ස චිත්තං විපස්සනං ආරුළුහ”න්ති

ඤාත්වා “වුළපන්ථක, ත්වං එතං පිලොතිකාඛණ්ඩමෙව සංකිලිට්ඨං රජොරඤ්ජිතං ජාතන්ති මා සඤ්ඤං කරි,
අබ්භන්තරෙ පන තෙ රාගරජාදයො අත්ථි, තෙ හරාහි”ති වත්වා ඔභාසං විස්සජ්ජෙත්වා පුරතො නිසින්තො විය
පඤ්ඤායමානරූපො භුත්වා ඉමා ගාථා අභාසි –

“රාගො රජො න ව පන රෙණු වුවිවති, රාගස්සෙතං අධිවචනං රජොති;
එතං රජං විජ්ජෙතිත්ව භික්ඛවො, විහරන්ති තෙ විගතරජස්ස සාසනෙ.

“දොසො රජො න ව පන රෙණු වුවිවති, දොසස්සෙතං අධිවචනං රජොති;
එතං රජං විජ්ජෙතිත්ව භික්ඛවො, විහරන්ති තෙ විගතරජස්ස සාසනෙ.

“මොහො රජො න ව පන රෙණු වුවිවති, මොහස්සෙතං අධිවචනං රජොති;
එතං රජං විජ්ජෙතිත්ව භික්ඛවො, විහරන්ති තෙ විගතරජස්ස සාසනෙ”ති. (මහානි. 209; වුළුති.
උදයමාණවසුවිජානිද්දෙස 74);

ගාථාපරියොසානෙ වුළපන්ථකො සහ පටිසම්භිදාහි අරහත්තං පාපුණ්ඤ, පටිසම්භිදාහියෙවස්ස තිණ්‍ය පිටකානි
ආගමංසු. සො කිර පුබ්බෙ රාජා භුත්වා නගරං පදක්ඛිණං කරොන්තො නලාටතො සෙදෙ මුවිවන්තෙ පරිසුද්ධෙන
සාටකෙන නලාටන්තං පුඤ්ඤී, සාටකො කිලිට්ඨො අභොසි. සො “ඉමං සරීරං නිස්සාය එවරූපො පරිසුද්ධො සාටකො
පකතිං ජහිත්වා කිලිට්ඨො ජාතො, අනිච්චා වත සඬ්ඛාරා”ති අනිච්චසඤ්ඤං පටිලභි. තෙන කාරණෙනස්ස
රජොහරණමෙව පච්චයො ජාතො.

ජීවකොපි බො කොමාරභවිවො දසබලස්ස දක්ඛිණොදකං උපනාමෙසි. සත්ථා “නනු, ජීවක, විහාරෙ භික්ඛු
අත්ථි”ති භත්තො පත්තං පිදභි. මහාපන්ථකො “භත්තෙ, විහාරෙ නත්ථි භික්ඛු”ති ආහ. සත්ථා “අත්ථි ජීවකා”ති
ආහ. ජීවකො “තෙන හි, භණෙ, ගච්ඡ, විහාරෙ භික්ඛුනං අත්ථිභාවං වා නත්ථිභාවං වා ජානාහි”ති පුරිසං පෙසෙසි.
තස්මිං බණෙ වුළපන්ථකො “මය්භං භාතිකො ‘විහාරෙ භික්ඛු නත්ථි’ති භණති, විහාරෙ භික්ඛුනං අත්ථිභාවමස්ස
පකාසෙස්සාමි”ති සකලං අම්බවනං භික්ඛුනංයෙව පුරෙසි. එකච්චෙ භික්ඛු විවරකම්මං කරොන්ති, එකච්චෙ
රජනකම්මං, එකච්චෙ සජ්ඣායං කරොන්ති එවං අඤ්ඤාමඤ්ඤං අසදිසං භික්ඛුසහස්සං මාපෙසි. සො පුරිසො විහාරෙ
බහු භික්ඛු දිස්වා නිවත්තිත්වා “අයා , සකලං අම්බවනං භික්ඛුහි පරිපුණ්ණ”න්ති ජීවකස්ස ආරොවෙසි. ථෙරොපි බො
තත්ථෙව –

“සහස්සක්ඛන්තුමත්තානං, නිම්මිතිත්වාන පන්ථකො;
නිසීදම්බවනෙ රම්මෙ, යාව කාලජ්ජවෙදනා”ති. (ථෙරගා. 563);

අථ සත්ථා තං පුරිසං ආහ – “විහාරං ගන්ත්වා ‘සත්ථා වුළපන්ථකං නාම පක්කොසති’ති වදෙහි”ති. තෙන
ගන්ත්වා තථාචුත්තෙ “අහං වුළපන්ථකො, අහං වුළපන්ථකො”ති මුබ්බසහස්සං උට්ඨහි. පුරිසො ගන්ත්වා “සබ්බෙපි
කිර තෙ, භත්තෙ, වුළපන්ථකායෙව නාමා”ති ආහ. තෙන හි ත්වං ගන්ත්වා යො පයමං “අහං වුළපන්ථකො”ති වදති,
තං භත්තො ගණ්භ, අවසෙසා අන්තරධායිස්සන්තිති. සො තථා අකාසි, තාවදෙව සහස්සමත්තා භික්ඛු අන්තරධායිංසු.
ථෙරො තෙන පුරිසෙන සද්ධිං අගමාසි. සත්ථා භත්තකිච්චපරියොසානෙ ජීවකං ආමන්තෙසි “ජීවක, වුළපන්ථකස්ස
පත්තං ගණ්භ, අයං තෙ අනුමොදනං කරිස්සති”ති. ජීවකො තථා අකාසි. ථෙරො සීහනාදං නදන්තො තරුණසීහො විය
තිණ්‍ය පිටකානි සංඛොභෙත්වා අනුමොදනං අකාසි.

සත්ථා උට්ඨායාසනා භික්ඛුසඬ්ඪසපරිවාරො විහාරං ගන්ත්වා භික්ඛුහි වත්තෙ දස්සිතෙ උට්ඨායාසනා
ගන්ධකුට්ඨපමුඛෙ යත්වා භික්ඛුසඬ්ඪසස්ස සුගතොවාදං දත්වා කම්මට්ඨානං කථෙත්වා භික්ඛුසඬ්ඪසං උයොයාජෙත්වා
සුරහිගන්ධවාසිතං ගන්ධකුට්ඨං පටිසිත්වා දක්ඛිණෙන පස්සෙන සීහසෙයාං උපගතො. අථ සායන්භසමයෙ ධම්මසභායං
භික්ඛු ඉතො විතො ව සමොසරිත්වා රත්තකම්බලසාණිං පරික්ඛිපන්තා විය නිසීදිත්වා සත්ථු ගුණකථං ආරහිංසු
“ආචුසො, මහාපන්ථකො වුළපන්ථකස්ස අජ්ඣායං අජානන්තො ‘වතුහි මාසෙහි එකගාථං ගණ්භිතුං න සක්කොති,
දන්ධො අය’න්ති විහාරා නික්කඩ්ඪි, සම්මාසම්බුද්ධො පන අත්තනො අනුත්තරධම්මරාජනාය එකස්මිංයෙවස්ස
අන්තරහත්තෙ සහ පටිසම්භිදාහි අරහත්තං අදාසි, තිණ්‍ය පිටකානි පටිසම්භිදාහියෙව ආගතාති, අහො බුද්ධානං බලං
නාම මහන්ත”න්ති.

අථ භගවා ධම්මසභායං ඉමං කථාපවත්ති. ඤාත්වා “අජ්ජ මයා ගන්තුං වට්ටති”ති බුද්ධසෙයායා උට්ඨාය
සුරත්තදූපට්ටං නිවාසෙත්වා විජ්ජුලනං විය කායබන්ධනං බන්ධිත්වා රත්තකම්බලසදිසං සුගතමභාවීවරං පාරුපිත්වා
සුරහිගන්ධකුට්ඨතො නික්කම්ම මත්තවාරණො විය සීහවික්කන්තවිලාසෙන විජම්භමානො සීහො විය අනන්තාය
බුද්ධලීලාය ධම්මසභං ගන්ත්වා අලඬ්ඪකතමණ්ඩපමජ්ඣෙකෙ සුපඤ්ඤත්තවරබුද්ධාසනං අභිරුය්භ
ජබ්බණ්ණබුද්ධරස්මියො විස්සජ්ජෙත්තො අණ්ණවකුවච්ඡිං ඔභාසයමානො යුගන්ධරමත්ථකෙ බාලසූරියො විය
ආසනමජ්ඣෙකෙ නිසීදි. සම්මාසම්බුද්ධො පන ආගතමත්තෙ භික්ඛුසඬ්ඪසො කථං පච්ඡන්දිත්වා තුණ්හි අභොසි.

සත්ථා මුදුකෙන මෙන්තවිත්තෙන පරිසං ඔලොකෙන්වා “අයං පරිසා අතිවිය සොහති, එකස්සපි හත්ථකුක්කුච්චං වා පාදකුක්කුච්චං වා උක්කාසිතසද්දො වා බිනිතසද්දො වා නත්ථි, සබ්බෙපිමෙ බුද්ධගාරවෙන සගාරවා බුද්ධතෙපෙන තජ්ජිතා මයි ආයුකප්පමිපි අකටෙන්වා නිසින්තෙ පයමං කථං සමුට්ඨාපෙන්වා න කටෙස්සන්ති, කථාසමුට්ඨාපනවත්තං නාම මයා ජානිතබ්බං, අහමෙව පයමං කටෙස්සාමි”ති මධුරෙන බ්‍රහ්මස්සරෙන හික්ඛු ආමන්තෙන්වා “කාය නුත්ථ, හික්ඛවෙ, එතරහි කථාය සන්තිසින්තා, කා ව පන වො අන්තරාකථා විජ්ජකතා”ති ආහ. හන්තෙ, න මයං ඉමස්මිං යානෙ නිසින්තා අඤ්ඤං තිරවිජානකථං කටෙම, තුම්භාකංයෙව පන ගුණෙ වණ්ණයමානා නිසින්තාමිහ “ආවුසො මහාපන්ථකො වුළපන්ථකස්ස අප්ඤ්ඤායං අජානන්තො ‘වතුහි මාසෙහි එකං ගාථං ගණ්හිතුං න සක්කොති, දන්ධො අය’න්ති විහාරා නික්කඩ්ඪී, සම්මාසම්බුද්ධො පන අනුත්තරධම්මරාජ්ජාය එකස්මිංයෙවස්ස අන්තරහන්තෙ සහ පටිසම්භිදාහි අරහත්තං අදාසි, අහො බුද්ධානං බලං නාම මහන්ත”න්ති. සත්ථා හික්ඛුනං කථං සුත්වා “හික්ඛවෙ, වුළපන්ථකො මං නිස්සාය ඉදාති තාව ධම්මෙසු ධම්මමහන්තතං පත්තො, පුබ්බෙ පන මං නිස්සාය භොගෙසුපි භොගමහන්තතං පාපුණි”ති ආහ. හික්ඛු තස්සත්ථස්ස ආවිභාවත්ථං හගවන්තං යාචිංසු. හගවා හවන්තරෙන පටිච්ඡන්තං කාරණං පාකටං අකාසි.

අතීතෙ කාසිරට්ඨෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙන්තෙ බොධිසත්තො සෙට්ඨිකුලෙ නිබ්බන්තිත්වා වයප්පත්තො සෙට්ඨිට්ඨානං ලභිත්වා වුළසෙට්ඨි නාම අහොසි, සො පණ්ඩිතො බ්‍යත්තො සබ්බනිමිත්තාති ජානාති. සො එකදිවසං රාජ්‍යපට්ඨානං ගච්ඡන්තො අන්තරවිටියං මතමුසිකං දිස්වා තඬ්ඛණඤ්ඤෙව නක්ඛන්තං සමානෙන්වා ඉදමාහ “සක්කා වක්ඛුමතා කුලපුත්තෙන ඉමං උන්දුරං ගහෙන්වා පුත්තදාරහරණඤ්ඤෙව කාතුං කම්මන්තෙ ව පයොපෙතු”න්ති? අඤ්ඤතරො දුග්ගකුලපුත්තො තං සෙට්ඨස්ස වචනං සුත්වා “නායං අජානිත්වා කටෙස්සති”ති තං මුසිකං ගහෙන්වා එකස්මිං ආපණෙ බිළාලස්සත්ථාය වික්කිණිත්වා කාකණිකං ලභිත්වා තාය කාකණිකාය ඵාණිතං ගහෙන්වා එකෙන සටෙන පාතියං ගණ්හි. සො අරඤ්ඤතො ආගච්ඡන්තෙ මාලාකාරෙ දිස්වා ථොකං ථොකං ඵාණිතඛණ්ඩං දත්වා උඵධිකෙන පාතියං අදාසි, තෙ වස්ස එකෙකං පුප්ඵමුට්ඨිං අදංසු. සො තෙන පුප්ඵමුලෙන පුනදිවසෙපි ඵාණිතඤ්ඤෙව පාතියසටඤ්ඤෙව ගහෙන්වා පුප්ඵාරාමමෙව ගතො. තස්ස තං දිවසං මාලාකාරා අධිඨොචිතකෙ පුප්ඵගච්ඡෙ දත්වා අගමංසු. සො න විරස්සෙව ඉමිනා උපායෙන අට්ඨ කභාපණෙ ලභී.

පුන එකස්මිං වාතවුට්ඨිදිවසෙ රාජ්‍යායානෙ බහු සුක්ඛදණ්ඩකා ව සාබා ව පලාසඤ්ඤෙව වාතෙන පාතිතං හොති, උය්‍යානපාලො ඡඩ්ඪෙතුං උපායං න පස්සති. සො තත්ථ ගන්ත්වා “සවෙ ඉමාති දාරුපණ්ණාති මය්හං දස්සසි, අහං තෙ ඉමාති සබ්බාති නිහරිස්සාමි”ති උය්‍යානපාලං ආහ, සො “ගණ්හ අය්‍යා”ති සම්පට්ඨි. වුළන්තෙවාසිකො දාරකානං කිළුනමණ්ඩලං ගන්ත්වා ඵාණිතං දත්වා මුහුත්තෙන සබ්බාති දාරුපණ්ණාති නිහරාපෙන්වා උය්‍යානද්වාරෙ රාසිං කාරෙසි. තදා රාජකුම්භකාරො රාජකුලෙ භාජනානං පවනත්ථාය දාරුති පරියෙසමානො උය්‍යානද්වාරෙ තාති දිස්වා තස්ස හත්ථතො කිණිත්වා ගණ්හි. තං දිවසං වුළන්තෙවාසිකො දාරුවික්කයෙන සොළස කභාපණෙ වාට්ඨාදීති ව පඤ්ඤෙව භාජනාති ලභී.

සො වතුච්ඡිනියා කභාපණෙසු ජාතෙසු “අත්ථි අයං උපායො මය්හ”න්ති නගරද්වාරතො අවිදුරෙ යානෙ එකං පාතියවාටිං යපෙන්වා පඤ්චසෙන තිණභාරකෙ පාතියෙන උපට්ඨති. තෙ ආහංසු “සම්ම, ත්වං අම්භාකං බහුපකාරො, කිං තෙ කරොමා”ති? සො “මය්හං කිච්චෙ උප්පන්නෙ කරිස්සථා”ති වත්වා ඉතො විතො ව විවරන්තො ථලපථකම්මිකෙන ව ජලපථකම්මිකෙන ව සද්ධිං මිත්තසන්ථවං අකාසි. තස්ස ථලපථකම්මිකො “ස්වෙ ඉමං නගරං අස්සවාණිජකො පඤ්ඤෙව අස්සසතාති ගහෙන්වා ආගමිස්සති”ති ආචික්ඛි. සො තස්ස වචනං සුත්වා තිණභාරකෙ ආහ “අප්ප මය්හං එකෙකං තිණකලාපං දෙථ, මයා ව තිණෙ අවික්කිණිතෙ අත්තතො තිණං මා වික්කිණ්ථා”ති. තෙ “සාධු”ති සම්පට්ඨිත්වා පඤ්ඤෙව තිණකලාපසතාති ආහරිත්වා තස්ස සරෙ පාපයිංසු. අස්සවාණිජො සකලනගරෙ අස්සානං ගොවරං අලභිත්වා තස්ස සහස්සං දත්වා තං තිණං ගණ්හි.

තතො කතිපාහව්වයෙනස්ස ජලපථකම්මිකො සභායකො ආරොවෙසි “පට්ටනම්හි මහානාචා ආගතා”ති. සො “අත්ථි අයං උපායො”ති අට්ඨති කභාපණෙහි සබ්බපරිවාරසම්පන්නං තාවකාලිකං රථං ගහෙන්වා මහන්තෙන යසෙන නාචාපට්ටනං ගන්ත්වා එකං අධිගුලිමුද්දිකං නාවිකස්ස සවිවකාරං දත්වා අවිදුරෙ යානෙ සාණියා පරික්ඛිපාපෙන්වා නිසින්තො පුරිසෙ ආණාපෙසි “බාහිරතො වාණිජෙසු ආගතෙසු තතියෙන පටිභාරෙන මං ආරොවෙථා”ති. “නාචා ආගතා”ති සුත්වා බාරාණසිතො සතමන්තා වාණිජා “හණ්ඩං ගණ්හාමා”ති ආගමිංසු. හණ්ඩං තුම්භෙ න ලභිස්සථ, අසුකට්ඨානෙ නාම මහාවාණිජෙන සවිවකාරො දින්නොති. තෙ තං සුත්වා තස්ස සන්තිකං ආගතා. පාදමුලිකපුරිසා පුරිමසඤ්ඤාවසෙන තතියෙන පටිභාරෙන තෙසං ආගතභාවං ආරොවෙසු. තෙ සතමන්තා වාණිජා එකෙකං සහස්සං දත්වා තෙන සද්ධිං නාචාය පන්තිකා හුත්වා පුන එකෙකං සහස්සං දත්වා පන්ති. විස්සප්පාපෙන්වා හණ්ඩං අත්තතො සන්තකමකංසු.

වුළන්තෙවාසිකො ද්වෙ සතසහස්සාති ගණ්හිත්වා බාරාණසිං ආගන්ත්වා “කතඤ්ඤුනා මෙ හවිතුං වට්ටති”ති එකං සතසහස්සං ගාහාපෙන්වා වුළසෙට්ඨස්ස සම්පං ගතො. අථ තං සෙට්ඨි “කිං තෙ, තාත, කත්වා ඉදං ධනං ලද්ධ”න්ති පුච්ඡි. සො “තුම්භෙහි කට්ඨඋපායෙ යත්වා වතුමාසම්භන්තරෙයෙව ලද්ධ”න්ති මතමුසිකං ආදිං කත්වා සබ්බං වත්ථුං කටෙසි. වුළසෙට්ඨි තස්ස වචනං සුත්වා “ඉදාති ඵවරුපං දාරකං මම සන්තකං කාතුං වට්ටති”ති වයප්පත්තං අත්තතො ධිතරං දත්වා සකලකුට්ඨබස්ස සාමිකං අකාසි. සො සෙට්ඨිතො අව්වයෙන තස්මිං නගරෙ සෙට්ඨිට්ඨානං ලභී. බොධිසත්තොපි යථාකම්මං අගමාසි.

සම්මාසම්බුද්ධෝපි ඉමං ධම්මදෙසනං කට්ඨං අභිසම්බුද්ධෝපි ඉමං ගාථං කට්ඨං -

4. “අප්පකෙනපි මෙධාවී, පාහතෙන විවක්ඛණො;
සමුට්ඨාපෙනි අත්තානං, අණුං අග්ගිංව සන්ධම”න්ති.

තත්ථ අප්පකෙනපිති ථොකෙනපි පරිත්තකෙනපි. මෙධාවීති පඤ්ඤවා. පාහතෙනාති භණ්ඩමූලෙන. විවක්ඛණොති වොහාරකුසලො. සමුට්ඨාපෙනි අත්තානන්ති මහත්තං ධනඤ්ච යසඤ්ච උප්පාදෙන්වා තත්ථ අත්තානං සණ්ඨාපෙනි පතිට්ඨාපෙනි. යථා කිං? අණුං අග්ගිංව සන්ධමං, යථා පණ්ඩිතපුරිසො පරිත්තං අග්ගිං අනුක්කමෙන ගොමයවුණ්ණාදීනි පක්ඛිපිත්වා මුඛවාතෙන ධමන්තො සමුට්ඨාපෙනි වඩ්ඪෙති මහත්තං අග්ගික්ඛන්ධං කරොති, එවමෙව පණ්ඩිතො ථොකමිපි පාහතං ලභිත්වා නානාඋපායෙහි පයොජෙන්වා ධනඤ්ච යසඤ්ච වඩ්ඪෙති, වඩ්ඪෙත්වා ව පන තත්ථ අත්තානං පතිට්ඨාපෙනි, තාය එව වා පන ධනයසමහන්තතාය අත්තානං සමුට්ඨාපෙනි, අභිඤ්ඤානං පාකට්ඨං කරොතිති අත්ථො.

ඉති භගවා “භික්ඛවෙ, වුළපන්ථකො මං නිස්සාය ඉදානි ධම්මෙසු ධම්මමහන්තතං පත්තො, පුබ්බෙ පන භොගෙසුපි භොගමහන්තතං පාපුණ්”ති එවං ඉමං ධම්මදෙසනං දස්සෙන්වා ද්වෙ වත්ථුනි කට්ඨන්වා අනුසන්ධිං සට්ඨන්වා ජාතකං සමොධානෙසි “තදා වුළන්තෙවාසිකො වුළපන්ථකො අහොසි, වුළකසෙට්ඨි පන අහමෙව අහොසි”න්ති දෙසනං නිට්ඨාපෙසි.

5. තණ්ඩුලනාලිජාතකවණ්ණනා වුළසෙට්ඨිජාතකවණ්ණනා වතුත්ථා.

කීමග්ගති තණ්ඩුලනාලිකාති ඉදං සත්ථා ජෙනවතෙ විහරන්තො ලාලුදායිත්ථෙරං ආරබ්භ කට්ඨං. තස්මිං සමයෙ ආයස්මා දබ්බො මල්ලපුත්තො සඬ්ඝස්ස භත්තුද්දෙසකො හොති. තස්මිං පාතොව සලාකභත්තානි උද්දිසමානෙ ලාලුදායිත්ථෙරස්ස කදාචි වරහත්තං පාපුණාති, කදාචි ලාමකභත්තං. සො ලාමකභත්තස්ස පත්තදිවසෙ සලාකග්ගං ආකුලං කරොති, “කිං දබ්බොව සලාකං දාතුං ජානාති, අමිහෙ න ජානාමා”ති වදති. තස්මිං සලාකග්ගං ආකුලං කරොන්තෙ “භන්ද දානි ත්වමෙව සලාකං දෙහී”ති සලාකපච්ඡිං අදංසු. තතො පට්ඨාය සො සඬ්ඝස්ස සලාකං අදාසි. දෙන්තො ව පන “ඉදං වරහත්ත”න්ති වා “ලාමකභත්ත”න්ති වා “අසුකවස්සග්ගෙ වරහත්ත”න්ති වා “අසුකවස්සග්ගෙ ලාමකභත්ත”න්ති වා න ජානාති, ධීනිකං කරොන්තොපි “අසුකවස්සග්ගෙ ධීනිකා”ති න සල්ලක්ඛෙති. භික්ඛුනං ධීතවෙලාය “ඉමස්මිං යානෙ අයං ධීනිකා ධීතා, ඉමස්මිං යානෙ අය”න්ති භූමියං වා භිත්තියං වා ලෙබ්බං කඩ්ඪති. පුත්තදිවසෙ සලාකග්ගෙ භික්ඛු මන්දන්තරා වා හොන්ති බහුන්තරා වා, තෙසු මන්දන්තරෙසු ලෙබ්බා භෙට්ඨා හොති, බහුන්තරෙසු උපරි. සො ධීනිකං අජානන්තො ලෙබ්බාසඤ්ඤාය සලාකං දෙති.

අථ නං භික්ඛු “ආවුසො, උදායි, ලෙබ්බා නාම භෙට්ඨා වා හොති උපරි වා, වරහත්තං පන අසුකවස්සග්ගෙ ධීතං, ලාමකභත්තං අසුකවස්සග්ගෙ”ති ආභංසු. සො භික්ඛු පටිප්ථරන්තො “යදි එවං අයං ලෙබ්බා කස්මා එවං ධීතා, කිං අභං තුම්භාකං සද්දහාමි, ඉමිස්සා ලෙබ්බාය සද්දහාමි”ති වදති. අථ නං දහරා ව සාමණෙරා ව “ආවුසො ලාලුදායි තයි සලාකං දෙන්තෙ භික්ඛු ලාහෙන පරිභායන්ති, න ත්වං දාතුං අනුවච්ඡිකො, ගච්ඡ ඉතො”ති සලාකග්ගතො නික්කඩ්ඪිංසු. තස්මිං බණ්ණෙ සලාකග්ගෙ මහන්තං කොලාහලං අහොසි. තං සුත්ථා සත්ථා ආනන්දන්ථෙරං පුච්ඡි “ආනන්ද, සලාකග්ගෙ මහන්තං කොලාහලං, කිං සද්දො නාමෙසො”ති. ථෙරො තථාගතස්ස තමත්ථං ආරොචෙසි. “ආනන්ද, න ඉදානෙව ලාලුදායි අත්තතො බාලතාය පරෙසං ලාභභානිං කරොති, පුබ්බෙපි අකාසියෙවා”ති ආහ. ථෙරො තස්සත්ථස්ස ආච්චාවත්ථං භගවත්තං යාචි. භගවා භවත්තරෙන පටිච්ඡන්තං කාරණං පාකට්ඨං අකාසි.

අතීතෙ කාසිරට්ඨෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තො රාජා අහොසි. තදා අම්භාකං බොධිසත්තො තස්ස අග්ඝාපනිකො අහොසි. භත්ථිඅස්සාදීනි වෙව මණ්ණුවණ්ණාදීනි ව අග්ඝාපෙසි, අග්ඝාපෙන්වා භණ්ඩසාමිකානං භණ්ඩානුරූපමෙව මූලං දාපෙසි. රාජා පන ලුද්ධො හොති, සො ලොභපකතිතාය එවං වින්තෙසි “අයං අග්ඝාපනිකො එවං අග්ඝාපෙන්තො න විරස්සෙව මම ගෙහෙ ධනං පරික්ඛයං ගමෙස්සති, අඤ්ඤං අග්ඝාපනිකං කරිස්සාමි”ති. සො සීහපඤ්ජරං උග්ඝාටෙන්වා රාජධිගණං ඔලොකෙන්තො එකං ගාමිකමනුස්සං ලොලබාලං රාජධිගණෙන ගච්ඡන්තං දිස්වා “එස මය්භං අග්ඝාපනිකකම්මං කාතුං සක්ඛිස්සති”ති තං පක්කොසාපෙන්වා “සක්ඛිස්සසි, භණ්ණෙ, අම්භාකං අග්ඝාපනිකකම්මං කාතු”න්ති ආහ. සක්ඛිස්සාමි, දෙවාති. රාජා අත්තතො ධනරක්ඛණත්ථාය තං බාලං අග්ඝාපනිකකම්මෙ යපෙසි. තතො පට්ඨාය සො බාලො භත්ථිඅස්සාදීනි අග්ඝාපෙන්තො අග්ඝං භාපෙන්වා යථාරූචියා කට්ඨති. තස්ස යානන්තරෙ ධීතත්තා යං සො කට්ඨති, තමෙව මූලං හොති.

තස්මිං කාලෙ උත්තරාපට්ඨො එකො අස්සවාණිජො පඤ්ච අස්සසතානි ආනෙසි. රාජා තං පුරිසං පක්කොසාපෙන්වා අස්සෙ අග්ඝාපෙසි. සො පඤ්චන්තං අස්සසතානං එකං තණ්ඩුලනාලිකං අග්ඝමකාසි. කත්ථා ව පන “අස්සවාණිජස්ස එකං තණ්ඩුලනාලිකං දෙථා”ති වත්ථා අස්සෙ අස්සසාලායං සණ්ඨාපෙසි. අස්සවාණිජො පොරාණඅග්ඝාපනිකස්ස සන්තිකං ගන්ත්වා තං පවත්ති. ආරොචෙන්වා “ඉදානි කිං කත්තබ්බ”න්ති පුච්ඡි. සො ආහ “තස්ස පුරිසස්ස ලඤ්ජං දත්වා එවං පුච්ඡප්ථ ‘අම්භාකං තාව අස්සා එකං තණ්ඩුලනාලිකං අග්ඝන්තිති ඤාතමෙතං, තුම්භෙ පන නිස්සාය තණ්ඩුලනාලියා අග්ඝං ජානිතුකාමම්භා, සක්ඛිස්සප්ථ තො රඤ්ඤො සන්තිකෙ යත්ථා සා

තණ්ඩුලනාලිකා ඉදං නාම අග්ගතිති වත්තු'න්ති, සචෙ සක්කොමිති වදති, තං ගහෙන්වා රඤ්ඤො සන්තිකං ගච්ඡට්, අහමිපි තත්ථ ආගමිස්සාමි"ති.

අස්සවාණිජො “සාධු”ති බොධිසත්තස්ස වචනං සම්පට්ඨිත්වා අග්ගපතිකස්ස ලඤ්ජං දත්වා තමත්ථං ආරොවෙසි. සො ලඤ්ජං ලභිත්වා “සක්ඛිස්සාමි තණ්ඩුලනාලිං අග්ගපෙතු”න්ති. “තෙන හි ගච්ඡාම රාජකුල”න්ති තං ආදාය රඤ්ඤො සන්තිකං අගමාසි. බොධිසත්තොපි අඤ්ඤෙපි බහු අමච්චා අගමිංසු. අස්සවාණිජො රාජානං වන්දිත්වා ආහ – “දෙව, පඤ්චන්තං අස්සසත්තං එකං තණ්ඩුලනාලිං අග්ගපතිකභාවං ජානාම, සා පන තණ්ඩුලනාලි කිං අග්ගතිති අග්ගපතිකං පුච්ඡට් දෙවා”ති. රාජා තං පවත්තිං අජානන්තො “අම්හො අග්ගපතික, පඤ්ච අස්සසත්තාති කිං අග්ගන්ති”ති පුච්ඡි. තණ්ඩුලනාලිං, දෙවාති. “හොතු, හණ්ණ, අස්සා තාව තණ්ඩුලනාලිං අග්ගන්තු. සා පන කිං අග්ගති තණ්ඩුලනාලිකා”ති පුච්ඡි. සො බාලපුරිසො “බාරාණසිං සන්තරාමාහිරං අග්ගති තණ්ඩුලනාලිකා”ති ආහ. සො කිර පුබ්බෙ රාජානං අනුවත්තන්තො එකං තණ්ඩුලනාලිං අස්සානං අග්ගමකාසි. පුන වාණිජස්ස හත්ථතො ලඤ්ජං ලභිත්වා තස්සා තණ්ඩුලනාලිකාය බාරාණසිං සන්තරාමාහිරං අග්ගමකාසි. තදා පන බාරාණසියා පාකාරපරික්ඛෙපො ද්වාදසයොජනිකො හොති. ඉදමස්ස අන්තරං, බාහිරං පන තියොජනසතිකං රට්ඨං. ඉති සො බාලො එවං මහන්තං බාරාණසිං සන්තරාමාහිරං තණ්ඩුලනාලිකාය අග්ගමකාසි.

තං සුත්වා අමච්චා පාණිං පහරිත්වා හසමානා “මයං පුබ්බෙ පට්ඨඤ්ච රජ්ජඤ්ච අනග්ගන්ති සඤ්ඤන්තො අහුම්හ, එවං මහන්තං කිර සරාජකං බාරාණසිරජ්ජං තණ්ඩුලනාලිමත්තං අග්ගති, අහො අග්ගපතිකස්ස ඤාණසම්පදා. කහං එත්තකං කාලං අයං අග්ගපතිකො විහාසි, අම්මාකං රඤ්ඤො එව අනුච්ඡවිකො”ති පරිහාසං අකංසු –

5. “කිමග්ගති තණ්ඩුලනාලිකායං, අස්සාන මූලාය වදෙහි රාජ;
බාරාණසිං සන්තරාමාහිරං, අයමග්ගති තණ්ඩුලනාලිකා”ති.

තස්මිං කාලෙ රාජා ලජ්ජිතො තං බාලං නික්කඩ්ඨාපෙත්වා බොධිසත්තස්සෙව අග්ගපතිකට්ඨානං අදාසි. බොධිසත්තොපි යථාකම්මං ගතො.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා ද්වෙ වත්ථුති කට්ඨන්තො අනුසන්ධිං සට්ඨන්තො ජාතකං සමොධානෙසි “තදා ගාමිකබාලඅග්ගපතිකො ලාලුදායී අහොසි, පණ්ඩිතඅග්ගපතිකො පන අහමෙව අහොසි”න්ති දෙසනං නිට්ඨාපෙසි.

6. දෙවධම්මජාතකවණ්ණනා තණ්ඩුලනාලිජාතකවණ්ණනා පඤ්චමා.

හිරිමත්තජ්ජසම්පන්නාති ඉදං භගවා ජෙනවනෙ විහරන්තො අඤ්ඤතරං බහුහණ්ඩිකං හික්ඛුං ආරබ්භ කට්ඨෙසි. සාවත්ථිවාසී කිරෙකො කුටුම්භිකො හරියාය කාලකතාය පබ්බජී. සො පබ්බජන්තො අත්තනො පරිවෙණඤ්ච අග්ගිසාලඤ්ච හණ්ඩගබ්භඤ්ච කාරෙත්වා හණ්ඩගබ්භං සජ්ජිතණ්ඩුලාදීහි පුරෙත්වා පබ්බජී. පබ්බජිත්වා ව පන අත්තනො දාසෙ පක්කොසාපෙත්වා යථාරුචිතං ආහාරං පවාපෙත්වා භුඤ්ජති, බහුපරික්ඛාරො ව අහොසි, රත්තිං අඤ්ඤං නිවාසනපාරුපනං හොති, දිවා අඤ්ඤං. විහාරපච්චන්තෙ වසති. තස්සෙකදිවසං විවරපච්චන්තරණාදීනි නිහරිත්වා පරිවෙණෙ පත්ථරිත්වා සුක්ඛාපෙන්තස්ස සම්බහුලා ජානපදා හික්ඛු සෙනාසනවාරිකං ආහිණ්ඩන්තා පරිවෙණං ගන්ත්වා විවරාදීනි දිස්වා “කස්සිමාති”ති පුච්ඡිංසු. සො “මය්හං, ආවුසො”ති ආහ. “ආවුසො, ඉදම්පි විවරං, ඉදම්පි නිවාසනං, ඉදම්පි පච්චන්තරණං, සබ්බං කුය්හමෙවා”ති? “ආම මය්හමෙවා”ති. “ආවුසො භගවතා තිණි විවරාති අනුඤ්ඤාතාති, ත්වං එවං අජ්ජිච්ඡස්ස බුද්ධස්ස සාසනෙ පබ්බජිත්වා එවං බහුපරික්ඛාරො ජානො, එහි තං දසබලස්ස සන්තිකං නෙස්සාමා”ති තං ආදාය සත්ථු සන්තිකං අගමංසු.

සත්ථා දිස්වා “කිං නු බො, හික්ඛෙව, අතිච්ඡමානකංයෙව හික්ඛුං ගණ්හිත්වා ආගතත්ථා”ති ආහ. “හන්තෙ, අයං හික්ඛු බහුහණ්ඩො බහුපරික්ඛාරො”ති. “සච්චං කිර ත්වං හික්ඛු බහුහණ්ඩො”ති? “සච්චං, භගවා”ති. “කස්මා පන ත්වං හික්ඛු බහුහණ්ඩො ජානො”? “නනු අහං අජ්ජිච්ඡතාය සන්තුට්ඨිතාය පව්වෙකස්ස විරියාරම්භස්ස වණ්ණං වදාමි”ති. සො සත්ථු වචනං සුත්වා කුපිතො “ඉමිනා දාති නිහාරෙන වරිස්සාමි”ති පාරුපනං ඡඩ්ඛෙත්වා පරිසමජ්ඣෙ එකච්චරො අට්ඨාසි.

අථ නං සත්ථා උපත්ථම්භයමානො “නනු ත්වං හික්ඛු පුබ්බෙ හිරොත්තජ්ජපගවෙසකො දකරක්ඛසකාලෙපි හිරොත්තජ්ජං ගවෙසමානො ද්වාදස සංචච්ඡරාති විහාසි, අථ කස්මා ඉදානි එවං ගරුකෙ බුද්ධසාසනෙ පබ්බජිත්වා චතුපරිසමජ්ඣෙ පාරුපනං ඡඩ්ඛෙත්වා හිරොත්තජ්ජං පහාය ධිතොසි”ති? සො සත්ථු වචනං සුත්වා හිරොත්තජ්ජං පච්චුපට්ඨාපෙත්වා තං විවරං පාරුපිත්වා සත්ථාරං වන්දිත්වා එකමත්තං නිසීදි. හික්ඛු තස්සත්ථස්ස ආච්චාවත්ථං භගවන්තං යාචිංසු, භගවා භවන්තරෙන පටිච්ඡන්තං කාරණං පාකට්ටං අකාසි.

අතීතෙ කාසිරට්ඨෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තො නාම රාජා අහොසි. තදා බොධිසත්තො තස්ස අග්ගමහෙසියා කුච්ඡිමිහි පටිසන්ධිං ගණ්හි. තස්ස නාමග්ගහණදිවසෙ “මහිසාසකුමාරො”ති නාමං අකංසු. තස්ස ආධාවිත්වා පරිධාවිත්වා විවරණකාලෙ රඤ්ඤො අඤ්ඤොපි පුත්තො ජානො, තස්ස “වන්දකුමාරො”ති නාමං අකංසු. තස්ස පන ආධාවිත්වා පරිධාවිත්වා විවරණකාලෙ බොධිසත්තස්ස මාතා කාලමකාසි, රාජා අඤ්ඤං අග්ගමහෙසිට්ඨානෙ යපෙසි.

සා රඤ්ඤො පියා අහොසි මනාපා, සාපි සංවාසමන්වාය එකං පුත්තං විජායි, “සූරියකුමාරො” තිස්ස නාමං අකංසු. රාජා පුත්තං දිස්වා කුට්ඨවිත්තො “භද්දෙ, පුත්තස්ස තෙ වරං දමිමි” ති ආහ. දෙවි, වරං ඉච්ඡිතකාලෙ ගහෙනබ්බං කන්වා යපෙසි. සා පුත්තෙ වයප්පත්තෙ රාජානං ආහ – “දෙවෙන මය්හං පුත්තස්ස ජාතකාලෙ වරො දින්නො, පුත්තස්ස මෙ රජ්ජං දෙහි” ති. රාජා “මය්හං ද්වෙ පුත්තා අග්ගික්ඛන්ධා විය ජලමානා විවරන්ති, න සක්කා තව පුත්තස්ස රජ්ජං දාතු” න්ති පටික්ඛිපිත්වාපි තං පුනප්පුනං යාවමානමෙව දිස්වා “අයං මය්හං පුත්තානං පාපකම්පි වින්නෙය්‍යා” ති පුත්තෙ පක්කොසාපෙන්වා ආහ – “තාතා, අහං සූරියකුමාරස්ස ජාතකාලෙ වරං අදාසිං. ඉදානිස්ස මාතා රජ්ජං යාවති, අහං තස්ස න දාතුකාමො, මාතුකාමො නාම පාපො, තුම්භාකං පාපකම්පි වින්නෙය්‍යා, තුම්භෙ අරඤ්ඤං පටිසිත්වා මම අවිචයෙන කුලසන්නකෙ නගරෙ රජ්ජං කරෙය්‍යාපා” ති රොදිත්වා කන්දිත්වා සිසෙ චුම්ඛිත්වා උයොපෙසි. තෙ පිතරං චන්දිත්වා පාසාදා ඔතරන්නෙ රාජධිගණෙ කිළමානො සූරියකුමාරො දිස්වා තං කාරණං ඤාත්වා “අහමි භාතිකෙහි සද්ධිං ගමිස්සාමි” ති තෙහි සද්ධිංයෙව නික්බමි. තෙ හිමවන්නං පටිසිංසු.

බොධිසත්තො මග්ගා ඔක්කමම රුක්ඛමුලෙ නිසිදිත්වා සූරියකුමාරං ආමන්තෙසි “තාත සූරියකුමාර, එතං සරං ගන්ත්වා න්හත්වා ව පිවිත්වා ව පදුමිනිපණ්ණෙහි අම්භාකම්පි පානියං ආනෙහි” ති. තං පන සරං වෙස්සවණස්ස සන්තිකා එකෙන දකරක්ඛසෙන ලද්ධං හොති, වෙස්සවණො ව තං ආහ – “යපෙන්වා දෙවධම්මජානනකෙ යෙ අඤ්ඤෙ ඉමං සරං ඔතරන්ති, තෙ බාදිතුං ලභයි. අනොනිණ්ණෙන න ලභයි” ති. තතො පටියාය සො රක්ඛසො යෙ තං සරං ඔතරන්ති, තෙ දෙවධම්මෙ පුච්ඡිත්වා යෙ න ජානන්ති, තෙ බාදති. අප්ඨං බො සූරියකුමාරො තං සරං ගන්ත්වා අවිමංසිත්වා ව ඔතරි. අප්ඨං තං සො රක්ඛසො ගහෙන්වා “දෙවධම්මෙ ජානාසි” ති පුච්ඡි. සො “දෙවධම්මා නාම චන්දිමසූරියා” ති ආහ. අප්ඨං තං “ත්වං දෙවධම්මෙ න ජානාසි” ති චත්වා උදකං පවෙසෙන්වා අත්තනො වසනටියානෙ යපෙසි. බොධිසත්තොපි තං අතිවිරායන්තං දිස්වා චන්දකුමාරං පෙසෙසි. රක්ඛසො තම්පි ගහෙන්වා “දෙවධම්මෙ ජානාසි” ති පුච්ඡි. “ආම ජානාමි, දෙවධම්මා නාම චතස්සො දිසා” ති. රක්ඛසො “න ත්වං දෙවධම්මෙ ජානාසි” ති තම්පි ගහෙන්වා තත්ථෙව යපෙසි.

බොධිසත්තො තස්මිම්පි විරායන්තෙ “එකෙන අන්තරායෙන භවිතබ්බ” න්ති සයං තත්ථ ගන්ත්වා ද්වින්නම්පි ඔතරණපදවළඤ්ජං දිස්වා “රක්ඛසපරිග්ගහිතෙන ඉමිනා සරෙන භවිතබ්බ” න්ති ඔග්ගං සන්නය්හිත්වා ධනුං ගහෙන්වා අටියාසි. දකරක්ඛසො බොධිසත්තං උදකං අනොතරන්නං දිස්වා වනකම්මිකපූරිසො විය හුත්වා බොධිසත්තං ආහ – “හො, පූරිස, ත්වං මග්ගකිලන්තො කස්මා ඉමං සරං ඔතරිත්වා න්හත්වා පිවිත්වා හිසමුළාලං බාදිත්වා පුප්ඵානි පිළන්ධිත්වා යපාසුඛං න ගච්ඡසි” ති? බොධිසත්තො තං දිස්වා “එසො යක්ඛො භවිස්සති” ති ඤාත්වා “තයා මෙ භාතිකා ගහිතා” ති ආහ. “ආම, ගහිතා” ති. “කිං කාරණා” ති? “අහං ඉමං සරං ඔතිණ්ණකෙ ලභාමි” ති. “කිං පන සබ්බෙව ලභයි” ති? “යෙ දෙවධම්මෙ ජානන්ති, තෙ යපෙන්වා අවසෙසෙ ලභාමි” ති. “අත්ථි පන තෙ දෙවධම්මෙහි අත්ථො” ති? “ආම, අත්ථි” ති. “යදි එවං අහං තෙ දෙවධම්මෙ කථෙස්සාමි” ති. “තෙන හි කථෙහි, අහං දෙවධම්මෙ සුණිස්සාමි” ති. බොධිසත්තො ආහ “අහං දෙවධම්මෙ කථෙය්‍යං, කිලිට්ඨගන්තො පනම්හි” ති. යක්ඛො බොධිසත්තං න්හාපෙන්වා හොජනං හොපෙන්වා පානියං පායෙන්වා පුප්ඵානි පිළන්ධාපෙන්වා ගන්ධෙහි විලිම්පාපෙන්වා අලඬිකතමණ්ඩපමජ්ඣෙ පල්ලඬිකං අත්ථරිත්වා අදාසි.

බොධිසත්තො ආසනෙ නිසිදිත්වා යක්ඛං පාදමුලෙ නිසිදාපෙන්වා “තෙන හි ඔහිතසොනො සක්කච්චං දෙවධම්මෙ සුණාහි” ති ඉමං ගාථමාහ –

6. “හිරිඔත්තප්පසම්පන්නා, සුක්කධම්මසමාහිතා;
සන්නො සප්පුරිසා ලොකෙ, දෙවධම්මාති චුච්චරෙ” ති.

තත්ථ හිරිඔත්තප්පසම්පන්නාති හිරියා ව ඔත්තප්පෙන ව සමන්නාගතා. තෙසු කායදූවරිතාදීහි හිරියතිති හිරි, ලජ්ජායෙන අධිවචනං. තෙහියෙව ඔත්තප්පතිති ඔත්තප්පං, පාපතො උබ්බෙගස්සෙන අධිවචනං. තත්ථ අජ්ඣන්තසමුට්ඨානා හිරි, බ්හිද්ධාසමුට්ඨානං ඔත්තප්පං. අත්තාධිපතෙය්‍යා හිරි, ලොකාධිපතෙය්‍යං ඔත්තප්පං. ලජ්ජාසභාවසණ්ඨිතා හිරි, භයසභාවසණ්ඨිතං ඔත්තප්පං. සප්පතිස්සවලක්ඛණා හිරි, වජ්ජහිරුකභයදස්සාවිලක්ඛණං ඔත්තප්පං.

තත්ථ අජ්ඣන්තසමුට්ඨානං හිරිං චතුහි කාරණෙහි සමුට්ඨාපෙනි – ජාතිං පච්චචෙක්ඛිත්වා වයං පච්චචෙක්ඛිත්වා සුරභාවං පච්චචෙක්ඛිත්වා බාහුසච්චං පච්චචෙක්ඛිත්වා . කථං? “පාපකරණං නාමෙතං න ජාතිසම්පන්නානං කම්මං, හීනපච්චානං කෙවට්ටාදිනං කම්මං, මාදිසස්ස ජාතිසම්පන්නස්ස ඉදං කම්මං කාතුං න යුත්ත” න්ති එවං තාව ජාතිං පච්චචෙක්ඛිත්වා පාණාතිපාතාදිපාපං අකරොන්තො හිරිං සමුට්ඨාපෙනි. තථා “පාපකරණං නාමෙතං දහරෙහි කත්තබ්බං කම්මං, මාදිසස්ස වයෙ ධීතස්ස ඉදං කම්මං කාතුං න යුත්ත” න්ති එවං වයං පච්චචෙක්ඛිත්වා පාණාතිපාතාදිපාපං අකරොන්තො හිරිං සමුට්ඨාපෙනි. තථා “පාපකම්මං නාමෙතං දුබ්බලජාතිකානං කම්මං, මාදිසස්ස සුරභාවසම්පන්නස්ස ඉදං කම්මං කාතුං න යුත්ත” න්ති එවං සුරභාවං පච්චචෙක්ඛිත්වා පාණාතිපාතාදිපාපං අකරොන්තො හිරිං සමුට්ඨාපෙනි. තථා “පාපකම්මං නාමෙතං අන්ධබාලානං කම්මං, න පණ්ඩිතානං, මාදිසස්ස පණ්ඩිතස්ස බහුස්සුතස්ස ඉදං කම්මං කාතුං න යුත්ත” න්ති එවං බාහුසච්චං පච්චචෙක්ඛිත්වා පාණාතිපාතාදිපාපං අකරොන්තො හිරිං සමුට්ඨාපෙනි. එවං අජ්ඣන්තසමුට්ඨානං හිරිං චතුහි කාරණෙහි සමුට්ඨාපෙනි. සමුට්ඨාපෙන්වා ව පන අත්තනො විත්තෙ හිරිං පවෙසෙන්වා පාපකම්මං න කරොති. එවං හිරි අජ්ඣන්තසමුට්ඨානා නාම හොති.

කථාං ඔක්තප්පං බහිද්ධාසමුට්ඨානං නාම? “සචෙ ත්වං පාපකම්මං කරිස්සසී, චතුසු පරිසාසු ගරහප්පත්තො භවිස්සසී.

“ගරහිස්සන්ති තං විඤ්ඤා, අසුචිං නාගරිකො යථා;
චජ්ජිතො සීලවත්තෙහි, කථං හික්ඛු කරිස්සසී”ති. (ධ. ස. අට්ඨ. 1 බලරාසිවණ්ණනා) –

එවං පච්චවෙක්ඛන්තො හි බහිද්ධාසමුට්ඨිතෙන ඔක්තප්පෙන පාපකම්මං න කරොති. එවං ඔක්තප්පං බහිද්ධාසමුට්ඨානං නාම හොති.

කථං හිරි අත්තාධිපතෙය්‍යා නාම? ඉධෙකච්චො කුලපුත්තො අත්තානං අධිපතිං ජෙට්ඨකං කත්වා “මාදිස්ස සද්ධාපබ්බජිතස්ස බහුස්සුතස්ස ධුතඨගධරස්ස න යුත්තං පාපකම්මං කාතු”න්ති පාපං න කරොති. එවං හිරි අත්තාධිපතෙය්‍යා නාම හොති. තෙනාභ භගවා –

“සො අත්තානංයෙව අධිපතිං කත්වා අකුසලං පජහති, කුසලං භාවෙති. සාවජ්ජං පජහති, අනවජ්ජං භාවෙති. සුද්ධමත්තානං පරිහරති”ති (අ. නි. 3.40).

කථං ඔක්තප්පං ලොකාධිපතෙය්‍යා නාම? ඉධෙකච්චො කුලපුත්තො ලොකං අධිපතිං ජෙට්ඨකං කත්වා පාපකම්මං න කරොති. යථාභ –

“මහා බො පනායං ලොකසන්තිවාසො. මහත්තස්මිං බො පන ලොකසන්තිවාසෙ සන්ති සමණබ්‍රාහ්මණා ඉද්ධිමත්තො දිබ්බචක්ඛුකා පරචිත්තවිදුතො, තෙ දුරතොපි පස්සන්ති, ආසන්නාපි න දිස්සන්ති, චෙනසාපි චිත්තං ජානන්ති, තෙපි මං එවං ජානිස්සන්ති ‘පස්සප් භො, ඉමං කුලපුත්තං, සද්ධා අගාරස්මා අනගාරියං පබ්බජිතො සමානො වොකිණ්ණො විහරති පාපකෙහි අකුසලෙහි ධම්මෙහි’ති.

“සන්ති දෙවතා ඉද්ධිමත්තියො දිබ්බචක්ඛුකා පරචිත්තවිදුතියො, තා දුරතොපි පස්සන්ති, ආසන්නාපි න දිස්සන්ති, චෙනසාපි චිත්තං ජානන්ති, තාපි මං එවං ජානිස්සන්ති ‘පස්සප් භො, ඉමං කුලපුත්තං, සද්ධා අගාරස්මා අනගාරියං පබ්බජිතො සමානො වොකිණ්ණො විහරති පාපකෙහි අකුසලෙහි ධම්මෙහි’ති. සො ලොකංයෙව අධිපතිං ජෙට්ඨකං කරිත්වා අකුසලං පජහති, කුසලං භාවෙති. සාවජ්ජං පජහති, අනවජ්ජං භාවෙති. සුද්ධමත්තානං පරිහරති”ති (අ. නි. 3.40).

එවං ඔක්තප්පං ලොකාධිපතෙය්‍යා නාම හොති.

“ලජ්ජාසභාවසණ්ඨිතා හිරි, භයසභාවසණ්ඨිතං ඔක්තප්පං”න්ති එත්ථ පන ලජ්ජාති ලජ්ජනාකාරො, තෙන සභාවෙන සණ්ඨිතා හිරි. භයන්ති අපායභයං, තෙන සභාවෙන සණ්ඨිතං ඔක්තප්පං. තදුභයම්පි පාපපරිවජ්ජනෙ පාකටං හොති. එකච්චො හි යථා නාමෙකො කුලපුත්තො උච්චාරපස්සාචාදීනි කරොන්තො ලජ්ජිතබ්බයුත්තකං එකං දිස්වා ලජ්ජනාකාරප්පත්තො භවෙය්‍ය හිළිතො, එවමෙවං අජ්ඣන්තං ලජ්ජිධම්මං ඔක්කම්ත්වා පාපකම්මං න කරොති. එකච්චො අපායභයහිතො හුත්වා පාපකම්මං න කරොති. තත්ත්වං ඔපම්මං – යථා හි ද්විසු අයොගුලෙසු එකො සීතලො භවෙය්‍ය ගුප්තක්ඛිතො, එකො උණ්හො ආදිත්තො. තත්ථ පණ්ඨිතො සීතලං ගුප්තක්ඛිතත්තා ජිගුච්ඡන්තො න ගණ්හාති, ඉතරං ඩාහභයෙන. තත්ථ සීතලස්ස ගුප්තක්ඛිතස්ස ජිගුච්ඡාය අගණ්හනං විය අජ්ඣන්තං ලජ්ජිධම්මං ඔක්කම්ත්වා පාපස්ස අකරණං, උණ්හස්ස ඩාහභයෙන අගණ්හනං විය අපායභයෙන පාපස්ස අකරණං වෙදිතබ්බං.

“සප්පතිස්සවලක්ඛණා හිරි, වජ්ජහිරුකභයදස්සාවිලක්ඛණං ඔක්තප්පං”න්ති ඉදම්පි ද්වයං පාපපරිවජ්ජනෙයෙව පාකටං හොති. එකච්චො හි ජාතිමහත්තපච්චවෙක්ඛණා, සත්ථුමහත්තපච්චවෙක්ඛණා, දායජ්ජමහත්තපච්චවෙක්ඛණා, සබ්බන්තමාරිමහත්තපච්චවෙක්ඛණානි චතුහි කාරණෙහි සප්පතිස්සවලක්ඛණං හිරිං සමුට්ඨාපෙත්වා පාපං න කරොති. එකච්චො අත්තානුචාදභයං, පරානුචාදභයං, දණ්ඩභයං, දුග්ගතිභයන්ති චතුහි කාරණෙහි වජ්ජහිරුකභයදස්සාවිලක්ඛණං ඔක්තප්පං සමුට්ඨාපෙත්වා පාපං න කරොති. තත්ථ ජාතිමහත්තපච්චවෙක්ඛණාදීනි චෙව අත්තානුචාදභයාදීනි ච විත්ථාරෙත්වා කට්ඨකබ්බාති. තෙසං විත්ථාරො අභිගුත්තරනිකායට්ඨකථායං චුත්තො.

සුක්කධම්මසමාහිතාති ඉදමෙව හිරොත්තප්පං ආදිං කත්වා කත්තබ්බා කුසලා ධම්මා සුක්කධම්මා නාම, තෙ සබ්බසම්භාහකනයෙන චතුභුමකලොකියලොකුත්තරධම්මා. තෙහි සමාහිතා සමන්තාගතාති අත්ථො. සන්තො සප්පුරිසා ලොකෙහි කායකම්මාදිනං සත්තතාය සන්තො, කතඤ්ඤාකතවෙදිතාය සොභනා පුරිසාති සප්පුරිසා. ලොකො පන සඛිඨාරලොකො, සත්තලොකො, ඕකාසලොකො, ඛන්ධලොකො, ආයතනලොකො, ධාතුලොකොති අනෙකච්චො. තත්ථ “එකො ලොකො සබ්බෙ සත්තා ආභාරට්ඨිතිකා...පෙ.... අට්ඨාරස ලොකා අට්ඨාරස ධාතුයො”ති (පටි. ම. 1.112) එත්ථ සඛිඨාරලොකො චුත්තො. ඛන්ධලොකාදයො තදන්තොගධායෙව. “අයං ලොකො පරලොකො, දෙවලොකො මනුස්සලොකො”තිආදීසු (මහානි. 3; චූළනි. අජිතමාණවපුච්ඡානිද්දෙස 2) පන සත්තලොකො චුත්තො.

“යාවතා වන්දිමසුරියා, පරිහරන්ති දිසා හන්ති විරොවමානා;
තාව සහස්සධා ලොකො, එත්ථ තෙ වත්තතෙ වසො”ති. (ම. නි. 1.503) –

එත්ථ ඔකාසලොකො චුත්තො. තෙසු ඉධ සත්තලොකො අධිප්පෙනො. සත්තලොකස්මිඤ්ඤි යෙ එවරුපා සප්පුරිසා,
තෙ දෙවධම්මානි චුච්චන්ති.

තත්ථ දෙවානි සම්මුතිදෙවා, උපපත්තිදෙවා, විසුද්ධිදෙවානි තිව්ධා. තෙසු මහාසම්මතකාලතො පටියාය ලොකෙන
“දෙවා”ති සම්මතත්තා රාජරාජකුමාරාදයො සම්මුතිදෙවා නාම. දෙවලොකෙ උප්පන්නා උපපත්තිදෙවා නාම.
බිණාසවා පන විසුද්ධිදෙවා නාම. චුත්තම්පි වෙතං –

“සම්මුතිදෙවා නාම රාජානො දෙවියො රාජකුමාරා. උපපත්තිදෙවා නාම භූමිමදෙවෙ උපාදාය
තදුත්තරිදෙවා. විසුද්ධිදෙවා නාම බුද්ධා පච්චෙකබුද්ධා බිණාසවා”ති (චූළනි. ධොතකමාණවපුච්ඡානිද්දෙස 32;
පාරායනානුගිතිගාථානිද්දෙස 119).

ඉමෙසං දෙවානං ධම්මානි දෙවධම්මා. චුච්චරෙති චුච්චන්ති. හිරොත්තප්පමුලකා හි කුසලා ධම්මා කුලසම්පදාය
වෙච දෙවලොකෙ නිබ්බත්තියා ච විසුද්ධිභාවස්ස ච කාරණත්තා කාරණට්ඨෙන තිව්ධානම්පි තෙසං දෙවානං ධම්මානි
දෙවධම්මා, තෙහි දෙවධම්මෙහි සමන්තාගතා පුග්ගලාපි දෙවධම්මා. තස්මා පුග්ගලාධිට්ඨානදෙසනාය තෙ ධම්මෙ
දස්සෙන්නො “සන්නො සප්පුරිසා ලොකෙ, දෙවධම්මානි චුච්චරෙ”ති ආහ.

යක්ඛො ඉමං ධම්මදෙසනං සුත්වා පසන්නචිත්තො බොධිසත්තං ආහ – “පණ්ඩිත, අහං තුම්භාකං පසන්නො,
එකං භාතරං දෙමි, කතරං ආනෙමි”ති? “කනිට්ඨං ආනෙහි”ති. “පණ්ඩිත, ත්වං කෙවලං දෙවධම්මෙ ජානාසියෙව, න
පන තෙසු වත්තසි”ති. “කිං කාරණා”ති? “යංකාරණා ජෙට්ඨකං ය්‍යෙත්වා කනිට්ඨං ආණාපෙන්නො
ජෙට්ඨාපවායිකකම්මං න කරොසි”ති. දෙවධම්මෙ වාහං, යක්ඛ, ජානාමි, තෙසු ච වත්තාමි. මයඤ්ඤි ඉමං අරඤ්ඤං
එතං නිස්සාය පටිට්ඨා. එතස්ස හි අත්ථාය අම්භාකං පිතරං එතස්ස මාතා රජ්ජං යාචි, අම්භාකං පන පිතා තං වරං අදත්වා
අම්භාකං අනුරක්ඛණත්ථාය අරඤ්ඤවාසං අනුජානි. සො කුමාරො අනුවත්තිත්වා අම්භෙහි සද්ධිං ආගතො. “තං
අරඤ්ඤෙ එකො යක්ඛො බාදි”ති චුත්තෙපි න කොචි සද්දහිස්සති, තෙනාහං ගරභයහිතො තමෙව ආණාපෙමිති.
“සාධු සාධු පණ්ඩිත, ත්වං දෙවධම්මෙ ච ජානාසි, තෙසු ච වත්තසි”ති පසන්නො යක්ඛො බොධිසත්තස්ස සාධුකාරං
දත්වා ද්වෙපි භාතරො ආනෙත්වා අදාසි.

අථ නං බොධිසත්තො ආහ – “සම්ම, ත්වං පුබ්බෙ අත්තනා කතෙන පාපකම්මෙන පරෙසං මංසලොභිතබාදකො
යක්ඛො හුත්වා නිබ්බත්තො, ඉදානිපි පාපමෙව කරොසි, ඉදං තෙ පාපකම්මං නිරයාදිති මුච්චිතුං ඔකාසං න දස්සති,
තස්මා ඉතො පටියාය පාපං පහාය කුසලං කරොහි”ති. අසක්ඛි ච පන තං දමෙතුං. සො තං යක්ඛං දමෙත්වා තෙන
සංචිතාරක්ඛො තත්ථෙව වසන්නො එකදිවසං නක්ඛත්තං ඔලොකෙත්වා පිතු කාලකතභාවං ඤත්වා යක්ඛං ආදාය
බාරාණසිං ගන්ත්වා රජ්ජං ගහෙත්වා වන්දකුමාරස්ස ඔපරජ්ජං, සුරියකුමාරස්ස සෙනාපතිට්ඨානං, දත්වා යක්ඛස්ස
රමණියෙ යානෙ ආයතනං කාරෙත්වා, යථා සො අග්ගමාලං අග්ගපුෂ්පං අග්ගහත්තඤ්ච ලහති, තථා අකාසි. සො
ධම්මෙන රජ්ජං කාරෙත්වා යථාකම්මං ගතො.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා දස්සෙත්වා සච්චානි පකාසෙසි, සච්චපරියොසානෙ සො හික්ඛු
සොතාපත්තිඵලෙ පතිට්ඨති. සම්මාසම්බුද්ධොපි ද්වෙ වත්ථුනි කට්ඨත්වා අනුසන්ධිං සට්ඨත්වා ජාතකං සමොධානෙසි
– “තදා දකරක්ඛසො බහුභණ්ඩිකහික්ඛු අහොසි, සුරියකුමාරො ආනන්දො, වන්දකුමාරො සාරිපුත්තො, ජෙට්ඨකභාතා
මහිසාසකුමාරො පන අහමෙව අහොසි”න්ති.

7. කට්ඨභාරිජාතකවණ්ණනා

දෙවධම්මජාතකවණ්ණනා ඡට්ඨා.

පුත්තො ත්‍යාහං මහාරාජාති ඉදං සත්ථා ජෙතවනෙ විහරන්තො වාසභක්තියං ආරබ්භ කට්ඨෙසි. වාසභක්තියාය
වත්ථු ද්වාදසකතිපාතෙ හද්දසාලජාතකෙ ආචිභවිස්සති. සා කිර මහානාමස්ස සක්කස්ස ධිතා නාගමුණ්ඩාය නාම
දාසියා කුච්ඡිස්මි ජාතා කොසලරාජස්ස අග්ගමහෙසි අහොසි. සා රඤ්ඤො පුත්තං විජාසි. රාජා පනස්සා පච්ඡා
දාසිභාවං ඤත්වා යානං පරිභාපෙසි, පුත්තස්ස විට්ඨුභස්සාපි යානං පරිභාපෙසියෙව. තෙ උභොපි
අන්තොනිවෙසනෙයෙව වසන්ති. සත්ථා තං කාරණං ඤත්වා පුබ්බණ්ඩභස්මයෙ පඤ්චසතහික්ඛුපරිවුතො රඤ්ඤො
නිවෙසනං ගන්ත්වා පඤ්ඤත්තාසෙන නිසිදිත්වා “මහාරාජ, කහං වාසභක්තියා”ති ආහ. “රාජා තං කාරණං
ආරොවෙසි. මහාරාජ වාසභක්තියා කස්ස ධිතා”ති? “මහානාමස්ස හත්තෙ”ති. “ආගච්ඡමානා කස්ස ආගතා”ති?
“මය්‍හං හත්තෙ”ති. මහාරාජ සා රඤ්ඤො ධිතා, රඤ්ඤොව ආගතා, රාජානංයෙව පටිච්ච පුත්තං ලභි, සො පුත්තො
කිංකාරණා පිතු සත්තකස්ස රජ්ජස්ස සාමිකො න භොති, පුබ්බෙ රාජානො මුහුත්තිකාය කට්ඨභාරිකාය කුච්ඡිස්මිම්පි
පුත්තං ලභිත්වා පුත්තස්ස රජ්ජං අදංසුති. රාජා තස්සත්ථස්සාච්චානිත්ථාය භගවත්තං යාචි, භගවා භවත්තරෙන
පටිච්ඡන්තං කාරණං පාකං අකාසි.

අතීත බොහෝමයක් බුද්ධත්වයට රාජා මහත්තෙයා යසෙන උයානං ගන්ත්වා තත්ථ පුප්ඵළලොහෙන විවරන්තො උයානවනසංඝේ ගායන්තී දාරුණි උද්ධරමානං එකං ඉත්ථිං දිස්වා පටිබද්ධවිත්තො සංවාසං කප්පෙසි. තඨිකංඤ්ඤෙව බොධිසත්තො තස්සා කුච්ඡයං පටිසන්ධිං ගණ්හි, තාවදෙව තස්සා චරිතපුරිතා විය ගරුකා කුච්ඡි අහොසි. සා ගබ්භස්ස පතිට්ඨිතභාවං ඤත්වා “ගබ්භො මෙ, දෙව, පතිට්ඨිතො”ති ආහ. රාජා අභිගුලිමුද්දිකං දත්වා “සචෙ ධිතා හොති, ඉමං විස්සජ්ජේත්වා පොසෙය්‍යාසි, සචෙ පුත්තො හොති, අභිගුලිමුද්දිකාය සද්ධිං මම සන්තිකං ආනෙය්‍යාසි”ති වත්වා පක්කාමි.

සාපි පරිපක්කගබ්භා බොධිසත්තං විජායි. තස්ස ආධාවිත්වා පරිධාවිත්වා විවරණකාලෙ කිළාමණ්ඩලෙ කිළුන්තස්ස එවං වත්තාරො හොන්ති “නිප්පිතිකෙනම්භා පහටා”ති. තං සුත්වා බොධිසත්තො මාතු සන්තිකං ගන්ත්වා “අම්ම, කො මය්හං පිතා”ති පුච්ඡි. “තාත, ත්වං බාරාණසිරිඤ්ඤො පුත්තො”ති. “අම්ම, අත්ථි පන කොචි සක්ඛි”ති? තාත රාජා ඉමං මුද්දිකං දත්වා “සචෙ ධිතා හොති, ඉමං විස්සජ්ජේත්වා පොසෙය්‍යාසි, සචෙ පුත්තො හොති, ඉමාය අභිගුලිමුද්දිකාය සද්ධිං ආනෙය්‍යාසි”ති වත්වා ගතොති. “අම්ම, එවං සන්තෙ කස්මා මං පිතු සන්තිකං න නෙසි”ති. සා පුත්තස්ස අප්පකාසයං ඤත්වා රාජද්වාරං ගන්ත්වා රඤ්ඤො ආරොවාපෙසි. රඤ්ඤො ච පක්කොසාපිතා පටිසිත්වා රාජානං වන්දිත්වා “අයං තෙ, දෙව, පුත්තො”ති ආහ. රාජා ජානන්තොපි පරිසමජ්ඣෙ ලජ්ජාය “න මය්හං පුත්තො”ති ආහ. “අයං තෙ, දෙව, මුද්දිකා, ඉමං සඤ්ජානාසි”ති. “අයම්පි මය්හං මුද්දිකා න හොති”ති. “දෙව, ඉදානි යපෙත්වා සච්චකිරියං අඤ්ඤො මම සක්ඛි නත්ථි, සවායං දාරකො තුම්භෙ පටිච්ච ජාතො, ආකාසෙ තිට්ඨතු, නො චෙ, භූමියං පතිත්වා මරතු”ති බොධිසත්තස්ස පාදෙ ගහෙත්වා ආකාසෙ බිපි. බොධිසත්තො ආකාසෙ පල්ලඬකමාභුජිත්වා නිසිත්තො මධුරස්සරෙන පිතු ධම්මං කට්ඨන්තො ඉමං ගාථමාහ –

7. “පුත්තො ත්‍යාහං මහාරාජ, ත්වං මං පොස ජනාධිප;
අඤ්ඤෙපි දෙවො පොසෙති, කිඤ්ච දෙවො සකං පජ”න්ති.

තත්ථ පුත්තො ත්‍යාහන්ති පුත්තො තෙ අහං. පුත්තො ච නාමෙස අත්‍රජො, ඛේතජො, අන්තෙවාසිකො, දින්නකොති චතුබ්බිධො. තත්ථ අත්තානං පටිච්ච ජාතො අත්‍රජො නාම. සයනපිට්ඨෙ පල්ලඬකෙ උරෙතිඵ්චමාදිසු නිබ්බන්තො ඛේතජො නාම. සන්තිකෙ සිප්පුගණ්හනකො අන්තෙවාසිකො නාම. පොසාවනත්ථාය දින්නො දින්නකො නාම. ඉධ පන අත්‍රජං සන්ධාය “පුත්තො”ති චුත්තං. චතුහි සඬග්ගවත්ථුහි ජනං රඤ්ජේති රාජා, මහත්තො රාජා මහාරාජා. තමාලපන්තො ආහ “මහාරාජා”ති. ත්වං මං පොස ජනාධිපාති ජනාධිප මහාජනපේට්ඨක ත්වං මං පොස භරස්සු වඩ්ඪෙහි. අඤ්ඤෙපි දෙවො පොසෙතිති අඤ්ඤෙපි හත්ථිබන්ධාදයො මනුස්සෙ, හත්ථිඅස්සාදයො තිරච්ඡානගතෙ ච බහුජනෙ දෙවො පොසෙති. කිඤ්ච දෙවො සකං පජන්ති එත්ථ පන කිඤ්චාති ගරහන්තෙ ච අනුග්ගහණන්තෙ ච නිපාතො. “සකං පජං අත්තනො පුත්තං මං දෙවො න පොසෙති”ති වදන්තො ගරහති නාම, “අඤ්ඤෙ බහුජනෙ පොසෙති”ති වදන්තො අනුග්ගහණති නාම. ඉති බොධිසත්තො ගරහන්තොපි අනුග්ගහණන්තොපි “කිඤ්ච දෙවො සකං පජ”න්ති ආහ.

රාජා බොධිසත්තස්ස ආකාසෙ නිසිදිත්වා එවං ධම්මං දෙසෙත්තස්ස සුත්වා “එහි, තාතා”ති හත්ථං පසාරෙසි, “අහමෙව පොසෙස්සාමි, අහමෙව පොසෙස්සාමි”ති හත්ථස්සහස්සං පසාරිසිත්ථං. බොධිසත්තො අඤ්ඤස්ස හත්තෙ අනොතරිත්වා රඤ්ඤෙව හත්තෙ ඔතරිත්වා අඬකෙ නිසිදි. රාජා තස්ස ඔපරජ්ජං දත්වා මාතරං අග්ගමහෙසිං අකාසි. සො පිතු අච්චයෙන කට්ඨවාහනරාජා නාම හුත්වා ධම්මෙන රජ්ජං කාරෙත්වා යථාකම්මං ගතො.

සත්ථා කොසලරඤ්ඤො ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා ද්වෙ වත්ථුනි දස්සෙත්වා අනුසන්ධිං සටෙත්වා ජාතකං සමොධානෙසි – “තදා මාතා මහාමායා අහොසි, පිතා සුද්ධොදනමහාරාජා, කට්ඨවාහනරාජා පන අහමෙව අහොසි”න්ති.

8. ගාමණිජාතකවණ්ණනා කට්ඨභාරිජාතකවණ්ණනා සත්තමා.

අපි අතරමානානන්ති ඉදං සත්ථා ජෙතවනෙ විහරන්තො ඔස්සට්ඨවීරියං භික්ඛුං ආරබ්භ කට්ඨෙසි. ඉමස්මිං පන ජාතකෙ පච්චුප්පන්තවත්ථු ච අතීතවත්ථු ච එකාදසකනිපාතෙ සංවරජාතකෙ ආවිහවිස්සති. වත්ථු හි තස්මිඤ්ච ඉමස්මිඤ්ච එකසදිසමෙව, ගාථා පන නානා. ගාමණිකුමාරො බොධිසත්තස්ස ඔවාදෙ යත්වා භාතිකසතස්ස කතිට්ඨොපි හුත්වා භාතිකසතපරිවාරිතො සෙනවිජන්තස්සහෙට්ඨා වරපල්ලඬකෙ නිසිත්තො අත්තනො යසසම්පත්තිං ඔලොකෙත්වා “අයං මය්හං යසසම්පත්ති අම්භාකං ආවරියස්ස සන්තකා”ති තුට්ඨො ඉමං උදානං උදානෙසි –

8. “අපි අතරමානානං, එලාසාව සමිජ්ඣති;
විපක්කබුහ්මවරියොස්මි, එවං ජානාහි ගාමණි”ති.

තත්ථ අපිති නිපාතමත්තං. අතරමානානන්ති පණ්ඩිතානං ඔවාදෙ යත්වා අතරිත්වා අවෙගායිත්වා උපායෙන කම්මං කරොන්තානං. එලාසාව සමිජ්ඣති යථාපත්ථිකෙ එලෙ ආසා තස්ස එලස්ස නිප්ඵත්තියා සමිජ්ඣති යෙව. අථ චා එලාසාහි ආසාවලං, යථාපත්ථිකං එලං සමිජ්ඣති යෙවාහි අත්ථො. විපක්කබුහ්මවරියොස්මිති එත්ථ වත්තාරි සඬග්ගවත්ථුනි සෙට්ඨවරියත්තා බුහ්මවරියං නාම, තඤ්ච තම්මුලිකාය යසසම්පත්තියා පටිලද්ධන්තා විපක්කං නාම.

යො වාස්ස යසො නිජ්ඵන්තො, සොපි සෙට්ඨට්ඨොන ඛුන්මවරියං නාම. තෙනාහ “විපක්කඛුන්මවරියොස්මි”ති. එවං ජානාහි ගාමණීති කත්ථවි ගාමිකපුරිසොපි ගාමපෙට්ඨකොපි ගාමණී. ඉධ පන සබ්බජනපෙට්ඨකං අත්තානං සන්ධායාහ. අම්භො ගාමණි, ත්වං එවං ආරණං එවං ජානාහි, ආවරියං නිස්සාය භාතිකසතං අතික්කමිත්වා ඉදං මහාරජ්ජං පත්තොස්මිති උදානං උදානෙසි.

තස්මිං පන රජ්ජං පත්තෙ සත්තට්ඨදිවසච්චයෙන සබ්බෙපි භාතරො අත්තනො අත්තනො වසනට්ඨානං ගතා . ගාමණිරාජා ධම්මෙන රජ්ජං කාරොත්වා යථාකම්මං ගතො, බොධිසත්තොපි පුඤ්ඤානි කත්වා යථාකම්මං ගතො.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා දස්සෙත්වා සච්චානි පකාසෙසි, සච්චපරියොසානෙ ඔස්සට්ඨවිරියො හික්ඛු අරහත්තෙ පතිට්ඨිතො. සත්ථා ද්වෙ වත්ථුනි කට්ඨත්වා අනුසන්ධිං සට්ඨත්වා ජාතකං සමොධානෙසි – “තදා ගාමණිකුමාරො ඔස්සට්ඨවිරියො හික්ඛු අහොසි, ආවරියො පන අහමෙව අහොසි”න්ති.

9. මසදෙවජාතකවණ්ණනා ගාමණිජාතකවණ්ණනා අට්ඨමා.

උත්තමඛිගරුහා මය්හන්ති ඉදං සත්ථා ජෙතවනෙ විහරන්තො මහාහිනික්ඛමනං ආරබ්භ කට්ඨෙසි. තං හෙට්ඨා නිදානකථායං කට්ඨෙවෙ. තස්මිං පන කාලෙ හික්ඛු දසබ්බස්ස නෙක්ඛම්මං වණ්ණයන්තා නිසිදිංසු. අප් සත්ථා ධම්මසහං ආගන්ත්වා බුද්ධාසනෙ නිසින්තො හික්ඛු ආමන්තෙසි “කාය නුත්ථ, හික්ඛවෙ, එතරහි කථාය සන්තිසින්තා”ති. “හත්තෙ, න අඤ්ඤාය කථාය, තුම්භාකංයෙව පන නෙක්ඛම්මං වණ්ණයමානා නිසින්තාමිහා”ති චුත්තෙ “න, හික්ඛවෙ, තථාගතො එතරහියෙව නෙක්ඛම්මං නික්ඛන්තො, පුබ්බෙපි නික්ඛන්තොයෙවා”ති ආහ. හික්ඛු තස්සත්ථස්සාච්චාචත්ථං භගවන්තං යාචිංසු, භගවා භවන්තරෙන පටිච්ඡන්තං කාරණං පාකට්ඨං අකාසි.

අතීතෙ විදෙහරට්ඨෙ මිටීලායං මසදෙවො නාම රාජා අහොසි ධම්මිකො ධම්මරාජා. සො චතුරාසිති වස්සසහස්සානි කුමාරකීළං කීළි, තථා ඔපරජ්ජං, තථා මහාරජ්ජං කත්වා දීඝමද්ධානං බෙපෙත්වා එකදිවසං කප්පකං ආමන්තෙසි “යදා මෙ, සම්ම කප්පක, සිරස්මිං පලිතානි පස්සෙය්‍යාසි, අප් මෙ ආරොවෙය්‍යාසි”ති. කප්පකොපි දීඝමද්ධානං බෙපෙත්වා එකදිවසං රඤ්ඤො අඤ්ජනවණ්ණනං කෙසානං අන්තරෙ එකමෙව පලිතං දිස්වා “දෙව, එකං තෙ පලිතං දිස්සති”ති ආරොවෙසි. “තෙන හි මෙ, සම්ම, තං පලිතං උද්ධරිත්වා පාණිමිහි ය්‍පෙහි”ති ච චුත්තෙ සුවණ්ණසණ්ඩාසෙන උද්ධරිත්වා රඤ්ඤො පාණිමිහි පතිට්ඨාපෙසි. තදා රඤ්ඤො චතුරාසිති වස්සසහස්සානි ආයු අවසිට්ඨං හොති. එවං සත්තෙපි පලිතං දිස්වා ච මච්චුරාජානං ආගන්ත්වා සමීපෙ ධීතං විය අත්තානං ආදිත්තපණ්ණසාලං පටිට්ඨං විය ච මඤ්ඤමානො සංවෙගං ආපජ්ජිත්වා “බාල මසදෙව, යාව පලිතස්සුප්පාදාව ඉමෙ කිලෙසෙ ජහිතුං නාසක්ඛි”ති චින්තෙසි.

තස්සෙවං පලිතපාතුභාවං ආවජ්ජෙත්තස්ස අත්තොධාහො උප්පජ්ජි, සරීරා සෙදා මුච්චිංසු, සාටකා පිළෙත්වා අපනෙතබ්බාකාරපත්තා අහෙසුං. සො “අජ්ජෙව මයා නික්ඛමිත්වා පබ්බජිතුං වට්ටති”ති කප්පකස්ස සතසහස්සුට්ඨානකං ගාමවරං දත්වා පෙට්ඨපුත්තං පක්කොසාපෙත්වා “තාත, මම සීසෙ පලිතං පාතුහුතං, මහල්ලකොමිහි ජාතො, භුත්තා බො පන මෙ මානුසකා කාමා, ඉදානි දිබ්බෙ කාමෙ පරියෙසිස්සාමි, නෙක්ඛම්මකාලො මය්හං, ත්වං ඉමං රජ්ජං පටිපජ්ජ, අහං පන පබ්බජිත්වා මසදෙවඅම්බවනුය්‍යානෙ වසන්තො සමණධම්මං කරිස්සාමි”ති ආහ. තං එවං පබ්බජිතුකාමං අමච්චා උපසඬකමිත්වා “දෙව, කිං තුම්භාකං පබ්බජ්ජාකාරණං”න්ති පුච්ඡිංසු. රාජා පලිතං හත්ථෙන ගහෙත්වා අමච්චානං ඉමං ගාථමාහ –

9. “උත්තමඛිගරුහා මය්හං, ඉමෙ ජාතා වයොහරා;
පාතුහුතා දෙවදුතා, පබ්බජ්ජාසමයො මමා”ති.

තත්ථ උත්තමඛිගරුහානි කෙසා. කෙසා හි සබ්බෙසං හත්ථපාදාදීනං අඛිගානං උත්තමෙ සිරස්මිං රුහන්තා “උත්තමඛිගරුහා”ති චුච්චන්ති. ඉමෙ ජාතා වයොහරානි පස්සට්ඨ, තාතා, පලිතපාතුභාවෙන තිණ්ණං වයානං හරණතො ඉමෙ ජාතා වයොහරා. පාතුහුතානි නිබ්බන්තා. දෙවදුතානි දෙවො චුච්චති මච්චු, තස්ස දුතානි දෙවදුතා. සිරස්මිඤ්ඤි පලිතෙසු පාතුහුතෙසු මච්චුරාජස්ස සන්තිකෙ ධීතො විය හොති, තස්මා පලිතානි “මච්චුදෙවස්ස දුතා”ති චුච්චන්ති. දෙවා විය දුතානිපි දෙවදුතා. යථා හි අලඬිකතපටියන්තාය දෙවතාය ආකාසෙ යත්වා “අසුකදිවසෙ ත්වං මරිස්සසි”ති චුත්තෙ තං තට්ථ හොති, එවං සිරස්මිං පලිතෙසු පාතුහුතෙසු දෙවතාය බ්‍යාකරණසදිසමෙව හොති, තස්මා පලිතානි “දෙවසදිසා දුතා”ති චුච්චන්ති. විසුද්ධිදෙවතානං දුතානිපි දෙවදුතා. සබ්බබොධිසත්තා හි ජිණ්ණබ්‍යාධිමතපබ්බජිතෙ දිස්වා සංවෙගමාපජ්ජිත්වා නික්ඛම්ම පබ්බජන්ති. යථාහ –

“ජිණ්ණඤ්ච දිස්වා දුබ්බඤ්ච බ්‍යාධිතං, මතඤ්ච දිස්වා ගතමායුසඬ්ඛයං;
කාසායවත්ථං පබ්බජිතඤ්ච දිස්වා, තස්මා අහං පබ්බජිතොමිහි රාජා”ති. (ථෙරගා. 73 ථොකං විසදිසං);

ඉමිනා පරියායෙන පලිතානි විසුද්ධිදෙවතානං දුතන්තා “දෙවදුතා”ති චුච්චන්ති. පබ්බජ්ජාසමයො මමානි ගිහිභාවතො නික්ඛන්තට්ඨොන “පබ්බජ්ජා”ති ලද්ධනාමස්ස සමණලිඬගහණස්ස කාලො මය්හන්ති දස්සෙති.

සො එවං වත්වා තං දිවසමෙව රජ්ජං පභාය ඉසිපබ්බජ්ජං පබ්බජිත්වා තස්මිංයෙව මසදෙවඅම්බවනෙ විහරන්තො චතුරාසිති වස්සභස්සානි වත්තාරො බ්‍රහ්මචිහාරෙ භාවෙන්වා අපරිභිනජ්ඣානො යිතො කාලං කත්වා බ්‍රහ්මලොකෙ නිබ්බන්තිත්වා පුන තතො වුතො මිට්ඨායංයෙව නිමි නාම රාජා හුත්වා ඔසක්කමානං අත්තනො වංසං සටෙන්වා තත්තෙව අම්බවනෙ පබ්බජිත්වා බ්‍රහ්මචිහාරෙ භාවෙන්වා පුන බ්‍රහ්මලොකුපගොව අහොසි.

සත්ථාපි “න, භික්ඛවෙ, තථාගතො ඉදානෙව මහාභිනික්ඛමනං නික්ඛන්තො, පුබ්බෙපි නික්ඛන්තොයෙවා”ති ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා දස්සෙන්වා වත්තාරි සච්චානි පකාසෙසි, සච්චපරියොසානෙ කෙච් සොතාපන්නා අහෙසුං, කෙච් සකදාගාමිනො, කෙච් අනාගාමිනො. ඉති භගවා ඉමානි ද්වෙ වත්ථුනි කටෙන්වා අනුසන්ධිං සටෙන්වා ජාතකං සමොධානෙසි “තදා කප්පකො ආනන්දො අහොසි, පුත්තො රාහුලො, මසදෙවරාජා පන අභමෙව අහොසි”න්ති.

10. සුබ්චිහාරිජාතකවණ්ණනා මසදෙවජාතකවණ්ණනා නවමා.

යඤ්ච අඤ්ඤෙ න රක්ඛන්තිති ඉදං සත්ථා අනුපියනගරං නිස්සාය අනුපියඅම්බවනෙ විහරන්තො සුබ්චිහාරිං හද්දියත්තෙරං ආරබ්භ කටෙසි. සුබ්චිහාරි හද්දියත්තෙරො ඡබ්බන්තියසමාගමෙ උපාලිසත්තමො පබ්බජිතො. තෙසු හද්දියත්තෙරො ව, කිම්මලත්තෙරො ව, භගුත්තෙරො ව, උපාලිත්තෙරො ව අරහත්තං පත්තා, ආනන්දත්තෙරො සොතාපන්නො ජාතො, අනුරුද්ධත්තෙරො දිබ්බවක්ඛුකො, දෙවදත්තො ඤානලාභී ජාතො. ඡන්තං පන බත්තියානං වත්ථු යාව අනුපියනගරා බණ්ඩහාලජාතකෙ ආවිභවිස්සති. ආයස්මා පන හද්දියො රාජකාලෙ අත්තනො රක්ඛසංවිධානඤ්චෙව තාව බහුභි රක්ඛාහි රක්ඛියමානස්ස උපරිපාසාදවරතලෙ මහාසයනෙ සම්පරිවත්තමානස්සාපි අත්තනො හයුප්පත්තිඤ්ච ඉදානි අරහත්තං පත්වා අරඤ්ඤාදියු යත්ථ කත්ථවි විහරන්තොපි අත්තනො විගතභයතඤ්ච සමනුස්සරන්තො “අහො සුබං, අහො සුබං”න්ති උදානං උදානෙසි. තං සුත්වා භික්ඛු “ආයස්මා හද්දියො අඤ්ඤං බ්‍යාකරොති”ති භගවතො ආරොචෙසුං. භගවා “න, භික්ඛවෙ , හද්දියො ඉදානෙව සුබ්චිහාරි, පුබ්බෙපි සුබ්චිහාරියෙවා”ති ආහ. භික්ඛු තස්සත්ථස්සාචිහාවත්ථාය භගවත්තං යාචිංසු. භගවා භවත්තරෙන පටිච්ඡන්තං කාරණං පාකං අකාසි.

අතීතෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරයමානෙ බොධිසත්තො උදිච්චබ්‍රාහ්මණමහාසාලො හුත්වා කාමෙසු ආදීනවං, නෙක්ඛම්මෙ වානිසංසං දිස්වා කාමෙ පභාය භිමවත්තං පටිසිත්වා ඉසිපබ්බජ්ජං පබ්බජිත්වා අට්ඨ සමාපත්තියො නිබ්බන්තෙසි, පරිවාරොපිස්ස මහා අහොසි පඤ්ච තාපසසතානි. සො වස්සකාලෙ භිමවත්තතො නික්ඛමිත්වා තාපසගණපරිවුතො ගාමනිගමාදියු වාරිකං වරන්තො බාරාණසිං පත්වා රාජානං නිස්සාය රාජ්‍යායානෙ වාසං කප්පෙසි. තත්ථ වස්සිකෙ වත්තාරො මාසෙ වසිත්වා රාජානං ආපුච්ඡි. අථ නං රාජා “තුම්හෙ, හන්තෙ, මහල්ලකා, කිං වො භිමවත්තෙන, අත්තෙවාසිකෙ භිමවත්තං පෙසෙන්වා ඉධෙව වසථා”ති යාචි. බොධිසත්තො ජෙට්ඨන්තෙවාසිකං පඤ්ච තාපසසතානි පටිච්ඡාපෙන්වා “ගච්ඡ, ත්වං ඉමෙහි සද්ධිං භිමවත්තෙ වස, අහං පන ඉධෙව වසිස්සාමි”ති තෙ උයොපෙන්වා සයං තත්තෙව වාසං කප්පෙසි.

සො පනස්ස ජෙට්ඨන්තෙවාසිකො රාජපබ්බජිතො මහත්තං රජ්ජං පභාය පබ්බජිත්වා කසිණපරිකම්මං කත්වා අට්ඨසමාපත්තිලාභී අහොසි. සො තාපසෙහි සද්ධිං භිමවත්තෙ වසමානො එකදිවසං ආවරියං දට්ඨුකාමො හුත්වා තෙ තාපසෙ ආමන්තෙත්වා “තුම්හෙ අනුක්කණ්ඩමානා ඉධෙව වසථ, අහං ආවරියං වන්දිත්වා ආගමිස්සාමි”ති ආවරියස්ස සන්තිකං ගන්ත්වා වන්දිත්වා පටිසන්ථාරං කත්වා එකං කට්ඨන්ථරිකං අත්ථරිත්වා ආවරියස්ස සන්තිකෙයෙව නිපජ්ඡි. තස්මිඤ්ච සමයෙ රාජා “තාපසං පස්සිස්සාමි”ති උයානං ගන්ත්වා වන්දිත්වා එකමන්තං නිසීදි. අත්තෙවාසිකතාපසො රාජානං දිස්වා නෙව වුට්ඨාසි, නිපන්නොයෙව පන “අහො සුබං, අහො සුබං”න්ති උදානං උදානෙසි. රාජා “අයං තාපසො මං දිස්වාපි න උට්ඨිතො”ති අනත්තමතො බොධිසත්තං ආහ – “හන්තෙ, අයං තාපසො යදිච්ඡකං භුත්තො භවිස්සති, උදානං උදානෙන්තො සුබ්බෙයායමෙව කප්පෙති”ති. මහාරාජ, අයං තාපසො පුබ්බෙ තුම්හාදියො එකො රාජා අහොසි, ස්වායං “අහං පුබ්බෙ ගිහිකාලෙ රජ්ජසිරිං අනුභවන්තො ආවුධහත්තෙහි බහුභි රක්ඛියමානොපි එවරූපං සුබං නාම නාලත්ථ”න්ති අත්තනො පබ්බජ්ජාසුබං ඤානසුබඤ්ච ආරබ්භ ඉමං උදානං උදානෙතිති. එවඤ්ච පන වත්වා බොධිසත්තො රඤ්ඤො ධම්මකථං කටෙතුං ඉමං ගාථමාහ –

10. “යඤ්ච අඤ්ඤෙ න රක්ඛන්ති, යො ව අඤ්ඤෙ න රක්ඛති; ස වෙ රාජ සුබං සෙති, කාමෙසු අනපෙක්ඛවා”ති.

තත්ථ යඤ්ච අඤ්ඤෙ න රක්ඛන්තිති යං පුග්ගලං අඤ්ඤෙ බහු පුග්ගලා න රක්ඛන්ති. යො ව අඤ්ඤෙ න රක්ඛන්තිති යො ව “එකකො අහං රජ්ජං කාරෙමි”ති අඤ්ඤෙ බහු ජනෙ න රක්ඛති. ස වෙ රාජ සුබං සෙතිති මහාරාජ සො පුග්ගලො එකො අද්‍රුතියො පටිච්ඡිත්තො කායිකවෙතසිකසුබසමධීචි හුත්වා සුබං සෙති. ඉදඤ්ච දෙසනාසීසමෙව. න කෙවලං පන සෙතියෙව, එවරූපො පන පුග්ගලො සුබං ගච්ඡති තිට්ඨති නිසීදති සයනීති සබ්බිරියාපටෙසු සුබප්පත්තොව හොති. කාමෙසු අනපෙක්ඛවාති වත්ථු කාමකිලෙසකාමෙසු අපෙක්ඛාරහිතො විගතච්ඡන්දරාගො නිත්තණ්හො එවරූපො පුග්ගලො සබ්බිරියාපටෙසු සුබං විහරති මහාරාජානි.

රාජා ධම්මදෙසනං සුත්වා තුට්ඨමානසො වන්දිත්වා නිවෙසනමෙව ගතො, අත්තෙවාසිකොපි ආවරියං වන්දිත්වා භිමවත්තමෙව ගතො. බොධිසත්තො පන තත්තෙව විහරන්තො අපරිභිනජ්ඣානො කාලං කත්වා බ්‍රහ්මලොකෙ

නිබන්ධි.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා දස්සෙත්වා ද්වෙ වත්ථුනි කට්ඨත්වා අනුසන්ධිං සට්ඨත්වා ජාතකං සමොධානෙයි – “තදා අන්තෙවාසිකො හද්දියත්ථෙරො අහොසි, ගණසත්ථා පන අහමෙව අහොසි”න්ති.

සුඛවිහාරිජාතකවණ්ණනා දසමා.

අපණ්ණකවග්ගො පටමො.

තස්සුද්දානං –

අපණ්ණකං වණ්ණපථං, සෙරිවං වුළුසෙට්ඨි ව;
තණ්ඩුලං දෙවධම්මඤ්ච, කට්ඨවාහනගාමණි;
මසදෙවං විහාරිනි, පිණ්ඩිතා දස ජාතකානි.

2. සීලවග්ගො

[11] 1. ලක්ඛණමිගජාතකවණ්ණනා

හොති සීලවතං අත්ථොති ඉදං සත්ථා රාජගහං උපනිස්සාය වෙළවනෙ විහරන්තො දෙවදත්තං ආරබ්භ කට්ඨෙයි. දෙවදත්තස්ස වත්ථු යාව අභිමාරජ්ජයොජනා ඛණ්ඩිතාලජාතකෙ ආවිහවිස්සති, යාව ධනපාලකවිස්සජ්ජනා පන වුළුහංසජාතකෙ ආවිහවිස්සති, යාව පට්ඨිජ්ජවෙසනා ද්වාදසනිපාතෙ සමුද්දවාණ්ණජාතකෙ ආවිහවිස්සති.

එකස්මිඤ්ච සමයෙ දෙවදත්තො පඤ්ච වත්ථුනි යාවිත්වා අලහන්තො සඩ්ධං භින්දිත්වා පඤ්ච භික්ඛුසතානි ආදාය ගයාසීසෙ විහරති. අප් තෙසං භික්ඛුනං ඤාණං පරිපාකං අගමාසි. තං ඤාත්වා සත්ථා ද්වෙ අග්ගසාවකෙ ආමන්තෙයි “සාරිපුත්තා, තුම්භාකං නිස්සිතකා පඤ්චසතා භික්ඛු දෙවදත්තස්ස ලද්ධිං රොවෙත්වා තෙන සද්ධිං ගතා, ඉදානි පන තෙසං ඤාණං පරිපාකං ගතං, තුම්භෙ බහුනි භික්ඛුනි සද්ධිං තත්ථ ගන්ත්වා තෙසං ධම්මං දෙසෙත්වා තෙ භික්ඛු මග්ගඵලෙහි පබ්බොධෙත්වා ගහෙත්වා ආගච්ඡා”ති. තෙ තට්ඨ ගන්ත්වා තෙසං ධම්මං දෙසෙත්වා මග්ගඵලෙහි පබ්බොධෙත්වා පුනද්විසෙ අරුණුග්ගමනවෙලාය තෙ භික්ඛු ආදාය වෙළවනමෙව ආගමංසු. ආගන්ත්වා ව පන සාරිපුත්තත්ථෙරස්ස හගවන්තං වන්දිත්වා ධීතකාලෙ භික්ඛු ථෙරං පසංසිත්වා හගවන්තං ආහංසු – “හන්තෙ, අම්භාකං ජෙට්ඨභාතිකො ධම්මසෙනාපති පඤ්චති භික්ඛුසතෙහි පරිවුතො ආගච්ඡන්තො අතිවිය සොහති, දෙවදත්තො පන පරිභීතපරිවාරො ජාතො”ති. න, භික්ඛවෙ, සාරිපුත්තො ඉදානෙව ඤාතිසඩ්ධපරිවුතො ආගච්ඡන්තො සොහති, පුබ්බෙපි සොහියෙව. දෙවදත්තොපි න ඉදානෙව ගණතො පරිභීතො, පුබ්බෙපි පරිභීතොයෙවාති. භික්ඛු තස්සත්ථස්සාවිභාවත්ථාය හගවන්තං යාවංසු, හගවා හවන්තරෙන පටිච්ඡන්තං කාරණං පාකටං අකාසි.

අතීතෙ මගධරට්ඨෙ රාජගහනගරෙ එකො මගධරාජා රජ්ජං කාරෙසි. තදා බොධිසත්තො මිගයොනියං පටිසන්ධිං ගහෙත්වා වුද්ධිජ්ජත්තො මිගහස්සපරිවාරො අරඤ්ඤෙ වසති. තස්ස ලක්ඛණො ව කාලො වානි ද්වෙ පුත්තා අභෙසුං. සො අත්තනො මහල්ලකකාලෙ “තාතා, අහං ඉදානි මහල්ලකො, තුම්භෙ ඉමං ගණං පරිහරවා”ති පඤ්ච පඤ්ච මිගසතානි එකෙකං පුත්තං පටිච්ඡාපෙසි. තතො පට්ඨාය තෙ ද්වෙ ජනා මිගගණං පරිහරන්ති. මගධරට්ඨස්මිඤ්ච සස්සපාකසමයෙ කිට්ඨසම්බාධෙ අරඤ්ඤෙ මිගානං පරිපන්ථො හොති. මනුස්සා සස්සබ්බාදකානං මිගානං මාරණත්ථාය තත්ථ තත්ථ ඔපාතං බණන්ති, සුලානි රොපෙන්ති, පාසාණයන්තානි සජ්ජෙන්ති, කුටපාසාදයො පාසෙ ඔඩ්ඬෙන්ති, බහු මිගා විනාසං ආපජ්ජන්ති. බොධිසත්තො කිට්ඨසම්බාධසමයං ඤාත්වා ද්වෙ පුත්තෙ පක්කොසාපෙන්වා ආහ – “තාතා, අයං කිට්ඨසම්බාධසමයො, බහු මිගා විනාසං පාපුණන්ති, මයං මහල්ලකා යෙන කෙනවි උපායෙන එකස්මිං යානෙ විනිනාමෙස්සාම, තුම්භෙ තුම්භාකං මිගගණං ගහෙත්වා අරඤ්ඤෙ පබ්බතපාදං පවිසිත්වා සස්සානං උද්ධට්ඨකාලෙ ආගච්ඡෙයාමා”ති. තෙ “සාධු”ති පිතු වචනං සුත්වා සපරිවාරා නික්ඛමිංසු. තෙසං පන ගමනමග්ගං මනුස්සා ජානන්ති “ඉමස්මිං කාලෙ මිගා පබ්බතමාරොහන්ති, ඉමස්මිං කාලෙ ඔරොහන්ති”ති. තෙ තත්ථ තත්ථ පටිච්ඡන්තට්ඨානෙ නිලීනා බහු මිගෙ විජ්ඣිත්වා මාරෙන්නි.

කාලමිගො අත්තනො දන්ධනාය “ඉමාය නාම වෙලාය ගන්තබ්බං, ඉමාය වෙලාය න ගන්තබ්බ”න්ති අජානන්තො මිගගණං ආදාය පුබ්බණ්ණෙහි සායන්තෙහි පදොසෙපි පච්චුසෙපි ගාමද්වාරෙන ගච්ඡති. මනුස්සා තත්ථ තත්ථ පකතියා ධීතා ව නිලීනා ව බහු මිගෙ විනාසං පාපෙන්ති. එවං සො අත්තනො දන්ධනාය බහු මිගෙ විනාසං පාපෙන්වා අප්පකෙහෙව මිගෙහි අරඤ්ඤං පාවිසි. ලක්ඛණමිගො පන පණ්ඩිතො ඛාත්තො උපායකුසලො “ඉමාය වෙලාය ගන්තබ්බං, ඉමාය වෙලාය න ගන්තබ්බ”න්ති ජානාති. සො ගාමද්වාරෙනපි න ගච්ඡති, දිවාපි න ගච්ඡති, පදොසෙපි න ගච්ඡති, පච්චුසෙපි න ගච්ඡති, මිගගණං ආදාය අඩ්ඨරත්තසමයෙයෙව ගච්ඡති. තස්මා එකමිපි මිගං අවිනාසෙත්වා අරඤ්ඤං පාවිසි. තෙ තත්ථ වත්තාරො මාසෙ වසිත්වා සස්සෙසු උද්ධට්ඨෙසු පබ්බතා ඔතරිංසු.

කාලො පච්චාගච්ඡන්තොපි පුරිමනයෙනෙව අවසෙසමිගෙ විනාසං පාපෙන්තො එකකොව ආගමි. ලක්ඛණො පන එකමිගමිපි අවිනාසෙත්වා පඤ්චති මිගසතෙහි පරිවුතො මාතාපිතුනං සන්තිකං ආගමි. බොධිසත්තො ද්වෙපි

පුත්තෙ ආගව්ෂන්තෙ දිස්වා මිගගණෙන සද්ධිං මන්තෙන්තො ඉමං ගාථං සමුට්ඨාපෙසි -

11. “හොති සීලවතං අත්ථො, පටිසන්ථාරවුත්තිනං;
ලක්ඛණං පස්ස ආයන්තං, ඤාතිසඬ්ඨසපුරක්ඛතං;
අථ පස්සසීමං කාළං, සුවිහීනංව ඤාතිහී”ති.

තත්ථ සීලවතන්ති සුඛසීලතාය සීලවන්තානං ආචාරසම්පන්නානං. අත්ථොති වුඩ්ඪි. පටිසන්ථාරවුත්තිනන්ති ධම්මපටිසන්ථාරො ව ආමිසපටිසන්ථාරො ව එතෙසං වුත්තිති පටිසන්ථාරවුත්තිනො, තෙසං පටිසන්ථාරවුත්තිනං. එත්ථ ව පාපනිවාරණඔවාදානුසාසනිවසෙන ධම්මපටිසන්ථාරො ව, ගොවරලාභාපනගිලානුපට්ඨානධම්මිකරක්ඛාවසෙන ආමිසපටිසන්ථාරො ව වෙදිතබ්බො. ඉදං වුත්තං හොති - ඉමෙසු ද්විසු පටිසන්ථාරෙසු ධීතානං ආචාරසම්පන්නානං පණ්ඩිතානං වුඩ්ඪි නාම හොතිති. ඉදානි තං වුඩ්ඪිං දස්සෙතුං පුත්තමාතරං ආලපන්නො විය “ලක්ඛණං පස්සා”තිආදිමාහ. තත්ත්වයං සඬ්ඛෙපත්ථො - ආචාරපටිසන්ථාරසම්පන්නං අත්තනො පුත්තං එකමිගමිපි අවිනාසෙත්වා ඤාතිසඬ්ඨසෙන පුරක්ඛතං පරිවාරිතං ආගව්ෂන්තං පස්ස. තාය පන ආචාරපටිසන්ථාරසම්පදාය විහිතං දන්ධපඤ්ඤං අථ පස්සසීමං කාළං එකමිපි ඤාතිං අනවසෙසෙත්වා සුවිහීනමෙව ඤාතිහී එකකං ආගව්ෂන්තන්ති. එවං පුත්තං අභිනන්දිත්වා පන බොධිසත්තො යාවතායුකං යත්වා යථාකමිමං ගතො.

සත්ථාපි “න, හික්ඛවෙ, සාරිපුත්තො ඉදානෙව ඤාතිසඬ්ඨසපරිවාරිතො සොහති, පුබ්බෙපි සොහතියෙව. න ව දෙවදත්තො එතරහියෙව ගණම්භා පරිහීනො, පුබ්බෙපි පරිහීනොයෙවා”ති ඉමං ධම්මදෙසනං දස්සෙත්වා ද්වෙ වත්ථුනි කථෙත්වා අනුසන්ධිං සටෙත්වා ජාතකං සමොධානෙසි - “තදා කාළො දෙවදත්තො අහොසි, පරිසාපිස්ස දෙවදත්තපරිසාව, ලක්ඛණො සාරිපුත්තො, පරිසා පනස්ස බුද්ධපරිසා, මාතා රාහුලමාතා, පිතා පන අහමෙව අහොසි”න්ති.

[12] 2. නිග්‍රොධමිගජාතකවණ්ණනා ලක්ඛණමිගජාතකවණ්ණනා පඨමා.

නිග්‍රොධමෙව සෙවෙය්‍යාති ඉදං සත්ථා ජෙතවනෙ විහරන්තො කුමාරකස්සපත්ථෙරස්ස මාතරං ආරබ්භ කථෙසි. සා කිර රාජගහනගරෙ මහාවිභවස්ස සෙට්ඨිනො ධිතා අහොසි උස්සන්තකුසලමුලා පරිමද්දිතසඬ්ඨාරා පච්ඡිමභවිකා, අත්තොසටෙ පදිපො විය තස්සා හදයෙ අරහත්තුපතිස්සයො ජලති. සා අත්තානං ජානනකාලතො පට්ඨාය ගෙහෙ අනභිරතා පබ්බජිතුකාමා හුත්වා මාතාපිතරො ආහ - “අම්මතාතා, මය්හං සරාවාසෙ විත්තං නාහිරමති, අහං නිය්‍යානිකෙ බුද්ධසාසනෙ පබ්බජිතුකාමා, පබ්බාපෙථ ම”න්ති. අම්ම, කිං වදෙසි, ඉදං කුලං බහුවිභවං, ත්වඤ්ච අම්භාකං එකධිතා, න ලබ්භා තයා පබ්බජිතුන්ති. සා පුනප්පුනං යාවිත්වාපි මාතාපිතුනං සන්තිකා පබ්බජ්ජං අලභමානා වින්තෙසි “හොතු, පතිකුලං ගතා සාමිකං ආරාධෙත්වා පබ්බජිස්සාමි”ති. සා වයප්පත්තා පතිකුලං ගන්ත්වා පතිදෙවතා හුත්වා සීලවතී කලායාණධම්මා අගාරං අප්ඤ්ඤාපිසි.

අථස්සා සංවාසමන්වාය කුච්ඡියං ගබ්භො පතිට්ඨති. සා ගබ්භස්ස පතිට්ඨිතභාවං න අඤ්ඤාසි. අථ තස්මිං නගරෙ නක්ඛත්තං සොසයිංසු, සකලනගරවාසීනො නක්ඛත්තං කීළිංසු, නගරං දෙවනගරං විය අලඬ්ඨකතපටියත්තං අහොසි. සා පන තාව උළාරායපි නක්ඛත්තකීළාය වත්තමානාය අත්තනො සරිරං න විලිම්පති නාලඬ්ඨකරොති, පකතිවෙසෙනෙව විවරති.

අථ නං සාමිකො ආහ - “හද්දෙ, සකලනගරං නක්ඛත්තනිස්සිතං, ත්වං පන සරිරං නප්පට්ඨග්ගසි”ති. අය්‍යපුත්ත, ද්වත්තිංසාය මෙ කුණපෙහි පුරිතං සරිරං, කිං ඉමිනා අලඬ්ඨකතෙන, අයඤ්ඤි කායො නෙව දෙවනිමිමිතො, න බ්‍රහ්මනිමිමිතො, න සුවණ්ණමයො, න මණ්ණමයො, න හරිවන්දනමයො, න පුණ්ඩරිකකුමුදුප්පලගබ්භසම්භූතො, න අමනොසධපුරිතො, අථ බො කුණපෙ ජාතො, මාතාපෙත්තිකසම්භවො, අනිච්චවජාදනපරිමද්දනභෙදනවිද්ධංසනධම්මො, කට්ඨිවඩ්ඨිනො, තණ්හුපාදින්නො, සොකානං නිදානං, පරිදෙවානං වත්ථු, සබ්බරොගානං ආලයො, කමිමකරණානං පටිග්ගහො, අත්තොපුති, බහි නිච්චපග්ගසරණො, කිම්කුලානං ආවාසො, සිවථිකපයානො, මරණපරියොසානො, සබ්බලොකස්ස වක්ඛුපථෙ වත්තමානොපි -

“අට්ඨිනභාරුසංයුත්තො, තවමංසාවලෙපනො;
ඡවියා කායො පටිච්ඡන්තො, යථාභූතං න දිස්සති.

“අත්තපුරො උදරපුරො, යකනපෙළස්ස වත්ථිනො;
හදයස්ස පඨ්ඨාසස්ස, වක්කස්ස පිභකස්ස ව.

“සිඬ්ඨාණිකාය බෙළස්ස, සෙදස්ස ව මෙදස්ස ව;
ලොහිතස්ස ලසිකාය, පිත්තස්ස ව වසාය ව.

“අථස්ස නවහි සොතෙහි, අසුචි සවති සබ්බදා;
අක්ඛම්භා අක්ඛගුථකො, කණ්ණම්භා කණ්ණගුථකො.

“සිඬිසාණිකා ව නාසනො, මුඛෙන වමනෙකදා;
පිත්තං සෙමිහඤ්ච වමති, කායමිහා සෙදජල්ලිකා.

“අට්ඨස්ස සුසිරං සීසං, මත්ථලුඬගස්ස පුරිතං;
සුභතො නං මඤ්ඤති බාලො, අවිජ්ජාය පුරක්ඛතො. (සු. නි. 196-201);

“අනන්තාදීනවො කායො, විසරුක්ඛසමුපමො;
ආවාසො සබ්බරොගානං, පුඤ්ජො දුක්ඛස්ස කෙවලො. (අප. ථෙර 2.54.55);

“සචෙ ඉමස්ස කායස්ස, අන්තො බාහිරකො සීයා;
දණ්ඩං නුන ගහෙත්වාන, කාකෙ සොණෙ ව වාරයෙ.

“දුග්ගන්ධො අසුචි කායො, කුණපො උක්කරුපමො;
නින්දිතො චක්ඛුහුතෙහි, කායො බාලාභිනන්දිතො.

“අල්ලවම්මපට්ඨිජන්තො, නවද්වාරො මහාවණො;
සමන්තතො පග්ගරති, අසුචි පුතිගන්ධියො”ති. (විසුද්ධි. 1.122);

අයාපුත්ත , ඉමං කායං අලඬකරිත්වා කිං කරිස්සාමි? නනු ඉමස්ස අලඬකතකරණං ගුප්පුණ්ණසංස්ස ඛහි විත්තකම්මකරණං විය හොතිති? සෙට්ඨිපුත්තො තස්සා වචනං සුත්වා ආහ “භද්දෙ, ත්වං ඉමස්ස සරිරස්ස ඉමෙ දොසෙ පස්සමානා කස්මා න පබ්බජසි”ති? “අයාපුත්ත, අහං පබ්බජ්ජං ලභමානා අජ්ජෙව පබ්බජෙය්‍යා”න්ති. සෙට්ඨිපුත්තො “සාධු, අහං තං පබ්බාජෙස්සාමි”ති වත්වා මහාදානං පවත්තෙත්වා මහාසක්කාරං කත්වා මහත්තෙන පරිවාරෙන භික්ඛුනුපස්සයං නෙත්වා තං පබ්බාජෙත්තො දෙවදත්තපක්ඛියානං භික්ඛුනීනං සන්තිකෙ පබ්බාජෙසි. සා පබ්බජ්ජං ලභිත්වා පරිපුණ්ණසංඝිකප්පා අත්තමනා අහොසි.

අට්ඨස්සා ගබ්භෙ පරිපාකං ගච්ඡන්තෙ ඉන්ද්‍රියානං අඤ්ඤාත්තං හත්ථපාදපිට්ඨිනං බහලත්තං උදරපටලස්ස ව මහත්තතං දිස්වා භික්ඛුනියො තං පුච්ඡිංසු “අයො, ත්වං ගබ්භිනී විය පඤ්ඤායසි, කිං එත”න්ති? අයො, “ඉදං නාම කාරණං”න්ති න ජානාමි, සීලං පන මෙ පරිපුණ්ණන්ති . අට්ඨං තා භික්ඛුනියො දෙවදත්තස්ස සන්තිකං නෙත්වා දෙවදත්තං පුච්ඡිංසු “අයා, අයං කුලධිතා කිව්ජෙන සාමිකං ආරාධෙත්වා පබ්බජ්ජං ලභි, ඉදානි පනස්සා ගබ්භො පඤ්ඤායති, මයං ඉමස්ස ගබ්භස්ස ගිහිකාලෙ වා පබ්බජිතකාලෙ වා ලද්ධභාවං න ජානාමි, කිංදානි කරොමා”ති? දෙවදත්තො අත්තතො අබුද්ධභාවෙන ව ඛන්තිමෙත්තානුද්දයානඤ්ච නත්ථිතාය එවං වින්තෙසි “දෙවදත්තපක්ඛිකා භික්ඛුනී කුච්ඡිනා ගබ්භං පරිහරති, දෙවදත්තො ව තං අජ්ඣුපෙක්ඛතියෙවානි මය්හං ගරහා උප්පජ්ජිස්සති, මයා ඉමං උප්පබ්බාජෙතුං වට්ටති”ති. සො අවිමංසිත්වා ව සෙලගුලං පවට්ටයමානො විය පක්ඛන්දිත්වා “ගච්ඡට්, ඉමං උප්පබ්බාජෙට්ඨා”ති ආහ. තා තස්ස වචනං සුත්වා උට්ඨාය වන්දිත්වා උපස්සයං ගතා.

අට්ඨ සා දහරා තා භික්ඛුනියො ආහ – “අයො, න දෙවදත්තත්ථෙරො බුද්ධො, නාපි මය්හං තස්ස සන්තිකෙ පබ්බජ්ජා, ලොකෙ පන අග්ගපුග්ගලස්ස සම්මාසම්බුද්ධස්ස සන්තිකෙ මය්හං පබ්බජ්ජා, සා ව පන මෙ දුක්ඛෙන ලද්ධා, මා නං අන්තරධාපෙට්, එට් මං ගහෙත්වා සත්ථු සන්තිකං ජෙතවනං ගච්ඡට්ඨා”ති. තා තං ආදාය රාජගහා පඤ්චවත්තාලිසයොජනිකං මග්ගං අතික්කම්ම අනුපුබ්බෙන ජෙතවනං පත්වා සත්ථාරං වන්දිත්වා තමත්ථං ආරොවෙසුං. සත්ථා වින්තෙසි – “කිඤ්චාපි ගිහිකාලෙ එතිස්සා ගබ්භො පතිට්ඨිතො, එවං සන්තෙපි ‘සමණො ගොතමො දෙවදත්තෙන ජහිතං ආදාය වරති’ති තිත්ථියානං ඔකාසො භවිස්සති. තස්මා ඉමං කථං පච්ඡින්දිතුං සරාජිකාය පරිසාය මජ්ඣෙ ඉමං අධිකරණං විනිවිජිතුං වට්ටති”ති. පුනදිවසෙ රාජානං පසෙනදිකොසලං මහාඅනාට්ඨිණ්ඩිකං චූළඅනාට්ඨිණ්ඩිකං විසාබං මහාඋපාසිකං අඤ්ඤානි ව අභිඤ්ඤානානි මහාකුලානි පක්කොසාපෙත්වා සායන්භසමයෙ වතුසු පරිසාසු සන්තිපතිතාසු උපාලිත්ථෙරං ආමන්තෙසි “ගච්ඡ, ත්වං වතුපරිසමජ්ඣෙ ඉමිස්සා දහරභික්ඛුනියා කම්මං සොධෙහි”ති. “සාධු, හන්තෙ”ති ථෙරො පරිසමජ්ඣං ගන්ත්වා අත්තතො පඤ්ඤාත්තාසනෙ නිසිදිත්වා රඤ්ඤො පුරතො විසාබං උපාසිකං පක්කොසාපෙත්වා ඉමං අධිකරණං පටිච්ඡාපෙසි “ගච්ඡ විසාබෙ, ‘අයං දහරා අසුකමාසෙ අසුකදිවසෙ පබ්බජිතා’ති තථතො ඤාත්වා ඉමස්ස ගබ්භස්ස පුරෙ වා පච්ඡා වා ලද්ධභාවං ජානාමි”ති. උපාසිකා “සාධු”ති සම්පට්ඨිත්වා සාණිං පරික්ඛිපාපෙත්වා අන්තොසාණියං දහරභික්ඛුනියා හත්ථපාදනාභිඋදරපරියොසානාදීනි ඔලොකෙත්වා මාසදිවසෙ සමානෙත්වා ගිහිභාවෙ ගබ්භස්ස ලද්ධභාවං තථතො ඤාත්වා ථෙරස්ස සන්තිකං ගන්ත්වා තමත්ථං ආරොවෙසි. ථෙරො වතුපරිසමජ්ඣෙ තං භික්ඛුනී සුද්ධං අකාසි. සා සුද්ධා හුත්වා භික්ඛුසංඝඤ්ච සත්ථාරඤ්ච වන්දිත්වා භික්ඛුනීහි සද්ධිං උපස්සයමෙව ගතා. සා ගබ්භපරිපාකමත්ථාය පදුමුත්තරපාදමුලෙ පත්ථිතපත්ථනං මහානුභාවං පුත්තං විජායි.

අට්ඨකදිවසං රාජා භික්ඛුනුපස්සයසම්පෙන ගච්ඡන්තො දාරකසද්දං සුත්වා අමච්චෙ පුච්ඡි. අමච්චා තං කාරණං ඤාත්වා “දෙව, දහරභික්ඛුනී පුත්තං විජාතා, තස්සෙසො සද්දො”ති ආහංසු. “භික්ඛුනීනං, හණෙ, දාරකපටිජග්ගනං නාම පලිබොධො, මයං නං පටිජග්ගිස්සාමා”ති රාජා තං දාරකං නාටකිත්ථිතං දාපෙත්වා කුමාරපරිහාරෙන වඩ්ඪාපෙසි. නාමග්ගහණදිවසෙ වස්ස “කස්සපො”ති නාමං අකංසු. අට්ඨං කුමාරපරිහාරෙන වඩ්ඪිතත්තා “කුමාරකස්සපො”ති

සඤ්ජානිංසු. සො සත්තවස්සිකකාලෙ සත්ථු සන්තිකෙ පබ්බතේවා පරිපුණ්ණවස්සො උපසම්පදං ලභිත්වා ගච්ඡන්තෙ ගච්ඡන්තෙ කාලෙ ධම්මකථිකෙසු විත්තකථිකෙසු අපොසි. අප්ප නං සත්ථා “එතදග්ගං, භික්ඛවෙ, මම සාවකානං භික්ඛුනං විත්තකථිකානං යදිදං කුමාරකස්සපො”ති (අ. නි. 1.209, 217) එතදග්ගෙ යපෙසි. සො පච්ඡා වම්මිකසුත්තෙ (ම. නි. 1.249 ආදයො) අරහත්තං පාපුණි. මානාපිස්ස භික්ඛුනී විපස්සනං වඩ්ඪෙත්වා අග්ගඵලං පත්තා. කුමාරකස්සපත්ථෙරො බුද්ධසාසනෙ ගගනමජ්ඣෙ පුණ්ණවන්දො විය පාකටො ජාතො.

අපේකදිවසං තථාගතො පච්ඡාහත්තං පිණ්ඩපානපටික්කන්තො භික්ඛුනං ඔවාදං දත්වා ගන්ධකුටිං පාවිසි. භික්ඛු ඔවාදං ගහෙත්වා අත්තනො අත්තනො රත්තිට්ඨානදිවාට්ඨානෙසු දිවසභාගං බෙපෙත්වා සායන්හසමයෙ ධම්මසභායං සන්තිපතිත්වා “ආවුසො, දෙවදත්තෙන අත්තනො අබුද්ධභාවෙන වෙව ඛන්තිමෙත්තාදීනඤ්ච අභාවෙන කුමාරකස්සපත්ථෙරො ව ථෙරී ව උභො නාසිතා, සම්මාසම්බුද්ධො පන අත්තනො ධම්මරාජනය වෙව ඛන්තිමෙත්තානුද්දයසම්පත්තියා ව උභින්නම්පි තෙසං පච්චයො ජාතො”ති බුද්ධගුණෙ වණ්ණයමානා නිසීදිංසු. සත්ථා බුද්ධලීලාය ධම්මසභං ආගන්ත්වා පඤ්ඤත්තාසනෙ නිසීදිත්වා “කාය නුත්ථ, භික්ඛවෙ, එතරහි කථාය සන්තිසිත්තා”ති පුවඡි. “හත්තෙ, තුම්භාකමෙව ගුණකථායා”ති සබ්බං ආරොවයිංසු. න, භික්ඛවෙ, තථාගතො ඉදානෙව ඉමෙසං උභින්නං පච්චයො ව පතිට්ඨා ව ජාතො, පුබ්බෙපි අහොසියෙවාති. භික්ඛු තස්සත්ථස්සාවිභාවත්ථාය හගවන්තං යාවිංසු. හගවා හවන්තරෙන පටිච්ඡන්තං කාරණං පාකටං අකාසි.

අතීතෙ ඛාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරයමානෙ බොධිසත්තො මීගයොනියං පටිසන්ධිං ගණ්හි. සො මාතුකුච්ඡිකො නික්ඛන්තො සුවණ්ණවණ්ණො අහොසි, අක්ඛිති පනස්ස මණ්ගුළුසදිසානි අහෙසුං, සිඬගානි රජතවණ්ණානි, මුඛං රත්තකම්මලපුඤ්ජවණ්ණං, හත්ථපාදපරියන්තා ලාබාරසපරිකම්මකතා විය, වාලධි මමරස්ස විය අහොසි, සරීරං පනස්ස මහන්තං අස්සපොතකප්පමාණං අහොසි. සො පඤ්චසතමිගපරිවාරො අරඤ්ඤෙ වාසං කප්පෙසි නාමෙන නිග්‍රොධමීගරාජා නාම. අවිදුරෙ පනස්ස අඤ්ඤොපි පඤ්චසතමිගපරිවාරො සාබ්බිගො නාම වසති, සොපි සුවණ්ණවණ්ණොව අහොසි.

තෙන සමයෙන ඛාරාණසිරාජා මීගවධප්පසුතො හොති, විනා මංසෙන න භුඤ්ජති, මනුස්සානං කම්මච්ඡේදං කත්වා සබ්බෙ තෙගමජානපදෙ සන්තිපාතෙත්වා දෙවසිකං මීගං ගච්ඡති. මනුස්සා වින්තෙසුං – “අයං රාජා අම්භාකං කම්මච්ඡේදං කරොති, යංනුන මයං උය්‍යානෙ මීගානං නිවාපං වපිත්වා පානීයං සම්පාදෙත්වා බහු මීගෙ උය්‍යානං පවෙසෙත්වා ද්වාරං ඛන්ධිත්වා රඤ්ඤො නිය්‍යාදෙය්‍යාමා”ති. තෙ සබ්බෙ උය්‍යානෙ මීගානං නිවාපතිණාති රොපෙත්වා උදකං සම්පාදෙත්වා ද්වාරං යොජෙත්වා වාගුරානි ආදාය මුග්ගරාදිනානාමුඛගත්ථා අරඤ්ඤං පවිසිත්වා මීගෙ පරියෙසමානා “මජ්ඣෙ ධීතෙ මීගෙ ගණ්හිස්සාමා”ති යොජනමත්තං යානං පරික්ඛිපිත්වා සඩ්ධිපමානා නිග්‍රොධමීගසාබ්බිගානං වසනට්ඨානං මජ්ඣෙ කත්වා පරික්ඛිපිංසු. අප්ප නං මීගගණං දිස්වා රුක්ඛගුම්බාදයො ව භූමිඤ්ච මුග්ගරෙහි පහරන්තා මීගගණං ගහනට්ඨානතො නිහරිත්වා අසිසත්තිධනුආදීනි ආවුඩානි උග්ගිරිත්වා මහානාදං නදන්තා තං මීගගණං උය්‍යානං පවෙසෙත්වා ද්වාරං පිටාය රාජානං උපසඩ්ධකමිත්වා “දෙව, නිබද්ධං මීගං ගච්ඡන්තා අම්භාකං කම්මං නාසෙථ, අම්හෙහි අරඤ්ඤතො මීගෙ ආනෙත්වා තුම්භාකං උය්‍යානං පූරිතං, ඉතො පට්ඨාය තෙසං මංසානි බාදථා”ති රාජානං ආපුවඡිත්වා පක්කමිංසු.

රාජා තෙසං වචනං සුත්වා උය්‍යානං ගන්ත්වා මීගෙ ඔලොකෙත්තො ද්වෙ සුවණ්ණමීගෙ දිස්වා තෙසං අභයං අදාසි. තතො පට්ඨාය පන කදාච සයං ගන්ත්වා එකං මීගං විජ්ඣිත්වා ආනෙති, කදාචස්ස හත්තකාරකො ගන්ත්වා විජ්ඣිත්වා ආහරති. මීගා ධනුං දිස්වාච මරණහයෙන තජ්ජිතා පලායන්ති, ද්වෙ තයො පහාරෙ ලභිත්වා කිලමන්තිපි, ගිලානාපි හොන්ති, මරණම්පි පාපුණන්ති. මීගගණො තං පවත්තිං බොධිසත්තස්ස ආරොවෙසි. සො සාබ්බං පක්කොසාපෙත්වා ආහ – “සම්ම, බහු මීගා තස්සන්ති, එකංසෙන මරිතබ්බෙ සති ඉතො පට්ඨාය මා කණ්ඨෙන මීගෙ විජ්ඣන්තු, ධම්මගණ්ඨිකට්ඨානෙ මීගානං වාරො හොතු. එකදිවසං මම පරිසාය වාරො පාපුණාතු, එකදිවසං තව පරිසාය, වාරප්පත්තො මීගො ගන්ත්වා ධම්මගණ්ඨිකාය ගිවං යපෙත්වා නිපජ්ජතු, එවං සත්තෙ මීගා කිලන්තා න හවිස්සන්ති”ති. සො “සාධු”ති සම්පට්චඡි. තතො පට්ඨාය වාරප්පත්තොව මීගො ගන්ත්වා ධම්මගණ්ඨිකාය ගිවං යපෙත්වා නිපජ්ජති, හත්තකාරකො ආගන්ත්වා තත්ථ නිපන්තකමෙව ගහෙත්වා ගච්ඡති.

අපේකදිවසං සාබ්බිගස්ස පරිසාය එකිස්සා ගබ්හිනිමීගියා වාරො පාපුණි. සා සාබ්බං උපසඩ්ධකමිත්වා “සාමි, අහං ගබ්හිනී, පුත්තං විජායිත්වා ද්වෙ ජනා වාරං ගමිස්සාම, මය්හං වාරං අතික්කාමෙහි”ති ආහ. සො “න සක්කා තව වාරං අඤ්ඤෙසං පාපෙතුං, ත්වමෙව තුය්හං වාරං ජානිස්සසි, ගච්ඡාහි”ති ආහ. සා තස්ස සන්තිකා අනුග්ගහං අලභමානා බොධිසත්තං උපසඩ්ධකමිත්වා තමත්ථං ආරොවෙසි. සො තස්සා වචනං සුත්වා “හොතු ගච්ඡ ත්වං, අහං තෙ වාරං අතික්කාමෙස්සාමි”ති සයං ගන්ත්වා ධම්මගණ්ඨිකාය සිසං කත්වා නිපජ්ජි. හත්තකාරකො තං දිස්වා “ලද්ධාහයො මීගරාජා ධම්මගණ්ඨිකාය නිපන්තො, කිං නු බො කාරණං”න්ති වෙගෙන ගන්ත්වා රඤ්ඤො ආරොවෙසි.

රාජා තාවදෙව රථං ආරුය්හ මහත්තෙන පරිවාරෙන ආගන්ත්වා බොධිසත්තං දිස්වා ආහ “සම්ම මීගරාජ, නනු මයා තුය්හං අභයං දින්නං, කස්මා ත්වං ඉධ නිපන්තො”ති. මහාරාජ, ගබ්හිනී මීගී ආගන්ත්වා “මම වාරං අඤ්ඤස්ස පාපෙහි”ති ආහ, න සක්කා බො පන මයා එකස්ස මරණදුක්ඛං අඤ්ඤස්ස උපරි නික්ඛිපිතුං, ස්වාහං අත්තනො ජීවිතං තස්සා දත්වා තස්සා සත්තකං මරණං ගහෙත්වා ඉධ නිපන්තො, මා අඤ්ඤං කිඤ්ච ආසඩ්ධිකිත්ථ, මහාරාජාති. රාජා ආහ – “සාමි, සුවණ්ණවණ්ණමීගරාජ, මයා න තාදිසො ඛන්තිමෙත්තානුද්දයසම්පත්තො මනුස්සෙසුපි දිට්ඨපුබ්බො, තෙන

තෙ පසන්තොස්මි, උටියෙහි, තුස්තස්ස ව තස්සා ව අභයං දමමි”ති. “ද්විති අභයෙ ලද්ධෙ අවසෙසා කිං කරිස්සන්ති, නරින්දා”ති? “අවසෙසානමපි අභයං දමමි, සාමි”ති. “මහාරාජ, එවමපි උය්‍යානෙයෙව මිගා අභයං ලභිස්සන්ති, සෙසා කිං කරිස්සන්ති”ති? “එතෙසමපි අභයං දමමි, සාමි”ති. “මහාරාජ, මිගා තාව අභයං ලභන්තු, සෙසා චතුප්පදා කිං කරිස්සන්ති”ති? “එතෙසමපි අභයං දමමි, සාමි”ති. “මහාරාජ, චතුප්පදා තාව අභයං ලභන්තු, දිජගණා කිං කරිස්සන්ති”ති? “එතෙසමපි අභයං දමමි, සාමි”ති. “මහාරාජ, දිජගණා තාව අභයං ලභන්තු, උදකෙ වසන්තා මච්ඡා කිං කරිස්සන්ති”ති? “එතෙසමපි අභයං දමමි, සාමි”ති. එවං මහාසත්තො රාජානං සබ්බසත්තානං අභයං යාවින්වා උටියාය රාජානං පඤ්චස්ස සිලෙස්ස පතිට්ඨාපෙත්වා “ධම්මං වරං, මහාරාජ, මාතාපිතුස්ස පුත්තධිතාස්ස බ්‍රාහ්මණගහපතිකෙස්ස නෙගමජානපදෙස්ස ධම්මං වරන්තො සමං වරන්තො කායස්ස හෙදා පරං මරණා සුගතිං සග්ගං ලොකං ගමිස්සසි”ති රඤ්ඤො බුද්ධච්චිලාය ධම්මං දෙසෙත්වා කතිපාහං උය්‍යානෙ වසින්වා රඤ්ඤො ඔවාදං දන්වා මිගගණපරිවුතො අරඤ්ඤං පාවිසි. සාපි බො මිගධෙත්තු පුප්ඵකණ්ණිකසදිසං පුත්තං විජායි. සො කිළමානො සාබ්බගස්ස සන්තිකං ගච්ඡති. අප්පං මාතා තස්ස සන්තිකං ගච්ඡන්තං දිස්වා “පුත්ත, ඉතො පටියාය මා එතස්ස සන්තිකං ගච්ඡ, නිග්‍රොධස්සෙව සන්තිකං ගච්ඡෙය්‍යාසි”ති ඔවදන්ති ඉමං ගාථමාහ –

12. “නිග්‍රොධමෙව සෙවෙය්‍ය, න සාබ්බපසංවසෙ;
නිග්‍රොධස්මිං මතං සෙය්‍යො, යඤ්චෙ සාබ්බමි ජීවිත”න්ති.

තත්ථ නිග්‍රොධමෙව සෙවෙය්‍යාති තාත ත්ථං වා අඤ්ඤො වා අත්තනො භිතකාමො නිග්‍රොධමෙව සෙවෙය්‍ය භජෙය්‍ය උපසංඝාතමෙය්‍ය, න සාබ්බපසංවසෙති සාබ්බමිගං පන න උපසංවසෙ උපගමිම න සංවසෙය්‍ය, එතං නිස්සාය ජීවිකං න කප්පෙය්‍ය. නිග්‍රොධස්මිං මතං සෙය්‍යොති නිග්‍රොධරඤ්ඤො පාදමුලෙ මරණමපි සෙය්‍යො වරං උත්තමං. යඤ්චෙ සාබ්බමි ජීවිතන්ති යං පන සාබ්බස සන්තිකෙ ජීවිතං, තං නෙව සෙය්‍යො න වරං න උත්තමන්ති අත්ථො.

තතො පටියාය ව පන අභයලද්ධකා මිගා මනුස්සානං සස්සාති බාදන්ති, මනුස්සා “ලද්ධාභයා ඉමෙ මිගා”ති මිගෙ පහරිතුං වා පලාපෙතුං වා න විසහන්ති, තෙ රාජභිගණෙ සන්තිපතිත්වා රඤ්ඤො තමත්ථං ආරොවෙස්සං. රාජා “මයා පසන්තෙන නිග්‍රොධමිගරාජස්ස වරො දින්තො, අහං රජ්ජං ජහෙය්‍යං, න ව තං පටිඤ්ඤං භින්දාමි, ගච්ඡථ න කොචි මම විජිතෙ මිගෙ පහරිතුං ලභති”ති ආහ. නිග්‍රොධමිගො තං පවත්තිං සුත්වා මිගගණං සන්තිපාතාපෙත්වා “ඉතො පටියාය පරෙසං සස්සං බාදිතුං න ලභිස්සවා”ති මිගෙ ඔවදින්වා මනුස්සානං ආරොවාපෙසි “ඉතො පටියාය සස්සකාරකා මනුස්සා සස්සරක්ඛණත්ථං වතිං මා කරොන්තු, ඛේත්තං පන ආච්ඡිකිත්වා පණ්ණසඤ්ඤං බන්ධන්තු”ති. තතො පටියාය කිර ඛේත්තෙස්ස පණ්ණසඤ්ඤා උදපාදි. තතො පටියාය පණ්ණසඤ්ඤං අතික්කමනමිගො නාම තත්ථී. අයං කිර නෙසං බොධිසත්තතො ලද්ධඔවාදො. එවං මිගගණං ඔවදින්වා බොධිසත්තො යාවතායුකං යත්වා සද්ධිං මිගෙහි යථාකමිමං ගතො, රාජාපි බොධිසත්තස්ස ඔවාදෙ යත්වා පුඤ්ඤාති කත්වා යථාකමිමං ගතො.

සත්ථා “න, භික්ඛවෙ, ඉදානෙවාහං ථෙරියා ව කුමාරකස්සපස්ස ව අවස්සයො, පුබ්බෙපි අවස්සයො එවා”ති ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරින්වා චතුසච්චධම්මදෙසනං විනිවට්ටෙන්වා ද්වෙ වත්ථුති කට්ඨෙන්වා අනුසන්ධිං සට්ඨෙන්වා ජාතකං සමොධානෙසි “තදා සාබ්බමිගො දෙවදත්තො අහොසි, පරිසාපිස්ස දෙවදත්තපරිසාව, මිගධෙත්තු ථෙරී අහොසි, පුත්තො කුමාරකස්සපො, රාජා ආනන්දො, නිග්‍රොධමිගරාජා පන අභමෙව අහොසි”න්ති.

[13] 3. කණ්ඩිජාතකවණ්ණනා නිග්‍රොධමිගජාතකවණ්ණනා දුතියා.

ධිරත්ථු කණ්ඩිතං සල්ලන්ති ඉදං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො පුරාණදුතියිකාපලොභනං ආරබ්භ කට්ඨෙසි. තං අට්ඨකතිපාතෙ ඉන්ද්‍රියජාතකෙ ආවිහවිස්සති. භගවා පන තං භික්ඛුං එතදවොච “භික්ඛු, පුබ්බෙපි ත්ථං එතං මාතුගාමං නිස්සාය ජීවිතක්ඛයං පත්වා විතච්චිතෙස්ස අභිගාරෙස්ස පක්කො”ති. භික්ඛු තස්සත්ථස්සාවිභාවත්ථාය භගවන්තං යාවිංසු, භගවා භවන්තරෙත පටිච්ඡන්තකාරණං පාකට්ටං අකාසි. ඉතො පරං පන භික්ඛුනං යාවනං භවන්තරපටිච්ඡන්තකඤ්ච අවත්වා “අතීතං ආහරී”ති එත්තකමෙව චක්ඛාම, එත්තකෙ වුත්තෙපි යාවනඤ්ච වලාභකගබ්භතො වන්දනීහරණුපමාය භවන්තරපටිච්ඡන්තකාරණභාවො වාති සබ්බමෙතං හෙට්ඨා වුත්තනයෙනෙව යොජෙත්වා වෙදිතබ්බං.

අතීතෙ මගධරටියෙ රාජගහෙ මගධරාජා රජ්ජං කාරෙසි. මගධවාසිකානං සස්සසමයෙ මිගානං මහාපරිපන්ථො හොති. තෙ අරඤ්ඤෙ පබ්බතපාදං පවිසන්ති. තත්ථ එකො අරඤ්ඤවාසී පබ්බතෙය්‍යමිගො එකාය ගාමන්තවාසිනියා මිගපොතිකාය සද්ධිං සත්ථං කත්වා තෙසං මිගානං පබ්බතපාදතො ඔරුය්භ පුන ගාමන්තං ඔතරණකාලෙ මිගපොතිකාය පටිබද්ධවිත්තත්තා තෙහි සද්ධිංයෙව ඔතරි. අප්පං සා ආහ – “ත්ථං බොසි, අය්‍ය, පබ්බතෙය්‍යො බාලමිගො, ගාමන්තො ව නාම සාසඬිකො සප්පට්ඨෙය්‍යො, මා අමිහෙහි සද්ධිං ඔතරි”ති. සො තස්සා පටිබද්ධවිත්තත්තා අනිවත්තිත්වා සද්ධිංයෙව අගමාසි. මගධවාසිනො “ඉදාති මිගානං පබ්බතපාදා ඔතරණකාලො”ති ඤාත්වා මග්ගෙ පටිච්ඡන්තකොට්ඨකෙස්ස තිට්ඨන්ති. තෙසමපි ද්වින්තං ආගමනමග්ගෙ එකො ලුද්දකො පටිච්ඡන්තකොට්ඨකෙ යීතො හොති. මිගපොතිකා මනුස්සගන්ධං සායින්වා “එකො ලුද්දකො යීතො භවිස්සති”ති තං බාලමිගං පුරතො කත්වා සයං පච්ඡතො අහොසි. ලුද්දකො එකෙනෙව සරප්පහාරෙත මිගං තත්ථෙව පාතෙති. මිගපොතිකා තස්ස විද්ධිභාවං ඤාත්වා උප්පතිත්වා වාතගතියාව පලාසි. ලුද්දකො කොට්ඨකතො නික්ඛමින්වා මිගං ඔක්කන්තිත්වා අග්ගිං කත්වා විතච්චිතෙස්ස

අඩිගාලෙස මධුරමංසං පවිත්වා බාදිත්වා පානියං පිවිත්වා අවසෙසං ලොහිතබිත්දුහි පග්ගරන්තෙහි කාපේනාදාය දාරකෙ නොසෙන්නො සරං අගමාසි.

තදා බොධිසත්තො තස්මිං වනයන්ධෙ රුක්ඛදෙවතා හුත්වා නිබ්බන්තො හොති. සො තං කාරණං දිස්වා “ඉමස්ස බාලීගස්ස මරණං නෙව මාතරං නිස්සාය, න පිතරං නිස්සාය, අප්ථ බො කාමං නිස්සාය. කාමනිමිත්තඤ්ඤි සත්තා සුගතියං හත්ථවිජේදාදිකං, දුග්ගතියඤ්ඤි පඤ්චවිධබන්ධනාදිනානප්පකාරකං දුක්ඛං පාපුණන්ති, පරෙසං මරණදුක්ඛප්පාදනම්පි නාම ඉමස්මිං ලොකෙ ගරහිතමෙව. යං ජනපදං මාතුගාමො විචාරෙති අනුසාසති, සො ඉත්ථිපරිණායකො ජනපදොපි ගරහිතොයෙව. යෙ සත්තා මාතුගාමස්ස වසං ගච්ඡන්ති, තෙපි ගරහිතොයෙවා”ති එකාය ගාථාය තිණි ගරභවත්ථුති දස්සෙත්වා වනයදෙවතාසු සාධුකාරං දත්වා ගන්ධපුප්ඵාදිහි පූජයමානාසු මධුරෙන සරෙන තං වනයන්ධං උන්නාදෙන්නො ඉමාය ගාථාය ධම්මං දෙසෙසි –

13. “ධිරත්ථු කණ්ඩිනං සල්ලං, පුරිසං ගාල්භවෙධිනං;
ධිරත්ථු තං ජනපදං, යත්ථිත්ථි පරිණායිකා;
තෙ වාපි ධික්කිතා සත්තා, යෙ ඉත්ථිනං වසං ගතා”ති.

තත්ථ ධිරත්ථුති ගරභණත්ථෙ නිපාතො, ස්වායම්භ උත්තාසුඛබ්බෙගවසෙන ගරභණෙ දට්ඨබ්බො. උත්තසිකුබ්බිග්ගො හි හොන්නො බොධිසත්තො එවමාහ. කණ්ඩමස්ස අත්ථිති කණ්ඩි, තං කණ්ඩිනං. තං පන කණ්ඩං අනුපවිසනටියෙන “සල්ල”න්ති වුවවති, තස්මා කණ්ඩිනං සල්ලන්ති එත්ථ සල්ලකණ්ඩිනන්ති අත්ථො. සල්ලං වා අස්සත්ථිතිපි සල්ලො, තං සල්ලං. මහන්තං වණමුඛං කත්වා බලවජ්ජහාරං දෙන්නො ගාල්භං විජ්ඣතිති ගාල්භවෙධි, තං ගාල්භවෙධිනං. නානප්පකාරෙන කණ්ඩෙන, කුමුදපත්තසන්ධානථලෙන උජුකගමනෙනෙව සල්ලෙන ව සමන්තාගතං ගාල්භවෙධිනං පුරිසං ධිරත්ථුති අයමෙන්ථ අත්ථො. පරිණායිකාති ඉස්සරා සංවිධායිකා. ධික්කිතාති ගරහිතා. සෙසමෙන්ථ උත්තානත්ථමෙව. ඉතො පරං පන එත්තකම්පි අවත්වා යං යං අනුත්තානං, තං තදෙව වණ්ණයිස්සාම. එවං එකාය ගාථාය තිණි ගරභවත්ථුති දස්සෙත්වා බොධිසත්තො වනං උන්නාදෙත්වා බුද්ධලීලාය ධම්මං දෙසෙසි.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා සච්චානි පකාසෙසි, සච්චපරියොසානෙ උක්කණ්ඩිතභික්ඛු සොතාපත්තිඵලෙ පතිට්ඨති. සත්ථා ද්වෙ වත්ථුති කටෙන්වා අනුසන්ධිං සටෙන්වා ජාතකං සමොධානෙසි. ඉතො පරං පන “ද්වෙ වත්ථුති කටෙන්වා”ති ඉදං අවත්වා “අනුසන්ධිං සටෙන්වා”ති එත්තකමෙව වක්ඛාම, අවුත්තම්පි පන හෙට්ඨා වුත්තනයෙනෙව යොජෙත්වා ගහෙතබ්බං.

තදා පබ්බතෙයාමිගො උක්කණ්ඩිතභික්ඛු අහොසි, මිගපොතිකා පුරාණදුතිසිකා, කාමෙසු දොසං දස්සෙත්වා ධම්මදෙසකදෙවතා පන අහමෙව අහොසිත්ති.

[14] 4. වාතමිගජාතකවණ්ණනා කණ්ඩිජාතකවණ්ණනා තතියා.

න කිරන්ථි රසෙහි පාපියොති ඉදං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො වුළුපිණ්ඩපාතිකතිස්සත්ථෙරං ආරබ්භ කටෙසි. සත්ථරි කිර රාජගහං උපනිස්සාය වෙළවනෙ විහරන්තෙ තිස්සකුමාරො නාම මහාවිභවස්ස සෙට්ඨිකුලස්ස පුත්තො එකදිවසං වෙළවනං ගන්ත්වා සත්ථු ධම්මදෙසනං සුත්වා පබ්බජිතුකාමො පබ්බජ්ජං යාවිත්වා මාතාපිතූහි අනනුඤ්ඤාතත්තා පටික්ඛිත්තො සත්තාහං හත්තවිජේදං කත්වා රට්ඨපාලත්ථෙරො විය මාතාපිතරො අනුජානාපෙත්වා සත්ථු සන්තිකෙ පබ්බජි. සත්ථා තං පබ්බාපෙත්වා අඩ්ඨමාසමත්තං වෙළවනෙ විහරිත්වා ජෙනවනං අගමාසි. තත්තායං කුලපුත්තො තෙරස ධුතඬිගානි සමාදාය සාවත්ථියං සපදානං පිණ්ඩාය වරමානො කාලං විනිනාමෙති, “වුළුපිණ්ඩපාතිකතිස්සත්ථෙරො නාමා”ති වුත්තෙ ගගනතලෙ පුණ්ණවන්දො විය බුද්ධසාසනෙ පාකටො පඤ්ඤාතො අහොසි.

තස්මිං කාලෙ රාජගහෙ නක්ඛන්තකීළාය වත්තමානාය ථෙරස්ස මාතාපිතරො යං තස්ස ගිහිකාලෙ අහොසි ආහරණභණ්ඩකං, තං රතනවඩ්ඪකොටකෙ නික්ඛිපිත්වා උරෙ ය්පෙත්වා “අඤ්ඤාසු නක්ඛන්තකීළාසු අම්භාකං පුත්තො ඉමිනා අලඬිකාරෙන අලඬිකතො නක්ඛන්තං කීළති, තං නො එකපුත්තං ගහෙත්වා සමණො ගොතමො සාවත්ථිනගරං ගතො, කහං නු බො සො එතරහි නිසින්තො, කහං යිතො”ති වත්වා රොදන්ති.

අටෙකා වණ්ණදාසි තං කුලං ගන්ත්වා සෙට්ඨිහරියං රොදන්තිං දිස්වා පුච්ඡ “කිං පන, අයො, රොදසි”ති? “සා තමත්ථං ආරොවෙසි”. “කිං පන, අයො, අයාපුත්තො පියායති”ති? “අසුකඤ්ඤි අසුකඤ්ඤි”ති. “සවෙ තුම්භෙ ඉමස්මිං ගෙහෙ සබ්බං ඉස්සරියං මය්හං දෙට්ඨ, අහං වො පුත්තං ආනෙස්සාමි”ති. සෙට්ඨිහරියා “සාධු”ති සම්පට්චින්නවා පරිබ්බයං දත්වා මහන්තෙන පරිවාරෙන තං උයෙයාපෙසි “ගච්ඡ, අත්තනො බලෙන මම පුත්තං ආනෙහි”ති. සා පට්චින්නයානෙ නිසින්තා සාවත්ථිං ගන්ත්වා ථෙරස්ස භික්ඛාචාරථීයං නිවාසං ගහෙත්වා සෙට්ඨිකුලා ආගතෙ මනුස්සෙ ථෙරස්ස අදස්සෙත්වා අත්තනො පරිවාරෙනෙව පරිවුතා ථෙරස්ස පිණ්ඩාය පට්ඨියස්ස ආදිතොව උච්චිකයාගුඤ්ඤි රසකභික්ඛඤ්ඤි දත්වා රසනණ්භාය බන්ධිත්වා අනුක්කමෙන ගෙහෙ නිසිදාපෙත්වා භික්ඛං දදමානා ව අත්තනො වසං උපගතභාවං ඤ්ඤත්වා ගිලානාලයං දස්සෙත්වා අත්තොගබ්භෙ නිපජ්ජි. ථෙරොපි භික්ඛාචාරවෙලාය

සපදානං වරන්තො ගෙහද්වාරං අගමාසි. පරිජනො ථෙරස්ස පත්තං ගහෙත්වා ථෙරං සරෙ නිසීදාපෙසි. ථෙරො නිසීදිත්වා ච “කභං උපාසිකා”ති පුච්ඡී. “ගිලානා, හන්තෙ, තුම්භාකං දස්සනං ඉච්ඡති”ති. සො රසතණ්භාය ඛද්ධො අත්තනො වතසමාදානං භින්දිත්වා තස්සා නිපන්නට්ඨානං පාවිසි. සා අත්තනො ආගතකාරණං කථෙත්වා තං පලොහෙත්වා රසතණ්භාය ඛන්ධිත්වා උප්පබ්බාපෙත්වා අත්තනො වසෙ යපෙත්වා යානෙ නිසීදාපෙත්වා මහන්තෙන පරිවාරෙන රාජගහමෙව අගමාසි. සා පවත්ති පාකටා ජාතා.

භික්ඛු ධම්මසභායං සන්නිසින්නා “චූළපිණ්ඩපාතිකතිස්සත්ථෙරං කිර එකා වණ්ණදාසී රසතණ්භාය ඛන්ධිත්වා ආදාය ගතා”ති කථං සමුට්ඨාපෙසුං. සත්ථා ධම්මසභං උපගන්ත්වා අලඬකතධම්මාසනෙ නිසීදිත්වා “කාය නුත්ථ, භික්ඛවෙ, එතරහි කථාය සන්නිසින්නා”ති ආහ. තෙ තං පවත්ති. කථයිංසු. “න, භික්ඛවෙ, ඉදානෙව එසො භික්ඛු රසතණ්භාය ඛජ්ඣිත්වා තස්සා වසං ගතො, පුබ්බෙපි තස්සා වසං ගතොයෙවා”ති වත්වා අතීතං ආහරි.

අතීතෙ බාරාණසියං රඤ්ඤො බ්‍රහ්මදත්තස්ස සඤ්ජයො නාම උය්‍යානපාලො අහොසි. අථෙකො වාතමීගො තං උය්‍යානං ආගන්ත්වා සඤ්ජයං දිස්වා පලායති, සඤ්ජයොපි න තං තජ්ජෙත්වා නිහරති. සො පුනප්පුනං ආගන්ත්වා උය්‍යානෙයෙව වරති. උය්‍යානපාලො උය්‍යානෙ නානජ්ජකාරාති පුජ්ථඵලාති ගහෙත්වා දිවසෙ දිවසෙ රඤ්ඤො අභිහරති. අථ නං එකදිවසං රාජා පුච්ඡී “සම්ම උය්‍යානපාල, උය්‍යානෙ කිඤ්චි අච්ඡරියං පස්සමි”ති? “දෙව, අඤ්ඤං න පස්සාමි, එකො පන වාතමීගො ආගන්ත්වා උය්‍යානෙ වරති, එතං පස්සාමි”ති. “සක්ඛිස්සති පන තං ගහෙතු”න්ති. “ථොකං මධුං ලහන්තො අත්තො රාජනිවෙසනමිපි නං ආනෙතුං සක්ඛිස්සාමි, දෙවා”ති. රාජා තස්ස මධුං දාපෙසි. සො තං ගහෙත්වා උය්‍යානං ගන්ත්වා වාතමීගස්ස වරණට්ඨානෙ තිණානි මධුනා මක්ඛෙත්වා නිලීයි. මීගො ආගන්ත්වා මධුමක්ඛිතාති තිණානි බාදිත්වා රසතණ්භාය ඛද්ධො අඤ්ඤා අගන්ත්වා උය්‍යානමෙව ආගච්ඡති. උය්‍යානපාලො තස්ස මධුමක්ඛිතතිණෙසු පලද්ධභාවං ඤත්වා අනුක්කමෙන අත්තානං දස්සෙසි. සො තං දිස්වා කතිපාහං පලායිත්වා පුනප්පුනං පස්සන්තො විස්සාසං ආපජ්ජිත්වා අනුක්කමෙන උය්‍යානපාලස්ස හත්ථෙ ධීතතිණානි බාදිතුං ආරභි.

සො තස්ස විස්සාසං ආපන්නභාවං ඤත්වා යාව රාජනිවෙසනා වීථිං කිලඤ්ජෙහි පරික්ඛිපිත්වා තභිං තභිං සාබාහඩ්ගං පාතෙත්වා මධුලාබුකං අංසෙ ලග්ගෙත්වා තිණකලාපං උපකච්ඡකෙ යපෙත්වා මධුමක්ඛිතාති තිණානි මීගස්ස පුරතො පුරතො විකිරන්තො අත්තොරාජනිවෙසනංයෙව අගමාසි. මීගෙ අත්තො පට්ටියෙ ද්වාරං පිදහිංසු. මීගො මනුස්සෙ දිස්වා කම්පමානො මරණභයතජ්ජිතො අත්තොනිවෙසනඩ්ගණෙ ආධාවති පරිධාවති. රාජා පාසාදා ඔරුය්හ තං කම්පමානං දිස්වා “වාතමීගො නාම මනුස්සානං දිට්ඨට්ඨානං සත්තාහං න ගච්ඡති, තජ්ජිතට්ඨානං යාවජීවං න ගච්ඡති, සො එවරුපො ගහනනිස්සිතො වාතමීගො රසතණ්භාය ඛද්ධො ඉදානි එවරුපං යානං ආගතො, නත්ථි වත හො ලොකෙ රසතණ්භාය පාපතරං නාමා”ති ඉමාය ගාථාය ධම්මදෙසනං පට්ඨපෙසි –

14. “න කිරත්ථි රසෙහි පාපියො, ආවාසෙහිව සන්ථවෙහි වා;
වාතමීගං ගහනනිස්සිතං, වසමානෙසි රසෙහි සඤ්ජයො”ති.

තත්ථ කිරාති අනුස්සවනත්ථෙ නිපාතො. රසෙහිති ජීවිතාච්ඤ්ඤෙයොහි මධුරමිඛ්ලාදිහි. පාපියොති පාපතරො. ආවාසෙහිව සන්ථවෙහි වාති නිඛද්ධවසනට්ඨානසබ්බාතෙසු හි ආවාසෙසුපි මිත්තසන්ථවෙසුපි ඡන්දරාගො පාපකොව, තෙහි පන සච්ඡන්දරාගපරිභොගෙහි ආවාසෙහි වා මිත්තසන්ථවෙහි වා සතගුණෙන ව සහස්සගුණෙන ව සතසහස්සගුණෙන ව දුච්චපටිසෙවනට්ඨෙත ආහාරං විනා ජීවිතින්ද්‍රියපාලනාය අභාවෙන ව සච්ඡන්දරාගපරිභොගරසාව පාපතරාති. බොධිසත්තො පන අනුස්සවාගතං විය ඉමමත්ථං කත්වා “න කිරත්ථි රසෙහි පාපියො, ආවාසෙහිව සන්ථවෙහි වා”ති ආහ. ඉදානි තෙසං පාපියභාවං දස්සෙන්නො “වාතමීග”න්තිආදිමාහ. තත්ථ ගහනනිස්සිතන්ති ගහනට්ඨානනිස්සිතං. ඉදං චූත්තං හොති – පස්සථ රසානං පාපියභාවං, ඉදං නාම අරඤ්ඤායතනෙ ගහනනිස්සිතං වාතමීගං සඤ්ජයො උය්‍යානපාලො මධුරසෙහි අත්තනො වසං ආනෙසි, සබ්බථාපි සච්ඡන්දරාගපරිභොගෙහි රසෙහි නාම අඤ්ඤං පාපතරං ලාමකතරං නත්ථිති රසතණ්භාය ආදීනවං කථෙසි. කථෙත්වා ව පන තං මීගං අරඤ්ඤමෙව පෙසෙසි.

සත්ථාපි “න, භික්ඛවෙ, සා වණ්ණදාසී ඉදානෙව එතං රසතණ්භාය ඛන්ධිත්වා අත්තනො වසෙ කරොති, පුබ්බෙපි අකාසියෙවා”ති ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා අනුසන්ධිං සටෙත්වා ජාතකං සමොධානෙසි. “තදා සඤ්ජයො අයං වණ්ණදාසී අහොසි, වාතමීගො චූළපිණ්ඩපාතිකො, බාරාණසිරාජා පන අහමෙව අහොසි”න්ති.

[15] 5. බරාදියජාතකවණ්ණනා වාතමීගජාතකවණ්ණනා චතුත්ථා.

අට්ඨක්ඛුරං බරාදියෙති ඉදං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො අඤ්ඤතරං දුබ්බවභික්ඛුං ආරබ්භ කථෙසි. සො කිර භික්ඛු දුබ්බවො ඔවාදං න ගණ්භාති. අථ නං සත්ථා පුච්ඡී “සච්චං කිර ත්වං භික්ඛු දුබ්බවො ඔවාදං න ගණ්භාසි”ති? “සච්චං භගවා”ති. සත්ථා “පුබ්බෙපි ත්වං දුබ්බවතාය පණ්ඩිතානං ඔවාදං අග්ගහෙත්වා පාසෙන ඛද්ධො ජීවිතක්ඛියං පත්තො”ති වත්වා අතීතං ආහරි.

අතීතෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙන්නෙ බොධිසත්තො මීගො හුත්වා මීගගණපරිවුතො අරඤ්ඤෙ වසති. අට්ඨස්ස භගිනිමිථි පුත්තකං දස්සෙත්වා “භාතික, අයං තෙ භාගිනෙයොයා, එතං මීගමායං උග්ගණ්භාපෙහි”ති

පටිච්ඡාපෙසි. සො තං භාගිනෙය්‍යං “අසුකවෙලාය නාම ආගන්ත්වා උග්ගණ්හාහි”ති ආහ. සො චුත්තවෙලාය නාගච්ඡති. යථා ච එකදිවසං, එවං සත්ත දිවසෙ සත්තොවාදෙ අතික්කන්තො සො මිගමායං අනුග්ගණ්හිත්වා චිවරන්තො පාසෙ බජ්ඣති. මාතෘපිස්ස භාතරං උපසඬකමිත්වා “කිං තෙ, භාතික, භාගිනෙය්‍යො මිගමායං උග්ගණ්හාපිතො”ති පුච්ඡී. බොධිසත්තො ච “තස්ස අනොවාදකස්ස මා චිත්තයි, න තෙ පුත්තෙන මිගමායං උග්ගහිතා”ති චත්වා ඉදානිපි තං අනොවදිතුකාමො ච හුත්වා ඉමං ගාථමාහ –

15. “අට්ඨක්ඛුරං බරාදියෙ, මිගං වඩ්ඤාතිවඩ්ඤිතං;
සත්තහි කාලාතික්කන්තං, න නං ඔවදිතුස්සහෙ”ති.

තත්ථ අට්ඨක්ඛුරන්ති එකෙකස්මිං පාදෙ ද්විත්තං ද්විත්තං වසෙන අට්ඨක්ඛුරං. බරාදියෙති තං නාමෙන ආලපති. මිගන්ති සබ්බසඬගාහිකවචනං. වඩ්ඤාතිවඩ්ඤිතන්ති මුලෙ වඩ්ඤාති, අග්ගෙ අතිවඩ්ඤාතිති වඩ්ඤාතිවඩ්ඤාති, තාදිසානි සිඬගානි අස්ස අත්ථිති වඩ්ඤාතිවඩ්ඤිති, තං වඩ්ඤාතිවඩ්ඤිතං. සත්තහි කාලාතික්කන්තන්ති සත්තහි ඔවාදකාලෙහි ඔවාදං අතික්කන්තං. න නං ඔවදිතුස්සහෙති එතං දුබ්බවමිගං අහං ඔවදිතුං න උස්සහාමි, එතස්ස මෙ ඔවාදත්ථාය චිත්තමිපි න උප්පජ්ජතිති දස්සෙති. අථ නං දුබ්බවමිගං පාසෙ බද්ධං ලුද්දො මාරත්වා මංසං ආදාය පක්කාමි.

සත්ථාපි “න ත්වං හික්ඛු ඉදානෙව දුබ්බවො, පුබ්බෙපි දුබ්බවොයෙවා”ති ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා අනුසන්ධිං සට්ඨන්වා ජාතකං සමොධානෙයි. “තදා භාගිනෙය්‍යො මිගො දුබ්බවහික්ඛු අහොසි, හගිනී උප්පලවණ්ණා, ඔවාදමිගො පන අහමෙව අහොසි”න්ති.

[16] 6. නිපල්ලත්ථමිගජාතකවණ්ණනා පඤ්චමා. බරාදියජාතකවණ්ණනා පඤ්චමා.

මිගං නිපල්ලත්ථන්ති ඉදං සත්ථා කොසම්බියං බද්ධිකාරාමෙ විහරන්තො සික්ඛාකාමං රාහුලත්ථෙරං ආරබ්භ කට්ඨෙයි. එකස්මික්ඛු කාලෙ සත්ථරි ආලචිතගරං උපනිස්සාය අග්ගාලවෙ චෙතියෙ විහරන්තෙ බහු උපාසකා උපාසිකා හික්ඛු හික්ඛුනියො ච විහරං ධම්මස්සවනත්ථාය ගච්ඡන්ති, දිවා ධම්මස්සවනං හොති. ගච්ඡන්තෙ පන කාලෙ උපාසිකායො හික්ඛුනියො ච න ගච්ඡංසු, හික්ඛු වෙව උපාසකා ච අහෙසුං. තතො පට්ඨාය රත්තිං ධම්මස්සවනං ජාතං. ධම්මස්සවනපරියොසානෙ ථෙරා හික්ඛු අත්තනො අත්තනො වසනට්ඨානානි ගච්ඡන්ති. දහරා සාමණේරා ච උපාසකෙහි සද්ධිං උපට්ඨානසාලායං සයන්ති. තෙසු නිද්දං උපගතෙසු එකච්චෙ සුරුසුරුපස්සාසා කාකච්ඡමානා දන්තෙ බාදන්තා නිපජ්ජිංසු, එකච්චෙ මුහුත්තං නිද්දායිත්වා උට්ඨංසු. තෙ තං විජ්ජකාරං දිස්වා හගවතො ආරොවෙසුං. හගවා “යො පන හික්ඛු අනුපසම්පන්නෙන සහසෙය්‍යං කප්පෙය්‍ය පාචිත්තිය”න්ති (පාචි. 49) සික්ඛාපදං පඤ්ඤපෙත්වා කොසම්බිං අගමාසි.

තත්ථ හික්ඛු ආයස්මන්තං රාහුලං ආහංසු – “ආචුසො රාහුල, හගවතා සික්ඛාපදං පඤ්ඤත්තං, ඉදානි ත්වං අත්තනො වසනට්ඨානං ජානාහි”ති. පුබ්බෙ පන තෙ හික්ඛු හගවති ච ගාරවං තස්ස වායස්මතො සික්ඛාකාමතං පටිච්ච තං අත්තනො වසනට්ඨානං ආගතං අනිච්ඡ සඬගණ්හන්ති, බුද්දකමඤ්චකං පඤ්ඤපෙත්වා උස්සිසකකරණත්ථාය චිවරං දෙන්ති. තං දිවසං පන සික්ඛාපදහයෙන වසනට්ඨානමිපි න අදංසු. රාහුලහද්දොපි “පිතා මෙ”ති දසබලස්ස වා, “උපජ්ඣායො මෙ”ති ධම්මසෙනාපතීනො වා, “ආචරියො මෙ”ති මහාමොග්ගල්ලානස්ස වා, “චුළුපිතා මෙ”ති ආනන්දත්ථෙරස්ස වා සන්තිකං අගන්ත්වා දසබලස්ස වළඤ්ජනවච්චකුට්ඨං බුහ්මවිමානං පටිසන්තො විය පටිසිත්වා වාසං කප්පෙසි. බුද්ධානඤ්චි වළඤ්ජනකුටියං ද්වාරං සුපිහිතං හොති, ගන්ධපරිභණ්ඩකතා භූමි, ගන්ධදාමාලාදාමානි ඔසාරිතානෙව හොන්ති, සබ්බරත්තිං දිපො ඤායති. රාහුලහද්දො පන න තස්සා කුටියා ඉමං සම්පත්තිං පටිච්ච තත්ථ වාසං උපගතො, හික්ඛුහි පන “වසනට්ඨානං ජානාහි”ති චුත්තත්තා ඔවාදගාරවෙන සික්ඛාකාමතාය තත්ථ වාසං උපගතො. අත්තරත්තරා හි හික්ඛු තං ආයස්මන්තං දුරතොව ආගච්ඡන්තං දිස්වා තස්ස විමංසනත්ථාය මුට්ඨිසම්මජ්ජනිං වා කවචරජඩ්ඩනකං වා බහි බිපිත්වා තස්මිං ආගතෙ “ආචුසො, ඉමං කෙන ජඩ්ඩිත”න්ති වදන්ති. තත්ථ කෙහිවි “රාහුලො ඉමිතා මග්ගෙන ගතො”ති චුත්තෙ සො ආයස්මා “නාහං, හන්තෙ, එතං ජානාමි”ති අචත්ථාව තං පටිසාමෙත්වා “බමථ මෙ, හන්තෙ”ති බමාපෙත්වා ගච්ඡති. එවමෙස සික්ඛාකාමො.

සො තං සික්ඛාකාමතංයෙව පටිච්ච තත්ථ වාසං උපගතො. අථ සත්ථා පුරෙඅරුණංයෙව වච්චකුට්ඨොරෙ යත්වා උක්කාසි, සොපායස්මා උක්කාසි. “කො එසො”ති? “අහං රාහුලො”ති නික්ඛමිත්වා චන්දි. “කස්මා ත්වං රාහුල ඉධ නිපන්තොසි”ති? “වසනට්ඨානස්ස අභාවතො”. “පුබ්බෙ හි, හන්තෙ, හික්ඛු මම සඬගහං කරොන්ති, ඉදානි අත්තනො ආපත්තිහයෙන වසනට්ඨානං න දෙන්ති, ස්වාහං ‘ඉදං අඤ්ඤෙසං අසඬසට්ඨනට්ඨාන’න්ති ඉමිතා කාරණෙන ඉධ නිපන්තොසිමිති. අථ හගවතො “රාහුලං තාව හික්ඛු එවං පරිච්චජන්ති, අඤ්ඤෙ කුලදාරකෙ පබ්බාපෙත්වා කිං කරිස්සන්ති”ති ධම්මසංවෙගො උදපාදි.

අථ හගවා පාතොව හික්ඛු සන්තිපාතාපෙත්වා ධම්මසෙනාපතිං පුච්ඡී “ජානාසි පන ත්වං, සාරිපුත්ත, අජ්ජ කත්ථවි රාහුලස්ස චුත්ථභාව”න්ති? “න ජානාමි, හන්තෙ”ති. “සාරිපුත්ත, අජ්ජ රාහුලො වච්චකුටියං වසි, සාරිපුත්ත, තුමිහෙ රාහුලං එවං පරිච්චජන්තා අඤ්ඤෙ කුලදාරකෙ පබ්බාපෙත්වා කිං කරිස්සප්?” එවඤ්චි සන්තෙ ඉමස්මිං සාසනෙ පබ්බජිතා න පතිට්ඨා හවිස්සන්ති, ඉතො දානි පට්ඨාය අනුපසම්පන්නෙන එකං ද්වෙ දිවසෙ අත්තනො සන්තිකෙ

වසාපෙන්වා තනියදිවසෙ තෙසං වසනටියානං ඤත්වා බහි වාසෙථා”ති ඉමං අනුපඤ්ඤත්තිං කත්වා පුන සික්ඛාපදං පඤ්ඤපෙසි.

තස්මිං සමයෙ ධම්මසභායං සන්නිසින්නා භික්ඛු රාහුලස්ස ගුණකථං කථෙන්නි “පස්සථාචුසො, යාව සික්ඛාකාමො වතායං රාහුලො, ‘තව වසනටියානං ජානාහි’ති චුත්තො නාම ‘අහං දසබ්බස්ස පුත්තො, තුම්භාකං සෙනාසනස්මා තුම්භෙයෙව නික්ඛමථා’ති එකං භික්ඛුමපි අප්පට්ඨපරිත්වා වච්චකුටියං වාසං කප්පෙසි”ති. එවං තෙසු කථයමානෙසු සත්ථා ධම්මසභං ගන්ත්වා අලඬකතාසනෙ නිසීදිත්වා “කාය නුත්ථ, භික්ඛවෙ, එතරහි කථාය සන්නිසින්නා”ති ආහ. “භත්තෙ, රාහුලස්ස සික්ඛාකාමකථාය, න අඤ්ඤාය කථායා”ති. සත්ථා “න, භික්ඛවෙ, රාහුලො ඉදානෙව සික්ඛාකාමො, පුබ්බෙ තිරච්ඡානයොනියං නිබ්බත්තොපි සික්ඛාකාමොයෙව”ති වත්වා අතීතං ආහරි.

අතීතෙ රාජගහෙ එකො මගධරාජා රජ්ජං කාරෙසි. තදා බොධිසත්තො මීගයොනියං නිබ්බත්තිත්වා මීගගුණපරිවුතො අරඤ්ඤෙ වසති. අට්ඨස්ස භගීනී අත්තතො පුත්තකං උපනෙත්වා “භාතික, ඉමං තෙ භාගිනෙයාං මීගමායං සික්ඛාපෙහී”ති ආහ. බොධිසත්තො “සාධු”ති පටිස්සුණිත්වා “ගච්ඡ, තාත, අසුකවෙලාය නාම ආගන්ත්වා සික්ඛෙය්‍යාසී”ති ආහ. සො මාතුලෙන චුත්තවෙලං අනනික්කමිත්වා තං උපසඬකමිත්වා මීගමායං සික්ඛි. සො එකදිවසං වනෙ විවරන්තො පාසෙන බද්ධො බද්ධරවං රචි, මීගගුණො පලාසිත්වා “පුත්තො තෙ පාසෙන බද්ධො”ති තස්ස මාතුයා ආරොවෙසි. සා භාතු සන්නිකං ගන්ත්වා “භාතික, භාගිනෙයො තෙ මීගමායං සික්ඛාපිතො”ති පුච්ඡි. බොධිසත්තො “මා ත්වං පුත්තස්ස කිඤ්චි පාපකං ආසඬකි, සුග්ගහිතා තෙන මීගමායා, ඉදානි තං භාසයමානො ආගච්ඡිස්සති”ති වත්වා ඉමං ගාථමාහ –

16. “මීගං තිපල්ලත්ථමනෙකමායං, අට්ඨක්ඛුරං අඬ්ඨරත්තාපපායං;
එකෙන සොතෙන ඡමාස්සසන්නො, ඡහි කලාහිතිභොති භාගිනෙයො”ති.

තත්ථ මීගන්ති භාගිනෙයාමීගං. තිපල්ලත්ථන්ති පල්ලත්ථං වුච්චති සයනං, උභොති පස්සෙහි උජුකමෙව ව නිපන්නකවසෙනාති තීභාකාරෙහි පල්ලත්ථං අස්ස, තීණි වා පල්ලත්ථානි අස්සාති තිපල්ලත්ථො, තං තිපල්ලත්ථං. අනෙකමායන්ති බහුමායං බහුවඤ්චනං. අට්ඨක්ඛුරන්ති එකෙකස්මිං පාදෙ ද්විත්තං ද්විත්තං වසෙන අට්ඨති ඛුරෙහි සමන්තාගතං. අඬ්ඨරත්තාපපායන්ති පුරිමයාමං අනික්කමිත්වා මජ්ඣිමයාමෙ අරඤ්ඤතො ආගමම පාතීයස්ස පිවනතො අඬ්ඨරත්තෙ ආපං පිවතිති අඬ්ඨරත්තාපපායි. තං අඬ්ඨරත්තෙ අපායින්ති අත්ථො. මම භාගිනෙයාං මීගං අහං සාධුකං මීගමායං උග්ගණ්භාපෙසිං. කථං? යථා එකෙන සොතෙන ඡමාස්සසන්නො, ඡහි කලාහිතිභොති භාගිනෙයොති. ඉදං චුත්තං භොති – අහඤ්චි තව පුත්තං තථා උග්ගණ්භාපෙසිං, යථා එකස්මිං උපරිමනාසිකාසොතෙ වාතං සන්නිරුමිහිත්වා පථවියා අල්ලිනෙන එකෙන හෙට්ඨිමසොතෙන තත්ථෙව ඡමායං අස්සසන්නො ඡහි කලාහි ලුද්දකං අතිභොති, ඡහි කොට්ඨාසෙහි අජ්ඣොත්ථරති වඤ්චෙතීති අත්ථො. කතමාහි ඡහි? වත්තාරො පාදෙ පසාරෙත්වා එකෙන පස්සෙන සෙය්‍යාය, ඛුරෙහි තිණපංසුබ්බෙන, ජීවිභානින්නාමනෙන උදරස්ස උද්ධුමානභාවකරණෙන, උච්චාරපස්සාවච්ඡිස්සන්නෙන, වාතසන්නිරුමිහනෙනාති.

අපරො නයො – පාදෙන පංසුං ගහෙත්වා අභිමුඛාකඩ්ඨනෙන, පටිපණාමනෙන, උභොසු පස්සෙසු සඤ්චරණෙන, උදරං උද්ධං පක්ඛිපනෙන, අධො අවක්ඛිපනෙනාති ඉමාහි ඡහි කලාහි යථා අතිභොති, “මතො අය”න්ති සඤ්ඤං උප්පාදෙත්වා වඤ්චෙති, එවං තං මීගමායං උග්ගණ්භාපෙසින්ති දීපෙති.

අපරො නයො – තථා නං උග්ගණ්භාපෙසිං, යථා එකෙන සොතෙන ඡමාස්සසන්නො ඡහි කලාහිති ද්විසුපි නයෙසු දස්සිතෙහි ඡහි කාරණෙහි කලාහිති කලාසිස්සති, ලුද්දං වඤ්චෙස්සතිති අත්ථො. භොතීති භගීනිං ආලපති. භාගිනෙයොති එවං ඡහි කාරණෙහි වඤ්චනකං භාගිනෙයාං නිද්දිසති. එවං බොධිසත්තො භාගිනෙයාස්ස මීගමායාය සාධුකං උග්ගහිතභාවං දස්සෙන්නො භගීනිං සමස්සාසෙති.

සොපි මීගපොතකො පාසෙ බද්ධො අච්ඡිත්තන්දිත්වායෙව භූමියං මහාචාසුකපස්සෙන පාදෙ පසාරෙත්වා නිපන්නො පාදානං ආසන්නටියානෙ ඛුරෙහෙව පහරිත්වා පංසුඤ්ච තිණානි ව උප්පාටෙත්වා උච්චාරපස්සාවං විස්සජ්ජෙත්වා සීසං පාතෙත්වා ජීවිහං නින්නාමෙත්වා සරිරං බෙළුකිලින්නං කත්වා වාතග්ගහණෙන උදරං උද්ධුමානකං කත්වා අක්ඛිති පරිවත්තෙත්වා හෙට්ඨා නාසිකාසොතෙන වාතං සඤ්චරාපෙන්නො උපරිමනාසිකාසොතෙන වාතං සන්නිරුමිහිත්වා සකලසරිරං ථද්ධභාවං ගාහාපෙත්වා මනාකාරං දස්සෙසි. නීලමක්ඛිකාපි නං සම්පරිවාරෙසුං, තස්මිං තස්මිං යානෙ කාකා නිලිසිංසු. ලුද්දො ආගන්ත්වා උදරං හත්ථෙත පහරිත්වා “අතිපාතොව බද්ධො භවිස්සති, පුනිකො ජාතො”ති තස්ස බත්ඨනරජ්ජුකං මොවෙත්වා “එත්ථෙවදානි නං උක්කන්තිත්වා මංසං ආදාය ගමිස්සාමි”ති නිරාසඬකො හුත්වා සාබාපලාසං ගහෙතුං ආරද්ධො. මීගපොතකොපි උට්ඨාය වතුහි පාදෙහි යත්වා කායං විධුනිත්වා ගීවං පසාරෙත්වා මහාවාතෙන ඡින්නවලාහකො විය වෙගෙන මාතු සන්නිකං අගමාසි.

සත්ථාපි “න, භික්ඛවෙ, රාහුලො ඉදානෙව සික්ඛාකාමො, පුබ්බෙපි සික්ඛාකාමොයෙව”ති ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා අනුසන්ධිං සටෙත්වා ජාතකං සමොධානෙසි – “තදා භාගිනෙයාමීගපොතකො රාහුලො අභොසි, මාතා

උප්පලවණ්ණා, මාතුලමගො පන අභමෙව අභොසි”න්ති.

[17] 7. මාලුනජාතකවණ්ණනා නිපල්ලත්ථමිගජාතකවණ්ණනා ඡට්ඨා.

කාලෙ වා යදි වා පුණ්හෙනි ඉදං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො ද්වෙ වුඩ්ඨපබ්බජිතෙ ආරබ්භ කට්ඨෙසි. තෙ කිර කොසලජනපදෙ එකස්මිං අරඤ්ඤාවාසෙ වසන්ති. එකො කාලත්ථෙරො නාම, එකො පුණ්හත්ථෙරො නාම. අට්ඨකදිවසං පුණ්හො කාලං පුච්ඡි “භන්තෙ කාල, සීතං නාම කස්මිං කාලෙ භොති”ති. සො “කාලෙ භොති”ති ආහ. අට්ඨකදිවසං කාලො පුණ්හං පුච්ඡි – “භන්තෙ පුණ්හ, සීතං නාම කස්මිං කාලෙ භොති”ති. සො “පුණ්හෙ භොති”ති ආහ. තෙ උභොපි අත්තනො කඩ්ඛං ඡින්නිතුං අසක්කොන්තා සත්ථු සන්තිකං ගන්ත්වා සත්ථාරං වන්දිත්වා “භන්තෙ, සීතං නාම කස්මිං කාලෙ භොති”ති පුච්ඡිංසු. සත්ථා තෙසං කථං සුත්වා “පුබ්බෙපි අහං, භික්ඛවෙ, තුම්භාකං ඉමං පඤ්ඤං කට්ඨෙසිං, භවසඩ්ඛෙපගගත්තා පන න සල්ලක්ඛයිත්ථා”ති වත්වා අතීතං ආහරි.

අතීතෙ එකස්මිං පබ්බතපාදෙ සීහො ව බ්‍යග්ගො ව ද්වෙ සභායා එකිස්සායෙව ගුභාය වසන්ති. තදා බොධිසත්තොපි ඉඨිපබ්බජ්ජං පබ්බජිත්වා තස්මිංයෙව පබ්බතපාදෙ වසති. අට්ඨකදිවසං තෙසං සභායකානං සීතං නිස්සාය විවාදො උද්භාදි. බ්‍යග්ගො “කාලෙයෙව සීතං භොති”ති ආහ. සීහො “පුණ්හෙයෙව සීතං භොති”ති ආහ. තෙ උභොපි අත්තනො කඩ්ඛං ඡින්නිතුං අසක්කොන්තා බොධිසත්තං පුච්ඡිංසු. බොධිසත්තො ඉමං ගාමමාහ –

17. “කාලෙ වා යදි වා පුණ්හෙ, යදා වායති මාලුතො;
වාතජාති භි සීතාති, උභොත්ථමපරාජිතා”ති.

තත්ථ කාලෙ වා යදි වා පුණ්හෙනි කාලපක්ඛෙ වා පුණ්හපක්ඛෙ වා. යදා වායති මාලුතොති යස්මිං සමයෙ පුරත්ථිමාදිභෙදො වාතො වායති, තස්මිං සමයෙ සීතං භොති. කිංකාරණා? වාතජාති භි සීතාති, යස්මා වාතෙ විජ්ජන්තෙයෙව සීතාති භොන්ති, කාලපක්ඛො වා පුණ්හපක්ඛො වා එත්ථ අපමාණන්ති චුත්තං භොති. උභොත්ථමපරාජිතාති උභොපි තුම්භෙ ඉමස්මිං පඤ්ඤෙ අපරාජිතාති. එවං බොධිසත්තො තෙ සභායකෙ සඤ්ඤාපෙසි.

සත්ථාපි “භික්ඛවෙ, පුබ්බෙපි මයා තුම්භාකං අයං පඤ්ඤො කට්ඨො”ති ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා සච්චාති පකාසෙසි, සච්චපරියොසානෙ ද්වෙපි ථෙරා සොනාපත්තිඵලෙ පතිට්ඨතිංසු. සත්ථා අනුසන්ධිං සට්ඨන්වා ජාතකං සමොධානෙසි “තදා බ්‍යග්ගො කාලො අභොසි, සීහො පුණ්හො, පඤ්ඤවිස්සජ්ජනකතාපසො පන අභමෙව අභොසි”න්ති.

[18] 8. මතකභත්තජාතකවණ්ණනා මාලුනජාතකවණ්ණනා සත්තමා.

එවං වෙ සත්තා ජාතෙය්‍යුන්ති ඉදං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො මතකභත්තං ආරබ්භ කට්ඨෙසි. තස්මිඤ්චි කාලෙ මනුස්සා බහු අපේළකාදයො මාරොත්ථා කාලකතෙ ඤාතකෙ උද්දිස්ස මතකභත්තං නාම දෙන්ති. භික්ඛු තෙ මනුස්සෙ තථා කරොන්තෙ දිස්වා සත්ථාරං පුච්ඡිංසු “එතරහි, භන්තෙ, මනුස්සා බහු පාණෙ ජීවිතක්ඛයං පාපෙන්වා මතකභත්තං නාම දෙන්ති. අත්ථි නු බො, භන්තෙ, එත්ථ වුඩ්ඨි”ති? සත්ථා “න, භික්ඛවෙ, ‘මතකභත්තං දස්සාමා’ති කතෙපි පාණාතිපාතෙ කාචි වුඩ්ඨි නාම අත්ථි, පුබ්බෙ පණ්ඩිතා ආකාසෙ නිසජ්ජ ධම්මං දෙසෙන්වා එත්ථ ආදීනවං කට්ඨන්වා සකලජම්බුදිපවාසිකෙ එතං කම්මං ජහාපෙසුං. ඉදානි පන භවසඩ්ඛෙපගගත්තා පුන පාතුභුත”න්ති වත්වා අතීතං ආහරි.

අතීතෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරොන්තෙ එකො තිණ්ණං වෙදානං පාරගු දිසාපාමොක්ඛො ආචරියබ්‍රාහ්මණො “මතකභත්තං දස්සාමි”ති එකං ඵලකං ගාභාපෙන්වා අන්තෙවාසිකෙ ආහ – “තාතා, ඉමං ඵලකං නදිං නෙත්වා න්භාපෙන්වා කණ්ඨෙ මාලං පරික්ඛිපිත්වා පඤ්චඩ්ගුලිකං දත්වා මණ්ඩෙන්වා ආනෙථා”ති. තෙ “සාධු”ති පටිස්සුණිත්වා තං ආදාය නදිං ගන්ත්වා න්භාපෙන්වා මණ්ඩෙන්වා නදීතිරෙ ය්‍යපෙසුං. සො ඵලකො අත්තනො පුබ්බකම්මං දිස්වා “එවරුපා නාම දුක්ඛා අජ්ජ මුච්චිස්සාමි”ති සොමනස්සජාතො මත්තිකාසට්ඨං භින්දන්තො විය මහාහසිතං හසිත්වා පුන “අයං බ්‍රාහ්මණො මං සානෙන්වා මයා ලද්ධදුක්ඛං ලභිස්සති”ති බ්‍රාහ්මණෙ කාරුඤ්ඤං උප්පාදෙන්වා මහන්තෙන සද්දෙන පරොදි.

අථ නං තෙ මාණවා පුච්ඡිංසු “සම්ම ඵලකං, ත්වං මහාසද්දෙන හසි වෙව රොදි ව, කෙන නු බො කාරණෙන හසි, කෙන කාරණෙන පරොදි”ති? “තුම්භෙ මං ඉමං කාරණං අත්තනො ආචරියස්ස සන්තිකෙ පුච්ඡෙය්‍යාථා”ති. තෙ තං ආදාය ගන්ත්වා ඉදං කාරණං ආචරියස්ස ආරොවෙසුං. ආචරියො තෙසං වචනං සුත්වා ඵලකං පුච්ඡි “කස්මා ත්වං ඵලකං, හසි, කස්මා රොදි”ති? ඵලකො අත්තනා කතකම්මං ජාතිස්සරඤාණෙන අනුස්සරිත්වා බ්‍රාහ්මණස්ස කට්ඨෙසි “අහං, බ්‍රාහ්මණ, පුබ්බෙ තාදිසොව මන්තජ්ඣායකබ්‍රාහ්මණො හුත්වා ‘මතකභත්තං දස්සාමි’ති එකං ඵලකං මාරොත්ථා මතකභත්තං අදාසිං, ස්වාහං එකස්ස ඵලකස්ස සාතිතත්තා එකෙනුනෙසු පඤ්චසු අත්තභාවසතෙසු සීසවිජෙදං පාපුණං, අයං මෙ කොටියං යීතො පඤ්චසතිමො අත්තභාවො, ස්වාහං ‘අජ්ජ එවරුපා දුක්ඛා මුච්චිස්සාමි’ති සොමනස්සජාතො ඉම්නා කාරණෙන හසිං. රොදන්තො පන ‘අහං තාව එකං ඵලකං මාරොත්ථා පඤ්ච ජාතිසතාති සීසවිජෙදදුක්ඛං පත්වා අජ්ජ තම්භා දුක්ඛා මුච්චිස්සාමි, අයං පන බ්‍රාහ්මණො මං මාරොත්ථා අහං විය පඤ්ච ජාතිසතාති සීසවිජෙදදුක්ඛං

ලභිස්සනී” නි තයි කාරුඤ්ඤෙන රොදි” නි. “එළක, මා භායි, නාහං තං මාරෙස්සාමි” නි. “බ්‍රාහ්මණ, කිං වදෙසි, තයි මාරෙන්නෙපි අමාරෙන්නෙපි න සක්කා අප්ප මයා මරණා මුච්චිතු” නි. “එළක, මා භායි, අහං තෙ ආරක්ඛං ගහෙත්වා තයා සද්ධිංයෙව විවරිස්සාමි” නි. “බ්‍රාහ්මණ, අප්පමත්තකො තව ආරක්ඛො, මයා කතපාපං පන මහන්තං බලව” නි.

බ්‍රාහ්මණො එළකං මුඤ්චිත්වා “ඉමං එළකං කස්සවිපි මාරෙතුං න දස්සාමි” නි අන්තෙවාසිකෙ ආදාය එළකෙනෙව සද්ධිං විවරි. එළකො විස්සට්ඨමත්තොව එකං පාසාණපිට්ඨිං නිස්සාය ජාතගුම්ඛෙ ගිවං උක්ඛිපිත්වා පණ්ණානි බාදිතුං ආරද්ධො. තඨිබ්බණ්ණෙදෙව තස්මිං පාසාණපිට්ඨෙ අසනි පති, තතො එකා පාසාණසකලිකා ඡිප්පිත්වා එළකස්ස පසාරිතගිවාය පතිත්වා සිසං ඡිත්ති, මහාජනො සන්තිපති. තදා බොධිසත්තො තස්මිං යානෙ රුක්ඛදෙවතා හුත්වා නිබ්බත්තො. සො පස්සන්තස්සෙව තස්ස මහාජනස්ස දෙවතානුභාවෙන ආකාසෙ පල්ලඬිකෙන නිසිදිත්වා “ඉමෙ සත්තා එවං පාපස්ස එලං ජානමානා අප්පෙවනාම පාණාතිපාතං න කරෙය්‍යු” නි මධුරස්සරෙන ධම්මං දෙසෙත්තො ඉමං ගාථමාහ —

18. “එවං චෙ සත්තා ජානෙය්‍යුං, දුක්ඛායං ජාතිසම්භවො;
න පාණො පාණිනං හඤ්ඤෙ, පාණසාති හි සොවතී” නි.

තත්ථ එවං චෙ සත්තා ජානෙය්‍යුන්ති ඉමෙ සත්තා එවං චෙ ජානෙය්‍යුං. කථං? දුක්ඛායං ජාතිසම්භවොති අයං තත්ථ තත්ථ ජාති ව ජාතස්ස අනුක්කමෙන වඩ්ඪිසඬ්ඛාතො සම්භවො ව පරාබ්‍යාධිමරණඅප්පියසම්පයොගපියවිප්පයොගහත්ථපාදවිජ්ජෙදාදීනං දුක්ඛානං වත්ථුභුතත්තා “දුක්ඛො” නි යදි ජානෙය්‍යුං. න පාණො පාණිනං හඤ්ඤෙති “පරං වධන්තො ජාතිසම්භවෙ වධං ලභති, පිළෙන්නො පිළං ලභති” නි ජාතිසම්භවස්ස දුක්ඛවත්ථුතාය දුක්ඛභාවං ජානන්තො කොචි පාණො අඤ්ඤං පාණිනං න හඤ්ඤෙ, සත්තො සත්තං න හනෙය්‍යාති අත්ථො. කිංකාරණා? පාණසාති හි සොවතීති, යස්මා සාහත්ථිකාදීසු ඡසු පයොගෙසු යෙන කෙනචි පයොගෙන පරස්ස ජීවිතිත්තිදියුපච්ඡෙදනෙන පාණසාති පුග්ගලො අට්ඨසු මහානිරයෙසු සොළසසු උස්සදනිරයෙසු නානප්පකාරාය තිරච්ඡානායොනියා පෙත්තිවිසයෙ අසුරකායෙති ඉමෙසු වතුසු අපායෙසු මහාදුක්ඛං අනුභවමානො දීඝරත්තං අන්තොනිප්ඤ්ඤායනලක්ඛණෙන සොකෙන සොවතී. යථා වායං එළකො මරණභයෙන සොවතී, එවං දීඝරත්තං සොවතීතිපි ඤත්වා න පාණො පාණිනං හඤ්ඤෙ, කොචි පාණාතිපාතකම්මං නාම න කරෙය්‍ය. මොහෙන පන මුළුතා අවිජ්ජාය අන්ධිකතා ඉමං ආදීනවං අපස්සන්තා පාණාතිපාතං කරොන්තිති.

එවං මහාසත්තො නිරයභයෙන තප්පෙත්වා ධම්මං දෙසෙසි. මනුස්සා තං ධම්මදෙසනං සුත්වා නිරයභයහිතා පාණාතිපාතා විරමිංසු. බොධිසත්තොපි ධම්මං දෙසෙත්වා මහාජනං සිලෙ පතිට්ඨාපෙත්වා යථාකම්මං ගතො, මහාජනොපි බොධිසත්තස්ස ඔවාදෙ යත්වා දානාදීනි පුඤ්ඤානි කත්වා දෙවනගරං පුරෙසි. සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා අනුසන්ධිං සට්ඨත්වා ජාතකං සමොධානෙසි “අහං තෙන සමයෙන රුක්ඛදෙවතා අහොසි” නි.

[19] 9. ආයාචිතභත්තජාතකවණ්ණනා මුතකභත්තජාතකවණ්ණනා අට්ඨමා.

සචෙ මුච්චෙව පෙච්ච මුච්චෙති ඉදං සත්ථා ජෙතවනෙ විහරන්තො දෙවතානං ආයාචනබලිකම්මං ආරඬ්භ කට්ඨෙ. තදා කිර මනුස්සා වණ්ණජාය ගච්ඡන්තා පාණෙ වධිත්වා දෙවතානං බලිකම්මං කත්වා “මයං අනන්තරායෙන අත්ථසිද්ධිං පත්වා ආගන්ත්වා පුන තුම්භාකං බලිකම්මං කරිස්සාමා” නි ආයාචිත්වා ගච්ඡන්ති. තත්ථානන්තරායෙන අත්ථසිද්ධිං පත්වා ආගතා “දෙවතානුභාවෙන ඉදං ජාත” නි මඤ්ඤමානා බහු පාණෙ වධිත්වා ආයාචනතො මුච්චිතුං බලිකම්මං කරොන්ති, තං දිස්වා හික්ඛු “අත්ථි නු බො, හන්තෙ, එත්ථ අත්ථො” නි හගවන්තං පුච්ඡිංසු. හගවා අතීතං ආහරි.

අතීතෙ කාසිරට්ඨෙ එකස්මිං ගාමකෙ කුටුම්භිකො ගාමද්වාරෙ ඨිතනිග්‍රොධරුක්ඛෙ දෙවතාය බලිකම්මං පටිජානිත්වා අනන්තරායෙන ආගන්ත්වා බහු පාණෙ වධිත්වා “ආයාචනතො මුච්චිස්සාමි” නි රුක්ඛමුලං ගතො. රුක්ඛදෙවතා බන්ධවිටපෙ යත්වා ඉමං ගාථමාහ —

19. “සචෙ මුච්චෙව පෙච්ච මුච්චෙව, මුච්චමානො හි බජ්ඣති;
න භෙවං ධීරා මුච්චන්ති, මුත්ති බාලස්ස බන්ධන” නි.

තත්ථ සචෙ මුච්චෙව පෙච්ච මුච්චෙති භො පුරිස, ත්වං සචෙ මුච්චෙව යදි මුච්චිතුකාමොසි. පෙච්ච මුච්චෙති යථා පරලොකෙ න බජ්ඣසි, එවං මුච්චාහි. මුච්චමානො හි බජ්ඣතිති යථා පන ත්වං පාණං වධිත්වා මුච්චිතුං ඉච්ඡසි, එවං මුච්චමානො හි පාපකම්මෙන බජ්ඣති. තස්මා න භෙවං ධීරා මුච්චන්තිති යෙ පණ්ඩිතපුරිසා, තෙ එවං පටිස්සවතො න මුච්චන්ති. කිංකාරණා? එවරුපා හි මුත්ති බාලස්ස බන්ධනං, එසා පාණාතිපාතං කත්වා මුත්ති නාම බාලස්ස බන්ධනමෙව භොතිති ධම්මං දෙසෙසි. තතො පටිඨාය මනුස්සා එවරුපා පාණාතිපාතකම්මා විරතා ධම්මං චරිත්වා දෙවනගරං පුරෙසිංසු.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා අනුසන්ධිං සට්ඨත්වා ජාතකං සමොධානෙසි “අහං තෙන සමයෙන රුක්ඛදෙවතා අහොසි” නි.

දිස්වා පදමනුත්තිණ්ණන්ති ඉදං සත්ථා කොසලෙසු වාරිකං වරමානො නළකපානගාමං පත්වා
නළකපානපොක්ඛරණියං කෙතකවනෙ විහරන්තො නළදණ්ඩකෙ ආරබ්භ කටෙසි. තදා කිර භික්ඛු
නළකපානපොක්ඛරණියං න්භන්වා සුවිසරත්ථාය සාමණෙරෙහි නළදණ්ඩකෙ ගාභාපෙත්වා තෙ සබ්බත්ථකමෙව
ඡිද්දෙ දිස්වා සත්ථාරං උපසඩ්ධකම්ථවා “භන්තෙ, මයං සුවිසරත්ථාය නළදණ්ඩකෙ ගණ්භාපෙම, තෙ මූලතො යාව
අග්ගා සබ්බත්ථකමෙව ඡිද්දා, කිං නු බො එත”න්ති පුව්ඡංසු. සත්ථා “ඉදං, භික්ඛවෙ, මය්හං
පොරාණකඅධිට්ඨාන”න්ති වත්වා අතීතං ආහරි.

පුබ්බෙ කිර සො වනසණ්ඩො අරඤ්ඤො අහොසි. තස්සාපි පොක්ඛරණියා එකො දකරක්ඛසො
ඔතිණ්ණොතිණ්ණෙ බාදති. තදා බොධිසත්තො රොහිතමීගපොතකප්පමාණො කපිරාජා හුත්වා
අසිතිසහස්සමත්තවානරපරිවුතො යුථං පරිහරන්තො තස්මිං අරඤ්ඤෙ වසති. සො වානරගණස්ස ඔවාදං අදාසි “තාතා,
ඉමස්මිං අරඤ්ඤෙ විසරුක්ඛාපි අමනුස්සපරිග්ගහිතපොක්ඛරණියොපි හොන්ති, තුම්හෙ අබාදිතපුබ්බං ඵලාඵලං
බාදන්තා වා අපිතපුබ්බං පාතියං පිචන්තා වා මං පටිපුච්ඡෙය්‍යාමා”ති. තෙ “සාධු”ති පටිස්සුණත්වා එකදිවසං
අගතපුබ්බට්ඨානං ගතා තත්ථ බහුදෙව දිවසං වරින්වා පාතියං ගවෙසමානා එකං පොක්ඛරණිං දිස්වා පාතියං
අපිචන්ත්වා බොධිසත්තස්සාගමනං ඔලොකයමානා නිසිදිංසු. බොධිසත්තො ආගන්ත්වා “කිං තාතා, පාතියං න
පිච්චා”ති ආහ. “තුම්හාකං ආගමනං ඔලොකෙමා”ති. “සුට්ඨු, තාතා”ති බොධිසත්තො පොක්ඛරණිං ආවිජ්ඣන්ත්වා පදං
පරිච්ඡන්දන්තො ඔතිණ්ණමෙව පස්සි, න උත්තිණ්ණං. සො “නිස්සංසයං එසා අමනුස්සපරිග්ගහිතා”ති ඤත්වා “සුට්ඨු
වො කතං, තාතා, පාතියං අපිචන්තෙහි, අමනුස්සපරිග්ගහිතා අය”න්ති ආහ.

දකරක්ඛසොපි තෙසං අනොතරණභාවං ඤත්වා නිලොදරො පණ්ඩරමුබ්බො සුරත්තත්ථපාදො ඛිභච්ඡදස්සනො
හුත්වා උදකං ද්විධා කත්වා නික්ඛම්ත්වා “කස්මා නිසින්තාත්ථ, ඔතරින්වා පාතියං පිච්චා”ති ආහ. අථ නං
බොධිසත්තො පුව්ඡ “ත්වං ඉධ නිබ්බන්තදකරක්ඛසොසි”ති? “ආම, අහ”න්ති. “ත්වං පොක්ඛරණිං ඔතිණ්ණකෙ
ලභසි”ති? “ආම, ලභාමි, අහං ඉධොතිණ්ණං අන්තමසො සකුණිකං උපාදාය න කිඤ්චි මුඤ්චාමි, තුම්හෙපි සබ්බෙ
බාදිස්සාමි”ති. “න මයං අන්තානං තුය්හං බාදිතුං දස්සාමා”ති. “පාතියං පන පිච්ඡසාමා”ති. “ආම, පාතියං පිච්ඡසාම, න
ව තෙ වසං ගම්ස්සාමා”ති. “අථ කථං පාතියං පිච්ඡසාමා”ති? කිං පන ත්වං මඤ්ඤසි “ඔතරින්වා පිච්ඡසන්ති”ති.
“මයඤ්ඤි අනොතරින්වා අසිතිසහස්සානිපි එකමෙකං නළදණ්ඩකං ගහෙත්වා උප්පලනාලෙන උදකං පිචන්තා විය තව
පොක්ඛරණියා පාතියං පිච්ඡසාම, එවං නො ත්වං බාදිතුං න සක්ඛිස්සසි”ති. එතමත්ථං විදින්වා සත්ථා අභිසම්බුද්ධො
හුත්වා ඉමිස්සා ගාථාය පුරිමපදද්වයං අභාසි –

20 “දිස්වා පදමනුත්තිණ්ණං, දිස්වානොතරිතං පද”න්ති.
තස්සත්ථො – භික්ඛවෙ, සො කපිරාජා තස්සා පොක්ඛරණියා එකමපි උත්තිණ්ණපදං නාද්දස, ඔතරිතං පන
ඔතිණ්ණපදමෙව අද්දස. එවං දිස්වා පදං අනුත්තිණ්ණං දිස්වාන ඔතරිතං පදං “අද්ධායං පොක්ඛරණි
අමනුස්සපරිග්ගහිතා”ති ඤත්වා තෙන සද්ධිං සල්ලපන්තො සපරිසො ආහ –

“නලෙන වාරිං පිස්සාමා”ති;

තස්සත්ථො – මයං තව පොක්ඛරණියං නලෙන පාතියං පිච්ඡසාමාති. පුන මහාසත්තො ආහ –

“නෙව මං ත්වං වධිස්සසි”ති;

එවං නලෙන පාතියං පිචන්තං සපරිසමපි මං ත්වං නෙව වධිස්සසිති අත්ථො.

එවඤ්ච පන වත්වා බොධිසත්තො එකං නළදණ්ඩකං ආහරාපෙත්වා පාරමියො ආවජ්ජෙත්වා සච්චකිරියං කත්වා
මුබ්බන ධම්මි, නලො අන්තො කිඤ්චි ගණ්ඨිං අසෙසෙත්වා සබ්බත්ථකමෙව සුසිරො අහොසි . ඉමිනා නියාමෙන
අපරමපි අපරමපි ආහරාපෙත්වා මුබ්බන ධම්මිත්වා අදාසි. එවං සන්තෙපි න සක්කා නිට්ඨාපෙතුං, තස්මා එවං න
ගහෙතබ්බං. බොධිසත්තො පන “ඉමං පොක්ඛරණිං පරිවාරෙත්වා ජාතා සබ්බෙපි නලා එකච්ඡිද්දා හොන්තු”ති
අධිට්ඨාසි . බොධිසත්තානඤ්ඤි භික්ඛුපවාරස්ස මහන්තතාය අධිට්ඨානං සමිජ්ඣති. තතො පට්ඨාය සබ්බෙපි තං
පොක්ඛරණිං පරිවාරෙත්වා උට්ඨිතනලා එකච්ඡිද්දා ජාතා. ඉමස්මිඤ්ඤි කප්පෙ වත්තාරි කප්පට්ඨියපාටිභාරියානි නාම.
කතමානි වත්තාරි? වන්දෙ සසලක්ඛණං සකලමපි ඉමං කප්පං යස්සති, වට්ටකජාතකෙ අග්ගිනො නිබ්බුතට්ඨානං
සකලමපි ඉමං කප්පං අග්ගි න ක්කායස්සති, සට්ඨාරනිවෙසනට්ඨානං සකලමපි ඉමං කප්පං අනොවස්සකං යස්සති,
ඉමං පොක්ඛරණිං පරිවාරෙත්වා උට්ඨිතනලා සකලමපි ඉමං කප්පං එකච්ඡිද්දා භවිස්සන්තිති ඉමානි වත්තාරි
කප්පට්ඨියපාටිභාරියානි නාම.

බොධිසත්තො එවං අධිට්ඨහින්වා එකං නළං ආදාය නිසිදි. තෙපි අසිතිසහස්සවානරා එකෙකං ආදාය පොක්ඛරණිං
පරිවාරෙත්වා නිසිදිංසු. තෙපි බොධිසත්තස්ස නලෙන ආකඩ්ඪිත්වා පාතියං පිචනකාලෙ සබ්බෙ තීරෙ නිසින්තාව
පිච්චංසු. එවං තෙහි පාතියෙ පිචිතෙ දකරක්ඛසො කිඤ්චි අලහින්වා අනන්තමනො සකනිවෙසනමෙව ගතො.
බොධිසත්තොපි සපරිවාරො අරඤ්ඤමෙව පාවිසි.

සත්ථා පන “ඉමෙසං, භික්ඛවෙ, නළානං එකච්ඡිද්දභාවො නාම මය්හමෙවෙනං පොරාණකඅධිට්ඨාන”න්ති ඉමං ධම්මදෙසනං ආභරිත්වා අනුසන්ධිං සටෙත්වා ජාතකං සමොධානෙසි – “තදා දකරක්ඛසො දෙවදත්තො අහොසි, අසිතිසහස්සවානරා බුද්ධපරිසා, උපායකුසලො පන කපිරාජා අහමෙව අහොසි”න්ති.

නළපානජාතකවණ්ණනා දසමා.

සීලවග්ගො දුතියො.

තස්සුද්දානං –

නිග්‍රොධං ලක්ඛණං කණ්ඩි, වාතමිගං බරාදියං;
නිපල්ලත්ථං මාලුතඤ්ච, මතභත්ත අයාවිතං;
නළපානන්ති තෙ දසාති.

[21] 1. කුරුඬගමිගජාතකවණ්ණනා 3. කුරුඬගවග්ගො

ඤාතමෙනං කුරුඬගස්සාති ඉදං සත්ථා වෙළුවනෙ විහරන්තො දෙවදත්තං ආරබ්භ කට්ඨෙසි. එකස්මිඤ්ඤි සමයෙ ධම්මසභායං සන්නිපත්තා භික්ඛු “ආවුසො දෙවදත්තො තථාගතස්ස ඝාතනත්ථාය ධනුග්ගහෙ පයොපෙසි, සීලං පච්ඡිකම්, ධනපාලං විස්සජ්ජෙසි, සබ්බථාපි දසබලස්ස වධාය පරිසක්කති”ති දෙවදත්තස්ස අවණ්ණං කට්ඨන්තා නිසිදිංසු. සත්ථා ආගන්ත්වා පඤ්ඤත්තාසනෙ නිසින්නො “කාය නුත්ථ, භික්ඛවෙ, එතරභි කථාය සන්නිසින්නා”ති පුච්ඡි. භත්තෙ, දෙවදත්තො කුම්භාකං වධාය පරිසක්කතිති තස්ස අගුණකථාය සන්නිසින්නාමිහාති. සත්ථා “න, භික්ඛවෙ, දෙවදත්තො ඉදානෙව මම වධාය පරිසක්කති, පුබ්බෙපි මම වධාය පරිසක්කියෙව, න ච පන මං වධිතුං අසක්ඛි”ති වත්ථා අනිතං ආහරි.

අතීතෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙන්නෙ බොධිසත්තො කුරුඬගමිගො හුත්වා එකස්මිං අරඤ්ඤායතනෙ ඵලානි බාදන්තො වසති. සො එකස්මිං කාලෙ ඵලසම්පන්නෙ සෙපණ්ණිඤ්ඤාදිකෙ සෙපණ්ණිඤ්ඤාදිකෙ බාදති. අට්ඨකො ගාමවාසී අට්ඨකලුද්දකො ඵලරුක්ඛමුලෙසු මිගානං පදානි උපධාරෙත්වා උපරිරුක්ඛෙ අට්ඨකං බන්ධිත්වා තත්ථ නිසිදිත්වා ඵලානි බාදිතුං ආගතාගතෙ මිගෙ සත්තියා විජ්ඣිත්වා තෙසං මංසං වික්කිණන්තො ජීවිකං කප්පෙති. සො එකදිවසං තස්මිං රුක්ඛමුලෙ බොධිසත්තස්ස පදවළඤ්ජං දිස්වා තස්මිං සෙපණ්ණිඤ්ඤාදිකෙ අට්ඨකං බන්ධිත්වා පාතොව භුඤ්ජිත්වා සත්තිං ආදාය වනං පවිසිත්වා තං රුක්ඛං ආරුහිත්වා අට්ඨකෙ නිසිදි. බොධිසත්තොපි පාතොව වසනට්ඨානා නික්ඛමිත්වා “සෙපණ්ණිඤ්ඤාදිකෙ බාදිස්සාමි”ති ආගමිම තං රුක්ඛමුලං සහසාව අපවිසිත්වා “කදාපි අට්ඨකලුද්දකා රුක්ඛෙසු අට්ඨකං බන්ධන්ති, අත්ථි නු බො ඵවරුපො උපද්දවො”ති පරිගණන්තො බාහිරතොව අට්ඨාසි.

ලුද්දකොපි බොධිසත්තස්ස අනාගමනභාවං ඤාත්වා අට්ඨකෙ නිසින්නොව සෙපණ්ණිඤ්ඤාදිකෙ බිපිත්වා බිපිත්වා තස්ස පුරතො පාතෙසි. බොධිසත්තො “ඉමානි ඵලානි ආගන්ත්වා මය්හං පුරතො පනන්ති, අත්ථි නු බො උපරි ලුද්දකො”ති පුනප්පුනං උල්ලොකෙන්තො ලුද්දකං දිස්වා අපස්සන්තො විය හුත්වා “අම්හො, රුක්ඛ-පුබ්බෙ ත්වං ඔලම්බකං වාරෙන්තො විය උජුකමෙව ඵලානි පාතෙසි, අජ්ජ පන තෙ රුක්ඛධම්මො පරිච්චන්තො, එවං තයා රුක්ඛධම්මෙ පරිච්චන්තෙ අහමිපි අඤ්ඤං රුක්ඛමුලං උපසඬකමිත්වා මය්හං ආහාරං පරියෙසිස්සාමි”ති වත්ථා ඉමං ගාථාමාහ –

21. “ඤාතමෙනං කුරුඬගස්ස, යං ත්වං සෙපණ්ණි සෙයාසි;
අඤ්ඤං සෙපණ්ණි ගච්ඡාමි, න මෙ තෙ රුච්චනෙ ඵල”න්ති.

තත්ථ ඤාතන්ති පාකට්ඨං ජාතං. එතන්ති ඉදං. කුරුඬගස්සාති කුරුඬගමිගස්ස. යං ත්වං සෙපණ්ණි සෙයාසිති යං ත්වං අම්හො සෙපණ්ණිඤ්ඤාදිකෙ පුරතො ඵලානි පාතයමානො සෙයාසි විසෙයාසි විසිණ්ණඵලො හොසි, තං සබ්බං කුරුඬගමිගස්ස පාකට්ඨං ජාතං. න මෙ තෙ රුච්චනෙ ඵලන්ති ඵලං ඵලං දදමානාය න මෙ තච ඵලං රුච්චති, තිට්ඨ ත්වං, අහං අඤ්ඤත්ථ ගච්ඡිස්සාමිති අගමාසි.

අට්ඨකෙ ලුද්දකො අට්ඨකෙ නිසින්නොව සත්තිං බිපිත්වා “ගච්ඡ, විරද්ධො දානිමිහි ත”න්ති ආහ. බොධිසත්තො නිවත්තිත්වා යීතො ආහ “අම්හො පුරිස, ඉදානිසි කිඤ්චාපි මං විරද්ධො, අට්ඨ පන මහානිරයෙ සොළසඋස්සදනිරයෙ පඤ්චවිධබන්ධනාදීනි ච කම්මකාරණානි අවිරද්ධොයෙවාසි”ති. ඵලඤ්ච පන වත්ථා පලායිත්වා යථාරුචිං ගතො, ලුද්දොපි ඔතරිත්වා යථාරුචිං ගතො.

සත්ථාපි “න, භික්ඛවෙ, දෙවදත්තො ඉදානෙව මම වධාය පරිසක්කති, පුබ්බෙපි පරිසක්කියෙව, න ච පන මං වධිතුං අසක්ඛි”ති ඉමං ධම්මදෙසනං ආභරිත්වා අනුසන්ධිං සටෙත්වා ජාතකං සමොධානෙසි – “තදා අට්ඨකලුද්දකො දෙවදත්තො අහොසි, කුරුඬගමිගො පන අහමෙව අහොසි”න්ති.

යෙ කුක්කුරානි ඉදං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො ඤාතත්ථවරියං ආරබ්භ කට්ඨෙසි. සා ද්වාදසකනිපානෙ හද්දසාලජානකෙ ආවිහවිස්සති. ඉදං පන වත්ථුං පතිට්ඨපෙත්වා අතීතං ආහරි.

අතීතෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙන්තෙ බොධිසත්තො තථාරූපං කම්මං පටිච්ච කුක්කුරයොනියං නිබ්බත්තිත්වා අනෙකසතකුක්කුරපරිවුතො මහාසුසානෙ වසති. අටෙකදිවසං රාජා සෙනසින්ධවයුත්තං සබ්බාලඬකාරපටිමණ්ඩිතං රථං ආරුය්හ උය්‍යානං ගන්ත්වා තත්ථ දිවසභාගං කීළිත්වා අත්ථඬගතෙ සූරියෙ නගරං පාවිසි. තස්ස තං රථවරත්තං යථානද්ධමෙව රාජඬගණෙ යපයිංසු, සො රත්තිභාගෙ දෙවෙ වස්සන්තෙ තින්තො. උපරිපාසාදතො කොලෙය්‍යකසුනබා ඔත්තරිත්වා තස්ස වම්මඤ්ච නද්ධිඤ්ච බාදිංසු. පුනදිවසෙ රඤ්ඤො ආරොවෙසුං “දෙව, නිද්ධමනමුඛෙන සුනබා පවිසිත්වා රථස්ස වම්මඤ්ච නද්ධිඤ්ච බාදිංසු”ති. රාජා සුනබානං කුජ්ඣිත්වා “දිට්ඨදිට්ඨට්ඨානෙ සුනබෙ ඝාතෙථා”ති ආහ. තතො පට්ඨාය සුනබානං මහාබ්‍යසනං උදපාදි. තෙ දිට්ඨදිට්ඨට්ඨානෙ ඝාතියමානා පලායිත්වා සුසානං ගන්ත්වා බොධිසත්තස්ස සන්තිකං අගමංසු.

බොධිසත්තො ‘තුම්හෙ බහු සන්තිපතිතා, කිං නු බො කාරණං’න්ති පුච්ඡී. තෙ “අන්තෙපුරෙ කිර රථස්ස වම්මඤ්ච නද්ධි ව සුනබෙති බාදිතා”ති කුද්ධො රාජා සුනබවධං ආණාපෙසි, බහු සුනබා විනස්සන්ති, මහාභයං උජ්ජන්ති”න්ති ආහංසු. බොධිසත්තො චිත්තෙසි “ආරක්ඛට්ඨානෙ බහි සුනබානං ඔකාසො නත්ථී, අන්තොරාජනිවෙසනෙ කොලෙය්‍යකසුනබානමෙව තං කම්මං භවිස්සති. ඉදානි පන වොරානං කිඤ්චි භයං නත්ථී, අවොරා මරණං ලහන්ති, යංනුනාහං වොරෙ රඤ්ඤො දස්සෙත්වා ඤාතිසධිසස්ස ජීවිතදානං දදෙය්‍ය”න්ති. සො ඤාතකෙ සමස්සාසෙත්වා “තුම්හෙ මා භායිත්ථ, අහං වො අභයං ආහරිස්සාමි, යාව රාජානං පස්සාමි, තාව ඉධෙව හොථා”ති පාරමියො ආවජ්ජෙත්වා මෙත්තාභාවනං පුරෙවාරිකං කත්වා “මය්හං උපරි ලෙඩ්ඬිං වා මුග්ගරං වා මා කොචි බිපිතුං උස්සහි”ති අධිට්ඨාය එකකොච අන්තොනගරං පාවිසි. අථ නං දිස්වා එකසත්තොපි කුජ්ඣිත්වා ඔලොකෙත්තො නාම නාහොසි. රාජාපි සුනබවධං ආණාපෙත්වා සයං විනිවිජයෙ නිසින්තො හොති. බොධිසත්තො තත්ථෙව ගන්ත්වා පක්ඛන්දිත්වා රඤ්ඤො ආසනස්ස හෙට්ඨා පාවිසි. අථ නං රාජපුරිසා නිහරිතුං ආරද්ධා, රාජා පන වාරෙසි.

සො ථොකං විස්සමිත්වා හෙට්ඨාසනා නික්ඛමිත්වා රාජානං වන්දිත්වා “දෙව, තුම්හෙ කුක්කුරෙ මාරාපෙථා”ති පුච්ඡී. “ආම, මාරාපෙමහ”න්ති. “කො තෙසං අපරාධො නරින්දා”ති? “රථස්ස මෙ පරිවාරවම්මඤ්ච නද්ධිඤ්ච බාදිංසු”ති. “යෙ බාදිංසු, තෙ ජානාථා”ති? “න ජානාමා”ති. “ඉමෙ නාම වම්මබාදකවොරා”ති තථතො අජානිත්වා දිට්ඨදිට්ඨට්ඨානෙයෙව මාරාපනං න යුත්තං, දෙවා”ති. “රථවම්මස්ස කුක්කුරෙති බාදිතත්තා ‘දිට්ඨදිට්ඨෙ සබ්බෙව මාරෙථා’ති සුනබවධං ආණාපෙසි”න්ති. “කිං පන වො මනුස්සා සබ්බෙව කුක්කුරෙ මාරෙන්ති, උදාහු මරණං අලහන්තාපි අත්ථී”ති? “අත්ථී, අම්භාකං සරෙ කොලෙය්‍යකා මරණං න ලහන්ති”ති. මහාරාජ ඉදානෙව තුම්හෙ “රථවම්මස්ස කුක්කුරෙති බාදිතත්තා ‘දිට්ඨදිට්ඨෙ සබ්බෙව මාරෙථා’ති සුනබවධං ආණාපෙසි”න්ති අවොචුත්ථ, ඉදානි පන “අම්භාකං සරෙ කොලෙය්‍යකා මරණං න ලහන්ති”ති වදෙථ. “නනු එවං සන්තෙ තුම්හෙ ඡන්දාදිවසෙන අගතිගමනං ගච්ඡථ, අගතිගමනඤ්ච නාම න යුත්තං, න ව රාජධම්මො, රඤ්ඤො නාම කාරණගවෙසකෙන තුලාසදිසෙන භවිතුං වට්ටති, ඉදානි ව කොලෙය්‍යකා මරණං න ලහන්ති, දුබ්බලසුනබාව ලහන්ති, එවං සන්තෙ නායං සබ්බසුනබසච්චා, දුබ්බලසාතිකා නාමෙසා”ති. එවඤ්ච පන වත්ථා මහාසත්තො මධුරස්සරං නිවිජාරෙන්වා “මහාරාජ, යං තුම්හෙ කරොථ, නායං ධම්මො”ති රඤ්ඤො ධම්මං දෙසෙන්තො ඉමං ගාථමාහ –

22. “යෙ කුක්කුරා රාජකුලමිති වද්ධා, කොලෙය්‍යකා වණ්ණබලුපපන්නා;
තෙමෙ න වජ්ඣා මයමස්ම වජ්ඣා, නායං සසච්චා දුබ්බලසාතිකාය”න්ති.

තත්ථ යෙ කුක්කුරානි යෙ සුනබා. යථා හි ධාරුණ්හොපි පස්සාවො “පුතිමුත්ත”න්ති, තදහුජානොපි සිඬිගාලො “ජරසිඬිගාලො”ති, කොමලාපි ගලොවිලතා “පුතිලතා”ති, සුවණ්ණවණ්ණොපි කායො “පුතිකායො”ති චුච්චති, එවමෙවං වස්සසතිකොපි සුනබො “කුක්කුරො”ති චුච්චති. තස්මා මහල්ලකා කායබලුපපන්නාපි තෙ “කුක්කුරා”ත්ථෙව චුත්තා. වද්ධාති වඩ්ඪිතා. කොලෙය්‍යකානි රාජකුලෙ ජාතා සම්භූතා සංවඩ්ඪා. වණ්ණබලුපපන්නානි සරිරවණ්ණෙන වෙච කායබලෙන ව සම්පන්නා. තෙමෙ න වජ්ඣාති තෙ ඉමෙ සස්සාමිකා සාරක්ඛා න වජ්ඣා. මයමස්ම වජ්ඣාති අස්සාමිකා අනාරක්ඛා මයං වජ්ඣා නාම ජාතා. නායං සසච්චාති එවං සන්තෙ අයං අවිසෙසෙන සසච්චා නාම න හොති. දුබ්බලසාතිකායන්ති අයං පන දුබ්බලානංයෙව ඝාතනතො දුබ්බලසාතිකා නාම හොති. රාජුහි නාම වොරා නිග්ගණ්හිතබ්බා, නො අවොරා. ඉධ පන වොරානං කිඤ්චි භයං නත්ථී, අවොරා මරණං ලහන්ති. අහො ඉමස්මිං ලොකෙ අයුත්තං වත්තති, අහො අධම්මො වත්තතිති.

රාජා බොධිසත්තස්ස වචරං සුත්වා ආහ – “ජානාමි ත්ථං, පණ්ඩිත, අසුකෙහි නාම රථවම්මං බාදිත”න්ති? “ආම, ජානාමි”ති. “කෙහි බාදිත”න්ති? “තුම්භාකං ගෙහෙ වසනකෙහි කොලෙය්‍යකසුනබෙහි”ති. “කථං තෙහි බාදිතභාවො ජානිතබ්බො”ති? “අහං තෙහි බාදිතභාවං දස්සෙසාමි”ති. “දස්සෙහි පණ්ඩිතා”ති. “තුම්භාකං සරෙ කොලෙය්‍යකසුනබෙ ආහරාපෙත්වා ථොකං තක්කඤ්ච දබ්බතිණානි ව ආහරාපෙථා”ති. රාජා තථා අකාසි. අථ නං මහාසත්තො “ඉමානි තිණානි තක්කෙන මද්දාපෙත්වා එතෙ සුනබෙ පායෙථා”ති ආහ. රාජා තථා කත්වා පායාපෙසි,

පීතෘ පීතෘ සුනඛා සද්ධිං වම්මෙහි වම්සු. රාජා “සබ්බඤ්ඤාබුද්ධස්ස බ්‍යාකරණං වියා”ති තුට්ඨො බොධිසත්තස්ස සෙනච්ඡත්තෙන පූජං අකාසි. බොධිසත්තො “ධම්මං වර, මහාරාජ, මාතෘපිතුසු ඛත්තියා”ති ආදීහි (ජා. 2.17.39) තෙසකුණජාතකෙ ආගතාහි දසහි ධම්මවරියගාථාහි රඤ්ඤො ධම්මං දෙසෙන්වා “මහාරාජ, ඉතො පට්ඨාය අප්පමත්තො හොහී”ති රාජානං පඤ්චසු සිලෙසු පතිට්ඨාපෙන්වා සෙනච්ඡත්තං රඤ්ඤොව පටිඅදාසි.

රාජා මහාසත්තස්ස ධම්මකථං සුත්වා සබ්බසත්තානං අභයං දත්වා බොධිසත්තං ආදිං කත්වා සබ්බසුනඛානං අත්තනො භොජනසදිසමෙව නිව්චහත්තං පට්ඨාපෙන්වා බොධිසත්තස්ස ඔවාදෙ ධීතො යාවතායුකං දානාදීනි පුඤ්ඤානි කත්වා කාලං කත්වා දෙවලොකෙ උප්පජ්ජී. කුක්කුරොවාදො දස වස්සසහස්සානි පවත්ති. බොධිසත්තොපි යාවතායුකං ධත්වා යථාකම්මං ගතො.

සත්ථා “න, භික්ඛවෙ, තථාගතො ඉදානෙව ඤාතකානං අත්ථං වරති, පුබ්බෙපි වරියෙවා”ති ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා අනුසන්ධිං සට්ඨන්වා ජාතකං සමොධානෙයි – “තදා රාජා ආනන්දො අහොසි, අවසෙසා පරිසා බුද්ධපරිසා, කුක්කුරපණ්ඩිතො පන අභමෙව අහොසි”න්ති.

[23] 3. භොජාජාතීයජාතකවණ්ණනා කුක්කුරජාතකවණ්ණනා දුතියා.

අපි පස්සෙන සෙමානොති ඉදං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො එකං ඔස්සට්ඨවීරියං භික්ඛුං ආරබ්භ කට්ඨසි. තස්මිඤ්ඤි සමයෙ සත්ථා තං භික්ඛුං ආමන්තෙන්වා “භික්ඛු, පුබ්බෙ පණ්ඩිතා අනායතනෙපි වීරියං අකංසු, පහාරං ලද්ධාපි නෙව ඔස්සජිංසු”ති වත්වා අතිතං ආහරි.

අතීතෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙන්තෙ බොධිසත්තො භොජාජාතීයසින්ධවකුලෙ නිබ්බන්තො සබ්බාලඤ්ඤාකාරසම්පන්නො බාරාණසිරඤ්ඤො මඬගලස්සො අහොසි. සො සතසහස්සග්ගනිකාය සුවණ්ණපාතියංයෙව නානග්ගරසම්පන්නං තිවස්සිකගන්ධසාලිභොජනං භුඤ්ජති, වාතූජ්ජාතිකගන්ධුපලිත්තායමෙව භූමියං තිට්ඨති, තං යානං රත්තකම්බලසාණිපරික්ඛිත්තං උපරි සුවණ්ණකාරකබව්තවෙලවිතානං සමොසරිතගන්ධදාමමාලාදාමං අවිජ්ඣිතගන්ධතෙලපදිපං හොති. බාරාණසිරජ්ජං පන අපත්ථෙන්නා රාජානො නාම නත්ථී. එකං සමයං සත්ත රාජානො බාරාණසිං පරික්ඛිජිත්වා “අම්භාකං රජ්ජං වා දෙනු, යුද්ධං වා”ති බාරාණසිරඤ්ඤො පණ්ණං පෙසෙසුං. රාජා අමච්චෙ සන්තිපාතෙන්වා තං පවත්ති. ආචික්ඛිත්වා “ඉදානි කිං කරොම, තාතා”ති පුච්ඡී. “දෙව, තුම්හෙහි තාව ආදිතොව යුද්ධාය න ගන්තබ්බං, අසුකං නාම අස්සාරොහං පෙසෙන්වා යුද්ධං කාරෙට්, තස්මිං අසක්කොන්තෙ පච්ඡා ජාතීස්සාමා”ති. රාජා තං පක්කොසාපෙන්වා “සක්ඛිස්සසි, තාත, සත්තති රාජුහි සද්ධිං යුද්ධං කාතු”න්ති ආහ. “දෙව, සවෙ භොජාජාතීයසින්ධවං ලභාමි, තිට්ඨන්තු සත්ත රාජානො, සකලජම්බුදිපෙ රාජුහි සද්ධිං යුජ්ඣිතුං සක්ඛිස්සාමි”ති. “තාත, භොජාජාතීයසින්ධවො වා හොතු අඤ්ඤො වා, යං ඉච්ඡසි, තං ගහෙන්වා යුද්ධං කරොහී”ති.

සො “සාධු, දෙවා”ති රාජානං වන්දිත්වා පාසාදා ඔරුග්ග භොජාජාතීයසින්ධවං ආහරාපෙන්වා සුවම්මිතං කත්වා අත්තනාපි සබ්බසත්තාහසන්තද්ධො බග්ගං බන්ධිත්වා සින්ධවපිට්ඨිවරගතො නගරා නික්ඛම්ම විජ්ජුලතා විය වරමානො පඨමං බලකොට්ඨකං භින්දිත්වා එකං රාජානං ජීවග්ගාහමෙව ගහෙන්වා ආගන්ත්වා නගරෙ බලස්ස නියායාදෙන්වා පුන ගන්ත්වා දුතියං බලකොට්ඨකං භින්දිත්වා තථා තතියන්ති එවං පඤ්ච රාජානො ජීවග්ගාහං ගහෙන්වා ඡට්ඨං බලකොට්ඨකං භින්දිත්වා ඡට්ඨස්ස රඤ්ඤො ගහිතකාලෙ භොජාජාතීයො පහාරං ලභති, ලොහිතං පග්ගරති, වෙදනා බලවතියො වත්තන්ති. අස්සාරොහො තස්ස පහට්ඨාවං ඤත්වා භොජාජාතීයසින්ධවං රාජද්වාරෙ නිපජ්ජාපෙන්වා සන්තාහං සිලීලං කත්වා අඤ්ඤං අස්සං සන්තය්හිතුං ආරද්ධො. බොධිසත්තො මහාභාසුකපස්සෙන නිපන්නොව අක්ඛිති උම්මිලෙන්වා අස්සාරොහං දිස්වා “අයං අඤ්ඤං අස්සං සන්තය්හිති, අයඤ්ච අස්සො සත්තමං බලකොට්ඨකං භින්දිත්වා සත්තමං රාජානං ගණ්හිතුං න සක්ඛිස්සති, මයා කතකම්මඤ්ච නස්සිස්සති, අප්පට්ඨසමො අස්සාරොහොපි නස්සිස්සති, රාජාපි පරහත්ථං ගම්ස්සති, ධ්වපෙන්වා මං අඤ්ඤො අස්සො සත්තමං බලකොට්ඨකං භින්දිත්වා සත්තමං රාජානං ගහෙතුං සමත්ථො නාම නත්ථී”ති නිපන්නකොව අස්සාරොහං පක්කොසාපෙන්වා “සම්ම අස්සාරොහ, සත්තමං බලකොට්ඨකං භින්දිත්වා සත්තමං රාජානං ගහෙතුං සමත්ථො ධ්වපෙන්වා මං අඤ්ඤො අස්සො නාම නත්ථී, නාහං මයා කතකම්මං නාසෙස්සාමි, මමඤ්ඤෙව උට්ඨාපෙන්වා සන්තය්හාහී”ති වත්වා ඉමං ගාථමාහ –

23. “අපි පස්සෙන සෙමානො, සල්ලෙහි සල්ලලිකතො;
සෙය්‍යොව වළවා භොජ්ඤ්ඤා, යුඤ්ජ මඤ්ඤෙව සාරථී”ති.

තත්ථ අපි පස්සෙන සෙමානොති එකෙන පස්සෙන සයමානකොපි. සල්ලෙහි සල්ලලිකතොති සල්ලෙහි විද්ධොපි සමානො. සෙය්‍යොව වළවා භොජ්ඤ්ඤාති වළවාති සින්ධවකුලෙසු අජාතො බලුඤ්ඤාස්සො. භොජ්ඤ්ඤාති භොජාජාතීයසින්ධවො. ඉති එතස්මා වළවා සල්ලෙහි විද්ධොපි භොජාජාතීයසින්ධවොව සෙය්‍යො වරො උත්තමො. යුඤ්ජ මඤ්ඤෙව සාරථීති යස්මා එව ගතොපි අභමෙව සෙය්‍යො, තස්මා මමඤ්ඤෙව යොජෙහි, මං වම්මෙහිති වදති.

අස්සාරොහො බොධිසත්තං උට්ඨාපෙන්වා වණං බන්ධිත්වා සුසන්තද්ධං සන්තය්හිත්වා තස්ස පිට්ඨියං නිසිදිත්වා සත්තමං බලකොට්ඨකං භින්දිත්වා සත්තමං රාජානං ජීවග්ගාහං ගහෙන්වා රාජබලස්ස නියායාදෙසි, බොධිසත්තම්පි රාජද්වාරං ආනයිංසු. රාජා තස්ස දස්සනත්ථාය නික්ඛම්. මහාසත්තො රාජානං ආහ – “මහාරාජ, සත්ත රාජානො මා

සාකච්ඡාව, සපථ කාරණාවා විස්සජ්ජේ, මස්සකද්ව අස්සාරොහස්ස ව දානබ්බං යසං අස්සාරොහස්සෙව දෙව , සත්ත රාජානො ගහෙන්වා දින්නයොධං නාම නාසෙත්තං න වට්ටති. තුම්හෙපි දානං දෙව, සීලං රක්ඛව, ධම්මෙන සමෙන රජ්ජං කාරොට්”ති. එවං බොධිසත්තෙන රක්ඛෙය්වා ඔවාදෙ දින්නෙ බොධිසත්තස්ස සන්නාහං මොවයිංසු, සො සන්නාහෙ මුත්තමත්තෙයෙව නිරුජ්ඣි. රාජා තස්ස සරිරකිව්වං කාරණවා අස්සාරොහස්ස මහන්නං යසං දත්වා සත්ත රාජානො පුන අත්තන්නො අදුබ්බාය සපථං කාරණවා සකසකට්ඨානානි පෙසෙත්වා ධම්මෙන සමෙන රජ්ජං කාරණවා ජීවිතපරියොසානෙ යථාකම්මං ගතො.

සත්ථා “එවං භික්ඛු පුබ්බෙ පණ්ඩිතා අනායතනෙපි වීරියං අකංසු, එවරුපං පහාරං ලද්ධාපි න ඔස්සපිංසු, ත්වං පන එවරුපෙ නියායානිකසාසනෙ පබ්බජිත්වා කස්මා වීරියං ඔස්සප්පි”ති වත්වා වත්තාරි සව්වානි පකාසෙසි, සව්වපරියොසානෙ ඔස්සට්ඨවීරියො භික්ඛු අරහත්තඵලෙ පතිට්ඨාසි.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා අනුසන්ධිං සට්ඨත්වා ජාතකං සමොධානෙසි – “තදා රාජා ආනන්දො අහොසි, අස්සාරොහො සාරිපුත්තො, හොජාජානියසින්ධවො පන අහමෙව අහොසි”න්ති.

[24] 4. ආජඤ්ඤජාතකවණ්ණනා හොජාජානියජාතකවණ්ණනා තතියා.

යදා යදාති ඉදම්පි සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො ඔස්සට්ඨවීරියමෙව භික්ඛුං ආරබ්භ කට්ඨෙසි. තං පන භික්ඛුං සත්ථා ආමන්තෙත්වා “භික්ඛු පුබ්බෙ පණ්ඩිතා අනායතනෙපි ලද්ධප්පහාරාපි හුත්වා වීරියං අකංසු”ති වත්වා අතීතං ආහරි.

අතීතෙ බාරාණසියං බුහුමදත්තෙ රජ්ජං කාරණත්තෙ පුරිමනෙයෙනෙව සත්ත රාජානො නගරං පරිවාරයිංසු. අපේකො රථිකයොධො ද්වෙ භානිකසින්ධවෙ රථෙ යොජෙත්වා නගරා නික්ඛම්ම ජ බලකොට්ඨකෙ භින්දිත්වා ජ රාජානො අග්ගහෙසි. තස්මිං බණ්ණ ජෙට්ඨකඅස්සො පහාරං ලභි. රථිකො රථං පෙසෙත්තො රාජද්වාරං ආගන්ත්වා ජෙට්ඨභානිකං රථා මොවෙත්වා සන්නාහං සිටීලං කත්වා එකෙනෙව පස්සෙන නිපජ්ජාපෙත්වා අඤ්ඤං අස්සං සන්නය්හිත්වං ආරද්ධො. බොධිසත්තො තං දිස්වා පුරිමනෙයෙනෙව වින්තෙත්වා රථිකං පක්කොසාපෙත්වා නිපන්නකොව ඉමං ගාථමාහ –

24. “යදා යදා යත්ථ යදා, යත්ථ යත්ථ යදා යදා;
ආජඤ්ඤො කුරුතෙ වෙගං, භායන්ති තත්ථ වාළවා”ති.

තත්ථ යදා යදාති පුබ්බණ්ණාදීසු යස්මිං යස්මිං කාලෙ. යත්ථානි යස්මිං යානෙ මග්ගෙ වා සඬගාමසීසෙ වා. යදානි යස්මිං බණ්ණ. යත්ථ යත්ථානි සත්තන්නං බලකොට්ඨකානං වසෙන බහුසු යුද්ධමණ්ඩලෙසු. යදා යදාති යස්මිං යස්මිං කාලෙ පහාරං ලද්ධකාලෙ වා අලද්ධකාලෙ වා. ආජඤ්ඤො කුරුතෙ වෙගන්ති සාරථීස්ස විත්තරුචිතං කාරණං ආජානනසභාවො ආජඤ්ඤො වරසින්ධවො වෙගං කරොති වායමති වීරියං ආරහති. භායන්ති තත්ථ වාළවානි තස්මිං වෙගෙ කරියමානෙ ඉතරෙ වළවසඬබාතා බඵඬිකස්සා භායන්ති පරිභායන්ති, තස්මා ඉමස්මිං රථෙ මංයෙව යොජෙහිති ආහ.

සාරථී බොධිසත්තං උට්ඨාපෙත්වා රථෙ යොජෙත්වා සත්තමං බලකොට්ඨකං භින්දිත්වා සත්තමං රාජානං ආදාය රථං පෙසෙත්තො රාජද්වාරං ආගන්ත්වා සින්ධවං මොවෙසි. බොධිසත්තො එකෙන පස්සෙන නිපන්නො පුරිමනෙයෙනෙව රක්ඛෙය්වා ඔවාදං දත්වා නිරුජ්ඣි. රාජා තස්ස සරිරකිව්වං කාරණවා සාරථීස්ස සම්මානං කත්වා ධම්මෙන රජ්ජං කාරණවා යථාකම්මං ගතො.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා සව්වානි පකාසෙසි, සව්වපරියොසානෙ සො භික්ඛු අරහත්තෙ පතිට්ඨාසි. සත්ථා ජාතකං සමොධානෙසි “තදා රාජා ආනන්දත්ථෙරො අහොසි, අස්සො සම්මාසම්බුද්ධො”ති.

[25] 5. තිත්ථජාතකවණ්ණනා ආජඤ්ඤජාතකවණ්ණනා වතුත්ථා.

අඤ්ඤමඤ්ඤෙහි තිත්ථෙහිති ඉදං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො ධම්මසෙනාපතිස්ස සද්ධිවිහාරිකං එකං සුවණ්ණකාරපුබ්බකං භික්ඛුං ආරබ්භ කට්ඨෙසි. ආසයානුසයඤාණඤ්ඤි බුද්ධානංයෙව හොති, න අඤ්ඤෙසං. තස්මා ධම්මසෙනාපති අත්තනො ආසයානුසයඤාණස්ස නත්ථිතාය සද්ධිවිහාරිකස්ස ආසයානුසයං අජානන්තො අසුභකම්මට්ඨානමෙව කට්ඨෙසි, තස්ස තං න සප්පායමහොසි. කස්මා? සො කිර පටිපාටියා පඤ්ච ජාතිසතානි සුවණ්ණකාරගෙහෙයෙව පටිසන්ධිං ගණ්හි, අථස්ස දීඝරත්තං පරිසුද්ධසුවණ්ණදස්සනවසෙන පරිවිතත්තා අසුභං න සප්පායමහොසි. සො තත්ථ නිමිත්තමත්තම්පි උප්පාදෙතුං අසක්කොන්තො වත්තාරො මාසෙ බෙපෙසි.

ධම්මසෙනාපති අත්තනො සද්ධිවිහාරිකස්ස අරහත්තං දාතුං අසක්කොන්තො “අද්ධා අයං බුද්ධවෙනෙයොහා හවිස්සති, තථාගතස්ස සන්නිකං නෙස්සාමි”ති වින්තෙත්වා පාතොව තං ආදාය සත්ථු සන්නිකං අගමාසි. සත්ථා “කිං

නු බො, සාරිපුත්ත, එකං භික්ඛුං ආදාය ආගතොසි”ති පුච්ඡි. “අහං, හන්තෙ, ඉමස්ස කම්මට්ඨානං අදාසිං, අයං පන චතුභි මාසෙහි නිමිත්තමත්තම්පි න උප්පාදෙසි, ස්වාහං ‘බුද්ධචේතනෙය්‍යා එසො භවිස්සති’ති වින්තෙත්වා තුම්භාකං සන්තිකං ආදාය ආගතො”ති. “සාරිපුත්ත, කතරං පන තෙ කම්මට්ඨානං සද්ධිවිහාරිකස්ස දින්න”න්ති? “අසුභකම්මට්ඨානං භගවා”ති. “සාරිපුත්ත, නත්ථි තව සන්තානෙ ආසයානුසයඤ්ඤාණං, ගච්ඡ, ත්වං සායන්හසමයෙ ආගන්ත්වා තව සද්ධිවිහාරිකං ආදාය ගච්ඡෙය්‍යාසි”ති. එවං සත්ථා ථෙරං උය්‍යාපේත්වා තස්ස භික්ඛුස්ස මනාපං විවරඤ්ච නිවාසනඤ්ච දාපේත්වා තං ආදාය ගාමං පිණ්ඩාය පටිසිත්වා පණිතං බාදනීයභොජනීයං දාපේත්වා මහාභික්ඛුසඬ්ඨපරිවාරො පුන විහාරං ආගන්ත්වා ගන්ධකුටියං දිවසභාගං බෙපේත්වා සායන්හසමයෙ තං භික්ඛුං ගහෙත්වා විහාරවාරිකං වරමානො අමිබ්බෙන එකං පොක්ඛරණං මාපේත්වා තත්ථ මහන්තං පදුමිනිගච්ඡං, තත්‍රාපි ච මහන්තං එකං පදුමපුප්ථං මාපේත්වා “භික්ඛු ඉමං පුප්ථං ඔලොකෙත්තො නිසීදා”ති නිසීදාපේත්වා ගන්ධකුටිං පාවිසි.

සො භික්ඛු තං පුප්ථං පුනස්පුනං ඔලොකෙති. භගවා තං පුප්ථං ජරං පාපෙසි, තං තස්ස පස්සන්තස්සෙව ජරං පත්වා විචණ්ණං අහොසි. අප්පස්ස පරියන්තතො පට්ඨාය පත්තානි පතන්තානි මුහුත්තෙන සබ්බානි පතිංසු. තතො කිඤ්ජක්ඛං පති, කණ්ණිකාව අවසිසිසි. සො භික්ඛු තං පස්සන්තො වින්තෙසි “ඉදං පදුමපුප්ථං ඉදානෙව අභිරුපං අහොසි දස්සනීයං, අප්පස්ස චණ්ණො පරිණතො, පත්තානි ච කිඤ්ජක්ඛඤ්ච පතිතං, කණ්ණිකාමත්තමෙව අවසිට්ඨං, එවරුපස්ස නාම පදුමස්ස ජරා පත්තා, මය්හං සරීරස්ස කිං න පාපුණ්ණස්සති, සබ්බෙ සඬ්ඛාරා අනිච්චා”ති විපස්සනං පට්ඨපෙසි. සත්ථා “තස්ස වින්තං විපස්සනං ආරුළුහ”න්ති ඤත්වා ගන්ධකුටියං නිසින්නොව ඔභාසං එරිත්වා ඉමං ගාමමාහ –

“උච්ඡින්නද සිනෙහමත්තනො, කුමුදං සාරදිකංව පාණිනා;
සන්තිමග්ගමෙව බුහය, නිබ්බානං සුගතෙන දෙසිත”න්ති. (ධ. ප. 285);

සො භික්ඛු ගාමාපරියොසානෙ අරහත්තං පත්වා “මුත්තො චතම්භි සබ්බභවෙහි”ති වින්තෙත්වා –

“සො චුත්ථවාසො පරිපුණ්ණමානසො, ඛිණ්ණාසවො අන්තිමදෙහධාරී;
විසුද්ධසිලො සුසමාහිතින්ද්‍රියො, චන්දො යථා රාහුමුඛා පමුත්තො.

“සමොතතං මොහමහන්ධකාරං, විනොදයිං සබ්බමලං අසෙසං;
ආලොකපජ්ජොතකරො පභඬ්ඨකරො, සහස්සරංසි විය භාණුමා නහෙ”ති. –

ආදිභි ගාමාහි උදානං උදානෙසි. උදානෙත්වා ච පන ගන්ත්වා භගවන්තං චන්දි. ථෙරොපි ආගන්ත්වා සත්ථාරං චන්දිත්වා අත්තනො සද්ධිවිහාරිකං ගහෙත්වා අගමාසි. අයං පචන්ති භික්ඛුනං අත්තරෙ පාකටා ජාතා. භික්ඛු ධම්මසභායං දසබලස්ස ගුණෙ චණ්ණයමානා නිසීදිංසු – “ආචුසො, සාරිපුත්තත්ථෙරො ආසයානුසයඤ්ඤාණස්ස අභාවෙන අත්තනො සද්ධිවිහාරිකස්ස ආසයං න ජානාති, සත්ථා පන ඤත්වා එකදිවසෙනෙව තස්ස සහ පටිසම්භිදාහි අරහත්තං අදාසි, අහො බුද්ධා නාම මහානුභාවා”ති.

සත්ථා ආගන්ත්වා පඤ්ඤත්තාසනෙ නිසීදිත්වා “කාය නුත්ථ, භික්ඛවෙ, එතරහි කථාය සන්තිසින්නා”ති පුච්ඡි. “න භගවා අඤ්ඤාය කථාය, තුම්භාකඤ්ඤෙව පන ධම්මසෙනාපතීනො සද්ධිවිහාරිකස්ස ආසයානුසයඤ්ඤාණකථායා”ති. සත්ථා “න, භික්ඛවෙ, එතං අච්ඡරියං, ස්වාහං එතරහි බුද්ධො හුත්වා තස්ස ආසයං ජානාමි, පුබ්බෙපාහං තස්ස ආසයං ජානාමියෙවා”ති චත්වා අතිතං ආහරි.

අතීතෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තො රජ්ජං කාරෙසි. තදා බොධිසත්තො තං රාජානං අත්ථෙව ධම්මෙව අනුසාසති. තදා රඤ්ඤො මඬ්ගලඅස්සන්හානතිත්ථෙව අඤ්ඤතරං වළවං බච්ඡිකස්සං න්භාපෙසුං. මඬ්ගලස්සො වළවෙන න්භානතිත්ථං ඔතාරියමානො පීගුවඡිත්වා ඔතරිතුං න ඉච්ඡි. අස්සගොපකො ගන්ත්වා රඤ්ඤො ආරොවෙසි “දෙව, මඬ්ගලස්සො තිත්ථං ඔතරිතුං න ඉච්ඡති”ති. රාජා බොධිසත්තං පෙසෙසි – “ගච්ඡ, පණ්ඩිත, ජානාහි කෙන කාරණෙන අස්සො තිත්ථං ඔතාරියමානො න ඔතරති”ති. බොධිසත්තො “සාධු, දෙවා”ති නදිතීරං ගන්ත්වා අස්සං ඔලොකෙත්වා නිරොගභාවමස්ස ඤත්වා “කෙන නු බො කාරණෙන අයං ඉමං තිත්ථං න ඔතරති”ති උපධාරෙන්නො “පඨමතරං එත්ථ අඤ්ඤො න්භාපිතො භවිස්සති, තෙනෙස පීගුවඡිමානො තිත්ථං න ඔතරති මඤ්ඤෙ”ති වින්තෙත්වා අස්සගොපකෙ පුච්ඡි “අම්භො, ඉමස්මිං තිත්ථෙව කං පඨමං න්භාපයිත්ථා”ති? “අඤ්ඤතරං වළවස්සං, සාමී”ති.

බොධිසත්තො “එස අත්තනො සිත්ඨවතාය පීගුවඡින්නො එත්ථ න්භාපිතුං න ඉච්ඡති, ඉමං අඤ්ඤතිත්ථෙව න්භාපෙතුං වට්ටති”ති තස්ස ආසයං ඤත්වා “භො අස්සගොපක, සප්පිමධුචාණිකාදිහිසඬ්ඛතපායාසම්පි තාව පුනස්පුනං භුඤ්ජන්තස්ස තිත්ති හොති. අයං අස්සො බහු වාරෙ ඉධ තිත්ථෙව න්භානො, අඤ්ඤම්පි තාව නං තිත්ථං ඔතාරෙත්වා න්භාපෙථ ව පායෙථ වා”ති චත්වා ඉමං ගාමමාහ –

25. “අඤ්ඤමඤ්ඤෙහි තිත්ථෙහි, අස්සං පායෙහි සාරථී;
අච්චාසනස්ස පුරිසො, පායාසස්සපි තප්පති”ති.

තත්ප් අඤ්ඤාමඤ්ඤානීති අඤ්ඤානි අඤ්ඤානි. පායෙහිති දෙසනාසිසමෙතං, න්හාපෙහි ව පායෙහි වාති අත්පො. අවිවාසනස්සාති කරුණත්පෙ සාමිව්වනං , අතිඅසනෙන අතිභුත්තෙනාති අත්පො. පායාසස්සපි තප්පතීති සප්පිආදීහි අභිසංඛිතෙන මධුරපායාසෙන තප්පතී තිත්තො හොති, ධාතො සුභිතො න පුන භුඤ්ජිතුකාමං ආපජ්ජති. තස්මා අයම්පි අස්සො ඉමස්මිං තිත්පෙ නිබද්ධං න්හානෙන පරියත්තිං ආපන්නො භවිස්සති, අඤ්ඤත්පං නං න්හාපෙථාති.

තෙ තස්ස වචනං සුත්වා අස්සං අඤ්ඤාතිත්පං ඕතාරොත්වා පායිංසු වෙව න්හාපයිංසු ව. බොධිසත්තො අස්සස්ස පානියං පිචිත්වා න්හානකාලෙ රඤ්ඤො සන්තිකං අගමාසි. රාජා “කිං, තාත, අස්සො න්හාතො ව පිතො වා”ති පුච්ඡි. “ආම, දෙවා”ති. “පයමං කිං කාරණා න ඉච්ඡති”ති? “ඉමිනා නාම කාරණෙනා”ති සබ්බං ආචික්ඛි. රාජා “එවරුපස්ස නිරව්ඡානස්සාපි නාම ආසයං ජානාති, අහො පණ්ඩිතො”ති බොධිසත්තස්ස මහන්තං යසං දත්වා ජීවිතපරියොසානෙ යථාකම්මං ගතො. බොධිසත්තොපි යථාකම්මමෙව ගතො.

සත්ථා “න, භික්ඛවෙ, අහං එතස්ස ඉදානෙව ආසයං ජානාමි, පුබ්බෙපි ජානාමියෙවා”ති ඉමං ධම්මදෙසනං ආභරිත්වා අනුසන්ධිං සටෙත්වා ජාතකං සමොධානෙසි – “තදා මඩගලඅස්සො අයං භික්ඛු අහොසි, රාජා ආනන්දො, පණ්ඩිතාමච්චො පන අභමෙව අහොසි”න්ති.

[26] 6. මහිළාමුඛජාතකවණ්ණනා තිත්පජාතකවණ්ණනා පඤ්චමා.

පුරාණවොරාන වචො නිසම්මාති ඉදං සත්ථා වෙච්චනෙ විහරන්තො දෙවදත්තං ආරබ්භ කටෙසි. දෙවදත්තො අජාතසත්තුකුමාරං පසාදෙන්වා ලාභසක්කාරං නිජ්ජාදෙසි. අජාතසත්තුකුමාරො දෙවදත්තස්ස ගයාසිසෙ විහාරං කාරොත්වා නානග්ගරසෙහි තිවස්සිකගන්ධසාලිභොජනස්ස දිවසෙ දිවසෙ පඤ්ච ටාලිපාකසතාති අභිහරි. ලාභසක්කාරං නිස්සාය දෙවදත්තස්ස පරිවාරො මහන්තො ජාතො, දෙවදත්තො පරිවාරෙන සද්ධිං විහාරෙයෙව හොති. තෙන සමයෙන රාජගහවාසිකා ද්වෙ සභායා. තෙසු එකො සත්ථු සන්තිකෙ පබ්බජිතො, එකො දෙවදත්තස්ස. තෙ අඤ්ඤාමඤ්ඤං තස්මිං තස්මිං යානෙපි පස්සන්ති, විහාරං ගන්ත්වාපි පස්සන්තියෙව.

අටෙකදිවසං දෙවදත්තස්ස නිස්සිතකො ඉතරං ආහ – “ආවුසො, කිං ත්වං දෙවසිකං සෙදෙහි මුච්චමානෙහි පිණ්ඩාය වරසි, දෙවදත්තො ගයාසිසවිහාරෙ නිසීදිත්වා නානග්ගරසෙහි සුභොජනං භුඤ්ජති, එවරුපො උපායො නන්ථි, කිං ත්වං දුක්ඛං අනුහොසි, කිං තෙ පාතොව ගයාසිසං ආගන්ත්වා සඋත්තරිහඬිගං යාගුං පිචිත්වා අවිධාරසවිධං ඛජ්ජකං බාදිත්වා නානග්ගරසෙහි සුභොජනං භුඤ්ජිතුං න චට්ටති”ති? සො පුනජ්ජුනං වුච්චමානො ගන්තුකාමො හුත්වා තතො පටියාය ගයාසිසං ගන්ත්වා භුඤ්ජිත්වා කාලස්සෙව වෙච්චනං ආගච්ඡති. සො සබ්බකාලං පටිච්ඡාදෙතුං නාසක්ඛි, “ගයාසිසං ගන්ත්වා දෙවදත්තස්ස පටියපිතං හත්තං භුඤ්ජති”ති න විරස්සෙව පාකටො ජාතො . අථ නං සභායා පුච්ඡිංසු “සච්චං කිර, ත්වං ආවුසො, දෙවදත්තස්ස පටියපිතං හත්තං භුඤ්ජසි”ති. “කො එවමාහා”ති? “අසුකො ව අසුකො වා”ති. “සච්චං අහං ආවුසො ගයාසිසං ගන්ත්වා භුඤ්ජාමි, න පන මෙ දෙවදත්තො හත්තං දෙති, අඤ්ඤෙ මනුස්සා දෙන්ති”ති. “ආවුසො, දෙවදත්තො බුද්ධානං පටිකණ්ටකො දුස්සිලො අජාතසත්තුං පසාදෙන්වා අධම්මෙන අත්තෙනො ලාභසක්කාරං උජ්ජාදෙසි, ත්වං එවරුපෙ නියානිකෙ බුද්ධසාසනෙ පබ්බජිත්වා දෙවදත්තස්ස අධම්මෙන උජ්ජන්තං හොජනං භුඤ්ජසි, එහි තං සත්ථු සන්තිකං නෙස්සාමා”ති තං භික්ඛුං ආදාය ධම්මසභං ආගමිංසු.

සත්ථා දිස්වා ව “කිං, භික්ඛවෙ, එතං භික්ඛුං අනිච්ඡන්තඤ්ඤෙව ආදාය ආගතත්ථා”ති? “ආම හන්තෙ, අයං භික්ඛු කුම්භාකං සන්තිකෙ පබ්බජිත්වා දෙවදත්තස්ස අධම්මෙන උජ්ජන්තං හොජනං භුඤ්ජති”ති. “සච්චං කිර ත්වං භික්ඛු දෙවදත්තස්ස අධම්මෙන උජ්ජන්තං හොජනං භුඤ්ජසි”ති? “න හන්තෙ, දෙවදත්තො මය්හං දෙති, අඤ්ඤෙ මනුස්සා දෙන්ති, තමහං භුඤ්ජාමි”ති. සත්ථා “මා භික්ඛු එත්ප් පරිහාරං කරි, දෙවදත්තො අනාචාරො දුස්සිලො, කටඤ්ඤි නාම ත්වං ඉධ පබ්බජිත්වා මම සාසනං භජන්තොයෙව දෙවදත්තස්ස හත්තං භුඤ්ජසි, නිච්චකාලම්පි භජනසීලකොච ත්වං දිට්ඨදිට්ඨෙයෙව භජසි”ති වත්වා අතීතං ආහරි.

අතීතෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරොන්තෙ බොධිසත්තො තස්ස අමච්චො අහොසි. තදා රඤ්ඤො මහිළාමුඛො නාම මඩගලහත්ථි අහොසි සීලවා ආචාරසම්පන්නො, න කඤ්චි විහෙයෙති. අටෙකදිවසං තස්ස සාලාය සම්පෙ රත්තිභාගසමන්තරෙ වොරා ආගන්ත්වා තස්ස අවිදුරෙ නිසින්තා වොරමන්තං මන්තයිංසු “එවං උම්මඬිගො භින්දිතබ්බො, එවං සන්ධිව්ච්ඡෙදකම්මං කත්තබ්බං, උම්මඬිගඤ්ච සන්ධිව්ච්ඡෙදඤ්ච මග්ගසදිසං තිත්පසදිසං නිජ්ජටං නිග්ගමිං කත්වා හණ්ඩං හරිතුං චට්ටති, හරන්තෙන මාරොත්වාච හරිතබ්බං, එවං උටියාතුං සමත්පො නාම න භවිස්සති, වොරෙන ව නාම සීලාචාරයුත්තෙන න භවිතබ්බං, කක්ඛලෙන ඵරුසෙන සාහසිකෙන භවිතබ්බ”න්ති. එවං මන්තෙත්වා අඤ්ඤාමඤ්ඤං උග්ගණ්ණාපෙත්වා අගමංසු. එතෙනෙව උපායෙන පුනදිවසෙපි පුනදිවසෙපීති බහු දිවසෙ තත්ප් ආගන්ත්වා මන්තයිංසු. සො තෙසං වචනං සුත්වා “තෙ මං සික්ඛාපෙන්ති”ති සඤ්ඤාය “ඉදානි මයා කක්ඛලෙන ඵරුසෙන සාහසිකෙන භවිතබ්බ”න්ති තථාරුපොව අහොසි. පාතොව ආගතං හත්ථිගොපකං සොණ්ඩාය ගහෙත්වා භූමියං පොටෙත්වා මාරෙසි. අපරම්පි තථා අපරම්පි තථාති ආගතාගතං මාරෙතියෙව.

“මහිළාමුඛො උම්මත්තකො ජාතො දිට්ඨදිට්ඨෙ මාරෙති”ති රඤ්ඤො ආරොචයිංසු. රාජා බොධිසත්තං පභිණ්ණි “ගච්ඡ පණ්ඩිත, ජානාහි කෙන කාරණෙන සො දුට්ඨො ජාතො”ති. බොධිසත්තො ගන්ත්වා තස්ස සරිරෙ අරොගභාවං ඤත්වා “කෙන හු බො කාරණෙන එස දුට්ඨො ජාතො”ති උපධාරොන්තො “අද්ධා අවිදුරෙ කෙසඤ්චි වචනං සුත්වා

‘මං එතෙ සික්කාපෙන්ති’ති සඤ්ඤාය දුට්ඨො ජාතො”ති සන්නිට්ඨානං කත්වා හත්ථිගොපකෙ පුච්ඡී “අත්ථි නු බො හත්ථිසාලාය සමීපෙ රත්තිභාගෙ කෙහිවි කිඤ්චි කථිතපුබ්බ”න්ති? “ආම, සාමී, වොරා ආගන්ත්වා කප්පිංසු”ති. බොධිසත්තො ගන්ත්වා රඤ්ඤො ආරොවෙසී “දෙව, අඤ්ඤො හත්ථිස්ස සරීරෙ විකාරො නත්ථි, වොරානං කපං සුත්වා දුට්ඨො ජාතො”ති. “ඉදානි කිං කාතුං වට්ටති”ති? “සීලවත්තෙ සමණබ්‍රාහ්මණෙ හත්ථිසාලායං නිසීදාපෙන්වා සීලාචාරකපං කපාපෙතුං වට්ටති”ති. “එවං කාරෙහි, තාතා”ති.

බොධිසත්තො ගන්ත්වා සීලවත්තෙ සමණබ්‍රාහ්මණෙ හත්ථිසාලායං නිසීදාපෙන්වා “සීලකපං කපෙට්ඨං, හත්තෙ”ති ආභ. තෙ හත්ථිස්ස අවිදුරෙ නිසින්තා “න කොච්ඡ පරාමසිත්තබ්බො න මාරෙත්තබ්බො, සීලාචාරසම්පන්නෙන ඛන්තිමෙත්තානුද්දයසුත්තෙන භවිතුං වට්ටති”ති සීලකපං කප්පිංසු. සො තං සුත්වා “මං ඉමෙ සික්කාපෙන්ති, ඉතො දානි පට්ඨාය සීලවත්තෙන භවිත්තබ්බ”න්ති සීලවා අහොසි. රාජා බොධිසත්තං පුච්ඡී “කිං, තාත, සීලවා ජාතො”ති? බොධිසත්තො “ආම, දෙවා”ති. “එවරුපො දුට්ඨහත්ථි පණ්ඩිතෙ නිස්සාය පොරාණකධම්මෙයෙව පතිට්ඨිතො”ති වත්වා ඉමං ගාථමාභ –

26. “පුරාණවොරාන වවො නිසම්ම, මහිලාමුබ්බො පොථයමන්වචාරී;
සුසඤ්ඤතානඤ්ඤි වවො නිසම්ම, ගජුත්තමො සබ්බගුණෙසු අට්ඨා”ති.

තත්ථ පුරාණවොරානන්ති පොරාණවොරානං. නිසම්මානි සුත්වා, පට්ඨං වොරානං වචනං සුත්වානි අත්ථො. මහිලාමුබ්බොති හත්ථිනිමුබ්බෙන සදිසමුබ්බො. යථා මහිලා පුරතො ඔලොකියමානා සොහති, න පච්ඡතො, තථා සොපි පුරතො ඔලොකියමානො සොහති. තස්මා “මහිලාමුබ්බො”තිස්ස නාමං අකංසු. පොථයමන්වචාරීති පොථයන්තො මාරෙන්තො අනුචාරී. අයමෙව වා පායො. සුසඤ්ඤතානන්ති සුට්ඨ සඤ්ඤතානං සීලවත්තානං. ගජුත්තමොති උත්තමගජො මඩගලහත්ථි. සබ්බගුණෙසු අට්ඨානි සබ්බෙසු පොරාණගුණෙසු පතිට්ඨිතො. රාජා “තිරච්ඡානගතස්සාපි ආසයං ජානාති”ති බොධිසත්තස්ස මහත්තං යසං අදාසි. සො යාවතායුකං යත්වා සද්ධිං බොධිසත්තෙන යථාකම්මං ගතො.

සත්ථා “පුබ්බෙහි ත්වං භික්ඛු දිට්ඨදිට්ඨෙයෙව හජී, වොරානං වචනං සුත්වා වොරෙ හජී, ධම්මිකානං වචනං සුත්වා ධම්මිකෙ හජී”ති ඉමං ධම්මදෙසනං ආභරිත්වා අනුසන්ධිං සට්ඨන්වා ජාතකං සමොධානෙසි – “තදා මහිලාමුබ්බො විපක්ඛසෙවකභික්ඛු අහොසි, රාජා ආනන්දො, අමච්චො පන අභමෙව අහොසි”න්ති.

[27] 7. අභිණ්භජාතකවණ්ණනා මහිලාමුබ්බජාතකවණ්ණනා ඡට්ඨා.

නාලං කබළං පදාතවෙති ඉදං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො එකං උපාසකඤ්ච මහල්ලකත්ථෙරඤ්ච ආරබ්භ කපෙසි . සාවත්ථියං කිර ද්වෙ සභායකා. තෙසු එකො පබ්බජිත්වා දෙවසිකං ඉතරස්ස සරං ගච්ඡති. සො තස්ස භික්ඛං දත්වා සයම්පි භුඤ්ජිත්වා තෙනෙව සද්ධිං විහාරං ගන්ත්වා යාව සූරියත්ථිගමනා ආලාපසල්ලාපෙන නිසීදිත්වා නගරං පවිසති, ඉතරොපි නං යාව නගරද්වාරා අනුගන්ත්වා නිවත්තති. සො තෙසං විස්සාසො භික්ඛුනං අන්තරෙ පාකටො ජාතො. අට්ඨකදිවසං භික්ඛු තෙසං විස්සාසකපං කපෙන්නා ධම්මසභායං නිසීදිංසු. සත්ථා ආගන්ත්වා “කාය නුත්ථං, භික්ඛවෙ, එතරහි කපාය සන්නිසින්තා”ති පුච්ඡී, තෙ “ඉමාය නාම, හත්තෙ”ති කප්පිංසු. සත්ථා “න, භික්ඛවෙ, ඉදානෙව ඉමෙ විස්සාසිකා, පුබ්බෙහි විස්සාසිකායෙව අහෙසු”න්ති වත්වා අතීතං ආහරි.

අතීතෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙන්තෙ බොධිසත්තො තස්ස අමච්චො අහොසි. තදා එකො කුක්කුරො මඩගලහත්ථිසාලං ගන්ත්වා මඩගලහත්ථිස්ස භුඤ්ජනට්ඨානෙ පතිතානි හත්තසින්ථානි බාදති. සො තෙනෙව භොජනෙන සංවද්ධමානො මඩගලහත්ථිස්ස විස්සාසිකො ජාතො හත්ථිස්සෙව සන්නිකෙ භුඤ්ජති, උහොපි විනා වත්තිතුං න සක්කොන්ති. සො හත්ථි නං සොණ්ඩාය ගහෙන්වා අපරාපරං කරොන්තො කීළති, උක්ඛිසිත්වා කුම්භෙ පතිට්ඨාපෙති. අට්ඨකදිවසං එකො ගාමිකමනුස්සො හත්ථිගොපකස්ස මූලං දත්වා තං කුක්කුරං ආදාය අත්තනො ගාමං අගමාසි. තතො පට්ඨාය සො හත්ථි කුක්කුරං අපස්සන්තො නෙව බාදති න පිවති න ත්භායති. තමත්ථං රඤ්ඤො ආරොවෙසුං. රාජා බොධිසත්තං පහිණි “ගච්ඡ පණ්ඩිත, ජානාහි කිංකාරණා හත්ථි එවං කරොති”ති.

බොධිසත්තො හත්ථිසාලං ගන්ත්වා හත්ථිස්ස දුම්මනභාවං ඤාත්වා “ඉමස්ස සරීරෙ රොගො න පඤ්ඤායති, කෙනච්ඡ පනස්ස සද්ධිං මිත්තසන්ථවෙන භවිත්තබ්බං, තං අපස්සන්තො එස මඤ්ඤෙ සොකාභිභූතො”ති හත්ථිගොපකෙ පුච්ඡී “අත්ථි නු බො ඉමස්ස කෙනච්ඡ සද්ධිං විස්සාසො”ති? “ආම, අත්ථි සාමී එකෙන සුනබ්බෙන සද්ධිං බලවා මෙත්ති”ති. “කහං සො එතරහි”ති? “එකෙන මනුස්සෙන නිතො”ති. “ජානාට්ඨ පනස්ස නිවාසනට්ඨාන”න්ති? “න ජානාම, සාමී”ති. බොධිසත්තො රඤ්ඤො සන්නිකං ගන්ත්වා “නත්ථි, දෙව, හත්ථිස්ස කොච්ඡ ආබාධො , එකෙන පනස්ස සුනබ්බෙන සද්ධිං බලවවිස්සාසො , තං අපස්සන්තො න භුඤ්ජති මඤ්ඤෙ”ති වත්වා ඉමං ගාථමාභ –

27. “නාලං කබළං පදාතවෙ, න ව පිණ්ඩං න කුසෙ න සංසිතුං;
මඤ්ඤාමි අභිණ්භදස්සනා, නාගො ස්නෙහමකාසි කුක්කුරෙ”ති.

තත්ථ නාලන්ති න සමත්ථො. කබළන්ති භොජනකාලෙ පටමමෙව දින්නං කට්ඨකකබ්බං. පදාතවෙති පආදාතවෙ, සන්ධිවසෙන ආකාරලොපො වෙදිතබ්බො, ගහෙතුන්ති අත්ථො. න ච පිණ්ඩන්ති වඩ්ඪෙත්වා දියමානං හත්තපිණ්ඩම්පි නාලං ගහෙතුං. න කුසෙති බාදනත්ථාය දින්නාති තිණානිපි නාලං ගහෙතුං. න සංසිතුන්ති න්හාපියමානො සරිරම්පි සංසිතුං නාලං. එවං යං යං සො හත්ථි කාතුං න සමත්ථො, තං තං සබ්බං රඤ්ඤො ආරොවෙත්වා තස්ස අසමත්ථභාවෙ අත්තනා සල්ලක්ඛිතකාරණං ආරොවෙත්තො “මඤ්ඤාමි”ති ආදිමාහ.

රාජා තස්ස වචනං සුත්වා “ඉදානි කිං කාතබ්බං පණ්ඩිතා”ති පුච්ඡි. “අම්භාකං කිර මඩගලහත්ථිස්ස සභායං සුනාමං එකො මනුස්සො ගහෙත්වා ගතො, යස්ස සරෙ තං සුනාමං පස්සන්ති, තස්ස අයං නාම දණ්ඩො’ති හෙරි වරාපෙට්ඨ දෙවා”ති. රාජා තථා කාරොසි. තං පචන්තිං සුත්වා සො පුරිසො සුනාමං විස්සජ්ජෙසි, සුනාමො වෙගෙනාගන්ත්වා හත්ථිස්ස සන්තිකමෙව අගමාසි. හත්ථි තං සොණ්ඩාය ගහෙත්වා කුම්භෙ ය්පෙත්වා රොදිත්වා පරිදෙවිත්වා කුම්භා ඔතාරෙත්වා තෙන භුත්තෙ පච්ඡා අත්තනාපි භුඤ්ඡි. “තිරච්ඡානගතස්ස ආසයං ජානාති”ති රාජා බොධිසත්තස්ස මහත්තං යසං අදාසි.

සත්ථා “න, භික්ඛවෙ, ඉමෙ ඉදානෙව විස්සාසිකා, පුබ්බෙපි විස්සාසිකායෙවා”ති ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා චතුසච්චකථාය චිතිවට්ටෙත්වා අනුසන්ධිං සටෙත්වා ජාතකං සමොධානෙසි. ඉදං චතුසච්චකථාය චිතිවට්ටනං නාම සබ්බජාතකෙසුපි අත්ථියෙව. මයං පන යත්ථස්ස ආනිසංසො පඤ්ඤායති , තත්ථෙව දස්සයිස්සාම.

තදා සුනාමො උපාසකො අහොසි, හත්ථි මහල්ලකත්ථෙරො, රාජා ආනන්දො, අමච්චපණ්ඩිතො පන අහමෙව අහොසින්ති.

[28] 8. නන්දිවිසාලජාතකවණ්ණනා අභිණ්භජාතකවණ්ණනා සත්තමා.

මනුඤ්ඤමෙව භාසෙය්‍යාති ඉදං සත්ථා ජෙතවනෙ විහරන්තො ඡබ්බග්ගියානං භික්ඛූනං ඔමසවාදං ආරබ්භ කට්ඨෙසි. තස්මිඤ්භි සමයෙ ඡබ්බග්ගියා කලහං කරොන්තා පෙසලෙ භික්ඛූ වූංසෙන්ති වම්භෙන්ති ඔච්ඡිකුන්ති, දසභි අක්කොසචන්ද්‍රිහි අක්කොසන්ති. භික්ඛූ භගවතො ආරොවෙසුං. භගවා ඡබ්බග්ගියෙ පක්කොසාපෙත්වා “සච්චං කිර භික්ඛවො”ති පුච්ඡිත්වා “සච්ච”න්ති චුත්තෙ විගර්හිත්වා “භික්ඛවෙ, එරුසවාවා නාම තිරච්ඡානගතානම්පි අමනාපා, පුබ්බෙපි එකො තිරච්ඡානගතො අත්තනං එරුසෙන සමුදාවරන්තං සහස්සං පරාජෙසි”ති වත්වා අතීතං ආහරි.

අතීතෙ ගන්ධාරරට්ඨෙ තක්කසිලායං ගන්ධාරරාජා රජ්ජං කාරොසි. තදා බොධිසත්තො ගොයොනියං නිබ්බන්ති. අට්ඨං තං තරුණච්චිජකාලෙයෙව එකො බ්‍රාහ්මණො ගොදක්ඛිණාදායකානං සන්තිකා ලභිත්වා “නන්දිවිසාලො”ති නාමං කත්වා පුත්තට්ඨානෙ ය්පෙත්වා සම්පියායමානො යාගුහත්තාදීනි දත්වා පොසෙසි. බොධිසත්තො වයජ්ජත්තො චිත්තෙසි “අහං ඉම්නා බ්‍රාහ්මණෙන කිව්ජෙන පට්ඨග්ගිතො, මයා ච සද්ධිං සකලජම්බුදීපෙ අඤ්ඤො සමධුරො ගොණො නාම නත්ථි, යංනුනාහං අත්තනො බලං දස්සෙත්වා බ්‍රාහ්මණස්ස පොසාවනියං දදෙය්‍ය”න්ති සො එකදිවසං බ්‍රාහ්මණං ආහ “ගච්ඡ, බ්‍රාහ්මණ, එකං ගොචිත්තකසෙට්ඨිං උපසඩ්ධම්මිත්වා ‘මය්‍හං බලිබද්දො අතිබද්ධං සකට්ඨනං පච්චටෙති’ති වත්වා සහස්සෙන අබ්භූතං කරොහි”ති. සො බ්‍රාහ්මණො සෙට්ඨිස්ස සන්තිකං ගන්ත්වා කථං සමුට්ඨාපෙසි “ඉමස්මිං නගරෙ කස්ස ගොණො ටාමසම්පන්නො”ති. අට්ඨං සෙට්ඨි “අසුකස්ස ච අසුකස්ස වා”ති වත්වා “සකලනගරෙ පන අම්භාකං ගොණෙහි සදිසො නාම නත්ථි”ති ආහ. බ්‍රාහ්මණො “මය්‍හං එකො ගොණො අතිබද්ධං සකට්ඨනං පච්චටෙතුං සමත්ථො අත්ථි”ති ආහ. සෙට්ඨි ගහපති “කුතො එවරුපො ගොණො”ති ආහ. බ්‍රාහ්මණො “මය්‍හං ගෙහෙ අත්ථි”ති. “තෙන භි අබ්භූතං කරොහි”ති. “සාධු කරොමි”ති සහස්සෙන අබ්භූතං අකාසි.

සො සකට්ඨනං වාලුකාසක්ඛරපාසාණානංයෙව පුරෙත්වා පටිපාටියා ය්පෙත්වා සබ්බාති අක්ඛන්ධනගොත්තෙන එකතො බන්ධිත්වා නන්දිවිසාලං න්හාපෙත්වා ගන්ධපඤ්චඩ්ගුලිකං කත්වා කණ්ඨෙ මාලං පිළන්ධිත්වා පුරිමසකට්ඨරෙ එකකමෙව යොජෙත්වා සයං ධුරෙ නිසීදිත්වා පතොදං උක්ඛිපිත්වා “ගච්ඡ කුට, වහස්සු කුටා”ති ආහ. බොධිසත්තො “අයං මං අකුටං කුටවාදෙන සමුදාවරන්ති”ති වත්තාරො පාදෙ ථම්භෙ විය නිච්චලෙ කත්වා අට්ඨාසි. සෙට්ඨි තඩ්ධණ්ඤ්ඤෙව බ්‍රාහ්මණං සහස්සං ආහරාපෙසි. බ්‍රාහ්මණො සහස්සපරාජිතො ගොණං මුඤ්ඤිත්වා සරං ගන්ත්වා සොකාහිභූතො නිපජ්ජි. නන්දිවිසාලො වරිත්වා ආගතො බ්‍රාහ්මණං සොකාහිභූතං දිස්වා උපසඩ්ධම්මිත්වා “කිං, බ්‍රාහ්මණ, නිද්දායසි”ති ආහ. “කුතො මෙ, නිද්දා, සහස්සපරාජිතස්සාති, බ්‍රාහ්මණ, මයා එත්තකං කාලං තච ගෙහෙ වසන්තෙන අත්ථි කිඤ්ච භාජනං වා භින්දිතපුබ්බං, කොච්චි වා මද්දිතපුබ්බං, අට්ඨානෙ වා පන උච්චාරපස්සාවො කතපුබ්බං”ති? “නත්ථි තාතා”ති. අට්ඨං ත්වං මං කස්මා කුටවාදෙන සමුදාවරසි, තචෙවෙසො දොසො, මය්‍හං දොසො නත්ථි, ගච්ඡ, තෙන සද්ධිං ද්විති සහස්සෙහි අබ්භූතං කරොහි, කෙවලං මං අකුටං කුටවාදෙන මා සමුදාවරසිති.

බ්‍රාහ්මණො තස්ස වචනං සුත්වා ගන්ත්වා ද්විති සහස්සෙහි අබ්භූතං කත්වා පුරිමනගෙනෙව සකට්ඨනං අතිබන්ධිත්වා නන්දිවිසාලං මණ්ඩෙත්වා පුරිමසකට්ඨරෙ යොජෙසි. කථං යොජෙසිති? යුගං ධුරෙ නිච්චලං බන්ධිත්වා එකාය කොටියා නන්දිවිසාලං යොජෙත්වා එකං කොටිං ධුරගොත්තෙන පලිවෙදෙත්වා යුගකොටිඤ්ච අක්ඛපාදඤ්ච නිස්සාය මුණ්ඩරුක්ඛදණ්ඩකං දත්වා තෙන යොත්තෙන නිච්චලං බන්ධිත්වා ය්පෙසි. එවඤ්භි කතෙ යුගං එත්තො වා

ඉතො වා න ගවිජති, සක්කා හොති එකෙනෙව ගොණෙන ආකඩ්ඪිතුං. අට්ඨස්ස බ්‍රාහ්මණො ධුරෙ නිසිදිත්වා නන්දිවිසාලස්ස පිට්ඨං පරිමජ්ජිත්වා “ගවිජ හදු, වහස්සු, හන්දා”ති ආහ. බොධිසත්තො අතිබද්ධං සකට්ඨනං එකවෙගෙනෙව ආකඩ්ඪිත්වා පච්ඡා යිතං සකටං පුරතො යිතස්ස සකටස්ස යානෙ යපෙසි . ගොවිත්තකසෙට්ඨි පරාජිතො බ්‍රාහ්මණස්ස ද්වෙව සහස්සානි අදාසි. අඤ්ඤෙපි මනුස්සා බොධිසත්තස්ස බහුං ධනං අදංසු, සබ්බං බ්‍රාහ්මණස්සෙව අහොසි. එවං සො බොධිසත්තං නිස්සාය බහුං ධනං ලභි.

සත්ථා “න, භික්ඛවෙ, එරුසව්වනං නාම කස්සවි මනාප”න්ති ඡබ්බග්ගියෙ භික්ඛු ගරහිත්වා සික්ඛාපදං පඤ්ඤපෙත්වා අභිසම්බුද්ධො භුත්වා ඉමං ගාථමාහ –

28. “මනුඤ්ඤමෙව භාසෙය්‍ය, නාමනුඤ්ඤං කුදාවනං;
මනුඤ්ඤං භාසමානස්ස, ගරුං භාරං උද්දධරි;
ධනඤ්ච නං අලාභෙසි, තෙන චත්තමනො අහු”ති.

තත්ථ මනුඤ්ඤමෙව භාසෙය්‍යානි පරෙන සද්ධිං භාසමානො වතුදොසචිරහිතං මධුරං මනාපං සණ්ඨං මුදුකං පියව්වනමෙව භාසෙය්‍ය. ගරුං භාරං උද්දධරිති නන්දිවිසාලො බලිබද්දො අමනාපං භාසමානස්ස භාරං අනුද්ධරිත්වා පච්ඡා මනාපං පියව්වනං භාසමානස්ස බ්‍රාහ්මණස්ස ගරුං භාරං උද්ධරි, උද්ධරිත්වා කඩ්ඪිත්වා පවට්ටෙසිති අත්ථො, ද-කාරො පනෙත්ථ ඛාඤ්ජනසන්ධිවසෙන පදසන්ධිකරො.

ඉති සත්ථා “මනුඤ්ඤමෙව භාසෙය්‍ය”ති ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා ජාතකං සමොධානෙසි – “තදා බ්‍රාහ්මණො ආනන්දො අහොසි, නන්දිවිසාලො පන අහමෙව අහොසි”න්ති.

[29] 9. කණ්ඨජාතකවණ්ණනා නන්දිවිසාලජාතකවණ්ණනා අට්ඨමා.

යතො යතො ගරු ධුරන්ති ඉදං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො යමකපාටිභාරියං ආරබ්භ කට්ඨෙසි. තං සද්ධිං දෙවොරොහණෙන තෙරසකතිපාතෙ සරහම්භජාතකෙ (ජා. 1.13.134 ආදයො) ආච්චි භවිස්සති. සම්මාසම්බුද්ධෙ පන යමකපාටිභාරියං කත්වා දෙවලොකෙ තෙමාසං වසිත්වා මහාපචාරණාය සඬ්ඤ්ඤානගරද්වාරෙ ඔරුය්හ මහන්තෙන පරිවාරෙන ජෙනවනං පටිට්ඨෙ භික්ඛු ධම්මසභායං සන්තිපතිත්වා “ආවුසො, තථාගතො නාම අසමධුරො, තථාගතෙන වුළ්භධුරං අඤ්ඤො වහිතුං සමත්ථො නාම නත්ථි, ඡ සත්ථාරො ‘මයමෙව පාටිභාරියං කරිස්සාම, මයමෙව පාටිභාරියං කරිස්සාම’ති වත්වා එකමිපි පාටිභාරියං න අකංසු, අහො සත්ථා අසමධුරො”ති සත්ථු ගුණකටං කට්ඨන්තා නිසිදිංසු. සත්ථා ආගන්ත්වා “කාය නුත්ථ, භික්ඛවෙ, එතරහි කථාය සන්තිසිත්තා”ති පුච්ඡි. “මයං, හන්තෙ, න අඤ්ඤාය කථාය, එවරුපාය නාම තුම්භාකමෙව ගුණකථායා”ති. සත්ථා “භික්ඛවෙ, ඉදානි මයා වුළ්භධුරං කො වහිස්සති, පුබ්බෙ තිරච්ඡානගොනියං නිබ්බන්තොපි අහං අත්තනා සමධුරං කඤ්චි නාලත්ථ”න්ති වත්වා අතීතං ආහරි.

අතීතෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙත්තෙ බොධිසත්තො ගොයොනියං පටිසන්ධිං ගණ්ඨි. අථ නං සාමිකා තරුණවච්ඡකකාලෙයෙව එකිස්සා මහල්ලිකාය සරෙ වසිත්වා තස්සා නිවාසවෙනනතො පරිච්ඡින්නිත්වා අදංසු. සා තං යාගුහන්තාදීහි පටිජග්ගමානා පුත්තට්ඨානෙ යපෙත්වා වඩ්ඨෙසි. සො “අය්‍යකාකාලකො” ත්වෙව නාමං පඤ්ඤායිත්ථ. වයප්පත්තො ව අඤ්ජනවණ්ණො භුත්වා ගාමගොණෙහි සද්ධිං වරති, සීලාචාරසම්පන්නො අහොසි. ගාමදාරකා සිඬ්ගෙසුපි කණ්ණෙසුපි ගලෙපි ගහෙත්වා ඔලම්බන්ති, තඬ්ගුට්ඨෙපි ගහෙත්වා කීළන්ති, පිට්ඨියමිපි නිසිදින්නි. සො එකදිවසං වින්තෙසි “මය්‍හං මාතා දුග්ගතා, මං පුත්තට්ඨානෙ යපෙත්වා දුක්ඛෙන පොසෙසි, යංනුනාහං හතිං කත්වා ඉමං දුග්ගතභාවතො මොවෙය්‍ය”න්ති. සො තතො පට්ඨාය හතිං උපධාරෙත්තො වරති.

අට්ඨකදිවසං එකො සත්ථවාහපුත්තො පඤ්චති සකට්ඨතෙහි විසමතිත්ථං සම්පත්තො, තස්ස ගොණා සකටානි උත්තාරෙතුං න සක්කොන්ති, පඤ්චස්ස සකට්ඨතෙසු ගොණා යුගපරම්පරාය යොජිතා එකමිපි සකටං උත්තාරෙතුං නාසක්ඛිංසු. බොධිසත්තොපි ගාමගොණෙහි සද්ධිං තත්ථ සම්පෙ වරති. සත්ථවාහපුත්තොපි ගොසුත්තචිත්තකො, සො “අත්ථි නු බො එතෙසං ගුන්තං අත්තරෙ ඉමානි සකටානි උත්තාරෙතුං සමත්ථො උසභාජානියො”ති උපධාරයමානො බොධිසත්තං දිස්වා “අයං ආජානියො සක්ඛිස්සති මය්‍හං සකටානි උත්තාරෙතුං, කො නු බො අස්ස සාමිකො”ති ගොපාලකෙ පුච්ඡි “කො නු බො හො ඉමස්ස සාමිකො, අහං ඉමං සකටෙ යොජෙත්වා සකටෙසු උත්තාරිතෙසු වෙනනං දස්සාමි”ති. තෙ ආහංසු “ගහෙත්වා නං යොජෙථ, නත්ථි ඉමස්ස ඉමස්මිං යානෙ සාමිකො”ති. සො නං නාසාය රජ්ජකෙන බන්ධිත්වා ආකඩ්ඪෙත්තො වාලෙතුමිපි නාසක්ඛි. බොධිසත්තො කිර “හතියා කථිතාය ගම්ස්සාමි”ති න අගමාසි. සත්ථවාහපුත්තො තස්සාධිප්පායං ඤත්වා “සාමි, තයා පඤ්චස්ස සකට්ඨතෙසු උත්තාරිතෙසු එකෙකස්ස සකටස්ස ද්වෙව ද්වෙව කභාපණෙ හතිං කත්වා සහස්සං දස්සාමි”ති ආහ. තදා බොධිසත්තො සයමෙව අගමාසි. අථ නං පුරිසා පුරිමසකටෙසු යොජෙසු. අථ නං එකවෙගෙනෙව උක්ඛිතිත්වා ථලෙ පතිට්ඨාපෙසි. එතෙනුපායෙන සබ්බසකටානි උත්තාරෙසි.

සත්ථවාහපුත්තො එකෙකස්ස සකටස්ස එකෙකං කත්වා පඤ්චසතානි හණ්ඨිකං කත්වා තස්ස ගලෙ බන්ධි. සො “අයං මය්‍හං යථාපරිච්ඡින්නං හතිං න දෙනි, න දානිස්ස ගන්තුං දස්සාමි”ති ගන්ත්වා සබ්බපුරිමසකටස්ස පුරතො මග්ගං නිවාරෙත්වා අට්ඨාසි. අපනෙතුං වායමන්තාපි නං අපනෙතුං නාසක්ඛිංසු. සත්ථවාහපුත්තො “ජානාති මඤ්ඤෙ

එසේ අත්තනො හතියා උනහාව”න්ති එකෙකස්මි සකටෙ ද්වෙ ද්වෙ කත්වා සහස්සහස්සධිකං බන්ධිත්වා “අයං තෙ සකටුත්තරණහතී”ති ගීවායං ලග්ගෙයි. සො සහස්සහස්සධිකං ආදාය මාතු සන්තිකං අගමායි. ගාමදාරකා “කිං නාමෙතං අයයිකාකාළකස්ස ගලෙ”ති බොධිසත්තස්ස සන්තිකං ආගච්ඡන්ති. සො තෙ අනුබන්ධිත්වා දුරතොව පලාපෙන්තො මාතු සන්තිකං ගතො. පඤ්චන්තං පන සකටසත්තානං උත්තාරිතත්තා රත්තෙහි අක්ඛිති කිලන්තරූපො පඤ්ඤායිත්ථ. අයයිකා තස්ස ගීවාය සහස්සත්ථවිකං දිස්වා “තාත, අයං තෙ කහං ලද්ධා”ති ගොපාලකදාරකෙ පුච්ඡිත්වා තමත්ථං සුත්වා “තාත, කිං අහං තයා ලද්ධහතියා ජීවිතුකාමා, කිංකාරණා ඵවරූපං දුක්ඛං අනුභොයී”ති වත්වා බොධිසත්තං උණ්හොදකොන නිහාපෙන්වා සකලසරිරං තෙලෙන මක්ඛෙන්වා පාතියං පායෙන්වා සප්පායං භොජනං භොජෙන්වා ජීවිතපරියොසානෙ සද්ධිං බොධිසත්තෙන යථාකම්මං ගතා.

සත්ථා “න, භික්ඛවෙ, තථාගතො ඉදානෙව අසමධුරො, පුබ්බෙපි අසමධුරොයෙවා”ති වත්වා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා අනුසන්ධිං සටෙන්වා අභිසම්බුද්ධො හුත්වා ඉමං ගාථමාහ –

29. “යතො යතො ගරු ධුරං, යතො ගම්භීරවත්තනී;
තදාස්සු කණ්භං යුඤ්ජන්ති, ස්වාස්සු තං වහතෙ ධුර”න්ති.

තත්ථ යතො යතො ගරු ධුරන්ති යස්මිං යස්මිං යානෙ ධුරං ගරු භාරියං හොති, අඤ්ඤෙ බලිබද්දා උක්ඛිතිතුං න සක්කොන්ති. යතො ගම්භීරවත්තනීති වත්තන්ති එත්ථාති වත්තනී, මග්ගස්සෙතං නාමං, යස්මිං යානෙ උදකච්ඡික්ඛල්ලමහන්තත්තාය වා විසම්චින්නතට්ඨාවෙන වා මග්ගො ගම්භීරො හොතිති අත්ථො. තදාස්සු කණ්භං යුඤ්ජන්තිති එත්ථ අස්සුති නිපාතමත්තං, තදා කණ්භං යුඤ්ජන්තිති අත්ථො. යදා ධුරඤ්ච ගරු හොති මග්ගො ව ගම්භීරො, තදා අඤ්ඤෙ බලිබද්දෙ අපනෙන්වා කණ්භමෙව යොජෙන්තිති චුත්තං හොති. ස්වාස්සු තං වහතෙ ධුරන්ති එත්ථාපි අස්සුති නිපාතමත්තමෙව, සො තං ධුරං වහතිති අත්ථො.

එවං හගවා “තදා, භික්ඛවෙ, කණ්භොව තං ධුරං වහති”ති දස්සෙන්වා අනුසන්ධිං සටෙන්වා ජාතකං සමොධානෙයි – “තදා මහල්ලිකා උප්පලවණ්ණා අහොයී, අයයිකාකාළකො පන අහමෙව අහොයී”න්ති.

[30] 10. මුනිකපාතකවණ්ණනා කණ්භපාතකවණ්ණනා නවමා.

මා මුනිකස්ස පිහයීති ඉදං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො ථුල්ලකුමාරිකාපලොහනං ආරබ්භ කට්ඨෙයි. තං තෙරසකතිපානෙ වුළුතාරදකස්සපජාතකෙ (ජා. 1.13.40 ආදයො) ආචි භවිස්සති. සත්ථා පන තං භික්ඛුං “සච්චං කිර ත්ථං භික්ඛු උක්කණ්ඨිතොයී”ති පුච්ඡී. “ආම, හන්තෙ”ති. “කිං නිස්සායා”ති? “ථුල්ලකුමාරිකාපලොහනං හන්තෙ”ති. සත්ථා “භික්ඛු එසා තච අනත්ථකාරිකා, පුබ්බෙපි ත්ථං ඉමිස්සා විවාහදිවසෙ ජීවිතක්ඛයං පත්වා මහාජනස්ස උත්තරිහඬිගහාවං පත්තො”ති වත්වා අතීතං ආහරි.

අතීතෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙන්තෙ බොධිසත්තො එකස්මිං ගාමකෙ එකස්ස කුටුම්භිකස්ස ගෙහෙ ගොයොනියං නිබ්බන්ති “මහාලොහිතො”ති නාමෙන, කතිට්ඨභාතාපිස්ස වුළුලොහිතො නාම අහොයී. තෙයෙව ද්වෙ භාතිකෙ නිස්සාය තස්මිං කුලෙ කම්මධුරං වත්තති. තස්මිං පන කුලෙ එකා කුමාරිකා අත්ථී, තං එකො නගරවාසී කුලපුත්තො අත්තනො පුත්තස්ස වාරෙයි. තස්සා මාතෘපිතරො “කුමාරිකාය විවාහකාලෙ ආගතානං පාහුනකානං උත්තරිහඬිගො භවිස්සති”ති යාගුහත්තං දත්වා මුනිකං නාම සුකරං පොසෙසුං. තං දිස්වා වුළුලොහිතො භාතරං පුච්ඡී “ඉමස්මිං කුලෙ කම්මධුරං වත්තමානං අම්භෙ ද්වෙ භාතිකෙ නිස්සාය වත්තති, ඉමෙ පන අම්භාකං තිණපලාලාදීනෙව දෙන්ති, සුකරං යාගුහත්තෙන පොසෙන්ති, කෙන නු බො කාරණෙන එස එතං ලහති”ති. අථස්ස භාතා “තාත වුළුලොහිත, මා ත්ථං එතස්ස භොජනං පිහයි, අයං සුකරො මරණහත්තං භුඤ්ජති. එතිස්සා හි කුමාරිකාය විවාහකාලෙ ආගතානං පාහුනකානං උත්තරිහඬිගො භවිස්සතිති ඉමෙ එතං සුකරං පොසෙන්ති, ඉතො කතිපාහච්චයෙන තෙ මනුස්සා ආගම්ස්සන්ති, අථ නං සුකරං පාදෙසු ගහෙන්වා කඩ්ඞෙන්තා හෙට්ඨාමඤ්චතො නිහරිත්වා ජීවිතක්ඛයං පාපෙන්වා පාහුනකානං සුපබ්බාස්සන්තං කරියමානං පස්සිස්සයි”ති වත්වා ඉමං ගාථමාහ –

30. “මා මුනිකස්ස පිහයි, ආතුරන්තානි භුඤ්ජති;
අප්පොස්සුක්කො භුසං බාද, එතං දීඝායුලක්ඛණ”න්ති.

තත්ථ මා මුනිකස්ස පිහයීති මුනිකස්ස භොජනෙ පිහං මා උප්පාදයි, “එස මුනිකො සුභොජනං භුඤ්ජති”ති මා මුනිකස්ස පිහයි, “කදා නු බො අහම්චි එවං සුබ්බො හවෙය්‍යා”න්ති මා මුනිකභාවං පත්ථයි. අයඤ්ඤි ආතුරන්තානි භුඤ්ජති. ආතුරන්තානීති මරණභොජනානි. අප්පොස්සුක්කො භුසං බාදාති තස්ස භොජනෙ නිරුස්සුක්කො හුත්වා අත්තනා ලද්ධං භුසං බාද. එතං දීඝායුලක්ඛණන්ති එතං දීඝායුභාවස්ස කාරණං. තතො න විරස්සෙව තෙ මනුස්සා ආගම්ස්සු, මුනිකං ඝාතෙන්වා නානප්පකාරෙහි පටිස්සු. බොධිසත්තො වුළුලොහිතං ආහ “දිට්ඨො තෙ, තාත, මුනිකො”ති. දිට්ඨං මෙ, භාතික, මුනිකස්ස භොජනඵලං, එතස්ස භොජනතො සතගුණෙන සහස්සගුණෙන අම්භාකං තිණපලාලභුසමත්තමෙව උත්තමඤ්ච අනවජ්ජඤ්ච දීඝායුලක්ඛණඤ්චාති.

සත්පා “එවං බො ත්වං භික්ඛු පුබ්බෙපි ඉමං කුමාරිකං නිස්සාය ජීවිතක්ඛයං පත්වා මහාජනස්ස උත්තරිහඬිගභාවං ගතො”ති ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා සච්චානි පකාසෙසි, සච්චපරියොසානෙ උක්කණ්ඨිතො භික්ඛු සොනාපත්තිඵලෙ පතිට්ඨාසි. සත්පා අනුසන්ධිං සට්ඨත්වා ජාතකං සමොධානෙසි – “තදා මුනිකසුකරො උක්කණ්ඨිතභික්ඛු අහොසි, පුල්ලකුමාරිකා එසා එව, වුළුලොහිතො ආනන්දො, මහාලොහිතො පන අභමෙව අහොසි”න්ති.

මුනිකජාතකවණ්ණනා දසමා.

කුරුඬිගවග්ගො තතියො.

තස්සුද්දානං –

කුරුඬිගං කුක්කුරඤ්චෙව, හොජාජානියඤ්ච ආජඤ්ඤං;
තිත්ථං මහිලාමුබාහිණ්හං, නන්දිකණ්හඤ්ච මුනිකන්ති.

[31] 1. කුලාවකජාතකවණ්ණනා 4. කුලාවකවග්ගො

කුලාවකාති ඉදං සත්පා ජෙනවනෙ විහරන්තො අපරිස්සාවෙන්වා පානියං පිනං භික්ඛුං ආරබ්භ කට්ඨෙසි. සාවත්ථිතො කිර ද්වෙ සභායකා දහරහික්ඛු ජනපදං ගන්ත්වා එකස්මිං එසුකට්ඨානෙ යථාජ්ඣාසයං වසිත්වා “සම්මාසම්බුද්ධං පස්සිස්සාමා”ති පුන තතො නික්ඛමිත්වා ජෙනවනාහිමුබා පායිංසු. එකස්ස භත්ථෙ පරිස්සාවනං අත්ථි, එකස්ස නත්ථි. ද්වෙපි එකතො පානියං පරිස්සාවෙන්වා පිවන්ති. තෙ එකදිවසං විවාදං අකංසු. පරිස්සාවනසාමිකො ඉතරස්ස පරිස්සාවනං අදත්වා සයමෙව පානියං පරිස්සාවෙන්වා පිවි, ඉතරො පන පරිස්සාවනං අලභිත්වා පිපාසං සන්ධාරෙතුං අසක්කොන්තො අපරිස්සාවෙන්වා පානියං පිවි. තෙ උහොපි අනුපුබ්බෙන ජෙනවනං පත්වා සත්පාරං වන්දිත්වා නිසිදිංසු. සත්පා සම්මොදනියං කථං කට්ඨත්වා “කුතො ආගතත්පා”ති පුච්ඡි. “භන්තෙ, මයං කොසලජනපදෙ එකස්මිං ගාමකෙ වසිත්වා තතො නික්ඛමිත්වා තුම්භාකං දස්සන්ත්පාය ආගතා”ති. “කච්චි පන වො සමග්ගා ආගතත්පා”ති? අපරිස්සාවනකො ආහ “අයං, භන්තෙ, අන්තරාමග්ගෙ මයා සද්ධිං විවාදං කත්වා පරිස්සාවනං නාදාසි”ති. ඉතරොපි ආහ “අයං, භන්තෙ, අපරිස්සාවෙන්වාච ජාතං සපාණකං උදකං පිවි”ති. “සච්චං කිර ත්වං භික්ඛු ජාතං සපාණකං උදකං පිවි”ති? “ආම, භන්තෙ, අපරිස්සාවිතං උදකං පිවිත්ති. සත්පා “භික්ඛු පුබ්බෙ පණ්ඩිතා දෙවනගරෙ රජ්ජං කාරොන්තා යුද්ධපරාජිතා සමුද්දපිට්ඨොන පලායන්තා ‘ඉස්සරියං නිස්සාය පාණවධං න කරිස්සාමා’ති තාව මහන්තං යසං පරිච්චජිත්වා සුපණ්ණපොතකානං ජීවිතං දත්වා රථං නිවත්තයිංසු”ති වත්වා අතීතං ආහරි.

අතීතෙ මගධරට්ඨෙ රාජගහෙ එකො මාගධරාජා රජ්ජං කාරෙසි. තදා බොධිසත්තො යථා එතරහි සක්කො පුරිමත්තභාවෙ මගධරට්ඨෙ මචලගාමකෙ නිබ්බන්ති, එවං තස්මිංයෙව මචලගාමකෙ මහාකුලස්ස පුත්තො හුත්වා නිබ්බන්ති. නාමග්ගහණදිවසෙ වස්ස “මසකුමාරො”ත්චෙව නාමං අකංසු. සො වයප්පත්තො “මසමාණවො”ති පඤ්ඤායිත්ථ. අපස්ස මාතෘපිතරො සමානජාතිකකුලතො දාරිකං ආනයිංසු. සො පුත්තධිතාහි වඩ්ඪමානො දානපති අහොසි, පඤ්ච සීලානි රක්ඛති. තස්මිඤ්ච ගාමෙ තෙත්තිංසෙව කුලානි භොන්ති, තෙපි තෙත්තිංස කුලා මනුස්සා එකදිවසං ගාමමජ්ඣෙකෙ යත්වා ගාමකම්මං කරොන්ති. බොධිසත්තො ධීතට්ඨානෙ පාදෙහි පංසුං වියුහිත්වා තං පදෙසං රමණියං කත්වා අට්ඨාසි, අපඤ්ඤො එකො ආගන්ත්වා තස්මිං යානෙ ධීතො. බොධිසත්තො අපරං යානං රමණියං කත්වා අට්ඨාසි, තත්ථාපි අඤ්ඤො ධීතො. බොධිසත්තො අපරමපි අපරමපිති සබ්බෙසමපි ධීතට්ඨානං රමණියං කත්වා අපරෙන සමයෙන තස්මිං යානෙ මණ්ඩපං කාරෙසි, මණ්ඩපමපි අපනෙන්වා සාලං කාරෙසි, තත්ථ ඵලකාසනානි සන්ථරිත්වා පානියවාටිං යපෙසි.

අපරෙන සමයෙන තෙපි තෙත්තිංසජනා බොධිසත්තෙන සමානච්ජන්දා අහෙසුං. තෙ බොධිසත්තො පඤ්චසු සීලෙසු පතිට්ඨාපෙන්වා තතො පට්ඨාය තෙහි සද්ධිං පුඤ්ඤානි කරොන්තො විවරති. තෙපි තෙනෙව සද්ධිං පුඤ්ඤානි කරොන්තා කාලස්සෙව චූට්ඨාය වාසිථරසුමුසලභන්ථා චතුමහාපථාදීසු මුසලෙන පාසාණෙ උබ්බන්තෙන්වා පච්චට්ඨන්ති, යානානං අක්ඛපට්ඨානරුක්ඛෙ භරන්ති, විසමං සමං කරොන්ති, සෙතුං අත්ථරන්ති, පොක්ඛරණියො ඛණන්ති, සාලං කරොන්ති, දානානි දෙන්ති, සීලානි රක්ඛන්ති. එවං යෙභුයොන සකලගාමවාසිනො බොධිසත්තස්ස ඔවාදෙ යත්වා සීලානි රක්ඛිංසු.

අප් නෙසං ගාමභොජකො චින්තෙසි “අහං පුබ්බෙ එතෙසු සුරං පිවන්තෙසු පාණාතිපාතාදීනි කරොන්තෙසු වාටිකභාපණාදිවසෙන වෙව දණ්ඩබලිවසෙන ව ධනං ලභාමි, ඉදානි පන මසො මාණවො සීලං රක්ඛාපෙති, තෙසං පාණාතිපාතාදීනි කාතුං න දෙති, ඉදානි පන තෙ පඤ්ච සීලානි න රක්ඛාපෙස්සාමි”ති කුද්ධො රාජානං උපසඩ්ධමිත්වා “දෙව, බහු වොරා ගාමසාතාදීනි කරොන්තා විවරන්ති”ති ආහ. රාජා තස්ස වචනං සුත්වා “ගච්ඡ, තෙ ආනෙහි”ති ආහ. සො ගන්ත්වා සබ්බෙපි තෙ බන්ධිත්වා ආනෙන්වා “ආනිතා, දෙව, වොරා”ති රඤ්ඤො ආරොවෙසි. රාජා තෙසං කම්මං අසොධෙත්වාච “භත්ථිතා තෙ මද්දාපෙථා”ති ආහ. තතො සබ්බෙපි තෙ රාජඬිගණෙ නිපජ්ජාපෙන්වා භත්ථි ආනයිංසු. බොධිසත්තො තෙසං ඔවාදං අදාසි “තුම්භෙ සීලානි ආචජ්ජෙථ, පෙසුඤ්ඤකාරකෙ ව රඤ්ඤෙ ව භත්ථිමිහි ව

අත්තනො සරි රෙ ව එකසදිසමෙව මෙන්තං භාවෙථා”ති. තෙ තථා අකංසු. අප් නෙසං මද්දනත්ථාය හත්ථි උපනෙසුං. සො උපනීයමානොපි න උපගච්ඡති, මහාවිරවං විරචිත්වා පලායති. අඤ්ඤං අඤ්ඤං හත්ථි ආනයිංසු, තෙපි තථෙව පලායිංසු.

රාජා “එතෙසං හත්ථෙ කිඤ්චි ඔසධං හවිස්සති”ති වින්තෙත්වා “විචිනථා”ති ආහ. විචිනත්තා අදිස්වා “නත්ථි, දෙවා”ති ආහංසු. තෙන හි කිඤ්චි මන්තං පරිවත්තෙස්සන්ති, පුච්ඡප්ප නෙ “අත්ථි වො පරිවත්තනමන්තො”ති? රාජපුරිසා පුච්ඡිංසු, බොධිසත්තො “අත්ථි”ති ආහ. රාජපුරිසා “අත්ථි කිර, දෙවා”ති ආරොචයිංසු, රාජා සබ්බෙපි තෙ පක්කොසාපෙත්වා “තුම්භාකං ජානනමන්තං කථෙථා”ති ආහ. බොධිසත්තො අවොච “දෙව, අඤ්ඤො අම්භාකං මන්තො නාම නත්ථි, අම්භෙ පන තෙත්තිංසමත්තා ජනා පාණං න හනාම, අදින්නං නාදියාම, මිච්ඡාචාරං න වරාම, මුසාවාදං න භණාම, මජ්ජං න පිචාම, මෙන්තං භාවෙම, දානං දෙම, මග්ගං සමං කරොම, පොක්ඛරණියො ඛණාම, සාලං කරොම, අයං අම්භාකං මන්තො ව පරිත්තඤ්ච චුඩ්ඪි වා”ති. රාජා තෙසං පසන්නො පෙසුඤ්ඤකාරකස්ස සබ්බං ගෙහච්ඡවං තඤ්ච තෙසංයෙව දාසං කත්වා අදාසි, තං හත්ථිඤ්ච ගාමඤ්ච තෙසංයෙව අදාසි.

තෙ තතො පට්ඨාය යථාරුචියා පුඤ්ඤානි කරොන්තා “වතුමහාපථෙ මහන්තං සාලං කාරෙස්සාමා”ති වඩ්ඪකිං පක්කොසාපෙත්වා සාලං පට්ඨපෙසුං. මාතුගාමෙසු පන විගතච්ඡන්ද්‍රිකාය තස්සා සාලාය මාතුගාමානං පත්තිං නාදංසු. තෙන ව සමයෙන බොධිසත්තස්ස ගෙහෙ සුඛම්මා, චිත්තා, නන්දා, සුජාති වතස්සො ඉත්ථියො භොන්ති. තාසු සුඛම්මා වඩ්ඪකිනා සද්ධිං එකතො හුත්වා “භාතික, ඉම්ස්සා සාලාය මං ජෙට්ඨිකං කරොහි”ති වත්වා ලඤ්ජං අදාසි. සො “සාධු”ති සම්පට්චිණ්ත්වා පඨමමෙව කණ්ණිකාරුක්ඛං සුක්ඛාපෙත්වා තච්ඡෙත්වා විජ්ඣිත්වා කණ්ණිකා නිට්ඨාපෙත්වා වත්ථෙත පලිවෙදෙත්වා යපෙසි. අප් සාලං නිට්ඨාපෙත්වා කණ්ණිකාරොපනකාලෙ “අහො, අය්‍යා, එකං න සරම්භා”ති ආහ. “කිං නාම, භො”ති. “කණ්ණිකා ලද්ධං වට්ටති”ති. “භොතු ආහරිස්සාමා”ති? “ඉදානි ඡින්නරුක්ඛෙන කාතුං න සක්කා, පුබ්බෙයෙව ඡින්නත්වා තච්ඡෙත්වා විජ්ඣිත්වා යපිතකණ්ණිකා ලද්ධං වට්ටති”ති. “ඉදානි කිං කාතබ්බ”න්ති? “සවෙ කස්සචි ගෙහෙ නිට්ඨාපෙත්වා යපිතා වික්කායිකකණ්ණිකා අත්ථි, සා පරියෙසිතබ්බා”ති. තෙ පරියෙසන්නා සුඛම්මාය ගෙහෙ දිස්වා මූලෙන න ලභිංසු. “සවෙ මං සාලාය පත්තිකං කරොථ, දස්සාමි”ති චුත්තෙ “න මයං මාතුගාමානං පත්තිං දම්භා”ති ආහංසු.

අප් නෙ වඩ්ඪකී ආහ “අය්‍යා, තුම්භෙ කිං කථෙථ, යපෙත්වා බ්‍රහ්මලොකං අඤ්ඤං මාතුගාමරහිතට්ඨානං නාම නත්ථි, ගණ්හථ කණ්ණිකං, එවං සන්නෙ අම්භාකං කම්මං නිට්ඨං ගම්ස්සති”ති. තෙ “සාධු”ති කණ්ණිකං ගහෙත්වා සාලං නිට්ඨාපෙත්වා ආසනඵලකානි සන්ථරිත්වා පානීයවාටියො යපෙත්වා යාගුහන්තං නිබන්ධංසු. සාලං පාකාරෙන පරික්ඛිපිත්වා ද්වාරං යොජෙත්වා අන්තොපාකාරෙ වාලුකං ආකිරිත්වා බහිපාකාරෙ තාලපන්තියො රොපෙසුං. චිත්තාපි තස්මිං යානෙ උය්‍යානං කාරෙසි, “පුජ්ජපගඵලපගරුක්ඛො අසුකො නාම තස්මිං නත්ථි”ති නාහොසි. නන්දාපි තස්මිංයෙව යානෙ පොක්ඛරණං කාරෙසි පඤ්චවණ්ණෙනි පදුමෙනි සඤ්ජන්තං රමණියං. සුජා න කිඤ්චි අකාසි.

බොධිසත්තො මාතු උපට්ඨානං පිතු උපට්ඨානං කුලෙ ජෙට්ඨාපවායිකකම්මං සච්චවාචං අඵරුසවාචං අපිසුණවාචං මච්ඡෙරචිනයන්ති ඉමානි සත්ත වතපදානි පුරෙත්වා –

“මාතාපෙත්තිහරං ජන්තුං, කුලෙ ජෙට්ඨාපවායිනං;
සණ්භං සබ්බසම්භාසං, පෙසුණෙය්‍යාප්පහායිනං.

“මච්ඡෙරචිනයෙ යුත්තං, සච්චං කොධාහිභුං නරං;
තං වෙ දෙවා තාවතිංසා, ආහු සප්පුරිසො ඉති”ති. (සං. නි. 1.257) –

එවං පසංසියභාවං ආපජ්ජිත්වා ජීවිතපරියොසානෙ තාවතිංසභවනෙ සක්කො දෙවරාජා හුත්වා නිබ්බන්ති, තෙපිස්ස සභායා තත්ථෙව නිබ්බන්තිංසු. තස්මිං කාලෙ තාවතිංසභවනෙ අසුරා පට්චසන්ති. සක්කො දෙවරාජා “කිං නො සාධාරණෙන රජ්ජෙතා”ති අසුරෙ දිබ්බපානං පායෙත්වා මත්තෙ සමානෙ පාදෙසු ගාහාපෙත්වා සිනෙරුපබ්බතපාදෙ බිපාපෙසි. තෙ අසුරභවනමෙව සම්පාපුණිංසු.

අසුරභවනං නාම සිනෙරුස්ස හෙට්ඨිමතලෙ තාවතිංසදෙවලොකජ්ජමාණමෙව, තත්ථ දෙවානං පාරිච්ඡන්තකො විය විත්තපාටලි නාම කප්පට්ඨියරුක්ඛො භොති. තෙ විත්තපාටලියා පුජ්ජිතාය ජානන්ති “නායං අම්භාකං දෙවලොකො, දෙවලොකස්මිඤ්චි පාරිච්ඡන්තකො පුජ්ජති”ති. අප් නෙ “ජරසක්කො අම්භෙ මත්තෙ කත්වා මහාසමුද්දපිට්ඨෙය්‍යෙව බිපිත්වා අම්භාකං දෙවනගරං ගණ්හි, තෙ මයං තෙන සද්ධිං යුජ්ඣිත්වා අම්භාකං දෙවනගරමෙව ගණ්හිස්සාමා”ති කිපිල්ලිකා විය ථම්මං සිනෙරුං අනුසඤ්චරමානා උට්ඨන්ති. සක්කො “අසුරා කිර උට්ඨිතා”ති සුත්වා සමුද්දපිට්ඨෙය්‍යෙව අභිභුග්ගන්ත්වා යුජ්ඣමානො තෙහි පරාජිතො දියඬිඬියොජනසතිකෙන වෙජයන්තරථෙන දක්ඛිණසමුද්දස්ස මත්ථකෙන පලායිතුං ආරද්ධො. අප්ස්ස රථො සමුද්දපිට්ඨෙය්‍යෙව වෙගෙන ගච්ඡන්තො සිම්බලිවනං පක්ඛන්තො, තස්ස ගමනමග්ගෙ සිම්බලිවනං නලවනං විය ඡිජ්ජිත්වා ඡිජ්ජිත්වා සමුද්දපිට්ඨෙය්‍යෙව පතති. සුපණ්ණපොතකා සමුද්දපිට්ඨෙය්‍යෙව පරිපතන්නා මහාවිරවං රචිංසු. සක්කො මාතලිං පුච්ඡි “සම්ම මාතලි, කිං සද්දො නාමෙස, අතිකාරුඤ්ඤරවො වත්තති”ති? “දෙව, තුම්භාකං රථවෙගෙන විචුණ්ණිතෙ සිම්බලිවනෙ පතන්තෙ සුපණ්ණපොතකා මරණභයතජ්ජිතා එකවිරවං විරචන්ති”ති.

මහාසත්තෝ “සම්ම මාතලි, මා අම්මෙහි නිස්සාය එතෙ කිලමන්තු, න මයං ඉස්සරියං නිස්සාය පාණවධකම්මං කරොම, එතෙසං පන අත්ථාය මයං ජීවිතං පරිච්චජිත්වා අසුරානං දස්සාම, නිවත්තයෙනං රථ”න්ති වත්වා ඉමං ගාථමාහ –

31. “කුලාවකා මාතලි සිම්බලිස්මිං, ඊසාමුබෙන පරිවජ්ජයස්සු;
කාමං වජාම අසුරෙසු පාණං, මාමෙ දිජා විකුලාවා අහෙසු”න්ති.

තත්ථ කුලාවකාති සුපණ්ණපොතකා. මාතලිති සාරථීං ආමන්තෙසි. සිම්බලිස්මිත්ති පස්ස එතෙ සිම්බලිරුක්ඛෙ ඔලම්බන්තා ධීතාති දස්සෙති. ඊසාමුබෙන පරිවජ්ජයස්සුති එතෙ එතස්ස රථස්ස ඊසාමුබෙන යථා න හඤ්ඤන්ති, එවං තෙ පරිවජ්ජයස්සු. කාමං වජාම අසුරෙසු පාණන්ති යදි අම්මෙහෙසු අසුරානං පාණං වජන්තෙසු එතෙසං සොත්ථී හොති, කාමං වජාම එකංසෙනෙව මයං අසුරෙසු අම්මාකං පාණං වජාම. මාමෙ දිජා විකුලාවා අහෙසුන්ති ඉමෙ පන දිජා ඉමෙ ගරුළුපොතකා විද්ධස්තව්වුණ්ණිකකුලාවකතාය විකුලාවා මා අහෙසුං, මා අම්මාකං දුක්ඛං එතෙසං උපරි ඛිප, නිවත්තය නිවත්තය රථන්ති. මාතලිසඬිගාහකො තස්ස වචනං සුත්වා රථං නිවත්තෙන්වා අඤ්ඤෙන මග්ගෙන දෙවලොකානිමුඛං අකාසි. අසුරා පන තං නිවත්තයමානමෙව දිස්වා “අද්ධා අඤ්ඤෙහිපි වක්කවාලෙහි සක්කා ආගච්ඡන්ති, බලං ලහිත්වා රථො නිවත්තො භවිස්සති”ති මරණභයහීනා පලායිත්වා අසුරභවනමෙව පවිසිංසු.

සක්කොපි දෙවනගරං පවිසිත්වා ද්විසු දෙවලොකෙසු දෙවගණෙන පරිවුතො නගරමජ්ඣෙ අට්ඨාසි. තස්මිං බණෙ පථවිං භින්දිත්වා යොජනසහස්සුබ්බෙධො වෙජ්ජන්තපාසාදො උට්ඨති. විජ්ජන්තෙ උට්ඨිතත්තා “වෙජ්ජන්තො” ත්වෙව නාමං අකංසු. අථ සක්කො පුන අසුරානං අනාගමනත්ථාය පඤ්චසු යානෙසු ආරක්ඛං යපෙසි. යං සන්ධාය චුත්තං –

“අන්තරා ද්වින්තං අයුජ්ඣසුරානං, පඤ්චවිධා යපිතා අභිරක්ඛා;
උරගකරොට්පයස්ස ව භාරි, මදනසුතා වතුරො ව මහන්තා”ති. (සං. නි. අට්ඨ. 1.1.247);

ද්වෙ නගරානිපි යුද්ධෙන ගහෙතුං අසක්කුණෙයාතාය අයුජ්ඣසුරාති නාම ජාතාති දෙවනගරඤ්ච අසුරනගරඤ්ච. යදා හි අසුරා බලවන්තා හොන්ති, අථ දෙවෙහි පලායිත්වා දෙවනගරං පවිසිත්වා ද්වාරෙ පිහිතෙ අසුරානං සතසහස්සමිපි කිඤ්චි කාතුං න සක්කොති. යදා දෙවා බලවන්තා හොන්ති, අථ අසුරෙහි පලායිත්වා අසුරනගරං පවිසිත්වා ද්වාරෙ පිහිතෙ සක්කානං සතසහස්සමිපි කිඤ්චි කාතුං න සක්කොති. ඉති ඉමානි ද්වෙ නගරානි අයුජ්ඣසුරාති නාම. තෙසං අන්තරා එතෙසු උරගාදිසු පඤ්චසු යානෙසු සක්කෙන ආරක්ඛා යපිතා. තත්ථ උරග-සද්දෙන නාගා ගහිතා. තෙ උදකෙ බලවන්තා හොන්ති, තස්මා සිනෙරුස්ස පයමාලින්දෙ තෙසං ආරක්ඛා. කරොටි-සද්දෙන සුපණ්ණා ගහිතා. තෙසං කිර කරොටි නාම පානභොජනං, තෙන තං නාමං ලහිංසු, දුතියාලින්දෙ තෙසං ආරක්ඛා. පයස්සභාරි-සද්දෙන කුම්භණ්ඩා ගහිතා. දානවරක්ඛසා කිරෙන, තතියාලින්දෙ තෙසං ආරක්ඛා. මදනසුත-සද්දෙන යක්ඛා ගහිතා. විසමචාරිනො කිර තෙ යුද්ධසොණ්ඩා, වතුත්ථාලින්දෙ තෙසං ආරක්ඛා. වතුරො ව මහන්තාති වත්තාරො මහාරාජානො චුත්තා, පඤ්චමාලින්දෙ තෙසං ආරක්ඛා. තස්මා යදි අසුරා කුපිතා ආච්චිත්තා දෙවපුරං උපයන්ති, පඤ්චවිධෙසු යං ගිරිනො පයමං පරිහණ්ඩං, තං උරගා පරිබාහිය තිට්ඨන්ති. එවං සෙසෙසු සෙසා.

ඉමෙසු පන පඤ්චසු යානෙසු ආරක්ඛං යපෙත්වා සක්කෙ දෙවානම්න්දෙ දිබ්බසම්පත්තිං අනුභවමානෙ සුධම්මා වචිත්වා තස්සෙව පාදපරිවාරිකා හුත්වා නිබ්බන්ති, කණ්ණිකාය දින්තනිස්සන්දෙන වස්සා පඤ්චයොජනසතිකා සුධම්මා නාම දෙවසභා උදපාදි, යත්ථ දිබ්බසෙනවිජ්ජන්තස්ස භෙට්ඨා යොජනප්පමාණෙ කඤ්චනපල්ලඬිකෙ නිසින්තො සක්කො දෙවානම්න්දො දෙවමනුස්සානං කත්තබ්බකිච්චාති කරොති. විත්තාපි වචිත්වා තස්සෙව පාදපරිවාරිකා හුත්වා නිබ්බන්ති, උය්‍යානස්ස කරණනිස්සන්දෙන වස්සා විත්තලතාවනං නාම උය්‍යානං උදපාදි. නන්දාපි වචිත්වා තස්සෙව පාදපරිවාරිකා හුත්වා නිබ්බන්ති, පොක්ඛරණියා නිස්සන්දෙන වස්සා නන්දා නාම පොක්ඛරණි උදපාදි.

සුජා පන කුසලකම්මස්ස අකතත්තා එකස්මිං අරඤ්ඤෙ කන්දරාය බකසකුණිකා හුත්වා නිබ්බන්තා. සක්කො “සුජා න පඤ්ඤායති, කත්ථ නු බො නිබ්බන්තා”ති ආවජ්ජෙත්තො තං දිස්වා තත්ථ ගන්ත්වා තං ආදාය දෙවලොකං ආගන්ත්වා තස්සා රමණියං දෙවනගරං සුධම්මං දෙවසභං විත්තලතාවනං නන්දාපොක්ඛරණිඤ්ච දස්සෙත්වා “එතා කුසලං කත්වා මය්හං පාදපරිවාරිකා හුත්වා නිබ්බන්තා, ත්වං පන කුසලං අකත්වා තිරච්ඡානගොනියං නිබ්බන්තා , ඉතො පට්ඨාය සීලං රක්ඛාහී”ති තං ඔවදිත්වා පඤ්චසු සීලෙසු පතිට්ඨාපෙත්වා තත්ථෙව නෙත්වා විස්සජ්ජෙසි. සාපි තතො පට්ඨාය සීලං රක්ඛති. සක්කො කතිපාහව්වයෙන “සක්කා නු බො සීලං රක්ඛතු”න්ති ගන්ත්වා මච්ඡරුපෙන උත්තානො හුත්වා පුරතො නිපජ්ජි, සා “මතමච්ඡකො”ති සඤ්ඤාය සීසෙ අග්ගහෙසි, මච්ඡො නඬිගුට්ඨං වාලෙසි, අථ නං “ජීවති මඤ්ඤෙ”ති විස්සජ්ජෙසි. සක්කො “සාධු සාධු, සක්ඛිස්සසි සීලං රක්ඛතු”න්ති අගමාසි. සා තතො චුතා බාරාණසියං කුම්භකාරගෙහෙ නිබ්බන්ති.

සක්කො “කහං නු බො නිබ්බන්තා”ති තත්ථ නිබ්බන්තභාවං ඤාත්වා සුවණ්ණඵළාලුකානං යානකං පුරෙත්වා මජ්ඣෙ ගාමස්ස මහල්ලකවෙසෙන නිසිදිත්වා “ඵළාලුකාති ගණ්හථ, ඵළාලුකාති ගණ්හථා”ති උග්ගොසෙසි. මනුස්සා ආගන්ත්වා “දෙහි, තාතා”ති ආහංසු. “අහං සීලරක්ඛකානං දමිමි, තුම්මෙහෙ සීලං රක්ඛථා”ති? “මයං සීලං නාම

න ජානාම, මූලෙන දෙහි”ති. “න මය්හං මූලෙන අත්ථො, සීලරක්ඛකානඤ්ඤෙවාහං දමිමි”ති. මනුස්සා “කො වායං ඵලාලුකො”ති පක්කමිංසු. සුජා තං පවත්තිං සුත්වා “මය්හං ආනිතං භවිස්සති”ති චිත්තෙන්වා ගත්ත්වා තං “දෙහි, තාතා”ති ආහ. “සීලං රක්ඛයි, අම්මා”ති? “ආම, රක්ඛාමි”ති. “ඉදං මයා තුය්හමෙව අත්ථාය ආහත”න්ති සද්ධිං යානකෙන ගෙහද්වාරෙ යපෙන්වා පක්කාමි.

සාපි යාවජීවං සීලං රක්ඛත්වා තතො වුතා වෙපචිත්තිස්ස අසුරින්දස්ස ධිතා හුත්වා නිබ්බත්ති, සීලානිසංසෙන අභිරුපා අහොසි. සො තස්සා වයප්පත්තකාලෙ “මය්හං ධිතා අත්තනො චිත්තරුචිතං සාමිකං ගණ්හතු”ති අසුරෙ සන්නිපාතෙසි. සක්කො “කහං නු බො සා නිබ්බත්තා”ති ඔලොකෙන්තො තත්ථ නිබ්බත්තභාවං ඤත්වා “සුජා චිත්තරුචිතං සාමිකං ගණ්හන්ති මං ගණ්හිස්සති”ති අසුරවණ්ණං මාපෙන්වා තත්ථ අගමාසි. සුජං අලඬිකරිත්වා සන්නිපාතට්ඨානං ආනෙන්වා “චිත්තරුචිතං සාමිකං ගණ්හා”ති ආහංසු. සා ඔලොකෙන්ති සක්කං දිස්වා පුබ්බෙපි සිනෙහවසෙන උප්පන්නපෙමෙන මහොසෙන විය අප්ඤ්ඤාත්ථට්ඨනදයා හුත්වා “අයං මෙ සාමිකො”ති වත්වා තස්ස උපරි පුප්ඵදාමං බිපිත්වා අග්ගහෙසි. අසුරා “අම්මාකං රාජා එත්තකං කාලං ධිතු අනුච්ඡවිකං අලභිත්වා ඉදානි ලහති, අයමෙවස්සා ධිතු පිතාමහතො මහල්ලකො අනුච්ඡවිකො”ති ලප්පමානා පක්කමිංසු. සො තං දෙවනගරං ආනෙන්වා අඬිස්සෙය්සානං නාටිකාකොට්ඨං ජෙට්ඨිකං කත්වා යාවතායුකං යත්වා යථාකම්මං ගතො.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා “ඵවං භික්ඛු පුබ්බෙ පණ්ඩිතා දෙවනගරෙ රජ්ජං කාරයමානා අත්තනො ජීවිතං පරිච්ඡන්තාපි පාණානිපාතං න කරිංසු, ත්වං නාම ඵවරුපෙ නියානිකෙ සාසනෙ පබ්බජිත්වා අපරිස්සාවිතං සපාණකං උදකං පිච්ඡස්සි”ති තං භික්ඛුං ගරහිත්වා අනුසන්ධිං සටෙන්වා ජාතකං සමොධානෙසි – “තදා මාතලිසඬිගාහකො ආනන්දො අහොසි, සක්කො පන අහමෙව අහොසි”න්ති.

[32] 2. නච්චජාතකවණ්ණනා කුලාවකජාතකවණ්ණනා පයමා.

රුදං මනුඤ්ඤන්ති ඉදං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො එකං බහුභණ්ඩිකං භික්ඛුං ආරබ්භ කටෙසි. වත්ථු හෙට්ඨා දෙවධම්මජාතකෙ (ජා. 1.1.6) වුත්තසදිසමෙව. සත්ථා තං භික්ඛුං “සච්චං කිර ත්වං භික්ඛු බහුභණ්ඩො”ති පුච්ඡි. “ආම, හන්තෙ”ති. “කිංකාරණා ත්වං භික්ඛු බහුභණ්ඩො ජාතොසි”ති? සො එත්තකං සුත්ථාව කුද්ධො නිවාසනපාරුපනං ඡඩ්ඨෙත්වා “ඉමිනා දානි නිභාරෙන විවරාමි”ති සත්ථු පුරතො නග්ගො අට්ඨාසි. මනුස්සා “ධි ධි”ති ආහංසු. සො තතො පලායිත්වා භීතායාවත්තො. භික්ඛු ධම්මසභායං සන්නිසිත්තා “සත්ථු නාම පුරතො ඵවරුපං කරිස්සති”ති තස්ස අගුණකථං කටෙසු. සත්ථා ආගන්ත්වා “කාය නුත්ථ, භික්ඛවෙ, එතරහි කථාය සන්නිසිත්තා”ති භික්ඛු පුච්ඡි. හන්තෙ, “සො හි නාම භික්ඛු කුම්මාකං පුරතො චතුපරිසමජ්ඣෙ භිරොත්තප්පං පභාය ගාමදාරකො විය නග්ගො යත්වා මනුස්සෙහි ජිගුච්ඡියමානො භීතායාවත්තිත්වා සාසනා පරිභීනො”ති තස්ස අගුණකථාය නිසිත්තාමිහානි. සත්ථා “න, භික්ඛවෙ, ඉදානෙව සො භික්ඛු භිරොත්තප්පාභාවෙන රතනසාසනා පරිභීනො, පුබ්බෙ ඉත්ථීරතනපටිලාභතොපි පරිභීනොයෙවා”ති වත්වා අතීතං ආහරි.

අතීතෙ පයමකප්පෙ චතුප්පදා සීහං රාජානං අකංසු, මච්ඡා ආනන්දමච්ඡං, සකුණා සුවණ්ණහංසං. තස්ස පන සුවණ්ණහංසරාජස්ස ධිතා හංසපොතිකා අභිරුපා අහොසි. සො තස්සා වරං අදාසි, සා අත්තනො චිත්තරුචිතං සාමිකං වාරෙසි. හංසරාජා තස්සා වරං දත්වා හිමවත්තෙ සබ්බෙ සකුණෙ සන්නිපාතාපෙසි, නානප්පකාරා හංසමොරාදයො සකුණගණා සමාගන්ත්වා එකස්මිං මහන්තෙ පාසාණතලෙ සන්නිපතිංසු. හංසරාජා “අත්තනො චිත්තරුචිතං සාමිකං ආගන්ත්වා ගණ්හතු”ති ධිතරං පක්කොසාපෙසි. සා සකුණසඬිසං ඔලොකෙන්ති මණ්වණ්ණගිවං විත්තපෙබුණං මොරං දිස්වා “අයං මෙ සාමිකො හොතු”ති ආරොවෙසි. සකුණසඬිසා මොරං උපසඬිකම්මිත්වා ආහංසු “සම්ම මොර, අයං රාජධිතා එත්තකානං සකුණානං මජ්ඣෙ සාමිකං රොවෙන්ති තයි රුචිං උප්පාදෙසි”ති. මොරො “අප්පාපි තාව මෙ බලං න පස්සති”ති අතිතුට්ඨියා භිරොත්තප්පං භින්දිත්වා තාව මහතො සකුණසඬිසස්ස මජ්ඣෙ පක්ඛෙ පසාරෙන්වා නච්චිතුං ආරහි, නච්චන්තො අප්පට්ච්ඡන්තො අහොසි.

සුවණ්ණහංසරාජා ලප්ථිතො “ඉමස්ස නෙව අප්ඤ්ඤාත්තසමුට්ඨානා හිරි අත්ථි, න බහිද්ධාසමුට්ඨානං ඔත්තප්පං, නාස්ස භින්තභිරොත්තප්පස්ස මම ධිතරං දස්සාමි”ති සකුණසඬිසමජ්ඣෙ ඉමං ගාථමාහ –

32. “රුදං මනුඤ්ඤං රුචිරා ව පිට්ඨි, වෙචරියවණ්ණපනිහා ව ගීවා;
ඛ්‍යාමමත්තානි ව පෙබුණානි, නච්චෙන තෙ ධිතරං නො දදාමි”ති.

තත්ථ රුදං මනුඤ්ඤන්ති ත-කාරස්ස ද-කාරො කතො, රුතං මනාපං, වස්සිතසද්දො මධුරොති අත්ථො. රුචිරා ව පිට්ඨිති පිට්ඨිපි තෙ විත්තා වෙව සොහනා ව. වෙචරියවණ්ණපනිහානි වෙචරියමණ්වණ්ණසදිසා. ඛ්‍යාමමත්තානීති එකඛ්‍යාමප්පමාණානි. පෙබුණානීති පිඤ්ජානි. නච්චෙන තෙ ධිතරං නො දදාමිති භිරොත්තප්පං භින්දිත්වා නච්චිතභාවෙනෙව තෙ ඵවරුපස්ස නිල්ලප්පස්ස ධිතරං නො දදාමිති වත්වා හංසරාජා තස්මිංයෙව පරිසමජ්ඣෙ අත්තනො භාගිනෙය්ස හංසපොතකස්ස ධිතරං අදාසි. මොරො හංසපොතිකං අලභිත්වා ලප්ථිත්වා තතොව උප්පතිත්වා පලායි. හංසරාජාපි අත්තනො වසනට්ඨානමෙව ගතො.

සත්ථා “න, හික්ඛවෙ, ඉදානෙව එස හිරොත්තප්පං හින්දිත්වා රතනසාසනා පරිහීනො, පුබ්බෙපි ඉත්ථීරතනපටිලාභනො පරිහීනොයෙව” ති ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා අනුසන්ධිං සට්ඨන්තවා ජාතකං සමොධානෙසි – “තදා මොරො බහුභණ්ඩිකො අහොසි, භංසරාජා පන අභමෙව අහොසි” න්ති.

[33] 3. සම්මොදමානජාතකවණ්ණනා නව්වජාතකවණ්ණනා දුතියා.

සම්මොදමානාති ඉදං සත්ථා කපිලවත්ථුං උපනිස්සාය නිග්‍රොධාරාමෙ විහරන්තො චුම්බටකකලහං ආරබ්භ කට්ඨෙ. සො කුණාලජාතකෙ (ජා. 2.21.කුණාලජාතක) ආවි භවිස්සති. තදා පන සත්ථා ඤාතකෙ ආමන්තෙත්වා “මහාරාජා ඤාතකානං අඤ්ඤමඤ්ඤං විග්ගහො නාම න යුත්තො, තිරවිජානගතාපි හි පුබ්බෙ සමග්ගකාලෙ පච්චාමිත්තෙ අභිභවිත්වා සොත්ථිං පත්තා යදා විවාදමාපන්නා, තදා මහාවිනාසං පත්තා” ති වත්වා ඤාතිරාජකුලෙහි ආයාචිතො අතීතං ආහරි.

අතීතෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරොන්තෙ බොධිසත්තො වට්ටකයොනියං නිබ්බන්තිත්වා අනෙකවට්ටකසහස්සපරිවාරො අරඤ්ඤෙ පටිවසති. තදා එකො වට්ටකඥ්ඤකො තෙසං වසනට්ඨානං ගන්ත්වා වට්ටකවස්සිතං කත්වා තෙසං සන්නිපතිතභාවං ඤත්වා තෙසං උපරි ජාලං බිපිත්වා පරියන්තෙසු මද්දන්තො සබ්බෙ එකතො කත්වා පච්ඡිං පුරෙත්වා සරං ගන්ත්වා තෙ වික්කිණිත්වා තෙන මූලෙන ජීවිකං කප්පෙති. අට්ඨකදිවසං බොධිසත්තො තෙ වට්ටකෙ ආහ – “අයං සාකුණිකො අම්භාකං ඤාතකෙ විනාසං පාපෙති, අහං එකං උපායං ජානාමි, එතෙස අම්භෙ ගණ්හිතුං න සක්ඛිස්සති, ඉතො දානි පට්ඨාය එතෙන තුම්භාකං උපරි ජාලෙ බිත්තමත්තෙ එකෙකො එකෙකස්මිං ජාලක්ඛිකෙ සිසං යපෙත්වා ජාලං උක්ඛිපිත්වා ඉච්ඡිතට්ඨානං හරිත්වා එකස්මිං කණ්ටකගුම්බෙ පක්ඛිපට්, එවං සන්තෙ හෙට්ඨා තෙන තෙන යානෙන පලායිස්සාමා” ති. තෙ සබ්බෙ “සාධු” ති පටිස්සුණිංසු. දුතියදිවසෙ උපරි ජාලෙ බිත්තෙ තෙ බොධිසත්තෙන චුත්තනයෙනෙව ජාලං උක්ඛිපිත්වා එකස්මිං කණ්ටකගුම්බෙ බිපිත්වා සයං හෙට්ඨාභාගෙන තතො තතො පලායිංසු. සාකුණිකස්ස ගුම්බතො ජාලං මොචෙන්තස්සෙව විකාලො ජාතො, සො තුච්ඡහත්ථොව අගමාසි.

පුනදිවසතො පට්ඨායපි වට්ටකා තට්ඨ කරොන්ති. සොපි යාව සූරියත්ථංඨගමනා ජාලමෙව මොචෙන්තො කිඤ්චි අලහිත්වා තුච්ඡහත්ථොව ගෙහං ගච්ඡති. අට්ඨස්ස හරියා කුප්පිත්වා “ත්වං දිවසෙ දිවසෙ තුච්ඡහත්ථො ආගච්ඡසි, අඤ්ඤම්පි තෙ බහි පොසිතබ්බට්ඨානං අත්ථි මඤ්ඤෙ” ති ආහ. සාකුණිකො “හද්දෙ, මම අඤ්ඤං පොසිතබ්බට්ඨානං නත්ථි, අපිව බො පන තෙ වට්ටකා සමග්ගා හුත්වා වරන්ති, මයා බිත්තමත්තෙ ජාලං ආදාය කණ්ටකගුම්බෙ බිපිත්වා ගච්ඡන්ති, න බො පනෙතෙ සබ්බකාලමෙව සම්මොදමානා විහරිස්සන්ති, ත්වං මා චිත්තයි, යදා තෙ විවාදමාපජ්ජිස්සන්ති, තදා තෙ සබ්බෙව ආදාය තව මුඛං භාසයමානො ආගච්ඡිස්සාමි” ති වත්වා හරියාය ඉමං ගාථමාහ

33. “සම්මොදමානා ගච්ඡන්ති, ජාලමාදාය පක්ඛිනො;
යදා තෙ විවදිස්සන්ති, තදා එහින්ති මෙ වස” න්ති.

තත්ථ යදා තෙ විවදිස්සන්ති යස්මිං කාලෙ තෙ වට්ටකා නානාලද්ධිකා නානාගාහා හුත්වා විවදිස්සන්ති, කලහං කරිස්සන්ති අත්ථො. තදා එහින්ති මෙ වසන්ති තස්මිං කාලෙ සබ්බෙපි තෙ මම වසං ආගච්ඡිස්සන්ති. අථාහං තෙ ගහෙත්වා තව මුඛං භාසෙන්නො ආගච්ඡිස්සාමිති හරියං සමස්සාසෙසි.

කතිපාහස්සෙව පන අවිචයෙන එකො වට්ටකො ගොවරභූමිං ඔතරන්තො අසල්ලක්ඛෙත්වා අඤ්ඤස්ස සීසං අක්කමි, ඉතරො “කො මං සීසෙ අක්කමි” ති කුප්පිං. “අහං අසල්ලක්ඛෙත්වා අක්කමි, මා කුප්පිං” ති චුත්තෙපි කුප්පියෙව. තෙ පුනප්පුනං කට්ඨන්තා “ත්වමෙව මඤ්ඤෙ ජාලං උක්ඛිපසි” ති අඤ්ඤමඤ්ඤං විවාදං කරිංසු. තෙසු විවදන්තෙසු බොධිසත්තො චිත්තෙසි “විවාදකෙ සොත්ථිභාවො නාම නත්ථි, ඉදානෙව තෙ ජාලං න උක්ඛිපිස්සන්ති, තතො මහන්තං විනාසං පාපුණිස්සන්ති, සාකුණිකො ඔකාසං ලභිස්සති, මයා ඉමස්මිං යානෙ න සක්කා වසිතු” න්ති. සො අත්තතො පරිසං ආදාය අඤ්ඤත්ථ ගතො. සාකුණිකොපි බො කතිපාහවිචයෙන ආගන්ත්වා වට්ටකවස්සිතං වස්සිත්වා තෙසං සන්නිපතිතානං උපරි ජාලං බිපි. අට්ඨකො වට්ටකො “තුය්හං කිර ජාලං උක්ඛිපන්තස්සෙව මත්ථකෙ ලොමානි පතිතානි, ඉදානි උක්ඛිපා” ති ආහ. අපරො “තුය්හං කිර ජාලං උක්ඛිපන්තස්සෙව ද්විසු පක්ඛිපෙ පත්තානි පතිතානි, ඉදානි උක්ඛිපා” ති ආහ. ඉති තෙසං “ත්වං උක්ඛිප, ත්වං උක්ඛිපා” ති වදන්තාඤ්ඤෙව සාකුණිකො ජාලං උක්ඛිපිත්වා සබ්බෙව තෙ එකතො කත්වා පච්ඡිං පුරෙත්වා හරියං භාසයමානො ගෙහං අගමාසි.

සත්ථා “එවං මහාරාජා ඤාතකානං කලහො නාම න යුත්තො, කලහො විනාසමූලමෙව හොති” ති ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා අනුසන්ධිං සට්ඨන්තවා ජාතකං සමොධානෙසි – “තදා අපණ්ඩිතවට්ටකො දෙවදන්තො අහොසි, පණ්ඩිතවට්ටකො පන අභමෙව අහොසි” න්ති.

[34] 4. මච්ඡජාතකවණ්ණනා සම්මොදමානජාතකවණ්ණනා තතියා.

න මං සිතං න මං උණ්හන්ති ඉදං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො පුරාණදුතියිකාපලොභනං ආරබ්භ කට්ඨෙසි. තදා හි සත්ථා තං භික්ඛුං “සච්චං කිර ත්වං භික්ඛු උක්කණ්ඨිනොසි”ති පුච්ඡී. “සච්චං, භගවා”ති. “කෙනාසි උක්කණ්ඨාපිතො”ති? “පුරාණදුතියිකා මෙ, භන්තෙ මධුරහත්ථරසා, තං ජභිතුං න සක්කොමී”ති. අථ නං සත්ථා “භික්ඛු එසා ඉත්ථී තච අනත්ථකාරිකා, පුබ්බෙපි ත්වං එතං නිස්සාය මරණං පාපුණන්තො මං ආගමිම මරණා මුත්තො”ති වත්වා අතීතං ආහරි.

අතීතෙ බාරාණසියං බුහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරොන්තෙ බොධිසත්තො තස්ස පුරොහිතො අහොසි. තදා කෙවට්ටා නදියං ජාලං බිපිංසු. අටෙකො මහාමච්ඡො රතිවසෙන අත්තනො මච්ඡියා සද්ධිං කීළමානො ආගච්ඡති. තස්ස සා මච්ඡි පුරතො ගච්ඡමානා ජාලගන්ධං සායින්වා ජාලං පරිහරමානා ගතා. සො පන කාමගිද්ධො ලොලමච්ඡො ජාලකුච්ඡිමෙව පවිට්ඨො. කෙවට්ටා තස්ස ජාලං පවිට්ඨභාවං ඤත්වා ජාලං උක්ඛිපින්වා මච්ඡං ගහෙත්වා අමාරොත්ථාව වාලිකාපිට්ඨෙ බිපින්වා “ඉමං අභිගාරෙසු පවිත්ථා බාදිස්සාමා”ති අභිගාරෙ කරොන්ති, සුලං තච්ඡෙත්ති. මච්ඡො “එතං අභිගාරතාපනං වා සුලච්ඡිකුන්තං වා අඤ්ඤං වා පන දුක්ඛං න මං කිලමෙති, යං පනෙසා මච්ඡි ‘අඤ්ඤං සො නුන රතියා ගතො’ති මයි දොමනස්සං ආපජ්ජති, තමෙව මං බාධති”ති පරිදෙවමානො ඉමං ගාථමාහ –

34. “න මං සිතං න මං උණ්හං, න මං ජාලස්මි බාධනං;
යඤ්ච මං මඤ්ඤතෙ මච්ඡි, අඤ්ඤං සො රතියා ගතො”ති.

තත්ථ න මං සිතං න මං උණ්හන්ති මච්ඡානං උදකා නිභට්ඨකාලෙ සිතං හොති, තස්මිං විගතෙ උණ්හං හොති, තදුභයමිපි සන්ධාය “න මං සිතං න මං උණ්හං බාධති”ති පරිදෙවති. යමිපි අභිගාරෙසු පවිච්ඡාමුලකං දුක්ඛං භවිස්සති, තමිපි සන්ධාය “න මං උණ්හං”න්ති පරිදෙවතෙව. න මං ජාලස්මි බාධනන්ති යමිපි මෙ ජාලස්මිං බාධනං අහොසි, තමිපි මං න බාධෙතිති පරිදෙවති. “යඤ්ච ම”න්තිආදියු අයං පිණ්ඩත්ථො – සා මච්ඡි මම ජාලෙ පතිතස්ස ඉමෙහි කෙවට්ටෙහි ගතිතභාවං අපානන්ති මං අපස්සමානා “සො මච්ඡො ඉදානි අඤ්ඤං මච්ඡිං කාමරතියා ගතො භවිස්සති”ති වින්තෙති, තං තස්සා දොමනස්සප්පත්තාය වින්තනං මං බාධතිති වාලිකාපිට්ඨෙ නිපන්තො පරිදෙවති.

තස්මිං සමයෙ පුරොහිතො දාසපරිවුතො න්භානත්ථාය නදීතීරං ආගතො. සො පන සබ්බරුතඤ්ඤා හොති. තෙනස්ස මච්ඡපරිදෙවනං සුත්වා එතදහොසි “අයං මච්ඡො කිලෙසවසෙන පරිදෙවති, එවං ආතුරචිත්තො බො පනෙස මියමානො නිරයෙයෙව නිබ්බත්තිස්සති, අහමස්ස අවස්සයො භවිස්සාමී”ති කෙවට්ටානං සන්තිකං ගන්ත්වා “අමිහො තුමිහෙ අමිහාකං එකදිවසමිපි බාසඤ්ජනත්ථාය මච්ඡං න දෙථා”ති ආහ. කෙවට්ටා “කිං වදෙථ, සාමී, තුමිහාකං රුච්චනකමච්ඡං ගණ්හින්වා ගච්ඡථා”ති ආහංසු. “අමිහාකං අඤ්ඤන කම්මං නත්ථී, ඉමඤ්ඤෙව දෙථා”ති. “ගණ්හථ සාමී”ති. බොධිසත්තො තං උහොහි භත්ථෙහි ගහෙත්වා නදීතීරෙ නිසීදින්වා “අමිහො මච්ඡ, සච්ච තාහං අජ්ජ න පස්සෙයාං, ජීවිතක්ඛයං පාපුණෙයාසි, ඉදානි ඉතො පටියාය මා කිලෙසවසිකො අහොසි”ති ඔවදින්වා උදකෙ විස්සජ්ජෙත්වා න්භන්වා නගරං පාවිසි.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරින්වා සච්චානි පකාසෙසි, සච්චපරියොසානෙ උක්කණ්ඨිනභික්ඛු සොතාපත්තිඵලෙ පතිට්ඨාසි. සත්ථාපි අනුසන්ධිං සටෙත්වා ජාතකං සමොධානෙසි – “තදා මච්ඡි පුරාණදුතියිකා අහොසි, මච්ඡො උක්කණ්ඨිනභික්ඛු පුරොහිතො පන අහමෙව අහොසි”න්ති.

[35] 5. වට්ටකජාතකවණ්ණනා මච්ඡජාතකවණ්ණනා වතුත්ථා.

සන්ති පක්ඛා අපනනාති ඉදං සත්ථා මගධෙසු වාරිකං වරමානො දාවග්ගිනිබ්බානං ආරබ්භ කට්ඨෙසි. එකස්මිඤ්ඤි සමයෙ සත්ථා මගධෙසු වාරිකං වරමානො අඤ්ඤතරස්මිං මගධගාමකෙ පිණ්ඩාය වරින්වා පච්ඡාහන්තං පිණ්ඩපාතපටික්කන්තො භික්ඛුගණපරිවුතො මග්ගං පටිපජ්ජී. තස්මිං සමයෙ මහාධාහො උට්ඨහි, පුරතො ව පච්ඡතො ව බහු භික්ඛු දිස්සන්ති, සොපි බො අග්ගි එකධුමො එකජාලො හුත්වා අවත්ථරමානො ආගච්ඡතෙව. තත්ථෙකෙ පුට්ඨජනභික්ඛු මරණභයහීනා “පටග්ගිං දස්සාම, තෙන දඩ්ඨට්ඨානං ඉතරො අග්ගි න ඔත්ථරිස්සති”ති අරණ්ඝහීනං නිහරින්වා අග්ගිං කරොන්ති. අපරෙ ආහංසු “ආවුසො, තුමිහෙ කිං නාම කරොථ, ගගනමජ්ඣෙ ධීතං වන්දමණ්ඩලං, පාචිතලොකධාතුතො උග්ගච්ඡන්තං සහස්සරංසිපට්මණ්ඩිතං සූරියමණ්ඩලං, වෙලාය තීරෙ ධීතා සමුද්දං, සිනෙරුං නිස්සාය ධීතා සිනෙරුං අපස්සන්තා විය සදෙවකෙ ලොකෙ අග්ගපුග්ගලං අත්තනා සද්ධිං ගච්ඡන්තමෙව සම්මාසම්මුද්ධං අනොලොකෙත්වා ‘පටග්ගිං දෙමා’ති වදථ, බුද්ධබලං නාම න ජානාථ, එථ සත්ථු සන්තිකං ගම්ස්සාමා”ති. තෙ පුරතො ව පච්ඡතො ව ගච්ඡන්තා සබ්බෙපි එකතො හුත්වා දසබලස්ස සන්තිකං අගමංසු. සත්ථා මහාභික්ඛුසඨිසපරිවාරො අඤ්ඤතරස්මිං පදෙසෙ අට්ඨාසි. දාවග්ගි අභිභවන්තො විය විරවන්තො ආගච්ඡති. ආගන්ත්වා තථාගතස්ස ධීතට්ඨානං පත්වා තස්ස පදෙසස්ස සමන්තා සොළසකරිසමන්තට්ඨානං පත්තො උදකෙ ඔපිලාපිතතිණුක්කා විය නිබ්බායි, විනිබ්බෙධතො ද්වන්තිංසකරිසමන්තට්ඨානං අවත්ථරිතුං නාසක්ඛි.

භික්ඛු සත්ථු ගුණකථං ආරහිංසු – “අහො බුද්ධානං ගුණා නාම, අයඤ්ඤි නාම අවෙනතො අග්ගි බුද්ධානං ධීතට්ඨානං අවත්ථරිතුං න සක්කොති, උදකෙ තිණුක්කා විය නිබ්බායති, අහො බුද්ධානං ආනුභාවො නාමා”ති. සත්ථා තෙසං කථං සුත්වා “න, භික්ඛවෙ, එතං එතරහි මය්හං බලං, යං ඉමං භූමිප්පදෙසං පත්වා එස අග්ගි නිබ්බායති. ඉදං පන මය්හං පොරාණකසච්චබලං. ඉමස්මිඤ්ඤි පදෙසෙ සකලමිපි ඉමං කප්පං අග්ගි න ජලිස්සති, කප්පට්ඨියපාටිහාරියං

නාමෙන”න්ති ආහ. අපායස්මා ආනන්දො සත්ථු නිසිදනත්ථාය වතුග්ගුණං සඬ්ඝාටිං පඤ්ඤපෙසි, නිසිදි සත්ථා පල්ලඬ්ඝං ආභුජිත්වා. භික්ඛුසඬ්ඝොපි තථාගතං චන්දිත්වා පරිවාරෙත්වා නිසිදි. අප් සත්ථා “ඉදං තාව, භන්තෙ, අමිහාකං පාකටං, අතිතං පටිච්ඡන්තං, තං නො පාකටං කරොමා”ති භික්ඛුහි ආයාචිතො අතිතං ආහරි.

අතීතෙ මගධරට්ඨෙ තස්මිංයෙව පදෙසෙ බොධිසත්තො වට්ටකයොනියං පටිසන්ධිං ගහෙත්වා මාතුකුච්ඡිතො ජාතො අණ්ඩකොසං පදාලෙන්වා නික්ඛන්තකාලෙ මහාගෙණ්ඩුකප්පමාණො වට්ටකපොතකො අහොසි. අප් නං මාතෘපිතරො කුලාවකෙ නිපජ්ජාපෙත්වා මුඛතුණ්ඩකෙන ගොවරං ආහරිත්වා පොසෙත්ති. තස්ස පක්ඛෙ පසාරෙත්වා ආකාසෙ ගමනබලං වා පාදෙ උක්ඛිපිත්වා ථලෙ ගමනබලං වා නත්ථී. තඤ්ච පදෙසං සංවච්ඡරෙ සංවච්ඡරෙ දාවග්ගි ගණ්හාති, සො තස්මිම්පි සමයෙ මහාරවං රචන්තො තං පදෙසං ගණ්හි, සකුණසඬ්ඝා අත්තනො අත්තනො කුලාවකෙහි නික්ඛමිත්වා මරණභයහීනා විරචන්තා පලායන්ති, බොධිසත්තස්සපි මාතෘපිතරො මරණභයහීනා බොධිසත්තං ඡඩ්ඛෙත්වා පලායිංසු. බොධිසත්තො කුලාවකෙ නිපන්තකොව ගීවං උක්ඛිපිත්වා අවන්ථරිත්වා ආගච්ඡන්තං අග්ගිං දිස්වා චින්තෙසි “සචෙ මය්හං පක්ඛෙ පසාරෙත්වා ආකාසෙන ගමනබලං භවෙය්‍ය, උප්පතිත්වා අඤ්ඤත්ථ ගච්ඡෙය්‍යං. සචෙ පාදෙ උක්ඛිපිත්වා ගමනබලං භවෙය්‍ය, පදවාරෙන අඤ්ඤත්ථ ගච්ඡෙය්‍යං. මාතෘපිතරොපි බො මෙ මරණභයහීනා මං එකකං පහාය අත්තානං පරිත්තායන්තා පලාතා. ඉදානි මෙ අඤ්ඤං පටිසරණං නත්ථී, අතාණොමිහි අසරණො, කිං නු බො අජ්ජ මයා කාතුං වට්ටති”ති.

අප්ස්ස එතදහොසි “ඉමස්මිං ලොකෙ සීලගුණො නාම අත්ථී, සච්චගුණො නාම අත්ථී, අතීතෙ පාරමීයො පුරෙත්වා බොධිමුලෙ නිසිදිත්වා අභිසම්බුද්ධා සීලසමාධිපඤ්ඤාවිමුත්තිවිමුත්තිඤ්ඤාණදස්සනසම්පන්නා සච්චානුද්දයකාරුඤ්ඤබන්තිසමන්තාගතා සබ්බසත්තෙසු සමප්පවත්තමෙත්තාභාවනා සබ්බඤ්ඤබුද්ධා නාම අත්ථී, තෙහි ච පටිච්චදා ධම්මගුණා නාම අත්ථී, මයි වාපි එකං සච්චං අත්ථී, සංචිජ්ජමානො එකො සභාවධම්මො පඤ්ඤායති, තස්මා අතීතෙ බුද්ධෙ චෙව තෙහි පටිච්චදගුණෙ ච ආච්ඡෙත්වා මයි විජ්ජමානං සච්චසභාවධම්මං ගහෙත්වා සච්චකිරියං කත්වා අග්ගිං පටික්කමාපෙත්වා අජ්ජ මයා අත්තනො චෙව සෙසසකුණානඤ්ච සොත්ථිභාවං කාතුං වට්ටති”ති. තෙන වුත්තං –

“අත්ථී ලොකෙ සීලගුණො, සච්චං සොචෙය්‍යනුද්දයා;
තෙන සච්චෙන කාහාමි, සච්චකිරියමනුත්තරං.

“ආච්ඡෙත්වා ධම්මබලං, සරිත්වා පුබ්බකෙ ජීනෙ;
සච්චබලමචස්සාය, සච්චකිරියමකාසහ”න්ති. (වරියා. 3.79-80);

අප් බොධිසත්තො අතීතෙ පරිනිබ්බූතානං බුද්ධානං ගුණෙ ආච්ඡෙත්වා අත්තනි විජ්ජමානං සච්චසභාවං ආරබ්භ සච්චකිරියං කරොත්තො ඉමං ගාථමාහ –

35. “සන්ති පක්ඛා අපතනා, සන්ති පාදා අවඤ්චනා;
මාතෘපිතා ච නික්ඛන්තා, ජාතචෙද පටික්කමා”ති.

තත්ථ සන්ති පක්ඛා අපතනාති මය්හං පක්ඛා නාම අත්ථී උපලබ්භන්ති, නො ච බො සක්කා එතෙහි උප්පතිතුං ආකාසෙන ගන්තුන්ති අපතනා. සන්ති පාදා අවඤ්චනාති පාදාපි මෙ අත්ථී, තෙහි පන වඤ්චිතුං පදවාරගමනෙන ගන්තුං න සක්කාති අවඤ්චනා. මාතෘපිතා ච නික්ඛන්තාති යෙ ච මං අඤ්ඤත්ථ නෙය්‍යුං, තෙපි මරණභයෙන මාතෘපිතරො නික්ඛන්තා. ජාතචෙදානි අග්ගිං ආලපති. සො හි ජාතොව චෙදයති පඤ්ඤායති, තස්මා “ජාතචෙදො”ති වුවිචති. පටික්කමාති පටිගච්ඡ නිවත්තාති ජාතචෙදං ආණාපෙති.

ඉති මහාසත්තො “සචෙ මය්හං පක්ඛානං අත්ථිභාවො, තෙ ච පසාරෙත්වා ආකාසෙ අපතනභාවො, පාදානං අත්ථිභාවො, තෙ ච උක්ඛිපිත්වා අවඤ්චනභාවො, මාතෘපිතූනං මං කුලාවකෙයෙව ඡඩ්ඛෙත්වා පලාතභාවො ච සච්චො සභාවභූතොයෙව, ජාතචෙද, එතෙන සච්චෙන ත්වං ඉතො පටික්කමා”ති කුලාවකෙ නිපන්තකොව සච්චකිරියං අකාසි. තස්ස සහ සච්චකිරියාය සොළසකරිසමත්තෙ යානෙ ජාතචෙදො පටික්කමි. පටික්කමන්තො ච න ක්කියමානොව අඤ්ඤං ගතො, උදකෙ පන ඔපිලාපිතා උක්කා විය තත්ථෙව නිබ්බායි. තෙන වුත්තං –

“සහ සච්චෙ කතෙ මය්හං, මහාපජ්ජලිතො සිඬි;
චජ්ජෙසි සොළස කරිසානි, උදකං පත්වා යථා සිඬි”ති. (වරියා. 3.82);

තං පන යානං සකලෙපි ඉමස්මිං කප්පෙ අග්ගිනා අනභිභවනීයත්තා කප්පට්ඨියපාටිභාරියං නාම ජාතං. එවං බොධිසත්තො සච්චකිරියං කත්වා ජීවිතපරියොසානෙ යථාකම්මං ගතො.

සත්ථා “න, භික්ඛවෙ, ඉමස්ස වනස්ස අග්ගිනා අනජ්ඣොත්ථරණං එතරහි මය්හං බලං, පොරාණං පනෙනං වට්ටපොතකකාලෙ මය්හමෙව සච්චබල”න්ති ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා සච්චානි පකාසෙසි. සච්චපරියොසානෙ කෙචි සොතාපන්නා අහෙසුං, කෙචි සකදාගාමීනො, කෙචි අනාගාමීනො, කෙචි අරහත්තං පත්තාති. සත්ථාපි

අනුසන්ධි සටන්වා ජාතක සමොධානෙසි – “තදා මාතෘපිතරො එතරහි මාතෘපිතරොව අහෙසුං, වට්ටකරාජා පන අහමෙව අහොසි”න්ති.

[36] 6. සකුණජාතකවණ්ණනා වට්ටකජාතකවණ්ණනා පඤ්චමා.

යං නිස්සිතාති ඉදං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො දඩ්ඨපණ්ණසාලං භික්ඛුං ආරබ්භ කට්ඨෙ. එකො කිර භික්ඛු සත්ථු සන්තිකෙ කම්මට්ඨානං ගහෙන්වා ජෙනවනතො නික්ඛම්ම කොසලෙසු එකං පච්චන්තගාමං නිස්සාය එකස්මිං අරඤ්ඤසෙනාසනෙ වසති. අට්ඨස්ස පට්ඨමාසෙයෙව පණ්ණසාලා ධස්භිත්ථං. සො “පණ්ණසාලා මෙ දඩ්ඨා, දුක්ඛං වසාමි”ති මනුස්සානං ආවික්ඛි. මනුස්සා “ඉදානි නො ඛෙන්තං පරිසුක්ඛං, කෙදාරෙ පායෙන්වා කරස්සාම”, තස්මිං පායිතෙ “බිජං වපින්වා”, බිජෙ වුත්තෙ “වතිං කත්වා”, වතියා කතාය “නිද්දායින්වා, ලායින්වා, මද්දින්වා”ති එවං තං කම්මං අපදිසන්තායෙව තෙමාසං චිත්තාමෙසුං. සො භික්ඛු තෙමාසං අප්පකොකාසෙ දුක්ඛං වසන්තො කම්මට්ඨානං වඩ්ඪෙත්වා විසෙසං නිබ්බන්තෙතුං නාසක්ඛි. පචාරෙන්වා පන සත්ථු සන්තිකං ගන්ත්වා වන්දින්වා එකමන්තං නිසීදි. සත්ථා තෙන සද්ධිං පටිසන්ථාරං කත්වා “කිං භික්ඛු සුඛෙන වස්සංවුත්ථොසි, කම්මට්ඨානං තෙ මත්ථකං පත්ත”න්ති පුච්ඡි. සො තං පචත්තිං ආවික්ඛිත්වා “සෙනාසනසප්පායස්ස මෙ අභාවෙන කම්මට්ඨානං මත්ථකං න පත්ත”න්ති ආහ. සත්ථා “පුබ්බෙ භික්ඛු තිරච්ඡානගතාපි අත්තනො සප්පායාසප්පායං ජානිංසු, ත්වං කස්මා න අඤ්ඤාසි”ති වත්වා අතීතං ආහරි.

අතීතෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙන්තෙ බොධිසත්තො සකුණයොනියං නිබ්බන්තිත්වා සකුණසඬ්ඨපරිවුතො අරඤ්ඤායතනෙ සාධාවිට්ඨපසම්පන්නං මහාරුක්ඛං නිස්සාය වසති. අට්ඨකදිවසං තස්ස රුක්ඛස්ස සාධාසු අඤ්ඤමඤ්ඤං සංසන්තිසු වුණ්ණං පතති, ධුමො උට්ඨාති. තං දිස්වා බොධිසත්තො චිත්තෙසි “ඉමා ද්වෙ සාධා එවං සංසමානා අග්ගිං විස්සප්පෙස්සන්ති, සො පතිත්වා පුරාණපණ්ණානි ගණ්ඨිස්සති, තතො පට්ඨාය ඉමම්පි රුක්ඛං ඤාපෙස්සති, න සක්කා ඉධ අම්හෙහි වසිතුං, ඉතො පලායින්වා අඤ්ඤත්ථ ගන්තුං වට්ටති”ති. සො සකුණසඬ්ඨස්ස ඉමං ගාමාහ –

36. “යං නිස්සිතා ජගතිරුහං විහඬගමා, ස්වායං අග්ගිං පමුඤ්චති;
දිසා හජථ වක්කඬගා, ජාතං සරණතො භය”න්ති.

තත්ථ ජගතිරුහන්ති ජගති වුවචති පථවී, තත්ථ ජාතත්තා රුක්ඛො “ජගතිරුහො”ති වුවචති. විහඬගමාති විහං වුවචති ආකාසං, තත්ථ ගමනතො පක්ඛි “විහඬගමා”ති වුවචන්ති. දිසා හජථාති ඉමං රුක්ඛං මුඤ්චින්වා ඉතො පලායන්තා වතස්සො දිසා හජථ. වක්කඬගාති සකුණො ආලපති. තෙ හි උත්තමධිගං ගලං කදාචි කදාචි වඩ්ඪකං කරොන්ති, තස්මා “වක්කඬගා”ති වුවචන්ති. වඩ්ඪා වා තෙසං උභොසු පස්සෙසු පක්ඛා ජාතාති වක්කඬගා. ජාතං සරණතො භයන්ති අම්භාකං අවස්සයරුක්ඛතොයෙව භයං නිබ්බන්තං, එථ අඤ්ඤත්ථ ගච්ඡාමාති.

බොධිසත්තස්ස වචනකරා පණ්ඩිතසකුණො තෙන සද්ධිං එකප්පහාරෙනෙව උප්පතිත්වා අඤ්ඤත්ථ ගතා. යෙ පන අපණ්ඩිතා, තෙ “එවමෙව එස බින්දුමත්තෙ උදකෙ කුම්භීලෙ පස්සති”ති තස්ස වචනං අග්ගහෙන්වා තත්ථෙව වසිංසු. තතො න චිරස්සෙව බොධිසත්තෙන චිත්තිතාකාරෙනෙව අග්ගි නිබ්බන්තිත්වා තං රුක්ඛං අග්ගහෙසි. ධුමෙසු ව ජාලාසු ව උට්ඨිතාසු ධුමන්ධා සකුණො අඤ්ඤත්ථ ගන්තුං නාසක්ඛිංසු, අග්ගිම්භි පතිත්වා පතිත්වා විනාසං පාපුණ්ණි.

සත්ථා “එවං භික්ඛු පුබ්බෙ තිරච්ඡානගතාපි රුක්ඛග්ගෙ වසන්තා අත්තනො සප්පායාසප්පායං ජානන්ති, ත්වං කස්මා න අඤ්ඤාසි”ති ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරින්වා සච්චාති පකාසෙසි. සච්චපරියොසානෙ සො භික්ඛු සොනාපත්තිඵලෙ පතිට්ඨිතො. සත්ථාපි අනුසන්ධි සටන්වා ජාතක සමොධානෙසි – “තදා බොධිසත්තස්ස වචනකරා සකුණො බුද්ධපරියා අහෙසුං, පණ්ඩිතසකුණො පන අහමෙව අහොසි”න්ති.

[37] 7. තිත්තිරජාතකවණ්ණනා සකුණජාතකවණ්ණනා ඡට්ඨා.

යෙ වුඩ්ඪමපවායන්තිති ඉදං සත්ථා සාවත්ථිං ගච්ඡන්තො සාරිපුත්තත්ථෙරස්ස සෙනාසනපට්ඨාහනං ආරබ්භ කට්ඨෙ. අනාට්ඨිණ්ඩිකෙන හි විහාරං කාරෙන්වා දුතෙ පෙසිතෙ සත්ථා රාජගහා නික්ඛම්ම වෙසාලිං පත්වා තත්ථ යථාහිරන්තං විහරින්වා “සාවත්ථිං ගම්ස්සාමි”ති මග්ගං පටිපජ්ජි. තෙන ව සමයෙන ඡබ්බග්ගියානං අත්තෙවාසිකා පුරතො පුරතො ගන්ත්වා ථෙරානං සෙනාසනෙසු අග්ගහිතෙස්වෙව “ඉදං සෙනාසනං අම්භාකං උප්ප්ඤායස්ස, ඉදං ආවරියස්ස, ඉදං අම්භාකමෙව හවිස්සති”ති සෙනාසනානි පලිඬුන්ධෙත්ති. පච්ඡා ආගතා ථෙරා සෙනාසනානි න ලහන්ති. සාරිපුත්තත්ථෙරස්සාපි අත්තෙවාසිකා ථෙරස්ස සෙනාසනං පරියෙසන්තා න ලභිංසු. ථෙරො සෙනාසනං අලහන්තො සත්ථු සෙනාසනස්ස අවිදුරෙ එකස්මිං රුක්ඛමුලෙ නිසප්පාය ව වඩ්ඪකමෙන ව රත්තිං චිත්තාමෙසි. සත්ථා පච්චුසසමයෙ නික්ඛම්න්වා උක්කාසි, ථෙරොපි උක්කාසි. “කො එසො”ති? “අහං, හත්තෙ, සාරිපුත්තො”ති. “සාරිපුත්ත, ඉමාය වෙලාය ඉධ කිං කරොසි”ති? “සො තං පචත්තිං ආරොවෙසි”. සත්ථා ථෙරස්ස වචනං සුත්වා “ඉදානි තාච මයි ජීවන්තෙයෙව භික්ඛු අඤ්ඤමඤ්ඤං අගාරවා අපතිස්සා විහරන්ති, පරිනිබ්බුතෙ කිං නු බො කරස්සන්ති”ති ආවජ්ජෙන්තස්ස ධම්මසංවෙගො උදපාදි.

සෞ පහාතය රත්තියා හික්බසසං සන්නිපාතාපේත්වා හික්බු පුච්ඡි “සච්චං කිර, හික්බවෙ, ඡබ්බග්ගියා හික්බු පුරතො පුරතො ගත්ත්වා ථෙරානං හික්බුනං සෙනාසනං පටිබාහන්ති”ති. “සච්චං, හගවා”ති? තතො ඡබ්බග්ගියෙ ගරහිත්වා ධම්මිං කථං කත්වා හික්බු ආමන්තෙසි “කො භු ඛො, හික්බවෙ, අග්ගාසනං අග්ගොදකං අග්ගපිණ්ඩං අරහති”ති? එකච්චෙ “ඛන්තියකුලා පබ්බජිතො”ති ආභංසු, එකච්චෙ “බ්‍රාහ්මණකුලා, ගහපතිකුලා පබ්බජිතො”ති, අපරෙ “විනයධරො, ධම්මකථිකො, පයමස්ස ක්කුන්තස්ස ලාභී, දුතියස්ස, තතියස්ස, චතුත්ථස්ස ක්කුන්තස්ස ලාභී”ති. අපරෙ “සොතාපන්නො, සකදාගාමී, අනාගාමී, අරහා, තෙවිජ්ජො, ඡළහික්ඤ්ඤො”ති ආභංසු. එවං තෙහි හික්බුහි අත්තනො අත්තනො රුච්චසෙන අග්ගාසනාදිරහානං කථිතකාලෙ සත්ථා ආභ – “න, හික්බවෙ, මය්හං සාසනෙ අග්ගාසනාදීනි පත්වා ඛන්තියකුලා පබ්බජිතො පමාණං, න බ්‍රාහ්මණකුලා පබ්බජිතො, න ගහපතිකුලා පබ්බජිතො, න විනයධරො, න සුත්තන්තිකො, න ආභිධම්මිකො, න පයමස්ස ක්කුන්තාදිලාභිනො, න සොතාපන්නාදයො පමාණං, අප ඛො, හික්බවෙ, ඉමස්මිං සාසනෙ යථාචුඩ්ඨං අභිවාදනං පච්චුට්ඨානං අක්ඤ්ජලිකම්මං සාමීචිකම්මං කාතබ්බං, අග්ගාසනං අග්ගොදකං අග්ගපිණ්ඩො ලද්ධබ්බො. ඉදමෙත්ථ පමාණං. තස්මා චුඩ්ඨතරො හික්බු එතෙසං අනුච්ඡවිකො. ඉදානි ඛො පන, හික්බවෙ, සාරිපුත්තො මය්හං අග්ගසාවකො අනුධම්මවක්කප්පත්තකො මමානන්තරං සෙනාසනං ලද්ධං අරහති, සො ඉමං රත්තිං සෙනාසනං අලහන්නො රුක්ඛමුලෙ චීනිනාමෙසි, තුම්හෙ ඉදානෙව එවං අගාරවා අපතිස්සා, ගච්ඡන්තෙ ගච්ඡන්තෙ කාලෙ කිත්ති කත්වා විහරිස්සථා”ති. අප් නෙසං ඔවාදදානත්ථාය “පුබ්බෙ, හික්බවෙ, තිරච්ඡානගතාපි ‘න ඛො පනෙතං අමිහාකං පතිරුපං, යං මයං අක්ඤ්ඤමක්ඤ්ඤං අගාරවා අපතිස්සා අසභාගචුත්තිනො විහරෙය්‍යාම, අමිහෙසු මහල්ලකතරං ජානිත්වා තස්ස අභිවාදනාදීනි කරිස්සාමා’ති සාධුකං විමංසිත්වා ‘අයං නො මහල්ලකො’ති ක්කත්වා තස්ස අභිවාදනාදීනි කත්වා දෙවපථං පුරයමානා ගතා”ති වත්වා අතීතං ආහරි.

අතීතෙ හිමවන්තප්පදෙසෙ එකං මහානිග්‍රොධං උපනිස්සාය තයො සභායා විහරිංසු – තිත්තිරො, මක්කටො, හත්ථිති. තෙ අක්ඤ්ඤමක්ඤ්ඤං අගාරවා අපතිස්සා අසභාගචුත්තිනො අහෙසුං. අප් නෙසං එතදහොසි “න යුත්තං අමිහාකං එවං විහරිතුං, යංනුන මයං යො නො මහල්ලකතරො, තස්ස අභිවාදනාදීනි කරොන්තා විහරෙය්‍යාමා”ති. “කො පන නො මහල්ලකතරො”ති විත්තෙන්තා එකදිවසං “අත්ථෙසො උපායො”ති තයොපි ජනා නිග්‍රොධමුලෙ නිසිදිත්වා තිත්තිරො ව මක්කටො ව හත්ථිං පුච්ඡිංසු “සම්ම හත්ථි, ත්ථං ඉමං නිග්‍රොධරුක්ඛං කීවස්පමාණකාලතො පටියාය ජානාමි”ති? සො ආභ “සම්මා, අහං තරුණපොතකකාලෙ ඉමං නිග්‍රොධගච්ඡං අන්තරසත්ථිසු කත්වා ගච්ඡාමි, අවත්ථරිත්වා ධීතකාලෙ ව පන මෙ එතස්ස අග්ගසාධා නාහිං සට්ඨෙති, එවාහං ඉමං ගච්ඡකාලතො පටියාය ජානාමි”ති පුන උභොපි ජනා පුරිමනෙයෙනෙව මක්කටං පුච්ඡිංසු. සො ආභ “අහං සම්මා මක්කටච්ඡාපකො සමානො භූමියං නිසිදිත්වා ගීවං අනුක්ඛිත්ථාව ඉමස්ස නිග්‍රොධපොතකස්ස අග්ගභික්ඛුරෙ බාදාමි, එවාහං ඉමං බුද්දකකාලතො පටියාය ජානාමි”ති. අප් ඉතරෙ උභොපි පුරිමනෙයෙනෙව තිත්තිරං පුච්ඡිංසු. සො ආභ “සම්මා, පුබ්බෙ අසුකස්මිං නාම යානෙ මහානිග්‍රොධරුක්ඛො අහොසි, අහං තස්ස ඵලානි බාදිත්වා ඉමස්මිං යානෙ වච්චං පාතෙසිං, තතො එස රුක්ඛො ජානො, එවාහං ඉමං අජාතකාලතො පටියාය ජානාමි, තස්මා අහං තුම්හෙහි ජාතියා මහල්ලකතරො”ති.

එවං චුත්තෙ මක්කටො ව හත්ථි ව තිත්තිරපණ්ඩිතං ආභංසු “සම්ම, ත්ථං අමිහෙහි මහල්ලකතරො, ඉතො පටියාය මයං තව සක්කාරගරුකාරමානනවන්දනපුජනානි වෙව අභිවාදනපච්චුට්ඨානඅක්ඤ්ජලිකම්මසාමීචිකම්මානි ව කරිස්සාම, ඔවාදෙ ව තෙ යස්සාම, ත්ථං පන ඉතො පටියාය අමිහාකං ඔවාදානුසාසනිං දදෙය්‍යාමි”ති. තතො පටියාය තිත්තිරො තෙසං ඔවාදං අදාසි, සීලෙසු පතිට්ඨාපෙසි, සයම්පි සීලානි සමාදියි. තෙ තයොපි ජනා පක්ඤ්චසු සීලෙසු පතිට්ඨාය අක්ඤ්ඤමක්ඤ්ඤං සගාරවා සප්පතිස්සා සභාගචුත්තිනො හුත්වා ජීවිතපරියොසානෙ දෙවලොකපරායණා අහෙසුං. තෙසං තිණ්ණං සමාදානං තිත්තිරියං බ්‍රහ්මචරියං නාම අහොසි.

තෙ හි නාම, හික්බවෙ, තිරච්ඡානගතා අක්ඤ්ඤමක්ඤ්ඤං සගාරවා සප්පතිස්සා විහරිංසු, තුම්හෙ එවං ස්වාඛාතෙ ධම්මවිනයෙ පබ්බජිත්වා කස්මා අක්ඤ්ඤමක්ඤ්ඤං අගාරවා අපතිස්සා විහරං. අනුජානාමි, හික්බවෙ, ඉතො පටියාය තුම්හාකං යථාචුඩ්ඨං අභිවාදනං පච්චුට්ඨානං අක්ඤ්ජලිකම්මං සාමීචිකම්මං, යථාචුඩ්ඨං අග්ගාසනං අග්ගොදකං අග්ගපිණ්ඩං, න ඉතො පටියාය ව නවකතරෙන චුඩ්ඨතරො සෙනාසනෙන පටිබාහිතබ්බො, යො පටිබාහෙය්‍යා, ආපත්තිදුක්ඛකටස්සානි එවං සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා අභිසම්බුද්ධො හුත්වා ඉමං ගාථමාහ –

37. “යෙ චුඩ්ඨමපවායන්ති, නරා ධම්මස්ස කොවිදා;
දිට්ඨෙව ධම්මෙ පාසංසා, සම්පරායෙ ව සුග්ගති”ති.

තත්ථ යෙ චුඩ්ඨමපවායන්ති ජාතිචුඩ්ඪො, වයොචුඩ්ඪො, ගුණචුඩ්ඪොති තයො චුඩ්ඪා. තෙසු ජාතිසම්පන්නො ජාතිචුඩ්ඪො නාම, වයෙ ධීතො වයොචුඩ්ඪො නාම, ගුණසම්පන්නො ගුණචුඩ්ඪො නාම. තෙසු ගුණසම්පන්නො වයොචුඩ්ඪො ඉමස්මිං යානෙ “චුඩ්ඪො”ති අධිප්පෙතො. අපවායන්ති ජෙට්ඨාපවායිකකම්මෙන පුපේන්ති. ධම්මස්ස කොවිදාති ජෙට්ඨාපවායනධම්මස්ස කොවිදා කුසලා. දිට්ඨෙව ධම්මෙති ඉමස්මිංයෙව අත්තභාවෙ. පාසංසාති පසංසාරහා. සම්පරායෙ ව සුග්ගතිති සම්පරෙතබ්බෙ ඉමං ලොකං හිත්වා ගත්තබ්බෙ පරලොකෙපි තෙසං සුගතියෙව හොතිති. අයං පනෙත්ථ පිණ්ඩත්ථො – හික්බවෙ, ඛන්තියා වා හොන්තු බ්‍රාහ්මණා වා වෙස්සා වා සුද්දා වා ගහට්ඨා වා පබ්බජිතා වා තිරච්ඡානගතා වා, යෙ කෙච්ඡි සත්තා ජෙට්ඨාපචිතිකම්මෙ ඡෙකා කුසලා ගුණසම්පන්නානං වයොචුඩ්ඪානං අපචිතිං කරොන්ති, තෙ ඉමස්මික්ඤ්ඤ අත්තභාවෙ ජෙට්ඨාපචිතිකාරකානි පසංසං වණ්ණනං ථොමනං ලහන්ති, කායස්ස ව හෙදා සග්ගෙ නිබ්බත්තන්තිති.

එවං සත්ථා ජෙට්ඨාපච්ඡිකම්මස්ස ගුණං කට්ඨන්වා අනුසන්ධිං සට්ඨන්වා ජාතකං සමොධානෙසි - “තදා හත්ථිනාගො මොග්ගල්ලානො අහොසි, මක්කටො සාරිපුත්තො, තිත්තිරපණ්ඩිතො පන අහමෙව අහොසි”න්ති.

[38] 8. බකජාතකවණ්ණනා තිත්තිරජාතකවණ්ණනා සත්තමා.

නාවචන්තං නිකතිප්පඤ්ඤාති ඉදං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො විවරවඩ්ඪකං භික්ඛු ආරබ්භ කට්ඨෙසි. එකො කිර ජෙනවනවාසිකො භික්ඛු යංකිඤ්චි විවරෙ කත්තබ්බං ඡෙදනසට්ඨනවිචාරණසිබ්බනාදිකං කම්මං, තත්ථ සුකුසලො. සො තාය කුසලතාය විවරං වඩ්ඪෙති, තස්මා “විවරවඩ්ඪකො” ත්වෙව පඤ්ඤායිත්ථ. කිං පනෙස කරොතිති? ජිණ්ණපිලොතිකාසු හත්ථකම්මං දස්සෙත්වා සුඵස්සිකං මනාපං විවරං කත්වා රජනපරියොසානෙ පිට්ඨොදකෙන රජිත්වා සඬබෙන සංසිත්වා උප්පලං මනුඤ්ඤං කත්වා නික්ඛිපති. විවරකම්මං කාතුං අජානන්තා භික්ඛු අහතෙ සාටකෙ ගහෙත්වා තස්ස සන්තිකං ආගන්ත්වා “මයං විවරං කාතුං න ජානාම, විවරං නො කත්වා දෙථා”ති වදන්ති. සො “විවරං ආවුසො කරියමානං විරෙන නිට්ඨාති, මයා කතවිවරමෙව අත්ථි, ඉමෙ සාටකෙ ය්‍යෙත්වා තං ගණ්හිත්වා ගච්ඡා”ති නිහරිත්වා දස්සෙති. තෙ තස්ස වණ්ණසමිපන්තිමෙව දිස්වා අන්තරං අජානන්තා “ථීර”න්ති සඤ්ඤාය අහතසාටකෙ විවරවඩ්ඪකස්ස දත්වා තං ගණ්හිත්වා ගච්ඡන්ති. තං තෙහි ථොකං කිලිට්ඨකාලෙ උණ්හොදකෙන ධොවියමානං අත්තනො පකතිං දස්සෙති, තත්ථ තත්ථ ජිණ්ණට්ඨානං පඤ්ඤායති, තෙ විප්පට්ඨාරිතො හොන්ති. එවං ආගතාගතෙ පිලොතිකාහි වඤ්චෙන්තො සො භික්ඛු සබ්බත්ථ පාකටො ජානො.

යථා වෙස ජෙනවනෙ, තථා අඤ්ඤතරස්මිං ගාමකෙපි එකො විවරවඩ්ඪකො ලොකං වඤ්චෙති. තස්ස සමහන්තා භික්ඛු “හන්තෙ, ජෙනවනෙ කිර එකො විවරවඩ්ඪකො එවං ලොකං වඤ්චෙති”ති ආරොචෙසුං. අට්ඨස්ස එතදහොසි “හන්දාහං, තං නගරවාසිකං වඤ්චෙමි”ති පිලොතිකවිවරං අතිමනාපං කත්වා සුරත්තං රජිත්වා තං පාරුපිත්වා ජෙනවනං අගමාසි. ඉතරො තං දිස්වා ව ලොහං උප්පාදෙන්වා “හන්තෙ, ඉමං විවරං තුම්හෙහි කත”න්ති පුච්ඡි. “ආවාටුසො”ති. “හන්තෙ, ඉමං විවරං මය්හං දෙට්, තුම්හෙ අඤ්ඤං ලභිස්සාම”ති? “ආවුසො, මයං ගාමවාසිකා දුල්ලහපච්චියා, ඉමාහං තුය්හං දත්වා අත්තනා කිං පාරුපිස්සාමි”ති? “හන්තෙ, මම සන්තිකෙ අහතසාටකා අත්ථි, තෙ ගහෙත්වා තුම්හාකං විවරං කරොථා”ති. “ආවුසො, මයා එත්ථ හත්ථකම්මං දස්සිතං, තයි පන එවං වදන්තෙ කිං සක්කා කාතුං, ගණ්හාහි න”න්ති තස්ස පිලොතිකවිවරං දත්වා අහතසාටකෙ ආදාය තං වඤ්චෙන්වා පක්කාමි. ජෙනවනවාසිකොපි තං විවරං පාරුපිත්වා කතිපාහවිචයෙන උණ්හොදකෙන ධොවන්තො ජිණ්ණපිලොතිකභාවං දිස්වා ලජ්ජිතො “ගාමවාසිවිවරවඩ්ඪකෙන කිර ජෙනවනවාසිකො වඤ්චිතො”ති තස්ස වඤ්චිතභාවො සධිසමජ්ඣෙ පාකටො ජානො.

අට්ඨකදිවසං භික්ඛු ධම්මසභායං තං කථං කට්ඨන්තා නිසිදිංසු. සත්ථා ආගන්ත්වා “කාය නුත්ථ, භික්ඛවෙ, එතරහි කථාය සන්තිසිත්තා”ති පුච්ඡි. තෙ තමත්ථං ආරොචෙසුං. සත්ථා “න, භික්ඛවෙ, ජෙනවනවාසි විවරවඩ්ඪකො ඉදානෙව අඤ්ඤෙ වඤ්චෙති, පුබ්බෙපි වඤ්චෙසියෙව. න ගාමවාසිකෙනාපි ඉදානෙව එස ජෙනවනවාසි විවරවඩ්ඪකො වඤ්චිතො, පුබ්බෙපි වඤ්චිතොයෙව”ති වත්වා අතිතං ආහරි.

අතීතෙ එකස්මිං අරඤ්ඤායතනෙ බොධිසත්තො අඤ්ඤතරං පදුමසරං නිස්සාය ධීතෙ වරණරුක්ඛෙ රුක්ඛදෙවතා හුත්වා නිබ්බන්ති. තදා අඤ්ඤතරස්මිං නාතිමහන්තෙ සරෙ නිදාසසමයෙ උදකං මන්දං අහොසි, බහු චෙන්ථ මච්ඡා හොන්ති. අට්ඨකො බකො තෙ මච්ඡෙ දිස්වා “එකෙන උපායෙන ඉමෙ මච්ඡෙ වඤ්චෙන්වා බාදිස්සාමි”ති ගන්ත්වා උදකපරියන්තෙ වින්තෙන්තො නිසිදි. අථ නං මච්ඡා දිස්වා “කිං, අයා, වින්තෙන්තො නිසිත්තොසි”ති පුච්ඡිංසු. “තුම්හාකං වින්තෙන්තො නිසිත්තොමිහි”ති. “කිං අම්හාකං වින්තෙසි, අයා”ති? “ඉමස්මිං සරෙ උදකං පරිත්තං, ගොවරො මන්දො, නිදාසො ව මහන්තො, ඉදානිමෙ මච්ඡා කිං නාම කරිස්සන්ති”ති තුම්හාකං වින්තෙන්තො නිසිත්තොමිහි”ති. “අථ කිං කරොම, අයා”ති? “තුම්හෙ සවෙ මය්හං වචනං කරෙය්‍යාට්, අහං වො එකෙකං මුබ්බුණ්ඨකෙන ගහෙත්වා එකං පඤ්චවණ්ණපදුමසඤ්ජන්තං මහාසරං නෙත්වා විස්සජ්ජෙය්‍ය”න්ති. “අයා, පය්මකප්පිකතො පට්ඨාය මච්ඡානං වින්තනකබකො නාම නත්ථි, ත්වං අම්හෙසු එකෙකං බාදිතුකාමොසි”ති. “නාහං තුම්හෙ මය්හං සද්දහන්තෙ බාදිස්සාමි”. “සවෙ පන සරස්ස අත්ථිභාවං මය්හං න සද්දහට්, එකං මච්ඡං මයා සද්ධිං සරං පස්සිතුං පෙසෙථා”ති. මච්ඡා තස්ස සද්දහිත්වා “අයං ජලෙපි ටලෙපි සමත්ථො”ති එකං කාලමහාමච්ඡං අදංසු “ඉමං ගහෙත්වා ගච්ඡා”ති. සො තං ගහෙත්වා නෙත්වා සරෙ විස්සජ්ජෙන්වා සබ්බං සරං දස්සෙත්වා පුන ආනෙන්වා තෙසං මච්ඡානං සන්තිකෙ විස්සජ්ජෙසි. සො තෙසං මච්ඡානං සරස්ස සමිපන්තිං වණ්ණෙසි. තෙ තස්ස කථං සුත්වා ගන්තුකාමා හුත්වා “සාධු, අයා, අම්හෙ ගණ්හිත්වා ගච්ඡාහි”ති ආහංසු.

බකො පය්මං තං කාලමහාමච්ඡමෙව ගහෙත්වා සරතිරං නෙත්වා සරං දස්සෙත්වා සරතිරෙ ජාතෙ වරණරුක්ඛෙ නිලිසිත්වා තං විට්ඨන්තරෙ පක්ඛිපිත්වා තුණ්ඬෙන විස්සන්තො ජීවිතක්ඛයං පාපෙන්වා මංසං බාදිත්වා කණ්ටකෙ රුක්ඛමුලෙ පාතෙන්වා පුන ගන්ත්වා “විස්සට්ඨො, මෙ සො මච්ඡො, අඤ්ඤො ආගච්ඡතු”ති එතෙනුපායෙන එකෙකං ගහෙත්වා සබ්බෙ මච්ඡෙ බාදිත්වා පුන ආගතො එකං මච්ඡමිපි නාද්දස. එකො පනෙන්ථ කක්කටකො අවිසිට්ඨො. බකො තමපි බාදිතුකාමො හුත්වා “හො, කක්කටක, මයා සබ්බෙන මච්ඡා නෙත්වා පදුමසඤ්ජන්තෙ මහාසරෙ විස්සජ්ජිතා, එහි තමපි නෙස්සාමි”ති. “මං ගහෙත්වා ගච්ඡන්තො කථං ගණ්හිස්සසි”ති? “ධංසිත්වා ගණ්හිස්සාමි”ති. “ත්වං එවං ගහෙත්වා ගච්ඡන්තො මං පාතෙස්සසි, නාහං තයා සද්ධිං ගමිස්සාමි”ති. “මා භායි, අහං තං සුග්ගහිතං

ගහෙත්වා ගම්ස්සාමී”ති. කක්කටකො චින්තෙසි “ඉමස්ස මච්ඡෙ නෙත්වා සරෙ විස්සජ්ජනං නාම නත්ථී. සචෙ පන මං සරෙ විස්සජ්ජෙස්සති, ඉච්චෙනං කුසලං. නො චෙ විස්සජ්ජෙස්සති, ගිවමස්ස ඡින්දිත්වා ජීවිතං හරිස්සාමී”ති.

අට්ඨං ඵලමාහ “සම්ම ඛක, න ඛො ත්ථං සුග්ගහිතං ගහෙතුං සක්ඛිස්සසී, අම්භාකං පන ගහණං සුග්ගහණං, සචාහං අලෙහි තච ගිවං ගහෙතුං ලහිස්සාමී, තච ගිවං සුග්ගහිතං කත්වා තයා සද්ධිං ගම්ස්සාමී”ති. සො තං “චඤ්චෙතුකාමො ඵස ම”න්ති අජානන්තො “සාධු”ති සම්පට්ඨි. කක්කටකො අත්තනො අලෙහි කම්මාරසණ්ඩාසෙන විය තස්ස ගිවං සුග්ගහිතං කත්වා “ඉදානි ගච්ඡා”ති ආහ. සො තං නෙත්වා සරං දස්සෙත්වා වරණරුක්ඛානිමුඛො පායාසී. කක්කටකො ආහ “මාතුල, අයං සරො ඵත්තො, ත්ථං පන ඉතො කිං නෙසී”ති? ඛකො “න තෙ මාතුලො අහං, න හගිනිපුත්තොසි වත මෙ ත්ථ”න්ති වත්වා “ත්ථං ‘ඵස මං උක්ඛිපිත්වා විවරන්තො මය්හං දාසො’ති සඤ්ඤා කරොසි මඤ්ඤො, පස්සෙනං වරණරුක්ඛස්ස මුලෙ කණ්ටකරාසිං, යථා මෙ තෙ සබ්බෙ මච්ඡා බාදිතා, තම්පි තථෙව බාදිස්සාමී”ති ආහ. කක්කටකො “ඵතෙ මච්ඡා අත්තනො බාලතාය තයා බාදිතා, අහං පන තෙ මං බාදිතුං න දස්සාමී, තඤ්ඤෙව පන විනාසං පාපෙස්සාමී. ත්ථඤ්ඤි බාලතාය මයා චඤ්චිතභාවං න ජානාසී, මරන්තා උභොපි මරිස්සාම, අහං තෙ සීසං ඡින්දිත්වා භූමියං බිපිස්සාමී”ති වත්වා කම්මාරසණ්ඩාසෙන විය අලෙහි තස්ස ගිවං නිප්පිලෙසී. සො විවටෙන මුඛෙන අක්ඛිති අස්සුනා පග්ගරන්තෙන මරණභයතජ්ජිතො “සාමී, අහං තං න බාදිස්සාමී, ජීවිතං මෙ දෙහි”ති ආහ. “යදි ඵචං ඔතරිත්වා මං සරස්මිං විස්සජ්ජෙහි”ති. සො නිවත්තිත්වා සරමෙව ඔතරිත්වා කක්කටකං සරපරියන්තෙ පඨිකපිටියෙ යපෙසී, කක්කටකො කත්තරිකාය කුමුදනාළං කප්පෙන්තො විය තස්ස ගිවං කප්පෙන්වා උදකං පාවිසී.

තං අච්ඡරියං දිස්වා වරණරුක්ඛෙ අධිවත්ථා දෙවතා සාධුකාරං දදමානා වනං උන්නාදයමානා මධුරස්සරෙන ඉමං ගාථමාහ –

38. “නාවචන්තං නිකතිජ්ජඤ්ඤො, නිකතාසා සුඛමෙධති;
ආරාධෙති නිකතිජ්ජඤ්ඤො, ඛකො කක්කටකාමීවා”ති.

තත්ථං නාවචන්තං නිකතිජ්ජඤ්ඤො, නිකතාසා සුඛමෙධති නිකති චූච්චති චඤ්චනා, නිකතිජ්ජඤ්ඤො චඤ්චනපඤ්ඤො පුග්ගලො තාය නිකතාසා නිකතියා චඤ්චනාය න අච්චන්තං සුඛමෙධති, නිච්චකාලෙ සුඛස්මිංයෙව පතිට්ඨාතුං න සක්කොති, ඵකංසෙන පන විනාසං පාපුණාතියෙවාති අත්ථො. ආරාධෙති පටිලහති. නිකතිජ්ජඤ්ඤොති කෙරාටිකභාවං සික්ඛිතපඤ්ඤො පාපපුග්ගලො අත්තනා කතස්ස පාපස්ස ඵලං ආරාධෙති පටිලහති වින්දති අත්ථො. කථං? ඛකො කක්කටකාමීව, යථා ඛකො කක්කටකා ගිවච්ඡෙදං පාපුණාති, ඵචං පාපපුග්ගලො අත්තනා කතපාපතො දිට්ඨධම්මෙ වා සම්පරායෙ වා භයං ආරාධෙති පටිලහති ඉමමත්ථං පකාසෙන්තො මහාසත්තො වනං උන්නාදෙන්තො ධම්මං දෙසෙසී.

සත්ථා “න, භික්ඛවෙ, ඉදානෙව ගාමවාසීච්චරවඩ්ඪිකෙනෙස චඤ්චිතො, අතීතෙපි චඤ්චිතොයෙවා”ති ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා අනුසන්ධිං සටෙත්වා ජාතකං සමොධානෙසි – “තදා සො ඛකො ජෙතවනවාසී ච්චරවඩ්ඪිකො අහොසී, කක්කටකො ගාමවාසී ච්චරවඩ්ඪිකො, රුක්ඛදෙවතා පන අහමෙව අහොසී”න්ති.

[39] 9. නන්දජාතකවණ්ණනා ඛකජාතකවණ්ණනා අට්ඨමා.

මඤ්ඤෙ සොචණ්ණයො රාසීති ඉදං සත්ථා ජෙතවනෙ විහරන්තො සාරිපුත්තත්ථෙරස්ස සද්ධිවිහාරිකං ආරබ්භ කටෙසී. සො කිර භික්ඛු සුඛබ්බො අහොසී වචනක්ඛමො, ථෙරස්ස මහන්තෙත්ථස්සාහෙන උපකාරං කරොති. අටෙකං සමයං ථෙරො සත්ථාරං ආපුච්ඡිත්වා වාරිකං වරන්තො දක්ඛිණාගිරිජනපදං අගමාසී. සො භික්ඛු තත්ථ ගතකාලෙ මානත්ථද්ධො හුත්වා ථෙරස්ස වචනං න කරොති “ආවුසො, ඉදං නාම කරොහී”ති චුත්තෙ පන ථෙරස්ස පටිපක්ඛො හොති. ථෙරො තස්ස ආසයං න ජානාති. සො තත්ථ වාරිකං වරිත්වා පුන ජෙතවනං ආගතො. සො භික්ඛු ථෙරස්ස ජෙතවනවිහාරං ආගතකාලතො පට්ඨාය පුන තාදිසොච ජානො. ථෙරො තථාගතස්ස ආරොචෙසී “හන්තෙ, මය්හං ඵකො සද්ධිවිහාරිකො ඵකස්මිං යානෙ සතෙන කීතදාසො විය හොති, ඵකස්මිං යානෙ මානත්ථද්ධො හුත්වා ‘ඉදං නාම කරොහී’ති චුත්තෙ පටිපක්ඛො හොති”ති. සත්ථා “නායං, සාරිපුත්ත, භික්ඛු ඉදානෙව ඵචංසීලො, පුබ්බෙපෙස ඵකං යානං ගතො සතෙන කීතදාසො විය හොති. ඵකං යානං ගතො පටිපක්ඛො පටිසත්තු හොති”ති වත්වා ථෙරෙන යාවිතො අතීතං ආහරි.

අතීතෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙන්තෙ බොධිසත්තො ඵකස්මිං කුටුම්භියකුලෙ පටිසන්ධිං ගණ්හි. තස්සෙකො සභායකො කුටුම්භිකො සයං මහල්ලකො, හරියා පනස්ස තරුණී. සා තං නිස්සාය පුත්තං පටිලහි. සො චින්තෙසි “අයං ඉත්ථී තරුණත්තා මමච්චයෙන කඤ්චිදෙව පුරිසං ගහෙත්වා ඉමං ධනං විනාසෙය්‍ය, පුත්තස්ස මෙ න දදෙය්‍ය, යංනුනාහං ඉමං ධනං පට්ඨගතං කරෙය්‍ය”න්ති සරෙ නන්දං නාම දාසං ගහෙත්වා අරඤ්ඤං ගන්ත්වා ඵකස්මිං යානෙ තං ධනං නිදහිත්වා තස්ස ආචික්ඛිත්වා “තාත, නන්ද, ඉමං ධනං මමච්චයෙන මය්හං පුත්තස්ස ආචික්ඛෙය්‍යාසී, මා ව නං පරිච්චජ්ජි”ති ඔවදිත්වා කාලමකාසී.

පුත්තොපිස්ස අනුක්කමෙන වයප්පත්තො ජාතො. අට්ඨං මාතා ආහ - “තාත, තව පිතා නන්දං දාසං ගහෙත්වා ධනං නිධෙසි, තං ආහරාපෙත්වා කුටුම්භං සංශ්ඨපෙති”ති. සො එකදිවසං නන්දං ආහ - “මාතුල, අත්ථි කිඤ්චි මය්හං පිතරා ධනං නිදහිත”න්ති. “ආම, සාමී”ති. “කුහිං තං නිදහිත”න්ති. “අරඤ්ඤෙ, සාමී”ති. “තෙන හි ගච්ඡාමා”ති කුද්දාලපිටකං ආදාය නිධිට්ඨානං ගන්ත්වා “කහං මාතුල, ධන”න්ති ආහ. නන්දො ආරුය්හ ධනමත්ථකෙ යත්වා ධනං නිස්සාය මානං උප්පාදෙත්වා “අරෙ දාසිපුත්ත වෙටක, කුතො තෙ ඉමස්මිං යානෙ ධන”න්ති කුමාරං අක්කොසති. කුමාරො තස්ස ඵරුසවචනං සුත්වා අසුණන්තො විය “තෙන හි ගච්ඡාමා”ති තං ගහෙත්වා පටිනිවත්තිත්වා පුත ද්වෙ තයො දිවසෙ අතික්කමිත්වා අගමාසි, නන්දො තථෙව අක්කොසති. කුමාරො තෙන සද්ධිං ඵරුසවචනං අවත්වා ව නිවත්තිත්වා “අයං දාසො ඉතො පටියාය ‘ධනං ආවික්ඛිස්සාමී’ති ගච්ඡති, ගන්ත්වා පන මං අක්කොසති, තත්ථ කාරණං න ජානාමි, අත්ථි බො පන මෙ පිතු සභායො කුටුම්භිකො, තං පටිපුච්ඡිත්වා ජානිස්සාමී”ති බොධිසත්තස්ස සන්තිකං ගන්ත්වා සබ්බං තං පවත්තිං ආරොචෙත්වා “කිං නු බො, තාත, කාරණං”න්ති පුච්ඡි.

බොධිසත්තො “යස්මිං තෙ, තාත, යානෙ ධීතො නන්දො අක්කොසති, තත්ථෙව තෙ පිතු සන්තකං ධනං, තස්මා යදා තෙ නන්දො අක්කොසති, තදා නං ‘එහි රෙ දාස, කිං අක්කොසසි’ති ආකඩ්ඪිත්වා තං යානං හින්දිත්වා කුලසන්තකං ධනං නීහරිත්වා දාසං උක්ඛිපාපෙත්වා ධනං ආහරා”ති වත්වා ඉමං ගාථමාහ -

39. “මඤ්ඤෙ සොවණ්ණයො රාසි, සොවණ්ණමාලා ව නන්දකො;
යත්ථ දාසො ආමජාතො, ධීතො ථුල්ලානි ගජ්ජති”ති.

තත්ථ මඤ්ඤෙති එවං අහං ජානාමි. සොවණ්ණයොති සුන්දරො වණ්ණො එතෙසන්ති සොවණ්ණාති. කානි තානි? රජතමණ්ණකඤ්චනපවාලාදීනි රතනානි. ඉමස්මිඤ්ඤි යානෙ සබ්බානෙතානි “සුවණ්ණානි”ති අධිප්පෙතානි, තෙසං රාසි සොවණ්ණයො රාසි. සොවණ්ණමාලා වානි තුය්හං පිතුසන්තකා සුවණ්ණමාලා ව එත්ථෙවති මඤ්ඤාමි. නන්දකො යත්ථ දාසොති යස්මිං යානෙ ධීතො නන්දකො දාසො. ආමජාතොති “ආම, අහං වො දාසි”ති එවං දාසඛ්‍යං උපගතාය ආමදාසිසඬ්ඛාතාය දාසියා පුත්තො. ධීතො ථුල්ලානි ගජ්ජති “සො යස්මිං යානෙ ධීතො ථුල්ලානි ඵරුසවචනානි වදති, තත්ථෙව තෙ කුලසන්තකං ධනං, එවං අහං තං මඤ්ඤාමි”ති බොධිසත්තො කුමාරස්ස ධනග්ගහණ්‍යායං ආවික්ඛි.

කුමාරො බොධිසත්තං වන්දිත්වා සරං ගන්ත්වා නන්දං ආදාය නිධිට්ඨානං ගන්ත්වා යථානුසිට්ඨං පටිපජ්ජිත්වා තං ධනං ආහරිත්වා කුටුම්භං සංශ්ඨපෙත්වා බොධිසත්තස්ස ඔවාදෙ ධීතො දානාදීනි පුඤ්ඤානි කත්වා ජීවිතපරියොසානෙ යථාකමිමං ගතො.

සත්ථා “පුබ්බෙපෙස එවංසිලොයෙවා”ති වත්වා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා අනුසන්ධිං සටෙත්වා ජාතකං සමොධානෙසි - “තදා නන්දො සාරිපුත්තස්ස සද්ධිවිහාරිකො අහොසි, පණ්ඩිතකුටුම්භිකො පන අහමෙව අහොසි”න්ති.

[40] 10. බදිරඬ්ඨගාරජාතකවණ්ණනා නන්දජාතකවණ්ණනා නවමා.

කාමං පතාමි නිරයන්ති ඉදං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො අනාථපිණ්ඩිකං ආරබ්භ කටෙසි. අනාථපිණ්ඩිකො හි විහාරමෙව ආරබ්භ වතුපඤ්ඤාසකොට්ඨනං බුද්ධසාසනෙ පරිච්චජිත්වා විකිරිත්වා යපෙත්වා තිණි රතනානි අඤ්ඤත්ථ රතනසඤ්ඤමෙව අනුප්පාදෙත්වා සත්ථරි ජෙනවනෙ විහරන්තෙ දෙවසිකං තිණි මහාඋපට්ඨානානි ගච්ඡති. පාතොව එකචාරං ගච්ඡති, කතපාතරාසො එකචාරං, සායන්තෙ එකචාරං. අඤ්ඤානිපි අන්තරන්තරුපට්ඨානානි භොන්තියෙව. ගච්ඡන්තො ව “කිං නු බො ආදාය ආගතොති සාමණෙරා වා දහරා වා හත්ථම්පි මෙ ඔලොකෙය්‍යු”න්ති තුව්ඡහත්ථො නාම න ගතපුබ්බො. පාතොව ගච්ඡන්තො යාගුං ගාහාපෙත්වා ගච්ඡති, කතපාතරාසො සප්පිනවනිතමුද්ධාණිතාදීනිපි, සායන්තසමයෙ ගන්ධමාලාවත්ථාදිහත්ථොති. එවං දිවසෙ දිවසෙ පරිච්චජන්තස්ස පනස්ස පරිච්චාගෙ පමාණං නත්ථි.

බහු වොහාරුපජීවිතොපිස්ස හත්ථතො පණ්ණෙ ආරොපෙත්වා අට්ඨාරසකොට්ඨසඬ්ඛ්‍යං ධනං ඉණං ගණ්හිංසු, තෙ මහාසෙට්ඨි න ආහරාපෙති. අඤ්ඤා පනස්ස කුලසන්තකා අට්ඨාරස කොටියො නදීතීරෙ නිදහිත්වා යපිතා අවිරවතොදකෙන නදිකුලෙ හින්තෙ මහාසමුද්දං පටිට්ඨා, තා යථාපිහිතලඤ්ඡි තාව ලොහවාටියො අණ්ඩවකුච්ඡියං පවට්ටන්තා විවරන්ති. ගෙහෙ පනස්ස පඤ්චන්තං භික්ඛුසතානං නිව්චහන්තං නිබද්ධමෙව භොති. සෙට්ඨිතො හි ගෙහං භික්ඛුසඬ්ඛස්ස වතුමහාපටෙ බතපොක්ඛරණිසදිසං, සබ්බභික්ඛුනං මාතාපිතුට්ඨානෙ ධීතං. තෙනස්ස සරං සම්මාසම්බුද්ධොපි ගච්ඡති, අසීතිමහාටෙරාපි ගච්ඡන්තියෙව. සෙසභික්ඛුනං පන ගච්ඡන්තානඤ්ච ආගච්ඡන්තානඤ්ච පමාණං නත්ථි. තං පන සරං සන්තභූමකං සන්තද්චාරකොට්ඨකපටිමණ්ඩිතං, තස්ස වතුත්ථෙ ද්වාරකොට්ඨකෙ එකා මිච්ඡාදිට්ඨිකා දෙවතා වසති, සා සම්මාසම්බුද්ධෙ ගෙහං පවිසන්තෙ අත්තතො විමානෙ යාතුං න සක්කොති, දාරකෙ ගහෙත්වා ඔතරිත්වා භූමියං තිට්ඨති. අසීතිමහාටෙරෙසුපි අවසෙසත්ථෙරෙසුපි පවිසන්තෙසු ව නික්ඛමන්තෙසු ව තථෙව කරොති. සා චිත්තෙසි “සමණෙ ගොතමෙ ව සාවකෙසු වස්ස ඉමං ගෙහං පවිසන්තෙසු මය්හං සුඛං නාම නත්ථි, නිව්චකාලං ඔතරිත්වා ඔතරිත්වා භූමියං යාතුං න සක්ඛිස්සාමි. යථා ඉමෙ එතං සරං න පවිසන්ති, තථා මයා කාතුං වට්ටති”ති. අටෙකදිවසං සයනුපගතස්සෙව මහාකම්මන්තිකස්ස සන්තිකං ගන්ත්වා ඔහාසං ඵරිත්වා අට්ඨාසි. “කො එත්ථා”ති ව චුත්තෙ “අහං වතුත්ථද්වාරකොට්ඨකෙ නිබ්බන්තදෙවතා”ති ආහ. “කස්මා ආගතාසි”ති? “කිං

තුම්හෙ සෙට්ඨස්ස කිරියං න පස්සට්ඨං, අත්තනො පච්ඡිමකාලං අනොලොකෙත්වා ධනං නිහරිත්වා සමණං ගොතමංයෙව පුජෙති, නෙව ච චිණ්ඨ්ථං පයොජෙති, න කම්මන්තෙ පට්ඨපෙති, තුම්හෙ සෙට්ඨං තථා ඔවදට්ඨං, යථා අත්තනො කම්මන්තං කරොති. යථා ච සමණො ගොතමො සසාවකො ඉමං සරං න පට්ඨෙති, තථා කරොටා”ති. අප්ථං සො ආහ “බාලදෙවතෙ, සෙට්ඨං ධනං විස්සජ්ජෙත්තො නියයානිකෙ බුද්ධසාසනෙ විස්සජ්ජෙති, සො සචෙ මං චූළායං ගහෙත්වා වික්කිණ්ණස්සති, නෙවාහං කිඤ්චි කට්ඨස්සාමි, ගච්ඡ ත්වං”න්ති. සා පුනෙකදිවසං සෙට්ඨිනො ජෙට්ඨපුත්තං උපසඬකම්මිත්වා තට්ඨ ඔවදි, සොපි තං පුරිමනයෙනෙව තජ්ජෙසි. සෙට්ඨිනා පන සද්ධිං කට්ඨංයෙව න සක්කොති.

සෙට්ඨිනොපි නිරන්තරං දානං දෙන්තස්ස වොහාරෙ අකරොන්තස්ස ආයෙ මන්දිභුතෙ ධනං පරික්ඛයං අගමාසි. අප්ථස්ස අනුක්කමෙන දාලිද්දියජ්ජත්තස්ස පරිභොගසාටකසයනභොජනානිපි පුරාණසද්ධිසානි න භවිංසු. එවංභුතොපි භික්ඛුසඬස්ස දානං දෙති, පණිතං පන කත්වා දාතුං න සක්කොති . අප්ථං එකදිවසං වන්දිත්වා නිසිත්තං සත්ථා “දියති පන තෙ, ගහපති, කුලෙ දාන”න්ති පුච්ඡි. සො “දියති, හන්තෙ, තඤ්ච ඛො කණාපකං බිලඬගුණිය”න්ති ආහ. අප්ථං සත්ථා “ගහපති, ‘ලුඛං දානං දෙමි’ති මා විත්තං සඬකොවයිත්ථ . විත්තස්මිඤ්ඤි පණිතෙ බුද්ධපච්චෙකබුද්ධබුද්ධසාවකානං දින්නදානං ලුඛං නාම න භොති. කස්මා? විපාකමහන්තත්තා”ති ආහ. විත්තඤ්ඤි පණිතං කාතුං සක්කොන්තස්ස දානං ලුඛං නාම නත්ථිති වෙතං එවං වෙදිතබ්බං –

“නත්ථි විත්තෙ පසන්නම්භි, අප්පකා නාම දක්ඛිණා;
තථාගතෙ වා සම්බුද්ධෙ, අප්ථ වා තස්ස සාවකෙ. (වි. ව. 804);

“න කිරත්ථි අනොමදස්සිසු, පාරිවරියා බුද්ධෙසු අප්පකා;
සුක්ඛාය අලොණිකාය ව, පස්ස ඵලං කුම්මාසපිණ්ඩියා”ති.

අපරම්පි නං ආහ “ගහපති, ත්වං තාව ලුඛං දානං දදමානො අට්ඨන්තං අරියපුග්ගලානං දෙසි, අහං චෙලාමකාලෙ සකලජම්බුදීපං උන්නඩගලං කත්වා සත්ත රතනානි දදමානො පඤ්ච මහානදියො එකොසපුණ්ණං කත්වා විය ච මහාදානං පවත්තයමානො තිසරණගතං වා පඤ්චසීලරක්ඛනකං වා කඤ්චි නාලත්ථං, දක්ඛිණෙයාපුග්ගලා නාම එවං දුල්ලභා. තස්මා ‘ලුඛං මෙ දාන’න්ති මා විත්තං සඬකොවයිත්ථා”ති එවඤ්ච පන වත්වා චෙලාමසුත්තං (අ. නි. 9.20) කට්ඨෙ.

අප්ථ ඛො සා දෙවතා ඉස්සරකාලෙ සෙට්ඨිනා සද්ධිං කට්ඨමිපි අසක්කොන්ති “ඉදානායං දුග්ගතත්තා මම වචනං ගණ්ණිස්සති”ති මඤ්ඤමානා අඬ්ඬරත්තසමයෙ සිරිගබ්භං පට්ඨිත්වා ඔහාසං ඵරිත්වා ආකාසෙ අට්ඨාසි. සෙට්ඨි තං දිස්වා “කො එසො”ති ආහ. “අහං මහාසෙට්ඨි චතුත්ථද්වාරකොට්ඨකෙ අධිවත්ථා, දෙවතා”ති. “කිමත්ථමාගතාසි”ති? “තුය්හං ඔවාදං කට්ඨකාමා හුත්වා ආගච්ඡාමි”ති. “තෙන හි කට්ඨෙ”ති. මහාසෙට්ඨි ත්වං පච්ඡිමකාලං න විත්තෙසි, පුත්තධීතරො න ඔලොකෙසි, සමණස්ස තෙ ගොතමස්ස සාසනෙ බහුං ධනං විජ්ජකිණ්ණං, සො ත්වං අතිවෙලං ධනවිස්සජ්ජනෙන වා චිණ්ඨ්ථාදිකම්මානං අකරණෙන වා සමණං ගොතමං නිස්සාය දුග්ගතො ජාතො, එවංභුතොපි සමණං ගොතමං න මුඤ්චෙසි, අප්පජි තෙ සමණා සරං පට්ඨන්තියෙව. යං තාව තෙහි නීතං, තං න සක්කා පට්ඨාහරාපෙතුං, ගහිතං ගහිතමෙව භොතු, ඉතො පට්ඨාය පන සසඤ්ච සමණස්ස ගොතමස්ස සන්තිකං මා ගම්මිත්ථ, සාවකානඤ්චස්ස ඉමං සරං පට්ඨිතුං මා අදාසි, සමණං ගොතමං නිවත්තිත්වාපි අනොලොකෙත්තො අත්තනො වොහාරෙ ව චිණ්ඨ්ථඤ්ච කත්වා කුටුම්භං සණ්ඨපෙහි”ති. අප්ථං සො එවමාහ “අයං තයා මය්හං දාතබ්බඔවාදො”ති. “ආම, අය්‍යා”ති. තාදිසානං දෙවතානං සතෙනපි සහස්සෙනපි සතසහස්සෙනපි අකම්පනීයො අහං දසබලෙන කතො. මම හි සද්ධා සිනෙරු විය අවලා සුජ්ජතිට්ඨිතා, මයා නියයානිකෙ රතනසාසනෙ ධනං විස්සජ්ජිතං, අයුත්තං තෙ කට්ඨිතං, බුද්ධසාසනෙ පහාරො දින්නො, එවරුපාය අනාවාරාය දුස්සීලාය කාළකණ්ණියා සද්ධිං තයා මම එකගෙහෙ වසනකිව්චං නත්ථි, සීසං මම ගෙහා නික්ඛමිත්වා අඤ්ඤත්ථ ගච්ඡාති.

සා සොනාපන්නස්ස අරියසාවකස්ස වචනං සුත්වා යාතුං අසක්කොන්ති අත්තනො වසනට්ඨානං ගන්ත්වා දාරකෙ හත්ථෙන ගහෙත්වා නික්ඛමි. නික්ඛමිත්වා ච පන අඤ්ඤත්ථ වසනට්ඨානං අලභමානා “සෙට්ඨිං බමාපෙත්වා තත්ථෙව වසිස්සාමි”ති විත්තෙත්වා නගරපරිග්ගාහකදෙවපුත්තස්ස සන්තිකං ගන්ත්වා තං වන්දිත්වා අට්ඨාසි. “කෙනට්ඨෙන ආගතාසි”ති ච චුත්තෙ “අහං සාමි, අත්තනො බාලතාය අනුපධාරෙත්වා අනාට්ඨිණ්ඩිකෙන සෙට්ඨිනා සද්ධිං කට්ඨෙසි, සො මං කුජ්ඣිත්වා වසනට්ඨානා නික්කඩ්ඪි, මං සෙට්ඨිස්ස සන්තිකං තෙත්වා බමාපෙත්වා වසනට්ඨානං මෙ දෙටා”ති. “කිං පන තයා සෙට්ඨි චුත්තො”ති “ඉතො පට්ඨාය බුද්ධපට්ඨානං සඬසුපට්ඨානං මා කරි, සමණස්ස ගොතමස්ස සරප්පවෙසනං මා අදාසි”ති “එවං මෙ චුත්තො, සාමි”ති. අයුත්තං තයා චුත්තං, සාසනෙ පහාරො දින්නො, “අහං තං ආදාය සෙට්ඨිනො සන්තිකං ගන්තුං න උස්සහාමි”ති. සා තස්ස සන්තිකා සඬගහං අලභිත්වා චතුත්තං මහාරාජානං සන්තිකං අගමාසි.

තෙහිපි තට්ඨ පට්ඨිකිත්තා සක්කං දෙවරාජං උපසඬකම්මිත්වා තං පවත්ති. ආචික්ඛිත්වා “අහං, දෙව, වසනට්ඨානං අලභමානා දාරකෙ හත්ථෙන ගහෙත්වා අනාට්ඨා විවරාමි, තුම්හාකං සිරියා මය්හං වසනට්ඨානං දාපෙටා”ති සුට්ඨුත්තරං යාචි. සොපි නං ආහ “තයා අයුත්තං කතං, ජිනසාසනෙ පහාරො දින්නො, අහම්පි තං නිස්සාය සෙට්ඨිනා සද්ධිං කට්ඨං න සක්කොමි, එකං පන තෙ සෙට්ඨිස්ස බමනුපායං කට්ඨස්සාමි”ති. “සාධු, දෙව, කට්ඨෙ”ති. මහාසෙට්ඨිස්ස හත්ථෙතො මනුස්සෙහි පණ්ණෙ ආරොපෙත්වා අට්ඨාරසකොට්ඨිකා ධනං ගහිතං අත්ථි,

ත්වං තස්ස ආයුත්තකවෙසං ගහෙත්වා කඤ්චි අජානාපෙත්වා තානි පණ්ණානි ආදාය කතිපයෙහි යක්ඛතරුණෙහි පරිවාරිතා එකෙන හත්ථෙන පණ්ණං, එකෙන ලෙඛනිං ගහෙත්වා තෙසං ගෙහං ගන්ත්වා ගෙහමජ්ඣෙකෙ ධීතා අත්තනො යක්ඛානුභාවෙන තෙ උත්තාසෙත්වා “ඉදං තුම්භාකං ඉණපණ්ණං, අම්භාකං සෙට්ඨි අත්තනො ඉස්සරකාලෙ තුම්භෙ න කිඤ්චි ආහ, ඉදානි දුග්ගතො ජාතො, තුම්භෙහි ගහිතකභාපණානි දෙථා”ති අත්තනො යක්ඛානුභාවං දස්සෙත්වා සබ්බාපි තා අට්ඨාරස හිරඤ්ඤකොට්ඨො සාධෙත්වා සෙට්ඨිස්ස තුච්ඡකොට්ඨකෙ පුරෙත්වා අඤ්ඤං අවිරවතිනදීතිරෙ නිදහිතං ධනං නදිකුලෙ හින්තෙ සමුද්දං පට්ටිං අත්ථි, තම්පි අත්තනො ආනුභාවෙන ආහරිත්වා තුච්ඡකොට්ඨකෙ පුරෙත්වා, අඤ්ඤම්පි අසුකට්ඨානෙ නාම අස්සාමිකං අට්ඨාරසකොට්ඨත්තමෙව ධනං අත්ථි, තම්පි ආහරිත්වා තුච්ඡකොට්ඨකෙ පුරෙහි, ඉමාහි චතුපඤ්ඤාසකොට්ඨි ඉමං තුච්ඡකොට්ඨකපුරකං දණ්ඩකම්මං කත්වා මහාසෙට්ඨිං බමාපෙහිති.

සා “සාධු, දෙථා”ති තස්ස වචනං සම්පට්ඨිත්වා චුත්තනයෙනෙව සබ්බං ධනං ආහරිත්වා කොට්ඨකෙ පුරෙත්වා අභිසරත්තසමයෙ සෙට්ඨිස්ස සිරිගබ්භං පටිසිත්වා ඔභාසං ඵරිත්වා ආකාසෙ අට්ඨාසි. “කො එසො”ති චුත්තෙ “අහං තෙ මහාසෙට්ඨි චතුත්ථද්වාරකොට්ඨකෙ අධිවත්ථා අන්ධබාලදෙවතා, මයා මහාමොහමුල්භාය බුද්ධගුණෙ අජානිත්වා පුරිමෙසු දිවසෙසු තුම්භෙහි සද්ධිං කිඤ්චි කථිතං අත්ථි, තං මෙ දොසං බමථ. සක්කස්ස හි මෙ දෙවරාජස්ස වචනෙන තුම්භාකං ඉණං සොධෙත්වා අට්ඨාරස කොට්ඨො, සමුද්දං ගතා අට්ඨාරස කොට්ඨො, තස්මිං තස්මිං යානෙ අස්සාමිකධනස්ස අට්ඨාරස කොට්ඨොති චතුපණ්ණාස කොට්ඨො ආහරිත්වා තුච්ඡකොට්ඨකපුරණෙන දණ්ඩකම්මං කතං, ජෙතවනවිහාරං ආරබ්භ පරික්ඛයං ගතධනං සබ්බං සම්පිණ්ඩිතං, වසනට්ඨානං අලභමානා කිලමාමි, මයා අඤ්ඤාණතාය කථිතං මනසි අකත්වා බමථ මහාසෙට්ඨි”ති ආහ.

අනාට්ඨිණ්ඩිකො තස්සා වචනං සුත්වා චිත්තෙසි “අයං දෙවතා ‘දණ්ඩකම්මඤ්ච මෙ කත’න්ති වදති, අත්තනො ව දොසං පටිජානාති, සත්ථා ඉමං විනෙන්වා අත්තනො ගුණෙ ජානාපෙස්සති, සම්මාසම්බුද්ධස්ස නං දස්සෙස්සාමි”ති. අථ නං ආහ “අම්ම, දෙවතෙ, සවෙසි මං බමාපෙතුකාමා, සත්ථු සන්තිකෙ මං බමාපෙහි”ති. සාධු එවං කරස්සාමි, “සත්ථු පන මං සන්තිකං ගහෙත්වා ගච්ඡාහි”ති. සො “සාධු”ති වත්ථා විභාතාය රත්තියා පාතොව තං ගහෙත්වා සත්ථු සන්තිකං ගන්ත්වා තාය කතකම්මං සබ්බං තථාගතස්ස ආරොවෙසි. සත්ථා තස්ස වචනං සුත්වා “ඉධ, ගහපති, පාපපුග්ගලොපි යාව පාපං න පව්වති, තාව හදානි පස්සති. යදා පනස්ස පාපං පව්වති, තදා පාපමෙව පස්සති. හදුපුග්ගලොපි යාව හදුං න පව්වති, තාව පාපානි පස්සති. යදා පනස්ස හදුං පව්වති, තදා හදුමෙව පස්සති”ති වත්ථා ඉමා ධම්මපදෙ ද්වෙ ගාථා අභාසි –

“පාපොපි පස්සති හදුං, යාව පාපං න පව්වති;
යදා ව පව්වති පාපං, අථ පාපො පාපානි පස්සති.

“හදොපි පස්සති පාපං, යාව හදුං න පව්වති;
යදා ව පව්වති හදුං, අථ හදො හදානි පස්සති”ති. (ධ. ප. 119-120);

ඉමාසඤ්ච පන ගාථානං පරියොසානෙ සා දෙවතා සොනාපත්තිඵලෙ පතිට්ඨාසි. සා චක්කඩ්ඛිතෙසු සත්ථු පාදෙසු නිපතිත්වා “මයා, හන්තෙ, රාගරත්තාය දොසපද්ධියා මොහමුල්භාය අවිජ්ජන්ධාය තුම්භාකං ගුණෙ අජානන්තියා පාපකං වචනං චුත්තං, තං මෙ බමථා”ති සත්ථාරං බමාපෙත්වා මහාසෙට්ඨිම්පි බමාපෙසි.

තස්මිං සමයෙ අනාට්ඨිණ්ඩිකො සත්ථු පුරතො අත්තනො ගුණං කථෙසි “හන්තෙ, අයං දෙවතා ‘බුද්ධපට්ඨානාදීනි මා කරොහි’ති වාරයමානාපි මං වාරෙතුං නාසක්ඛි, ‘දානං න දාතබ්බ’න්ති ඉමාය වාරියමානොපහං දානං අදාසිමෙව, නුන එස, හන්තෙ, මය්හං ගුණො”ති. සත්ථා “ත්වං බොසි ගහපති සොනාපත්තො අරියසාවකො අවලසද්ධො විසුද්ධදස්සනො, තුය්හං ඉමාය අප්පෙසක්ඛදෙවතාය වාරෙන්තියා අවාරිතභාවො න අච්ඡරියො . යං පන පුබ්බෙ පණ්ඩිතා අනුප්පන්තෙ බුද්ධෙ අපරිපක්කඤාණෙ ධීතා කාමාවචරිස්සරෙන මාරෙන ආකාසෙ යත්වා ‘සවෙ දානං දස්සසි, ඉමස්මිං නිරයෙ පව්විස්සසි’ති අසීතිහත්ථගම්හිරං අභිගාරකාසුං දස්සෙත්වා ‘මා දානං අදාසි’ති වාරිතාපි පදුමකණ්ණිකාමජ්ඣෙකෙ යත්වා දානං අදංසු, ඉදං අච්ඡරිය”න්ති වත්ථා අනාට්ඨිණ්ඩිකෙන යාවිතො අතිතං ආහරි.

අතීතෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙන්තෙ බොධිසත්තො බාරාණසිසෙට්ඨිස්ස කුලෙ නිබ්බන්තිත්වා නානප්පකාරෙහි සුබ්බපකරණෙහි දෙවකුමාරො විය සංවඩ්ඪියමානො අනුක්කමෙන විඤ්ඤානං පත්වා සොළසවස්සකාලෙයෙව සබ්බසිප්පෙසු නිප්ඵන්තිං පත්තො. සො පිතු අව්වයෙන සෙට්ඨිට්ඨානෙ යත්වා චතුසු නගරද්වාරෙසු චතස්සො දානසාලායො, මජ්ඣෙක නගරස්ස එකං, අත්තනො නිවෙසනද්වාරෙ එකන්ති ඡ දානසාලායො කාරෙන්වා මහාදානං දෙති, සීලං රක්ඛති, උපොසථකම්මං කරොති.

අට්ඨකදිවසං පාතරාසවෙලාය බොධිසත්තස්ස නානග්ගරසෙ මනුඤ්ඤභොජනෙ උපනීයමානෙ එකො පව්වෙකබුද්ධො සත්තාහව්වයෙන නිරොධා වුට්ඨාය භික්ඛාචාරවෙලං සල්ලක්ඛෙන්වා “අජ්ජ මයා බාරාණසිසෙට්ඨිස්ස ගෙහද්වාරං ගන්තුං වට්ටති”ති නාගලතාදත්තකට්ඨං බාදිත්වා අනොතත්තදහෙ මුඛධොවනං කත්වා මනොසිලාතලෙ ධීතො නිවාසෙත්වා විජ්ජුලතාසදිසං කායබන්ධනං බන්ධිත්වා වීචරං පාරුපිත්වා ඉද්ධිමයමත්තිකාපත්තං ආදාය ආකාසෙනාගන්ත්වා බොධිසත්තස්ස හන්තෙ උපනීතමත්තෙ ගෙහද්වාරෙ අට්ඨාසි. බොධිසත්තො තං දිස්වාච ආසනා

වුට්ඨාය නිපව්වකාරං දස්සෙත්වා පරිකම්මකාරකං ඔලොකෙසි. “කිං කරොමි, සාමී”ති ව චුත්තෙ “අයාස්ස පත්තං ආහරථා”ති ආහ. තඛ්ඛණඤ්ඤෙව මාරො පාපිමා විකම්පමානො උට්ඨාය “අයං පච්චෙකඤ්ඤාද්ධො ඉතො සත්තමෙ දිවසෙ ආහාරං ලභි, අප්ප අලභමානො විනස්සිස්සති, ඉමඤ්ඤෙව විනාසෙස්සාමි, සෙට්ඨිනො ව දානන්තරායං කරිස්සාමි”ති තඛ්ඛණඤ්ඤෙව ආගන්ත්වා අන්තරවත්ථුමිති අසිතිහත්ථමත්තං අභිගාරකාසු නිමිති. සා ඛදිරභිගාරපුණ්ණා සම්පප්පලිතා සජොතිභූතා අච්චිමහානිරයො විය බාධිත්ථ. තං පන මාපෙත්වා සයං ආකාසෙ අට්ඨාසි. පත්තාහරණත්ථාය ගච්ඡමානො පුරිසො තං දිස්වා මහාභයප්පත්තො නිවත්ති. බොධිසත්තො “කිං, තාත, නිවත්තොසි”ති පුච්ඡි. අයං සාමි අන්තරවත්ථුමිති මහති අභිගාරකාසු සම්පප්පලිතා සජොතිභූතාති . අප්ඤ්ඤො අප්ඤ්ඤොති එවං ආගතාගතා සබ්බෙපි භයප්පත්තා වෙගෙන පලායිංසු.

බොධිසත්තො චිත්තෙසි “අප්ප මය්හං දානන්තරායං කාතුකාමො වසවත්ති මාරො උය්සුත්තො භවිස්සති, න බො පන ජානාති මාරසතෙන මාරසභස්සෙනපි මය්හං අකම්පියභාවං, අප්ප දානි මය්හං වා මාරස්ස වා බලමහන්තතං, ආනුභාවමහන්තතං ජානිස්සාමි”ති තං යථාසප්පිතමෙව භත්තපාතිං සයං ආදාය ගෙහා නික්ඛම්ම අභිගාරකාසුතටෙ යත්වා ආකාසං උල්ලොකෙත්වා මාරං දිස්වා “කොසි ත්ව”න්ති ආහ. “අහං, මාරො”ති. “අයං අභිගාරකාසු තයා නිමිතා”ති? “ආම, මයා”ති . “කිමත්ථායා”ති. “තව දානස්ස අන්තරායකරණත්ථාය ව පච්චෙකඤ්ඤාද්ධස්ස ව ජීවිතනාසනත්ථායා”ති. බොධිසත්තො “නෙව තෙ අහං අත්තනො දානස්ස අන්තරායං, න පච්චෙකඤ්ඤාද්ධස්ස ජීවිතන්තරායං කාතුං දස්සාමි, අප්ප දානි මය්හං වා තුය්හං වා බලමහන්තතං, ආනුභාවමහන්තතං ජානිස්සාමි”ති අභිගාරකාසුතටෙ යත්වා “හන්තෙ, පච්චෙකඤ්ඤාද්ධ අහං ඉමිස්සා අභිගාරකාසුයා අධොසිසො පතමානොපි න නිවත්තිස්සාමි, කෙවලං තුම්හෙ මයා දින්නං භොජනං පටිග්ගණ්හථා”ති වත්වා ඉමං ගාථමාහ –

40. “කාමං පතාමි නිරයං, උද්ධංපාදො අවංසිරො;
නානරියං කරිස්සාමි, හන්ද පිණ්ඩං පටිග්ගහා”ති.

තත්ථායං පිණ්ඩත්ථො – හන්තෙ, පච්චෙකචරඤ්ඤාද්ධ සචෙපහං තුම්හාකං පිණ්ඩපාතං දෙන්තො එකංසෙනෙව ඉමං නිරයං උද්ධංපාදො අවංසිරො හුත්වා පතාමි, තථාපි යදිදං අදානඤ්ඤෙව අසීලඤ්ඤෙව අරියෙහි අකත්තබ්බත්තා අනරියෙහි ව කත්තබ්බත්තා “අනරිය”න්ති වුව්වති, “න තං අනරියං කරිස්සාමි , හන්ද ඉමං මයා දියමානං පිණ්ඩං පටිග්ගහ පටිග්ගණ්හාහි”ති. එත්ථ ව හන්දාති වොස්සග්ගත්ථෙ නිපාතො.

එවං වත්වා බොධිසත්තො දළ්භසමාදානෙන භත්තපාතිං ගහෙත්වා අභිගාරකාසුමත්ථකෙන පක්ඛන්තො, තාවදෙව අසිතිහත්ථගම්භිරාය අභිගාරකාසුයා තලතො උපරුපරිජාතං සතපත්තපුප්පිතං එකං මහාපදුමං උග්ගන්ත්වා බොධිසත්තස්ස පාදෙ සම්පට්ඨි. තතො මහාතුම්ඛමත්තා රෙණු උග්ගන්ත්වා මහාසත්තස්ස මුද්ධනි යත්වා සකලසරිරං සුවණ්ණචුණ්ණසමොකිණ්ණම්ච අකාසි. සො පදුමකණ්ණිකාය යත්වා නානග්ගරසභොජනං පච්චෙකඤ්ඤාද්ධස්ස පත්තෙ පතිට්ඨාපෙසි. සො තං පටිග්ගහෙත්වා අනුමොදනං කත්වා පත්තං ආකාසෙ බිපිත්වා පස්සන්තස්සෙව මහාජනස්ස සයම්පි වෙහාසං අබ්භුග්ගන්ත්වා නානප්පකාරං වලාභකපත්තිං මද්දමානො විය හිමවන්තමෙව ගතො. මාරොපි පරාජිතො දොමනස්සං පත්වා අත්තනො වසනට්ඨානමෙව ගතො. බොධිසත්තො පන පදුමකණ්ණිකාය ධීතකොව මහාජනස්ස දානසීලසංවණ්ණෙනෙත ධම්මං දෙසෙත්වා මහාජනෙන පරිවුතො අත්තනො නිවෙසනමෙව පටිස්ඨත්වා යාවජීවං දානාදීනි පුඤ්ඤාති කත්වා යථාකම්මං ගතො.

සත්ථා “නයිදං, ගහපති, අච්ඡරියං, යං ත්වං එවං දස්සනාසම්පත්තො එතරහි දෙවතාය න කම්පිතො, පුබ්බෙ පණ්ඩිතෙහි කතමෙව අච්ඡරිය”න්ති ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා අනුසන්ධිං සටෙත්වා ජාතකං සමොධානෙසි “තදා පච්චෙකඤ්ඤාද්ධො තත්ථෙව පරිනිබ්බාසි, මාරං පරාජෙත්වා පදුමකණ්ණිකාය යත්වා පච්චෙකඤ්ඤාද්ධස්ස පිණ්ඩපාතදායකො බාරාණසිසෙට්ඨි පන අභමෙව අහොසි”න්ති.

ඛදිරභිගාරජාතකවණ්ණනා දසමා.

කුලාවකවග්ගො වතුත්ථො.

තස්සුද්දානං –

කුලාවකඤ්ඤෙව නච්චඤ්ඤෙව, සම්මොදමච්ඡවට්ඨකං;
සකුණං තිත්තිරං බකං, නන්දඤ්ඤෙව ඛදිරභිගාරන්ති.

[41] 1. ලොසකජාතකවණ්ණනා **5. අත්ථකාමවග්ගො**

යො අත්ථකාමස්සාති ඉදං සත්ථා ජෙතවනෙ විහරන්තො ලොසකතිස්සත්ථෙරං නාම ආරබ්භ කට්ඨෙසි. කො පනෙස ලොසකතිස්සත්ථෙරො නාමාති? කොසලරට්ඨෙ එකො අත්තනො කුලනාසකො කෙවට්ටපුත්තකො අලාභී හික්ඛු. සො කිර නිබ්බත්තට්ඨානෙනා වචිත්වා කොසලරට්ඨෙ එකස්මිං කුලසභස්සවාසෙ කෙවට්ටගාමෙ එකිස්සා කෙවට්ටියා කුච්ඡිස්මිං පටිසන්ධිං ගණ්හි. තස්ස පටිසන්ධිග්ගණ්ඤිවසෙ තං කුලසභස්සං ජාලහත්ථං නදියඤ්ඤෙව

තළාකාදීසු ව මව්පේ පරියෙසන්නං එකං බුද්දකමච්ඡමපි නාලත්ථ. තතො පට්ඨාය ව තෙ කෙවට්ටා පරිභායන්තියෙව. තස්මිඤ්භි කුච්ඡිගතෙයෙව තෙසං ගාමො සත්ත වාරෙ අග්ගිනා දඩ්ඪො, සත්ත වාරෙ රඤ්ඤා දණ්ඩිතො. එවං අනුක්කමෙන දුග්ගතා ජාතා. තෙ විත්තයිංසු “පුබ්බෙ අම්මාකං එවරුපං තත්ථී, ඉදානි පන පරිභායාම, අම්මාකං අන්තරෙ එකාය කාළකණ්ණියා භවිතබ්බං, ද්වෙ භාගා භොමා”ති පඤ්ච පඤ්ච කුලසතානි එකතො අභෙසුං. තතො යත්ථ තස්ස මාතාපිතරො, සොව කොට්ඨාසො පරිභායනි, ඉතරො වඩ්ඪති. තෙ තම්පි කොට්ඨාසං ද්විධා, තම්පි ද්විධානි එවං යාව තමෙව කුලං එකං අභොසි, තාව විභජිත්වා තෙසං කාළකණ්ණිභාවං ඤත්වා පොථෙත්වා නික්කඩ්ඪිංසු.

අට්ඨස්ස මාතා කිච්ඡෙන ජීවමානා පරිපක්කෙ ගබ්භෙ එකස්මිං යානෙ විජායි. පච්ඡිමභවිකසත්තං න සක්කා නාසෙතුං, අන්තොසටෙ පදිපො විය තස්ස භද්දෙයෙ අරහත්තස්ස උපනිස්සයො ජලති. සා තං දාරකං පටිජග්ගිත්වා ආධාවිත්වා පරිධාවිත්වා විවරණකාලෙ එකමස්ස කපාලකං භත්ථෙ දත්වා “පුත්ත, එතං සරං පව්සා”ති පෙසෙත්වා පලාතා. සො තතො පට්ඨාය එකකොව හුත්වා තත්ථ තත්ථ භික්ඛං පරියෙසිත්වා එකස්මිං යානෙ සයනි, න න්භායනි, න සරිරං පටිජග්ගති, පංසුපිසාවකො විය කිච්ඡෙන ජීවිකං කප්පෙති. සො අනුක්කමෙන සත්තවස්සිකො හුත්වා එකස්මිං ගෙහද්වාරෙ උක්ඛලිධොවනස්ස ඡඩ්ඪිතට්ඨානෙ කාකො විය එකෙකං භත්තස්මිං උච්චිනිත්වා බාදති.

අට්ඨ නං ධම්මසෙනාපති සාවත්ථීයං පිණ්ඩාය වරමානො දිස්වා “අයං සත්තො අතිකාරුඤ්ඤප්පත්තො, කතරගාමවාසිකො නු ඛො”ති තස්මිං මෙන්තවිත්තං වඩ්ඪෙත්වා “එහි, රෙ”ති ආභ. සො ආගන්ත්වා ථෙරං වන්දිත්වා අට්ඨාසි. අට්ඨ නං ථෙරො “කතරගාමවාසිකොසි, කභං වා තෙ මාතාපිතරො”ති පුච්ඡී. “අභං, භත්තෙ, නිජ්ජව්වයො, මය්භං මාතාපිතරො මං නිස්සාය ‘කිලන්තම්භා’ති මං ඡඩ්ඪෙත්වා පලාතා”ති. “අපි පන පබ්බඤ්ඤාසි”ති. “භත්තෙ, අභං තාව පබ්බඤ්ඤායං, මාදිසං පන කපණං කො පබ්බාපේස්සසි”ති? “අභං පබ්බාපේස්සාමි”ති. “සාධු, භත්තෙ, පබ්බාපෙථා”ති. ථෙරො තස්ස බාදනීයභොජනීයං දත්වා තං විහාරං නෙත්වා සභත්ථෙත්ව න්භාපෙත්වා පබ්බාපෙත්වා පරිපුණ්ණවස්සං උපසම්පාදෙසි. සො මහල්ලකකාලෙ “ලොසකතිස්සත්ථෙරො”ති පඤ්ඤායිත්ථ අප්පසුඤ්ඤො අප්පලාභො. තෙන කිර අසදිසදානෙපි කුච්ඡිපුරො න ලද්ධපුබ්බො, ජීවිතසට්ඨාමත්තමෙව ලභති. තස්ස භි පත්තෙ එකස්මිංයෙව යාගුඋච්ඪිකෙ දින්නෙ පත්තො සමතිත්තිකො විය හුත්වා පඤ්ඤායති. අට්ඨ මනුස්සා “ඉමස්ස පත්තො පුරො”ති භෙට්ඨා යාගුං දෙන්නි. තස්ස පත්තෙ යාගුං දානකාලෙ මනුස්සානං භාජනෙ යාගු අන්තරධායනීතිපි වදන්ති. ඛජ්ජකාදීසුපි එසෙව නයො.

සො අපරෙත සමයෙන විපස්සනං වඩ්ඪෙත්වා අග්ගඵලෙ අරහත්තෙ පතිට්ඨිතොපි අප්පලාභොව අභොසි. අට්ඨස්ස අනුපුබ්බෙන ආයුසඩ්ඪාරෙසු පරිභිනෙසු පරිනිබ්බානදිවසො සම්පාපුණ්. ධම්මසෙනාපති ආවජ්ජෙත්තො තස්ස පරිනිබ්බානභාවං ඤත්වා “අයං ලොසකතිස්සත්ථෙරො අප්ප පරිනිබ්බායස්සති, අප්ප මයා එතස්ස යාවදත්ථං ආභාරං දාතුං වට්ටති”ති තං ආදාය සාවත්ථීයං පිණ්ඩාය පාවිසි. ථෙරො තං නිස්සාය තාව බහුමනුස්සාය සාවත්ථීයා භත්ථං පසාරෙත්වා වන්දනමත්තම්පි නාලත්ථ. අට්ඨ නං ථෙරො “ගච්ඡාපුසො, ආසනසාලාය නිසීදා”ති උය්‍යාපෙත්වා ගතො. තං ආගතමෙව මනුස්සා “අය්‍යො, ආගතො”ති ආසනෙ නිසීදාපෙත්වා භොජෙසි. ථෙරොපි “ඉමං ලොසකස්ස දෙථා”ති ලද්ධාභාරං පෙසෙසි. තං ගභෙත්වා ගතා ලොසකතිස්සත්ථෙරං අසරිත්වා සයමෙව භුඤ්ජිංසු. අට්ඨ ථෙරස්ස උට්ඨාය විහාරං ගමනකාලෙ ලොසකතිස්සත්ථෙරො ආගන්ත්වා ථෙරං වන්දි, ථෙරො නිවත්තිත්වා යීතකොව “ලද්ධං තෙ, ආවුසො, භත්ත”න්ති පුච්ඡී. ලභිස්සාම නො, භත්තෙති. ථෙරො සංවෙගපත්තො කාලං ඔලොකෙසි, කාලො අතික්කන්තො. ථෙරො “භොතාවුසො, ඉධෙව නිසීදා”ති ලොසකත්ථෙරං ආසනසාලායං නිසීදාපෙත්වා කොසලරඤ්ඤො නිවෙසනං අගමාසි. රාජා ථෙරස්ස පත්තං ගාභාපෙත්වා “භත්තස්ස අකාලො”ති පත්තපුරං වතුමධුරං දාපෙසි. ථෙරො තං ආදාය ගන්ත්වා “එභාවුසො, නිස්ස ඉමං වතුමධුරං භුඤ්ජා”ති වත්වා පත්තං ගභෙත්වා අට්ඨාසි. සො ථෙරෙ ගාරවෙන ලජ්ජන්තො න පරිභුඤ්ජති. අට්ඨ නං ථෙරො “එභාවුසො නිස්ස, අභං ඉමං පත්තං ගභෙත්වා ව යස්සාමි, ත්වං නිසීදිත්වා පරිභුඤ්ජ. සවෙ අභං පත්තං භත්ථතො මුඤ්චෙය්‍යං, කිඤ්චි න භවෙය්‍යා”ති ආභ. අට්ඨායස්මා ලොසකතිස්සත්ථෙරො අග්ගසාවකෙ ධම්මසෙනාපතිම්භි පත්තං ගභෙත්වා යීතෙ වතුමධුරං පරිභුඤ්ජී. තං ථෙරස්ස අරියද්ධිධලෙන පරික්ඛයං න අගමාසි. තදා ලොසකතිස්සත්ථෙරො යාවදත්ථං උදරපුරං කත්වා පරිභුඤ්ජී, තං දිවසංයෙව ව අනුපාදිසෙසාය නිබ්බානධාතුයා පරිනිබ්බායි. සම්මාසම්බුද්ධො සන්තිකෙ යත්වා සරිරනික්ඛෙපං කාරෙසි, ධාතුයො ගභෙත්වා චෙතියං කරිංසු.

තදා භික්ඛු ධම්මසභායං සන්තිපතිත්වා “ආවුසො, අභො ලොසකතිස්සත්ථෙරො අප්පසුඤ්ඤො අප්පලාභී, එවරුපෙන නාම අප්පසුඤ්ඤෙන අප්පලාභිනා කථං අරියධම්මො ලද්ධො”ති කථෙත්තා නිසීදිංසු. සත්ථා ධම්මසභං ගන්ත්වා “කාය නුත්ථ, භික්ඛවෙ, එතරභි කථාය සන්තිසිත්තා”ති පුච්ඡී. තෙ “ඉමාය නාම, භත්තෙ”ති ආරොවයිංසු. සත්ථා “භික්ඛවෙ, එසො භික්ඛු අන්තතො අලාභිභාවඤ්ච අරියධම්මලාභිභාවඤ්ච අන්තතාව අකාසි. අයඤ්භි පුබ්බෙ පරෙසං ලාභන්තරායං කත්වා අප්පලාභී ජාතො, ‘අනිච්චං, දුක්ඛං, අනත්තා’ති විපස්සනාය යුත්තභාවස්ස බලෙන අරියධම්මලාභී ජාතො”ති වත්වා අනිතං ආභරි.

අනිතෙ කිර කස්සපස්මිමාසම්බුද්ධකාලෙ අඤ්ඤතරො භික්ඛු එකං කුටුම්භිකං නිස්සාය ගාමකාවාසෙ වසති පකතත්තො සීලවා විපස්සනාය යුත්තප්පයුත්තො. අට්ඨකො ඛිණ්ණසවත්ථෙරො සමවත්තවාසං වසමානො අනුපුබ්බෙන තස්ස භික්ඛුනො උපට්ඨාකකුටුම්භිකස්ස වසනගාමං සම්පත්තො. කුටුම්භිකො ථෙරස්ස ඉරියාපථෙයෙව පසීදිත්වා පත්තං ආදාය සරං පවෙසෙත්වා සක්කච්චං භොජෙත්වා ථොකං ධම්මකථං සුත්වා ථෙරං වන්දිත්වා “භත්තෙ, අම්මාකං ධුරවිහාරමෙව ගච්ඡථ, මයං සායන්භසමයෙ ආගන්ත්වා පස්සිස්සාමා”ති ආභ. ථෙරො විහාරං

ගන්නවා නෙවාසිකත්වේරං වන්දිත්වා ආප්විඡිත්වා එකමන්තං නිසිදි. සොපි තෙන සද්ධිං පටිසන්ථාරං කත්වා “ලද්ධො තෙ, ආවුසො, භික්ඛාභාරො”ති පුච්ඡි. “ආම, ලද්ධො”ති. “කහං ලද්ධො”ති? “තුම්භාකං ධුරගාමෙ කුටුම්භිකසරෙ”ති. එවඤ්ච පන වත්වා අත්තනො සෙනාසනං පුච්ඡිත්වා පටිඡන්තිත්වා පත්තචීවරං පටිසාමෙත්වා ඤානසුඛෙන ඵලසුඛෙන ච විනිනාමෙත්තො නිසිදි.

සොපි කුටුම්භිකො සායන්තෙ ගන්ධමාලඤ්චෙව පදිපෙයාඤ්ච ගාභාපෙත්වා විහාරං ගන්නවා නෙවාසිකත්වේරං වන්දිත්වා “හන්තෙ, එකො ආගන්තුකත්වේරො අත්ථි, ආගතො නු ඛො”ති පුච්ඡි. “ආම, ආගතො”ති. “ඉදානි කහ”න්ති. “අසුකසෙනාසනෙ නාමා”ති. සො තස්ස සන්තිකං ගන්නවා වන්දිත්වා එකමන්තං නිසින්තො ධම්මකථං සුත්වා සිතලවෙලාය වෙනියඤ්ච බොධිඤ්ච පුජෙත්වා දීපෙ ජාලෙත්වා උභොපි ජනෙ නිමන්තෙත්වා ගතො. නෙවාසිකත්වේරොපි ඛො “අයං කුටුම්භිකො පරිහින්තො, සවායං භික්ඛු ඉමස්මිං විහාරෙ වසිස්සති, න මං එස කිස්මිඤ්චි ගණයිස්සති”ති වේරෙ අනත්තමනතං ආපජ්ජිත්වා “ඉමස්මිං විහාරෙ එතස්ස අවසනාකාරො මයා කාතුං වට්ඨති”ති තෙන උපට්ඨානවෙලාය ආගතෙන සද්ධිං කිඤ්චි න කථෙයි. ඛිණ්ණසවත්වේරො තස්ස අජ්ඣාසයං ජානිත්වා “අයං වේරො මම කුලෙ වා ගණෙ වා අපලිබ්බද්ධභාවං න ජානාති”ති අත්තනො වසන්ට්ඨානං ගන්නවා ඤානසුඛෙන ඵලසුඛෙන විනිනාමෙයි.

නෙවාසිකොපි පුනදිවසෙ නබ්බිට්ඨොග්ගං ගණ්ඨං පහරිත්වා නබෙන ද්වාරං ආකොටෙත්වා කුටුම්භිකස්ස ගෙහං අගමායි. සො තස්ස පත්තං ගහෙත්වා පඤ්ඤත්තාසනෙ නිසිදාපෙත්වා “ආගන්තුකත්වේරො කහං, හන්තෙ”ති පුච්ඡි. “නාහං තව කුලපකස්ස පවත්තිං ජානාමි, ගණ්ඨං පහරන්තොපි ද්වාරං ආකොටෙත්තොපි පබොධෙතුං නාසක්ඛිං, භියො නව ගෙහෙ පණ්ණිකාපනං භුඤ්ජිත්වා ජීරාපෙතුං අසක්කොන්තො ඉදානි නිද්දං ඔක්කන්තොයෙව භවිස්සති, ත්වං පසිදමානො එවරුපෙසුයෙව යානෙසු පසිදසි”ති ආහ – “ඛිණ්ණසවත්වේරොපි අත්තනො භික්ඛාචාරවෙලං සල්ලක්ඛෙත්වා සරීරං පටිඡන්තිත්වා පත්තචීවරමාදාය ආකාසෙ උජ්ජතිත්වා අඤ්ඤත්ථ අගමායි. සො කුටුම්භිකො නෙවාසිකත්වේරං සප්පිට්ඨසක්ඛරාභිසංඛිතං පායාසං පායෙත්වා පත්තං ගන්ධවුණ්ණෙහි උබ්බට්ඨෙත්වා පුන පුරෙත්වා “හන්තෙ, සො වේරො මග්ගකිලන්තො භවිස්සති, ඉදමස්ස හරථා”ති අදායි. ඉතරො අපටික්ඛිතිත්වා ච ගහෙත්වා ගච්ඡන්තො “සවෙ සො භික්ඛු ඉමං පායාසං පිච්ඡස්සති, ගීවායං ගහෙත්වා නික්කඩ්ඨියමානොපි න ගමිස්සති. සවෙ පනාහං ඉමං පායාසං මනුස්සානං දස්සාමි, පාකටං මෙ කම්මං භවිස්සති. සවෙ උදකෙ ඔපිලාපෙස්සාමි, උදකපිට්ඨෙ සප්පි පඤ්ඤායිස්සති. සවෙ භූමියං ඡඩ්ඨෙස්සාමි, කාකසන්තිපානෙන පඤ්ඤායිස්සති. කත්ථ නු ඛො ඉමං ඡඩ්ඨෙයා”න්ති උපධාරෙත්තො එකං ඤාමක්ඛෙත්තං දිස්වා අභිගාරෙ වියුහිත්වා තත්ථ පක්ඛිතිත්වා උපරි අභිගාරෙහි පටිච්ඡාදෙත්වා විහාරං ගතො තං භික්ඛුං අදිස්වා වින්තෙයි “අද්ධා සො භික්ඛු ඛිණ්ණසවො මම අජ්ඣාසයං විදිත්වා අඤ්ඤත්ථ ගතො භවිස්සති, අහො මයා උදරහෙතු අයුත්තං කත”න්ති තාවදෙවස්ස මහත්තං දොමනස්සං උදපාදි. තතො පට්ඨායෙව ච මනුස්සපෙනො හුත්වා න චිරස්සෙව කාලං කත්වා නිරයෙ නිබ්බන්ති.

සො බහුනි වස්සසතසහස්සානි නිරයෙ පච්චිත්වා පක්කාවසෙසෙන පටිපාටියා පඤ්චජාතිසතෙසු යක්ඛො හුත්වා එකදිවසමිපි උදරපුරං ආහාරං න ලභි. එකදිවසං පන ගබ්භමලං උදරපුරං ලභි. පුන පඤ්චජාතිසතෙසු සුනබො අහොයි. තදාපි එකදිවසං හත්තවමනං උදරපුරං ලභි, සෙසකාලෙ පන තෙන උදරපුරො ආභාරො නාම න ලද්ධපුබ්බො. සුනබයොනිතො පන ච්චිත්වා කාසිරට්ඨෙ එකස්මිං ගාමෙ දුග්ගතකුලෙ නිබ්බන්ති. තස්ස නිබ්බන්තිතො පට්ඨාය තං කුලං පරමදුග්ගතමෙව ජාතං, ජාතිතො උද්ධං උදකකඤ්ජිකාමත්තමිපි න ලභි. තස්ස පන “මිත්තචින්දකො”ති නාමං අහොයි. මාතාපිතරො ජාතකදුක්ඛං අධිවාසෙතුං අසක්කොන්තා “ගච්ඡ කාළකණ්ණි”ති තං පොථෙත්වා නිහරිංසු. සො අපටිසරණො විචරන්තො බාරාණසිං අගමායි. තදා බොධිසත්තො බාරාණසියං දිසාපාමොක්ඛො ආචරියො හුත්වා පඤ්ච මාණවකසතානි සිප්පං වාවෙති. තදා බාරාණසිවාසිතො දුග්ගතානං පරිබ්බයං දත්වා සිප්පං සික්ඛාපෙත්ති. අයමිපි මිත්තචින්දකො බොධිසත්තස්ස සන්තිකෙ සිප්පං සික්ඛති. සො ඵරුසො අනොවාදක්ඛමො තං තං පහරන්තො විචරති, බොධිසත්තෙන ඔවදියමානොපි ඔවාදං න ගණ්භාති. තං නිස්සාය ආයොපිස්ස මන්දො ජාතො.

අථ සො මාණවකෙහි සද්ධිං හණ්ඨිත්වා ඔවාදං අග්ගණ්හන්තො තතො පලායිත්වා ආභිණ්ඩන්තො එකං පච්චන්තගාමං පත්වා හති. කත්වා ජීවති. සො තත්ථ එකාය දුග්ගතිත්ථියා සද්ධිං සංවාසං කප්පෙයි. සා තං නිස්සාය ද්වෙ දාරකෙ විජායි. ගාමවාසිනො “අම්භාකං සුසාසනං දුස්සාසනං ආරොවෙය්‍යාසි”ති මිත්තචින්දකස්ස හති. දත්වා තං ගාමද්වාරෙ කුටිකාය වසාපෙසුං. තං පන මිත්තචින්දකං නිස්සාය තෙ පච්චන්තගාමවාසිනො සත්තක්ඛන්තුං රාජදණ්ඩං අගමංසු, සත්තක්ඛන්තුං තෙසං ගෙහානි ඤායිංසු, සත්තක්ඛන්තුං තළාකං හිජ්ජි. තෙ වින්තයිංසු “අම්භාකං පුබ්බෙ ඉමස්ස මිත්තචින්දකස්ස අනාගමනකාලෙ එවරුපං නත්ථි, ඉදානි පනස්ස ආගතකාලතො පට්ඨාය පරිහායාමා”ති තං පොථෙත්වා නිහරිංසු.

සො අත්තනො දාරකෙ ගහෙත්වා අඤ්ඤත්ථ ගච්ඡන්තො එකං අමනුස්සපරිග්ගහං අට්ඨං පාවිසි. තත්ථස්ස අමනුස්සා දාරකෙ ච හරියඤ්ච මාරෙත්වා මංසං බාදිංසු. සො තතො පලායිත්වා තතො තතො ආභිණ්ඩන්තො එකං ගම්භීරං නාම පට්ටනගාමං නාවාසිස්සජ්ජන්දිවසෙයෙව පත්වා කම්මකාරකො හුත්වා නාවං අභිරුහි. නාවා සමුද්දපිට්ඨෙ සත්තාහං ගන්නවා සත්තමෙ දිවසෙ සමුද්දමජ්ඣෙ ආකොටෙත්වා ය්පිතා විය අට්ඨායි. තෙ කාළකණ්ණිසලාකං වාරෙසුං, සත්තක්ඛන්තුං මිත්තචින්දකස්සෙව පාපුණ්. මනුස්සා තස්සෙකං වෙච්ඡකලාපං දත්වා හත්ථෙ ගහෙත්වා සමුද්දපිට්ඨෙ බිපිංසු, තස්මිං බිත්තමත්තෙ නාවා අගමායි. මිත්තචින්දකො වෙච්ඡකලාපෙ නිපජ්ජිත්වා සමුද්දපිට්ඨෙ ගච්ඡන්තො කස්සපසම්මාසම්බුද්ධකාලෙ රක්ඛිතසිලස්ස ඵලෙන සමුද්දපිට්ඨෙ එකස්මිං ඵලිකවිමානෙ

වතස්සෝ දෙවධීතරෝ පටිලභිත්වා තාසං සන්තිකෙ සුඛං අනුභවමානෝ සත්තාහං වසි. තා පන විමානපෙනියෝ සත්තාහං සුඛං අනුභවන්ති, සත්තාහං දුක්ඛං. සත්තාහං දුක්ඛං අනුභවිතුං ගච්ඡමානා “යාව මයං ආගච්ඡාම, තාව ඉධෙව හොති”ති වත්වා අගමංසු.

මිත්තවින්දකෝ තාසං ගතකාලෙ වෙච්ඡාලාපෙ නිපජ්ජිත්වා පුරතො ගච්ඡන්තො රජතවිමානෙ අට්ඨ දෙවධීතරෝ ලභි. තතොපි පරං ගච්ඡන්තො මණ්ඩවිමානෙ සොළස, කතකවිමානෙ ද්වන්තිංස දෙවධීතරෝ ලභි. තාසමපි වචනං අකත්වා පරතො ගච්ඡන්තො අන්තරදීපකෙ එකං යක්ඛනගරං අද්දස. තත්ථෙකා යක්ඛිනී අජරුපෙන විවරති. මිත්තවින්දකෝ තස්සා යක්ඛිනිභාවං අජානන්තො “අජමංසං බාදිස්සාමි”ති තං පාදෙ අග්ගහෙසි, සා යක්ඛානුභාවෙන තං උක්ඛිතිත්වා බිසි. සො තාය බිත්තො සමුද්දමන්ථකෙන ගන්ත්වා බාරාණසියං පරිබාපිට්ඨෙ එකස්මිං කණ්ටකගුම්බමන්ථකෙ පතිත්වා පවට්ටමානො භූමියං පතිට්ඨාසි. තස්මිඤ්ච සමයෙ තස්මිං පරිබාපිට්ඨෙ රඤ්ඤො අජිකා වරමානා වොරා හරන්ති. අජිකගොපකා “වොරෙ ගණ්ඨිස්සාමා”ති එකමන්තං නිලීනා අට්ඨංසු. මිත්තවින්දකෝ පවට්ටිත්වා භූමියං ධීතො තා අජිකා දිස්වා වින්තෙසි “අහං සමුද්දෙ එකස්මිං දීපකෙ අජිකං පාදෙ ගහෙත්වා තාය බිත්තො ඉධ පතීතො. සවෙ ඉදානි එකං අජිකං පාදෙ ගහෙස්සාමි, සා මං පරතො සමුද්දපිට්ඨෙ විමානදෙවතානං සන්තිකෙ බිසිස්සති”ති. සො එවං අයොනියො මනසිකරිත්වා අජිකං පාදෙ ගණ්ඨි, සා ගභිතමන්තා විරවි. අජිකගොපකා ඉතො විතො ව ආගන්ත්වා තං ගහෙත්වා “එත්තකං කාලං රාජකුලෙ අජිකබාදකො එස වොරො”ති තං කොට්ටෙත්වා බන්ධිත්වා රඤ්ඤො සන්තිකං නෙන්නි.

තස්මිං බණෙ බොධිසත්තො පඤ්චසතමාණවකපරිවුතො නගරා නික්ඛම්ම න්හායිතුං ගච්ඡන්තො මිත්තවින්දකං දිස්වා සඤ්ජානිත්වා තෙ මනුස්සෙ ආහ – “තාතා, අයං අම්භාකං අන්තෙවාසිකො, කස්මා නං ගණ්ඨො”ති? “අජිකවොරකො, අයා, එකං අජිකං පාදෙ ගණ්ඨි, තස්මා ගභිතො”ති. “තෙන හෙතං අම්භාකං දාසං කත්වා දෙට්, අම්භෙ නිස්සාය ජීවිස්සති”ති. තෙ, “සාධු අයා”ති තං විස්සජ්ජෙත්වා අගමංසු. අට්ඨං බොධිසත්තො “මිත්තවින්දක, ත්වං එත්තකං කාලං කහං වසි”ති පුච්ඡි. සො සබ්බං අත්තනා කතකම්මං ආරොවෙසි. බොධිසත්තො “අත්ථකාමානං වචනං අකරොන්තො එවං දුක්ඛං පාපුණාති”ති වත්වා ඉමං ගාථමාහ –

41. “යො අත්ථකාමස්ස භිතානුකම්පිනො, ඔවජ්ජමානො න කරොති සාසනං;
අජියා පාදමොලම්බ, මිත්තකො විය සොවති”ති.

තත්ථ අත්ථකාමස්සාති වුඩ්ඪිං ඉච්ඡන්තස්ස. භිතානුකම්පිනොති භිතෙන අනුකම්පමානස්ස. ඔවජ්ජමානොති මුදුකෙන භිතවිත්තෙන ඔවදියමානො. න කරොති සාසනන්ති අනුසිට්ඨං න කරොති, දුබ්බවො අනොවාදකො හොති. මිත්තකො විය සොවතිති යථායං මිත්තවින්දකො අජිකාය පාදං ගහෙත්වා සොවති කිලමති, එවං නිව්චකාලං සොවතිති ඉමාය ගාථාය බොධිසත්තො ධම්මං දෙසෙසි.

එවං තෙන ථෙරෙන එත්තකෙ අද්ධානෙ තීසුයෙව අත්තභාවෙසු කුච්ඡිපුරො ලද්ධපුබ්බො. යක්ඛෙන හුත්වා එකදිවසං ගබ්භමලං ලද්ධං, සුනබෙන හුත්වා එකදිවසං භත්තවමනං, පරිනිබ්බානදිවසෙ ධම්මසෙනාපතිස්සානුභාවෙන චතුමුරු ලද්ධං. එවං පරස්ස ලාභන්තරායකරණං නාම මහාදොසන්ති වෙදිතබ්බං. තස්මිං පන කාලෙ සොපි ආවරියො මිත්තවින්දකොපි යථාකම්මං ගතො.

සත්ථා “එවං, භික්ඛවෙ, අත්තනො අප්පලාභිභාවඤ්ච අරියධම්මලාභිභාවඤ්ච සයමෙව එස අකාසි”ති ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා අනුසන්ධිං සටෙත්වා ජාතකං සමොධානෙසි – “තදා මිත්තවින්දකො ලොසකතිස්සත්ථෙරො අහොසි, දිසාපාමොක්ඛාවරියො පන අහමෙව අහොසි”න්ති.

[42] 2. කපොතජාතකවණ්ණනා ලොසකජාතකවණ්ණනා පඨමා.

යො අත්ථකාමස්සාති ඉදං සත්ථා ජෙතවනෙ විහරන්තො අඤ්ඤතරං ලොලභික්ඛුං ආරබ්භ කට්ඨෙ. තස්ස ලොලභාවො නවකනිපාතෙ කාකජාතකෙ ආවි භවිස්සති. තදා පන තං භික්ඛු “අයං, භත්තෙ, භික්ඛු ලොලො”ති සත්ථු ආරොවෙසු. අට්ඨං සත්ථා “සච්චං කිර ත්වං භික්ඛු ලොලොසි”ති පුච්ඡි. “ආම, භත්තෙ”ති. සත්ථා “පුබ්බෙපි ත්වං භික්ඛු ලොලො ලොලකාරණා ජීවිතක්ඛයං පත්තො, පණ්ඩිතාපි තං නිස්සාය අත්තනො වසනට්ඨානා පරිභීනා”ති වත්වා අතීතං ආහරි.

අතීතෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙත්තෙ බොධිසත්තො පාරාවතයොනියං නිබ්බන්ති. තදා බාරාණසිවාසිනො පුඤ්ඤකාමතාය තස්මිං තස්මිං යානෙ සකුණානං සුඛවසනත්ථාය ථුසපච්ඡියො ඔලම්බෙන්ති. බාරාණසිසෙට්ඨිනොපි භත්තකාරකො අත්තනො මහානසෙ එකං ථුසපච්ඡිං ඔලම්බෙන්වා යපෙසි, බොධිසත්තො තත්ථ වාසං කප්පෙසි. සො පාතොව නික්ඛම්මිත්වා ගොවරෙ වරිත්වා සායං ආගන්ත්වා තත්ථ වසන්තො කාලං බෙපෙසි. අපේකදිවසං එකො කාකො මහානසමන්ථකෙන ගච්ඡන්තො අම්බිලානම්බිලව්ඡමංසානං ධූපනවාසං සායිත්වා ලොහං උප්පාදෙන්වා “කං නු බො නිස්සාය ඉමං මච්ඡමංසං ලභිස්සාමි”ති අවිදුරෙ නිසීදිත්වා පරිග්ගණ්ඨන්තො සායං බොධිසත්තං ආගන්ත්වා මහානසං පවිසන්තං දිස්වා “ඉමං පාරාවතං නිස්සාය මච්ඡමංසං ලභිස්සාමි”ති පුනදිවසෙ පාතොව ආගන්ත්වා බොධිසත්තස්ස නික්ඛම්මිත්වා ගොවරත්ථාය ගමනකාලෙ පිට්ඨිතො පිට්ඨිතො අගමාසි. අට්ඨං නං

බොධිසත්තො “කස්මා ත්වං, සම්ම, අම්හෙහි සද්ධිං වරසි”ති ආහ. “සාමී, තුම්හාහං කිරියා මය්හං රුච්චති, ඉතො පටියාය තුම්හෙ උපට්ඨතිස්සාමී”ති. “සම්ම, තුම්හෙ අඤ්ඤාගොවරා, මයං අඤ්ඤාගොවරා, තුම්හෙහි අම්හාකං උපට්ඨානං දුක්කර”න්ති. “සාමී, තුම්හාකං ගොවරග්ගහණකාලෙ අහමීපි ගොවරං ගහෙත්වා තුම්හෙහි සද්ධිංයෙව ගම්ස්සාමී”ති. “සාධු, කෙවලං තෙ අප්පමත්තෙන භවිතබ්බ”න්ති එවං බොධිසත්තො කාකං ඔවදිත්වා ගොවරං වරන්තො තිණ්ණිජාදීනි බාදති. බොධිසත්තස්ස පන ගොවරග්ගහණකාලෙ කාකො ගන්ත්වා ගොමයපිණ්ඩං අපනෙත්වා පාණකෙ බාදිත්වා උදරං පුරෙත්වා බොධිසත්තස්ස සන්තිකං ආගන්ත්වා “සාමී, තුම්හෙ අතිවෙලං වරට, අතිබහුභක්ඛෙන නාම භවිතුං න වට්ටති”ති වත්වා බොධිසත්තෙන ගොවරං ගහෙත්වා සායං ආගච්ඡන්තෙන සද්ධිංයෙව මහානසං පාවිසි. භත්තකාරකො “අම්හාකං කපොතො අඤ්ඤාමිපි ගහෙත්වා ආගතො”ති කාකස්සපි පච්ඡිං යපෙසි. තතො පටියාය ද්වෙ ජනා වසන්ති.

අටේකදිවසං සෙට්ඨිස්ස බහුං මච්ඡමංසං ආහරිංසු. තං ආදාය භත්තකාරකො මහානසෙ තත්ථ තත්ථ ඔලම්බෙසි. කාකො තං දිස්වා ලොහං උප්පාදෙත්වා “ස්වෙ ගොවරභූමිං අගන්ත්වා මයා ඉදමෙව බාදිතබ්බ”න්ති රත්ති. නිත්ථුනන්තො නිපජ්ජි. පුනදිවසෙ බොධිසත්තො ගොවරාය ගච්ඡන්තො “එහි, සම්ම, කාකා”ති ආහ. “සාමී, තුම්හෙ ගච්ඡට, මය්හං කුච්ඡිරොගො අත්ථී”ති. “සම්ම, කාකානං කුච්ඡිරොගො නාම න කදාච භූතපුබ්බො, රත්තිං තිසු යාමෙසු එකෙකස්මිං යාමෙ මුච්ඡිතා හොන්ති, දීපවට්ටිං ගිලිතකාලෙ පන නෙසං මුහුත්තං තිත්ති හොති, ත්වං ඉමං මච්ඡමංසං බාදිතුකාමො භවිස්සසි, එහි මනුස්සපරිභොගො නාම තුම්හාකං දුප්පරිභුඤ්ජියො, මා එවරුපං අකාසි, මයා සද්ධිංයෙව ගොවරාය ගච්ඡාහි”ති. “න සක්කොමී, සාමී”ති. “තෙන හි පඤ්ඤායිස්සසි සකෙන කම්මෙන, ලොභවසං අගන්ත්වා අප්පමත්තො හොහි”ති තං ඔවදිත්වා බොධිසත්තො ගොවරාය ගතො.

භත්තකාරකො නානප්පකාරං මච්ඡමංසවිකතිං සම්පාදෙත්වා උසුමනික්ඛමනත්ථං භාජනානි ථොකං විවරිත්වා රසපරිස්සාවනකරොටිං භාජනමත්ථකෙ යපෙත්වා බහි නික්ඛමීත්වා සෙදං පුඤ්ජමානො අටියාසි. තස්මිං බණ්ණෙ කාකො පච්ඡිතො සීසං උක්ඛිපිත්වා භත්තගෙහං ඔලොකෙන්තො තස්ස නික්ඛන්තභාවං ඤත්වා “අයංදානි මය්හං මනොරථං පුරෙත්වා මංසං බාදිතුං කාලො, කිං නු බො මහාමංසං බාදාමී, උදාහු වුණ්ණිකමංස”න්ති වින්තෙත්වා “වුණ්ණිකමංසෙන නාම ඛිප්පං කුච්ඡිං පුරෙතුං න සක්කා, මහන්තං මංසබණ්ඩං ආහරිත්වා පච්ඡියං නික්ඛිපිත්වා බාදමානො නිපජ්ජිස්සාමී”ති පච්ඡිතො උප්පතිත්වා රසකරොටියං නිලිසි. සා “කිරි”ති සද්දමකාසි. භත්තකාරකො තං සද්දං සුත්වා “කිං නු බො එත”න්ති පවිට්ඨො කාකං දිස්වා “අයං දුට්ඨකාකො මහාසෙට්ඨිනො පක්කමංසං බාදිතුකාමො, අහං බො පන සෙට්ඨිං නිස්සාය ජීවාමී, න ඉමං බාලං, කිං මෙ ඉමිනා”ති ද්වාරං පිටියා කාකං ගහෙත්වා සකලසරිරෙ පත්තානි ලුඤ්චිත්වා අල්ලසිඬගිවෙරලොණ්ඨරකාදයො කොට්ටෙත්වා අම්බිලතක්කෙන ආලොලෙත්වා තෙනස්ස සකලසරිරං මක්ඛෙත්වා තං කාකං පච්ඡියං බිපි. සො අධිමත්තවෙදනාහිභූතො නිත්ථුනන්තො නිපජ්ජි.

බොධිසත්තො සායං ආගන්ත්වා තං බාසනාප්පත්තං දිස්වා “ලොලකාක, මම වචනං අකත්වා තව ලොහං නිස්සාය මහාදුක්ඛං පත්තොසි”ති වත්වා ඉමං ගාමමාහ –

42. “යො අත්ථකාමස්ස භිතානුකම්පිනො, ඔවජ්ජමානො න කරොති සාසනං;
කපොතකස්ස වචනං අකත්වා, අමිත්තභත්ථත්ථගතොව සෙති”ති.

තත්ථ කපොතකස්ස වචනං අකත්වාති පාරාවතස්ස භිතානුසාසනවචනං අකත්වා. අමිත්තභත්ථත්ථගතොව සෙතිති අමිත්තානං අනත්ථකාරකානං දුක්ඛප්පාදකපුග්ගලානං භත්ථත්ථං භත්ථප්පං ගතො අයං කාකො විය සො පුග්ගලො මහන්තං බාසනං පත්වා අනුසොවමානො සෙතිති.

බොධිසත්තො ඉමං ගාමං වත්වා “ඉදානි මයා ව ඉමස්මිං යානෙ න සක්කා වසිතු”න්ති අඤ්ඤත්ථ ගතො. කාකොපි තත්ථෙව ජීවිතක්ඛයං පත්තො. අථ නං භත්තකාරකො සද්ධිං පච්ඡියා ගහෙත්වා සඬකාරට්ඨානෙ ඡඩ්ඬෙසි.

සත්ථාපි “න ත්වං භික්ඛු ඉදානෙව ලොලො, පුබ්බෙපි ලොලොයෙව, තඤ්ච පන තෙ ලොලාං නිස්සාය පණ්ඩිතාපි සකාචාසා පරිහීනා”ති ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා සච්චානි පකාසෙසි, සච්චපරියොසානෙ සො භික්ඛු අනාගාමීඵලං පත්තො. සත්ථා අනුසන්ධිං සටෙත්වා ජාතකං සමොධානෙසි – “තදා කාකො ලොලභික්ඛු අහොසි, පාරාවතො පන අහමෙව අහොසි”න්ති.

[43] 3. වෙළකජාතකවණ්ණනා කපොතජාතකවණ්ණනා දුතියා.

යො අත්ථකාමස්සානි ඉදං සත්ථා ජෙතවනෙ විහරන්තො අඤ්ඤතරං දුබ්බවහික්ඛුං ආරබ්භ කටෙසි. තඤ්චි භගවා “සච්චං කිර ත්වං භික්ඛු දුබ්බවොසි”ති පුච්ඡිත්වා “සච්චං, භන්තෙ”ති වුත්තෙ “න ත්වං භික්ඛු ඉදානෙව දුබ්බවො, පුබ්බෙපි දුබ්බවොයෙව, දුබ්බවත්තායෙව ව පණ්ඩිතානං වචනං අකත්වා සප්පමුඛෙ ජීවිතක්ඛයං පත්තො”ති වත්වා අතීතං ආහරි.

අතීතෙ බාරාණසියං බුහුමදත්තෙ රජ්ජං කාරෙන්නෙ බොධිසත්තො කාසිරට්ඨෙ මහාභොගකුලෙ නිබ්බන්තො විඤ්ඤානං පත්වා කාමෙසු ආදීනවං නෙක්ඛම්මෙ වානිසංසං දිස්වා කාමෙ පහාය හිමවන්තං පවිසිත්වා ඉසිප්ඛිඤ්ජං

පබ්බතභික්ෂු කසිණපරිකමම කත්වා පඤ්චාභිඤ්ඤා අට්ඨ සමාපත්තියො ව උප්පාදෙන්වා කුඩානසුබෙන විනිතාමෙන්තො අපරභාගෙ මහාපරිවාරො පඤ්චභි තාපසසතෙහි පරිවුතො ගණස්ස සත්ථා හුත්වා විහාසි. අපේකො ආසිවිසපොතකො අත්තනො ධම්මතාය වරත්තො අඤ්ඤතරස්ස තාපසස්ස අස්සමපදං පත්තො. තාපසො තස්මි පුත්තසිනෙහං උප්පාදෙන්වා තං එකස්මිං වෙළපබ්බෙ සයාපෙන්වා පටිජග්ගති. තස්ස වෙළපබ්බෙ සයනතො “වෙළකො”ත්වෙව නාමං අකංසු. තං පුත්තසිනෙහෙන පටිජග්ගනතො තාපසස්ස “වෙළකපිතා”ත්වෙව නාමං අකංසු.

තදා බොධිසත්තො “එකො කිර තාපසො ආසිවිසං පටිජග්ගති”ති සුත්වා තං පක්කොසාපෙන්වා “සච්චං කිර ත්වං ආසිවිසං පටිජග්ගසි”ති පුච්ඡිත්වා “සච්ච”න්ති වුත්තෙ “ආසිවිසෙන සද්ධිං විස්සාසො නාම නත්ථි, මා එවං ජග්ගාහි”ති ආහ. “සො මෙ ආවරිය පුත්තො, නාහං තෙන විනා වත්තිතුං සක්ඛිස්සාමි”ති. “තෙන හි එතස්සෙව සන්තිකා ජීවිතක්ඛයං පාපුණ්ස්සසි”ති. තාපසො බොධිසත්තස්ස වචනං න ගණ්හි, ආසිවිසමිපි ජතිතුං නාසක්ඛි. තතො කතිපාහව්වයෙනෙව සබ්බෙ තාපසා ඵලාඵලත්ථාය ගන්ත්වා ගතට්ඨානෙ ඵලාඵලස්ස සුලභභාවං දිස්වා ද්වෙ තයො දිවසෙ තත්ථෙව වසිංසු, වෙළකපිතාපි තෙහි සද්ධිං ගච්ඡන්තො ආසිවිසං වෙළපබ්බෙයෙව සයාපෙන්වා පිදහිත්වා ගතො. සො පුත තාපසෙහි සද්ධිං ද්විභතීභව්වයෙන ආගන්ත්වා “වෙළකස්ස ගොවරං දස්සාමි”ති වෙළපබ්බං උග්ගාටෙන්වා “එහි, පුත්තක, ඡාතකොසි”ති හත්ථං පසාරෙසි. ආසිවිසො ද්විභතීහං නිරාහාරතාය කුප්ඤ්ඤිත්වා පසාරිතහත්ථං ඩංසිත්වා තාපසං තත්ථෙව ජීවිතක්ඛයං පාපෙන්වා අරඤ්ඤං පාවිසි. තාපසා තං දිස්වා බොධිසත්තස්ස ආරොවෙසුං. බොධිසත්තො තස්ස සරිරකිව්වං කාරෙන්වා ඉසිගණස්ස මජ්ඣෙ නිසිදිත්වා ඉසීනං ඔවාදවසෙන ඉමං ගාථමාහ –

43. “යො අත්ථකාමස්ස භිතානුකම්පිනො, ඔවජ්ජමානො න කරොති සාසනං;
එවං සො නිහතො සෙති, වෙළකස්ස යථා පිතා”ති.

තත්ථ එවං සො නිහතො සෙති යො හි ඉසීනං ඔවාදං න ගණ්හාති, සො යථා එස තාපසො ආසිවිසමුබ්බෙ පුත්තභාවං පත්වා නිහතො සෙති, එවං මහාවිනාසං පත්වා නිහතො සෙතිති අත්ථො. එවං බොධිසත්තො ඉසිගණං ඔවදිත්වා වත්තාරො බ්‍රහ්මචිතාරෙ භාවෙන්වා ආයුපරියොසානෙ බ්‍රහ්මලොකෙ උප්පජ්ජි.

සත්ථා “න ත්වං භික්ඛු ඉදානෙව දුබ්බවො, පුබ්බෙපි දුබ්බවොයෙව, දුබ්බවභාවෙනෙව ව ආසිවිසමුබ්බෙ පුත්තභාවං පත්තො”ති ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා අනුසන්ධිං සටෙන්වා ඡාතකං සමොධානෙසි – “තදා වෙළකපිතා දුබ්බවභික්ඛු අහොසි, සෙසපරිසා බුද්ධපරිසා, ගණසත්ථා පන අහමෙව අහොසි”න්ති.

[44] 4. මකසජාතකවණ්ණනා වෙළකජාතකවණ්ණනා තතියා.

සෙයොසා අමිත්තොති ඉදං සත්ථා මගධෙසු වාරිකං වරමානො අඤ්ඤතරස්මිං ගාමකෙ බාලගාමිකමනුස්සෙ ආරබ්භ කටෙසි. තථාගතො කිර එකස්මිං සමයෙ සාවත්ථිතො මගධරට්ඨං ගන්ත්වා තත්ථ වාරිකං වරමානො අඤ්ඤතරං ගාමකං සම්පාපුණ්. සො ව ගාමකො යෙහුයොන අන්ධබාලමනුස්සෙහියෙව උස්සන්තො. තත්ථෙකදිවසං තෙ අන්ධබාලමනුස්සා සන්තිපතිත්වා “හො, අමිහෙ අරඤ්ඤං පවිසිත්වා කම්මං කරොන්තෙ මකසා බාදන්ති, තප්පව්වයා අමිහාකං කම්මව්වෙසෙදො හොති, සබ්බෙව ධනුනි වෙව ආවුධානි ව ආදාය ගන්ත්වා මකසෙහි සද්ධිං යුජ්ඤ්ඤිත්වා සබ්බමකසෙ විජ්ඤ්ඤිත්වා ඡිත්තදිත්වා ව මාරෙස්සාමා”ති මන්තයිත්වා අරඤ්ඤං ගන්ත්වා “මකසෙ විජ්ඤ්ඤිත්වා”ති අඤ්ඤමඤ්ඤං විජ්ඤ්ඤිත්වා ව පහරිත්වා ව දුක්ඛජපත්තා ආගන්ත්වා අන්තොගාමෙ ව ගාමමජ්ඣෙ ව ගාමද්වාරෙ ව නිපජ්ජිංසු.

සත්ථා භික්ඛුසඬ්ඨසපරිවුතො තං ගාමං පිණ්ඩාය පාවිසි. අවසෙසා පණ්ඩිතමනුස්සා භගවත්තං දිස්වා ගාමද්වාරෙ මණ්ඩපං කාරෙන්වා බුද්ධජපමුඛස්ස භික්ඛුසඬ්ඨස්ස මහාදානං දත්වා සත්ථාරං වන්දිත්වා නිසිදිංසු. සත්ථා තස්මි තස්මි යානෙ පතිතමනුස්සෙ දිස්වා තෙ උපාසකෙ පුච්ඡි “බහු ඉමෙ ගිලානා මනුස්සා, කිං එතෙහි කත”න්ති? “හන්තෙ, එතෙ මනුස්සා ‘මකසයුද්ධං කරිස්සාමා’ති ගන්ත්වා අඤ්ඤමඤ්ඤං විජ්ඤ්ඤිත්වා සයං ගිලානා ජාතා”ති. සත්ථා “න ඉදානෙව අන්ධබාලමනුස්සා ‘මකසෙ පහරිස්සාමා’ති අත්තානං පහරන්ති, පුබ්බෙපි ‘මකසං පහරිස්සාමා’ති පරං පහරණකමනුස්සා අහෙසුංයෙවා”ති වත්වා තෙහි මනුස්සෙහි යාවිතො අතීතං ආහරි.

අතීතෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙන්තෙ බොධිසත්තො වණ්ජජාය ජීවිකං කප්පෙති. තදා කාසිරට්ඨෙ එකස්මිං පච්චන්තගාමෙ බහු වඩ්ඪකී වසන්ති. තත්ථෙකො බලිතවඩ්ඪකී රුක්ඛං තච්ඡති, අපස්ස එකො මකසො තම්බලොභථාලකපිට්ඨිසදිසෙ සිසෙ නිසිදිත්වා සත්තියා පහරන්තො විය සිසං මුඛතුණ්ඩකෙන විජ්ඤ්ඤි. සො අත්තනො සන්තිකෙ නිසින්තං පුත්තං ආහ – “තාත, මය්හං සිසං මකසො සත්තියා පහරන්තො විය විජ්ඤ්ඤි, වාරෙහි න”න්ති. “තාත, අධිවාසෙහි, එකප්පහාරෙනෙව තං මාරෙස්සාමි”ති. තස්මි සමයෙ බොධිසත්තොපි අත්තනො හණ්ඩං පරියෙසමානො තං ගාමං පත්වා තස්සා වඩ්ඪකීසාලාය නිසින්තො හොති. අප් සො වඩ්ඪකී පුත්තං ආහ – “තාත, ඉමං මකසං වාරෙහි”ති. සො “වාරෙස්සාමි, තාතා”ති තිබ්ණං මහාචරසුං උක්ඛිපිත්වා පිතු පිට්ඨිපස්සෙ යත්වා “මකසං පහරිස්සාමි”ති පිතු මත්ථකං ද්විධා හින්දි, වඩ්ඪකී තත්ථෙව ජීවිතක්ඛයං පත්තො.

බොධිසත්තෝ තස්ස තං කම්මං දිස්වා “පච්චාමිත්තොපි පණ්ඩිතොව සෙය්‍යො. සො හි දණ්ඩහයෙනපි මනුස්සෙන මාරෙස්සති”ති වින්තෙත්වා ඉමං ගාථමාහ –

44. “සෙය්‍යො අමිත්තො මනියා උපෙනො, න ත්වෙව මිත්තො මනිවිජ්ජහිනො;
‘මකසං වධිස්ස’න්ති හි ඵලමුගො, පුත්තො පිතු අබ්භිදා උත්තමධිග”න්ති.

තත්ථ සෙය්‍යොති පවරො උත්තමො. මනියා උපෙනොති පඤ්ඤාය සමන්තාගතො. ඵලමුගොති ලාලාමුබො බාලො. පුත්තො පිතු අබ්භිදා උත්තමධිගන්ති අත්තනො බාලතාය පුත්තොපි හුත්වා පිතු උත්තමධිගං මත්ථකං “මකසං පහරිස්සාමි”ති ද්විධා හින්දි. තස්මා බාලමිත්තනො පණ්ඩිතඅමිත්තොව සෙය්‍යොති ඉමං ගාථං වත්වා බොධිසත්තො උච්ඨාය යථාකම්මං ගතො. වධිස්සතිස්ස ඤාතකා සරීරකිව්වං අකංසු.

සත්ථා “ඵවං උපාසකා පුබ්බෙපි ‘මකසං පහරිස්සාමා’ති පරං පහරණකමනුස්සා අහෙසුංයෙවා”ති ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා අනුසන්ධිං සට්ඨන්වා ජාතකං සමොධානෙසි “තදා ගාථං වත්වා පක්කන්තො පණ්ඩිතවාණිජො පන අහමෙව අහොසි”න්ති.

[45] 5. රොහිණිජාතකවණ්ණනා මකසජාතකවණ්ණනා වතුත්ථා.

සෙය්‍යො අමිත්තොතිඉදං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො එකං අනාථපිණ්ඩිකසෙට්ඨිනො දාසිං ආරබ්භ කට්ඨෙසි. අනාථපිණ්ඩිකස්ස කිර එකා රොහිණී නාම දාසී අහොසි. තස්සා විහිපහරණට්ඨානෙ ආගන්ත්වා මහල්ලිකා මාතා නිපජ්ජි, තං මක්ඛිකා පරිවාරෙත්වා සුවියාවිජ්ඣමානා විය බාදන්ති. සා ධිතරං ආහ – “අම්ම, මක්ඛිකා මං බාදන්ති, එතා වාරෙහි”ති. සා “වාරෙස්සාමි, අම්මා”ති මුසලං උක්ඛිපිත්වා “මාතු සරීරෙ මක්ඛිකා මාරෙත්වා විනාසං පාපෙස්සාමි”ති මාතරං මුසලෙන පහරිත්වා ජීවිතක්ඛයං පාපෙසි. තං දිස්වා “මාතා මෙ මතා”ති රොදිතුං ආරභි. තං පවත්තිං සෙට්ඨිස්ස ආරොවෙසුං. සෙට්ඨි තස්සා සරීරකිව්වං කාරෙත්වා විහාරං ගන්ත්වා සබ්බං තං පවත්තිං සත්ථු ආරොවෙසි. සත්ථා “න බො, ගහපති, එසා ‘මාතු සරීරෙ මක්ඛිකා මාරෙස්සාමි’ති ඉදානෙව මුසලෙන පහරිත්වා මාතරං මාරෙසි, පුබ්බෙපි මාරෙසියෙවා”ති වත්වා තෙන යාවිතො අතීතං ආහරි.

අතීතෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙත්තෙ බොධිසත්තො සෙට්ඨිකුලෙ නිබ්බන්තිත්වා පිතුඅව්වයෙන සෙට්ඨිට්ඨානං පාපුණි. තස්සාපි රොහිණියෙව නාම දාසී අහොසි. සාපි අත්තනො විහිපහරණට්ඨානං ආගන්ත්වා නිපන්තං මාතරං “මක්ඛිකා මෙ, අම්ම, වාරෙහි”ති වුත්තා ඵවමෙව මුසලෙන පහරිත්වා මාතරං ජීවිතක්ඛයං පාපෙත්වා රොදිතුං ආරභි. බොධිසත්තො තං පවත්තිං සුත්වා “අමිත්තොපි හි ඉමස්මිං ලොකෙ පණ්ඩිතොව සෙය්‍යො”ති වින්තෙත්වා ඉමං ගාථමාහ –

45. “සෙය්‍යො අමිත්තො මෙධාවී, යඤ්චෙව බාලානුකම්පකො;
පස්ස රොහිණිකං ජම්මිං, මාතරං හන්ත්වාන සොවතී”ති.

තත්ථ මෙධාවීති පණ්ඩිතො ඤාණී විභාවී. යඤ්චෙව බාලානුකම්පකොති එත්ථ යන්ති ලිඛිගවිපල්ලාසො කතො, චෙති නාමත්ථෙ නිපාතො. යො නාම බාලො අනුකම්පකො, තතො සහගුණෙන සහස්සගුණෙන පණ්ඩිතො අමිත්තො හොන්තොපි සෙය්‍යොයෙවාති අත්ථො. අථ වා යන්ති පටිසෙධනත්ථෙ නිපාතො, නො වෙ බාලානුකම්පකොති අත්ථො. ජම්මිත්ති ලාමිකං දන්ධං. මාතරං හන්ත්වාන සොවතීති “මක්ඛිකා මාරෙස්සාමි”ති මාතරං හන්ත්වා ඉදානි අයං බාලා සයමෙව රොදති පරිදෙවති. ඉමිනා කාරණෙන ඉමස්මිං ලොකෙ අමිත්තොපි පණ්ඩිතො සෙය්‍යොති බොධිසත්තො පණ්ඩිතං පසංසන්තො ඉමාය ගාථාය ධම්මං දෙසෙසි.

සත්ථා “න බො, ගහපති, එසා ඉදානෙව ‘මක්ඛිකා මාරෙස්සාමි’ති මාතරං සාතෙසි, පුබ්බෙපි සාතෙසියෙවා”ති ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා අනුසන්ධිං සට්ඨන්වා ජාතකං සමොධානෙසි – “තදා මාතායෙව මාතා අහොසි, ධිතායෙව ධිතා, මහාසෙට්ඨි පන අහමෙව අහොසි”න්ති.

[46] 6. ආරාමදුසකජාතකවණ්ණනා රොහිණිජාතකවණ්ණනා පඤ්චමා.

න වෙ අනත්ථකුසලෙනාති ඉදං සත්ථා අඤ්ඤතරස්මිං කොසලගාමකෙ විහරන්තො උය්‍යානදුසකං ආරබ්භ කට්ඨෙසි. සත්ථා කිර කොසලෙසු වාරිකං වරමානො අඤ්ඤතරං ගාමකං සම්පාපුණි. තත්ථෙකො කුටුම්භිකො තථාගතං නිමන්තෙත්වා අත්තනො උය්‍යානෙ නිසිදාපෙත්වා බුද්ධජපමුඛස්ස සඬිසස්ස මහාදානං දන්වා “හන්තෙ, යථාරුචියා ඉමස්මිං උය්‍යානෙ විවරථා”ති ආහ. හික්ඛු උච්ඨාය උය්‍යානපාලං ගහෙත්වා උය්‍යානෙ විවරන්තා එකං අඬිගණට්ඨානං දිස්වා උය්‍යානපාලං පුච්ඡිංසු “උපාසක, ඉමං උය්‍යානං අඤ්ඤත්ථ සන්දච්ඡායං, ඉමස්මිං පන යානෙ න කොච් රුක්ඛො වා ගච්ඡො වා අත්ථී, කිං නු බො කාරණ”න්ති? “හන්තෙ, ඉමස්ස උය්‍යානස්ස රොපනකාලෙ එකො ගාමදාරකො උදකං සිඤ්චන්තො ඉමස්මිං යානෙ රුක්ඛපොතකෙ උම්මුලං කත්වා මූලජ්ජමාණෙන උදකං සිඤ්චී . තෙ රුක්ඛපොතකා මිලායිත්වා මතා. ඉමිනා කාරණෙන ඉදං යානං අඬිගණං ජාත”න්ති. හික්ඛු සත්ථාරං උපසඬකමිත්වා

එතමන්ට ආරොවෙසු. සන්ටා “න, හික්බවෙ, සො ගාමදාරකො ඉදානෙව ආරාමදුසකො, පුබ්බෙපි ආරාමදුසකොයෙවා”ති වත්වා අතීතං ආහරි.

අතීතෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරොන්තෙ බාරාණසියං නක්ඛත්තං සොසයිංසු.
නක්ඛත්තහෙරිසද්දසවනකාලතො පටියාය සකලනගරවාසිනො නක්ඛත්තනිස්සිතකා හුත්වා විවරන්ති. තදා රඤ්ඤො උය්‍යානෙ බහු මක්කටා වසන්ති. උය්‍යානපාලො චින්තෙසි “නගරෙ නක්ඛත්තං සුට්ඨං, ඉමෙ වානරෙ ‘උදකං සිඤ්චටා’ති වත්වා අහං නක්ඛත්තං කිළිස්සාමි”ති ජෙට්ඨකවානරං උපසඬකමිත්වා “සම්ම වානරජෙට්ඨක, ඉමං උය්‍යානං තුම්භාකම්පි බහුපකාරං, තුම්භෙ එත්ථ පුජ්ඵලපල්ලවානි බාදට්, නගරෙ නක්ඛත්තං සුට්ඨං, අහං නක්ඛත්තං කිළිස්සාමි. යාවාහං ආගච්ඡාමි, තාව ඉමස්මිං උය්‍යානෙ රුක්ඛපොතකෙසු උදකං සිඤ්චිතුං සක්ඛිස්සටා”ති පුච්ඡි. “සාධු, සිඤ්චිස්සාමි”ති. “තෙන හි අප්පමත්තා හොටා”ති උදකසිඤ්චනත්ථාය තෙසං වම්මකුටෙ ව දාරුකුටෙ ව දත්වා ගතො. වානරා වම්මකුටෙ වෙව දාරුකුටෙ ව ගහෙන්වා රුක්ඛපොතකෙසු උදකං සිඤ්චන්ති. අට් තෙ වානරජෙට්ඨකො එවමාහ “හොන්තො වානරා, උදකං නාම රක්ඛිතබ්බං, තුම්භෙ රුක්ඛපොතකෙසු උදකං සිඤ්චන්තා උජ්ජාටෙත්වා උජ්ජාටෙත්වා මූලං ඔලොකෙත්වා ගම්භීරගතෙසු මූලෙසු බහුං උදකං සිඤ්චට්, අගම්භීරගතෙසු අප්පං, පච්ඡා අම්භාකං උදකං දුල්ලහං භවිස්සති”ති. තෙ “සාධු”ති සම්පට්ඨිත්වා තථා අකංසු.

තස්මිං සමයෙ එකො පණ්ඩිතපුරිසො රාජ්‍යයානෙ තෙ වානරෙ තථා කරොන්තෙ දිස්වා එවමාහ “හොන්තො වානරා, කස්මා තුම්භෙ රුක්ඛපොතකෙ උජ්ජාටෙත්වා උජ්ජාටෙත්වා මූලජ්ජමාණෙන උදකං සිඤ්චටා”ති? තෙ “එවං නො වානරජෙට්ඨකො ඔවදති”ති ආහංසු. සො තං වචනං සුත්වා “අහො වත හො බාලා අපණ්ඩිතා, ‘අත්ථං කරිස්සාමා’ති අනත්ථමෙව කරොන්ති”ති චින්තෙත්වා ඉමං ගාථමාහ –

46. “න වෙ අනත්ථකුසලෙන, අත්ථවරියා සුබාවහා;
භාපෙති අත්ථං දුම්මෙධො, කපි ආරාමිකො යටා”ති.

තත්ථ වෙති නිපාතමත්තං. අනත්ථකුසලෙනාති අනත්ථෙ අනායතනෙ කුසලෙන, අත්ථෙ ආයතනෙ කාරණෙ අකුසලෙන වාති අත්ථො. අත්ථවරියාති වුඩ්ඪිකිරියා. සුබාවහාති එවරුපෙන අනත්ථකුසලෙන කායිකවෙතසිකසුබසඬබාතස්ස අත්ථස්ස වරියා න සුබාවහා, න සක්කා ආවහිතුන්ති අත්ථො. කිංකාරණා?
එකන්තෙනෙව හි භාපෙති අත්ථං දුම්මෙධොති, බාලපුග්ගලො “අත්ථං කරිස්සාමි”ති අත්ථං භාපෙත්වා අනත්ථමෙව කරොති. කපි ආරාමිකො යටාති යටා ආරාමෙ නියුත්තො ආරාමරක්ඛනකො මක්කටො “අත්ථං කරිස්සාමි”ති අනත්ථමෙව කරොති, එවං යො කොචි අනත්ථකුසලො, තෙන න සක්කා අත්ථවරියං ආවහිතුං, සො එකංසෙන අත්ථං භාපෙතියෙවාති. එවං සො පණ්ඩිතො පුරිසො ඉමාය ගාථාය වානරජෙට්ඨකං ගරහිත්වා අත්තනො පරිසං ආදාය උය්‍යානා නික්ඛමි.

සන්ටාපි “න, හික්බවෙ, එස ගාමදාරකො ඉදානෙව ආරාමදුසකො, පුබ්බෙපි ආරාමදුසකොයෙවා”ති ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා අනුසන්ධිං සටෙත්වා ජාතකං සමොධානෙසි – “තදා වානරජෙට්ඨකො ආරාමදුසකගාමදාරකො අහොසි, පණ්ඩිතපුරිසො පන අහමෙව අහොසි”න්ති.

[47] 7. වාරුණිදුසකජාතකවණ්ණනා ආරාමදුසකජාතකවණ්ණනා ජට්ඨා.

න වෙ අනත්ථකුසලෙනාති ඉදං සන්ටා ජෙතවනෙ විහරන්තො වාරුණිදුසකං ආරබ්භ කට්ඨෙසි. අනාට්ඨිණ්ඩිකස්ස කිර සභායො එකො වාරුණිවාණිජො තිබ්ණං වාරුණිං යොජෙත්වා හිරඤ්ඤසුවණ්ණාදිති ගහෙන්වා වික්කිණන්තො මහාජනෙ සන්තිපතිතෙ “තාත, ත්වං මූලං ගහෙන්වා වාරුණිං දෙහි”ති අන්තෙවාසිකං ආණාපෙත්වා සයං න්භායිතුං අගමාසි. අන්තෙවාසිකො මහාජනස්ස වාරුණිං දෙත්තො මනුස්සෙ අන්තරන්තරා ලොණසක්ඛරා ආහරාපෙත්වා බාදන්තෙ දිස්වා “අයං සුරා අලොණිකා භවිස්සති, ලොණමෙත්ථ පක්ඛිපිස්සාමි”ති සුරාවාටියං නාළිමත්තං ලොණං පක්ඛිපිත්වා තෙසං සුරං අදාසි. තෙ මුඛං පුරෙත්වා පුරෙත්වා ජඩ්ඛෙත්වා “කිං තෙ කත”න්ති පුච්ඡිංසු. “තුම්භෙ සුරං පිචිත්වා ලොණං ආහරාපෙත්තෙ දිස්වා ලොණෙන යොජෙසි”න්ති. “එවරුපං නාම මනාපං වාරුණිං නාසෙසි බාලා”ති තං ගරහිත්වා උට්ඨායුට්ඨාය පක්කන්තා. වාරුණිවාණිජො ආගන්ත්වා එකම්පි අදිස්වා “වාරුණිපායකා කහං ගතා”ති පුච්ඡි, සො තමන්ටං ආරොවෙසි. අට් නං ආවරියො “බාල, එවරුපා නාම තෙ සුරා නාසිතා”ති ගරහිත්වා ඉමං කාරණං අනාට්ඨිණ්ඩිකස්ස ආරොවෙසි. අනාට්ඨිණ්ඩිකො “අත්ථිදානි මෙ ඉදං කටාපාහත”න්ති ජෙතවනං ගන්ත්වා සන්ටාරං වන්දිත්වා එතමන්ටං ආරොවෙසි. සන්ටා “න එස, ගහපති, ඉදානෙව වාරුණිදුසකො, පුබ්බෙපි වාරුණිදුසකොයෙවා”ති වත්වා තෙන යාවිතො අතීතං ආහරි.

අතීතෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරොන්තෙ බොධිසත්තො බාරාණසියං සෙට්ඨි අහොසි. තං උපනිස්සාය එකො වාරුණිවාණිජො ජීවති. සො තිබ්ණං සුරං යොජෙත්වා “ඉමං වික්කිණාහි”ති අන්තෙවාසිකං වත්වා න්භායිතුං ගතො. අන්තෙවාසිකො තස්මිං ගතමත්තෙයෙව සුරාය ලොණං පක්ඛිපිත්වා ඉමිනාව නයෙන සුරං විනාසෙසි. අට්ස්ස ආවරියො ආගන්ත්වා තං කාරණං ඤත්වා සෙට්ඨිස්ස ආරොවෙසි. සෙට්ඨි “අනත්ථකුසලා නාම බාලා ‘අත්ථං කරිස්සාමා’ති අනත්ථමෙව කරොන්ති”ති වත්වා ඉමං ගාථමාහ –

47. “න වෙ අනත්ථකුසලෙන, අත්ථවරියා සුඛාවහා;
භාපෙති අත්ථං දුම්මෙධො, කොණ්ඩඤ්ඤො වාරුණිං යථා”ති.

තත්ථ කොණ්ඩඤ්ඤො වාරුණිං යථාති යථා අයං කොණ්ඩඤ්ඤනාමකො අන්තෙවාසිකො “අත්ථං කරිස්සාමි”ති ලොණං පක්ඛිනිත්වා වාරුණිං භාපෙසි පරිභාපෙසි විනාසෙසි, එවං සබ්බොපි අනත්ථකුසලො අත්ථං භාපෙතිති බොධිසත්තො ඉමාය ගාථාය ධම්මං දෙසෙසි.

සත්ථාපි “න එස ගහපති ඉදානෙව වාරුණිදුසකො, පුබ්බෙපි වාරුණිදුසකොයෙවා”ති වත්වා අනුසන්ධිං සට්ඨන්වා ජාතකං සමොධානෙසි – “තදා වාරුණිදුසකො ඉදානිපි වාරුණිදුසකොව අහොසි, බාරාණසිසෙට්ඨි පන අහමෙව අහොසි”න්ති.

[48] 8. වෙදබ්බජාතකවණ්ණනා වාරුණිදුසකජාතකවණ්ණනා සත්තමා.

අනුපායෙන යො අත්ථන්ති ඉදං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො දුබ්බවහික්ඛුං ආරබ්භ කට්ඨෙසි. තඤ්ඤි හික්ඛුං සත්ථා “න ත්වං හික්ඛු ඉදානෙව දුබ්බවො, පුබ්බෙපි දුබ්බවොයෙව, තෙනෙව ව කාරණෙන පණ්ඩිතානං වචනං අකත්වා තිණ්හෙන අසිනා ද්විධා කත්වා ඡින්නො හුත්වා මග්ගෙ නිපතිත්ථ, තඤ්ච එකකං නිස්සාය පුරිසසහස්සං ජීවිතක්ඛයං පත්ත”න්ති වත්වා අතීතං ආහරි.

අතීතෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙන්නෙ එකස්මිං ගාමකෙ අඤ්ඤතරො බ්‍රාහ්මණො වෙදබ්බං නාම මන්තං ජානාති. සො කිරි මන්තො අනග්ගො මහාරහො, නක්ඛත්තයොගෙ ලද්ධො තං මන්තං පරිචන්තෙත්වා ආකාසෙ උල්ලොකිතෙ ආකාසතො සත්තරත්තවස්සං වස්සති. තදා බොධිසත්තො තස්ස බ්‍රාහ්මණස්ස සන්තිකෙ සිප්පං උග්ගණ්හාති. අට්ඨකදිවසං බ්‍රාහ්මණො බොධිසත්තං ආදාය කෙනවිදෙව කරුණියෙන අත්තනො ගාමා නික්ඛමීත්වා චෙතරට්ඨං අගමාසි, අත්තරාමග්ගෙ ව එකස්මිං අරඤ්ඤට්ඨානෙ පඤ්චසතා පෙසනකවොරා නාම පන්ථසාතං කරොන්ති. තෙ බොධිසත්තඤ්ච වෙදබ්බබ්‍රාහ්මණඤ්ච ගණ්හිංසු. කස්මා පනෙතෙ “පෙසනකවොරා”ති වුච්චන්ති? තෙ කිරි ද්වෙ ජනෙ ගහෙත්වා එකං ධනාහරණත්ථාය පෙසෙන්නි, තස්මා “පෙසනකවොරා”ත්ථෙව වුච්චන්ති. තෙපි ව පිතාපුත්තෙ ගහෙත්වා පිතරං “ත්වං අම්මාකං ධනං ආහරිත්වා පුත්තං ගහෙත්වා යාහි”ති වදන්ති. එතෙහුපායෙන මාතුධිතරො ගහෙත්වා මාතරං විස්සජ්ජෙන්නි, ජෙට්ඨකතිට්ඨෙ ගහෙත්වා ජෙට්ඨභාතිකං විස්සජ්ජෙන්නි, ආවරියන්තෙවාසිකෙ ගහෙත්වා අන්තෙවාසිකං විස්සජ්ජෙන්නි. තෙ තස්මිං කාලෙ වෙදබ්බබ්‍රාහ්මණං ගහෙත්වා බොධිසත්තං විස්සජ්ජෙසු.

බොධිසත්තො ආවරියං වන්දිත්වා “අහං එකාහද්විභව්වයෙන ආගමිස්සාමි, තුම්හෙ මා භායිත්ථ, අපිව බො පන මම වචනං කරොථ, අජ්ජ ධනවස්සාපනකනක්ඛත්තයොගො භවිස්සති, මා බො තුම්හෙ දුක්ඛං අසහන්තා මන්තං පරිචන්තෙත්වා ධනං වස්සාපෙසිත්ථ. සචෙ වස්සාපෙසස්ථ, තුම්හෙ ව විනාසං පාපුණ්ණස්සථ, ඉමෙ ව පඤ්චසතා වොරා”ති එවං ආවරියං ඔවදිත්වා ධනත්ථාය අගමාසි. වොරාපි සුරියෙ අත්ථභිගතෙ බ්‍රාහ්මණං බන්ධිත්වා නිපජ්ජාපෙසු. තඨ්ඛණඤ්ඤෙව පාචිතලොකධාතුතො පරිපුණ්ණවන්දමණ්ඩලං උට්ඨති. බ්‍රාහ්මණො නක්ඛත්තං ඔලොකෙන්නො “ධනවස්සාපනකනක්ඛත්තයොගො ලද්ධො, කිං මෙ දුක්ඛෙතෙ අනුභූතෙන, මන්තං පරිචන්තෙත්වා රත්තවස්සං වස්සාපෙත්වා වොරානං ධනං දත්වා යථාසුඛං ගමිස්සාමි”ති වින්තෙත්වා වොරෙ ආමන්තෙසි “හොන්තො වොරා, තුම්හෙ මං කිමත්ථාය ගණ්හථා”ති? “ධනත්ථාය, අය්‍යා”ති. “සචෙ වො, ධනෙන අත්ථො, බිප්පං මං බන්ධනා මොචෙත්වා සීසං න්භාපෙත්වා අහතවත්ථානි අවිජාදෙත්වා ගන්ධෙහි විලිම්පාපෙත්වා පුප්ථානි පිලන්ධාපෙත්වා යපෙථා”ති. “වොරා තස්ස කථං සුත්වා තථා අකංසු”.

බ්‍රාහ්මණො නක්ඛත්තයොගං ඤාත්වා මන්තං පරිචන්තෙත්වා ආකාසං උල්ලොකෙසි, තාවදෙව ආකාසතො රත්තානි පතිංසු. වොරා තං ධනං සඬ්ඛකඬ්ඛිත්වා උත්තරාසඬ්ගෙසු හණ්ඩිකං කත්වා පායිංසු. බ්‍රාහ්මණොපි තෙසං පච්ඡතොව අගමාසි. අථ තෙ වොරෙ අඤ්ඤෙ පඤ්චසතා වොරා ගණ්හිංසු. “කිමත්ථං අම්මෙ ගණ්හථා”ති ව චුත්තා “ධනත්ථායා”ති ආහංසු. “යදි වො ධනෙන අත්ථො, එතං බ්‍රාහ්මණං ගණ්හථ, එසො ආකාසං උල්ලොකෙත්වා ධනං වස්සාපෙසි, අම්මාකම්පෙන එතෙනෙව දින්න”න්ති. වොරා වොරෙ විස්සජ්ජෙත්වා “අම්මාකම්පි ධනං දෙහි”ති බ්‍රාහ්මණං ගණ්හිංසු. බ්‍රාහ්මණො “අහං තුම්මාකං ධනං දදෙය්‍යං, ධනවස්සාපනකනක්ඛත්තයොගො පන ඉතො සංචච්ඡරමත්ථකෙ භවිස්සති. යදි වො ධනෙනත්ථො, අධිවාසෙථ, තදා ධනවස්සං වස්සාපෙසස්සාමි”ති ආහ. වොරා කුප්ඤ්ඤිත්වා “අම්මො, දුට්ඨබ්‍රාහ්මණ, අඤ්ඤෙසං ඉදානෙව ධනං වස්සාපෙත්වා අම්මෙ අඤ්ඤං සංචච්ඡරං අධිවාසාපෙසි”ති තිණ්හෙන අසිනා බ්‍රාහ්මණං ද්විධා ඡින්නිත්වා මග්ගෙ ඡඩ්ඛෙත්වා වෙගෙන අනුබන්ධිත්වා තෙහි වොරෙහි සද්ධිං යුජ්ඤිත්වා තෙ සබ්බෙපි මාරෙත්වා ධනං ආදාය පුත ද්වෙ කොට්ඨාසා හුත්වා අඤ්ඤමඤ්ඤං යුජ්ඤිත්වා අඬ්ඛතෙය්‍යානි පුරිසසතානි සාතෙත්වා එතෙන උපායෙන යාව ද්වෙ ජනා අවසිට්ඨා අහෙසු, තාව අඤ්ඤමඤ්ඤං සාතයිංසු. එවං තං පුරිසසහස්සං විනාසං පත්තං.

තෙ පන ද්වෙ ජනා උපායෙන තං ධනං ආහරිත්වා එකස්මිං ගාමස්මිපෙ ගහනට්ඨානෙ ධනං පටිච්ඡාදෙත්වා එකො බග්ගං ගහෙත්වා රක්ඛන්තො නිසිදි, එකො තණ්ඩුලෙ ගහෙත්වා හත්තං පවාපෙතුං ගාමං පාවිසි. ලොහො ව නාමෙස විනාසමූලමෙවාති ධනසන්තිකෙ නිසින්නො වින්තෙසි “තස්මිං ආගතෙ ඉදං ධනං ද්වෙ කොට්ඨාසා භවිස්සන්ති,

යංනුනාහං තං ආගතමත්තමෙව බග්ගෙන පහරිත්වා සාතෙය්‍ය” න්ති. සො බග්ගං සන්තස්සිත්වා තස්ස ආගමනං ඔලොකෙන්තො නිසීදි. ඉතරොපි චින්තෙසි “තං ධනං ද්වෙ කොට්ඨාසා භවිස්සන්ති, යංනුනාහං භත්තෙ විසං පක්ඛිපිත්වා තං පුරිසං භොජෙත්වා ජීවිතක්ඛයං පාපෙත්වා එකකොව ධනං ගණ්හෙය්‍ය” න්ති. සො නිට්ඨිතෙ භත්තෙ සයං භුඤ්ජිත්වා සෙසකෙ විසං පක්ඛිපිත්වා තං ආදාය තත්ථ අගමාසි. තං භත්තං ඔතාරෙත්වා ධීතමත්තමෙව ඉතරො බග්ගෙන ද්විධා ඡින්දිත්වා තං පටිච්ඡන්තට්ඨානෙ ඡඩ්ඛෙත්වා තඤ්ච භත්තං භුඤ්ජිත්වා සයම්පි තත්ථෙව ජීවිතක්ඛයං පාපුණි. එවඤ්ච තං ධනං නිස්සාය සබ්බෙව විනාසං පාපුණිංසු.

බොධිසත්තොපි බො එකාහද්විභව්වයෙන ධනං ආදාය ආගතො තස්මිං යානෙ ආවරියං අදිස්වා විජ්ජකිණ්ණං පන ධනං දිස්වා “ආවරියෙන මම වචනං අකත්වා ධනං වස්සාපිතං භවිස්සති, සබ්බෙහි විනාසං පත්තෙහි භවිතබ්බ” න්ති මහාමග්ගෙන පායාසි. ගච්ඡන්තො ආවරියං මහාමග්ගෙ ද්විධා ඡින්තං දිස්වා “මම වචනං අකත්වා මතො” ති දාරුති උද්ධරිත්වා චිතකං කත්වා ආවරියං ඤාපෙත්වා වනපුජ්ජෙහි පුජෙත්වා පුරතො ගච්ඡන්තො ජීවිතක්ඛයං පත්තෙ පඤ්චසතෙ, පුරතො අභිස්සන්තොසතෙහි අනුක්කමෙන අවසානෙ ද්වෙ ජනෙ ජීවිතක්ඛයං පත්තෙ දිස්වා චින්තෙසි “ඉමං ද්විච්ඡි උභ්‍යං පුරිසසභස්සං විනාසං පත්තං, අඤ්ඤෙහි ද්විච්ඡි වොරෙහි භවිතබ්බං, තෙපි සන්ථම්භිතුං න සක්ඛිස්සන්ති, කහං නු බො තෙ ගතා” ති ගච්ඡන්තො තෙසං ධනං ආදාය ගහනට්ඨානං පටිට්ඨමග්ගං දිස්වා ගච්ඡන්තො භණ්ඩිකබද්ධස්ස ධනස්ස රාසිං දිස්වා එකං භත්තපාතිං අවත්ථරිත්වා මතං අද්දස. තතො “ඉදං නාම තෙහි කතං භවිස්සති” ති සබ්බං ඤත්වා “කහං නු බො සො පුරිසො” ති විචිත්තො තම්පි පටිච්ඡන්තට්ඨානෙ අපච්ඡිදං දිස්වා “අම්භාකං ආවරියො මම වචනං අකත්වා අත්තනො දුබ්බවභාවෙන අත්තනාපි විනාසං පත්තො, අපරම්පි තෙන පුරිසසභස්සං විනාසිතං, අනුපායෙන වත අකාරණෙන අත්තනො වුඩ්ඪිං පත්ථයමානා අම්භාකං ආවරියො වීය මහාවිනාසමෙව පාපුණිස්සන්ති” ති චින්තෙත්වා ඉමං ගාථමාහ —

48. “අනුපායෙන යො අත්ථං, ඉච්ඡති සො විහඤ්ඤති;
වෙනා හනිංසු වෙදබ්බං, සබ්බෙ තෙ බ්‍යසනමජ්ඣගු” ති.

තත්ථ සො විහඤ්ඤති ති සො අනුපායෙන “අත්තනො අත්ථං වුඩ්ඪිං සුබ්බං ඉච්ඡාමි” ති අකාලෙ වායාමං කරොන්තො පුග්ගලො විහඤ්ඤති කිලමති මහාවිනාසං පාපුණාති. වෙනාති වෙනරට්ඨවාසිනො වොරා. හනිංසු වෙදබ්බන්ති වෙදබ්බමත්තවසෙන “වෙදබ්බො” ති ලද්ධනාමං බ්‍රාහ්මණං හනිංසු. සබ්බෙ තෙ බ්‍යසනමජ්ඣගුති තෙපි ව අනවසෙසා අඤ්ඤමඤ්ඤං ඝාතයමානා බ්‍යසනං අධිගච්ඡිංසු පටිලභිංසුති.

එවං බොධිසත්තො “යථා අම්භාකං ආවරියො අනුපායෙන අට්ඨානෙ පරක්කමං කරොන්තො ධනං වස්සාපෙත්වා අත්තනාපි ජීවිතක්ඛයං පත්තො, අඤ්ඤෙසඤ්ච විනාසපච්චයො ජාතො, එවමෙව යො අඤ්ඤොපි අනුපායෙන අත්තනො අත්ථං ඉච්ඡන්තො වායාමං කරිස්සති, සබ්බො සො අත්තනා ව විනස්සිස්සති, පරෙසඤ්ච විනාසපච්චයො භවිස්සති” ති වනං උන්නාදෙන්තො දෙවතාසු සාධුකාරං දදමානාසු ඉමාය ගාථාය ධම්මං දෙසෙත්වා තං ධනං උපායෙන අත්තනො ගෙහං ආහරිත්වා දානාදීනි පුඤ්ඤානි කරොන්තො යාවතායුකං යත්වා ජීවිතපරියොසානෙ සග්ගපථං පුරයමානො අගමාසි.

සත්ථාපි “න ත්වං භික්ඛු ඉදානෙව දුබ්බවො, පුබ්බෙපි දුබ්බවොව, දුබ්බවත්තා පන මහාවිනාසං පත්තො” ති ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා අනුසන්ධිං සටෙත්වා ජාතකං සමොධානෙසි — “තදා වෙදබ්බබ්‍රාහ්මණො දුබ්බවභික්ඛු අහොසි, අන්තෙවාසිකො පන අභමෙව අහොසි” න්ති.

[49] 9. නක්ඛත්තජාතකවණ්ණනා අට්ඨමා. වෙදබ්බජාතකවණ්ණනා අට්ඨමා.

නක්ඛත්තං පතිමානෙන්තන්ති ඉදං සත්ථා ජෙතවනෙ විහරන්තො අඤ්ඤතරං ආජීවකං ආරබ්භ කටෙසි. සාවත්ථීයං කිරෙකං කුලධීතරං ජනපදෙ එකො කුලපුත්තො අත්තනො පුත්තස්ස වාරෙත්වා “අසුකදිවසෙ නාම ගණ්භිස්සාමි” ති දිවසං යපෙත්වා තස්මිං දිවසෙ සම්පත්තෙ අත්තනො කුලුපකං ආජීවකං පුච්ඡි “භත්තෙ, අජ්ජ මයං එකං මඬගලං කරිස්සාම, සොහනං නු බො නක්ඛත්ත” න්ති. සො “අයං මං පයමං අපුච්ඡිත්වා දිවසං යපෙත්වා ඉදානි පටිපුච්ඡති, හොතු, සික්ඛාපෙස්සාමි න” න්ති කුජ්ඣිත්වා “අජ්ජ අසොහනං නක්ඛත්තං, මා අජ්ජ මඬගලං කරිත්ථ, සවෙ කරිස්සථ, මහාවිනාසො භවිස්සති” ති ආහ. තස්මිං කුලෙ මනුස්සා තස්ස සද්දහිත්වා තං දිවසං න ගච්ඡිංසු. නගරවාසිනො සබ්බං මඬගලකිරියං කත්වා තෙසං අනාගමනං දිස්වා “තෙහි අජ්ජ දිවසො යපිතො, නො ව බො ආගතා, අම්භාකම්පි බහු වයකම්මං කතං, කිං නො තෙහි, අම්භාකං ධීතරං අඤ්ඤස්ස දස්සාමා” ති යථාකතෙනෙව මඬගලෙන ධීතරං අඤ්ඤස්ස කුලස්ස අදංසු.

ඉතරෙ පුනදිවසෙ ආගන්ත්වා “දෙථ නො දාරික” න්ති ආහංසු. අථ නෙ සාවත්ථීවාසිනො “ජනපදවාසිනො නාම තුම්භෙ ගහපතිකා පාපමනුස්සා දිවසං යපෙත්වා අවඤ්ඤාය න ආගතා, ආගතමග්ගෙනෙව පටිගච්ඡථ, අම්භෙහි අඤ්ඤෙසං දාරිකා දින්නා” ති පරිභාසිංසු. තෙ තෙහි සද්ධිං කලහං කත්වා දාරිකං අලභිත්වා යථාගතමග්ගෙනෙව ගතා. තෙනපි ආජීවකෙන තෙසං මනුස්සානං මඬගලන්තරායස්ස කතභාවො භික්ඛුනං අත්තරෙ පාකටො ජාතො. තෙ භික්ඛු ධම්මසභායං සන්තිපතිතා “ආවුසො, ආජීවකෙන කුලස්ස මඬගලන්තරායො කතො” ති කථයමානා නිසීදිංසු. සත්ථා ආගන්ත්වා “කාය නුත්ථ, භික්ඛවෙ, එතරහි කථාය සන්තිසින්නා” ති පුච්ඡි. තෙ “ඉමාය නාමා” ති කථයිංසු. “න,

හික්බවෙ, ඉදානෙව ආජීවකො තස්ස කුලස්ස මඬගලන්තරායං කරොති, පුබ්බෙපි එස තෙසං කුප්ඤ්ඤිත්වා මඬගලන්තරායං අකාසියෙවා”ති වත්වා අතීතං ආහරි.

අතීතෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙන්නෙ නගරවාසීනො ජනපදවාසීනං ධීතරං වාරෙත්වා දිවසං යපෙත්වා අත්තනො කුලපකං ආජීවකං පුච්ඡිංසු “භත්තෙ, අජ්ජ අම්භාකං එකා මඬගලකිරියා, සොභනං නු බො නක්ඛන්ත”න්ති. සො “ඉමෙ අත්තනො රුචියා දිවසං යපෙත්වා ඉදානි මං පුච්ඡන්ති”ති කුප්ඤ්ඤිත්වා “අජ්ජ තෙසං මඬගලන්තරායං කරිස්සාමි”ති වින්තෙත්වා “අජ්ජ අසොභනං නක්ඛන්තං, සවෙ කරොථ, මභාවිනාසං පාපුණ්ණියං”ති ආහ. තෙ තස්ස සද්දහිත්වා න ගම්මිසු. ජනපදවාසීනො තෙසං අනාගමනං ඤත්වා “තෙ අජ්ජ දිවසං යපෙත්වාපි න ආගතා, කිං නො තෙහි, අඤ්ඤෙසං ධීතරං දස්සාමා”ති අඤ්ඤෙසං ධීතරං අදංසු. නගරවාසීනො පුනදිවසෙ ආගන්ත්වා දාරිකං යාචිංසු. ජනපදවාසීනො “තුම්හෙ නගරවාසීනො නාම ඡින්නහිරිකා ගහපතිකා, දිවසං යපෙත්වා දාරිකං න ගණ්හිත්ථ, මයං තුම්භාකං අනාගමනභාවෙන අඤ්ඤෙසං අදම්භා”ති. මයං ආජීවකං පටිපුච්ඡිත්වා “නක්ඛන්තං න සොභන”න්ති නාගතා, දෙථ නො දාරික”න්ති. “අම්හෙහි තුම්භාකං අනාගමනභාවෙන අඤ්ඤෙසං දින්නා, ඉදානි දින්නදාරිකං කථං පුන ආනෙස්සාමා”ති.

එවං තෙසු අඤ්ඤාමඤ්ඤං කලහං කාරෙන්නෙසු එකො නගරවාසී පණ්ඩිතපුරිසො එකෙන කම්මෙන ජනපදං ගතො තෙසං නගරවාසීනං “මයං ආජීවකං පුච්ඡිත්වා නක්ඛන්තස්ස අසොභනභාවෙන නාගතා”ති කථෙන්නානං සුත්වා “නක්ඛන්තෙන කො අත්ථො, නනු දාරිකාය ලද්ධභාවොව නක්ඛන්ත”න්ති වත්වා ඉමං ගාථමාහ –

49. “නක්ඛන්තං පතිමානෙන්තං, අත්ථො බාලං උපච්චගා;
අත්ථො අත්ථස්ස නක්ඛන්තං, කිං කරිස්සන්ති තාරකා”ති.

තත්ථ පතිමානෙන්තන්ති ඔලොකෙන්තං, “ඉදානි නක්ඛන්තං භවිස්සති, ඉදානි නක්ඛන්තං භවිස්සති”ති ආගමයමානං. අත්ථො බාලං උපච්චගාති එතං නගරවාසීකං බාලං දාරිකාපටිලාභසඬ්ඛානො අත්ථො අතික්කන්තො. අත්ථො අත්ථස්ස නක්ඛන්තන්ති යං අත්ථං පරියෙසන්තො වරති, සො පටිලද්ධො අත්ථොව අත්ථස්ස නක්ඛන්තං නාම. කිං කරිස්සන්ති තාරකාති ඉතරෙ පන ආකාසෙ තාරකා කිං කරිස්සන්ති, කතරං අත්ථං සාධෙස්සන්තිති අත්ථො. නගරවාසීනො කලහං කත්වා දාරිකං අලභිත්වාච අගමංසු.

සත්ථා “න, හික්බවෙ, එස ආජීවකො ඉදානෙව කුලස්ස මඬගලන්තරායං කරොති, පුබ්බෙපි අකාසියෙවා”ති ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා අනුසන්ධිං සටෙත්වා ජාතකං සමොධානෙයි – “තදා ආජීවකො එතරහි ආජීවකොව අහොසි, තානිපි කුලානි එතරහි කුලානියෙව, ගාථං වත්වා ධීතො පණ්ඩිතපුරිසො පන අභමෙව අහොසි”න්ති.

[50] 10. දුම්මෙධජාතකවණ්ණනා නක්ඛන්තජාතකවණ්ණනා නවමා.

දුම්මෙධානන්ති ඉදං සත්ථා ජෙතවනෙ විහරන්තො ලොකත්ථවරියං ආරබ්භ කටෙසි. සා ද්වාදසකනිපාතෙ මහාකණ්ණජාතකෙ (ජා. 1.12.61 ආදයො) ආචි භවිස්සති.

අතීතෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙන්නෙ බොධිසත්තො තස්ස රඤ්ඤො අග්ගමහෙසියා කුච්ඡිමිති පටිසන්ධිං ගණ්හි. තස්ස මාතුකුච්ඡිතො නික්ඛන්තස්ස නාමග්ගභණ්ඩවසෙ “බ්‍රහ්මදත්තකුමාරො”ති නාමං අකංසු. සො සොළසවස්සුද්දෙසිකො හුත්වා තක්කසිලායං සිප්පං උග්ගණ්හිත්වා තිණ්ණං වෙදානං පාරං ගන්ත්වා අවිඨාරසන්තං විජ්ජට්ඨානානං නිජ්ජන්තිං පාපුණ්ණියං, අථස්ස පිතා ඔපරජ්ජං අදාසි. තස්මිං සමයෙ බාරාණසිවාසීනො දෙවතාමඬගලිකා භොන්ති, දෙවතා නමස්සන්ති, බහු අපෙළකකුක්කුච්ඡකරාදයො වධිත්වා නානප්පකාරෙහි පුප්ඵගන්ධෙහි වෙව මංසලොහිතෙහි ව බලිකම්මං කරොන්ති. බොධිසත්තො වින්තෙයි “ඉදානි සත්තා දෙවතාමඬගලිකා, බහුං පාණවධං කරොන්ති, මභාජනො යෙභුයොන අධම්මස්මිංයෙව නිවිට්ඨො, අහං පිතු අච්චයෙන රජ්ජං ලභිත්වා එකම්පි අකිලමෙත්වා උපායෙනෙව පාණවධං කාතුං න දස්සාමි”ති. සො එකදිවසං රථං අභිරුය්හ නගරා නික්ඛන්තො අද්දස එකස්මිං මහන්තෙ වටරුක්කෙ මභාජනං සන්තිපතිතං, තස්මිං රුක්කෙ නිබ්බන්තදෙවතාය සන්තිකෙ පුත්තධිතුයසධනාදීසු යං යං ඉච්ඡති, තං තං පත්ථෙන්නං. සො තං දිස්වා රථා ඔරුය්හ තං රුක්කං උපසඬ්ඤාමිත්වා ගන්ධපුප්ඵෙහි පුප්ඵෙත්වා උදකෙන අභිසෙකං කත්වා රුක්කං පදක්ඛිණං කත්වා දෙවතාමඬගලිකො විය හුත්වා දෙවතං නමස්සිත්වා රථං අභිරුය්හ නගරං පාවිසි. තතො පට්ඨාය ඉමිනාච නියාමෙන අන්තරන්තරෙ තත්ථ ගන්ත්වා දෙවතාමඬගලිකො විය පූජං කරොති.

සො අපරෙත සමයෙන පිතු අච්චයෙන රජ්ජෙ පතිට්ඨාය වතස්සො අග්ගියො වජ්ජෙත්වා දස රාජධම්මෙ අකොපෙන්නො ධම්මෙන රජ්ජං කාරෙන්නො වින්තෙයි “මය්හං මනොරථො මත්ථකං පත්තො, රජ්ජෙ පතිට්ඨිතොමිති. යං පනාහං පුබ්බෙ එකං අත්ථං වින්තසිං, ඉදානි තං මත්ථකං පාපෙස්සාමි”ති අමච්චෙව බ්‍රාහ්මණගහපතිකාදයො ව සන්තිපාතාපෙත්වා ආමන්තෙයි “ජානාථ භො මයා කෙන කාරණෙන රජ්ජං පත්ත”න්ති? “න ජානාම, දෙවා”ති. “අපි වොහං අසුකං නාම වටරුක්කං ගන්ධාදිහි පුප්ඵෙත්වා අඤ්ජලිං පග්ගහෙත්වා නමස්සමානො දිට්ඨපුබ්බො”ති. “ආම, දෙවා”ති. තදාහං පත්ථනං අකාසිං “සවෙ රජ්ජං පාපුණ්ණියාමි, බලිකම්මං තෙ කරිස්සාමි”ති. “තස්සා මෙ දෙවතාය ආනුභාවෙන ඉදං රජ්ජං ලද්ධං, ඉදානිස්සා බලිකම්මං කරිස්සාමි, තුම්හෙ පපඤ්චං අකත්වා

බිජ්ජං දෙවතාය බලිකම්මං සජ්ජෙට්ඨා”ති. “කිං කිං ගණ්භාම, දෙවා”ති? හො අහං දෙවතාය ආයාචමානො “යෙ මය්හං රජ්ජෙ පාණාතිපාතාදීනි පඤ්ච දුස්සීලකම්මානි දස අකුසලකම්මපපෙට්ඨාසාදාය වත්තිස්සන්ති, තෙ සාතෙත්වා අත්තවට්ටිමංසලොභිතාදීනි බලිකම්මං කරිස්සාමි”ති ආයාචිං. තස්මා තුම්හෙ එවං හෙරිං වරාපෙට්ඨා “අම්භාකං රාජා උපරාජකාලෙයෙව එවං ආයාචි ‘සවාහං රජ්ජං පාපුණ්ස්සාමි, යෙ මෙ රජ්ජෙ දුස්සීලා භවිස්සන්ති, තෙ සබ්බෙ සාතෙත්වා බලිකම්මං කරිස්සාමි’ති, සො ඉදානි පඤ්චවිධං දුස්සීලකම්මං දසවිධං අකුසලකම්මපපට්ඨාසාදාය වත්තමානානං දුස්සීලානං සහස්සං සාතෙත්වා තෙසං හදයමංසාදීනි ගාහාපෙත්වා දෙවතාය බලිකම්මං කාතුකාමො, එවං නගරවාසිනො ජානන්තු”ති. එවඤ්ඤා පන වත්වා “යෙදානි ඉතො පටියාය දුස්සීලකම්මෙ වත්තිස්සන්ති, තෙසං සහස්සං සාතෙත්වා යඤ්ඤං යජිත්වා ආයාචනතො මුච්චිස්සාමි”ති එතමත්ථං පකාසෙත්තො ඉමං ගාථමාහ –

50. “දුම්මෙධානං සහස්සෙන, යඤ්ඤො මෙ උපයාචිතො;
ඉදානි බොහං යජිස්සාමි, බහු අධම්මිකො ජනො”ති.

තත්ථ දුම්මෙධානං සහස්සෙනාති “ඉදං කම්මං කාතුං වට්ටති, ඉදං න වට්ටති”ති අජානනභාවෙන, දසසු වා පන අකුසලකම්මපපෙට්ඨාසාදාය වත්තනභාවෙන දුට්ඨා මෙධා එතෙසන්ති දුම්මෙධා, තෙසං දුම්මෙධානං නිජ්ජඤ්ඤානං බාලපුග්ගලානං ගණිත්වා ගහිතෙන සහස්සෙන. යඤ්ඤො මෙ උපයාචිතොති මයා දෙවතං උපසංඝිකම්භ්වා “එවං යජිස්සාමි”ති යඤ්ඤො යාචිතො. ඉදානි බොහං යජිස්සාමිති සො අහං ඉම්නා ආයාචනෙන රජ්ජස්ස පටිලද්ධත්තා ඉදානි යජිස්සාමි. කිංකාරණා? ඉදානි හි බහු අධම්මිකො ජනො, තස්මා ඉදානෙව නං ගහෙත්වා බලිකම්මං කරිස්සාමිති.

අමච්චා බොධිසත්තස්ස වචනං සුත්වා “සාධු, දෙවා”ති ද්වාදසයොජනිකෙ බාරාණසිනගරෙ හෙරිං වරාපෙසුං. හෙරියා ආණං සුත්වා එකම්පි දුස්සීලකම්මං සමාදාය යිතො එකපුරිසොපි නාහොසි. ඉති යාව බොධිසත්තො රජ්ජං කාරෙසි, තාව එකපුග්ගලොපි පඤ්චසු දසසු වා දුස්සීලකම්මෙසු එකම්පි කම්මං කරොන්තො න පඤ්ඤායිත්ථ. එවං බොධිසත්තො එකපුග්ගලම්පි අකිලමෙත්තො සකලරට්ඨවාසිනො සීලං රක්ඛාපෙත්වා සයම්පි දානාදීනි පුඤ්ඤානි කත්වා ජීවිතපරියොසානෙ අත්තතො පරිසං ආදාය දෙවනගරං පුරෙත්තො අගමාසි.

සත්ථාපි “න, හික්ඛෙව, තථාගතො ඉදානෙව ලොකස්ස අත්ථං වරති, පුබ්බෙපි වරියෙවා”ති ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා අනුසන්ධිං සටෙත්වා ජාතකං සමොධානෙසි – “තදාපරිසා බුද්ධපරිසා අහෙසුං, බාරාණසිරාජා පන අහමෙව අහොසි”න්ති.

දුම්මෙධජාතකවණ්ණනා දසමා.

අත්ථකාමවග්ගො පඤ්චමො.

තස්සුද්දානං –

ලොසකතිස්සකපොත, වෙළුකං මකසම්පි ව;
රොහිණි ආරාමදුසං, වාරුණිදුසවෙදබ්බං;
නක්ඛත්තං දුම්මෙධං දසාති.

පඨමො පණ්ණාසකො.

[51] 1. මහාසීලවජාතකවණ්ණනා 6. ආසීසවග්ගො

ආසීසෙට්ඨ පුරිසොති ඉදං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො ඔස්සට්ඨවීරියං හික්ඛුං ආරබ්භ කටෙසි. තඤ්භි සත්ථා “සච්චං කිර ත්වං හික්ඛු ඔස්සට්ඨවීරියොසි”ති පුච්ඡි. “ආම, භන්තෙ”ති ව චුත්තෙ “කස්මා ත්වං හික්ඛු එවරුපෙ නියායානිකසාසනෙ පබ්බජිත්වා වීරියං ඔස්සජි, පුබ්බෙ පණ්ඩිතා රජ්ජා පරිභායිත්වාපි අත්තතො වීරියෙ යත්වාච නට්ඨම්පි යසං පුන උප්පාදයිංසු”ති වත්වා අතීතං ආහරි.

අතීතෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙත්තෙ බොධිසත්තො රඤ්ඤො අග්ගමහෙසියා කුච්ඡිම්භි නිබ්බත්තො. තස්ස නාමග්ගහණදිවසෙ “සීලවකුමාරො”ති නාමං අකංසු. සො සොළසවස්සුද්දෙසිකොව සබ්බස්පෙසු නිජ්ජත්තිං පත්වා අපරභාගෙ පිතු අච්චයෙන රජ්ජෙ පතිට්ඨිතො මහාසීලවරාජා නාම අහොසි ධම්මිකො ධම්මරාජා. සො නගරස්ස වතුසු ද්වාරෙසු වතස්සො, මජ්ඣෙ එකං, නිවෙසනද්වාරෙ එකන්ති නිච්චං ඡ දානසාලායො කාරාපෙත්වා කපණ්දධිකානං දානං දෙනි, සීලං රක්ඛති, උපොසථකම්මං කරොති, බන්තිමෙත්තානුද්දයසම්පත්තො අභිකෙ නිසින්තං පුත්තං පරිනොසයමානො විය සබ්බසත්තෙ පරිනොසයමානො ධම්මෙන රජ්ජං කාරෙති. තස්සෙකො අමච්චො අත්තෙපුරෙ පදුබ්භිත්වා අපරභාගෙ පාකටො ජානො. අමච්චා රඤ්ඤො ආරොචෙසුං. රාජා පරිග්ගණ්හන්තො අත්තනා පච්චක්ඛන්තො ඤත්වා තං අමච්චං පක්කොසාපෙත්වා “අන්ධබාල අයුත්තං තෙ කතං, න ත්වං මම විජිතෙ වසිතුං අරහසි, අත්තතො ධනඤ්ච පුත්තදාරෙ ව ගහෙත්වා අඤ්ඤත්ථ යාහි”ති රට්ඨා පබ්බාපෙසි. සො නික්ඛම්භ්වා

කාසිරිවං අතික්කම්ම කොසලජනපදං ගන්ත්වා කොසලරාජානං උපට්ඨගන්තො අනුක්කමෙන රඤ්ඤො අබ්භන්තරිකො විස්සාසිකො ජාතො.

සො එකදිවසං කොසලරාජානං ආහ – “දෙව බාරාණසිරජ්ජං නාම නිම්මක්ඛිකමධුපට්ඨසදිසං, රාජා අතිමුදුකො, අප්පෙනෙව බලවාහනෙන සක්කා බාරාණසිරජ්ජං ගණ්හිතු”න්ති. රාජා තස්ස වචනං සුත්වා “බාරාණසිරජ්ජං නාම මහා, අයඤ්ච ‘අප්පෙනෙව බලවාහනෙන සක්කා බාරාණසිරජ්ජං ගණ්හිතු’න්ති ආහ, කිං නු බො පන පයුත්තකවොරො සියා”ති චින්තෙන්වා “පයුත්තකොසි මඤ්ඤෙ”ති ආහ. “නාහං, දෙව, පයුත්තකො, සච්චමෙව වදාමි. සචෙ මෙ න සද්දහට්, මනුස්සෙ පෙසෙන්වා පච්චන්තගාමං හනාපෙට්, තෙ මනුස්සෙ ගහෙන්වා අත්තනො සන්තිකං නිතෙ ධනං දත්වා විස්සජ්ජෙසසි”ති. රාජා “අයං අතිවිය සුරො හුත්වා වදති, වීමංසිස්සාමි තාවා”ති අත්තනො පුරිසෙ පෙසෙන්වා පච්චන්තගාමං හනාපෙසි. මනුස්සා තෙ වොරෙ ගහෙන්වා බාරාණසිරඤ්ඤො දස්සෙසුං. රාජා තෙ දිස්වා “තාතා, කස්මා ගාමං හනාමා”ති පුච්ඡි. “ඡීවිතුං අසක්කොන්තා, දෙවා”ති චුත්තෙ රාජා “අට් කස්මා මම සන්තිකං නාගමිත්ථ, ඉතොදාති පට්ඨාය ඵවරුපං කම්මං මා කරිත්ථා”ති තෙසං ධනං දත්වා විස්සජ්ජෙසි. තෙ ගන්ත්වා කොසලරඤ්ඤො තං පචත්තිං ආරොවෙසුං. සො එත්තකෙනාපි ගන්තුං අවිසහන්තො පුන මජ්ඣෙජනපදං හනාපෙසි. තෙපි වොරෙ රාජා තට්ථ ධනං දත්වා විස්සජ්ජෙසි. සො එත්තකෙනාපි අගන්ත්වා පුන පෙසෙන්වා අත්තරවිටියං විලුම්පාපෙසි, රාජා තෙසම්පි වොරානං ධනං දත්වා විස්සජ්ජෙසියෙව. තදා කොසලරාජා “අතිවිය ධම්මිකො රාජා”ති ඤාත්වා “බාරාණසිරජ්ජං ගහෙස්සාමි”ති බලවාහනං ආදාය නියායාසි.

තදා පන බාරාණසිරඤ්ඤො මත්තවාරණෙපි අභිමුඛං ආගච්ඡන්තෙ අනිචත්තනධම්මා අසනියාපි සීසෙ පතන්තියා අසන්තසනසභාවා සීලවමහාරාජස්ස රුචියා සති සකලජම්බුදිපෙ රජ්ජං ගහෙතුං සමත්ථා සහස්සමත්තා අභෙජ්ජවරසුරා මහායොධා භොන්ති. තෙ “කොසලරාජා ආගච්ඡති”ති සුත්වා රාජානං උපසඬකම්ත්වා “දෙව, කොසලරාජා කිර ‘බාරාණසිරජ්ජං ගණ්හිස්සාමි’ති ආගච්ඡති, ගච්ඡාම, නං අමිහාකං රජ්ජසීමං අනොක්කන්තමෙව පොටෙන්වා ගණ්හාමා”ති වදිංසු. රාජා “තාතා, මං නිස්සාය අඤ්ඤෙසං කිලමනකිච්චං නත්ථි, රජ්ජත්ථිකො රජ්ජං ගණ්හාතු, මාගමිත්ථා”ති නිවාරෙසි. කොසලරාජා රජ්ජසීමං අතික්කම්ත්වා ජනපදමජ්ඣං පාවිසි. අමච්චා පුනපි රාජානං උපසඬකම්ත්වා තට්ථ වදිංසු, රාජා පුරිමනයෙනෙව නිවාරෙසි. කොසලරාජා බහිනගරෙ යත්වා “රජ්ජං වා දෙතු යුද්ධං වා”ති සීලවමහාරාජස්ස සාසනං පෙසෙසි. රාජා තං සුත්වා “නත්ථි මයා සද්ධිං යුද්ධං, රජ්ජං ගණ්හාතු”ති පටිසාසනං පෙසෙසි. පුනපි අමච්චා රාජානං උපසඬකම්ත්වා “දෙව, න මයං කොසලරඤ්ඤො නගරං පටිසිතුං දෙම, බහිනගරෙයෙව නං පොටෙන්වා ගණ්හාමා”ති ආහංසු, රාජා පුරිමනයෙනෙව නිවාරෙන්වා නගරද්වාරාති විවරාපෙන්වා සද්ධිං අමච්චසහස්සෙන මහාතලෙ පල්ලඬකමජ්ඣෙ නිසීදි.

කොසලරාජා මහන්තෙන බලවාහනෙන බාරාණසිං පාවිසි. සො එකම්පි පටිසත්තුං අපස්සන්තො රඤ්ඤො නිවෙසනද්වාරං ගන්ත්වා අමච්චගණපරිවුතො අපාරුතද්වාරෙ නිවෙසනෙ අලඬකතපටියත්තං මහාතලං ආරුය්හ නිසින්තං නිරාපරාධං සීලවමහාරාජානං සද්ධිං අමච්චසහස්සෙන ගණ්හාපෙන්වා “ගච්ඡට්, ඉමං රාජානං සද්ධිං අමච්චෙහි පච්ඡාබාහං ගාල්ඛන්ධනං බන්ධිත්වා ආමකසුසානං නෙන්වා ගලජ්ජමාණෙ ආවාටෙ බනිත්වා යථා එකොපි හත්ථං උක්ඛිපිතුං න සක්කොති, ඵවං පංසුං පක්ඛිපිත්වා නිබනට්, රත්තිං සිඬගාලා ආගන්ත්වා එතෙසං කාතබ්බයුත්තකං කරිස්සන්ති”ති ආහ. මනුස්සා වොරරඤ්ඤො ආණං සුත්වා රාජානං සද්ධිං අමච්චෙහි පච්ඡාබාහං ගාල්ඛන්ධනං බන්ධිත්වා නික්ඛමිංසු. තස්මිම්පි කාලෙ සීලවමහාරාජා වොරරඤ්ඤො ආසාතමත්තම්පි නාකාසි. තෙසුපි අමච්චෙසු ඵවං බන්ධිත්වා නියමානෙසු එකොපි රඤ්ඤො වචනං හින්දිතුං සමත්ථො නාම නාභොසි. ඵවං සුවනීතා කිරස්ස පරියා. අට් තෙ රාජපුරියා සාමච්චං සීලවමහාරාජානං ආමකසුසානං නෙන්වා ගලජ්ජමාණෙ ආවාටෙ බනිත්වා සීලවමහාරාජානං මජ්ඣෙ, උභොසු පස්සෙසු සෙසඅමච්චෙහි ඵවං සබ්බෙපි ආවාටෙසු ඔතාරෙන්වා පංසුං ආකිරිත්වා සනං ආකොටෙන්වා අගමංසු. තදා සීලවමහාරාජා අමච්චෙ ආමන්තෙන්වා “වොරරඤ්ඤො උපරි කොපං අකත්වා මෙන්තං ඵව භාවෙට්, තාතා”ති ඔවදි.

අට් අඬ්ඨරත්තසමයෙ “මනුස්සමංසං බාදිස්සාමා”ති සිඬගාලා ආගමිංසු. තෙ දිස්වා රාජා ව අමච්චා ව එකජ්ජහාරෙතෙව සද්දමකංසු, සිඬගාලා භීතා පලායිංසු. තෙ නිචත්තිත්වා ඔලොකෙන්තා පච්ඡතො කස්සචි අනාගමනභාවං ඤාත්වා පුන පච්චාගමිංසු. ඉතරෙපි තට්ථ සද්දමකංසු. ඵවං යාවතතියං පලායිත්වා පුන ඔලොකෙන්තා තෙසු එකස්සපි අනාගමනභාවං ඤාත්වා “වජ්ඣුපත්තා එතෙ හවිස්සන්ති”ති සුරා හුත්වා නිචත්තිත්වා පුන තෙසු සද්දං කරොන්තෙසුපි න පලායිංසු. ඡෙට්ඨකසිඬගාලො රාජානං උපගඤ්ඡි, සෙසා සිඬගාලා සෙසානං අමච්චානං සන්තිකං අගමංසු. උපායකුසලො රාජා තස්ස අත්තනො සන්තිකං ආගතභාවං ඤාත්වා ඩංසිතුං ඔකාසං දෙන්තො විය ගීවං උක්ඛිපිත්වා තං ගීවාය ඩංසමානං හනුකට්ඨිකෙන ආකඬ්ඨිත්වා යන්තෙ පක්ඛිපිත්වා විය ගාල්ඛං ගණ්හි, නාගබලෙන රඤ්ඤො හනුකට්ඨිකෙන ආකඬ්ඨිත්වා ගීවාය ගාල්ඛං ගහිතසිඬගාලො අත්තානං මොවෙතුං අසක්කොන්තො මරණභයතජ්ජිතො මහාවිරට් වරිච්. අවසෙසා සිඬගාලා තස්ස තං අට්ටස්සරං සුත්වා “එකෙන පුරිසෙන සුග්ගහිතො හවිස්සති”ති අමච්චෙ උපසඬකම්තුං අසක්කොන්තා මරණභයතජ්ජිතා සබ්බෙ පලායිංසු. රඤ්ඤො හනුකට්ඨිකෙන දල්ඛං කත්වා ගහිතසිඬගාලෙ අපරාපරං සඤ්චරන්තෙ පංසු සිථිලා අභොසි. සොපි සිඬගාලො මරණභයහිතො චතුහි පාදෙහි රඤ්ඤො උපරිභාගෙ පංසුං අපබ්බුහි, රාජා පංසුනො සිථිලභාවං ඤාත්වා සිඬගාලං විස්සජ්ජෙන්වා නාගබලො ථාමසම්පන්නො අපරාපරං සඤ්චරන්තො උභො හත්ථෙ උක්ඛිපිත්වා ආවාටමුඛවට්ටියං ඔලුබ්භ වාතච්ඡින්නවලාහකො විය නික්ඛමිත්වා යිතො අමච්චෙ අස්සාසෙන්වා පංසුං වියුහිත්වා සබ්බෙ උද්ධරිත්වා අමච්චපරිවුතො ආමකසුසානෙ අට්ඨාසි.

තස්මිං සමයෙ මනුස්සා එකං මතමනුස්සං ආමකසුසානෙ ඡඩ්ඛෙත්තා ද්විත්තං යක්ඛානං සීමන්තරිකාය ඡඩ්ඛෙසුං. තෙ යක්ඛා තං මතමනුස්සං භාජෙතුං අසක්කොන්තා “න මයං ඉමං භාජෙතුං සක්කොම, අයං සීලවරාජා ධම්මිකො, එස නො භාජෙත්වා දස්සති, එතස්ස සන්තිකං ගච්ඡාමා”ති තං මතමනුස්සං පාදෙ ගහෙත්වා ආකඩ්ඪන්තා රඤ්ඤො සන්තිකං ගන්ත්වා “දෙව, අම්මාකං ඉමං මතකං භාජෙත්වා දෙහි”ති ආහංසු. “හො යක්ඛා, අහං ඉමං තුම්මාකං භාජෙත්වා දදෙය්‍යං, අපරිසුද්ධො පනම්හි, න්හායිස්සාමි තාවා”ති. යක්ඛා වොරරඤ්ඤො යපිතං වාසිතඋදකං අත්තනො ආනුභාවෙන ආහරිත්වා රඤ්ඤො න්හානත්ථාය අදංසු. න්හත්වා ධීතස්ස සංහරිත්වා යපිතෙ වොරරඤ්ඤො සාටකෙ ආහරිත්වා අදංසු, තෙ නිවාසෙත්වා ධීතස්ස චතුප්පාතියගන්ධසමුග්ගං ආහරිත්වා අදංසු, ගන්ධෙ විලිම්පිත්වා ධීතස්ස සුවණ්ණසමුග්ගෙ මණ්ඩාලවණ්ටෙසු යපිතානි නානාපුප්ඵානි ආහරිත්වා අදංසු. පුප්ඵානි පිළන්ධිත්වා ධීතකාලෙ “අඤ්ඤං කිං කරොමා”ති පුච්ඡංසු. රාජා අත්තනො ඡාතකාකාරං දස්සෙසි, තෙ ගන්ත්වා වොරරඤ්ඤො සම්පාදිතං නානග්ගරසභොජනං ආහරිත්වා අදංසු, රාජා න්හානානුලිත්තො සුමණ්ඩිතප්පසාධිතො නානග්ගරසභොජනං භුඤ්ථි. යක්ඛා වොරරඤ්ඤො යපිතං වාසිතපාතියං සුවණ්ණභිඤ්ඤාකාරෙනෙව සුවණ්ණසරකෙනපි සද්ධිං ආහරිංසු. අට්ඨස්ස පාතියං පිචිත්වා මුඛං චික්ඛාලෙන්වා හත්ථෙ ධොවිත්වා ධීතකාලෙ වොරරඤ්ඤො සම්පාදිතං පඤ්චසුගන්ධිකසුපරිභාවිතං තම්බුලං ආහරිත්වා අදංසු. තං බාදිත්වා ධීතකාලෙ “අඤ්ඤං කිං කරොමා”ති පුච්ඡංසු. ගන්ත්වා වොරරඤ්ඤො උස්සිසකෙ නික්ඛිත්තං මභිගලබ්ග්ගං ආහරොති. තම්පි ගන්ත්වා ආහරිංසු. රාජා තං බ්ග්ගං ගහෙත්වා තං මතමනුස්සං උජුකං යපාපෙත්වා මත්ථකමජ්ඣෙ අසිනා පහරිත්වා ද්වෙ කොට්ඨාසෙ කත්වා ද්විත්තං යක්ඛානං සමචිහන්තමෙව විහජිත්වා අදාසි, දත්වා ච පන බ්ග්ගං ධොවිත්වා සන්තය්හිත්වා අට්ඨාසි. අට් තෙ යක්ඛා මනුස්සමංසං බාදිත්වා සුහිතා හුත්වා තුට්ඨවිත්තා “අඤ්ඤං තෙ, මහාරාජ, කිං කරොමා”ති පුච්ඡංසු. තෙන හි තුම්මහෙ අත්තනො ආනුභාවෙන මං වොරරඤ්ඤො සිරිගබ්ගෙ ඔතාරොට්, ඉමෙ ච අමච්චෙ අත්තනො අත්තනො ගෙහෙසු පතිට්ඨාපෙට්ඨාති. තෙ “සාධු දෙවා”ති සම්පට්ඨිජිත්වා තථා අකංසු.

තස්මිං සමයෙ වොරරාජා අලඬිකතසිරිගබ්ගෙ සිරිසයනපිට්ඨෙ නිපන්තො නිද්දායති. රාජා තස්ස පමත්තස්ස නිද්දායන්තස්ස බ්ග්ගතලෙන උදරං පහරි. සො හිතො පබුජ්ඣිත්වා දීපාලොකෙන සීලවමහාරාජානං සඤ්ජානිත්වා සයනා උට්ඨාය සතිං උපට්ඨපෙත්වා ධීතො රාජානං ආහ “මහාරාජ, එවරුපාය රත්තියා ගහිතාරක්ඛෙ පිහිතද්වාරෙ භවනෙ ආරක්ඛමනුස්සෙහි නිරොකාසෙ යානෙ බ්ග්ගං සන්තය්හිත්වා අලඬිකතපටියත්තො කථං නාම ත්වං ඉමං සයනපිට්ඨං ආගතොසි”ති. රාජා අත්තනො ආගමනාකාරං සබ්බං විත්ථාරතො කපෙසි. තං සුත්වා වොරරාජා සංවිග්ගමානසො “මහාරාජ, අහං මනුස්සභූතොපි සමානො තුම්මාකං ගුණෙ න ජානාමි, පරෙසං ලොහිතමංසබාදකෙහි පන කක්ඛලෙහි ඵරුසෙහි යක්ඛෙහි තව ගුණා ඤාතා, න දානාහං, නරින්ද , එවරුපෙ සීලසම්පන්නෙ තයි දුබ්භිස්සාමි”ති බ්ග්ගං ආදාය සපථං කත්වා රාජානං බ්මාපෙත්වා මහාසයනෙ නිපජ්ජාපෙත්වා අත්තනා බුද්දකමඤ්චකෙ නිපජ්ජිත්වා පහාතාය රත්තියා උට්ඨිතෙ සූරියෙ හෙරිං වරාපෙත්වා සබ්බසෙතියො ච අමච්චිබ්‍රාහ්මණගහපතිකෙ ච සන්තිපාතාපෙත්වා තෙසං පුරතො ආකාසෙ පුණ්ණවන්දං උක්ඛිපන්තො විය සීලවරඤ්ඤො ගුණෙ කපෙත්වා පරිසමජ්ඣෙයෙව පුන රාජානං බ්මාපෙත්වා රජ්ජං පටිච්ඡාපෙත්වා “මහාරාජ, ඉතො පට්ඨාය තුම්මාකං උජ්ජන්තො වොරුපද්දෙවො මය්හං භාරො, මයා ගහිතාරක්ඛා තුම්මහෙ රජ්ජං කරොටා”ති වත්වා පෙසුඤ්ඤකාරකස්ස ආණං කාරෙත්වා අත්තනො බලවාහනං ආදාය සකරට්ඨමෙව ගතො.

සීලවරාජාපි බො අලඬිකතපටියත්තො සෙනච්ඡන්තස්ස හෙට්ඨා සරහපාදකෙ කඤ්චනපල්ලඬිකෙ නිසින්නො අත්තනො සම්පත්තිං ඔලොකෙන්වා “අයඤ්ච එවරුපා සම්පත්ති අමච්චසහස්සස්ස ච ජීවිතපටිලාහො මයි වීරියං අකරොන්තෙ න කිඤ්චි අභවිස්ස, වීරියබලෙන පනාහං නට්ඨඤ්ච ඉමං යසං පටිලහිං, අමච්චසහස්සස්ස ච ජීවිතදානං අදාසිං, ආසච්ඡෙදං චන අකත්වා වීරියමෙව කත්තබ්බං. කතවීරියස්ස හි එලං නාම එවං සමිජ්ඣති”ති වින්තෙන්වා උදානවසෙන ඉමං ගාථමාහ –

51. “ආසිසෙට්ඨෙව පුරිසො, න නිබ්බින්දෙය්‍ය පණ්ඩිතො;
පස්සාමි වොහං අත්තානං, යථා ඉච්ඡිං තථා අහු”ති.

තත්ථ ආසිසෙට්ඨොති “එවාහං වීරියං ආරහන්තො ඉමම්මා දුක්ඛා මුච්චිස්සාමි”ති අත්තනො වීරියබලෙන ආසං කරොටෙව. න නිබ්බින්දෙය්‍ය පණ්ඩිතොති පණ්ඩිතො උපායකුසලො යුත්තට්ඨානෙ වීරියං කරොන්තො “අහං ඉමස්ස වීරියස්ස එලං න ලහිස්සාමි”ති න උක්කණ්ඨෙය්‍ය, ආසච්ඡෙදං කරෙය්‍යාති අත්ථො. පස්සාමි වොහං අත්තානන්ති එත්ථ වොති නිපාතමත්තං , අහං අජ්ජ අත්තානං පස්සාමි. යථා ඉච්ඡිං තථා අහුති අහඤ්චි ආවාටෙ නිබානො තම්මා දුක්ඛා මුච්චිත්වා පුන අත්තනො රජ්ජසම්පත්තිං ඉච්ඡිං, සො අහං ඉමං සම්පත්තිං පත්තං අත්තානං පස්සාමි. යටෙවාහං පුබ්බෙ ඉච්ඡිං, තටෙව මෙ අත්තා ජානොති. එවං බොධිසත්තො “අහො චත හො සීලසම්පන්නානං වීරියඑලං නාම සමිජ්ඣති”ති ඉමාය ගාථාය උදානං උදානෙන්වා යාවජීවං පුඤ්ඤාති කත්වා යථාකම්මං ගතො.

සත්ථාපි ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා සච්චානි පකාසෙසි, සච්චපරියොසානෙ ඔස්සට්ඨවීරියො හික්ඛු අරහන්තෙ පතිට්ඨාසි. සත්ථා අනුසන්ධිං සටෙත්වා ජාතකං සමොධානෙසි – “තදා පදුට්ඨාමච්චො දෙවදත්තො අහොසි, අමච්චසහස්සං බුද්ධපරිසා, සීලවමහාරාජා පන අහමෙව අහොසි”න්ති.

වායමෙටෙව පුරිසොනි ඉදං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො ඔස්සට්ඨවිරියමෙවාරබ්භ කටෙසි. තත්ථ යං චත්තබ්බං, නං සබ්බං මහාජනකජාතකෙ (ජා. 2.22.123 ආදයො) ආචි භවිස්සති. ජනකරාජා පන සෙනච්ඡන්තස්ස හෙට්ඨා නිසින්තො ඉමං ගාථමාහ –

52. “වායමෙටෙව පුරිසො, න නිබ්බන්දෙයා පණ්ඩිතො;
පස්සාමි වොහං අත්තානං, උදකා ථලමුබ්භත”න්ති.

තත්ථ වායමෙටෙව්නි වායාමං කරොටෙව. උදකා ථලමුබ්භතන්ති උදකතො ථලමුත්තිණ්ණං ථලෙ පතිට්ඨිතං අත්තානං පස්සාමිති. ඉධාපි ඔස්සට්ඨවිරියො භික්ඛු අරහත්තං පත්තො, ජනකරාජා සම්මාසම්බුද්ධොව අහොසිති.

[53] 3. පුණ්ණපාතිජාතකවණ්ණනා වුළුජනකජාතකවණ්ණනා දුතියා.

තටෙව පුණ්ණා පාතියොනි ඉදං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො විසවාරුණිං ආරබ්භ කටෙසි. එකං සමයං සාවත්ථියං සුරාධුත්තා සන්නිපතිත්වා මත්තයිංසු – “සුරාමුලං නො ඛිණං, කභං නු බො ලභිස්සාමා”ති. අටෙකො කක්ඛළධුත්තො ආභ “මා චිත්තයිත්ථ, අත්ථෙකො උපායො”ති. “කතරො උපායො නාමා”ති? “අනාථපිණ්ඩිකො අඩගුලිමුද්දිකා පිළන්ධිත්වා මට්ඨසාටකනිවත්ථො රාජුපට්ඨානං ගච්ඡති, මයං සුරාපාතියං විසඤ්ඤකරණං හෙසජ්ජං පක්ඛිපිත්වා ආපානං සජ්ජෙත්වා නිසිදිත්වා අනාථපිණ්ඩිකස්ස ආගමනකාලෙ ‘ඉතො එහි මහාසෙට්ඨි’ති පක්කොසිත්වා තං සුරං පායෙත්වා විසඤ්ඤභුත්තස්ස අඩගුලිමුද්දිකා ව සාටකෙ ව ගහෙත්වා සුරාමුලං කරිස්සාමා”ති. තෙ “සාධු”ති සම්පට්චිත්ථො තථා කත්වා සෙට්ඨිස්ස ආගමනකාලෙ පටිමග්ගං ගන්ත්වා “සාමි, ඉතො තාව ආගච්ඡං, අයං අම්භාකං සන්නිකෙ අනිමනාපා සුරා, ථොකං පිටිත්වා ගච්ඡං”ති වදිංසු. සොතාපන්නො අරියසාවකො කිං සුරං පිටිස්සති, අනත්ථිකො සමානොපි පන “ඉමෙ ධුත්තෙ පරිගණ්ඨිස්සාමි”ති තෙසං ආපානභූමිං ගන්ත්වා තෙසං කිරියං ඔලොකෙත්වා “අයං සුරා ඉමෙහි ඉමිනා නාම කාරණෙන යොජිතා”ති ඤත්වා “ඉතො දානි පට්ඨාය ඉමෙ ඉතො පලාපෙස්සාමි”ති චිත්තෙත්වා ආභ – “භරෙ දුට්ඨධුත්තා, තුම්හෙ ‘සුරාපාතියං හෙසජ්ජං පක්ඛිපිත්වා ආගතාගතෙ පායෙත්වා විසඤ්ඤ කත්වා විලුම්පිස්සාමා’ති ආපානමණ්ඩලං සජ්ජෙත්වා නිසින්තා කෙවලං ඉමං සුරං වණ්ණෙට්ඨ, එකොපි තං උක්ඛිපිත්වා පිටිතුං න උස්සහති. සටෙ අයං අයොජිතා අස්ස, ඉමං තුම්හෙව පිට්ඨෙය්වා”ති තෙ ධුත්තෙ තජ්ජෙත්වා තතො පලාපෙත්වා අත්තතො ගෙහං ගන්ත්වා “ධුත්තෙහි කතකාරණං තථාගතස්ස ආරොචෙස්සාමි”ති චිත්තෙත්තො ජෙනවනං ගන්ත්වා ආරොචෙසි. සත්ථා “ඉදානි තාව ගහපති තෙ ධුත්තා තං වඤ්චෙතුකාමා ජාතා, පුබ්බෙ පන පණ්ඩිතෙපි වඤ්චෙතුකාමා අහෙසු”න්ති වත්වා තෙන යාවිතො අතීතං ආහරි.

අතීතෙ බාරාණසියං බුහුමදත්තෙ රජ්ජං කාරෙත්තෙ බොධිසත්තො බාරාණසිසෙට්ඨි අහොසි. තදාපෙනෙ ධුත්තා එවමෙව සම්මන්තෙත්වා සුරං යොජෙත්වා බාරාණසිසෙට්ඨිස්ස ආගමනකාලෙ පටිමග්ගං ගන්ත්වා එවමෙව කට්ඨිංසු. සෙට්ඨි අනත්ථිකොපි හුත්වා තෙ පරිගණ්ඨිතුකාමො ගන්ත්වා තෙසං කිරියං ඔලොකෙත්වා “ඉදං නාමෙනෙ කාතුකාමා, පලාපෙස්සාමි නෙ ඉතො”ති චිත්තෙත්වා එවමාහ “හොන්තො, ධුත්තා සුරං පිටිත්වා රාජකුලං ගන්තුං නාම අයුත්තං, රාජානං දිස්වා පුන ආගච්ඡන්තො ජානිස්සාමි, තුම්හෙ ඉධෙව නිසිද්දං”ති රාජුපට්ඨානං ගන්ත්වා පච්චාගඤ්ඡි. ධුත්තා “ඉතො එට්, සාමි”ති. සොපි තත්ථ ගන්ත්වා හෙසජ්ජෙන සංයොජිතා සුරාපාතියො ඔලොකෙත්වා එවමාහ “හොන්තො ධුත්තා තුම්භාකං කිරියා මග්ගං න රුච්චති, තුම්භාකං සුරාපාතියො යථාපුරිතාව ධීතා, තුම්හෙ කෙවලං සුරං වණ්ණෙට්ඨ, න පන පිට්ඨං. සවායං මනාපා අස්ස, තුම්හෙපි පිට්ඨෙය්වා, ඉමාය පන විසසංයුත්තාය භවිතබ්බ”න්ති තෙසං මනොරථං භින්දන්තො ඉමං ගාථමාහ –

53. “තටෙව පුණ්ණා පාතියො, අඤ්ඤායං චත්තතෙ කථා;
ආකාරණෙන ජානාමි, න වායං හද්දිකා සුරා”ති.

තත්ථ තටෙව්නි යථා මයා ගමනකාලෙ දිට්ඨා, ඉදානිපි ඉමා සුරාපාතියො තටෙව පුණ්ණා. අඤ්ඤායං චත්තතෙ කථානි යා අයං තුම්භාකං සුරාවණ්ණනකථා චත්තති, සා අඤ්ඤාව අභූතා අතච්ඡා. යදි හි එසා සුරා මනාපා අස්ස, තුම්හෙපි පිට්ඨෙය්වා, උපඩ්ඪපාතියො අවසිස්සෙය්වා. තුම්භාකං පන එකෙනාපි සුරා න පිතා. ආකාරණෙන ජානාමිති තස්මා ඉමිනා කාරණෙන ජානාමි. න වායං හද්දිකා සුරාති “නෙවායං හද්දිකා සුරා, විසසංයොජිතාය එතාය භවිතබ්බ”න්ති ධුත්තෙ නිගණ්ඨිත්වා යථා න පුන එවරුපං කරොන්ති, තථා තෙ තජ්ජෙත්වා විස්සජ්ජෙසි. සො යාවජීවං දානාදිනි පුඤ්ඤානි කත්වා යථාකම්මං ගතො.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා ජාතකං සමොධානෙසි – “තදා ධුත්තා එතරහි ධුත්තා, බාරාණසිසෙට්ඨි පන අභමෙව අහොසි”න්ති.

[54] 4. කිංඵලජාතකවණ්ණනා පුණ්ණපාතිජාතකවණ්ණනා තතියා.

නායං රුක්ඛො දුරාරුහානි ඉදං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො එකං ඵලකුසලං උපාසකං ආරබ්භ කටෙසි. එකො කිර සාවත්ථියාසි කුටුම්භිකො බුද්ධජපමුඛං භික්ඛුසඬ්ඨං නිමන්තෙත්වා අත්තතො ආරාමෙ නිසිදාපෙත්වා යාගුබජ්ජකං දත්වා උය්‍යානපාලං ආණාපෙසි “භික්ඛුහි සද්ධිං උය්‍යානෙ විවරිත්වා අය්‍යානං අම්බාදිනි නානාඵලානි දෙහි”ති. සො

“සාධු”නි පටිස්සුණිත්වා භික්ඛුසඤ්ජාමාදාය උය්‍යානෙ විවරන්තො රුක්ඛං උල්ලොකෙන්වා “එතං එලං ආමං, එතං න සුපක්කං, එතං සුපක්ක”න්ති ජානාති. යං සො වදති, තං තපෙව හොති. භික්ඛු ගන්ත්වා තථාගතස්ස ආරොවෙසුං “හත්තෙ, අයං උය්‍යානපාලො ඵලකුසලො භූමියං ධීතොව රුක්ඛං උල්ලොකෙන්වා ‘එතං එලං ආමං, එතං න සුපක්කං, එතං සුපක්ක’න්ති ජානාති. යං සො වදති, තං තපෙව හොති”ති. සත්ථා “න, භික්ඛවෙ, අයමෙව උය්‍යානපාලො ඵලකුසලො, පුබ්බෙ පණ්ඩිතාපි ඵලකුසලායෙව අහෙසු”න්ති වත්වා අතීතං ආහරි.

අතීතෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරොන්තෙ බොධිසත්තො සත්ථවාහකුලෙ නිබ්බන්තිත්වා වයප්පත්තො පඤ්චහි සකට්ඨකෙහි චණ්ද්‍රිජං කරොන්තො එකස්මිං කාලෙ මහාවත්තනිඅට්ඨං පත්වා අට්ඨමුඛෙ යත්වා සබ්බෙ මනුස්සෙ සන්නිපාතාපෙත්වා “ඉමිස්සා අට්ඨියා විසරුක්ඛා නාම හොන්ති, විසපත්තානි, විසපුප්ථානි, විසඵලානි, විසමධුනි හොන්තියෙව, පුබ්බෙ තුමිහෙහි අපරිභුත්තං, යං කිඤ්චි පත්තං වා පුප්ථං වා ඵලං වා පල්ලවං වා මං අපරිපුච්ඡිත්වා මා බාද්දා”ති ආහ. තෙ “සාධු”නි සම්පට්ඨිත්වා අට්ඨං ඔතරිංසු. අට්ඨමුඛෙ ච එකස්මිං ගාමද්වාරෙ කිංඵලරුක්ඛො නාම අත්ථි, තස්ස ඛන්ධසාබාපලාසපුප්ඵලානි සබ්බානි අම්බසදිසානෙව හොන්ති. න කෙවලං චණ්ණසණ්ඨානතොව, ගන්ධරසෙහිපිස්ස ආමපක්කානි ඵලානි අම්බඵලසදිසානෙව, බාදිතානි පන හලාහලවිසං විය තඬ්ඬණඤ්ඤෙව ජීවිතක්ඛයං පාපෙන්නි. පුරතො ගච්ඡන්තා එකච්චෙ ලොලපුරිසා “අම්බරුක්ඛො අය”න්ති සඤ්ඤාය ඵලානි බාදිංසු, එකච්චෙ “සත්ථවාහං පුච්ඡිත්වා බාදිස්සාමා”ති හත්ථෙන ගහෙන්වා අට්ඨංසු. තෙ සත්ථවාහෙ ආගතෙ “අය්‍ය, ඉමානි අම්බඵලානි බාදාමා”ති පුච්ඡිංසු. බොධිසත්තො “නායං අම්බරුක්ඛො”ති ඤත්වා “කිං ඵලරුක්ඛො නාමෙස, නායං අම්බරුක්ඛො, මා බාදිත්වා”ති වාරෙන්වා යෙ බාදිංසු. තෙපි වමාපෙත්වා චතුමධුරං පායෙන්වා නිරොගෙ අකාසි.

පුබ්බෙ පන ඉමස්මිං රුක්ඛමුලෙ මනුස්සා නිවාසං කප්පෙන්වා “අම්බඵලානි”ති සඤ්ඤාය ඉමානි විසඵලානි බාදිත්වා ජීවිතක්ඛයං පාපුණන්ති. පුනදිවසෙ ගාමවාසිනො නික්ඛමිත්වා මතමනුස්සෙ දිස්වා පාදෙ ගණ්හිත්වා පටිච්ඡන්තට්ඨානෙ ඡඩ්ඛෙන්වා සකට්ඨෙ සද්ධිංයෙව සබ්බං තෙසං සත්තකං ගහෙන්වා ගච්ඡන්ති. තෙ තං දිවසමපි අරුණුග්ගමනකාලෙයෙව “මය්හං බලිබද්දො භවිස්සති, මය්හං සකට්ඨං, මය්හං භණ්ඩ”න්ති වෙගෙන තං රුක්ඛමුලං ගන්ත්වා මනුස්සෙ නිරොගෙ දිස්වා “කථං තුමිහෙ ඉමං රුක්ඛං ‘නායං අම්බරුක්ඛො’ති ජානිත්වා”ති පුච්ඡිංසු. තෙ “මයං න ජානාම, සත්ථවාහපෙට්ඨකො නො ජානාති”ති ආහංසු. මනුස්සා බොධිසත්තං පුච්ඡිංසු “පණ්ඩිත, කිත්ති කත්වා ත්වං ඉමස්ස රුක්ඛස්ස අනම්බරුක්ඛභාවං අඤ්ඤාසි”ති? සො “ද්විති කාරණෙහි අඤ්ඤාසි”න්ති වත්වා ඉමං ගාට්ඨාහං –

54. “නායං රුක්ඛො දුරාරුහො, නපි ගාමතො ආරකා;
ආකාරණෙන ජානාමි, නායං සාදුඵලො දුමො”ති.

තත්ථ නායං රුක්ඛො දුරාරුහොති අයං විසරුක්ඛො න දුක්ඛාරුහො, උක්ඛිපිත්වා යපිතනිස්සෙණි විය සුබෙනාරොහිතුං සක්කානි වදති. නපි ගාමතො ආරකානි ගාමතො දුරෙ ධීතොපි න හොති, ගාමද්වාරෙ ධීතොයෙවානි දීපෙති. ආකාරණෙන ජානාමිති ඉමිනා දුට්ඨොන කාරණෙනාහං ඉමං රුක්ඛං ජානාමි. කිත්ති? නායං සාදුඵලො දුමොති. සවෙ හි අයං මධුරඵලො අම්බරුක්ඛො අභවිස්ස, ඵලං සුබාරුල්ලෙහි අවිදුරෙ ධීතෙ එතස්මිං එකමිපි ඵලං න තිට්ඨෙය්‍ය, ඵලබාදකමනුස්සෙහි නිව්චං පරිවුතොව අස්ස. ඵලං අහං අත්තනො ඤාණෙන පරිච්ඡින්නිත්වා ඉමස්ස විසරුක්ඛභාවං අඤ්ඤාසිත්ති මහාජනස්ස ධම්මං දෙසෙන්වා සොත්ථිගමනං ගතො.

සත්ථාපි “එවං, භික්ඛවෙ, පුබ්බෙ පණ්ඩිතාපි ඵලකුසලා අහෙසු”න්ති ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා අනුසන්ධිං සට්ඨන්වා ජාතකං සමොධානෙසි – “තදා පරිසා බුද්ධපරිසා අහෙසුං, සත්ථවාහො පන අහමෙව අහොසි”න්ති.

[55] 5. පඤ්චාවුධජාතකචණ්ණනා කිංඵලජාතකචණ්ණනා චතුත්ථා.

යො අලිනෙන චිත්තෙනානි ඉදං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො එකං ඔස්සට්ඨවීරියං භික්ඛුං ආරබ්භ කට්ඨෙසි. තඤ්ච භික්ඛුං සත්ථා ආමන්තෙන්වා “සච්චං කිර ත්වං භික්ඛු ඔස්සට්ඨවීරියොසි”ති පුච්ඡිත්වා “සච්චං, හගවා”ති වුත්තෙ “භික්ඛු පුබ්බෙ පණ්ඩිතා වීරියං කාතුං යුත්තට්ඨානෙ වීරියං කත්වා රජ්ජසම්පත්තිං පාපුණිංසු”ති වත්වා අතීතං ආහරි.

අතීතෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරොන්තෙ බොධිසත්තො තස්ස රඤ්ඤො අග්ගමහෙසියා කුච්ඡිස්මිං නිබ්බන්ති. තස්ස නාමග්ගහණදිවසෙ අට්ඨසතෙ බ්‍රාහ්මණෙ සබ්බකාමෙහි සත්තප්පෙන්වා ලක්ඛණානි පුච්ඡිංසු. ලක්ඛණකුසලා බ්‍රාහ්මණා ලක්ඛණසම්පත්තිං දිස්වා “පුඤ්ඤසම්පන්නො, මහාරාජ, කුමාරො තුම්භාකං අවිච්ඡෙයන රජ්ජං පාපුණිස්සති, පඤ්චාවුධකම්මෙ පඤ්ඤානො පාකටො ජම්බුදිපෙ අග්ගපුරිසො භවිස්සති”ති බ්‍යාකරිංසු. රාජා බ්‍රාහ්මණානං වචනං සුත්වා කුමාරස්ස නාමං ගණ්හන්තො “පඤ්චාවුධකුමාරො”ති නාමං අකාසි. අට්ඨං විඤ්ඤානං පත්වා සොළසවස්සුද්දෙසෙ ධීතං රාජා ආමන්තෙන්වා “තාත, සිප්පං උග්ගණ්හාහි”ති ආහ. “කස්ස සන්නිකෙ උග්ගණ්හාමි, දෙවා”ති? “ගච්ඡ, තාත, ගන්ධාරරට්ඨෙ තක්කසිලනගරෙ දිසාපාමොක්ඛස්ස ආවරියස්ස සන්නිකෙ උග්ගණ්හ, ඉදඤ්චස්ස ආවරියභාගං දජ්ජෙය්‍යාසි”ති සහස්සං දත්වා උය්‍යාපෙසි. සො තත්ථ ගන්ත්වා සිප්පං

සික්කිත්වා ආවරියෙන දින්නං පඤ්චාවුධං ගහෙන්වා ආවරියං වන්දිත්වා තක්කසිලනගරතො නික්කමිත්වා සන්නද්ධපඤ්චාවුධො ඛාරාණසිමග්ගං පටිපජ්ජී.

සො අන්තරාමග්ගෙ සිලෙසලොමයක්කෙන නාම අධිට්ඨිතං එකං අට්ඨං පාපුණි. අප් නං අට්ඨමුඛෙ මනුස්සා දිස්වා “හො මාණව, මා ඉමං අට්ඨං පට්ඨස, සිලෙසලොමයක්කො නාමෙත්ථ අත්ථී, සො දිට්ඨදිට්ඨෙ මනුස්සෙ ජීවිතක්කයං පාපෙති”ති වාරයිංසු. බොධිසත්තො අත්තානං තක්කෙන්තො අසම්භිතකෙසරසිහො විය අට්ඨං පාවිසියෙව. තස්මිං අට්ඨමජ්ඣං සම්පත්තෙ සො යක්කො තාලමත්තො හුත්වා කුටාගාරමත්තං සීසං පත්තජ්ජමාණානි අක්කිති, දකලිමකුළුමත්තා ද්වෙ දායා ව මාපෙත්වා සෙනමුඛො කබරකුච්ඡි නිලහත්ථපාදො හුත්වා බොධිසත්තස්ස අත්තානං දස්සෙන්වා “කහං යාසි, තිට්ඨ භක්කොසි මෙ”ති ආහ. අප් නං බොධිසත්තො “යක්ක, අහං අත්තානං තක්කෙන්වා ඉධ පට්ඨියො, ත්වං අප්පමත්තො හුත්වා මං උපගච්ඡෙය්‍යාසි. විසපිතෙන හි සරෙන තං විජ්ඣන්වා එත්ථෙව පාතෙස්සාමි”ති සන්නජ්ජෙන්වා හලාහලවිසපිතං සරං සන්නය්හිත්වා මුඤ්චි, සො යක්කස්ස ලොමෙසුයෙව අල්ලීයි. තතො අඤ්ඤං, තතො අඤ්ඤන්ති එවං පඤ්ඤාස සරෙ මුඤ්චි, සබ්බෙ තස්ස ලොමෙසුයෙව අල්ලීයිංසු. යක්කො සබ්බෙපි තෙ සරෙ ඵොටෙන්වා අත්තතො පාදමුලෙයෙව පාතෙන්වා බොධිසත්තං උපසඬකමි.

බොධිසත්තො පුනපි තං තජ්ජෙන්වා බග්ගං කඬ්ඝිත්වා පහරි, තෙත්තිංසඬගුලායතො බග්ගො ලොමෙසුයෙව අල්ලීයි. අප් නං කණයෙන පහරි, සොපි ලොමෙසුයෙව අල්ලීයි. තස්ස අල්ලිනභාවං ඤත්වා මුග්ගරෙන පහරි, සොපි ලොමෙසුයෙව අල්ලීයි. තස්ස අල්ලිනභාවං ඤත්වා කුන්නෙන පහරි, සොපි ලොමෙසුයෙව අල්ලීයි. තස්ස අල්ලිනභාවං ඤත්වා “හො යක්ක, තෙ අහං ‘පඤ්චාවුධකුමාරො නාමා’ති සුතපුබ්බො, අහං තයා අධිට්ඨිතං අට්ඨං පට්ඨන්තො න ධනුආදීති තක්කෙන්වා පට්ඨියො, අත්තානංයෙව පන තක්කෙන්වා පට්ඨියො, අජ්ජ තං පොටෙන්වා චුණ්ණවිචුණ්ණං කරිස්සාමි”ති උන්නාදෙන්තො අත්තානං තක්කෙන්වා දක්ඛිණහත්ථෙන යක්කං පහරි, හත්ථො ලොමෙසුයෙව අල්ලීයි. වාමහත්ථෙන පහරි, සොපි අල්ලීයි. දක්ඛිණපාදෙන පහරි, සොපි අල්ලීයි. වාමපාදෙන පහරි, සොපි අල්ලීයි. “සීසෙන තං පොටෙන්වා චුණ්ණවිචුණ්ණං කරිස්සාමි”ති සීසෙන පහරි, තමපි ලොමෙසුයෙව අල්ලීයි. සො පඤ්චොඩ්ඨිතො පඤ්චසු යානෙසු බද්ධො ඔලම්බන්තොපි නිබ්භයො නිස්සාරජ්ජොව අහොසි.

යක්කො චිත්තෙසි “අයං එකො පුරිසසීහො පුරිසාජාතියො, න පුරිසමත්තොව, මාදිසෙන නාමස්ස යක්කෙන ගහිතස්ස සන්නාසමත්තමපි න භවිස්සති, මයා ඉමං මග්ගං හනන්තෙන එකොපි එවරුපො පුරිසො න දිට්ඨපුබ්බො, කස්මා නු බො එස න භායති”ති. සො තං බාදිතුං අවිසහන්තො “කස්මා නු බො, ත්වං මාණව, මරණභයං න භායසී”ති පුච්ඡී. “කිංකාරණා, යක්ක, භායස්සාමි. එකස්මිඤ්ඤි අත්තභාවෙ එකං මරණං නියතමෙව, අපිව මය්හං කුච්ඡමිහි වජිරාවුධං අත්ථී. සචෙ මං බාදිස්සසි, තං ආවුධං ජීරාපෙතුං න සක්කිස්සසි, තං තෙ අත්තානි බණ්ඩාබණ්ඩිකං ඡින්නිත්වා ජීවිතක්කයං පාපෙස්සති. ඉති උභොපි නස්සිස්සාම, ඉමිනා කාරණෙනාහං න භායාමි”ති. ඉදං කිර බොධිසත්තො අත්තතො අබ්භන්තරෙ ඤාණාවුධං සන්ධාය කටෙසි. තං සුත්වා යක්කො චිත්තෙසි “අයං මාණවො සච්චමෙව භණති, ඉමස්ස පුරිසසීහස්ස සරිරතො මුග්ගඛිජමත්තමපි මංසබ්බං මය්හං කුච්ඡී ජීරෙතුං න සක්කිස්සති, විස්සජ්ජෙස්සාමි න”න්ති මරණභයතජ්ජිතො බොධිසත්තං විස්සජ්ජෙන්වා “මාණව, පුරිසසීහො ත්වං, න තෙ අහං මංසං බාදිස්සාමි, ත්වං අජ්ජ රාහුමුඛා මුත්තවන්දො විය මම හත්ථතො මුච්චිත්වා ඤාතිසුහජ්ජමණ්ඩලං තොසෙන්තො යාමි”ති ආහ.

අප් නං බොධිසත්තො ආහ – “යක්ක, අහං තාව ගච්ඡිස්සාමි, ත්වං පන පුබ්බෙපි අකුසලං කත්වා ලුද්දො ලොහිතපාණි පරරුහිරමංසහක්කො යක්කො හුත්වා නිබ්බන්තො. සචෙ ඉධාපි යත්වා අකුසලමෙව කරිස්සසි, අන්ධකාරා අන්ධකාරමෙව ගමිස්සසි, මං දිට්ඨකාලතො පට්ඨාය පන න සක්කා තයා අකුසලං කාතුං, පාණානිපාතකම්මං නාම නිරයෙ නිරව්ඡානයොනියං පෙත්තිවිසයෙ අසුරකායෙ ව නිබ්බන්තෙති, මනුස්සෙසු නිබ්බන්තනිබ්බන්තට්ඨානෙ අප්පායුකසංවත්තනිකං හොති”ති එවමාදිනා නයෙන පඤ්චන්තං දුස්සිලාකම්මානං ආදීනවං, පඤ්චන්තං සීලානං ආනිසංසඤ්ච කටෙන්වා නානාකාරණෙහි යක්කං තජ්ජෙන්වා ධම්මං දෙසෙන්වා දමෙන්වා නිබ්බිසෙවනං කත්වා පඤ්චසු සිලෙසු පතිට්ඨාපෙන්වා තස්සායෙව නං අට්ඨියා බලිපට්ඨගාහකං දෙවනං කත්වා අප්පමාදෙන ඔවදිත්වා අට්ඨිතො නික්කමිත්වා අට්ඨමුඛෙ මනුස්සානං ආචික්කිත්වා සන්නද්ධපඤ්චාවුධො ඛාරාණසිං ගන්ත්වා මාතාපිතරො දිස්වා අපරභාගෙ රජ්ජෙ පතිට්ඨාය ධම්මෙන රජ්ජං කාරෙන්තො දානාදීනි පුඤ්ඤානි කත්වා යථාකම්මං ගතො.

සත්ථාපි ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා අභිසම්බුද්ධො හුත්වා ඉමං ගාථමාහ –

55. “යො අලිනෙන චිත්තෙන, අලිනමනසො නරො;
භාවෙති කුසලං ධම්මං, යොගක්කෙමස්ස පත්තියා;
පාපුණෙ අනුපුබ්බෙන, සබ්බසංයොජනක්කය”න්ති.

තත්‍රායං පිණ්ඩන්ථො – යො පුරිසො අලිනෙන අසංකුට්තෙන චිත්තෙන පකතියාපි අලිනමනො අලිනජ්ඣාසයොව හුත්වා අනවජ්ජට්ඨෙන කුසලං සත්තතිං සබ්බොධිපක්කියහෙදං ධම්මං භාවෙති වඩ්ඪෙති, විසාලෙන චිත්තෙන විපස්සනං අනුයුඤ්ජති චතුහි යොගෙහි බෙමස්ස නිබ්බානස්ස පත්තියා, සො එවං සබ්බසඬ්ඛාරෙසු “අනිච්චං දුක්ඛං අනත්තං”ති නිලක්ඛණං ආරොපෙන්වා තරුණවිපස්සනතො පට්ඨාය උප්පන්නෙ බොධිපක්කියධම්මෙ භාවෙන්තො අනුපුබ්බෙන එකසංයොජනමපි අනවසෙසෙන්වා සබ්බසංයොජනක්කියකරස්ස චතුත්ථමග්ගස්ස පරියොසානෙ උප්පන්නත්තා “සබ්බසංයොජනක්කියො”ති සඬ්ඛං ගතං අරහත්තං පාපුණෙය්‍යාති.

එවං සත්ථා අරහත්තෙන ධම්මදෙසනාය කුටං ගහෙත්වා මත්ථකෙ වත්තාරි සව්වානි පකාසෙසි,
සව්වපරියොසානෙන සො භික්ඛු අරහත්තං පාපුණි. සත්ථා අනුසන්ධිං සංථෙත්වා ජාතකං සමොධානෙසි – “තදා යක්ඛො
අඬුලිමාලො අහොසි, පඤ්චාවුධකුමාරො පන අහමෙව අහොසි”න්ති.

[56] 6. කඤ්චනක්ඛන්ධජාතකවණ්ණනා පඤ්චමා.

යො පහට්ඨෙන චිත්තෙනාති ඉදං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො අඤ්ඤතරං භික්ඛුං ආරබ්භ කටෙසි. එකො කිර
සාවත්ථිවාසී කුලපුත්තො සත්ථු ධම්මදෙසනං සුත්වා රතනසාසනෙ උරං දන්වා පබ්බජී. අට්ඨස්ස ආවරියුපජ්ඣායා
“ආවුසො, එකවිධෙන සීලං නාම, දුට්ඨෙන, තිට්ඨෙන, වතුබ්බිධෙන, පඤ්චවිධෙන, ඡබ්බිධෙන, සත්තවිධෙන,
අට්ඨවිධෙන, නවවිධෙන, දසවිධෙන, බහුවිධෙන සීලං නාම. ඉදං චූළසීලං නාම, ඉදං මජ්ඣිමසීලං නාම, ඉදං මහාසීලං
නාම. ඉදං පාතිමොක්ඛසංවරසීලං නාම, ඉදං ඉන්ද්‍රියසංවරසීලං නාම, ඉදං ආජීවපාරිසුද්ධිසීලං නාම, ඉදං
පච්චයපට්ඨෙවනසීලං නාම”ති සීලං ආචික්ඛන්ති. සො චිත්තෙසි “ඉදං සීලං නාම අතිබහු, අහං එත්තකං සමාදාය
වත්තිතුං න සක්ඛිස්සාමි, සීලං පුරෙතුං අසක්කොන්තස්ස ව නාම පබ්බජ්ජාය කො අත්ථො, අහං ගිහී හුත්වා දානාදීනි
පුඤ්ඤානි ව කරිස්සාමි, පුත්තදාරඤ්ච පොසෙස්සාමි”ති. එවඤ්ච පන චිත්තෙත්වා “හන්තෙ, අහං සීලං රක්ඛිතුං න
සක්ඛිස්සාමි, අසක්කොන්තස්ස ව නාම පබ්බජ්ජාය කො අත්ථො, අහං භිනායාවත්තිස්සාමි, තුම්භාකං පත්තව්වරං
ගණ්හමා”ති ආහ.

අට්ඨ නං ආහංසු “ආවුසො එවං සන්තෙ දසබ්බං වන්දිත්වා ව යාහි”ති තෙ තං ආදාය සත්ථු සන්තිකං ධම්මසහං
අගමංසු. සත්ථා දිස්වා ව “කිං, භික්ඛවෙ, අනන්තරිකං භික්ඛුං ආදාය ආගතත්ථා”ති ආහ. හන්තෙ, අයං භික්ඛු “අහං සීලං
රක්ඛිතුං න සක්ඛිස්සාමි”ති පත්තව්වරං නියාදෙති, අට්ඨ නං මයං ගහෙත්වා ආගතම්භාති. “කස්මා පන තුම්භෙ,
භික්ඛවෙ, ඉමස්ස භික්ඛුනො බහුං සීලං ආචික්ඛට්ඨං. යත්තකං එස රක්ඛිතුං සක්කොති, තත්තකමෙව රක්ඛිස්සති. ඉතො
පට්ඨාය තුම්භෙ එතං මා කිඤ්චි අවචුත්ථං, අහමෙත්ථ කත්තබ්බං ජාතිස්සාමි, එහි ත්වං භික්ඛු, කිං තෙ බහුනා සීලෙන,
තීණියෙව සීලානි රක්ඛිතුං සක්ඛිස්සසි”ති? “රක්ඛිස්සාමි, හන්තෙ”ති. තෙන හි ත්වං ඉතො පට්ඨාය කායද්වාරං
වච්ඡිද්ධාරං මනොද්වාරන්ති තීණි ද්වාරානි රක්ඛ, මා කායෙන පාපකම්මං කරි, මා වාචාය, මා මනසා. “ගච්ඡ මා
භිනායාවන්ති, ඉමානි තීණියෙව සීලානි රක්ඛා”ති. එත්තාවතා සො භික්ඛු තුට්ඨමානසො “සාධු, හන්තෙ, රක්ඛිස්සාමි
ඉමානි තීණි සීලානි”ති සත්ථාරං වන්දිත්වා ආවරියුපජ්ඣායෙහි සද්ධිංයෙව අගමාසි. සො තානි තීණි සීලානි
පුරෙන්නොව අඤ්ඤාසි “ආවරියුපජ්ඣායෙහි මස්හං ආචික්ඛිතං සීලම්පි එත්තකමෙව, තෙ පන අත්තනො
අබුද්ධභාවෙන මං බුජ්ඣාපෙතුං නාසක්ඛිංසු, සම්මාසම්බුද්ධො අත්තනො බුද්ධසුබුද්ධතාය අනුත්තරධම්මරාජතාය
එත්තකං සීලං තීසුයෙව ද්වාරෙසු පක්ඛිපිත්වා මං ගණ්හාපෙසි, අවස්සයො වත මෙ සත්ථා ජාතො”ති විපස්සනං
වඩ්ඪෙත්වා කතිපාහෙනෙව අරහත්තෙ පතිට්ඨාසි.

තං පවත්තිං ඤාත්වා ධම්මසහායං සන්තිපතිතා භික්ඛු “ආවුසො, තං කිර භික්ඛුං ‘බහුසීලානි රක්ඛිතුං න
සක්කොමි’ති භිනායාවත්තන්තං සබ්බානි සීලානි තීණි කොට්ඨාසෙහි සඬ්ඛිපිත්වා ගාහාපෙත්වා සත්ථා අරහත්තං
පාපෙසි, අහො බුද්ධානං බ්බං නාම අච්ඡරිය”න්ති බුද්ධගුණෙ කටෙන්නා නිසිදිංසු. අට්ඨ සත්ථා ආගන්ත්වා “කාය
නුත්ථං, භික්ඛවෙ, එතරහි කථාය සන්තිසින්නා”ති පුච්ඡිත්වා “ඉමාය නාමා”ති චුත්තෙ “භික්ඛවෙ, අතිගරුකොපි
භාරො කොට්ඨාසවසෙන භාජෙත්වා දින්නො ලහුකො විය හොති, පුබ්බෙපි පණ්ඩිතා මහන්තං කඤ්චනක්ඛන්ධං
ලභිත්වා උක්ඛිපිතුං අසක්කොන්තා විභාගං කත්වා උක්ඛිපිත්වා අගමංසු”ති වත්වා අතීතං ආහරි.

අතීතෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙන්නෙ බොධිසත්තො එකස්මිං ගාමකෙ කස්සකො අහොසි. සො
එකදිවසං අඤ්ඤතරස්මිං ඡඩ්ඞිතගාමකෙ ඛෙත්තෙ කසිං කසති. පුබ්බෙ ව තස්මිං ගාමෙ එකො විභවසම්පන්නො
සෙට්ඨී ඌරුමත්තපරිණාහං වතුහත්ථායාමං කඤ්චනක්ඛන්ධං නිදහිත්වා කාලමකාසි. තස්මිං බොධිසත්තස්ස නඩ්ගලං
ලගිත්වා අට්ඨාසි. සො “මූලසන්නානකං හවිස්සති”ති පංසුං විග්‍රහන්තො තං දිස්වා පංසුනා පට්ච්ඡාදෙත්වා දිවසං
කසිත්වා අත්ථට්ඨගතෙ සූරියෙ යුගන්ඨගලාදීනි එකමන්තෙ නික්ඛිපිත්වා “කඤ්චනක්ඛන්ධං ගණ්හිත්වා ගච්ඡිස්සාමි”ති
තං උක්ඛිපිතුං නාසක්ඛි. අසක්කොන්තො නිසිදිත්වා “එත්තකං කුච්ඡිහරණාය හවිස්සති, එත්තකං නිදහිත්වා
යපෙස්සාමි, එත්තකෙන කම්මන්තෙ පයොජෙස්සාමි, එත්තකං දානාදිපුඤ්ඤකිරියාය හවිස්සති”ති වත්තාරො
කොට්ඨාසෙ අකාසි. තස්සෙවං විහත්තකාලෙ සො කඤ්චනක්ඛන්ධො සල්ලහුකො විය අහොසි. සො තං උක්ඛිපිත්වා
සරං නෙත්වා වතුධා විහජිත්වා දානාදීනි පුඤ්ඤානි කත්වා යථාකම්මං ගතො.

ඉති හගවා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා අභිසම්බුද්ධො හුත්වා ඉමං ගාථමාහ –

56. “යො පහට්ඨෙන චිත්තෙන, පහට්ඨමනසො නරො;
භාවෙති කුසලං ධම්මං, යොගක්ඛෙමස්ස පත්තියා;
පාපුණෙ අනුපුබ්බෙන, සබ්බසංයොජනක්ඛය”න්ති.

තත්ථ පහට්ඨෙනාති විනිවරණෙන. පහට්ඨමනසොති තාය එව විනිවරණතාය පහට්ඨමානසො, සුවණ්ණං විය
පහංසිත්වා සමුජ්ජොතිකසප්පභාසවිත්තො හුත්වාති අත්ථො.

එවං සත්ථා අරහත්තකුටෙන දෙසනං නිට්ඨාපෙන්වා අනුසන්ධිං සටෙන්වා ජාතකං සමොධානෙසි – “තදා කඤ්චනක්ඛන්ධලද්ධපුරිසො අහමෙව අහොසි”න්ති.

[57] 7. වානරින්දජාතකවණ්ණනා කඤ්චනක්ඛන්ධජාතකවණ්ණනා ඡට්ඨා.

යස්සෙනෙ චතුරො ධම්මාති ඉදං සත්ථා වෙළවනෙ විහරන්තො දෙවදත්තස්ස වධාය පරිසක්කනං ආරබ්භ කට්ඨෙසි. තස්මිඤ්ඤි සමයෙ සත්ථා “දෙවදත්තො වධාය පරිසක්කති”ති සුත්ථා “න, භික්ඛවෙ, ඉදානෙව දෙවදත්තො මය්භං වධාය පරිසක්කති, පුබ්බෙපි පරිසක්කියෙව, තාසමත්තම්පි පන කාතුං නාසක්ඛි”ති වත්ථා අනිතං ආහරි.

අතීතෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙන්තෙ බොධිසත්තො කපියොනියං නිබ්බන්තිත්වා වුඩ්ඪිමත්ථාය අස්සපොතකප්පමාණො ථාමසම්පන්නො එකවරො හුත්ථා නදීතිරෙ විහරති. තස්සා පන නදියා වෙමජ්ඣෙකො එකො දීපකො නානප්පකාරෙහි අම්බපනසාදිහි ඵලරුක්ඛෙහි සම්පන්නො, බොධිසත්තො නාගබ්ලො ථාමසම්පන්නො නදියා ඔරිමතිරතො උප්පතිත්වා දීපකස්ස ඔරතො නදීමජ්ඣෙකො එකො පිට්ඨිපාසාණො අත්ථි, තස්මිං නිපතති, තතො උප්පතිත්වා තස්මිං දීපකෙ පතති. තත්ථ නානප්පකාරානි ඵලානි බාදිත්වා සායං තෙනෙව උපායෙන පච්චාගන්ත්වා අත්තනො වසනට්ඨානෙ වසිත්වා පුනදිවසෙපි තට්ථ කරොති. ඉමිනා නියාමෙන තත්ථ වාසං කප්පෙති.

තස්මිං පන කාලෙ එකො කුම්භිලො සපජාපතිකො තස්සා නදියා වසති. තස්ස හරියා බොධිසත්තං අපරාපරං ගච්ඡන්තං දිස්වා බොධිසත්තස්ස හදයමංසෙ දොහළං උප්පාදෙන්වා කුම්භිලං ආහ – “මය්භං බො, අය්‍යා, ඉමස්ස වානරින්දස්ස හදයමංසෙ දොහළො උප්පන්නො”ති. කුම්භිලො “සාධු, හද්දෙ, ලච්ඡසි”ති වත්ථා “අජ්ජ තං සායං දීපකතො ආගච්ඡන්තමෙව ගණ්භිස්සාමි”ති ගන්ත්වා පිට්ඨිපාසාණෙ නිපජ්ජි.

බොධිසත්තො දිවසං චරිත්වා සායන්හසමයෙ දීපකෙ ධිතොව පාසාණං ඔලොකෙන්වා – “අයං පාසාණො ඉදානි උච්චතරො බායති, කිං නු බො කාරණං”න්ති වින්තෙසි. තස්ස කිර උදකප්පමාණඤ්ච පාසාණප්පමාණඤ්ච සුවචන්ථාපිතමෙව හොති. තෙනස්ස එතදහොසි “අජ්ජ ඉමිස්සා නදියා උදකං නෙව භායති, න ව වඩ්ඪති, අථ ව පනායං පාසාණො මහා හුත්ථා පඤ්ඤායති, කච්චි නු බො එත්ථ මය්භං ගහණත්ථාය කුම්භිලො නිපන්නො”ති. සො “විමංසාමි තාව න”න්ති තත්ථෙව ධන්වා පාසාණෙන සද්ධිං කට්ඨෙන්තො විය “හො පාසාණං”ති වත්ථා පටිච්චනං අලභන්තො යාවතතියං “හො පාසාණං”ති ආහ. පාසාණො කිං පටිච්චනං දස්සති. පුනපි වානරො “කිං හො පාසාණං, අජ්ජ මය්භං පටිච්චනං න දෙසි”ති ආහ. කුම්භිලො “අද්ධා අඤ්ඤෙසු දිවසෙසු අයං පාසාණො වානරින්දස්ස පටිච්චනං අදාසි, දස්සාමි දානිස්ස පටිච්චනං”න්ති වින්තෙන්වා “කිං, හො වානරින්දා”ති ආහ. “කොසි ත්ව”න්ති? “අහං කුම්භිලො”ති. “කිමත්ථං එත්ථ නිපන්නොසි”ති? “තව හදයමංසං පත්ථයමානො”ති. බොධිසත්තො වින්තෙසි “අඤ්ඤො මෙ ගමනමග්ගො නත්ථි, අජ්ජ මයා එස කුම්භිලො වඤ්චෙතබ්බො”ති. අථ නං එවමාහ “සම්ම කුම්භිල, අහං අත්තානං තුය්භං පරිච්චජ්ජාමි, ත්වං මුඛං විචරිත්වා මං තව සන්තිකං ආගතකාලෙ ගණ්භාහි”ති. කුම්භිලානඤ්ඤි මුඛෙ විචට්ඨෙ අක්ඛිති නිම්මිලන්ති. සො තං කාරණං අසල්ලක්ඛෙන්වා මුඛං විචරි, අථස්ස අක්ඛිති පිට්ඨිංසු. සො මුඛං විචරිත්වා අක්ඛිති නිම්මිලෙන්වා නිපජ්ජි. බොධිසත්තො තථාභාවං ඤත්වා දීපකා උප්පතිතො ගන්ත්වා කුම්භිලස්ස මත්ථකෙ අක්කමිත්වා තතො උප්පතිතො විජ්ජුලතා විය විජ්ජොතමානො පරතීරෙ අට්ඨාසි.

කුම්භිලො තං අච්ඡරියං දිස්වා “ඉමිනා වානරින්දෙන අතිඅච්ඡෙරකං කත”න්ති වින්තෙන්වා “හො වානරින්ද, ඉමස්මිං ලොකෙ චතුරි ධම්මෙහි සමන්තාගතො පුග්ගලො පච්චාමිත්තෙ අධිභවති. තෙ සබ්බෙපි තුය්භං අබ්භන්තරෙ අත්ථි මඤ්ඤෙ”ති වත්ථා ඉමං ගාථමාහ –

57. “යස්සෙනෙ චතුරො ධම්මා, වානරින්ද යථා තව;
සච්චං ධම්මො ධිති වාගො, දිට්ඨං සො අතිවත්තති”ති.

තත්ථ යස්සාති යස්ස කස්සචි පුග්ගලස්ස. එතෙහි ඉදානි වත්තබ්බෙ පච්චක්ඛන්තො නිද්දිසති. චතුරො ධම්මාති වත්තාරො ගුණා. සච්චන්ති වච්ඡච්චං, “මම සන්තිකං ආගමිස්සාමි”ති වත්ථා මුසාවාදං අකත්ථා ආගතොයෙවාති එතං තෙ වච්ඡච්චං. ධම්මොති විචාරණපඤ්ඤා, “එවං කතෙ ඉදං නාම භවිස්සති”ති එසා තෙ විචාරණපඤ්ඤා අත්ථි. ධිතිති අබ්බොච්ඡින්නං වීරියං වුවචති, එතම්පි තෙ අත්ථි. වාගොති අත්තපරිච්චාගො, ත්වං අත්තානං පරිච්චජ්ජිත්වා මම සන්තිකං ආගතො. යං පනාහං ගණ්භිතුං නාසක්ඛිං, මය්ගමෙවෙස දොසො. දිට්ඨන්ති පච්චාමිත්තං. සො අතිවත්තති යස්ස පුග්ගලස්ස යථා තව, එවං එතෙ වත්තාරො ධම්මා අත්ථි, සො යථා මං අජ්ජ ත්වං අතික්කන්තො, තට්ථ අත්තනො පච්චාමිත්තං අතික්කමති අභිභවති. එවං කුම්භිලො බොධිසත්තං පසංසිත්වා අත්තනො වසට්ඨානං ගතො.

සත්ථාපි “න, භික්ඛවෙ, දෙවදත්තො ඉදානෙව මය්භං වධාය පරිසක්කති, පුබ්බෙපි පරිසක්කියෙවා”ති ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා අනුසන්ධිං සටෙන්වා ජාතකං සමොධානෙසි – “තදා කුම්භිලො දෙවදත්තො අහොසි, හරියාස්ස විඤ්චමාණවිකා, වානරින්දො පන අහමෙව අහොසි”න්ති.

[58] 8. තයොධම්මජාතකවණ්ණනා වානරින්දජාතකවණ්ණනා සත්තමා.

යස්ස එතෙ තයො ධම්මානි ඉදං සත්ථා වෙච්චනෙ විහරන්තො දෙවදත්තස්ස වධාය පරිසක්කනමෙවාරබ්භ කට්ඨෙයි.

අතීතෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙන්තෙ දෙවදත්තො වානරයොනියං නිබ්බන්තිත්වා හිමවන්තප්පදෙසෙ යුථං පරිහරන්තො අත්තානං පටිච්ච ජාතානං වානරපොතකානං “වුඩ්ඪිප්පත්තා ඉමෙ යුථං පරිහරෙය්‍යු”න්ති භයෙන දන්තෙහි ඩංසිත්වා තෙසං බීජානි උප්පාටෙති. තදා බොධිසත්තොපි තඤ්ඤෙව පටිච්ච එකිස්සා වානරියා කුච්ඡිස්මිං පටිසන්ධිං ගණ්හි. අථ සා වානරී ගබ්භස්ස පතිට්ඨිතභාවං ඤාත්වා අත්තනො ගබ්භං අනුරක්ඛමානා අඤ්ඤං පබ්බතපාදං අගමාසි. සා පරිපක්කගබ්භා බොධිසත්තං විජාසි. සො වුඩ්ඪිමන්වාය විඤ්ඤානං පත්තො ථාමසම්පන්නො අහොසි. සො එකදිවසං මාතරං පුච්ඡී “අම්ම, මය්හං පිතා කහ”න්ති? “තාත, අසුකස්මිං නාම පබ්බතපාදෙ යුථං පරිහරන්තො වසති”ති. “අම්ම, තස්ස මං සන්තිකං නෙහි”ති. “තාත, න සක්කා තයා පිතු සන්තිකං ගන්තුං. පිතා හි තෙ අත්තානං පටිච්ච ජාතානං වානරපොතකානං යුථපරිහරණභයෙන දන්තෙහි ඩංසිත්වා බීජානි උප්පාටෙති”ති. “අම්ම, නෙහි මං තත්ථ, අහං ජානිස්සාමි”ති. සා පුත්තං ආදාය තස්ස සන්තිකං අගමාසි.

සො වානරො අත්තනො පුත්තං දිස්වාච “අයං වඩ්ඪන්තො මය්හං යුථං පරිහරිතුං න දස්සති, ඉදානෙව මාරොතබ්බො”ති “එතං ආලිඬගන්තො විය ගාල්භං පිළෙත්වා ජීවිතක්ඛයං පාපෙස්සාමි”ති වින්තෙත්වා “එහි, තාත, එත්තකං කාලං කහං ගතොසි”ති බොධිසත්තං ආලිඬගන්තො විය නිප්පිළෙසි. බොධිසත්තො පන නාගබ්බො ථාමසම්පන්නො, සොපි නං නිප්පිළෙසි, අථස්ස අට්ඨිති හිප්පනාකාරප්පත්තානි අහෙසුං. අථස්ස එතදහොසි “අයං වඩ්ඪන්තො මං මාරොස්සති, කෙන නු බො උපායෙන පුරෙතරඤ්ඤෙව මාරෙය්‍යා”න්ති. තතො වින්තෙසි “අයං අවිදුරෙ රක්ඛසපරිග්ගහිතො සරො අත්ථි, තත්ථ නං රක්ඛසෙන බාදාපෙස්සාමි”ති. අථ නං එවමාහ “තාත, අහං මහල්ලකො, ඉමං යුථං තුය්හං නිය්‍යාදෙමි, අප්පෙව තං රාජානං කරොමි, අසුකස්මිං නාම යානෙ සරො අත්ථි, තත්ථ ද්වෙ කුමුදිනියො, කිස්සො උප්පලිනියො, පඤ්ච පදුමිනියො ච පුප්ඵන්ති, ගච්ඡ, තතො පුප්ඵානි ආහරා”ති. සො “සාධු, තාත, ආහරිස්සාමි”ති ගන්ත්වා සහසා අනොතරිත්වා සමන්තා පදං පරිවිජින්නන්තො ඔතිණ්ණපදඤ්ඤෙව අද්දස, න උත්තිණ්ණපදං. සො “ඉමිනා සරෙන රක්ඛසපරිග්ගහිතෙන හවිතබ්බං, මය්හං පිතා අත්තනා මාරතුං අසක්කොන්තො රක්ඛසෙන මං බාදාපෙතුකාමො හවිස්සති, අහං ඉමඤ්ච සරං න ඔතරිස්සාමි, පුප්ඵානි ච ගහෙස්සාමි”ති නිරුද්ධකට්ඨානං ගන්ත්වා වෙගං ගහෙත්වා උප්පතිත්වා පරතො ගච්ඡන්තො නිරුද්ධකෙ ඔකාසෙ ඨිතානෙව ද්වෙ පුප්ඵානි ගහෙත්වා පරතීරෙ පති. පරතීරතොපි ඔරිමතීරං ආගච්ඡන්තො තෙනෙවුපායෙන ද්වෙ ගණ්හි. එවං උභොසු පස්සෙසු රාසිං කරොන්තො පුප්ඵානි ච ගණ්හි, රක්ඛසස්ස ච ආණට්ඨානං න ඔතරි.

අථස්ස “ඉතො උත්තරි උක්ඛිපිතුං න සක්ඛිස්සාමි”ති තානි පුප්ඵානි ගහෙත්වා එකස්මිං යානෙ රාසිං කරොන්තස්ස සො රක්ඛසො “මයා එත්තකං කාලං එවරුපො පඤ්ඤවා අච්ඡරියපුරිසො න දිට්ඨපුබ්බො, පුප්ඵානි ච නාම යාවදිච්ඡකං ගහිතානි, මය්හඤ්ච ආණට්ඨානං න ඔතරි”ති උදකං ද්විධා භින්නන්තො උදකතො උට්ඨාය බොධිසත්තං උපසඬකමිත්වා “වානරින්ද, ඉමස්මිං ලොකෙ යස්ස තයො ධම්මා අත්ථි, සො පච්චාමිත්තං අභිභවති, තෙ සබ්බෙපි තව අබ්භන්තරෙ අත්ථි මඤ්ඤෙ”ති වත්වා බොධිසත්තස්ස ථුතිං කරොන්තො ඉමං ගාථමාහ –

58. “යස්ස එතෙ තයො ධම්මා, වානරින්ද යථා තව;
දක්ඛියං සුරියං පඤ්ඤා, දිට්ඨං සො අතිවත්තති”ති.

තත්ථ දක්ඛියන්ති දක්ඛභාවො, සම්පත්තභයං විධිමිතුං ජානනපඤ්ඤාය සම්පයුත්තඋත්තමචිරියස්සෙනං නාමං. සුරියන්ති සුරභාවො, නිබ්භයභාවස්සෙනං නාමං. පඤ්ඤාති පඤ්ඤාපදට්ඨානාය උපායපඤ්ඤායෙනං නාමං.

එවං සො දකරක්ඛසො ඉමාය ගාථාය බොධිසත්තස්ස ථුතිං කත්වා “ඉමානි පුප්ඵානි කිමත්ථං හරසි”ති පුච්ඡී. “පිතා මං රාජානං කාතුකාමො, තෙන කාරණෙන හරාමි”ති. “න සක්කා තාදිසෙන උත්තමපුරිසෙන පුප්ඵානි වහිතුං අහං වහිස්සාමි”ති උක්ඛිපිත්වා තස්ස පච්ඡතො පච්ඡතො අගමාසි. අථස්ස පිතා දුරතොව තං දිස්වා “අහං ඉමං ‘රක්ඛසහත්තං හවිස්සති’ති පහිණිං, සො දානෙස රක්ඛසං පුප්ඵානි ගාභාපෙන්නො ආගච්ඡති, ඉදානිමිහි නට්ඨො”ති වින්තෙන්නො සත්තධා හදයථාලනං පත්වා තත්ථෙව ජීවිතක්ඛයං පත්තො. සෙසවානරා සන්තිපතිත්වා බොධිසත්තං රාජානං අකංසු.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා අනුසන්ධිං සට්ඨන්වා ජාතකං සමොධානෙසි – “තදා යුථපති දෙවදත්තො අහොසි, යුථපතිපුත්තො පන අහමෙව අහොසි”න්ති.

[59] 9. හෙරිවාදකජාතකවණ්ණනා තයොධම්මජාතකවණ්ණනා අට්ඨමා.

ධමෙ ධමෙති ඉදං සත්ථා ජෙතවනෙ විහරන්තො අඤ්ඤතරං දුබ්බවහික්ඛුං ආරබ්භ කට්ඨෙයි. තඤ්හි හික්ඛුං සත්ථා “සච්චං කිර ත්ථං හික්ඛු දුබ්බවොසි”ති පුච්ඡිත්වා “සච්චං, හගවා”ති වුත්තෙ “න ත්ථං හික්ඛු ඉදානෙව දුබ්බවො, පුබ්බෙපි දුබ්බවොයෙවා”ති වත්වා අතීතං ආහරි.

අතීත බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙන්නෙ බොධිසත්තො හෙරිවාදකකුලෙ නිබ්බත්තිත්වා ගාමකෙ වසති. සො “බාරාණසියං නක්ඛත්තං සුට්ඨ”න්ති සුත්වා “සමජ්ජමණ්ඩලෙ හෙරිං වාදෙත්වා ධනං ආහරිස්සාමි”ති පුත්තං ආදාය තත්ථ ගන්ත්වා හෙරිං වාදෙත්වා බහුධනං ලභි. සො තං ආදාය අත්තනො ගාමං ගච්ඡන්තො වොරාට්ඨිං පත්වා පුත්තං නිරන්තරං හෙරිං වාදෙත්තං වාරෙසි “තාත, නිරන්තරං අවාදෙත්වා මග්ගපටිපත්තස්ස ඉස්සරස්ස හෙරිං විය අන්තරන්තරා වාදෙහි”ති සො පිතරා වාරියමානොපි “හෙරිසද්දෙනෙව වොරෙ පලාපෙස්සාමි”ති වත්වා නිරන්තරමෙව වාදෙසි. වොරා පඨමඤ්ඤෙව හෙරිසද්දං සුත්වා “ඉස්සරහෙරි භවිස්සති”ති පලායිත්වා අති විය එකාබද්ධං සද්දං සුත්වා “නායං ඉස්සරහෙරි භවිස්සති”ති ආගන්ත්වා උපධාරෙන්නා ද්වෙයෙව ජනෙ දිස්වා පොටෙත්වා විලුම්පිංසු. බොධිසත්තො “කිච්ඡෙන වත නො ලද්ධං ධනං එකාබද්ධං කත්වා වාදෙන්නො නාසෙසි”ති වත්වා ඉමං ගාථමාහ –

59. “ධමෙ ධමෙ නාතිධමෙ, අතිධන්තඤ්භි පාපකං;
ධන්තෙන හි සතං ලද්ධං, අතිධන්තෙන නාසිත”න්ති.

තත්ථ ධමෙ ධමෙති ධමෙය්‍ය නො න ධමෙය්‍ය, හෙරිං වාදෙය්‍ය නො න වාදෙය්‍යාති අත්ථො. නාතිධමෙති අතික්කමිත්වා පන නිරන්තරමෙව කත්වා න වාදෙය්‍ය. කිංකාරණා? අතිධන්තඤ්භි පාපකං, නිරන්තරං හෙරිවාදනං ඉදානි අමිහාකං පාපකං ලාමකං ජාතං. ධන්තෙන හි සතං ලද්ධන්ති නගරෙ ධමන්තෙන හෙරිවාදනෙන කභාපණ්ඩකං ලද්ධං. අතිධන්තෙන නාසිතන්ති ඉදානි පන මෙ පුත්තෙන වචනං අකත්වා යදිදං අට්ඨියං අතිධන්තං, තෙන අතිධන්තෙන සබ්බං නාසිතන්ති.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා අනුසන්ධිං සට්ඨන්වා ජාතකං සමොධානෙසි – “තදා පුත්තො දුබ්බවහික්ඛු අහොසි, පිතා පන අභමෙව අහොසි”න්ති.

[60] 10. සඬ්ඛධමජාතකවණ්ණනා හෙරිවාදකජාතකවණ්ණනා නවමා.

ධමෙ ධමෙති ඉදං සත්ථා ජෙතවනෙ විහරන්තො දුබ්බවමෙචාරබ්භ කට්ඨෙසි.

අතීත බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙන්නෙ බොධිසත්තො සඬ්ඛධමකකුලෙ නිබ්බත්තිත්වා බාරාණසියං නක්ඛත්තෙ සුට්ඨෙ පිතරං ආදාය සඬ්ඛධමනකම්මෙන ධනං ලභිත්වා ආගමනකාලෙ වොරාට්ඨියං පිතරං නිරන්තරං සඬ්ඛං ධමන්තං වාරෙසි. සො “සඬ්ඛසද්දෙන වොරෙ පලාපෙස්සාමි”ති නිරන්තරමෙව ධම්, වොරා පුරිමනයෙනෙව ආගන්ත්වා විලුම්පිංසු. බොධිසත්තො පුරිමනයෙනෙව ගාථං අභාසි –

60. “ධමෙ ධමෙ නාතිධමෙ, අතිධන්තඤ්භි පාපකං;
ධන්තෙනාධිගතා හොගා, තෙ තාතො විධම් ධම”න්ති.

තත්ථ තෙ තාතො විධම් ධමන්ති තෙ සඬ්ඛං ධමිත්වා ලද්ධහොගෙ මම පිතා පුනස්පුනං ධමන්තො විධම් විද්ධංසෙසි විනාසෙසිති.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා අනුසන්ධිං සට්ඨන්වා ජාතකං සමොධානෙසි – “තදා පිතා දුබ්බවහික්ඛු අහොසි, පුත්තො පනස්ස අභමෙව අහොසි”න්ති.

සඬ්ඛධමජාතකවණ්ණනා දසමා.

ආසිසවග්ගො ජට්ඨො.

තස්සුද්දානං –

මහාසීලවජ්ජනකං, පුණ්ණපාති ව කිංඵලං;
පඤ්චාවුධකඤ්චනක්ඛන්ධං, වානරින්දං තයොධම්මං;
හෙරිවාදසඬ්ඛධමන්ති.

[61] 1. අසාතමන්තජාතකවණ්ණනා 7. ඉත්ථිවග්ගො

අසා ලොකිත්ථියො නාමාති ඉදං සත්ථා ජෙතවනෙ විහරන්තො උක්කණ්ඨිතං භික්ඛුං ආරබ්භ කට්ඨෙසි. තස්ස වත්ථු උම්මාදන්තිජාතකෙ ආවි භවිස්සති. තං පන භික්ඛුං සත්ථා “භික්ඛු ඉත්ථියො නාම අසාතා අසනියො ලාමිකා පච්ඡමිකා, ත්වං එවරුපං ලාමිකං ඉත්ථිං නිස්සාය කස්මා උක්කණ්ඨිතොසි”ති වත්වා අතීතං ආහරි.

අතීත බාරාණසිය බ්‍රහ්මදත්ත රජු කාරෙන්න බොධිසත්තෝ ගන්ධාරට්ඨයේ තක්කසිලාය බ්‍රාහ්මණකුලෙ නිබ්බන්තිත්වා විඤ්ඤානං පත්තො තිස්ස වෙදෙස්ස සබ්බසිප්පෙස්ස ව නිප්පත්තිං පත්තො දිසාපාමොක්ඛො ආවරියො අහොසි. තදා බාරාණසියං එකස්මිං බ්‍රාහ්මණකුලෙ පුත්තස්ස ජාතදිවසෙ අග්ගිං ගහෙත්වා අනිබ්බායන්තං යපයිමිහ. අප්පං බ්‍රාහ්මණකුලාරං සොළසවස්සකාලෙ මාතෘපිතරො ආභංස්ස “පුත්ත, මයං තව ජාතදිවසෙ අග්ගිං ගහෙත්වා යපයිමිහ. සවෙ බ්‍රහ්මලොකපරායණො භවිතුකාමො, ත්වං අග්ගිං ආදාය අරඤ්ඤං පටිසිත්වා අග්ගිං භගවන්තං නමස්සමානො බ්‍රහ්මලොකපරායණො හොති. සවෙ අගාරං අප්ප්ඤ්ඤාපට්ඨිතුකාමො, තක්කසිලං ගන්ත්වා දිසාපාමොක්ඛස්ස ආවරියස්ස සන්තිකෙ සිප්පං උග්ගණ්හිත්වා කුටුම්භං සණ්ඨපෙති”ති. මාණවො “නාහං සක්ඛිස්සාමි අරඤ්ඤෙ අග්ගිං පරිවරිතුං, කුටුම්භමෙව සණ්ඨපෙස්සාමි”ති මාතෘපිතරො වන්දිත්වා ආවරියභාගං සහස්සං ගහෙත්වා තක්කසිලං ගන්ත්වා සිප්පං උග්ගණ්හිත්වා පටිව්‍රාගමාසි.

මාතෘපිතරො පනස්ස අනත්ථිකා සරාවාසෙන, අරඤ්ඤෙ අග්ගිං පරිවරාපෙතුකාමා හොන්ති. අප්පං නං මාතා ඉත්ථිනං දොසං දස්සෙත්වා අරඤ්ඤං පෙසෙතුකාමා “සො ආවරියො පණ්ඩිතො ඛ්‍යත්තො සක්ඛිස්සති මෙ පුත්තස්ස ඉත්ථිනං දොසං කපෙතු”න්ති වින්තෙත්වා ආභ – “උග්ගහිතං තෙ, තාත, සිප්ප”න්ති. “ආම, අම්මා”ති. “අසාතමන්තොපි තෙ උග්ගහිතො”ති. “න උග්ගහිතො, අම්මා”ති. “තාත, යදි තෙ අසාතමන්තො න උග්ගහිතො, කිං නාම තෙ සිප්පං උග්ගහිතං, ගච්ඡ, උග්ගණ්හිත්වා එහි”ති. සො “සාධු”ති පුත තක්කසිලානිමුඛො පායාසි. තස්සපි ආවරියස්ස මාතා මහල්ලිකා විසතිවස්සසතිකා. සො තං සහත්ථා න්භාපෙන්නො හොපෙන්නො පායෙන්නො පටිප්ථගති. අරඤ්ඤෙ මනුස්සා නං තථා කරොන්තං ජිගුච්ඡන්ති. සො වින්තෙසි “යංනුනාහං අරඤ්ඤං පටිසිත්වා තත්ථ මාතරං පටිප්ථගන්තො විහරෙය්‍ය”න්ති. අපෙකස්මිං විචිත්තෙ අරඤ්ඤෙ උදකථාසුකට්ඨානෙ පණ්ණසාලං කාරෙත්වා සප්පිතණ්ඩුලාදිති ආභරාපෙත්වා මාතරං උක්ඛිත්වා තත්ථ ගන්ත්වා මාතරං පටිප්ථගන්තො වාසං කප්පෙසි.

සොපි බො මාණවො තක්කසිලං ගන්ත්වා ආවරියං අපස්සන්තො “කභං ආවරියො”ති පුච්ඡිත්වා තං පවත්තිං සුත්වා තත්ථ ගන්ත්වා වන්දිත්වා අට්ඨාසි. අප්පං නං ආවරියො “කිං නු බො, තාත, අතිස්සං ආගතොසි”ති? “නනු අභං තුම්භෙහි අසාතමන්තො නාම න උග්ගණ්හාපිතො”ති? “කො පන තෙ අසාතමන්තෙ උග්ගණ්හිතබ්බෙ කත්වා කපෙසි”ති? “මය්හං මාතා ආවරියා”ති. බොධිසත්තො වින්තෙසි “අසාතමන්තො නාම කොචි නත්ථි, ඉමස්ස පන මාතා ඉමං ඉත්ථිදොසෙ ජානාපෙතුකාමා භවිස්සති”ති. අප්පං නං “සාධු, තාත, දස්සාමි තෙ අසාතමන්තෙ, ත්වං අප්ප ආදිං කත්වා මම යානෙ යත්වා මම මාතරං සහත්ථා න්භාපෙන්නො හොපෙන්නො පායෙන්නො පටිප්ථගාති, හත්ථපාදස්සපිට්ඨස්මිබාහනාදිති වස්සා කරොන්තො ‘අයො පරං පත්තකාලෙපි තාව තෙ එවරුපං සරිරං, දහරකාලෙ කිදිසං අහොසි’ති හත්ථපාදපරිකම්මාදිකරණකාලෙ හත්ථපාදාදිනං වණ්ණං කපෙය්‍යාසි. යඤ්ච තෙ මම මාතා කපෙති, තං අලප්පන්තො අනිගුහන්තො මය්හං ආරොවෙය්‍යාසි, එවං කරොන්තො අසාතමන්තෙ ලච්ඡසි, අකරොන්තො න ලච්ඡසි”ති ආභ. සො “සාධු ආවරියා”ති තස්ස වචනං සම්පට්ඨිත්වා තතො පට්ඨාය සබ්බං යථාචුත්තවිධානං අකාසි.

අප්පස්සා තස්මිං මාණවෙ පුතප්පුතං වණ්ණසමානෙ “අයං මයා සද්ධිං අභිරමිතුකාමො භවිස්සති”ති අන්ධාය ජරාජිණ්ණාය අබිහන්තරෙ කිලෙසො උප්පජ්ජි. සා එකදිවසං අත්තතො සරිරවණ්ණං කප්පමානං මාණවං ආභ “මයා සද්ධිං අභිරමිතුං ඉච්ඡසි”ති? “අයො, අභං තාව ඉච්ඡෙය්‍යාං, ආවරියො පන ගරුකො”ති. “සවෙ මං ඉච්ඡසි, පුත්තං මෙ මාරෙහි”ති. “අභං ආවරියස්ස සන්තිකෙ එත්තකං සිප්පං උග්ගණ්හිත්වා කිලෙසමත්තං නිස්සාය කිත්ති කත්වා ආවරියං මාරෙස්සාමි”ති. “තෙන හි සවෙ ත්වං මං න පරිච්චප්පසි, අභමෙව නං මාරෙස්සාමි”ති. එවං ඉත්ථියො නාම අසාතා ලාමිකා පච්ඡිමිකා, තථාරුපෙ නාම වයෙ ධීතා රාගචිත්තං උප්පාදෙත්වා කිලෙසං අනුවත්තමානා එවං උපකාරකං පුත්තං මාරෙතුකාමා ජාතා. මාණවො සබ්බං තං කපං බොධිසත්තස්ස ආරොවෙසි.

බොධිසත්තො “සුට්ඨු තෙ, මාණව, කතං මය්හං ආරොවෙන්නො”ති වත්වා මාතු ආයුසඬ්ඛාරං ඔලොකෙන්නො “අප්පෙව මරිස්සති”ති ඤාත්වා “එහි, මාණව, විමංසිස්සාම න”න්ති එකං උදුම්බරරුක්ඛං ඡිත්තිත්වා අත්තතො පමාණෙන කට්ඨරුපකං කත්වා සසිසං පාරුපිත්වා අත්තතො සයනට්ඨානෙ උත්තානං නිප්පජාපෙත්වා රජ්ජුකං බන්ධිත්වා අත්තෙවාසිකං ආභ – “තාත, එරස්සං ආදාය ගන්ත්වා මම මාතු සඤ්ඤාං දෙහි”ති. මාණවො ගන්ත්වා “අයො, ආවරියො පණ්ණසාලායං අත්තතො සයනට්ඨානෙ නිපන්නො, රජ්ජුසඤ්ඤා මෙ බද්ධා, ඉමං එරස්සං ආදාය ගන්ත්වා සවෙ සක්කොසි, මාරෙහි න”න්ති ආභ. “ත්වං පන මං න පරිච්චප්පසි”ති? “කිංකාරණා පරිච්චප්පසාමි”ති? සා එරස්සං ආදාය පට්ඨමානා උට්ඨාය රජ්ජුසඤ්ඤාය ගන්ත්වා හත්ථෙත පරාමසිත්වා “අයං මෙ පුත්තො”ති සඤ්ඤාය කට්ඨරුපකස්ස මුඛතො සාටකං අපනෙත්වා එරස්සං ආදාය “එකප්පහාරෙතෙව මාරෙස්සාමි”ති ගීවායමෙව පහරිත්වා “ධ”න්ති සද්දෙ උප්පන්නෙ රුක්ඛභාවං අඤ්ඤාසි. අප්පං බොධිසත්තෙන “කිං කරොසි, අම්මා”ති චුත්තෙ සා “වඤ්චිතාමිති”ති තත්ථෙව මරිත්වා පතිතා. අත්තතො කිර පණ්ණසාලාය නිපන්නායපි තඬ්ඬණ්ණඤ්ඤෙව තාය මරිතබ්බමෙව.

සො තස්සා මතභාවං ඤාත්වා සරිරකිව්චං කත්වා ආළාහනං නිබ්බාපෙත්වා වනපුප්පෙහි පුප්පෙත්වා මාණවං ආදාය පණ්ණසාලද්වාරෙ නිසිදිත්වා “තාත, පාටියෙක්කො අසාතමන්තො නාම නත්ථි, ඉත්ථියො අසාතා නාම, තව මාතා ‘අසාතමන්තං උග්ගණ්හා’ති මම සන්තිකං පෙසයමානා ඉත්ථිනං දොසං ජානන්ත්ථං පෙසෙසි. ඉදානි පන තෙ පච්චක්ඛමෙව මම මාතු දොසො දිට්ඨො, ඉමිනා කාරණෙන ‘ඉත්ථියො නාම අසාතා ලාමිකා පච්ඡිමිකා’ති ජානෙය්‍යාසි”ති තං ඔවදිත්වා උයොපෙසි. සොපි ආවරියං වන්දිත්වා මාතෘපිතරං සන්තිකං අගමාසි. අප්පං නං මාතා පුච්ඡි “තාත, උග්ගහිතො තෙ අසාතමන්තො”ති? “ආම, අම්මා”ති. “ඉදානි කිං කරිස්සසි, පබ්බජිත්වා අග්ගිං වා

පරිවර්ෂ්සයි, අගාරමජ්ඣෙ වා වසිස්සයි”ති? මාණවො “මයා, අම්ම, පච්චක්ඛතො ඉත්ථිනං දොසා දිට්ඨා , අගාරෙන මෙ කිච්චං නත්ථි, පබ්බජිස්සාමහ”න්ති අත්තනො අධිප්පායං පකාසෙන්නො ඉමං ගාථමාහ –

61. “අසා ලොකිත්ථියො නාම, වෙලා තාසං න විජ්ජති;
සාරත්තා ව පගබ්භා ව, සිඛි සබ්බසසො යථා;
තා හිත්වා පබ්බජිස්සාමි, විවෙකමනුබ්බහය”න්ති.

තත්ථ අසාති අසතියො ලාමිකා. අථ වා සාතං චුච්චති සුඛං, තං තාසු නත්ථි. අත්තති පට්ඨිද්ධචිත්තානං අසාතමෙව දෙන්තිතිපි අසා, දුක්ඛා දුක්ඛචත්ථුභූතාති අත්ථො. ඉමස්ස පනත්ථස්ස සාධනත්ථාය ඉදං සුත්තං ආහරිතබ්බං –

“මායා චෙතා මරිචි ව, සොකො රොගො චුපද්දවො;
බරා ව බන්ධනා චෙතා, මච්චුපාසා ගුහාසයා;
තාසු යො විස්සසෙ පොසො, සො නරෙසු නරාධමො”ති. (ජා. 2.21.118);

ලොකිත්ථියොති ලොකෙ ඉත්ථියො. වෙලා තාසං න විජ්ජතිති අම්ම, තාසං ඉත්ථිනං කිලෙසුප්පත්තිං පත්වා වෙලා සංවරො මරියාදා පමාණං නාම නත්ථි. සාරත්තා ව පගබ්භා වාති වෙලා ව එතාසං නත්ථි, පඤ්චස්ස කාමගුණෙස්ස සාරත්තා අල්ලිනා, තථා කායපාගබ්භියෙන, වාචාපාගබ්භියෙන, මනොපාගබ්භියෙනාති තිව්ධෙන පාගබ්භියෙන සමන්තාගතත්තා පගබ්භා චෙතා. එතාසඤ්ඡි අබ්භත්තරෙ කායද්වාරාදීති පත්වා සංවරො නාම නත්ථි, ලොලා කාකපටිභාගාති දස්සෙති. සිඛි සබ්බසසො යථාති අම්ම, යථා ජාලසිඛාය “සිඛි”ති සඬ්ඛං ගතො අග්ගි නාම ගුප්තතාදිභෙදං අසුචිමිපි, සප්පිමධුචාණිතාදිභෙදං සුචිමිපි, ඉට්ඨමිපි අනිට්ඨමිපි යං යදෙව ලහති, සබ්බං සසති බාදති, තස්මා “සබ්බසසො”ති චුච්චති. තථෙව තා ඉත්ථියොපි හත්ථිමෙණ්ඩගොමෙණ්ඩාදයො වා හොන්තු හීනජච්චා හීනකම්මන්තා, බත්තියාදයො වා හොන්තු උත්තමකම්මන්තා, හීනුක්කට්ඨභාවං අචිත්තෙන්වා ලොකස්සාදවසෙන කිලෙසසන්ථවෙ උප්පන්නෙ යං යං ලහන්ති, සබ්බමෙව සෙවන්තිති සබ්බසසසිඛිසදිසා හොන්ති. තස්මා සිඛි සබ්බසසො යථා, තථෙවෙතාති වෙදිතබ්බං.

තා හිත්වා පබ්බජිස්සාමිති අහං තා ලාමිකා දුක්ඛචත්ථුභූතා ඉත්ථියො හිත්වා අරඤ්ඤං පටිසිත්වා ඉසිපබ්බජ්ජං පබ්බජිස්සාමි. විවෙකමනුබ්බහයන්ති කායවිවෙකො චිත්තවිවෙකො උපධිවිවෙකොති තයො විවෙකා, තෙසු ඉධ කායවිවෙකොපි වට්ටති චිත්තවිවෙකොපි. ඉදං චුත්තං හොති – අහං, අම්ම, පබ්බජිත්වා කසිණපරිකම්මං කත්වා අට්ඨ සමාපත්තියො ව පඤ්චාභිඤ්ඤා ව උප්පාදෙන්වා ගණතො කායං, කිලෙසෙහි ව චිත්තං විවෙචෙන්වා ඉමං විවෙකං බ්‍රහෙන්නො වඩ්ඪෙන්නො බ්‍රහ්මලොකපරායණො භවිස්සාමි, අලං මෙ අගාරෙනාති. එවං ඉත්ථියො ගරහිත්වා මාතාපිතරො චන්දිත්වා හිමවන්තං පටිසිත්වා පබ්බජිත්වා චුත්තප්පකාරං විවෙකං බ්‍රහෙන්නො බ්‍රහ්මලොකපරායණො අහොසි.

සත්ථාපි “එවං හික්ඛු ඉත්ථියො නාම අසාතා ලාමිකා පච්ඡිමිකා දුක්ඛදායිකා”ති ඉත්ථිනං අගුණං කථෙත්වා සච්චාති පකාසෙසි, සච්චපරියොසානෙ සො හික්ඛු සොනාපත්තිඵලෙ පතිට්ඨාසි. සත්ථා අනුසන්ධිං සටෙන්වා ජාතකං සමොධානෙසි – “තදා මාතා භද්දකාපිලානී, පිතා මහාකස්සපො අහොසි, අන්තවාසිකො ආනන්දො, ආචරියො පන අහමෙව අහොසි”න්ති.

[62] 2. අණ්ඩභූතජාතකවණ්ණනා අසාතමන්තජාතකවණ්ණනා පඨමා.

යං බ්‍රාහ්මණො අවාදෙසීති ඉදං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො උක්කණ්ඨිතමෙචාරබ්භ කථෙසි. තඤ්ඡි සත්ථා “සච්චං කිර ත්ථං හික්ඛු උක්කණ්ඨිතොසි”ති පුච්ඡිත්වා “සච්ච”න්ති චුත්තෙ “හික්ඛු ඉත්ථියො නාම අරක්ඛියා, පුබ්බෙ පණ්ඨිතා ඉත්ථිං ගබ්භතො පට්ඨාය රක්ඛන්තාපි රක්ඛිතුං නාසක්ඛිංසු”ති චත්වා අතීතං ආහරි.

අතීතෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙන්තෙ බොධිසත්තො තස්ස අග්ගමහෙසියා කුච්ඡිස්මි. නිබ්බත්තිත්වා වයප්පත්තො සබ්බසිප්පෙසු නිජ්ජත්තිං පත්වා පිතු අච්චයෙන රජ්ජෙ පතිට්ඨාය ධම්මෙන රජ්ජං කාරෙසි. සො පුරොහිතෙන සද්ධිං ජුතං කිළුති. කිළුන්නො පන –

“සබ්බා නදි වඩ්ඪගති, සබ්බෙ කට්ඨමයා වතා;
සබ්බිත්ථියො කරෙ පාපං, ලහමානෙ නිවාතකෙ”ති. (ජා. 2.21.308) –

ඉමං ජුතගීතං ගායන්නො රජතඵලකෙ සුවණ්ණපාසකෙ බිපති. එවං කිළුන්නො පන රාජා නිච්චං ජීනාති, පුරොහිතො පරාජියති.

සො අනුක්කමෙන සරෙ විභවෙ පරික්ඛයං ගච්ඡන්තෙ චිත්තෙසි “එවං සන්නෙ සබ්බං ඉමස්මිං සරෙ ධනං බිසිස්සති, පරියෙසිත්වා පුරිසන්තරං අගතං එකං මාතුගාමං සරෙ කරිස්සාමි”ති. අථස්ස එතදහොසි “අඤ්ඤං පුරිසං දිට්ඨපුබ්බං ඉත්ථිං රක්ඛිතුං න සක්ඛිස්සාමි, ගබ්භතො පට්ඨායෙකං මාතුගාමං රක්ඛිත්වා තං වයප්පත්තං වසෙ

යපෙන්වා එකපුරිසිකං කන්වා ගාල්හං ආරක්ඛං සංවිදහින්වා රාජකුලතො ධනං ආහරිස්සාමි”ති. සො ච අභිගච්ඡාය ඡෙකො හොති, අපේකං දුග්ගතිත්ථිං ගබ්භිනිං දිස්වා “ධිතරං විජායිස්සති”ති ඤත්වා තං පක්කොසාපෙන්වා පරිබ්බයං දත්වා සරෙයෙව වසාපෙන්වා විජාතකාලෙ ධනං දත්වා උයොයාපෙන්වා තං කුමාරිකං අඤ්ඤෙසං පුරිසානං දට්ඨං අදත්වා ඉත්ථිනංයෙව හත්ථෙ දත්වා පොසාපෙන්වා වයප්පත්තකාලෙ තං අත්තනො වසෙ යපෙසි. යාව චෙසා වඩ්ඪති, තාව රඤ්ඤා සද්ධිං ජුතං න කිළි. තං පන වසෙ යපෙන්වා බ්‍රාහ්මණො “මහාරාජ, ජුතං කිළාමා”ති ආහ. රාජා “සාධු”ති පුරිමනියාමෙනෙව කිළි. පුරොහිතො රඤ්ඤො ගායිත්වා පාසකං ඛිපනකාලෙ “යපෙන්වා මම මාණවික”න්ති ආහ. තනො පටියාය පුරොහිතො ජිනාති, රාජා පරාජියති.

බොධිසත්තො “ඉමස්ස සරෙ එකපුරිසිකාය එකාය ඉත්ථියා හවිතබ්බ”න්ති පරිග්ගණ්හාපෙන්තො අත්ථිහාවං ඤත්වා “සීලමස්සා හින්දාපෙස්සාමි”ති එකං ධුත්තං පක්කොසාපෙන්වා “සක්ඛිස්සසි පුරොහිතස්ස ඉත්ථියා සීලං හින්දිතු”න්ති ආහ. “සක්කොමි, දෙවා”ති. අට්ඨස්ස රාජා ධනං දත්වා “තෙන හි ඛිප්පං නිට්ඨාපෙහි”ති තං පහිණි. සො රඤ්ඤො සන්තිකා ධනං ආදාය ගන්ධධුමවුණ්ණකප්පුරාදීනි ගහෙන්වා තස්ස සරතො අවිදුරෙ සබ්බගන්ධාපණං පසාරෙසි. පුරොහිතස්සපි ගෙහං සත්තභූමකං සත්තද්වාරකොට්ඨකං හොති, සබ්බෙසු ද්වාරකොට්ඨකෙසු ඉත්ථිනංයෙව ආරක්ඛං. යපෙන්වා පන බ්‍රාහ්මණං අඤ්ඤො පුරිසො ගෙහං පවිසිතුං ලහන්තො නාම නත්ථි, කච්චරජ්ඣිධනපච්ඡිම්පි සොධෙත්වායෙව පවෙසෙන්නි. තං මාණවිකං පුරොහිතොයෙව දට්ඨං ලහති. තස්සා ච එකා පරිවාරිකා ඉත්ථි අත්ථි. අට්ඨස්සා සා පරිවාරිකා ගන්ධපුප්ඵමුලං ගහෙන්වා ගච්ඡන්ති තස්ස ධුත්තස්ස ආපණසම්පෙන ගච්ඡති. සො “අයං තස්සා පරිවාරිකා”ති සුට්ඨ ඤත්වා එකදිවසං තං ආගච්ඡන්තිං දිස්වා ආපණං උට්ඨාය ගන්ත්වා තස්සා පාදමුලෙ පතිත්වා උභොහි හත්ථෙහි පාදෙ ගාල්හං ගහෙන්වා “අම්ම, එත්තකං කාලං කහං ගතාසි”ති පරිදෙවි, අවසෙසාපි පසුත්තකධුත්තා එකමත්තං යත්වා “හත්ථපාදමුඛසණ්ඨානෙහි ච ආකප්පෙන ච මාතාපුත්තා එකසදිසායෙවා”ති ආහංසු. සා ඉත්ථි තෙසු තෙසු කට්ඨන්තෙසු අත්තනො අසද්දහින්වා “අයං මෙ පුත්තො හවිස්සති”ති සයම්පි රොදිතුං ආරභි. තෙ උභොපි කන්දිත්වා රොදිත්වා අඤ්ඤමඤ්ඤං ආලිඛිගෙන්වා අට්ඨංසු.

අට්ඨ සො ධුත්තො ආහ “අම්ම, කහං වසසි”ති? “කින්තරිලිලාය වසමානාය රූපසොහග්ගප්පත්තාය පුරොහිතස්ස දහරිත්ථියා උපට්ඨානං කුරුමානා වසාමි, තාතා”ති. “ඉදානි කහං යාසි, අම්මා”ති? “තස්සා ගන්ධමාලාදිනං අත්ථායා”ති. “අම්ම, කිං තෙ අඤ්ඤත්ථ ගතාය, ඉතො පටියාය මමෙව සන්තිකා හරා”ති මූලං අග්ගහෙන්වාච බහුනි තම්බුලතක්කොලකාදීනි චෙව නානාපුප්ඵානි ච අදාසි. මාණවිකා බහුනි ගන්ධපුප්ඵාදීනි දිස්වා “කිං, අම්ම, අප්ප අම්මාකං බ්‍රාහ්මණො පසන්තො”ති ආහ. “කස්මා එවං වදසි”ති? “ඉමෙසං බහුභාවං දිස්වා”ති. න බ්‍රාහ්මණො බහුමූලං අදාසි, මයා පනෙතං මය්හං පුත්තස්ස සන්තිකා ආහතන්ති. තනො පටියාය සා බ්‍රාහ්මණෙන දිත්තමූලං අත්තනා ගහෙන්වා තස්සෙව සන්තිකා ගන්ධපුප්ඵාදීනි ආහරති. ධුත්තො කතිපාහව්වයෙන ගිලානාලයං කත්වා නිපජ්ජි. සා තස්ස ආපණද්වාරං ගන්ත්වා තං අදිස්වා “කහං මෙ පුත්තො”ති පුච්ඡි. “පුත්තස්ස තෙ අභාසුකං ජාත”න්ති? සා තස්ස නිපන්තට්ඨානං ගන්ත්වා නිසිදිත්වා පිට්ඨිං පරිමජ්ජන්ති “කිං තෙ, තාත, අභාසුක”න්ති පුච්ඡි. සො තුණ්හි අහොසි. “කිං න කට්ඨෙසි පුත්තා”ති? “අම්ම, මරන්තෙනාපි තුය්හං කට්ඨං න සක්කා”ති. “තාත, මය්හං අකට්ඨත්වා කස්ස කට්ඨයාසි, කට්ඨෙහි, තාතා”ති. “අම්ම, මය්හං අඤ්ඤං අභාසුකං නත්ථි, තස්සා පන මාණවිකාය වණ්ණං සුත්වා පටිබද්ධවිත්තොස්මි, තං ලහන්තො ජීවිස්සාමි, අලහන්තො ඉධෙව මරිස්සාමි”ති. “තාත, මය්හං එස භාරො, මා ත්ථං එතං නිස්සාය විත්තයි”ති තං අස්සාසෙන්වා බහුනි ගන්ධපුප්ඵාදීනි ආදාය මාණවිකාය සන්තිකං ගන්ත්වා “පුත්තො මෙ, අම්ම, මම සන්තිකා තච වණ්ණං සුත්වා පටිබද්ධවිත්තො ජාතො, කිං කාතබ්බ”න්ති? “සචෙ ආනෙතුං සක්කොට්, මයා කතොකාසොයෙවා”ති.

සා තස්සා චචනං සුත්වා තනො පටියාය තස්ස ගෙහස්ස කණ්ණකණ්ණෙහි බහුං කච්චරං සඬ්ඝඩ්ඝිත්වා ආරක්ඛිත්ථියා උපරි ඡඩ්ඛෙසි. සා තෙන අට්ඨියමානා අපෙති. ඉතරා තෙනෙව නියාමෙන යා යා කිඤ්චි කට්ඨෙහි, තස්සා තස්සා උපරි කච්චරං ඡඩ්ඛෙසි. තනො පටියාය පන සා යං යං ආහරති වා හරති වා, තං තං න කාචි සොධෙතුං උස්සහති. තස්මිං කාලෙ සා තං ධුත්තං පුප්ඵපච්ඡියං නිපජ්ජාපෙන්වා මාණවිකාය සන්තිකං අහිහරි. ධුත්තො මාණවිකාය සීලං හින්දිත්වා එකාහද්විහං පාසාදෙයෙව අහොසි. පුරොහිතෙ බහි නික්ඛන්තෙ උභො අහිරමන්ති. තස්මිං ආගතෙ ධුත්තො නිලියති.

අට්ඨ නං සා එකාහද්විහව්වයෙන “සාමි, ඉදානි තයා ගන්තුං වට්ටති”ති ආහ. “අහං බ්‍රාහ්මණං පහරිත්වා ගන්තුකාමො”ති. සා “එවං හොතු”ති ධුත්තං නිලියාපෙන්වා බ්‍රාහ්මණෙ ආගතෙ එවමාහ “අහං, අයා, තුම්හෙසු විණං වාදෙන්තෙසු නච්චිතුං ඉච්ඡාමි”ති. “සාධු, හද්දෙ, නච්චස්සු”ති විණං වාදෙසි. “තුම්හෙසු ඔලොකෙන්තෙසු ලජ්ජාමි, මුඛං පන වො සාටකෙන බන්ධිත්වා නච්චිස්සාමි”ති. “සචෙ ලජ්ජසි, එවං කරොහි”ති. මාණවිකා සනසාටකං ගහෙන්වා තස්ස අක්ඛිනි පිදහමානා මුඛං බන්ධි. බ්‍රාහ්මණො මුඛං බන්ධාපෙන්වා විණං වාදෙසි. සා මුහුත්තං නච්චිත්වා “අයා, අහං තෙ එකවාරං සීසෙ පහරිතුකාමා”ති ආහ. ඉත්ථිලොලො බ්‍රාහ්මණො කිඤ්චි කාරණං අජානන්තො “පහරාහි”ති ආහ, මාණවිකා ධුත්තස්ස සඤ්ඤං අදාසි. සො සණ්ඨකං ආගන්ත්වා බ්‍රාහ්මණස්ස පිට්ඨිපස්සෙ යත්වා සීසෙ කප්පරෙන පහරි, අක්ඛිනි පතනාකාරප්පත්තානි අහෙසුං, සීසෙ ගණ්ඨො උට්ඨති. සො වෙදනාට්ටො හුත්වා “ආහර තෙ හත්ථ”න්ති ආහ. මාණවිකා අත්තනො හත්ථං උක්ඛිතිත්වා තස්ස හත්ථෙ යපෙසි. බ්‍රාහ්මණො “හත්ථො මුදුකො, පහාරො පන ථද්ධො”ති ආහ. ධුත්තො බ්‍රාහ්මණං පහරිත්වා නිලියි. මාණවිකා තස්මිං නිලිනෙ බ්‍රාහ්මණස්ස මුඛතො සාටකං මොචෙන්වා තෙලං ආදාය සීසං පරිසම්බාහි. බ්‍රාහ්මණෙ බහි නික්ඛන්තෙ පුන සා ඉත්ථි ධුත්තං පච්ඡියං නිපජ්ජාපෙන්වා නිහරි.

සො රඤ්ඤො සන්තිකං ගන්ත්වා සබ්බං තං පවත්තිං ආරොවෙසී. රාජා අත්තනො උපට්ඨානං ආගතං බ්‍රාහ්මණං ආහ “ජුතං කීළාම බ්‍රාහ්මණං”ති? “සාධු, මහාරාජා”ති. රාජා ජුතමණ්ඩලං සප්පාපෙන්වා පුරිමනයෙනෙව ජුතගීතං ගායින්වා පාසකෙ බිපති. බ්‍රාහ්මණො මාණවිකාය තපස්ස භින්නභාවං අජානන්තො “යපෙන්වා මම මාණවික”න්ති ආහ. එවං වදන්තොපි පරාජිතොයෙව. රාජා ජීනින්වා “බ්‍රාහ්මණ, කිං වදෙසී, මාණවිකාය තෙ තපො භින්නො, ත්වං ‘මාතුගාමං ගබ්භතො පටියාය රක්ඛන්තො සත්තසු යානෙසු ආරක්ඛං කරොන්තො රක්ඛිතුං සක්ඛිස්සාමී’ති මඤ්ඤෙසි, මාතුගාමො නාම කුච්ඡියං පක්ඛිපින්වා වරන්තෙනාපි රක්ඛිතුං න සක්කා, එකපුරිසිකා ඉත්ථී නාම නත්ථී, තව මාණවිකා ‘නච්චිතුකාමාමිහී’ති වත්වා වීණං වාදෙන්තස්ස තව සාටකෙන මුඛං ඛන්ධින්වා අත්තනො ජාරං තව සීසෙ කප්පරෙන පහරාපෙන්වා උයොයාපෙසි, ඉදානි කිං කපෙසි”ති වත්වා ඉමං ගාථමාහ –

62. “යං බ්‍රාහ්මණො අවාදෙසී, වීණං සමුඛවෙධීතො;
අණ්ඩභූතාහතා හරියා, තාසු කො ජාතු විස්සසෙ”ති.

තත්ථ යං බ්‍රාහ්මණො අවාදෙසී, වීණං සමුඛවෙධීතොති යෙන කාරණෙන බ්‍රාහ්මණො සනසාටකෙන සහ මුඛෙන වෙධීතො හුත්වා වීණං වාදෙසී, තං කාරණං න ජානාතීති අත්ථො. තඤ්ඤි සා වඤ්ඤෙතුකාමා එවමකාසී. බ්‍රාහ්මණො පන තං ඉත්ථී ඛහුමායාභාවං අජානන්තො මාතුගාමස්ස සද්දභිත්වා “මං එසා ලජ්ජති”ති එවංසඤ්ඤී අහොසි, තෙනස්ස අඤ්ඤාණභාවං පකාසෙන්තො රාජා එවමාහ, අයමෙත්ථාධිප්පායො . අණ්ඩභූතාහතා හරියාති අණ්ඩං වුවුවති බිජං, බිජභූතා මාතුකුච්ඡිතො අනික්ඛන්තකාලෙයෙව ආහතා ආනිතා, භතාති වා පුට්ඨාති අත්ථො. කා සා? හරියා පජාපති පාදපරිවාරිකා. සා හි භත්තවත්ථාදීහි හරිතබ්බතාය, භින්නසංවරතාය, ලොකධම්මෙහි හරිතතාය වා “හරියා”ති වුවුවති. තාසු කො ජාතු විස්සසෙති ජාතුති එකංසාධිවචනං, තාසු මාතුකුච්ඡිතො පටියාය රක්ඛියමානාසුපි එවං විජ්ජකාරං ආපජ්ජන්තිසු හරියාසු කො නාම පණ්ඩිතො පුරිසො එකංසෙන විස්සසෙ, “නිබ්බිකාරා එසා මයී”ති කො සද්දභෙය්‍යාති අත්ථො. අසද්ධම්මවසෙන හි ආමන්තකෙසු නිමන්තකෙසු විජ්ජමානෙසු මාතුගාමො නාම න සක්කා රක්ඛිතුන්ති.

එවං බොධිසත්තො බ්‍රාහ්මණස්ස ධම්මං දෙසෙසි. බ්‍රාහ්මණො බොධිසත්තස්ස ධම්මදෙසනං සුත්වා නිවෙසනං ගන්ත්වා තං මාණවිකං ආහ – “තයා කිර එවරුපං පාපකම්මං කත”න්ති? “අය්‍ය, කො එවමාහ, න කරොමී, ‘අභමෙව පහරිං, න අඤ්ඤො කොවී’. සවෙ න සද්දභට්, අහං ‘තුම්භෙ යපෙන්වා අඤ්ඤස්ස පුරිසස්ස භත්ථසම්ඵස්සං න ජානාමී’ති සච්චකිරියං කත්වා අග්ගිං පවිසින්වා තුම්භෙ සද්දභාපෙස්සාමී”ති. බ්‍රාහ්මණො “එවං හොතු”ති මහන්තං දාරුරාසිං කාරෙත්වා අග්ගිං කත්වා තං පක්කොසාපෙන්වා “සවෙ අත්තනො සද්දභසී, අග්ගිං පවිසාහී”ති ආහ.

මාණවිකා අත්තනො පරිවාරිකං පයමමෙව සික්ඛාපෙසි “අම්ම, තව පුත්තං තත්ථ ගන්ත්වා මම අග්ගිං පවිසනකාලෙ භත්ථග්ගහණං කාතුං වදෙහී”ති. සා ගන්ත්වා තථා අවච. ධුත්තො ආගන්ත්වා පරිසමජ්ඣෙ අට්ඨාසී. සා මාණවිකා බ්‍රාහ්මණං වඤ්ඤෙතුකාමා මහාජනමජ්ඣෙ යත්වා “බ්‍රාහ්මණ, තං යපෙන්වා අඤ්ඤස්ස පුරිසස්ස භත්ථසම්ඵස්සං නාම න ජානාමී, ඉමිනා සච්චෙන අයං අග්ගි මා මං ඤාපෙසී”ති අග්ගිං පවිසිතුං ආරද්ධා. තස්මිං ඛණෙ ධුත්තො “පස්සථ හො පුරොහිතබ්‍රාහ්මණස්ස කම්මං, එවරුපං මාතුගාමං අග්ගිං පවෙසාපෙති”ති ගන්ත්වා තං මාණවිකං භත්ථෙ ගණ්හි. සා භත්ථං විස්සප්පාපෙන්වා පුරොහිතං ආහ – “අය්‍ය, මම සච්චකිරියා භින්නා, න සක්කා අග්ගිං පවිසිතු”න්ති. “කිංකාරණං”ති? “අජ්ජ මයා එවරුපා සච්චකිරියා කතා ‘යපෙන්වා මම සාමිකං අඤ්ඤස්ස පුරිසස්ස භත්ථසම්ඵස්සං න ජානාමී’ති , ඉදානි වම්හි ඉමිනා පුරිසෙන භත්ථෙ ගහිතා”ති. බ්‍රාහ්මණො “වඤ්ඤිතො අහං ඉමායා”ති ඤාත්වා තං පොථෙත්වා නිහරාපෙසි. එවං අසද්ධම්මසමන්තාගතා කිරොතා ඉත්ථීයො තාව මහන්තම්පි පාපකම්මං කත්වා අත්තනො සාමිකං වඤ්ඤෙතුං “නාහං එවරුපං කම්මං කරොමී”ති දිවසම්පි සපථං කුරුමානා නානාවිත්තාව හොන්ති. තෙන වුත්තං –

“වොරිනං ඛහුඛුද්ධිනං, යාසු සච්චං සුදුල්ලහං;
ථීනං භාවො දුරාජානො, මච්ඡස්සෙවොදකෙ ගතං. (ජා. 2.21.347);

“මුසා තාසං යථා සච්චං, සච්චං තාසං යථා මුසා;
ගාවො ඛහි තිණස්සෙව, ඔමසන්ති වරං වරං.

“වොරියො කථිනා හෙතා, වාළා ව ලපසක්ඛරා;
න තා කිඤ්චි න ජානන්ති, යං මනුස්සෙසු වඤ්චන”න්ති. (ජා. 2.21.332, 334);

සත්ථා “එවං අරක්ඛියො මාතුගාමො”ති ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරින්වා සච්චානි පකාසෙසි, සච්චපරියොසානෙ උක්කණ්ඩිතභික්ඛු සොතාපත්තිඵලෙ පතිට්ඨහි. සත්ථාපි අනුසන්ධිං සටෙත්වා ජාතකං සමොධානෙසි “තදා බාරාණසිරාජා අභමෙව අහොසී”න්ති.

කොටනා අකතඤ්ඤා වානි ඉදං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො උක්කණ්ඨිතභික්ඛුඤ්ඤෙවාරබ්භ කට්ඨෙ. තඤ්ඤි සත්ථා “සච්චං කිරි ත්වං භික්ඛු උක්කණ්ඨිතොසි”ති පුච්ඡන්තවා “සච්ච”න්ති චුත්තෙ “ඉන්ටියො නාම භික්ඛු අකතඤ්ඤා මිත්තදුබ්භා, කස්මා තා නිස්සාය උක්කණ්ඨිතොසි”ති වත්වා අනිතං ආහරි.

අනිතෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙන්තෙ බොධිසත්තො ඉසිප්ඛිඛ්ඡං පඛිඛ්ඡන්තවා ගඬගානීරෙ අස්සමං මාපෙත්වා සමාපත්තියො වෙච අභිඤ්ඤායො ව නිබ්බන්තෙත්වා ඤානසුබ්බෙත විහරති. තස්මිං සමයෙ බාරාණසිසෙට්ඨිනො ධිතා දුට්ඨකුමාරි නාම චණ්ඩා අභොසි ඵරුසා, දාසකම්මකරෙ අක්කොසති පරිභාසති පහරති. අථ නං එකදිවසං පරිවාරමනුස්සා ගහෙත්වා “ගඬගාය කිළිස්සාමා”ති අගමංසු. තෙසං කිළින්තානඤ්ඤෙව සූරියත්ථගිමනවෙලා ජාතා, මෙසො උට්ඨති, මනුස්සා මෙසං දිස්වා ඉතො විතො ව වෙගෙන පලායිංසු. සෙට්ඨිධිතායපි දාසකම්මකරා “අජ්ජ අමිහෙහි එතිස්සා පිට්ඨිං පස්සිතුං වට්ටති”ති තං අන්තොඋදකස්මිංයෙව ඡඩ්ඛෙත්වා උත්තරිංසු. දෙවො පාවස්සි, සූරියොපි අත්ථගිතො, අන්ධකාරො ජාතො. තෙ තාය විනාව ගෙහං ගන්ත්වා “කහං සා”ති චුත්තෙ “ගඬගාතො තාව උත්තිණ්ණා, අථ නං න ජානාම කහං ගතා”ති. ඤාතකා විචිතිත්වාපි න පස්සිංසු.

සා මහාවිරවං විරවන්ති උදකෙන වුය්ගමානා අඬ්ඨරත්තසමයෙ බොධිසත්තස්ස පණ්ණසාලාසමීපං පාපුණි. සො තස්සා සද්දං සුත්වා “මාතුගාමස්ස සද්දො එසො, පරිත්තාණමස්සා කරිස්සාමි”ති තිණුක්කං ආදාය නදීතිරං ගන්ත්වා තං දිස්වා “මා භායි, මා භායි”ති අස්සාසෙත්වා නාගබ්ලො ථාමසම්පන්නො බොධිසත්තො නදිං තරමානො ගන්ත්වා තං උක්ඛිපිත්වා අස්සමපදං ආනෙත්වා අග්ගිං කත්වා අදාසි. සිතෙ විගතෙ මධුරානි ඵලාඵලානි උපනාමෙසි. තානි බාදිත්වා ධිතං “කත්ථ වාසිකාසි, කථඤ්ඤි ගඬගාය පතිතාසි”ති පුච්ඡි. සා තං පවත්තිං ආරොවෙසි. අථ නං “ත්වං ඉධෙව වසා”ති පණ්ණසාලාය වසාපෙත්තො ද්විභනිහං සයං අබ්භොකාසෙ වසිත්වා “ඉදානි ගච්ඡා”ති ආහ. සා “ඉමං තාපසං සීලභෙදං පාපෙත්වා ගහෙත්වා ගමිස්සාමි”ති න ගච්ඡති. අථ ගච්ඡන්තෙ කාලෙ ඉන්ටීකුත්තං ඉන්ටීලීලං දස්සෙත්වා තස්ස සීලභෙදං කත්වා ඤානං අන්තරධාපෙසි. සො තං ගහෙත්වා අරඤ්ඤෙයෙව වසති. අථ නං සා ආහ “අයා, කිං නො අරඤ්ඤවාසෙන, මනුස්සපථං ගමිස්සාමා”ති? සො තං ආදාය එකං පච්චන්තගාමකං ගන්ත්වා තක්කභතියා ජීවිකං කප්පෙත්වා තං පොසෙති. තස්ස තක්කං වික්කිණ්ණත්වා ජීවතීති “තක්කපණ්ඩිතො”ති නාමං අකංසු. අථස්ස ගාමවාසිනො පරිබ්බයං දත්වා “අමිහාකං සුයුත්තදුයුත්තකං ආවික්ඛන්තො එත්ථ වසා”ති ගාමද්වාරෙ කුටියං වාසෙසුං.

තෙන ව සමයෙන වොරා පඛිඛතා ඔරුය්ග පච්චන්තං පහරන්ති. තෙ එකදිවසං තං ගාමං පහරිත්වා ගාමවාසිකෙහියෙව භණ්ඩිකා උක්ඛිපාපෙත්වා ගච්ඡන්තා තම්පි සෙට්ඨිධිතරං ගහෙත්වා අත්තනො වසනට්ඨානං ගන්ත්වා සෙසජනෙ විස්සජ්ජෙසුං. වොරජෙට්ඨිකො පන තස්සා රූපෙ බජ්ඣන්ත්වා තං අත්තනො හරියං අකාසි. බොධිසත්තො “ඉත්ථන්තාමා කහ”න්ති පුච්ඡි. “වොරජෙට්ඨිකෙන ගහෙත්වා අත්තනො හරියා කතා”ති ව සුත්වාපි “න සා තත්ථ මයා විනා වසිස්සති, පලායිත්වා ආගච්ඡිස්සති”ති තස්සා ආගමනං ඔලොකෙන්තො තත්ථෙව වසි.

සෙට්ඨිධිතාපි චිත්තෙසි “අහං ඉධ සුබං වසාමි, කදාචි මං තක්කපණ්ඩිතො කිඤ්චිදෙව නිස්සාය ආගන්ත්වා ඉතො ආදාය ගච්ඡෙයා, අථ එතස්මා සුබා පරිභායිස්සාමි, යන්තූනාහං සම්පියායමානා විය තං පක්කොසාපෙත්වා සාතාපෙයා”න්ති. සා එකං මනුස්සං පක්කොසිත්වා “අහං ඉධ දුක්ඛං ජීවාමි, තක්කපණ්ඩිතො ආගන්ත්වා මං ආදාය ගච්ඡතු”ති සාසනං පෙසෙසි. සො තං සාසනං සුත්වා සද්දභිත්වා තත්ථ ගන්ත්වා ගාමද්වාරෙ යත්වා සාසනං පෙසෙසි. සා නික්ඛමිත්වා තං දිස්වා “අයා, සච්චෙ මයං ඉදානි ගච්ඡිස්සාම, වොරජෙට්ඨිකො අනුබන්ධිත්වා උභොපි අමිහෙ සාතෙස්සති, රත්තිභාගෙ ගච්ඡිස්සාමා”ති තං ආනෙත්වා භොජෙත්වා කොට්ඨකෙ නිසීදාපෙත්වා සායං වොරජෙට්ඨිකස්ස ආගන්ත්වා සුරං පිචිත්වා මත්තකාලෙ “සාමි, සච්චෙ ඉමාය වෙලාය තච සත්තුං පස්සෙයාසි, කිත්ති නං කරෙයාසි”ති ආහ. “ඉදඤ්චිදඤ්ච කරිස්සාමිති”. “කිං පන සො දුරෙ, නනු කොට්ඨකෙ නිසින්නො”ති? වොරජෙට්ඨිකො උක්කං ආදාය තත්ථ ගන්ත්වා තං දිස්වා ගහෙත්වා ගෙහමජ්ඣෙ පාතෙත්වා කප්පරාදිහි යථාරූචිං පොටෙසි. සො පොටියමානොපි අඤ්ඤං කිඤ්චි අවත්වා “කොටනා අකතඤ්ඤා ව, පිසුණා මිත්තභෙදිකා”ති එත්තකමෙව වදති. වොරො තං පොටෙත්වා බන්ධිත්වා නිපජ්ජාපෙත්වා සායමාසං භුඤ්ජිත්වා සයි. පබුද්ධො ජිණ්ණාය සුරාය පුන තං පොටෙතුං ආරභි, සොපි තානෙව වත්තාරි පදානි වදති.

වොරො චිත්තෙසි “අයං එවං පොටියමානොපි අඤ්ඤං කිඤ්චි අවත්වා ඉමානෙව වත්තාරි පදානි වදති, පුච්ඡිස්සාමි න”න්ති තස්සා සුත්තභාවං ඤත්වා තං පුච්ඡි “අමිහො ත්වං එවං පොටියමානොපි කස්මා එතානෙව පදානි වදසි”ති? තක්කපණ්ඩිතො “තෙන හි සුණාහි”ති තං කාරණං ආදිතො පට්ඨාය කට්ඨෙ. “අහං පුබ්බෙ අරඤ්ඤවාසිකො එකො තාපසො ඤානලාභී, ස්වාහං එතං ගඬගාය වුය්ගමානං උත්තාරෙන්තො පටිජග්ගිං. අථ මං එසා පලොභෙත්වා ඤානා පරිභාපෙසි, ස්වාහං අරඤ්ඤං පභාය එතං පොසෙන්නො පච්චන්තගාමකෙ වසාමි, අට්ඨො වොරෙහි ඉධානිතා ‘අහං දුක්ඛං වසාමි, ආගන්ත්වා මං නෙතු’ති මය්හං සාසනං පෙසෙත්වා ඉදානි තච භත්ථෙ පාතෙසි, ඉමිනා කාරණෙනාහං එවං කට්ඨෙ”ති. වොරො චිත්තෙසි “යා එසා එවරූපෙ ගුණසම්පන්නෙ උපකාරකෙ එවං විජ්ජපිජ්ජි, සා මය්හං කතරං නාම උපද්දෙවං න කරෙයා, මාරෙතබ්බා එසා”ති සො තක්කපණ්ඩිතං අස්සාසෙත්වා තං පබොධෙත්වා බග්ගං ආදාය නික්ඛමිම “එතං පුරිසං ගාමද්වාරෙ සාතෙස්සාමි”ති වත්වා තාය සද්ධිං බග්ගාමං ගන්ත්වා “එතං භත්ථෙ ගණ්හා”ති තං තාය භත්ථෙ ගාභාපෙත්වා බග්ගං ආදාය තක්කපණ්ඩිතං පහරන්තො විය තං ද්විධා ඡින්දිත්වා සසියං න්භාපෙත්වා තක්කපණ්ඩිතං කතිපාහං පණ්ණෙන භොජනෙන සන්තප්පෙත්වා ඉදානි කහං

ගම්ස්සයි”නි ආහ. තක්කපණ්ඩිතො “සරාවාසෙන මෙ කිව්වං නත්ථි, ඉසිපබ්බජ්ජං පබ්බජිත්වා තත්ථෙව අරඤ්ඤෙ වසිස්සාමි”නි ආහ. “තෙන හි අභමපි පබ්බජිස්සාමි”නි උභොපි පබ්බජිත්වා තං අරඤ්ඤායතනං ගන්ත්වා පඤ්ච අභිඤ්ඤා අට්ඨ ව සමාපත්තියො නිබ්බන්තෙත්වා ජීවිතපරියොසානෙ බ්‍රහ්මලොකුපගා අහෙසුං.

සත්ථා ඉමානි ද්වෙ වත්ථුනි කට්ඨත්වා අනුසන්ධිං සට්ඨත්වා අභිසම්බුද්ධො හුත්වා ඉමං ගාථමාහ –

63. “කොධනා අකතඤ්ඤ ව, පිසුණා මිත්තහෙදිකා;
බ්‍රහ්මචරියං වර භික්ඛු, සො සුඛං න විභාහිසි”නි.

තත්‍රායං පිණ්ඩත්ථො – භික්ඛු ඉත්ථියො නාමෙනා කොධනා, උප්පන්නං කොධං නිවාරෙතූං න සක්කොන්ති. අකතඤ්ඤ ව, අතිමහත්තමපි උපකාරං න ජානන්ති. පිසුණා ව, පියසුඤ්ඤභාවකරණමෙව කථං කට්ඨන්ති. මිත්තහෙදිකා, මිත්තෙ භින්දන්ති, මිත්තහෙදනකථං කථනාසිලායෙව, එවරුපෙහි පාපධම්මෙහි සමන්තාගතා එතා. කිං තෙ එතාහි, බ්‍රහ්මචරියං වර භික්ඛු, අයඤ්චි මෙටුනවිරති පරිසුද්ධට්ඨයෙන බ්‍රහ්මචරියං නාම, තං වර. සො සුඛං න විභාහිසිති සො ත්වං එතං බ්‍රහ්මචරියවාසං වසන්තො ක්‍රිත්තසුඛං මග්ගසුඛං ඵලසුඛඤ්ච න විභාහිසි, එතං සුඛං න විජ්ඣස්සති, එතස්මා සුඛා න පරිභාසිස්සතිති අත්ථො. “න පරිභාහිසි”නිපි පාඨො, අයමෙවත්ථො.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා සච්චානි පකාසෙසි, සච්චපරියොසානෙ උක්කණ්ඨිතභික්ඛු සොතාපත්තිඵලෙ පතිට්ඨති. සත්ථා ජාතකං සමොධානෙසි – “තදා වොරපෙට්ඨකො ආනන්දො අහොසි, තක්කපණ්ඩිතො පන අභමෙව අහොසි”නි.

[64] 4. දුරාජානජාතකවණ්ණනා තක්කපණ්ඩිතජාතකවණ්ණනා තතියා.

මාසු නන්දි ඉච්ඡති මන්ති ඉදං සත්ථා ජෙතවනෙ විහරන්තො එකං උපාසකං ආරබ්භ කට්ඨෙසි. එකො කිර සාවත්ථිවාසී උපාසකො තිසු සරණෙසු පඤ්චසු ව සිලෙසු පතිට්ඨිතො බුද්ධමාමකො, ධම්මමාමකො, සඬ්ඝමාමකො, හරියා පනස්ස දුස්සිලා පාපධම්මා. යං දිවසං මිච්ඡාචාරං වරති, තං දිවසං සතකිතදාසී විය හොති, මිච්ඡාචාරස්ස පන අකතදිවසෙ සාමීනී විය හොති වණ්ඨා ඵරුසා. සො තස්සා භාවං ජානිතූං න සක්කොති, අථ තාය උබ්බාල්භො බුද්ධුපට්ඨානං න ගච්ඡති. අථ නං එකදිවසං ගන්ධපුප්ඵාදිනි ආදාය ආගන්ත්වා වන්දිත්වා නිසින්නං සත්ථා ආහ – “කිං නු ඛො ත්වං, උපාසක, සත්තට්ඨ දිවසෙ බුද්ධුපට්ඨානං නාගච්ඡති”නි. සරණි මෙ, හන්තෙ, එකස්මිං දිවසෙ සතකිතදාසී විය හොති, එකස්මිං දිවසෙ සාමීනී විය වණ්ඨා ඵරුසා. අහං තස්සා භාවං ජානිතූං න සක්කොමි, ස්වාහං තාය උබ්බාල්භො බුද්ධුපට්ඨානං නාගච්ඡාමිති. අථස්ස වචනං සුත්වා සත්ථා “උපාසක, ‘මාතුගාමස්ස භාවො නාම දුප්ඡානො’ති පුබ්බෙසි තෙ පණ්ඩිතා කථංසිංසු, ත්වං පන තං භවසඬ්ඛෙපගතත්තා සල්ලක්ඛෙතූං න සක්කොසි”නි වත්වා තෙන යාවිතො අතීතං ආහරි.

අතීතෙ ඛාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙත්තෙ ඛොධසත්තො දිසාපාමොක්ඛො ආචරියො හුත්වා පඤ්ච මාණවකසතානි සිප්පං සික්ඛාපෙති. අට්ඨකො තිරොරට්ඨවාසිකො බ්‍රාහ්මණමාණවකො ආගන්ත්වා තස්ස සන්තිකෙ සිප්පං උග්ගණ්හන්තො එකාය ඉත්ථියා පටිබද්ධචිත්තො හුත්වා තං හරියං කත්වා තස්මිංයෙව ඛාරාණසිනගරෙ වසන්තො ද්වෙ තිස්සො වෙලායො ආචරියස්ස උපට්ඨානං න ගච්ඡති. සා පනස්ස හරියා දුස්සිලා පාපධම්මා. මිච්ඡාචාරං විණ්ණදිවසෙ දාසී විය හොති, අවිණ්ණදිවසෙ සාමීනී විය හොති වණ්ඨා ඵරුසා. සො තස්සා භාවං ජානිතූං අසක්කොන්තො තාය උබ්බාල්භො ආකුලචිත්තො ආචරියස්ස උපට්ඨානං න ගච්ඡති. අථ නං සත්තට්ඨ දිවසෙ අතික්කමිත්වා ආගතං “කිං, මාණව, න පඤ්ඤායසි”නි ආචරියො පුච්ඡි. සො “හරියා මං, ආචරිය, එකදිවසං ඉච්ඡති පත්ථෙති, දාසී විය නිහතමානා හොති. එකදිවසං සාමීනී විය ථද්ධා වණ්ඨා ඵරුසා, අහං තස්සා භාවං ජානිතූං න සක්කොමි, තාය උබ්බාල්භො ආකුලචිත්තො තුම්භාකං උපට්ඨානං නාගතොමිති”නි. ආචරියො “එවමෙනං, මාණව, ඉත්ථියො නාම අනාචාරං විණ්ණදිවසෙ සාමිකං අනුවත්තන්ති, දාසී විය නිහතමානා හොන්ති. අනාවිණ්ණදිවසෙ පන මානන්ථද්ධා හුත්වා සාමිකං න ගණෙන්නි. එවං ඉත්ථියො නාමෙනා අනාචාරා දුස්සිලා, තාසං භාවො නාම දුප්ඡානො, තාසු ඉච්ඡන්තිසුපි අතිච්ඡන්තිසුපි මජ්ඣන්තෙනෙව භවිතබ්බ”නිති වත්වා තස්සොවාදවසෙන ඉමං ගාථමාහ –

64. “මා සු නන්දි ඉච්ඡති මං, මා සු සොචි න මිච්ඡති;
ථිනං භාවො දුරාජානො, මච්ඡස්සෙවොදකෙ ගත”නි.

තත්ථ මා සු නන්දි ඉච්ඡති මන්ති සු-කාරො නිපාතමත්තං, “අයං ඉත්ථි මං ඉච්ඡති පත්ථෙති, මයි සිනෙහං කරොති”නි මා තුස්සි. මා සු සොචි න මිච්ඡතිනි “අයං මං න ඉච්ඡති”නිපි මා සොචි, තස්සා ඉච්ඡමානාය නන්දිං, න ඉච්ඡමානාය ව සොකං අකත්වා මජ්ඣන්තොව හොහිති දිපෙති. ථිනං භාවො දුරාජානොති ඉත්ථිනං භාවො නාම ඉත්ථිමායාය පටිච්ඡන්තත්තා දුරාජානො. යථා කිං? මච්ඡස්සෙවොදකෙ ගතන්ති යථා මච්ඡස්ස ගමනං උදකෙන පටිච්ඡන්තත්තා දුප්ඡානං, තෙනෙව සො කෙවට්ටෙ ආගතෙ උදකෙන ගමනං පටිච්ඡාදෙත්වා පලායති, අත්තානං ගණ්හිතූං න දෙති, එවමෙව ඉත්ථියො මහන්තමපි දුස්සිලකම්මං කත්වා “මයං එවරුපං න කරොමා”නි අත්තනා කතකම්මං ඉත්ථිමායාය පටිච්ඡාදෙත්වා සාමිකෙ වඤ්චෙත්ති. එවං ඉත්ථියො නාමෙනා පාපධම්මා දුරාජානා, තාසු මජ්ඣන්තොයෙව සුබ්බො හොතිනි.

එවං බොධිසත්තො අන්තවාසිකස්ස ඔවාදං අදාසි. තතො පට්ඨාය සො තස්සා උපරි මජ්ඣන්තොව අහොසි. සාපිස්ස හරියා “ආවරියෙන කිර මෙ දුස්සීලභාවො ඤාතො”ති තතො පට්ඨාය න අනාවාරං වරි. සාපි තස්ස උපාසකස්ස ඉත්ථි “සම්මාසම්මුද්ධෙන කිර මය්හං දුරාවාරභාවො ඤාතො”ති තතො පට්ඨාය පාපකම්මං නාම න අකාසි.

සත්ථාපි ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා සච්චානි පකාසෙසි, සච්චපරියොසානෙ සො උපාසකො සොනාපත්තිඵලෙ පතිට්ඨති, සත්ථා අනුසන්ධිං සට්ඨන්වා ජාතකං සමොධානෙසි – “තදා ජයම්පතිකායෙව ඉදානි ජයම්පතිකා, ආවරියො පන අභමෙව අහොසි”න්ති.

[65] 5. අනභිරතිජාතකවණ්ණනා දුරාජානජාතකවණ්ණනා වතුත්ථා.

යථා නදී ව පන්ථො වානි ඉදං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො තථාරූපංයෙව උපාසකං ආරබ්භ කට්ඨෙසි. සො පන පරිග්ගණන්තො තස්සා දුස්සීලභාවං ඤාත්වා භණ්ඩිතො චිත්තබ්බාකුලතාය සත්තට්ඨ දිවසෙ උපට්ඨානං නාගමාසි. සො එකදිවසං විහාරං ගන්ත්වා තථාගතං වන්දිත්වා නිසින්තො “කස්මා සත්තට්ඨ දිවසානි නාගතොසි”ති චුත්තෙ “හරියා මෙ, හන්තෙ, දුස්සීලා, තස්සා උපරි බ්බාකුලචිත්තතාය නාගතොමිති”ති ආභ. සත්ථා “උපාසක, ඉත්ථිසු ‘අනාවාරා එතා’ති කොපං අකත්වා මජ්ඣන්තෙනෙව භවිතුං වට්ටතිති පුබ්බෙපි තෙ පණ්ඩිතා කට්ඨංසු, ත්වං පන භවන්තරෙන පටිච්ඡන්තත්තා තං කාරණං න සල්ලක්ඛෙසි”ති වත්වා තෙන යාචිතො අනිතං ආහරි.

අනිතෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙන්නෙ බොධිසත්තො පුරිමනයෙනෙව දිසාපාමොක්ඛො ආවරියො අහොසි. අප්පස්ස අන්තවාසිකො හරියාය දොසං දිස්වා බ්බාකුලචිත්තතාය කතිපාභං අනාගන්ත්වා එකදිවසං ආවරියෙන පුච්ඡිතො තං කාරණං නිවෙදෙසි. අප්පස්ස ආවරියො “තාත, ඉත්ථියො නාම සබ්බසාධාරණා , තාසු ‘දුස්සීලා එතා’ති පණ්ඩිතා කොපං න කරොන්ති”ති වත්වා ඔවාදවසෙන ඉමං ගාමමාභ –

65. “යථා නදී ව පන්තො ව, පානාගාරං සභා පපා;
එවං ලොකිත්ථියො නාම, තාසං කුජ්ඣන්ති පණ්ඩිතා”ති.

තත්ථ යථා නදීති යථා අනෙකතිත්ථා නදී න්භානත්ථාය සම්පත්තසම්පත්තානං වණ්ඩාලාදීනම්පි බත්තියාදීනම්පි සාධාරණා, න තත්ථ කොචි න්භාසිතුං න ලභති නාම. “පන්ථො”තිආදීසුපි යථා මහාමග්ගොපි සබ්බෙසං සාධාරණා , න කොචි තෙන ගන්තුං න ලභති. පානාගාරම්පි සුරාගෙහං සබ්බෙසං සාධාරණං, යො යො පාතුකාමො, සබ්බො තත්ථ පච්ඤතෙව. පුඤ්ඤත්ථිකෙහි තත්ථ තත්ථ මනුස්සානං නිවාසත්ථාය කතා සභාපි සාධාරණා, න තත්ථ කොචි පච්ඤිතුං න ලභති. මහාමග්ගෙ පානීයවාටියො යපෙත්වා කතා පපාපි සබ්බෙසං සාධාරණා, න තත්ථ කොචි පානීයං පිචිතුං න ලභති. එවං ලොකිත්ථියො නාමානි එවමෙව තාත මාණව ඉමස්මිං ලොකෙ ඉත්ථියොපි සබ්බසාධාරණාව, තෙනෙව ව සාධාරණට්ඨෙත නදීපන්ථපානාගාරසභාපසාදිසා. තස්මා තාසං කුජ්ඣන්ති පණ්ඩිතා, එතාසං ඉත්ථිනා “ලාමිකා එතා අනාවාරා දුස්සීලා සබ්බසාධාරණා”ති චිත්තෙන්වා පණ්ඩිතා ජෙකා බුද්ධිසම්පන්නා න කුජ්ඣන්තිති.

එවං බොධිසත්තො අන්තවාසිකස්ස ඔවාදං අදාසි, සො තං ඔවාදං සුත්වා මජ්ඣන්තො අහොසි. හරියාපිස්ස “ආවරියෙන කිරම්හි ඤාතො”ති තතො පට්ඨාය පාපකම්මං න අකාසි. තස්සපි උපාසකස්ස හරියා “සත්ථාරා කිරම්හි ඤාතො”ති තතො පට්ඨාය පාපකම්මං න අකාසි.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා සච්චානි පකාසෙසි, සච්චපරියොසානෙ උපාසකො සොනාපත්තිඵලෙ පතිට්ඨති. සත්ථාපි අනුසන්ධිං සට්ඨන්වා ජාතකං සමොධානෙසි – “තදා ජයම්පතිකාව එතරහි ජයම්පතිකා, ආවරියබ්‍රාහ්මණො පන අභමෙව අහොසි”න්ති.

[66] 6. මුදුලක්ඛණජාතකවණ්ණනා අනභිරතිජාතකවණ්ණනා පඤ්චමා.

එකා ඉච්ඡා පුරෙ ආසීති ඉදං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො සංකිලෙසං ආරබ්භ කට්ඨෙසි. එකො කිර සාවත්ථිවාසී කුලපුත්තො සත්ථු ධම්මදෙසනං සුත්වා රතනසාසනෙ උරං දත්වා පබ්බජිත්වා පටිපන්නකො යොගාවචරො අවිස්සට්ඨකම්මට්ඨානො හුත්වා එකදිවසං සාවත්ථියං පිණ්ඩාය වරන්තො එකං අලඬිකතපටියන්තං ඉත්ථිං දිස්වා සුභවසෙන ඉන්ද්‍රියානි භින්දිත්වා ඔලොකෙසි. තස්ස අබ්භන්තරෙ කිලෙසො වලි, වාසියා ආකොට්ඨකිරුක්ඛො විය අහොසි. සො තතො පට්ඨාය කිලෙසවසිකො හුත්වා නෙව කායස්සාදං න චිත්තස්සාදං ලභති, හන්තම්ගසප්පට්ඨාගො සාසනෙ අනභිරතො පරුල්භකෙසලොමනබො කිලිට්ඨවීචරො අහොසි. අප්පස්ස ඉන්ද්‍රියවිකාරං දිස්වා සභායකා භික්ඛු “කිං නු බො තෙ, ආවුසො, න යථා පොරාණානි ඉන්ද්‍රියානි”ති පුච්ඡංසු. අනභිරතොස්මි, ආවුසොති.

අප් නං තෙ සත්ථු සන්තිකං නයිංසු. සත්ථා “කිං, භික්ඛවෙ, අනිච්ඡමානං භික්ඛුං ආදාය ආගතත්ථා”ති පුච්ඡි. “අයං, හන්තෙ, භික්ඛු අනභිරතො”ති? “සච්චං භික්ඛු”ති. “සච්චං භගවා”ති. “කො තං උක්කණ්ඨාපෙසි”ති? “අහං, හන්තෙ, පිණ්ඩාය වරන්තො එකං ඉත්ථිං දිස්වා ඉන්ද්‍රියානි භින්දිත්වා ඔලොකෙසිං, අප් මෙ කිලෙසො වලි, තෙනමිති උක්කණ්ඨිතො”ති. අප් නං සත්ථා “අනච්ඡරියමෙතං භික්ඛු, යං ත්වං ඉන්ද්‍රියානි භින්දිත්වා විසභාගාරම්මණං

සුභවසෙන ඔලොකෙන්තො කිලෙසෙහි කම්පිතො, පුබ්බෙ පඤ්චාභිඤ්ඤා අට්ඨසමාපත්තිලාභිනො ඤානබලෙන කිලෙසෙ වික්ඛම්භෙන්වා විසුද්ධවිත්තා ගගනනලවරා බොධිසත්තාපි ඉන්ද්‍රියානි හින්දිත්වා විසභාගාරම්මණං. ඔලොකයමානා ඤානා පරිභාසිත්වා කිලෙසෙහි කම්පිතා මහාදුක්ඛං අනුභවිංසු. න හි සිනෙරුඋප්පාටනකවාතො හත්ථිමත්තං මුණ්ඩපබ්බතං, මහාපම්බුළුමුලකවාතො ඡිත්තනටෙ විරුල්භගච්ඡකං, මහාසමුද්දං වා පන සොසනකවාතො බුද්දකතළාකං කිස්මිඤ්චිදෙව ගණෙනි, එවං උත්තමබුද්ධිනං නාම විසුද්ධවිත්තානං බොධිසත්තානං අඤ්ඤාණභාවකරා කිලෙසා තයි කිං ලප්පිස්සන්ති, විසුද්ධාපි සත්තා සංකිලිස්සන්ති, උත්තමයසසමඛිගිනොපි ආයසකාං පාපුණන්ති”ති වත්වා අතිතං ආහරි.

අතීතෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙන්නෙ බොධිසත්තො කාසිරට්ඨෙ එකස්ස මහාවිභවස්ස බ්‍රාහ්මණස්ස කුලෙ නිබ්බන්තිත්වා විඤ්ඤානං පත්තො සබ්බසිප්පානං පාරං ගන්ත්වා කාමෙ පහාය ඉසිපබ්බජ්ජං පබ්බජිත්වා කසිණපරිකම්මං කත්වා පඤ්ච අභිඤ්ඤා ව අට්ඨ සමාපත්තියො ව උප්පාදෙන්වා ඤානසුබ්බෙන විනිනාමෙන්තො හිමවන්තප්පදෙසෙ වාසං කප්පෙසි. සො එකස්මිං කාලෙ ලොණම්බිලසෙවනත්ථාය හිමවන්තා ඔතරිත්වා බාරාණසිං පත්වා රාජ්‍යානෙ වසිත්වා පුනදිවසෙ කතසරීරපටිප්ථගතො රත්තවාකමයං නිවාසනපාරුපනං සණ්ඨාපෙන්වා අපිනවම්මං එකස්මිං අංසෙ කත්වා පටාමණ්ඩලං බන්ධිත්වා හික්ඛාභාජනමාදාය බාරාණසියං හික්ඛාය වරමානො රඤ්ඤො සරද්ධාරං සම්පාපුණි. රාජා තස්ස ඉරියාපට්ඨෙයෙව පසිදිත්වා පක්කොසාපෙන්වා මහාරහෙ ආසනෙ නිසිදාපෙන්වා පණ්ණෙන බාදනීයභොජනීයෙන සන්තප්පෙන්වා කතානුමොදනං උයානෙ වසනත්ථාය යාචි. සො සම්පට්චිජිත්වා රාජගෙහෙ භුඤ්ජිත්වා රාජකුලං ඔවදමානො තස්මිං උයානෙ සොළස වස්සානි වසි.

අට්ඨකදිවසං රාජා කුපිතං පච්චන්තං වූපසමෙතුං ගච්ඡන්තො මුදුලක්ඛණං නාම අග්ගමහෙසිං “අප්පමත්තා අයාස්ස උපට්ඨානං කරොහී”ති වත්වා අගමාසි. බොධිසත්තො රඤ්ඤො ගතකාලතො පට්ඨාය අත්තනො රුවිචනවෙලාය රාජගෙහං ගච්ඡති. අට්ඨකදිවසං මුදුලක්ඛණං බොධිසත්තස්ස ආහාරං සම්පාදෙන්වා – “අප්ප අයොා විරායති”ති ගන්ධොදකෙන න්භාසිත්වා සබ්බාලඛකාරපටිමණ්ඩිතා මහාතලෙ වූළසයනං පඤ්ඤාපෙන්වා බොධිසත්තස්ස ආගමනං ඔලොකයමානා නිපජ්ජි. බොධිසත්තොපි අත්තනො වෙලං සල්ලක්ඛෙන්වා ඤානා වූට්ඨාය ආකාසෙනෙව රාජනිවෙසනං අගමාසි. මුදුලක්ඛණං වාකවීරසද්දං සුත්වාච “අයොා, ආගතො”ති වෙගෙන උට්ඨහි, තස්සා වෙගෙන උට්ඨහන්තියා මට්ඨසාටකො භස්සි. තාපසොපි සිහපඤ්ජරෙන පච්ඡන්තො දෙවියා විසභාගරුපාරම්මණං ඉන්ද්‍රියානි හින්දිත්වා සුභවසෙන ඔලොකෙසි. අට්ඨස්ස අබ්භන්තරෙ කිලෙසො වලි, වාසියා පහට්ඨිරරුක්ඛො විය අහොසි. තාවදෙවස්ස ඤානං අත්තරධාසි, ඡිත්තපක්ඛො කාකො විය අහොසි. සො ධීතකොච ආහාරං ගහෙන්වා අභුඤ්ජිත්වාච කිලෙසකම්පිතො පාසාදා ඔරුය්ග උයානං ගන්ත්වා පණ්ණසාලං පච්ඡිත්වා එලකත්ථරණසයනස්ස හෙට්ඨා ආහාරං යපෙන්වා විසභාගාරම්මණෙන බද්ධො කිලෙසග්ගිනා ධය්හමානො නිරාහාරතාය සුස්සමානො සත්ත දිවසානි එලකත්ථරණෙන නිපජ්ජි.

සත්තමෙ දිවසෙ රාජා පච්චන්තං වූපසමෙන්වා ආගතො නගරං පදක්ඛිණං කත්වා නිවෙසනං අගන්ත්වාච “අයාං පස්සිස්සාමී”ති උයානං ගන්ත්වා පණ්ණසාලං පච්ඡිත්වා තං නිපන්තකං දිස්වා “එකං අචාසුකං ජාතං මඤ්ඤෙ”ති පණ්ණසාලං සොධාපෙන්වා පාදෙ පරිමජ්ජන්තො “කිං, අයා, අචාසුක”න්ති පුච්ඡි. “මහාරාජ අඤ්ඤං මෙ අචාසුකං නත්ථි, කිලෙසවසෙන පනම්හි පට්ඨෙද්ධවිත්තො ජාතො”ති. “කහං පට්ඨෙද්ධං තෙ, අයා, විත්ත”න්ති? “මුදුලක්ඛණාය, මහාරාජා”ති. “සාධු අයා, අහං මුදුලක්ඛණං තුම්භාකං දම්මී”ති තාපසං ආදාය නිවෙසනං පච්ඡිත්වා දෙවිං සබ්බාලඛකාරපටිමණ්ඩිතං කත්වා තාපසස්ස අදාසි. දදමානොයෙව ව මුදුලක්ඛණාය සඤ්ඤමදාසි “තයා අත්තනො බලෙන අයාං රක්ඛිතුං වායම්තබ්බ”න්ති. “සාධු, දෙව, රක්ඛිස්සාමී”ති. තාපසො දෙවිං ගහෙන්වා රාජනිවෙසනා ඔතරි.

අට්ඨ නං මහාද්ධාරතො නික්ඛන්තකාලෙ “අයා, අම්භාකං එකං ගෙහං ලද්ධුං වට්ටති, ගච්ඡ, රාජානං ගෙහං යාචාහී”ති ආහ. තාපසො ගන්ත්වා ගෙහං යාචි. රාජා මනුස්සානං වච්චකුට්ඨිච්චං සාධයමානං එකං ඡඩ්ඞිතගෙහං දාපෙසි. සො දෙවිං ගහෙන්වා තත්ථ අගමාසි, සා පච්ඡිතුං න ඉච්ඡති. “කිංකාරණා න පච්ඡසි”ති? “අසුචිභාවෙනා”ති. ඉදානි “කිං කරොමී”ති. “පටිප්ථගාහි න”න්ති වත්වා රඤ්ඤො සන්තිකං පෙසෙන්වා “ගච්ඡ, කුද්දාලං ආහර, පච්ඡි ආහරා”ති ආහරාපෙන්වා අසුචිඤ්ච සඞ්ඛාරඤ්ච ඡඩ්ඞාපෙන්වා ගාමයං ආහරාපෙන්වා ලිම්පාපෙන්වා පුනපි “ගච්ඡ, මඤ්චං ආහර, පීඨං ආහර, අත්ථරණං ආහර, වාටිං ආහර, සටං ආහරා”ති එකමෙකං ආහරාපෙන්වා පුන උදකාහරණාදීනං අත්ථාය ආණාපෙසි. සො සටං ආදාය උදකං ආහරිත්වා වාටිං පුරෙන්වා න්භානොදකං සප්පෙන්වා සයනං අත්ථරි. අට්ඨ නං සයනෙ එකතො නිසිත්තං දාඨිකාසු ගහෙන්වා “තච සමණභාවං වා බ්‍රාහ්මණභාවං වා න ජානාසි”ති ඔණමෙන්වා අත්තනො අභිමුඛං ආකඞ්ඞි. සො තස්මිං කාලෙ සතිං පටිලහි, එත්තකං පන කාලං අඤ්ඤාණි අහොසි. එවං අඤ්ඤාණකරණා කිලෙසා නාම. “කාමච්ඡන්දනීවරණං, හික්ඛවෙ, අත්ඨකරණං අඤ්ඤාණකරණං”න්තිආදි (සං. නි. 5.221) වෙන්ථ වත්තබ්බං.

සො සතිං පටිලහිත්වා වින්තෙසි “අයං තණ්හා වඩ්ඞමානා මම චතුහි අපායෙහි සිසං උක්ඛිපිතුං න දස්සති, අප්පෙව මයා ඉමං රඤ්ඤො නියායාදෙන්වා හිමවන්තං පච්ඡිතුං වට්ටති”ති. සො තං ආදාය රාජානං උපසඞ්කම්භිත්වා “මහාරාජ, තච දෙවියා මය්හං අත්ථො නත්ථි, කෙවලං මෙ ඉමං නිස්සාය තණ්හා වඩ්ඞිතා”ති වත්වා ඉමං ගාට්ඨාහ –

66. “එකා ඉච්ඡා පුරෙ ආසි, අලද්ධා මුදුලක්ඛණං;
යතො ලද්ධා අළාරක්ඛි, ඉච්ඡා ඉච්ඡං විජායටා”ති.

තනුයං පිණ්ඩත්ථො – මහාරාජ, මය්හං ඉමං තව දෙවිං මුදුලක්ඛණං අලභිත්වා පුරෙ “අහො වතාහං එතං ලභෙය්‍යා”න්ති එකා ඉච්ඡා ආසි, එකාව තණ්හා උප්පජ්ජී. යතො පන මෙ අයං අළාරක්ඛී විසාලනෙත්තා සොහනලොවතා ලද්ධා, අප් මෙ සා පුරිමිකා ඉච්ඡා ගෙහතණ්හං උපකරණතණ්හං උපහොගතණ්හන්ති උපරුපරි අඤ්ඤං නානප්පකාරං ඉච්ඡං චිජායප් ජනෙසි උප්පාදෙසි. සා බො පන මෙ එවං වඩ්ඪමානා ඉච්ඡා අපායතො සීසං උක්ඛිපිතුං න දස්සති, අලං මෙ ඉමාය, ත්වඤ්ඤෙව තව හරියං ගණ්හ, අහං පන හිමවත්තං ගමිස්සාමිති තාවදෙව තවධං ඤානං උප්පාදෙත්වා ආකාසෙ නිසිත්තො ධම්මං දෙසෙත්වා රඤ්ඤො ඔවාදං දත්වා ආකාසෙනෙව හිමවත්තං ගන්ත්වා පුන මනුස්සප්පං නාම නාගමාසි, බ්‍රහ්මචිහාරෙ පන භාවෙත්වා අපරිහීනජ්ඣානො බ්‍රහ්මලොකෙ නිබ්බත්ති.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා සච්චානි පකාසෙසි, සච්චපරියොසානෙ සො හික්ඛු අරහත්තඵලෙ පතිට්ඨති. සත්ථාපි අනුසන්ධිං සට්ඨෙත්වා ජාතකං සමොධානෙසි – “තදා රාජා ආනන්දො අහොසි, මුදුලක්ඛණං උප්පලවණ්ණා, ඉසි පන අහමෙව අහොසි”න්ති.

[67] 7. උච්ඡධගජාතකවණ්ණනා මුදුලක්ඛණජාතකවණ්ණනා ඡට්ඨා.

උච්ඡධගෙ දෙව මෙ පුත්තොති ඉදං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො අඤ්ඤතරං ජානපදිත්ථිං ආරබ්භ කට්ඨෙසි. එකස්මිඤ්ඤි සමයෙ කොසලරට්ඨෙය්‍යෙ තයො ජනා අඤ්ඤතරස්මිං අට්ඨිමුඛෙ කසන්ති. තස්මිං සමයෙ අන්තොඅට්ඨියං වොරා මනුස්සෙ විලුම්පිත්වා පලායිංසු. මනුස්සා තෙ වොරෙ පරියෙසිත්වා අපස්සන්තා තං ධානං ආගමිම “තුම්හෙ අට්ඨියං විලුම්පිත්වා ඉදානි කස්සකා විය හොථා”ති “තෙ වොරා ඉමෙ”ති බන්ධිත්වා ආනෙත්වා කොසලරඤ්ඤො අදංසු. අට්ඨකා ඉත්ථි ආගන්ත්වා “අච්ඡාදනං මෙ දෙප්, අච්ඡාදනං මෙ දෙප්”ති පරිදෙවන්ති පුනප්පුනං රාජනිවෙසනං පරියාති. රාජා තස්සා සද්දං සුත්වා “ගච්ඡප්, දෙප් ඉමස්සා අච්ඡාදන”න්ති ආහ. මනුස්සා සාටකං ගහෙත්වා අදංසු. සා තං දිස්වා “නාහං එතං අච්ඡාදනං යාවාමි, සාමිකච්ඡාදනං යාවාමි”ති ආහ. මනුස්සා ගන්ත්වා රඤ්ඤො ආරොවයිංසු “න කිරෙසා ඉදං අච්ඡාදනං කට්ඨිති, සාමිකච්ඡාදනං කට්ඨිති”ති. අප් නං රාජා පක්කොසාපෙත්වා “ත්වං කිර සාමිකච්ඡාදනං යාවිසි”ති පුච්ඡී. ආම, දෙව, ඉත්ථියා හි සාමිකො අච්ඡාදනං නාම, සාමිකෙ හි අසති සහස්සමුලම්පි සාටකං නිවත්ථා ඉත්ථි තග්ගායෙව නාම. ඉමස්ස පනත්ථස්ස සාධනත්ථං –

“තග්ගා නදි අනුදකා, තග්ගං රට්ඨං අරාජකං;
ඉත්ථිපි විධවා තග්ගා, යස්සාපි දස භාතරො”ති. (ජා. 2.22.1840) –

ඉදං සුත්තං ආහරිතබ්බං.

රාජා තස්සා පසන්තො “ඉමෙ තෙ තයො ජනා තෙ හොන්ති”ති පුච්ඡී. “එකො මෙ, දෙව, සාමිකො, එකො භාතා, එකො පුත්තො”ති. රාජා “අහං තෙ තුට්ඨො, ඉමෙසු තිසු එකං දෙමි, කතරං ඉච්ඡමි”ති පුච්ඡී. සා ආහ “අහං, දෙව, ජීවමානා එකං සාමිකං ලභිස්සාමි, පුත්තමිපි ලභිස්සාමියෙව, මාතාපිතුනං පන මෙ මතත්තා භාතාව දුල්ලභො, භාතරං මෙ දෙහි, දෙවා”ති. රාජා තුස්සිත්වා තයොපි විස්සජ්ජෙසි. එවං තං එකිකං නිස්සාය තෙ තයො ජනා දුක්ඛතො මුත්තා. තං කාරණං හික්ඛුසඨිසෙ පාකට්ඨං ජාතං. අට්ඨකදිවසං හික්ඛු ධම්මසභායං සන්තිපතිතා “ආවුසො, එකං ඉත්ථි නිස්සාය තයො ජනා දුක්ඛතො මුත්තා”ති තස්සා ගුණකථාය නිසිදිංසු. සත්ථා ආගන්ත්වා “කාය තුත්ථ, හික්ඛවෙ, එතරහි කථාය සන්තිසිත්තා”ති පුච්ඡිත්වා “ඉමාය නාමා”ති චුත්තෙ “න, හික්ඛවෙ, එසා ඉත්ථි ඉදානෙව තෙ තයො ජනෙ දුක්ඛා මොවෙති, පුබ්බෙපි මොවෙසියෙවා”ති වත්වා අතීතං ආහරි.

අතීතෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙන්නෙ තයො ජනා අට්ඨිමුඛෙ කසන්තිති සබ්බං පුරිමසදිසමෙව. තදා පන රඤ්ඤො “තිසු ජනෙසු කං ඉච්ඡමි”ති චුත්තෙ සා ආහ – “තයොපි දාතුං න සක්කොප්, දෙවා”ති? “ආම, න සක්කොමි”ති. “සවෙ තයො දාතුං න සක්කොප්, භාතරං මෙ දෙප්”ති. “පුත්තං වා සාමිකං වා ගණ්හ, කිං තෙ භාතරා”ති ච චුත්තා “එතෙ නාම දෙව සුලභා, භාතා පන දුල්ලභො”ති වත්වා ඉමං ගාථමාහ –

67. “උච්ඡධගෙ දෙව මෙ පුත්තො, පටෙ ධාවන්තියා පති;
තඤ්ච දෙසං න පස්සාමි, යතො සොදරියමානෙය”ති.

තත්ථ උච්ඡධගෙ, දෙව, මෙ පුත්තොති දෙව, මය්හං පුත්තො උච්ඡධගෙයෙව. යථා හි අරඤ්ඤං පටිසිත්වා උච්ඡධගෙ කත්වා ධාකං උච්චිනිත්වා තත්ථ පක්ඛිපන්තියා උච්ඡධගෙ ධාකං නාම සුලභං හොති, එවං ඉත්ථියා පුත්තොපි සුලභො උච්ඡධගෙ ධාකසදිසොව. තෙන චුත්තං “උච්ඡධගෙ, දෙව, මෙ පුත්තො”ති. පටෙ ධාවන්තියා පතිති මග්ගං ආරුය්භ එකිකාය ගච්ඡමානායපි හි ඉත්ථියා පති නාම සුලභො, දිට්ඨදිට්ඨොයෙව හොති. තෙන චුත්තං “පටෙ ධාවන්තියා පති”ති. තඤ්ච දෙසං න පස්සාමි, යතො සොදරියමානෙයති යස්මා පන මෙ මාතාපිතරො නත්ථි, තස්මා ඉදානි තං මාතුකුච්ඡිසඨිධාතං අඤ්ඤං දෙසං න පස්සාමි. යතො අහං සමානෙ උදරෙ ජාතත්තා සඋදරියසඨිධාතං භාතරං ආනෙය්‍යං, තස්මා භාතරංයෙව මෙ දෙප්ති.

රාජා “සච්චං එසා වදති”ති තුට්ඨවිත්තො තයොපි ජනෙ බන්ධනාගාරතො ආනෙත්වා අදාසි, සා තයොපි තෙ ගහෙත්වා ගතා.

සත්ථාපි “න, භික්ඛවෙ, ඉදානෙව, පුබ්බෙපෙසා ඉමෙ තයො ජනෙ දුක්ඛතො මොවෙසියෙවා”ති ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා අනුසන්ධිං සට්ඨන්තො ජාතකං සමොධානෙයි – “අතීතෙ වත්තාරොව එතරහි වත්තාරො, රාජා පන අහමෙව අහොසි”න්ති.

[68] 8. සාකෙතජාතකවණ්ණනා උච්ඡිද්ධජාතකවණ්ණනා සත්තමා.

යස්මිං මනො නිව්සතීති ඉදං සත්ථා සාකෙතං නිස්සාය අඤ්ජනවනෙ විහරන්තො එකං බ්‍රාහ්මණං ආරබ්භ කට්ඨෙයි. භගවතො කිර භික්ඛුසඤ්ජනසප්පසා සාකෙතං පිණ්ඩාය පවිසනකාලෙ එකො සාකෙතනගරවාසී මහල්ලකබ්‍රාහ්මණො නගරතො බග්ගි ගවිජන්තො අන්තර්ද්වාරෙ දසබලං දිස්වා පාදෙසු පතීත්වා ගොප්ඵකෙසු ගාල්භං ගහෙන්වා “තාත, නනු නාම පුත්තෙහි ජිණ්ණකාලෙ මාතෘපිතරො පටිජග්ගිතබ්බො, කස්මා එත්තකං කාලං අමිභාකං අත්තානං න දස්සෙසි? මයා තාව දිට්ඨොසි, මාතරං පන පස්සිතුං එහි”ති සත්ථාරං ගහෙන්වා අත්තනො ගෙහං අගමාසි. සත්ථා තත්ථ ගන්ත්වා නිසිදි පඤ්ඤත්තෙ ආසනෙ සද්ධිං භික්ඛුසඤ්ජනෙ. බ්‍රාහ්මණො ආගන්ත්වා සත්ථු පාදෙසු පතීත්වා “තාත, එත්තකං කාලං කහං ගතොසි, නනු නාම මාතෘපිතරො මහල්ලකකාලෙ උපට්ඨාතබ්බො”ති පරිදෙවි. පුත්තධිතරොපි “එථ, භාතරං වන්ද්වා”ති වන්දාපෙසි. උභො තුට්ඨමානසා මහාදානං අදංසු. සත්ථා භත්තකිව්චං නිට්ඨාපෙන්වා තෙසං ද්විත්තමිපි ජනානං ජරාසුත්තං (සු. නි. 810 ආදයො) කට්ඨෙයි. සුත්තපරියොසානෙ උභොපි අනාගාමීඵලෙ පතිට්ඨහිංසු. සත්ථා උට්ඨායාසනා අඤ්ජනවනමෙව අගමාසි.

භික්ඛු ධම්මසභායං සන්තිසිත්තා කථං සමුට්ඨාපෙසුං “ආවුසො, බ්‍රාහ්මණො ‘තථාගතස්ස පිතා සුද්ධොදනො, මාතා මහාමායා’ති ජානාති, ජානන්තොව සද්ධිං බ්‍රාහ්මණො තථාගතං ‘අමිභාකං පුත්තො’ති වදති, සත්ථාපි අධිවාසෙති. කිං නු බො කාරණං”න්ති? සත්ථා තෙසං කථං සුත්වා “භික්ඛවෙ, උභොපි තෙ අත්තනො පුත්තමෙව ‘පුත්තො’ති වදන්ති”ති වත්වා අතීතං ආහරි.

භික්ඛවෙ, අයං බ්‍රාහ්මණො අතීතෙ නිරන්තරං පඤ්ච ජාතිසතානි මය්භං පිතා අහොසි, පඤ්ච ජාතිසතානි චූළපිතා, පඤ්ච ජාතිසතානි මහාපිතා. එසාපි බ්‍රාහ්මණි නිරන්තරමෙව පඤ්ච ජාතිසතානි මාතා අහොසි, පඤ්ච ජාතිසතානි චූළමාතා, පඤ්ච ජාතිසතානි මහාමාතා. එවාහං දියඬිඪජාතිසහස්සං බ්‍රාහ්මණස්ස භත්ථෙ සංවඬිඪො, දියඬිඪජාතිසහස්සං බ්‍රාහ්මණො භත්ථෙ සංවඬිඪොති තිණි ජාතිසහස්සානි කට්ඨන්තො අභිසම්බුද්ධො හුත්වා ඉමං ගාථමාහ –

68. “යස්මිං මනො නිව්සති, විත්තඤ්චාපි පසිදති;
අදිට්ඨපුබ්බකෙ පොසෙ, කාමං තස්මිමිපි විස්සෙසෙ”ති.

තත්ථ යස්මිං මනො නිව්සතීති යස්මිං පුග්ගලෙ දිට්ඨමත්තෙයෙව විත්තං පතිට්ඨාති. විත්තඤ්චාපි පසිදතීති යස්මිං දිට්ඨමත්තෙ විත්තං පසිදති, මුද්දකං හොති. අදිට්ඨපුබ්බකෙ පොසෙති පකතියා තස්මිං අත්තභාවෙ අදිට්ඨපුබ්බෙපි පුග්ගලෙ. කාමං තස්මිමිපි විස්සෙසෙති අනුභූතපුබ්බෙසිනෙහෙනෙව තස්මිමිපි පුග්ගලෙ එකංසෙන විස්සෙසෙ, විස්සාසං ආපජ්ජතියෙවාති අත්ථො.

එවං සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා අනුසන්ධිං සට්ඨන්තො ජාතකං සමොධානෙයි – “තදා බ්‍රාහ්මණො ච බ්‍රාහ්මණි ච එතෙ එව අහෙසුං, පුත්තො පන අහමෙව අහොසි”න්ති.

[69] 9. විසවන්තජාතකවණ්ණනා සාකෙතජාතකවණ්ණනා අට්ඨමා.

ධිරත්ථු තං විසං වත්තන්ති ඉදං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො ධම්මසෙනාපතිං ආරබ්භ කට්ඨෙයි. ථෙරස්ස කිර පිට්ඨබජ්ජකබාදනකාලෙ මනුස්සා සඬ්ඤ්ඤා බහුං පිට්ඨබාදනීයං ගහෙන්වා විහාරං අගමංසු, භික්ඛුසඤ්ජන ගහිතාවසෙසං බහු අතිරිත්තං අහොසි. මනුස්සා “හන්තෙ, අන්තොගාමගතානම්පි ගණ්හවා”ති ආහංසු. තස්මිං බණෙ ථෙරස්ස සද්ධිවිහාරිකො දහරො අන්තොගාමෙ හොති, තස්ස කොට්ඨාසං ගහෙන්වා තස්මිං අනාගවිජන්තෙ “අතිදිවා හොති”ති ථෙරස්ස අදංසු. ථෙරෙන තස්මිං පරිභූත්තෙ දහරො අගමාසි. අථ නං ථෙරො “මයං, ආවුසො, තුය්භං ධ්වනිබාදනීයං පරිභුඤ්ජිමිහා”ති ආහ. සො “මධුරං නාම, හන්තෙ, කස්ස අජ්ජිය”න්ති ආහ. මහාථෙරස්ස සංවෙගො උජ්ජ්ජි. සො ඉතො පට්ඨාය “පිට්ඨබාදනීයං න බාදිස්සාමි”ති අධිට්ඨාසි. තතො පට්ඨාය කිර සාරිපුත්තත්ථෙරෙන පිට්ඨබාදනීයං නාම න බාදිතපුබ්බං. තස්ස පිට්ඨබාදනීයං අබාදනභාවො භික්ඛුසඤ්ජනෙ පාකට්ඨො ජාතො. භික්ඛු තං කථං කට්ඨන්තො ධම්මසභායං නිසිදංසු. අථ සත්ථා ආගන්ත්වා “කාය නුත්ථ, භික්ඛවෙ, එතරහි කථාය සන්තිසිත්තා”ති පුච්ඡිත්වා “ඉමාය නාමා”ති චුත්තෙ “භික්ඛවෙ, සාරිපුත්තො එකචාරං ජහිතකං ජීවිතං පරිච්චජන්තොපි පුන න ගණ්හාතියෙවා”ති වත්වා අතීතං ආහරි.

අතීතෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙන්තෙ බොධිසත්තො විසවෙජ්ජකුලෙ නිබ්බන්තිත්වා වෙජ්ජකම්මෙන ජීවිකං කප්පෙසි. අට්ඨකං ජනපදමනුස්සං සප්පො ඩංසි, තස්ස ඤාතකා පමාදං අකත්වා බිජ්ජං වෙජ්ජං ආනාමංසු. වෙජ්ජො ආහ “කිං තාව ඔසධෙන, පරිභාවෙන්වා විසං හරාමි, දට්ඨසප්පං ආවාහෙන්වා දට්ඨට්ඨානතො තෙනෙව විසං ආකඬිඪාපෙමි”ති. “සප්පං ආවාහෙන්වා විසං ආකඬිඪාපෙමි”ති. සො සප්පං ආවාහෙන්වා “තයා අයං

දටියෝ”ති ආහ. “ආම, මයා”ති. “තයා දටියටියානතො ත්වඤ්ඤෙව මුඛෙන විසං ආකඩ්ඨාහි”ති. “මයා එකවාරං ජහිතකං පුන න ගහිතපුබ්බං, නාහං මයා ජහිතවිසං ආකඩ්ඨිස්සාමි”ති. සො දාරුනි ආහරාපෙත්වා අග්ගිං කත්වා ආහ “සචෙ අත්තනො විසං නාකඩ්ඨසි, ඉමං අග්ගිං පටිසා”ති. සප්පො “අපි අග්ගිං පටිසිස්සාමි, නෙවත්තනා එකවාරං ජහිතවිසං පටිවාහරිස්සාමි”ති වත්වා ඉමං ගාථමාහ –

69. “ධිරත්ථු තං විසං වන්තං, යමහං ජීවිතකාරණා;
වන්තං පටිවාහරිස්සාමි, මතං මෙ ජීවිතා වර”න්ති.

තත්ථ ධිරත්ථුති ගරහත්ථෙ නිපාතො. තං විසන්ති යමහං ජීවිතකාරණා වන්තං විසං පටිවාහරිස්සාමි, තං වන්තං විසං ධිරත්ථු. මතං මෙ ජීවිතා වරන්ති තස්ස විසස්ස අපටිවාහරණකාරණා යං අග්ගිං පටිසිත්වා මරණං, තං මම ජීවිතතො වරන්ති අත්ථො.

එවඤ්ඤා පන වත්වා අග්ගිං පටිසිත්තුං පායාසි. අථ තං චෙජ්ජො නිවාරෙත්වා තං පුරිසං ඔසධෙහි ව මන්තෙහි ව නිබ්බිසං අරොගං කත්වා සප්පස්ස සීලානි දත්වා “ඉතො පටියාය මා කඤ්චි විභෙය්‍යෙසි”ති වත්වා විස්සජ්ජෙසි.

සත්ථාපි “න, භික්ඛවෙ, සාරිපුත්තො එකවාරං ජහිතකං ජීවිතමපි පරිච්ඡන්තො පුන ගණ්හාති”ති ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා අනුසන්ධිං සටෙත්වා ජාතකං සමොධානෙසි “තදා සප්පො සාරිපුත්තො අහොසි, චෙජ්ජො පන අහමෙව අහොසි”න්ති.

[70] 10. කුද්දාලජාතකවණ්ණනා විසවන්තජාතකවණ්ණනා නවමා.

න තං ජිතං සාධු ජිතන්ති ඉදං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො විත්තහත්ථසාරිපුත්තං ආරබ්භ කට්ඨෙසි. සො කිර සාවත්ථියං එකො කුලදාරකො. අට්ඨකදිවසං කසිත්වා ආගච්ඡන්තො විහාරං පටිසිත්වා එකස්ස ථෙරස්ස පත්තනො සිනිද්ධං මධුරං පණිතභොජනං ලභිත්වා විත්තෙසි “මයං රත්තින්දිවං සහත්ථෙත නානාකම්මානි කුරුමානාපි එවරුපං මධුරාහාරං න ලභාම, මයාපි සමණෙන භවිතබ්බ”න්ති. සො පබ්බජිත්වා මාසඩ්ඨමාසච්චයෙන අයොනියො මනසිකරොන්තො කිලෙසවසිකො හුත්වා විබ්භමිත්වා පුන භත්තෙන කිලමන්තො ආගන්ත්වා පබ්බජිත්වා අභිධම්මං උග්ගණ්හි. ඉමිනාව උපායෙන ඡ වාරෙ විබ්භමිත්වා පබ්බජිතො. තතො සත්තමෙ භික්ඛුභාවෙ සත්තප්පකරණිකො හුත්වා බහු භික්ඛු ධම්මං වාචෙත්තො විපස්සනං වඩ්ඪෙත්වා අරහත්තං පාපුණි. අපස්ස සභායකා භික්ඛු “කිං නු බො, ආවුසො විත්තහත්ථ, පුබ්බෙ විය තෙ එතරහි කිලෙසා න වඩ්ඪන්ති”ති පරිභාසං කරිංසු. “ආවුසො, අභබ්බො දානි අහං ඉතො පටියාය ගිහිභාවායා”ති.

එවං තස්මිං අරහත්තං පත්තෙ ධම්මසභායං කථා උදපාදි “ආවුසො, එවරුපස්ස නාම අරහත්තස්ස උපනිස්සයෙ සති ආයස්මා විත්තහත්ථසාරිපුත්තො ඡක්ඛත්තුං උප්පබ්බජිතො, අහො මහාදොසො පුටුප්පනභාවො”ති. සත්ථා ආගන්ත්වා “කාය නුත්ථ, භික්ඛවෙ, එතරහි කථාය සන්තිසින්නා”ති පුටුප්පිත්වා “ඉමාය නාමා”ති වුත්තෙ “භික්ඛවෙ, පුටුප්පනවිත්තං නාම ලහුකං දුන්නිග්ගහං, ආරම්මණවසෙන ගන්ත්වා අල්ලියති, එකවාරං අල්ලීනං න සක්කා හොති බ්ඡපං මොචෙතුං, එවරුපස්ස විත්තස්ස දමටො සාධු. දන්තමෙව හි තං සුඛං ආවහති.

“දුන්නිග්ගහස්ස ලහුතො, යත්ථකාමනිපාතිනො;
විත්තස්ස දමටො සාධු, විත්තං දන්තං සුඛාවහං”. (ධ. ප. 35);

තස්ස පන දුන්නිග්ගහතාය පුබ්බෙ පණ්ඩිතා එකං කුද්දාලකං නිස්සාය තං ජහිතුං අසක්කොන්තා ලොභවසෙන ඡක්ඛත්තුං උප්පබ්බජිත්වා සත්තමෙ පබ්බජිතභාවෙ ඤානං උප්පාදෙත්වා තං ලොභං නිග්ගණ්හිංසු”ති වත්වා අතීතං ආහරි.

අතීතෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙත්තෙ බොධිසත්තො පණ්ණිකකුලෙ නිබ්බත්තිත්වා විඤ්ඤානං පාපුණි, “කුද්දාලපණ්ඩිතො”තිස්ස නාමං අහොසි. සො කුද්දාලකෙන භූමිපරිකම්මං කත්වා ඩාකඤ්ඤෙව අලාබ්‍හකුම්භණ්ඩඵලාලකාදීනි ව චපිත්වා තානි වික්කිණන්තො කපණ්ණිකං කප්පෙසි. තඤ්ඤිස්ස එකං කුද්දාලකං යපෙත්වා අඤ්ඤං ධනං නාම නත්ථි. සො එකදිවසං විත්තෙසි “කිං මෙ සරාවාසෙන, නික්ඛමිත්වා පබ්බජිස්සාමි”ති. අට්ඨකදිවසං කුද්දාලකං පටිච්ඡන්තටියානෙ යපෙත්වා ඉසිපබ්බජ්ජං පබ්බජිත්වා තං කුද්දාලකං අනුස්සරිත්වා ලොභං ඡින්දිතුං අසක්කොන්තො කුණ්ඨකුද්දාලකං නිස්සාය උප්පබ්බජි. එවං දුතියමපි, තතියමපි ඡ වාරෙ තං කුද්දාලකං පටිච්ඡන්තටියානෙ නික්ඛිපිත්වා පබ්බජිතො වෙච උප්පබ්බජිතො ව.

සත්තමෙ පන වාරෙ විත්තෙසි “අහං ඉමං කුණ්ඨකුද්දාලකං නිස්සාය පුනප්පුනං උප්පබ්බජිතො, ඉදානි නං මහානදියං පක්ඛිපිත්වා පබ්බජිස්සාමි”ති නදීතිරං ගන්ත්වා “සචස්ස පතිතටියානං පස්සිස්සාමි, පුනාගන්ත්වා උද්ධරිතුකාමතා භවෙය්‍යා”ති තං කුද්දාලකං දණ්ඨෙ ගහෙත්වා නාගඛලො ථාමසම්පත්තො සිසස්ස උපරිභාගෙ නික්ඛත්තුං ආචිස්සිත්වා අක්ඛිනි නිමිමිලෙත්වා නදිමජ්ඣෙ බිපිත්වා “ජිතං මෙ ජිතං මෙ”ති තික්ඛත්තුං සිහනාදං නදි. තස්මිං බණ්ණෙ බාරාණසිරාජා පටිච්ඡන්තං වූපසමෙත්වා ආගතො නදියා සිසං න්භායිත්වා සබ්බාලඤ්ඤාකාරපටිමණ්ඩිතො

හත්ථික්ඛන්ධෙන ගව්ඡමානො තං බොධිසත්තස්ස සද්දං සුත්වා “අයං පුරිසො ‘ජිතං මෙ ජිතං මෙ’ති වදති, කො නු බො එතෙන ජිතො, පක්කොසථ න”න්ති පක්කොසාපෙනවා “හො පුරිස, අහං තාව විජිතසඬ්ඨගාමො ඉදානි ජයං ගහෙත්වා ආගව්ඡාමි, තයා පන කො ජිතො”ති පුච්ඡි. බොධිසත්තො “මහාරාජ, තයා සඬ්ඨගාමසත්මපි සඬ්ඨගාමසහස්සමපි සඬ්ඨගාමසතසහස්සමපි ජිතන්තෙන දුප්ථිතමෙව කිලෙසානං අජිතත්තා. අහං පන මම අබ්භන්තරෙ ලොහං නිග්ගණ්හන්තො කිලෙසෙ ජිති”න්ති කට්ඨන්තොයෙව මහානදිං ඔලොකෙත්වා ආපොකසිණාරම්මණං ඤානං නිබ්බන්තෙත්වා සම්පත්තානුභාවො ආකාසෙ නිසිදිත්වා රඤ්ඤො ධම්මං දෙසෙන්නො ඉමං ගාථමාහ –

70. “න තං ජිතං සාධු ජිතං, යං ජිතං අවජියති;
තං බො ජිතං සාධු ජිතං, යං ජිතං නාවජියති”ති.

තත්ථ න තං ජිතං සාධු ජිතං, යං ජිතං අවජියතීති යං පච්චාමිත්තෙ පරාජිතිත්වා රට්ඨං ජිතං පටිලද්ධං පුනපි තෙහි පච්චාමිත්තෙහි අවජියති, තං ජිතං සාධු ජිතං නාම න හොති. කස්මා? පුන අවජියනතො. අපරො නයො – ජිතං චූච්චති ජයො. යො පච්චාමිත්තෙහි සද්ධිං යුජ්ඣන්තො අධිගතො ජයො පුන තෙසු ජිතන්තෙසු, පරාජයො හොති, සො න සාධු න සොහනො. කස්මා? යස්මා පුන පරාජයොව හොති. තං බො ජිතං සාධු ජිතං, යං ජිතං නාවජියතීති යං බො පන පච්චාමිත්තෙ නිම්මට්ඨත්වා ජිතං පුන තෙහි නාවජියති, යො වා එකචාරං ලද්ධො ජයො න පුන පරාජයො හොති, තං ජිතං සාධු ජිතං සොහනං, සො ජයො සාධු සොහනො නාම හොති. කස්මා? පුන නාවජියනතො. තස්මා, ත්වං මහාරාජ, සතක්ඛන්තුමපි සහස්සක්ඛන්තුමපි සතසහස්සක්ඛන්තුමපි සඬ්ඨගාමසිසං ජිතිත්වාපි සඬ්ඨගාමයොධො නාම න හොසි. කිංකාරණා? අත්තනො කිලෙසානං අජිතත්තා. යො පන එකචාරම්පි අත්තනො අබ්භන්තරෙ කිලෙසෙ ජිතාති, අයං උත්තමො සඬ්ඨගාමසිසයොධොති ආකාසෙ නිසින්නකොව බුද්ධලියා රඤ්ඤො ධම්මං දෙසෙසි. උත්තමසඬ්ඨගාමයොධොතො පනෙත්ථ –

“යො සහස්සං සහස්සෙන, සඬ්ඨගාමෙ මානුසෙ ජිතෙ;
එකඤ්ච ජෙයාමත්තානං, ස වෙ සඬ්ඨගාමජුත්තමො”ති. (ධ. ප. 103) –

ඉදං සුත්තං සාධකං.

රඤ්ඤො පන ධම්මං සුණන්තස්සෙව තද්ධිගජ්ජහනාවසෙන කිලෙසා පහිනා, පබ්බජ්ජාය විත්තං නම්. රාජලස්සපි තට්ථ කිලෙසා පහිසිංසු. රාජා “ඉදානි තුම්හෙ කහං ගම්ස්සථා”ති බොධිසත්තං පුච්ඡි. “භිමචන්තං පවිසිත්වා ඉසිපබ්බජ්ජං පබ්බජ්ජසාමි, මහාරාජා”ති. “තෙන හි අහම්පි පබ්බජ්ජසාමි”ති බොධිසත්තෙනෙව සද්ධිං නික්ඛම්, බලකායො බ්‍රාහ්මණගහපතිකා සබ්බා සෙනියොති සබ්බොපි තස්මිං යානෙ සන්නිපතීතො මහාජනකායො රඤ්ඤො සද්ධිංයෙව නික්ඛම්. බාරාණසිවාසිනොපි “අම්මාකං කිර රාජා කුද්දාලපණ්ඩිතස්ස ධම්මදෙසනං සුත්වා පබ්බජ්ජාහිමුබො හුත්වා සද්ධිං බලකායෙන නික්ඛන්තො, මයං ඉධ කිං කරිස්සාමා”ති ද්වාදසයොජනිකාය බාරාණසියා සකලනගරවාසිනො නික්ඛම්සු. ද්වාදසයොජනිකා පරිසා අහොසි. තං ආදාය බොධිසත්තො භිමචන්තං පාවිසි.

තස්මිං බණෙ සක්කස්ස දෙවරඤ්ඤො නිසින්නාසනං උණ්ණාකාරං දස්සෙසි. සො ආවජ්ජමානො “කුද්දාලපණ්ඩිතො මහාහිනික්ඛමනං නික්ඛන්තො”ති දිස්වා “මහාසමාගමො හවිස්සති, වසනට්ඨානං ලද්ධං වට්ඨති”ති විස්සකම්මං ආමන්තෙත්වා “තාත, කුද්දාලපණ්ඩිතො මහාහිනික්ඛමනං නික්ඛන්තො, වසනට්ඨානං ලද්ධං වට්ඨති, ත්වං භිමචන්තජ්ජදෙසං ගන්ත්වා සමෙ භුම්භාගෙ දීඝතො තිංසයොජනං විත්ථාරතො පන්තරසයොජනං අස්සමපදං මාපෙහි”ති ආහ. සො “සාධු, දෙවා”ති පටිස්සුණිත්වා ගන්ත්වා තථා අකාසි. අයමෙත්ථ සඬ්ඨගෙ, විත්ථාරො පන හත්ථිපාලජාතකෙ ආචි හවිස්සති. ඉදඤ්ච හි තඤ්ච එකපරිච්ඡෙදමෙව. විස්සකම්මොපි අස්සමපදෙ පණ්ණසාලං මාපෙත්වා දුස්සද්දෙ මිගෙ ව සකුණෙ ව අමනුස්සෙ ව පටික්කමාපෙත්වා තෙන තෙන දිසාභාගෙන එකපදිකමග්ගං මාපෙත්වා අත්තනො වසනට්ඨානමෙව අගමාසි. කුද්දාලපණ්ඩිතොපි තං පරිසං ආදාය භිමචන්තං පවිසිත්වා සක්කදත්තියං අස්සමපදං ගන්ත්වා විස්සකම්මෙන මාපිතං පබ්බජිතපරික්ඛාරං ගහෙත්වා පඨමං අත්තනා පබ්බජිත්වා පච්ඡා පරිසං පබ්බාපෙත්වා අස්සමපදං භාපෙත්වා අදාසි. සත්ත රාජානො සත්ත රජ්ජානි ඡඩ්ඛයිංසු. තිංසයොජනං අස්සමපදං පුරි. කුද්දාලපණ්ඩිතො සෙසකසිණෙසුපි පරිකම්මං කත්වා බ්‍රහ්මචිහාරෙ භාවෙත්වා පරිසාය කම්මට්ඨානං ආචික්ඛි. සබ්බෙ සමාපත්තිලාභිනො හුත්වා බ්‍රහ්මචිහාරෙ භාවෙත්වා බ්‍රහ්මලොකපරායණා අහෙසුං. යෙ පන තෙසං පාරිවරියං අකංසු, තෙ දෙවලොකපරායණා අහෙසුං.

සත්ථා “එවං, භික්ඛවෙ, විත්තං නාමෙතං කිලෙසවසෙන අල්ලීනං දුම්මොවයං හොති, උජ්ජන්තා ලොහධම්මා දුප්පජ්ජා, එවරුපෙපි පණ්ඩිතෙ අඤ්ඤාණෙ කරොන්ති”ති ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා සච්චානි පකාසෙසි, සච්චපරියොසානෙ කෙචි සොතාපන්නා අහෙසුං, කෙචි සකදාගාමීනො, කෙචි අනාගාමීනො, කෙචි අරහත්තං පාපුණිංසු. සත්ථාපි අනුසන්ධිං සට්ඨත්වා ජාතකං සමොධානෙසි – “තදා රාජා ආනන්දො අහොසි, පරිසා බුද්ධපරිසා, කුද්දාලපණ්ඩිතො පන අහමෙව අහොසි”න්ති.

කුද්දාලජාතකවණ්ණනා දසමා.

ඉත්ථිවග්ගො සත්තමො.

අසාතමන්තණ්ඩභූතං , තක්කපණ්ඩි දුරාජානං;
අනභිරති මුදුලක්ඛණං, උච්ඡඨගම්පි ව සාකෙතං;
විසවන්තං කුද්දාලකන්ති.

[71] 1. වරුණජාතකවණ්ණනා 8. වරුණවග්ගො

යො පුබ්බෙ කරණියානීති ඉදං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො කුටුම්භිකපුත්තතිස්සත්ථෙරො ආරබ්භ කට්ඨෙසි. එකස්මිං කිර දිවසෙ සාවත්ථිවාසිනො අඤ්ඤමඤ්ඤසභායකා තිංසමන්තා කුලපුත්තා ගන්ධපුප්ඵවත්ථාදිති ගහෙන්වා “සත්ථු ධම්මදෙසනං සුණ්ඤ්ඤාමා”ති මහාජනපරිවුතා ජෙනවනං ගන්ත්වා නාගමාළකසාලමාළකාදියු පොකං නිසීදිත්වා සායන්භසමයෙ සත්ථරි සුරභිගන්ධවාසිනාය ගන්ධකුටිනො නික්ඛමිත්වා ධම්මසභං ගන්ත්වා අලඬිකතබුද්ධාසනෙ නිසින්තෙ සපරිවාරා ධම්මසභං ගන්ත්වා සත්ථාරං ගන්ධපුප්ඵෙහි පූජෙන්වා චක්කඬිකිතතලෙසු ඵුල්ලපදුමසස්සිරිකෙසු පාදෙසු වන්දිත්වා එකමන්තං නිසින්තා ධම්මං සුණංසු.

අථ නෙසං එතදහොසි “යථා යථා බො මයං භගවතා ධම්මං දෙසිතං ආජානාම, පබ්බජෙය්‍යාමා”ති. තෙ තථාගතස්ස ධම්මසභාතො නික්ඛන්තකාලෙ තථාගතං උපසඬ්ඛමිත්වා වන්දිත්වා පබ්බජ්ජං යාචිංසු, සත්ථා නෙසං පබ්බජ්ජං අදාසි. තෙ ආවරියුපජ්ඣායෙ ආරාධෙන්වා උපසම්පදං ලභිත්වා පඤ්ච වස්සානි ආවරියුපජ්ඣායානං සන්තිකෙ වසිත්වා ද්වෙ මාතිකා පගුණං කත්වා කප්පියාකප්පියං ඤත්වා තිස්සො අනුමොදනා උග්ගණ්හිත්වා විවරානි සිබ්බෙන්වා රජිත්වා “සමණධම්මං කරිස්සාමා”ති ආවරියුපජ්ඣායෙ ආපුච්ඡිත්වා සත්ථාරං උපසඬ්ඛමිත්වා වන්දිත්වා එකමන්තං නිසීදිත්වා “මයං, භන්තෙ, භවෙසු උක්කණ්ඨිතා ජාතිජරාඛ්‍යාධිමරණභයභීතා, තෙසං නො සංසාරපරිමොචනත්ථාය කම්මට්ඨානං කට්ඨං”ති යාචිංසු. සත්ථා නෙසං අට්ඨතිංසාය කම්මට්ඨානෙසු සප්පායං විචිතිත්වා කම්මට්ඨානං කට්ඨෙසි. තෙ සත්ථු සන්තිකෙ කම්මට්ඨානං ගහෙන්වා සත්ථාරං වන්දිත්වා පදක්ඛිණං කත්වා පරිවෙණං ගන්ත්වා ආවරියුපජ්ඣායෙ ඔලොකෙන්වා පත්තවිවරමාදාය “සමණධම්මං කරිස්සාමා”ති නික්ඛමිංසු.

අථ නෙසං අබ්භන්තරෙ එකො භික්ඛු නාමෙන කුටුම්භිකපුත්තතිස්සත්ථෙරො නාම කුසිනො භීනවිරියො රසගිද්ධො. සො එවං වින්තෙසි “අහං නෙව අරඤ්ඤෙ වසිතුං, න පධානං පදභිතුං, න භික්ඛාවරියාය යාපෙතුං සක්ඛිස්සාමි, කො මෙ ගමනෙන අත්ථො, නිවත්තිස්සාමි”ති සො වීරියං ඔස්සජිත්වා තෙ භික්ඛු අනුගන්ත්වා නිවත්ති. තෙපි බො භික්ඛු කොසලෙසු වාරිකං වරමානා අඤ්ඤතරං පච්චන්තගාමං ගන්ත්වා තං උපනිස්සාය එකස්මිං අරඤ්ඤායතනෙ වස්සං උපගන්ත්වා අත්තොතෙමාසං අප්පමන්තා සටෙන්තා වායමන්තා විපස්සනාගබ්භං ගාභාපෙන්වා පථවිං උන්නාදයමානා අරභන්තං පත්වා වුත්ථවස්සා පවාරෙන්වා “පටිලද්ධගුණං සත්ථු ආරොචෙස්සාමා”ති තතො නික්ඛමිත්වා අනුපුබ්බෙන ජෙනවනං පත්වා පත්තවිවරං පටිසාමෙන්වා ආවරියුපජ්ඣායෙ දිස්වා තථාගතං දට්ඨුකාමා සත්ථු සන්තිකං ගන්ත්වා වන්දිත්වා නිසීදිංසු. සත්ථා තෙහි සද්ධිං මධුරපටිසන්ථාරං අකාසි. තෙ කතපටිසන්ථාරා අත්තනා පටිලද්ධගුණං තථාගතස්ස ආරොචෙසුං, සත්ථා තෙ භික්ඛු පසංසි. කුටුම්භිකපුත්තතිස්සත්ථෙරො සත්ථාරං තෙසං ගුණකථං කට්ඨෙන්තං දිස්වා සයම්පි සමණධම්මං කාතුකාමො ජාතො. තෙපි බො භික්ඛු “මයං, භන්තෙ, තමෙව අරඤ්ඤවාසං ගන්ත්වා වසිස්සාමා”ති සත්ථාරං ආපුච්ඡිංසු. සත්ථා “සාධු”ති අනුජානි. තෙ සත්ථාරං වන්දිත්වා පරිවෙණං අගමංසු.

අථ සො කුටුම්භිකපුත්තතිස්සත්ථෙරො රත්තිභාගසමනන්තරෙ අවිචාරද්ධවීරියො හුත්වා අතිවෙගෙන සමණධම්මං කරොන්තො මජ්ඣිමයාමසමනන්තරෙ ආලම්බනඵලකං නිස්සාය ධීතකොච නිද්දායන්තො පරිවත්තිත්වා පති, ඌරුට්ඨිකං භිජ්ජි, වෙදනා මහන්තා ජාතා. තෙසං භික්ඛුනං තං පටිජග්ගන්තානං ගමනං න සම්පජ්ජි. අථ නෙ උපට්ඨානවෙලායං ආගතෙ සත්ථා පුච්ඡි “නනු තුම්භෙ, භික්ඛවෙ, ‘ස්වෙ ගම්ඤ්ඤාමා’ති භියො ආපුච්ඡිත්ථා”ති? “ආම, භන්තෙ, අපිව බො පන අම්භාකං සභායකො කුටුම්භිකපුත්තතිස්සත්ථෙරො අකාලෙ අතිවෙගෙන සමණධම්මං කරොන්තො නිද්දාභිභූතො පරිවත්තිත්වා පතිතො, ඌරුට්ඨිස්ස භින්තං, තං නිස්සාය අම්භාකං ගමනං න සම්පජ්ජි”ති. සත්ථා “න, භික්ඛවෙ, ඉදානෙවෙස අත්තනො භීනවීරියභාවෙන අකාලෙ අතිවෙගෙන වීරියං කරොන්තො තුම්භාකං ගමනන්තරායං කරොති, පුබ්බෙපෙස තුම්භාකං ගමනන්තරායං අකාසියෙවා”ති වත්වා තෙහි යාවිතො අතිතං ආහරි.

අතීතෙ ගන්ධාරරට්ඨෙ තක්කසිලායං බොධිසත්තො දිසාපාමොක්ඛො ආවරියො හුත්වා පඤ්ච මාණවකසනානි සිප්පං උග්ගණ්භාපෙසි. අථස්ස තෙ මාණවා එකදිවසං දාරුං ආහරණත්ථාය අරඤ්ඤං ගන්ත්වා දාරුනි උද්ධරිංසු. තෙසං අත්තරෙ එකො කුසිතමාණවො මහන්තං වරුණරුක්ඛං දිස්වා “සුක්ඛරුක්ඛො එසො”ති සඤ්ඤාය “මුහුත්තං තාව නිපජ්ජිත්වා පච්ඡා රුක්ඛං අභිරුහිත්වා දාරුනි පාතෙන්වා ආදාය ගම්ඤ්ඤාමි”ති උත්තරිසාටකං පත්ථරිත්වා නිපජ්ජිත්වා කාකච්ඡමානො නිද්දං ඔක්කමි. ඉතරෙ මාණවකා දාරුකලාපෙ බන්ධිත්වා ආදාය ගච්ඡන්තා තං පාදෙන පිට්ඨියං පහරිත්වා පබොධෙන්වා අගමංසු. කුසිතමාණවො උට්ඨාය අක්ඛිති පුඤ්ඡිත්වා පුඤ්ඡිත්වා අවිගතනිද්දොච වරුණරුක්ඛං අභිරුහිත්වා සාබං ගහෙන්වා අත්තනො අභිමුඛං ආකඬ්ඨිත්වා භඤ්ජන්තො භිජ්ජිත්වා උට්ඨිතකොටියා අත්තනො අක්ඛිං භින්දාපෙන්වා එකෙන හත්ථෙත තං පිටියා එකෙන හත්ථෙත අල්ලදාරුනි භඤ්ජිත්වා රුක්ඛතො ඔරුය්භ දාරුකලාපං බන්ධිත්වා උක්ඛිපිත්වා වෙගෙන ගන්ත්වා තෙහි පාතිතානං දාරුනං උපරි පාතෙසි.

තං දිවසඤ්ච ජනපදගාමකෙ එකං කුලං “ස්වෙ බ්‍රාහ්මණවාචනකං කරිස්සාමා”ති ආවරියං නිමන්තෙසි. ආවරියො මාණවකෙ ආහ “තාතා, ස්වෙ එකං ගාමකං ගන්තබ්බං, තුම්හෙ පන නිරාහාරා න සක්ඛිස්සප් ගන්තුං, පාතොව යාගුං පවාපෙත්වා තත්ථ ගන්ත්වා අත්තනා ලද්ධකොට්ඨාසඤ්ච අම්මාකං පත්තකොට්ඨාසඤ්ච සබ්බමාදාය ආගච්ඡා”ති. තෙ පාතොව යාගුපවනත්ථාය දාසිං උට්ඨාපෙත්වා “බිජ්ජං නො යාගුං පවාහී”ති ආහංසු. සා දාරුනි ගණ්හන්ති උපරි ධීනානි අල්ලවරුණදාරුනි ගහෙත්වා පුනස්පුනං මුඛවාතං දදමානාපි අග්ගිං උජ්ජාලෙතුං අසක්කොන්ති සුරියං උට්ඨාපෙසි. මාණවකා “අභිදිවා ජාතො, ඉදානි න සක්කා ගන්තු”න්ති ආවරියස්ස සන්තිකං අගමිංසු. ආවරියො “කිං, තාතා, න ගතත්ථා”ති? “ආම, ආවරිය න ගතම්මා”ති. “කිංකාරණා”ති? “අසුකො නාම කුසිතමාණවො අම්මෙහි සද්ධිං දාරුනමත්ථාය අරඤ්ඤං ගන්ත්වා වරුණරුක්ඛමුලෙ නිද්දායිත්වා පච්ඡා වෙගෙන රුක්ඛං ආරුය්හ අක්ඛිං හින්දාපෙත්වා අල්ලවරුණදාරුනි ආහරිත්වා අම්මෙහි ආනිතදාරුනං උපරි පක්ඛිපි. යාගුපාවිකා තානි සුක්ඛදාරුසඤ්ඤාය ගහෙත්වා යාව සුරියුග්ගමනා උජ්ජාලෙතුං නාසක්ඛි. ඉම්නා නො කාරණෙන ගමනන්තරායො ජාතො”ති. ආවරියො මාණවෙන කතකම්මං සුත්වා “අන්ධබාලානං කම්මං නිස්සාය එවරුපා පරිහානි හොති”ති වත්වා ඉමං ගාමං සමුට්ඨාපෙසි –

71. “යො පුබ්බෙ කරණියානි, පච්ඡා සො කාතුමිච්ඡති;
වරුණකට්ඨහඤ්ජොව, ස පච්ඡා මනුතප්පති”ති.

තත්ථ ස පච්ඡා මනුතප්පතීති යො කොචි පුග්ගලො “ඉදං පුබ්බෙ කත්තබ්බං, ඉදං පච්ඡා”ති අවිමංසිත්වා පුබ්බෙ කරණියානි පඨමමෙව කත්තබ්බකම්මානි පච්ඡා කරොති, අයං වරුණකට්ඨහඤ්ජො අම්මාකං මාණවකො විය සො බාලපුග්ගලො පච්ඡා අනුතප්පති සොචති පරිදෙවතීති අත්ථො.

එවං බොධිසත්තො අන්තෙවාසිකානං ඉමං කාරණං කථෙත්වා දානාදීනි පුඤ්ඤානි කරිත්වා ජීවිතපරියොසානෙ යථාකම්මං ගතො.

සත්ථා “න, හික්ඛවෙ, ඉදානෙවෙස තුම්මාකං අන්තරායං කරොති, පුබ්බෙපි අකාසියෙවා”ති ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා අනුසන්ධිං සටෙත්වා ජාතකං සමොධානෙසි “තදා අක්ඛිහෙදං පත්තො මාණවො උග්‍රරුහෙදං පත්තහික්ඛු අහොසි, සෙසමාණවා බුද්ධපරියා, ආවරියබ්‍රාහ්මණො පන අහමෙව අහොසි”න්ති.

[72] 2. සීලවනාගරාජජාතකවණ්ණනා වරුණජාතකවණ්ණනා පඨමා.

අකතඤ්ඤස්ස පොසස්සාති ඉදං සත්ථා වෙළවනෙ විහරන්තො දෙවදත්තං ආරබ්භ කථෙසි. ධම්මසභායඤ්චි හික්ඛු “ආවුසො, දෙවදත්තො අකතඤ්ඤ තථාගතස්ස ගුණෙ න ජානාති”ති කථෙත්තා නිසිදිංසු. සත්ථා ආගන්ත්වා “කාය නුත්ථ, හික්ඛවෙ, එතරහි කථාය සන්තිසිත්තා”ති පුච්ඡිත්වා “ඉමාය නාමා”ති චුත්තෙ “න, හික්ඛවෙ, ඉදානෙව දෙවදත්තො අකතඤ්ඤ, පුබ්බෙපි අකතඤ්ඤයෙව, න කදාචි මය්හං ගුණං ජානාති”ති වත්වා තෙහි යාවිතො අනිතං ආහරි.

අතීතෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙත්තෙ බොධිසත්තො හිමවන්තප්පදෙසෙ හත්ථියොනියං නිබ්බන්ති. සො මාතුකුච්ඡිතො නික්ඛන්තො සබ්බසෙනො අහොසි රජතපුඤ්ජස්සන්තිහො, අක්ඛිනි පනස්ස මණිගුලසදිසානි, පඤ්ඤායමානානි පඤ්ච පසාදානි අහෙසුං, මුඛං රත්තකම්බලසදිසං, සොණ්ඩා රත්තසුචණ්ණබිත්ථුපටිමණ්ඩිතං රජතදාමං විය, වත්තාරො පාදා කතලාබාරසපරිකම්මා විය. එවමස්ස දසහි පාරමිහි අලඬිකතො රුපසොහග්ගප්පත්තො අත්තභාවො අහොසි. අථ නං විඤ්ඤානං පත්තං සකලහිමවන්තෙ වාරණා සන්තිපතිත්වා උපට්ඨහන්තා විචරිංසු. එවං සො අසීතිසහස්සවාරණපරිවාරො හිමවන්තප්පදෙසෙ වසමානො අපරභාගෙ ගණෙ දොසං දිස්වා ගණම්මා කායවිචෙකාය එකකොච අරඤ්ඤෙ වාසං කප්පෙසි. සීලවන්තතාය ව පනස්ස “සීලවනාගරාජා” ත්වෙව නාමං අහොසි.

අපේකො බාරාණසිවාසිකො වනවරකො හිමවන්තං පච්ඡිත්වා අත්තනො ආජීවහණ්ඩකං ගවෙසමානො දිසා වචත්ථාපෙතුං අසක්කොන්තො මග්ගමුල්ලො හුත්වා මරණභයහිතො බාහා පග්ගය්හ පරිදෙවමානො විවරති. බොධිසත්තො තස්ස තං බලවපරිදෙවිතං සුත්වා “ඉමං පුරිසං දුක්ඛා මොවෙස්සාමී”ති කාරුඤ්ඤෙන වොදිතො තස්ස සන්තිකං අගමාසි. සො තං දිස්වාච හිතො පලායි. බොධිසත්තො තං පලායන්තං දිස්වා තත්ථෙව අට්ඨාසි. සො පුරිසො බොධිසත්තං ධීතං දිස්වා අට්ඨාසි. බොධිසත්තො පුන අගමාසි, සො පුන පලායිත්වා තස්ස ධීතකාලෙ යත්වා චිත්තෙසි “අයං වාරණො මම පලායනකාලෙ තිට්ඨති, ධීතකාලෙ ආගච්ඡති, නායං මය්හං අනත්ථකාමො, ඉමම්මා පන මං දුක්ඛා මාවෙතුකාමො භවිස්සති”ති සුරො හුත්වා අට්ඨාසි. බොධිසත්තො තං උපසඬකම්ත්වා “කස්මා හො ත්වං පුරිස, පරිදෙවමානො විවරසී”ති පුච්ඡි. “සාමී, දිසා වචත්ථාපෙතුං අසක්කොන්තො මග්ගමුල්ලො හුත්වා මරණභයෙනා”ති. අථ නං බොධිසත්තො අත්තනො වසනට්ඨානං නෙත්වා කතිපාහං ඵලාඵලෙහි සන්තප්පෙත්වා “හො, පුරිස, මා භායි, අහං තං මනුස්සපථං නෙස්සාමී”ති අත්තනො පිටියෙ නිසිදාපෙත්වා මනුස්සපථං පායාසි.

අථ බො සො මිත්තදුබ්භි පුරිසො “සවෙ කොචි පුච්ඡිස්සති, ආචික්ඛිතබ්බං භවිස්සති”ති බොධිසත්තස්ස පිටියෙ නිසිත්තොයෙව රුක්ඛනිමිත්තං පබ්බතනිමිත්තං උපධාරෙත්තොව ගච්ඡති. අථ නං බොධිසත්තො අරඤ්ඤා නිහරිත්වා

බාරාණසිගාමිමහාමග්ගෙ යටපත්වා “හො පුරිස, ඉමිනා මග්ගෙන ගවිජ, මය්හං පන වසනට්ඨානං පුච්ඡිතොපි අපුච්ඡිතොපි මා කස්සවි ආචික්ඛි” ති තං උයොයාපෙත්වා අත්තනො වසනට්ඨානංයෙව අගමාසි. අප් සො පුරිසො බාරාණසිං ගන්ත්වා අනුච්චරත්තො දන්තකාරවිටී පත්වා දන්තකාරෙ දන්තචිකතියො කුරුමානෙ දිස්වා “කිං පන හො, ජීවදන්තම්පි ලභිත්වා ගණ්භෙය්‍යාපා” ති? “හො, කිං වදෙසි, ජීවදන්තො නාම මහහත්ථීදන්තනො මහග්ගතරො” ති. “තෙන හි අහං වො ජීවදන්තං ආහරිස්සාමි” ති පාටෙය්‍යං ගහෙත්වා බරකකචං ආදාය බොධිසත්තස්ස වසනට්ඨානං අගමාසි.

බොධිසත්තො තං දිස්වා “කිමත්ථං ආගතොසි” ති පුච්ඡි. “අහං, සාමි, දුග්ගතො කපණො ජීවිතුං අසක්කොන්තො තුම්භෙ දන්තබණ්ඩං යාවිත්වා සවෙ දස්සප්, තං ආදාය ගන්ත්වා වික්කිණිත්වා තෙන මූලෙන ජීවිස්සාමි” ති ආගතොති. “හොතු හො, දන්තං තෙ දස්සාමි, සවෙ දන්තකප්පනත්ථාය කකචං අත්ථි” ති. “කකචං ගහෙත්වා ආගතොම්හි සාමි” ති. “තෙන හි දන්තෙ කකචෙන කන්තිත්වා ආදාය ගවිජා” ති බොධිසත්තො පාදෙ සම්ඤ්ජිත්වා ගොතිසින්නකං නිසීදි. සො ද්වෙපි අග්ගදන්තෙ ඡිත්ති. බොධිසත්තො තෙ දන්තෙ සොණ්ඩාය ගහෙත්වා “හො පුරිස, නාහං ‘එතෙ දන්තා මය්හං අප්පියා අමනාපා’ ති දම්මි, ඉමෙහි පන මෙ දන්තෙහි සතගුණෙන සහස්සගුණෙන සතසහස්සගුණෙන සබ්බධම්මපටිවෙධනසමත්ථා සබ්බඤ්ඤානඤ්ඤාණදන්තාව පියතරා, තස්ස මෙ ඉදං දන්තදානං සබ්බඤ්ඤානඤ්ඤාණපටිච්ඡිකානත්ථාය හොතු” ති සබ්බඤ්ඤානඤ්ඤාණස්ස ආරාධනං කත්වා දන්තයුගලං අදාසි.

සො තං ආදාය ගන්ත්වා වික්කිණිත්වා තස්මිං මූලෙ ඛිණෙ පුන බොධිසත්තස්ස සන්නිකං ගන්ත්වා “සාමි, තුම්භාකං දන්තෙ වික්කිණිත්වා ලද්ධමූලං මය්හං ඉණසොධනමත්තමෙව ජාතං, අවසෙසදන්තෙ දෙථා” ති ආහ. බොධිසත්තො “සාධු” ති පටිස්සුණිත්වා පුරිමනයෙනෙව කප්පාපෙත්වා අවසෙසදන්තෙ අදාසි. සො තෙපි වික්කිණිත්වා පුන ආගන්ත්වා “සාමි, ජීවිතුං න සක්කොම්, මූලදායා මෙ දෙථා” ති ආහ. බොධිසත්තො “සාධු” ති පටිස්සුණිත්වා පුරිමනයෙනෙව නිසීදි. සො පාපපුරිසො මහාසත්තස්ස රජතදාමසදිසං සොණ්ඩං මද්දමානො කෙලාසකුටසදිසං කුම්භං අභිරුහිත්වා උහො දන්තකොටියො පණ්ඨියා පහරන්තො මංසං වියුහිත්වා කුම්භං ආරුය්හ බරකකචෙන මූලදායා කප්පෙත්වා පක්කාමි. බොධිසත්තස්ස දස්සනුපචාරං විජහන්තෙයෙව පන තස්මිං පාපපුරිසෙ චතුනභුතාධිකද්වියොජනසතසහස්සබ්බලා සනපථවී සිනෙරුයුගන්ධරාදයො මහාහාරෙ දුග්ගන්ධජෙගුච්ඡානි ගුප්තමුත්තාදීනි ව ධාරෙතුං සමත්ථාපි තස්ස අගුණරාසිං ධාරෙතුං අසක්කොන්ති විය හිජ්ජිත්වා විවරං අදාසි. තාවදෙව අවිච්චිමහානිරයතො අග්ගිජාලා නික්ඛමිත්වා තං මිත්තදුබ්භිපුරිසං කුලසන්නකෙන කම්බලෙන පාරුපන්ති විය පරික්ඛිජිත්වා ගණ්ඨි.

එවං තස්ස පාපපුරිගලස්ස පථවිං පට්ටියකාලෙ තස්මිං වනයණ්ඩෙ අධිවත්ථා රුක්ඛදෙවතා “අකතඤ්ඤා මිත්තදුබ්භි පුග්ගලො චක්කචත්තිරජ්ජං දත්වාපි නොසෙතුං න සක්කා” ති වනං උන්නාදෙත්වා ධම්මං දෙසයමානා ඉමං ගාථමාහ -

72. “අකතඤ්ඤාස්ස පොසස්ස, නිච්චං විවරදස්සිනො;
සබ්බං වෙ පථවිං දජ්ජා, නෙව නං අභිරාධයෙ” ති.

තත්ථ අකතඤ්ඤාස්සාති අත්තනො කතගුණං අජානන්තස්ස. පොසස්සාති පුරිසස්ස. විවරදස්සිනොති ඡිද්දමෙව ඔකාසමෙව ඔලොකෙන්තස්ස. සබ්බං වෙ පථවිං දජ්ජාති සවෙපි තාදිසස්ස පුග්ගලස්ස සකලං චක්කචත්තිරජ්ජං, ඉමං වා පන මහාපථවිං පරිචත්තෙන්වා පථවොජං දදෙය්‍ය. නෙව නං අභිරාධයෙති එවං කරොන්තොපි එවරුපං කතගුණවිද්ධංසකං කොචි පරිනොසෙතුං වා පසාදෙතුං වා න සක්කුණෙය්‍යාති අත්ථො.

එවං සා දෙවතා වනං උන්නාදෙත්වා ධම්මං දෙසෙසි. බොධිසත්තො යාවතායුකං යත්වා යථාකම්මං අගමාසි.

සත්ථා “න, හික්ඛවෙ, දෙවදත්තො ඉදානෙව අකතඤ්ඤා, පුබ්බෙපි අකතඤ්ඤායෙවා” ති වත්වා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා අනුසන්ධිං සටෙත්වා ජාතකං සමොධානෙසි “තදා මිත්තදුබ්භි පුග්ගලො දෙවදත්තො අහොසි, රුක්ඛදෙවතා සාරිපුත්තො, සීලවනාගරාජා පන අහමෙව අහොසි” ති.

[73] 3. සච්චංකිරජාතකවණ්ණනා සීලවනාගරාජජාතකවණ්ණනා දුතියා.

සච්චං කිරෙවමාහංසුති ඉදං සත්ථා වෙච්චනෙ විහරන්තො දෙවදත්තස්ස වධාය පරිසක්කනං ආරබ්භ කටෙසි. හික්ඛුසඬ්ඨිසස්මිඤ්ඤි ධම්මසභායං නිසීදිත්වා “ආවුසො, දෙවදත්තො සත්ථු ගුණං න ජානාති, වධායෙයව පරිසක්කති” ති දෙවදත්තස්ස අගුණං කටෙන්නෙ සත්ථා ආගන්ත්වා “කාය නුත්ථ, හික්ඛවෙ, එතරහි කථාය සන්නිසින්නා” ති පුච්ඡිත්වා “ඉමාය නාමා” ති චුත්තෙ “න, හික්ඛවෙ, ඉදානෙව දෙවදත්තො මය්හං වධාය පරිසක්කති, පුබ්බෙපි පරිසක්කියෙවා” ති වත්වා අතීතං ආහරි.

අතීතෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙන්නෙ තස්ස දුට්ඨකුමාරො නාම පුත්තො අහොසි කක්ඛලො එරුසො පහටාසිවිසුපමො, අනක්කොසිත්වා වා අපහරිත්වා වා කෙනචි සද්ධිං න කටෙති. සො අන්තොජනස්ස ව බහිජනස්ස ව අක්ඛම්භි පතිතරජං විය, බාදිතුං ආගතපිසාවො විය ව අමනාපො අහොසි උබ්බෙජ්ජියො. සො එකදිවසං

නදිකීලං කිළිතුකාමො මහන්තෙන පරිවාරෙන නදීතීරං අගමාසි. තස්මිං බණේ මහාමෙසො උට්ඨහි, දිසා අන්ධකාරා ජාතා. සො දාසපෙස්සජනං ආහ “එට් භණේ, මං ගහෙත්වා නදීමජ්ඣං තෙත්වා න්හාපෙත්වා ආනෙටා”ති. තෙ තං තත්ථ තෙත්වා “කිං නො රාජා කරස්සති, ඉමං පාපපුරිසං එත්ථෙව මාරොමා”ති මන්තයිත්වා “එත්ථ ගච්ඡ කාළකණ්ණි”ති උදකෙ නං ඔපිලාපෙත්වා පච්චුත්තරිත්වා තීරෙ අට්ඨංසු. “කහං කුමාරො”ති ව චුත්තෙ “න මයං කුමාරං පස්සාම, මෙසං උට්ඨිතං දිස්වා උදකෙ නිමුජ්ජිත්වා පුරතො ආගතො භවිස්සති”ති. අමච්චා රඤ්ඤො සන්තිකං අගමංසු. රාජා “කහං මෙ පුත්තො”ති පුච්ඡී. න ජානාම දෙව, මෙසෙ උට්ඨිතෙ “පුරතො ආගතො භවිස්සති”ති සඤ්ඤාය ආගතම්හාති. රාජා ද්වාරං විවරාපෙත්වා “නදීතීරං ගන්ත්වා විවිනටා”ති තත්ථ තත්ථ විවිනාපෙසි, කොචි කුමාරං නාද්දස.

සොපි බො මෙසන්ධකාරෙ දෙවෙ වස්සන්තෙ නදියා වුස්භමානො එකං දාරුක්ඛන්ධං දිස්වා තත්ථ නිසීදිත්වා මරණභයතජ්ජිතො පරිදෙවමානො ගච්ඡති. තස්මිං පන කාලෙ බාරාණසිවාසී එකො සෙට්ඨි නදීතීරෙ වත්තාලිසකොට්ඨනං නිදහිත්වා මරන්තො ධනතණ්භාය ධනපිට්ඨෙ සප්පො හුත්වා නිබ්බන්ති. අපරො තස්මිංයෙව පදෙසෙ තිංස කොට්ඨො නිදහිත්වා ධනතණ්භාය තත්ථෙව උන්දුරො හුත්වා නිබ්බන්ති. තෙසං වසනට්ඨානං උදකං පාවිසි. තෙ උදකස්ස පච්චිට්ඨග්ගෙනෙව නික්ඛමිත්වා සොතං ඡින්දන්තා ගන්ත්වා තං රාජකුමාරෙන අභිනිසින්තං දාරුක්ඛන්ධං පත්වා එකො එකං කොට්ඨං, ඉතරො ඉතරං දාරුය්භ ඛන්ධපිට්ඨෙයෙව නිපජ්ජිංසු. තස්සායෙව බො පන නදියා තීරෙ එකො සිම්බලිරුක්ඛො අත්ථී, තත්ථෙකො සුවපොතකො වසති. සොපි රුක්ඛො උදකෙන ධොතමුලො නදීපිට්ඨෙ පති, සුවපොතකො දෙවෙ වස්සන්තෙ උජ්ජනිත්වා ගන්තුං අසක්කොන්තො ගන්ත්වා තස්සෙව ඛන්ධස්ස එකපස්සෙ නිලිසි. එවං තෙ වත්තාරො ජනා එකතො වුස්භමානා ගච්ඡන්ති.

බොධිසත්තොපි බො තස්මිං කාලෙ කාසිරට්ඨෙ උද්ච්චබ්බාහ්මණකුලෙ නිබ්බන්තිත්වා වුඩ්ඪිජ්ජන්තො ඉසිපබ්බජ්ජං පබ්බජිත්වා එකස්මිං නදීනිවත්තෙන පණ්ණසාලං මාපෙත්වා වසති. සො අඩ්ඨරත්තසමයෙ වඩ්ඪමමානො තස්ස රාජකුමාරස්ස බලවපරිදෙවනසද්දං සුත්වා චින්තෙසි “මාදිසෙ නාම මෙත්තානුද්දයසම්පන්නෙ තාපසෙ පස්සන්තෙ එතස්ස පුරිසස්ස මරණං අයුත්තං, උදකතො උද්ධරිත්වා තස්ස ජීවිතදානං දස්සාමි”ති. සො තං “මා භායි, මා භායි”ති අස්සාසෙත්වා උදකසොතං ඡින්දන්තො ගන්ත්වා තං දාරුක්ඛන්ධං එකාය කොට්ඨා ගහෙත්වා ආකඩ්ඨන්තො නාගබලො ථාමසම්පන්නො එකවෙගෙන තීරං පත්වා කුමාරං උක්ඛිපිත්වා තීරෙ පතිට්ඨාපෙසි. තෙපි සප්පාදයො දිස්වා උක්ඛිපිත්වා අස්සමපදං තෙත්වා අග්ගිං ජාලෙත්වා “ඉමෙ දුබ්බලතරා”ති පට්ඨං සප්පාදිතං සරිරං සෙදෙත්වා පච්ඡා රාජකුමාරස්ස සරිරං සෙදෙත්වා තම්පි අරොගං කත්වා ආහාරං දෙන්තොපි පට්ඨං සප්පාදිතංයෙව දත්වා පච්ඡා තස්ස එලාඵලානි උපනාමෙසි. රාජකුමාරො “අයං කුට්ඨාපසො මං රාජකුමාරං අගණෙත්වා තිරච්ඡානගතානං සම්මානං කරොති”ති බොධිසත්තෙ ආසාතං බන්ධි.

තතො කතිපාහව්වයෙන සබ්බෙසුපි තෙසු ථාමබලජ්ජන්තෙසු නදියා ඔසෙ පච්ඡන්තෙ සප්පො තාපසං වන්දිත්වා ආහ “භන්තෙ, තුම්හෙහි මය්හං මහාඋපකාරො කතො, න බො පනාහං දලිද්දො, අසුකට්ඨානෙ මෙ වත්තාලිස හිරඤ්ඤකොට්ඨො නිදහිත්වා යපිතා, තුම්හාකං ධනෙන කිච්චෙ සති සබ්බමිපෙතං ධනං තුම්හාකං දාතුං සක්කොමි, තං යානං ආගන්ත්වා ‘දිසා’ති පක්කොසෙය්‍යාටා”ති වත්වා පක්කාමි. උන්දුරොපි තථෙව තාපසං නිමන්තෙත්වා “අසුකට්ඨානෙ යත්වා ‘උන්දුරා’ති පක්කොසෙය්‍යාටා”ති වත්වා පක්කාමි. සුවපොතකො පන තාපසං වන්දිත්වා “භන්තෙ, මය්හං ධනං නත්ථී, රත්තසාලිහි පන වො අත්ථෙ සති අසුකං නාම මය්හං වසනට්ඨානං, තත්ථ ගන්ත්වා ‘සුවා’ති පක්කොසෙය්‍යාට, අහං ඤාතකානං ආරොචෙත්වා අනෙකසකට්ඨරමත්තා රත්තසාලියො ආහරාපෙත්වා දාතුං සක්කොමි”ති වත්වා පක්කාමි. ඉතරො පන මිත්තදුබ්භි “ධම්මසුධම්මතාය කිඤ්චි අවත්වා ගන්තුං අයුත්තං, එවං තං අත්තනො සන්තිකං ආගතං මාරෙස්සාමි”ති චින්තෙත්වා “භන්තෙ, මයි රජ්ජෙ පතිට්ඨිතෙ ආගච්ඡෙය්‍යාට, අහං වො වතුහි පච්චයෙහි උපට්ඨහිස්සාමි”ති වත්වා පක්කාමි. සො ගන්ත්වා න විරස්සෙව රජ්ජෙ පතිට්ඨාසි.

බොධිසත්තො “විමංසිස්සාමි තාව තෙ”ති පට්ඨං සප්පස්ස සන්තිකං ගන්ත්වා අවිදුරෙ යත්වා “දිසා”ති පක්කොසි. සො එකවචනෙනෙව නික්ඛමිත්වා බොධිසත්තං වන්දිත්වා “භන්තෙ, ඉමස්මිං යානෙ වත්තාලිස හිරඤ්ඤකොට්ඨො, තා සබ්බාපි නිහරිත්වා ගණ්භටා”ති ආහ. බොධිසත්තො “එවමත්ථු, උජ්ජන්තෙ කිච්චෙ ජානිස්සාමි”ති තං නිවන්තෙත්වා උන්දුරස්ස සන්තිකං ගන්ත්වා සද්දමකාසි. සොපි තථෙව පට්ඨජ්ජී. බොධිසත්තො තම්පි නිවන්තෙත්වා සුවස්ස සන්තිකං ගන්ත්වා “සුවා”ති පක්කොසි. සොපි එකවචනෙනෙව රුක්ඛග්ගෙන ඔතරිත්වා බොධිසත්තං වන්දිත්වා “කිං, භන්තෙ, මය්හං ඤාතකානං සන්තිකං ගන්ත්වා හිමවත්තජ්ජෙයතො තුම්හාකං සයංජාතසාලි ආහරාපෙමි”ති පුච්ඡී. බොධිසත්තො “අත්ථෙ සති ජානිස්සාමි”ති තම්පි නිවන්තෙත්වා “ඉදානි රාජානං පරිග්ගණ්භිස්සාමි”ති ගන්ත්වා රාජ්‍යානෙ වසිත්වා පුනදිවසෙ ආකප්පසම්පන්නි කත්වා භික්ඛාචාරවත්තෙන නගරං පාවිසි. තස්මිං බණේ සො මිත්තදුබ්භි රාජා අලඬිකතහත්ථික්ඛන්ධවරගතො මහන්තෙන පරිවාරෙන නගරං පදක්ඛිණං කරොති. සො බොධිසත්තං දුරතොව දිස්වා “අයං සො කුට්ඨාපසො මම සන්තිකෙ භුඤ්ජිත්වා වසිතුකාමො ආගතො, යාව පරිසමජ්ඣෙ අත්තනො මය්හං කතගුණං නප්පකාසෙති, තාවදෙවස්ස සිසං ඡින්දාපෙස්සාමි”ති පුරිසෙ ඔලොකෙසි. “කිං කරොම, දෙවා”ති ව චුත්තෙ “එස කුට්ඨාපසො මං කිඤ්චි යාවතුකාමො ආගච්ඡති මඤ්ඤෙ, එතස්ස කාළකණ්ණිතාපසස්ස මං පස්සිතුං අදත්වා ව එතං ගහෙත්වා පච්ඡාබාහං බන්ධිත්වා වතුක්කෙ වතුක්කෙ පහරන්තා නගරා නික්ඛාමෙත්වා ආසාතෙන සිසමස්ස ඡින්දිත්වා සරිරං සුලෙ උත්තාසෙටා”ති ආහ. තෙ “සාධු”ති සම්පට්චිජ්ජිත්වා ගන්ත්වා නිරපරාධං මහාසත්තං බන්ධිත්වා වතුක්කෙ වතුක්කෙ පහරන්තා ආසාතනං නෙතුං ආරභිංසු. බොධිසත්තො පහට්ඨනට්ඨානෙ “අම්ම, තාතා”ති අකන්දිත්වා නිබ්බිකාරො ඉමං ගාථමාහ –

73. “සච්චං කිරෙවමාහංසු, නරා එකච්චියා ඉධ;
කට්ඨං නිජ්ජලිතං සෙය්‍යො, න ත්වෙවෙකච්චියො නරො”ති.

තත්ථ සච්චං කිරෙවමාහංසුති අවිතථමෙව කිර එවං වදන්ති. නරා එකච්චියා ඉධාති ඉධෙකච්චෙව පණ්ඩිතපුරිසා. කට්ඨං නිජ්ජලිතං සෙය්‍යොති නදියා වුය්‍හමානං සුක්ඛදාරුං නිජ්ජලිතං උත්තාරෙත්වා ථලෙ යපිතං සෙය්‍යො සුන්දරතරො. එවඤ්ඤි වදමානා තෙ පුරිසා සච්චං කිර වදන්ති. කිංකාරණා? තඤ්ඤි යාගුහත්තාදීනං පචනත්ථාය, සීතාතුරානං විසිඛින්නත්ථාය, අඤ්ඤෙසම්පි ව පරිස්සයානං හරණත්ථාය උපකාරං හොති. න ත්වෙවෙකච්චියො නරොති එකච්චො පන මිත්තදුබ්භි අකතඤ්ඤ පාපපුරිසො ඔසෙන වුය්‍හමානො හත්ථෙත ගහෙත්වා උත්තාරිතො න ත්වෙව සෙය්‍යො. තථා හි අහං ඉමං පාපපුරිසං උත්තාරෙත්වා ඉමං අත්තනො දුක්ඛං ආහරිත්ති. එවං පහටපහටටියානෙ ඉමං ගාටමාහ.

තං සුත්වා යෙ තත්ථ පණ්ඩිතපුරිසා, තෙ ආහංසු “කිං පන, හො පබ්බජිත, තයා අමිහාකං රඤ්ඤො අත්ථි කොචි ගුණො කතො”ති? බොධිසත්තො තං පවත්තිං ආරොචෙත්වා “එවම්මං මහොසතො උත්තාරෙත්තො අහමෙව අත්තනො දුක්ඛං අකාසිං, ‘න වත මෙ පොරාණකපණ්ඩිතානං වචනං කත’න්ති අනුස්සරිත්වා එවං වදාමි”ති ආහ. තං සුත්වා බත්තියබ්බාහිමණාදයො නගරවාසීනො “ස්වායං මිත්තදුබ්භි රාජා එවං ගුණසම්පන්නස්ස අත්තනො ජීවිතදායකස්ස ගුණමත්තම්පි න ජානාති, තං නිස්සාය කුතො අමිහාකං වුඩ්ඪි, ගණ්හට න”න්ති කුපිතා සමන්තතො උට්ඨන්තිවා උසුසත්තිපාසාණමුග්ගරාදිප්පහාරෙහි හත්ථික්ඛන්ධගතමෙව නං සාතෙත්වා පාදෙ ගහෙත්වා කඩ්ඪිත්වා පරිබාපිට්ඨෙ ඡඩ්ඪෙත්වා බොධිසත්තං අභිසිඤ්චිත්වා රජ්ජෙ පතිට්ඨාපෙසුං.

සො ධම්මෙන රජ්ජං කාරෙත්තො පුන එකදිවසං සප්පාදයො පරිග්ගණිතුකාමො මහත්තෙන පරිවාරෙන සප්පස්ස වසනටියානං ගන්ත්වා “දිසා”ති පක්කොසි. සප්පො ආගන්ත්වා වන්දිත්වා “ඉදං තෙ සාමි ධනං ගණ්හා”ති ආහ. රාජා වත්තාලිසහිරඤ්ඤකොට්ඨනං අමච්චෙව පටිච්ඡාපෙත්වා උන්දුරස්ස සන්තිකං ගන්ත්වා “උන්දුරා”ති පක්කොසි. සොපි ආගන්ත්වා වන්දිත්වා තිංසකොට්ඨනං නියායාදෙසි. රාජා තම්පි අමච්චෙව පටිච්ඡාපෙත්වා සුවස්ස වසනටියානං ගන්ත්වා “සුවා”ති පක්කොසි. සොපි ආගන්ත්වා පාදෙ වන්දිත්වා “කිං, සාමි, සාලිං ආහරාමි”ති ආහ. රාජා “සාලිහි අත්ථෙ සති ආහරිස්සසි, එහි ගච්ඡාමා”ති සත්තතියා හිරඤ්ඤකොට්ඨි සද්ධිං තෙ තයොපි ජනෙ ගාහාපෙත්වා නගරං ගන්ත්වා පාසාදවරෙ මහාතලං ආරුය්‍හං ධනං සඬ්ගොපෙත්වා සප්පස්ස වසනත්ථාය සුවණ්ණනාලිං, උන්දුරස්ස එලිකගුහං, සුවස්ස සුවණ්ණපඤ්ජරං කාරාපෙත්වා සප්පස්ස ව සුවස්ස ව හොජනත්ථාය දෙවසිකං කඤ්චනතට්ටකෙ මධුලාපෙ, උන්දුරස්ස ගන්ධසාලිතණ්ඩුලෙ දාපෙසි, දානාදීනි ව පුඤ්ඤානි කරොති. එවං තෙ වත්තාරොපි ජනා යාවජීවං සමග්ගා සම්මොදමානා විහරිත්වා ජීවිතක්ඛයෙ යථාකම්මං අගමංසු.

සත්ථා “න, හික්ඛෙවෙ, දෙවදත්තො ඉදානෙව මය්‍හං වධාය පරිසක්කති, පුබ්බෙපි පරිසක්කියෙවා”ති වත්වා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා අනුසන්ධිං සටෙත්වා ජාතකං සමොධානෙසි – “තදා දුට්ඨරාජා දෙවදත්තො අහොසි, සප්පො සාරිපුත්තො, උන්දුරො මොග්ගල්ලානො, සුවො ආනන්දො, පච්ඡා රජ්ජප්පත්තො ධම්මරාජා පන අහමෙව අහොසි”න්ති.

[74] 4. රුක්ඛධම්මජාතකවණ්ණනා සච්චංකිරජාතකවණ්ණනා තතියා.

සාධු සම්බහුලා ඤාතීති ඉදං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො උදකකලහෙ අත්තනො ඤාතකානං මහාවිනාසං පච්චුපට්ඨිතං ඤත්වා ආකාසෙන ගන්ත්වා රොහිණිනදියා උපරි පල්ලඬිකෙන නිසිදිත්වා නිලරංසිං විස්සජ්ජෙත්වා ඤාතකෙ සංවෙජෙත්වා ආකාසා ඔරුය්‍හ නදීතිරෙ නිසින්නො තං කලහං ආරබ්භ කටෙසි. අයමෙත්ථ සඬ්බෙපො, විත්ථාරො පන කුණාලජාතකෙ (ජා. 2.21.කුණාලජාතක) ආචි හවිස්සති. තදා පන සත්ථා ඤාතකෙ ආමන්තෙත්වා “මහාරාජා, තුම්හෙ ඤාතකා, ඤාතකෙහි නාම සමග්ගෙහි සම්මොදමානෙහි හවිතුං වට්ටති. ඤාතකානඤ්ඤි සාමග්ගියා සති පච්චාමිත්තා ඔකාසං න ලහන්ති, තිට්ඨන්තු තාව මනුස්සභූතා, අවෙනනානං රුක්ඛානම්පි සාමග්ගිං ලද්ධුං වට්ටති. අතීතස්මිඤ්ඤි හිමවන්තප්පදෙසෙ මහාවානො සාලවනං පහරි, තස්ස පන සාලවනස්ස අඤ්ඤමඤ්ඤං රුක්ඛගච්ඡගුම්බලනාහි සම්බන්ධන්තා එකරුක්ඛම්පි පාතෙතුං අසක්කොන්තො මන්ථකමන්ථකෙනෙව අගමාසි. එකං පන අඬිගණෙ ධීතං සාබාවිට්ඨපසම්පන්නම්පි මහාරුක්ඛං අඤ්ඤෙහි රුක්ඛෙහි අසම්බන්ධන්තා උම්මුලෙන්වා භූමියං පාතෙසි, ඉමිනා කාරණෙන තුම්හෙහිපි සමග්ගෙහි සම්මොදමානෙහි හවිතුං වට්ටති”ති වත්වා තෙහි යාවිතො අතීතං ආහරි.

අතීතෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙත්තෙ පයමං උප්පන්නො වෙස්සවණො මහාරාජා වචි, සක්කො අඤ්ඤං වෙස්සවණං යපෙසි. එතස්මිං වෙස්සවණෙ පරිවත්තෙ පච්ඡා නිබ්බන්තවෙස්සවණො “රුක්ඛගච්ඡගුම්බලනානං අත්තනො අත්තනො රුච්චනටියානෙ විමානං ගණ්හන්තු”ති සාසනං පෙසෙසි. තදා බොධිසත්තො හිමවන්තප්පදෙසෙ එතස්මිං සාලවනෙ රුක්ඛදෙවතා හුත්වා නිබ්බන්ති. සො ඤාතකෙ ආහ “තුම්හෙ විමානානි ගණ්හන්තා අඬිගණෙ ධීතරුක්ඛෙසු මා ගණ්හට, ඉමස්මිං පන සාලවනෙ මයා ගහිතවිමානං පරිවාරෙත්වා ධීතවිමානානි ගණ්හටා”ති. තත්ථ බොධිසත්තස්ස වචනකරා පණ්ඩිතදෙවතා බොධිසත්තස්ස විමානං පරිවාරෙත්වා ධීතවිමානානි ගණ්හිංසු. අපණ්ඩිතා පන දෙවතා “කිං අමිහාකං අත්ථො අරඤ්ඤවිමානෙහි, මයං මනුස්සපටෙ

ගාමනිගමරාජධානිද්වාරෙසු විමානානි ගණ්භිස්සාම. ගාමාදයො හි උපනිස්සාය වසමානා දෙවතා
ලාභග්ගසග්ගප්පත්තා භොන්ති”ති මනුස්සපථෙ අභිගණ්ඨානෙ නිබ්බත්තමහාරුක්ඛෙසු විමානානි ගණ්භිස්සාම.

අටෙකස්මිං දිවසෙ මහති වාතවුට්ඨී උප්පජ්ජි. වාතස්ස අතිබලවතාය දළ්භමුලා වනජෙට්ඨකරුක්ඛාපි
සංභග්ගසාධාට්ඨපා සමුලා නිපතිංසු. තං පන අඤ්ඤාමඤ්ඤාං සම්බන්ධනෙන ධීතං සාලවනං පත්වා ඉතො විතො ව
පහරන්තො එකරුක්ඛමිපි පාතෙතො නාසක්ඛි. භග්ගවිමානා දෙවතා නිප්පට්ඨසරණා දාරකෙ භත්ථෙසු ගහෙන්වා
හිමවන්තං ගන්ත්වා අත්තනො පවත්තිං සාලවනදෙවතානං කප්පිංසු. තා තාසං එවං ආගතභාවං බොධිසත්තස්ස
ආරොවෙසුං. බොධිසත්තො “පණ්ඩිතානං වචනං අග්ගහෙන්වා නිප්පට්ඨවයට්ඨානං ගතා නාම එවරුපාව භොන්ති”ති
වත්වා ධම්මං දෙසෙන්තො ඉමං ගාථමාහ –

74. “සාධු සම්බහුලා ඤාතී, අපි රුක්ඛා අරඤ්ඤාපා;
වාතො වහති එකට්ඨං, බ්‍රහ්මන්තමිපි වනජ්ජති”න්ති.

තත්ථ සම්බහුලා ඤාතීති වත්තාරො උපාදාය තතුත්තරි සතසහස්සමිපි සම්බහුලා නාම, එවං සම්බහුලා
අඤ්ඤාමඤ්ඤාං නිස්සාය වසන්තා ඤාතකා. සාධුති සොහනා පසත්ථා, පරෙහි අප්පධංසියාති අත්ථො. අපි රුක්ඛා
අරඤ්ඤාපාති තිට්ඨන්තු මනුස්සභූතා, අරඤ්ඤා ජාතරුක්ඛාපි සම්බහුලා අඤ්ඤාමඤ්ඤාපත්ථමිහෙන ධීතා සාධුයෙව.
රුක්ඛානමිපි හි සප්චව්‍යභාවො ලද්ධං වට්ඨති. වාතො වහති එකට්ඨන්ති පුරත්ථිමාදිහෙදො වාතො වායන්තො
අභිගණ්ඨානෙ ධීතං එකට්ඨං එකකමෙව ධීතං බ්‍රහ්මන්තමිපි වනජ්ජතිං සාධාට්ඨපසම්පන්නං මහාරුක්ඛමිපි වහති,
උම්මුලෙන්වා පාතෙතිති අත්ථො. බොධිසත්තො ඉමං කාරණං කථෙත්වා ආයුක්ඛයෙ යථාකම්මං ගතො.

සත්ථාපි “එවං, මහාරාජා, ඤාතකානං තාව සාමග්ගියෙව ලද්ධං වට්ඨති, සමග්ගා සම්මොදමානා පියසංවාසමෙව
වසවා”ති ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා අනුසන්ධිං සටෙත්වා ජාතකං සමොධානෙසි – “තදා දෙවතා බුද්ධපරිසා
අහෙසුං, පණ්ඩිතදෙවතා පන අභමෙව අහොසි”න්ති.

[75] 5. මච්ඡජාතකවණ්ණනා රුක්ඛධම්මජාතකවණ්ණනා වතුත්ථා.

අභිත්ථනය පජ්ජන්නානි ඉදං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො අත්තනා වස්සාපිතවස්සං ආරබ්භ කථෙසි. එකස්මිං
කිර සමයෙ කොසලරට්ඨෙ දෙවො න වස්සි, සස්සානි මිලායන්ති, තෙසු තෙසු ධානෙසු තළාකපොක්ඛරණ්ණසරානි
සුස්සන්ති. ජෙනවනද්වාරකොට්ඨකසම්පෙ ජෙනවනපොක්ඛරණ්ණයාපි උදකං ඡීජ්ජි. කලලගහනං පටිසිත්වා නිපන්නෙ
මච්ඡකච්ඡපෙ කාකකුලලාදයො කණ්ණග්ගසද්දෙසෙහි තුණ්ඩෙහි කොට්ටෙත්වා නිහරිත්වා නිහරිත්වා විප්ඵන්දමානෙ
බාදන්ති.

සත්ථා මච්ඡකච්ඡපානං තං බාසනං දිස්වා මහාකරුණාය උස්සාහිතහදයො “අජ්ජ මයා දෙවං වස්සාපෙතුං
වට්ඨති”ති පහාතාය රත්තියා සරිරපට්ඨග්ගනං කත්වා භික්ඛාචාරවෙලං සල්ලක්ඛෙන්වා මහාභික්ඛුසඩ්ඨසපරිවුතො
බුද්ධලීලාය සාවත්ථියං පිණ්ඩාය පටිසිත්වා පච්ඡාහන්තං පිණ්ඩපාතපටික්කන්තො සාවත්ථිතො විහාරං ගච්ඡන්තො
ජෙනවනපොක්ඛරණ්ණයා සොපානෙ ධත්වා ආනන්දත්ථෙරං ආමන්තෙසි “ආනන්ද, උදකසාට්ඨකං ආහර,
ජෙනවනපොක්ඛරණ්ණයං න්භායිස්සාමි”ති. “නනු, භත්තෙ, ජෙනවනපොක්ඛරණ්ණයං උදකං ඡීන්තං, කලලමත්තමෙව
අවසිට්ඨ”න්ති? “ආනන්ද, බුද්ධබලං නාම මහන්තං, ආහර ත්වං උදකසාට්ඨක”න්ති. ථෙරො ආහරිත්වා අදාසි. සත්ථා
එකෙනන්තෙ උදකසාට්ඨකං නිවාසෙත්වා එකෙනන්තෙ සරිරං පාරුපිත්වා “ජෙනවනපොක්ඛරණ්ණයං
න්භායිස්සාමි”ති සොපානෙ අට්ඨාසි. තඨ්ඛණඤ්ඤෙව සක්කස්ස පණ්ඩුකම්බලසිලාසනං උණ්භාකාරං දස්සෙසි. සො
“කිං නු බො”ති ආවජ්ජෙන්තො තං කාරණං ඤාත්වා වස්සවලාභකදෙවරාජානං පක්කොසාපෙන්වා “තාත, සත්ථා
‘ජෙනවනපොක්ඛරණ්ණයං න්භායිස්සාමි’ති ධුරසොපානෙ ධීතො, බිජ්ජං සකලකොසලරට්ඨං එකමෙසං කත්වා
වස්සාපෙහි”ති. සො “සාධු”ති සම්පට්ඨිත්වා එකං වලාහකං නිවාසෙත්වා එකං පාරුපිත්වා මෙසගීතං ගායන්තො
පාචිතලොකධාතුඅභිමුඛො පක්ඛන්දි. පාචිතදිසාභාගෙ බලමණ්ඩලමත්තං එකං මෙසපටලං උට්ඨාය සතපටලං
සහස්සපටලං හුත්වා අභිත්ථන්නං විජ්ජුලතා නිව්ඡාරෙන්තං අධොමුඛං ධ්වනිඋදකකම්භාකාරෙන වස්සමානං
සකලකොසලරට්ඨං මහොසෙන විය අප්ඤ්ඤාත්ථරි. දෙවො අවිජ්ජන්තධාරං වස්සන්තො මුහුත්තෙනෙව
ජෙනවනපොක්ඛරණ්ණං පුරෙසි, ධුරසොපානං ආහරිව උදකං අට්ඨාසි.

සත්ථා පොක්ඛරණ්ණයං න්භායිත්වා සුරත්තදුපට්ටං නිවාසෙත්වා කායබන්ධනං බන්ධිත්වා සුගතමහාවීචරං එකංසං
කත්වා භික්ඛුසඩ්ඨසපරිවුතො ගන්ත්වා ගන්ධකුට්ඨපරිවෙණෙ පඤ්ඤත්තවරබුද්ධාසනෙ නිසිදිත්වා භික්ඛුසඩ්ඨසෙන වත්තෙ
දස්සිතෙ උට්ඨාය මණ්ණසොපානඵලකෙ ධත්වා භික්ඛුසඩ්ඨස්ස ඔවාදං දත්වා උයොපෙන්වා සුරභිගන්ධකුට්ටං පටිසිත්වා
දක්ඛිණෙන පස්සෙන සිහසෙයාං කප්පෙන්වා සායන්භසමයෙ ධම්මසභායං සන්තිපතිතානං භික්ඛූනං “පස්සවාට්ඨසො,
දසබලස්ස බන්තිමෙත්තානුද්දයසම්පත්තිං, විවිධසස්සෙසු මිලායන්තෙසු නානාජලාසයෙසු සුස්සන්තෙසු
මච්ඡකච්ඡපෙසු මහාදුක්ඛං පාපුණන්තෙසු කාරුඤ්ඤං පටිච්ච ‘මහාජනං දුක්ඛා මොවෙස්සාමි’ති උදකසාට්ඨකං
නිවාසෙත්වා ජෙනවනපොක්ඛරණ්ණයා ධුරසොපානෙ ධත්වා මුහුත්තෙන සකලකොසලරට්ඨං මහොසෙන
ඔපිලාපෙන්තො විය දෙවං වස්සාපෙන්වා මහාජනං කායිකවෙතසිකදුක්ඛතො මොවෙත්වා විහාරං පට්ඨෙයො”ති කථාය
වත්තමානාය ගන්ධකුට්ටො නික්ඛමිත්වා ධම්මසභං ආගන්ත්වා “කාය නුත්ථ, භික්ඛවෙ, එතරහි කථාය

සත්තිසිත්තා”ති පුච්ඡන්තො “ඉමාය නාමා”ති වුත්තෙ “න, භික්ඛවෙ, තථාගතො ඉදානෙව මහාජනෙ කිලමන්තෙ දෙවං වස්සාපෙති, පුබ්බෙ තිරච්ඡානායොනියං නිබ්බන්තිත්වා මච්ඡරාජකාලෙපි වස්සාපෙසියෙවා”ති වත්වා අතීතං ආහරි.

අතීතෙ ඉමස්මිංයෙව කොසලරට්ඨෙ ඉමස්සා සාවත්ථියා ඉමස්මිංයෙව ජෙනවනපොක්ඛරණිට්ඨානෙ එකා වල්ලිගහනපරික්ඛිත්තා කන්දරා අහොසි. තදා බොධිසත්තො මච්ඡයොනියං නිබ්බන්තිත්වා මච්ඡගණපරිවුත්තො තත්ථ පටිවසති. යථා පන ඉදානි, එවමෙව තදාපි තස්මිං රට්ඨෙ දෙවො න වස්සි, මනුස්සානං සස්සානි මිලායිංසු, වාපිතළාකකන්දරාදිසු උදකං ඡිජ්ජි, මච්ඡකච්ඡපා කලලගහනං පටිසිංසු. ඉමස්සාපි කන්දරාය මච්ඡකච්ඡපා කලලගහනං පටිසිත්වා තස්මිං තස්මිං යානෙ නිලිසිංසු. කාකාදයො තුණ්ඬෙන කොට්ටෙන්වා නිහරිත්වා බාදිංසු.

බොධිසත්තො ඤාතිසඬ්ඨස්ස තං බාසනං දිස්වා “ඉමං තෙසං දුක්ඛං යපෙන්වා මං අඤ්ඤො මොවෙතුං සමත්ථො නාම නත්ථි, සච්චකිරියං කත්වා දෙවං වස්සාපෙන්වා ඤාතකෙ මරණදුක්ඛා මොවෙස්සාමි”ති කාළවණ්ණං කද්දමං ද්විධා වියුහිත්වා නික්ඛමිත්වා අඤ්ජනරුක්ඛසාරසට්ඨකවණ්ණො මහාමච්ඡො සුධොතලොහිතඬ්ඨගමණිගුළසදිසානි අක්ඛිති උමිමිලෙන්වා ආකාසං උල්ලොකෙන්වා පජ්ජන්තදෙවරාජස්ස සද්දං දත්වා “හො පජ්ජන්ත, අහං ඤාතකෙ නිස්සාය දුක්ඛිතො, ත්වං මයි සීලවන්තෙ කිලමන්තෙ කස්මා දෙවං න වස්සාපෙසි? මයා සමානජාතිකානං බාදනට්ඨානෙ නිබ්බන්තිත්වා තණ්ඩුලප්පමාණමපි මච්ඡං ආදිං කත්වා බාදිතපුබ්බො නාම නත්ථි, අඤ්ඤොපි මෙ පාණො ජීවිතා න වොරොපිතපුබ්බො, ඉමිනා සච්චෙන දෙවං වස්සාපෙන්වා ඤාතිසඬ්ඨස්ස මෙ දුක්ඛා මොවෙහි”ති වත්වා පරිවාරකවෙට්ඨකං ආණාපෙන්තො විය පජ්ජන්තදෙවරාජානං ආලපන්තො ඉමං ගාථමාහ –

75. “අභිත්ථනය පජ්ජන්ත, නිධිං කාකස්ස නාසය;
කාකං සොකාය රන්ධෙහි, මඤ්ච සොකා පමොවයා”ති.

තත්ථ අභිත්ථනය පජ්ජන්තාති පජ්ජන්තො වුවච්ඡි මෙසො, අයං පන මෙසවසෙන ලද්ධනාමං වස්සවලාහකදෙවරාජානං ආලපති. අයං කිරස්ස අධිප්පායො – දෙවො නාම අනභිත්ථනන්තො විජ්ජලතා අනිච්ඡාරෙන්තො වස්සන්තොපි න සොහති, තස්මා ත්වං අභිත්ථනන්තො විජ්ජලතා නිච්ඡාරෙන්තො වස්සාපෙහිති. නිධිං කාකස්ස නාසයාති කාකා කලලං පටිසිත්වා ධීනෙ මච්ඡෙ තුණ්ඬෙන කොට්ටෙන්වා නිහරිත්වා බාදන්ති, තස්මා තෙසං අන්තොකලලෙ මච්ඡා “නිධි”ති වුවච්ඡන්ති, තං කාකසඬ්ඨස්ස නිධිං දෙවං වස්සාපෙන්තො උදකෙන පටිච්ඡාදෙන්වා නාසෙහිති. කාකං සොකාය රන්ධෙහිති කාකසඬ්ඨො ඉමස්සා කන්දරාය උදකෙන පුණ්ණාය මච්ඡෙ අලහමානො සොවිස්සති, තං කාකගණං ත්වං ඉමං කන්දරං පුරෙන්තො සොකාය රන්ධෙහි, සොකස්සත්ථාය මච්ඡස්ස අස්සාසත්ථාය දෙවං වස්සාපෙහි. යථා අන්තොනිජ්ඣානලක්ඛණං සොකං පාපුණාති, එවං කරොහිති අත්ථො, මඤ්ච සොකා පමොවයාති එත්ථ ව-කාරො සමිපිණ්ඩනත්ථො, මඤ්ච මම ඤාතකෙ ව සබ්බෙව ඉමමිහා මරණසොකා මොවෙහිති.

එවං බොධිසත්තො පරිවාරකවෙට්ඨකං ආණාපෙන්තො විය පජ්ජන්තං ආලපිත්වා සකලකොසලරට්ඨෙ මහාවස්සං වස්සාපෙන්වා මහාජනං මරණදුක්ඛා මොවෙන්වා ජීවිතපරියොසානෙ යථාකම්මං ගතො.

සත්ථා “න, භික්ඛවෙ, තථාගතො ඉදානෙව දෙවං වස්සාපෙති, පුබ්බෙ මච්ඡයොනියං නිබ්බන්තොපි වස්සාපෙසියෙවා”ති වත්වා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා අනුසන්ධිං සටෙන්වා ජාතකං සමොධානෙසි – “තදා මච්ඡගණා බුද්ධපරිසා අහෙසුං, පජ්ජන්තදෙවරාජා ආනන්දො, මච්ඡරාජා පන අහමෙව අහොසි”න්ති.

[76] 6. අසඬ්ඨකියජාතකවණ්ණනා මච්ඡජාතකවණ්ණනා පඤ්චමා.

අසඬ්ඨකියොමිහි ගාමමිහිති ඉදං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො එකං සාවත්ථිවාසිං උපාසකං ආරබ්භ කට්ඨෙසි. සො කිරි සොතාපන්තො අරියසාවකො කෙනවිදෙව කරණියෙන එකෙන සකට්ඨත්ථාහෙන සද්ධිං මග්ගං පටිපජ්ජිත්වා එකස්මිං අරඤ්ඤට්ඨානෙ සකට්ඨානි මොවෙන්වා බන්ධාචාරබන්ධෙ කතෙ සත්ථවාහස්ස අවිදුරෙ අඤ්ඤතරස්මිං රුක්ඛමුලෙ වඩ්ඪකමති. අට්ඨන්තො කාලං සල්ලක්ඛෙන්වා පඤ්චසතා වොරා “බන්ධාචාරං විලුම්පිස්සාමා”ති ධනුමුග්ගරාදිහත්ථා තං යානං පරිවාරයිංසු. උපාසකොපි වඩ්ඪකමතියෙව. වොරා නං දිස්වා “අද්ධා එස බන්ධාචාරරක්ඛකො හවිස්සති, ඉමස්ස නිද්දං ඔක්කන්තකාලෙ විලුම්පිස්සාමා”ති අජ්ඣොත්ථරිතුං අසක්කොන්තා තත්ථ තත්ථෙව අට්ඨංසු. සොපි උපාසකො පඨමයාමෙපි මජ්ඣමයාමෙපි පච්ඡමයාමෙපි වඩ්ඪකමන්තොයෙව අට්ඨාසි. පච්චුසකාලෙ ජාතෙ වොරා ඔකාසං අලහන්තා ගහිතෙ පාසාණමුග්ගරාදයො ඡඩ්ඬෙන්වා පලායිංසු.

උපාසකොපි අත්තනො කම්මං නිට්ඨාපෙන්වා පුන සාවත්ථිං ආගන්ත්වා සත්ථාරං උපසඬ්ඨකමිත්වා “හන්තෙ, අත්තානං රක්ඛමානා පරරක්ඛකා හොන්ති”ති පුච්ඡි. “ආම, උපාසක, අත්තානං රක්ඛන්තො පරමපි රක්ඛති, පරං රක්ඛන්තො අත්තානමපි රක්ඛති”ති. සො “යාව සුභාසිතඤ්චිදං, හන්තෙ, හගවතා, අහං එකෙන සත්ථවාහෙන සද්ධිං මග්ගං පටිපන්නො රුක්ඛමුලෙ වඩ්ඪකමන්තො ‘මං රක්ඛිස්සාමි’ති සකලසත්ථං රක්ඛි”න්ති ආහ. සත්ථා “උපාසක, පුබ්බෙපි පණ්ඩිතා අත්තානං රක්ඛන්තා පරං රක්ඛිංසු”ති වත්වා තෙන යාවිතො අතීතං ආහරි.

අතීත බොහෝමයක් බුද්ධත්වයෙන් පසුව කාලයෙන් කාලයට වෙනස් වන බැවින් ආදිතම දිස්වා ඉසිපතිබස්ස පබ්බතේවා හිමවන්තෙ වසන්තො ලොකමිබ්බසෙවනත්ථාය ජනපදං ආගන්ත්වා ජනපදවාරිකං වරන්තො එකෙන සත්ථවාහෙන සද්ධිං මග්ගං පටිපජ්ජිත්වා එකස්මිං අරඤ්ඤට්ඨානෙ සත්ථෙ නිව්ථයෙ සත්ථතො අවිදුරෙ කුමාරස්ස චිත්තාමෙන්තො අඤ්ඤාතරස්මිං රුක්ඛමුලෙ වඩ්ඤාමන්තො අට්ඨාසි. අප්ථං බො පඤ්චසනා වොරා “සායමාසහන්තස්ස භුත්තකාලෙ තං සකට්ඨස්මිං විලුම්පිස්සාමා”ති ආගන්ත්වා පරිවාරයිංසු. තෙ තං තාපසං දිස්වා “සවෙ අයං අමිහෙ පස්සිස්සති, සත්ථවාසිකානං ආරොචෙස්සති, එතස්ස නිද්දුපගතවෙලාය විලුම්පිස්සාමා”ති තත්ථෙව අට්ඨංසු. තාපසො සකලම්පි රත්තිං වඩ්ඤාමියෙව. වොරා ඔකාසං අලහිත්වා ගහිතගහිතෙ මුග්ගරපාසාණෙ ඡඩ්ඬෙන්වා සකට්ඨස්මිං වාසිනං සද්දං දත්වා “භොන්තො, සත්ථවාසිනො සවෙ එස රුක්ඛමුලෙ වඩ්ඤාමනකතාපසො අජ්ජ නාභවිස්ස, සබ්බෙ මහාවිලොපං පන්තා අභවිස්සථ, ස්වෙ තාපසස්ස මහාසක්කාරං කරෙය්‍යාථා”ති වත්වා පක්කම්සු.

තෙ පහාතාය රත්තියා වොරෙහි ඡඩ්ඬිනෙ මුග්ගරපාසාණාදයො දිස්වා භිතා බොධිසත්තස්ස සන්තිකං ගන්ත්වා වන්දිත්වා “භන්තෙ, දිට්ඨා වො වොරා”ති පුච්ඡිංසු. “ආථාමුසො, දිට්ඨා”ති. “භන්තෙ, එත්තකෙවො වොරෙ දිස්වා භයං වා සාරජ්ජං වා න උප්පජ්ජී”ති? බොධිසත්තො “ආමුසො වොරෙ දිස්වා භයං නාම සධනස්ස භොති, අභං පන නිද්ධනො, ස්වාහං කිං භාසිස්සාමි. මය්හඤ්ඤි ගාමෙපි අරඤ්ඤෙපි වසන්තස්ස භයං වා සාරජ්ජං වා නත්ථී”ති වත්වා තෙසං ධම්මං දෙසෙන්තො ඉමං ගාථමාහ –

76. “අසඩ්ඨකියොමිහි ගාමමිහි, අරඤ්ඤෙ නත්ථී මෙ භයං;
උජුමග්ගං සමාරුළ්භො, මෙත්තාය කරුණාය වා”ති.

තත්ථ අසඩ්ඨකියොමිහි ගාමමිහි සඩ්ඨකාය නියුත්තො පතිට්ඨිතොති සඩ්ඨකියො, න සඩ්ඨකියො අසඩ්ඨකියො. අභං ගාමෙ වසන්තොපි සඩ්ඨකාය අප්පතිට්ඨිතත්තා අසඩ්ඨකියො නිබ්භයො නිරාසඩ්ඨකොති දිපෙති. අරඤ්ඤෙහි ගාමගාමුප්පාරව්නිමුත්තෙ යානෙ. උජුමග්ගං සමාරුළ්භො, මෙත්තාය කරුණාය වාති අභං නිකචතුක්කජ්ඣානිකාහි මෙත්තාකරුණාහි කායවඩ්ඤාදිවර්තනං උජුං බුද්ධිමොක්ඛානාමග්ගං ආරුළ්භොති වදති. අප්ථං වා පරිසුද්ධසිලතාය කායවට්ඨිතොවඩ්ඤාදිවර්තනං උජුං දෙවලොකමග්ගං ආරුළ්භොමිහිති දස්සෙන්වා තතො උත්තරි මෙත්තාය කරුණාය ව පතිට්ඨිතත්තා උජුං බුද්ධිමොක්ඛානාමග්ගමිපි ආරුළ්භොමිහිතිති දස්සෙති. අපරිහිනජ්ඣානස්ස හි එකන්තෙන බුද්ධිමොක්ඛපරායණත්තා මෙත්තාකරුණාදයො උජුමග්ගා නාම.

එවං බොධිසත්තො ඉමාය ගාථාය ධම්මං දෙසෙන්වා තුට්ඨවිත්තෙහි තෙහි මනුස්සෙහි සක්කතො පුජිතො යාවජීවං වත්තාරො බුද්ධිමොක්ඛානෙ භාවෙන්වා බුද්ධිමොක්ඛෙ නිබ්බන්ති.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා අනුසන්ධිං සට්ඨන්වා ජාතකං සමොධානෙයි – “තදා සත්ථවාසිනො බුද්ධපරිසා අහෙසුං, තාපසො පන අභමෙව අහොසි”න්ති.

[77] 7. මහාසුපිනජාතකවණ්ණනා අසඩ්ඨකියජාතකවණ්ණනා ඡට්ඨා.

ලාබ්භි සිද්ධන්ති ඉදං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො සොළස මහාසුපිනෙ ආරබ්භ කට්ඨෙ. එකදිවසං කිර කොසලමහාරාජා රත්තිං නිද්දුපගතො පච්ඡිමයාමෙ සොළස මහාසුපිනෙ දිස්වා භිතතසිතො පබුජ්ඣිත්වා “ඉමෙසං සුපිනානං දිට්ඨත්තා කිං නු බො මෙ භවිස්සති”ති මරණභයතප්පිතො සයනපිට්ඨෙ නිසින්තකොව රත්තිං චිත්තාමෙයි.

අප්ථං පහාතාය රත්තියා බුද්ධිමොක්ඛපුරොහිතා උපසඩ්ඨකම්ත්වා “සුඛං සයිත්ථං, මහාරාජා”ති පුච්ඡිංසු. “කුතො මෙ ආවරියා සුඛං, අජ්ජාභං පට්ඨසුසමයෙ සොළස මහාසුපිනෙ පස්සිං, සොමිහි තෙසං දිට්ඨකාලතො පට්ඨාය භයජ්ජන්තො”ති. “වදෙථ, මහාරාජ, සුත්වා ජානිස්සාමා”ති වුත්තං බුද්ධිමොක්ඛානං දිට්ඨසුපිනෙ කට්ඨන්වා “කිං නු බො මෙ ඉමෙසං දිට්ඨකාරණා භවිස්සති”ති පුච්ඡි. බුද්ධිමොක්ඛා භත්ථෙ විධුනිංසු. “කස්මා භත්ථෙ විධුනාථා”ති ව වුත්තෙ “කක්ඛලා, මහාරාජ, සුපිනා”ති. “කා තෙසං නිජ්ජන්ති භවිස්සති”ති? “රජ්ජන්තරායො ජීවිතන්තරායො භොගන්තරායොති ඉමෙසං තිණ්ණං අන්තරායානං අඤ්ඤාතරො”ති. “සප්පට්ඨකම්මා, අප්පට්ඨකම්මා”ති? “කාමං එතෙ සුපිනා අතිඵලසත්තා අප්පට්ඨකම්මා, මයං පන තෙ සප්පට්ඨකම්මෙ කරිස්සාම, එතෙ පට්ඨකම්මාපෙතුං අසක්කොන්තානං අමිහාකං සික්ඛිතභාවො නාම කිං කරිස්සති”ති. “කිං පන කත්වා පට්ඨකම්මාපෙස්සාථා”ති? “සබ්බවතුක්කෙන යඤ්ඤං යජිස්සාම, මහාරාජා”ති. රාජා භිතතසිතො “තෙන හි ආවරියා මම ජීවිතං තුම්හාකං භත්ථෙ භොතු, ඛිජ්ජං මෙ සොන්ථී කරොථා”ති ආහ. බුද්ධිමොක්ඛා “බහුං ධනං ලභිස්සාම, බහුං ඛජ්ජභොජ්ජං ආහරාපෙස්සාමා”ති භට්ඨතුට්ඨා “මා විත්තසිත්ථං, මහාරාජා”ති රාජානං සමස්සාසෙන්වා රාජනිවෙසනා නික්ඛමිත්වා බහිනගරෙ යඤ්ඤාචාටං කත්වා බහු වතුප්පදගණෙ ථුණුපනිතෙ කත්වා පක්ඛිගණෙ සමාහරිත්වා “ඉදඤ්චිදඤ්ච ලද්ධුං වට්ටති”ති පුනජ්ජුනං සඤ්චරන්ති.

අප්ථං බො මල්ලිකා දෙවී තං කාරණං ඤත්වා රාජානං උපසඩ්ඨකම්ත්වා පුච්ඡි “කිං නු බො, මහාරාජ, බුද්ධිමොක්ඛා පුනජ්ජුනං සඤ්චරන්ති”ති? “සුඛිනා, ත්වං හද්දෙ, අමිහාකං කණ්ණමුලෙ ආසිවිසං වරන්තං න ජානාසි”ති. “කිං එතං, මහාරාජා”ති? මයා එවරුපා දුස්සුපිනා දිට්ඨා, බුද්ධිමොක්ඛා “තිණ්ණං අන්තරායානං අඤ්ඤාතරො පඤ්ඤායති”ති වත්වා “තෙසං පටිඝාතාය යඤ්ඤං යජිස්සාමා”ති වත්වා පුනජ්ජුනං සඤ්චරන්ති”ති. “කිං පන තෙ, මහාරාජ, සදෙවකෙ

ලොකෙ අග්ගව්‍යාභිමණො සුපිනපටිකම්මං පුච්ඡිතො”ති? “කතරො පනෙස, හද්දෙ, සදෙවකෙ ලොකෙ අග්ගව්‍යාභිමණො”ති. “සදෙවකෙ ලොකෙ අග්ගපුග්ගලං සබ්බඤ්ඤං විසුද්ධං නික්කිලෙසං මහාව්‍යාභිමණං න ජානාසි. සො හි හගවා සුපිනන්තරං ජානෙයා, ගච්ඡ ත්වං පුච්ඡ තං, මහාරාජා”ති. “සාධු, දෙව්”ති රාජා විහාරං ගන්ත්වා සත්ථාරං වන්දිත්වා නිසීදි.

සත්ථා මධුරස්සරං නිව්ඡාරෙත්වා “කිං නු බො, මහාරාජ, අනිප්පගොව ආගතොසි”ති ආහ. අහං, හන්තෙ, පච්චුසසමයෙ සොළස මහාසුපිනෙ දිස්වා හීතො ව්‍යාභිමණානං ආරොවෙසිං. ව්‍යාභිමණා “කක්ඛළා, මහාරාජ, සුපිනා, එනෙසං පටිසාතත්ථාය සබ්බවතුක්කෙන යඤ්ඤං යප්පිසාමා”ති යඤ්ඤං සප්පේන්ති, බහු පාණා මරණභයතප්පිනා, තුම්භෙ ව සදෙවකෙ ලොකෙ අග්ගපුග්ගලා, අතීතානාගතපච්චුප්පන්තං උපාදාය නත්ථි සො ඤෙයාධම්මො, යො වො ඤාණමුඛෙ ආපාථං නාගච්ඡති. “එනෙසං මෙ සුපිනානං නිප්පත්තිං කට්ඨං හගවා”ති. “එවමෙනං, මහාරාජ, සදෙවකෙ ලොකෙ මං යපෙත්වා අඤ්ඤො එනෙසං සුපිනානං අන්තරං වා නිප්පත්තිං වා ජානිතුං සමත්ථො නාම නත්ථි, අහං තෙ කට්ඨස්සාමි, අපිව බො ත්වං දිට්ඨදිට්ඨනියාමෙනෙව සුපිනෙ කට්ඨං”ති. “සාධු, හන්තෙ”ති රාජා දිට්ඨනියාමෙනෙව කට්ඨන්තො –

“උසභා රුක්ඛා ගාවියො ගවා ව,
අස්සො කංසො සිඬගාලී ව කුම්භො;
පොක්ඛරණී ව අපාකචන්දනං.

“ලාබ්‍රනි සිදන්ති සිලා ප්ලවන්ති, මණ්ඩුකියො කණ්භසප්පෙ ගිලන්ති;
කාකං සුවණ්ණො පරිවාරයන්ති, තසා වකා ඵළකානං භයා හි”ති. –

ඉමං මානිකං නික්ඛිපිත්වා කට්ඨං.

(1) අහං, හන්තෙ, එකං තාව සුපිනං එවං අද්දසං – වත්තාරො අඤ්ජනවණ්ණො කාලඋසභා “යුප්ඤ්ඤාමා”ති වතුහි දිසාහි රාජඬගණං ආගන්ත්වා “උසභයුද්ධං පස්සිස්සාමා”ති මහාජනෙ සන්නිපතිතෙ යුප්ඤ්ඤාකාරං දස්සෙත්වා නදිත්වා ගජ්ජිත්වා අයුප්ඤ්ඤාත්වා ව පටික්කන්තා. ඉමං පට්ඨං සුපිනං අද්දසං, ඉමස්ස කො විපාකොති? “මහාරාජ, ඉමස්ස විපාකො නෙව තව, න මම කාලෙ හවිස්සති, අනාගතෙ පන අධම්මිකානං කපණරාජුනං අධම්මිකානඤ්ච මනුස්සානං කාලෙ ලොකෙ විපරිවත්තමානෙ කුසලෙ ඔස්සන්තෙ, අකුසලෙ උස්සන්තෙ, ලොකස්ස පරිභායනකාලෙ දෙවො න සම්මා වස්සිස්සති, මෙසපාදා පච්ඡිප්පිස්සන්ති, සස්සානි මිලායිස්සන්ති, දුබ්භික්ඛං හවිස්සති, වස්සිතුකාමා විය වතුහි දිසාහි මෙසා උට්ඨන්තිවා ඉන්ටිකාහි ආතපෙ පත්ථානං විහිඳාදිනං තෙමනභයෙන අන්තොපවෙසිතකාලෙ පුරිසෙසු කුද්දාලපිටකභත්තෙසු ආලිබන්ධනත්ථාය නික්ඛන්තෙසු වස්සනාකාරං දස්සෙත්වා ගජ්ජිත්වා විජ්ජුලතා නිව්ඡාරෙත්වා තෙ උසභා විය අයුප්ඤ්ඤාත්වා අවස්සිත්වා ව පලායිස්සන්ති. අයමෙතස්ස විපාකො. තුය්හං පන තප්පච්චයා කොචි අන්තරායො නත්ථි, අනාගතං ආරබ්භ දිට්ඨො සුපිනො එස, ව්‍යාභිමණා පන අත්තනො ජීවිතවුත්තිං නිස්සාය කට්ඨංසු”ති එවං සත්ථා සුපිනස්ස නිප්පත්තිං කට්ඨංත්වා ආහ “දුතියං කට්ඨං, මහාරාජා”ති.

(2) දුතියාහං, හන්තෙ, එවං අද්දසං – බුද්දකා රුක්ඛා වෙව ගච්ඡා ව පට්ඨං හින්දිත්වා විදන්ටිමත්තම්පි රතනමත්තම්පි අනුගන්ත්වා ව පුප්ඨන්ති වෙව ඵලන්ති ව. ඉමං දුතියං අද්දසං, ඉමස්ස කො විපාකොති? මහාරාජ, ඉමස්සාපි විපාකො ලොකස්ස පරිභායනකාලෙ මනුස්සානං පරිත්තායුකකාලෙ හවිස්සති. අනාගතස්මිඤ්ඤි සත්තා නිබ්බරාගා හවිස්සන්ති, අසම්පත්තවයාව කුමාරියො පුරිසන්තරං ගන්ත්වා උතුනියො වෙව ගබ්භිනියො ව හුත්වා පුත්තධිතාහි වඩ්ඪිස්සන්ති. බුද්දකරුක්ඛානං පුප්ඨං විය හි තාසං උතුනිභාවො, ඵලං විය ව පුත්තධිතරො හවිස්සන්ති. ඉතොනිදානම්පි තෙ භයං නත්ථි, තතියං කට්ඨං, මහාරාජාති.

(3) ගාවියො, හන්තෙ, තදහුජාතානං වච්ඡකානං බිරං පිවන්තියො අද්දසං. අයං මෙ තතියො සුපිනො, ඉමස්ස කො විපාකොති? ඉමස්සාපි විපාකො අනාගතෙ එව මනුස්සානං පෙට්ඨාපවායිකකම්මස්ස නට්ඨකාලෙ හවිස්සති. අනාගතස්මිඤ්ඤි සත්තා මාතාපිතුසු වා සස්සුසසුරෙසු වා ලප්පං අනුපට්ඨාපෙත්වා සයමෙව කුටුම්භං සංවිදහන්තාව ඝාසච්ඡාදනමත්තම්පි මහල්ලකානං දාතුකාමා දස්සන්ති, අදාතුකාමා න දස්සන්ති. මහල්ලකා අනාථා අසයංවසී දාරකෙ ආරාධෙත්වා ජීවිස්සන්ති තදහුජාතානං වච්ඡකානං බිරං පිවන්තියො මහාගාවියො විය. ඉතොනිදානම්පි තෙ භයං නත්ථි, වතුත්ථං කට්ඨං, මහාරාජාති.

(4) ධුරවාහෙ, හන්තෙ, ආරොහපරිණාහසම්පන්නෙ මහාගොණෙයුගපරම්පරාය අයොජෙත්වා තරුණෙ ගොදම්මෙ ධුරෙ යොජෙත්තෙ අද්දසං. තෙ ධුරං වහිතුං අසක්කොන්තා ඡඩ්ඛෙත්වා අට්ඨංසු, සකථානි තප්පවට්ඨංසු. අයං මෙ වතුත්ථො සුපිනො, ඉමස්ස කො විපාකොති? ඉමස්සාපි විපාකො අනාගතෙ එව අධම්මිකරාජුනං කාලෙ හවිස්සති. අනාගතස්මිඤ්ඤි අධම්මිකකපණරාජානො පණ්ඩිතානං පවෙණ්කුසලානං කම්මං නිත්ථරණසමත්ථානං මහාමත්තානං යසං න දස්සන්ති. ධම්මසභායං විනිව්ඡයට්ඨානෙපි පණ්ඩිතෙ වොහාරකුසලෙ මහල්ලකෙ අමච්චෙ න යපෙස්සන්ති, තබ්බිපරිතානං පන තරුණතරුණානං යසං දස්සන්ති, තථාරූපෙ එව විනිව්ඡයට්ඨානෙ යපෙස්සන්ති, තෙ රාජකම්මානි වෙව යුත්තායුත්තඤ්ච අජානන්තා නෙව තං යසං උක්ඛිපිතුං සක්ඛිස්සන්ති, න රාජකම්මානි නිත්ථරිතුං. තෙ අසක්කොන්තා කම්මධුරං ඡඩ්ඛෙස්සන්ති, මහල්ලකාපි පණ්ඩිතාමච්චා යසං අලහන්තා කිච්චානි නිත්ථරිතුං.

සමත්වූ “කිං අම්බාකං එතෙහි, මයං බාහිරකා ජාතා, අබ්භන්තරිකා තරුණදාරකා ජාතිස්සන්ති” නි උප්පන්නානි කම්මානි න කරිස්සන්ති, එවං සබ්බපාපි තෙසං රාජුනං භානියෙව භවිස්සති, ධුරං වහිතුං අසමත්වූනං වච්ඡදම්මානං ධුරෙ යොජිතකාලො විය, ධුරවාහනාඤ්ච මහාගොණානං යුගපරම්පරාය අයොජිතකාලො විය භවිස්සති. ඉතොනිදානම්පි තෙ භයං නත්ථි, පඤ්චමං කපේති, මහාරාජාති.

(5) හන්තෙ, එකං උභතොමුඛං අස්සං අද්දසං, තස්ස ද්විසු පස්සෙසු යවසං දෙන්ති, සො ද්විති මුඛෙහි බාදති. අයං මෙ පඤ්චමො සුපිනො, ඉමස්ස කො විපාකොති? ඉමස්සාපි අනාගතෙ අධම්මිකරාජකාලෙයෙව විපාකො භවිස්සති. අනාගතස්මිඤ්ඤි අධම්මිකා බාලරාජානො අධම්මිකෙ ලොලමනුස්සෙ විනිවිජයෙ යපෙස්සන්ති, තෙ පාපපුඤ්ඤසු අනාදරා බාලා සභායං නිසිදිත්වා විනිවිජයං දෙන්තා උභින්නම්පි අත්ථපච්චන්ථිකානං හත්ථතො ලඤ්ජං ගභෙන්වා බාදිස්සන්ති අස්සො විය ද්විති මුඛෙහි යවසං. ඉතොනිදානම්පි තෙ භයං නත්ථි, ඡට්ඨං කපේති, මහාරාජාති.

(6) හන්තෙ, මහාජනො සතසහස්සග්ගනිකං සුවණ්ණපාතිං සම්මජ්ජිත්වා “ඉධ පස්සාවං කරොති” නි එකස්ස ජරසිඬගාලස්ස උපනාමෙසි, තං තත්ථ පස්සාවං කරොන්තං අද්දසං. අයං මෙ ඡට්ඨො සුපිනො, ඉමස්ස කො විපාකොති? ඉමස්සාපි විපාකො අනාගතෙයෙව භවිස්සති. අනාගතස්මිඤ්ඤි අධම්මිකා විජාතිරාජානො ජාතිසම්පන්නානං කුලපුත්තානං ආසඩ්ධකාය යසං න දස්සන්ති, අකුලිනානංයෙව දස්සන්ති. එවං මහාකුලානි දුග්ගතානි භවිස්සන්ති, ලාමකකුලානි ඉස්සරානි. තෙ ච කුලිනපුරිසා ජීවිතුං අසක්කොන්තා “ඉමෙ නිස්සාය ජීවිස්සාමා” නි අකුලිනානං ධිතරො දස්සන්ති, ඉති තාසං කුලධිතානං අකුලිනෙහි සද්ධිං සංවාසො ජරසිඬගාලස්ස සුවණ්ණපාතියං පස්සාවකරණසදිසො භවිස්සති. ඉතොනිදානම්පි තෙ භයං නත්ථි, සත්තමං කපේති.

(7) හන්තෙ, එකො පුරිසො රජ්ජුං වට්ටෙන්වා වට්ටෙන්වා පාදමුලෙ නික්ඛිපති, තෙන නිසින්නපීයස්ස හෙට්ඨා සසිතා එකා ජාතසිඬගාලි තස්ස අජානන්තස්සෙව තං බාදති, එවාහං අද්දසං. අයං මෙ සත්තමො සුපිනො, ඉමස්ස කො විපාකොති? ඉමස්සාපි අනාගතෙයෙව විපාකො භවිස්සති. අනාගතස්මිඤ්ඤි ඉත්ථියො පුරිසලොලා සුරාලොලා අලඬකාරලොලා විසිබාලොලා ආමිසලොලා භවිස්සන්ති දුස්සිලා දුරාවාරා, තා සාමිකෙහි කසිගොරක්ඛාදීනි කම්මානි කත්වා කිව්ජෙන කසිරෙන සම්භතං ධනං ජාරෙහි සද්ධිං සුරං පිවන්තියො මාලාගන්ධවිලෙපනං ධාරයමානා අන්තොගෙහෙ අච්චාසිකම්පි කිව්චං අනොලොකෙන්වා ගෙහෙ පරික්ඛෙපස්ස උපරිභාගෙනපි ඡිද්දට්ඨානෙහිපි ජාරෙ උපධාරයමානා ස්වෙ වපිතබ්බයුත්තකං බීජම්පි කොට්ටෙන්වා යාගුහන්තඛජ්ජකාදීනි සම්පාදෙන්වා බාදමානා විලුම්පිස්සන්ති හෙට්ඨාපීයකෙ නිපන්නජාතසිඬගාලි විය වට්ටෙන්වා වට්ටෙන්වා පාදමුලෙ නික්ඛිත්තරජ්ජුං. ඉතොනිදානම්පි තෙ භයං නත්ථි, අට්ඨමං කපේති.

(8) හන්තෙ, රාජද්වාරෙ බහුහි තුව්ඡකුම්භෙහි පරිවාරෙන්වා යපිතං එකං මහන්නං පුරිතකුම්භං අද්දසං. වත්තාරොපි පන වණ්ණා වතුහි දියාහි වතුහි අනුදියාහි ච සටෙහි උදකං ආහරිත්වා ආහරිත්වා පුරිතකුම්භමෙව පුරෙන්නි, පුරිතපුරිතං උදකං උත්තරිත්වා පලායති, තෙපි පුනප්පුනං තත්ථෙව උදකං ආසිඤ්චන්ති, තුව්ඡකුම්භෙ පන ඔලොකෙන්තාපි නත්ථි. අයං මෙ අට්ඨමො සුපිනො, ඉමස්ස කො විපාකොති? ඉමස්සාපි අනාගතෙයෙව විපාකො භවිස්සති. අනාගතස්මිඤ්ඤි ලොකො පරිභාසිස්සති, රට්ඨං නිරොජං භවිස්සති, රාජානො දුග්ගතා කපණා භවිස්සන්ති. යො ඉස්සරො භවිස්සති, තස්ස භණ්ඩාගාරෙ සතසහස්සමත්තා කභාපණා භවිස්සන්ති, තෙ එවං දුග්ගතා සබ්බෙ ජානපදෙ අත්තනොව කම්මෙ කාරෙස්සන්ති, උපද්දුතා මනුස්සා සකෙ කම්මන්තෙ ඡඩ්ඛෙන්වා රාජුනාඤ්ඤච අත්ථාය පුබ්බණ්ණාපරණ්ණානි වපන්නා රක්ඛන්තා ලායන්තා මද්දන්තා පවෙසෙන්නා උච්ඡුඛෙන්තානි කරොන්තා යන්නානි කරොන්තා යන්නානි වාහෙන්තා එණිතාදීනි පවන්තා පුප්ථාරාමෙ ච එලාරාමෙ ච කරොන්තා තත්ථ තත්ථ නිජ්ජන්තානි පුබ්බණ්ණාදීනි ආහරිත්වා රඤ්ඤො කොට්ඨාගාරමෙව පුරෙස්සන්ති, අත්තනො ගෙහෙසු තුව්ඡකොට්ඨෙ ඔලොකෙන්තාපි න භවිස්සන්ති, තුව්ඡකුම්භෙ අනොලොකෙන්වා පුරිතකුම්භෙ පුරණසදිසමෙව භවිස්සති. ඉතොනිදානම්පි තෙ භයං නත්ථි, නවමං කපේති.

(9) හන්තෙ, එකං පඤ්චවණ්ණපදුමසඤ්ජන්තං ගම්භිරං සබ්බතො තිත්ථං පොක්ඛරණං අද්දසං. සමන්තතො ද්විපදවතුප්පදා ඔතරිත්වා තත්ථ පාතියං පිවන්ති. තස්සා මජ්ඣෙ ගම්භිරට්ඨානෙ උදකං ආවිලං, තීරජ්ජදෙසෙසු ද්විපදවතුප්පදානං අක්කමට්ඨානෙ අවිජං විජ්ජසන්තං අනාවිලං. එවාහං අද්දසං. අයං මෙ නවමො සුපිනො, ඉමස්ස කො විපාකොති? ඉමස්සාපි අනාගතෙයෙව විපාකො භවිස්සති. අනාගතස්මිඤ්ඤි රාජානො අධම්මිකා භවිස්සන්ති, ඡන්දාදිවසෙන අගතිං ගච්ඡන්තා රජ්ජං කාරෙස්සන්ති, ධම්මෙන විනිවිජයං නාම න දස්සන්ති, ලඤ්ජවිත්තකා භවිස්සන්ති ධනලොලා, රට්ඨවාසිකෙසු තෙසං බන්තිමෙන්තානුද්දයා නාම න භවිස්සන්ති, කක්ඛලා ඵරුසා උච්ඡුයන්තෙ උච්ඡුගණ්ඨිකා විය මනුස්සෙ පිළෙන්නා නානප්පකාරෙන බලිං උප්පාදෙන්තා ධනං ගණිතිස්සන්ති. මනුස්සා බලිපිළිතා කිඤ්චි දාතුං අසක්කොන්තා ගාමනිගමාදයො ඡඩ්ඛෙන්වා පච්චන්තං ගන්ත්වා වාසං කප්පෙස්සන්ති, මජ්ඣමජ්ජනපදො සුඤ්ඤො භවිස්සති, පච්චන්තො සනවාසො සෙයාපාපි පොක්ඛරණයා මජ්ඣෙ උදකං ආවිලං පරියන්තෙ විජ්ජසන්තං. ඉතොනිදානම්පි තෙ භයං නත්ථි, දසමං කපේති.

(10) හන්තෙ, එකිස්සායෙව කුම්භියා පච්චමානං ඔදනං අපාකං අද්දසං “අපාක” න්ති විවාරෙන්වා විහරිත්වා යපිතං විය තිභාකාරෙහි පච්චමානං, එකස්මිං පස්සෙ අතිකිලින්නො හොති, එකස්මිං උත්තණ්ඩුලො, එකස්මිං සුපක්කොති. අයං මෙ දසමො සුපිනො, ඉමස්ස කො විපාකොති? ඉමස්සාපි අනාගතෙයෙව විපාකො භවිස්සති. අනාගතස්මිඤ්ඤි රාජානො අධම්මිකා භවිස්සන්ති, තෙසු අධම්මිකෙසු රාජයුත්තාපි බ්‍රාහ්මණගහපතිකාපි

නෙගමජානපදාපීති සමණබ්බාගමණෙ උපාදාය සබ්බෙ මනුස්සා අධම්මිකා භවිස්සන්ති, තතො තෙසං ආරක්ඛදෙවතා, බලිපටිග්ගාහිකා දෙවතා, රුක්ඛදෙවතා, ආකාසට්ඨදෙවතානි එවං දෙවතාපි අධම්මිකා භවිස්සන්ති. අධම්මිකරාජුනඤ්ච රජ්ජෙ වාතා විසමා බරා වායිස්සන්ති, තෙ ආකාසට්ඨවිමානානි කම්පෙස්සන්ති, තෙසු කම්පිතෙසු දෙවතා කුපිතා දෙවං වස්සිතුං න දස්සන්ති, වස්සමානොපි සකලරට්ඨෙ එකප්පභාරෙන න වස්සිස්සති, වස්සමානොපි සබ්බත්ථ කසිකම්මස්ස වා වප්පකම්මස්ස වා උපකාරකො හුත්වා න වස්සිස්සති. යථා ව රට්ඨෙ, එවං ජනපදෙපි ගාමෙපි එකතළාකෙපි එකසරෙපි එකප්පභාරෙනෙව න වස්සිස්සති, තළාකස්ස උපරිභාගෙ වස්සන්තො හෙට්ඨාභාගෙ න වස්සිස්සති, හෙට්ඨා වස්සන්තො උපරි න වස්සිස්සති. එකස්මිං භාගෙ සස්සං අතිවස්සෙන නස්සිස්සති, එකස්මිං අවස්සනෙන මිලායිස්සති, එකස්මිං සම්මා වස්සමානො සම්පාදෙස්සති. එවං එකස්ස රඤ්ඤො රජ්ජෙ චුත්තසස්සා තිප්පකාරා භවිස්සන්ති එකකුම්භියා ඔදනො විය. ඉතොනිදානම්පි තෙ භයං නත්ථි, එකාදසමං කට්ඨෙති.

(11) හත්තෙ, සතසභස්සග්ගන්තිකං චන්දනසාරං පුත්තිකක්කෙන චික්කිණන්තෙ අද්දසං. අයං මෙ එකාදසමො සුපිනො, ඉමස්ස කො විපාකොති? ඉමස්සාපි අනාගතෙයෙව මය්හං සාසනෙ පරිභායන්තෙ විපාකො භවිස්සති. අනාගතස්මිඤ්ඤි පච්චයලොලා අලජ්ජි හික්ඛු බහු භවිස්සන්ති, තෙ මයා පච්චයලොලුප්පං නිම්මට්ඨන්වා කථිතධම්මදෙසනං විවරාදිවතුපච්චයහෙතු පරෙසං දෙසෙස්සන්ති, පච්චයෙහි මුව්ඡිතා නිස්සරණපක්ඛෙ ධීතා නිබ්බානාහිමුඛං කත්වා දෙසෙතුං න සක්ඛිස්සන්ති, කෙවලං “පදබ්බාඤ්ජනසම්පත්තිඤ්චෙව මධුරසද්දඤ්ච සුත්වා මහග්ගානි විවරාදීනි දස්සන්ති” ඉව්චෙවං දෙසෙස්සන්ති. අපරෙ අන්තරවිට්ඨතුක්කරාපද්චාරාදිසු නිසිදිත්වා කභාපණඅඬ්ඬකභාපණපාදමාසකරුපාදීනිපි නිස්සාය දෙසෙස්සන්ති. ඉති මයා නිබ්බානග්ගන්තිකං කත්වා දෙසිතං ධම්මං චතුපච්චයත්ථාය චෙව කභාපණඅඬ්ඬකභාපණාදීනං අත්ථාය ච චික්කිණන්වා දෙසෙන්තා සතසභස්සග්ගන්තිකං චන්දනසාරං පුත්තිකක්කෙන චික්කිණන්තා විය භවිස්සන්ති. ඉතොනිදානම්පි තෙ භයං නත්ථි, ද්වාදසමං කට්ඨෙති.

(12) හත්තෙ, තුව්ඡලාබුනි උදකෙ සිදන්තානි අද්දසං, ඉමස්ස කො විපාකොති? ඉමස්සාපි අනාගතෙ අධම්මිකරාජකාලෙ ලොකෙ විපරිවත්තන්තෙයෙව විපාකො භවිස්සති. තදා හි රාජානො ජාතිසම්පන්නානං කුලපුත්තානං යසං න දස්සන්ති, අකුලිනානංයෙව දස්සන්ති, තෙ ඉස්සරා භවිස්සන්ති, ඉතරෙ දලිද්දා. රාජසම්මුඛෙපි රාජද්වාරෙපි අමච්චසම්මුඛෙපි විනිවිජයට්ඨානෙපි තුව්ඡලාබුසදිසානං අකුලිනානංයෙව කථා ඔසිදිත්වා ධීතා විය නිව්චලා සුප්පතිට්ඨිතා භවිස්සති. සඬ්ඝසන්නිපාතෙසුපි සඬ්ඝකම්මගණකම්මට්ඨානෙසු චෙව පත්තවිවරපරිවෙණාදිවිනිවිජයට්ඨානෙසු ච දුස්සිලානං පාපසුග්ගලානංයෙව කථා නියානිකා භවිස්සති, න ලජ්ජිහික්ඛුනන්ති එවං සබ්බථාපි තුව්ඡලාබුසිදනකාලො විය භවිස්සති. ඉතොනිදානම්පි තෙ භයං නත්ථි, තෙරසමං කට්ඨෙති.

(13) හත්තෙ, මහත්තමහත්තා කුටාගාරජ්ජමාණා සනසිලා නාථා විය උදකෙ ජලවමානා අද්දසං, ඉමස්ස කො විපාකොති? ඉමස්සාපි තාදිසෙයෙව කාලෙ විපාකො භවිස්සති. තදා හි අධම්මිකරාජානො අකුලිනානං යසං දස්සන්ති, තෙ ඉස්සරා භවිස්සන්ති, කුලිනා දුග්ගතා. තෙසු න කෙවි ගාරවං කරිස්සන්ති, ඉතරෙසුයෙව කරිස්සන්ති. රාජසම්මුඛෙ වා අමච්චසම්මුඛෙ වා විනිවිජයට්ඨානෙ වා විනිවිජයකුසලානං සනසිලාසදිසානං කුලපුත්තානං කථා න ඔගාහිත්වා පතිට්ඨහිස්සති. තෙසු කට්ඨන්තෙසු “කිං ඉමෙ කට්ඨන්ති”ති ඉතරෙ පරිභාසමෙව කරිස්සන්ති. හික්ඛුසන්නිපාතෙසුපි චුත්තප්පකාරෙසු ඨානෙසු නෙව පෙසලෙ හික්ඛු ගරුකාතබ්බෙ මඤ්ඤිස්සන්ති, නාපි තෙසං කථා පරියොගාහිත්වා පතිට්ඨහිස්සති, සිලානං ජලවනකාලො විය භවිස්සති. ඉතොනිදානම්පි තෙ භයං නත්ථි, වුද්දසමං කට්ඨෙති.

(14) හත්තෙ , වුද්දකමධුකපුප්ඵප්පමාණා මණ්ඩුකියො මහත්තමහත්තෙ කණ්භසප්පෙ වෙගෙන අනුබන්ධිත්වා උප්පලනාලෙ විය ඡන්දිත්වා ඡන්දිත්වා මංසං බාදිත්වා ගිලන්තියො අද්දසං, ඉමස්ස කො විපාකොති? ඉමස්සාපි ලොකෙ පරිභායන්තෙ අනාගතෙ එව විපාකො භවිස්සති. තදා හි මනුස්සා තිබ්බරාගජාතිකා කිලෙසානුචිත්තකා හුත්වා තරුණතරුණානං අත්තනො හරියානං වසෙ චත්තිස්සන්ති, ගෙහෙ දාසකම්මකරාදයොපි ගොමහිංසාදයොපි හිරඤ්ඤසුචණ්ණම්පි සබ්බං තාසඤ්ඤෙව ආයත්තං භවිස්සති. “අසුකං හිරඤ්ඤසුචණ්ණං වා පරිච්ඡදාදිජාතං වා කහ”න්ති චුත්තෙ “යත්ථ වා තත්ථ වා හොතු, කිං තුය්හිමිතා බ්බාපාරෙන, ත්වං මය්හං සරෙ සන්නං වා අසන්නං වා ජාතිතුකාමො ජාතො”ති වත්වා නානප්පකාරෙහි අක්කොසිත්වා මුඛසන්නිහි කොට්ටෙන්වා දාසවෙටකෙ විය අත්තනො වසෙ කත්වා අත්තනො ඉස්සරියං පවත්තෙස්සන්ති. එවං මධුකපුප්ඵප්පමාණානං මණ්ඩුකපොතිකානං ආසිට්ඨෙස කණ්භසප්පෙ ගිලනකාලො විය භවිස්සති. ඉතොනිදානම්පි තෙ භයං නත්ථි, පන්තරසමං කට්ඨෙති.

(15) හත්තෙ, දසහි අසද්ධම්මෙහි සමන්තාගතං ගාමගොවරං කාකං කඤ්චනවණ්ණනාය “සුවණ්ණා”ති ලද්ධනාමෙ සුවණ්ණරාජහංසෙ පරිවාරෙන්තෙ අද්දසං, ඉමස්ස කො විපාකොති? ඉමස්සාපි අනාගතෙ දුබ්බලරාජකාලෙයෙව විපාකො භවිස්සති. අනාගතස්මිඤ්ඤි රාජානො හත්ථිසිප්පාදිසු අකුසලා යුද්ධෙසු අවිසාරදා භවිස්සන්ති, තෙ අත්තනො රජ්ජවිපත්තිං ආසඬ්ඬමානා සමානජාතිකානං කුලපුත්තානං ඉස්සරියං අදත්වා අත්තනො පාදමුලිකත්භාපකකප්පකාදීනං දස්සන්ති, ජාතිගොත්තසම්පන්නා කුලපුත්තා රාජකුලෙ පතිට්ඨං අලභමානා ජීවිකා කප්පෙතුං අසමත්ථා හුත්වා ඉස්සරියෙ ධීතෙ ජාතිගොත්තහිතෙ අකුලිනෙ උපට්ඨහන්තා විවරිස්සන්ති, සුවණ්ණරාජහංසෙහි කාකස්ස පරිවාරිතකාලො විය භවිස්සති. ඉතොනිදානම්පි තෙ භයං නත්ථි, සොළසමං කට්ඨෙති.

(16) හත්තෙ, පුබ්බෙ දීපිනො එළකෙ බාදන්ති, අහං පන එළකෙ දීපිනො අනුබන්ධිත්වා මුරුමුරුති බාදන්තෙ අද්දසං. අථඤ්ඤෙ තසා වකා එළකෙ දුරතොව දිස්වා තසිතා තාසප්පත්තා හුත්වා එළකානං හයාපලායිත්වා

ගුම්බගහනාදීනි පවිසිත්වා නිලියංසු, එවාහං අද්දසං, ඉමස්ස කො විපාකොති? ඉමස්සපි අනාගතෙ අධම්මිකරාජකාලෙයෙව විපාකො භවිස්සති. තදා හි අකුලීනා රාජවල්ලභා ඉස්සරා භවිස්සන්ති, කුලීනා අපඤ්ඤානා දුග්ගතා. තෙ රාජවල්ලභා රාජානං අත්තනො කථං ගාභාපෙත්වා විනිවිජයට්ඨානාදිසු බලවත්තො හුත්වා කුලීනානං පවේණිආගතාති ඛේත්තවත්ථාදීනි “අම්භාකං සත්තකාති එතානි”ති අභියුක්ඛිත්වා තෙසු “න තුම්භාකං, අම්භාක”න්ති ආගන්ත්වා විනිවිජයට්ඨානාදිසු විවදන්තෙසු චෙත්තලතාදීනි පහරාපෙත්වා ගීවායං ගහෙත්වා අපකඩ්ඨාපෙත්වා “අත්තනො පමාණං න ජානාථ, අම්භෙහි සද්ධං විවදථ, ඉදානි වො රඤ්ඤො කථෙත්වා හත්ථපාදවිජේදනාදීනි කාරෙස්සාමා”ති සත්තජ්ජෙස්සන්ති. තෙ තෙසං භයෙන අත්තනො සත්තකාති වත්ථුනි “තුම්භාකංයෙවෙනාති ගණ්හථා”ති නියායෙත්වා අත්තනො ගෙහාති පවිසිත්වා භිතා නිපජ්ජිස්සන්ති. පාපභික්ඛුපි පෙසලෙ භික්ඛු යථාරුචි විහෙයෙස්සන්ති, තෙ පෙසලා භික්ඛු පටිසරණං අලභමානා අරඤ්ඤං පවිසිත්වා ගහනට්ඨානෙසු නිලියස්සන්ති. එවං භීතජව්චෙහි චෙව පාපභික්ඛුහි ව උපද්දුතානං ජාතිමන්තකුලපුත්තානඤ්චෙව පෙසලභික්ඛුනඤ්ච එළකානං භයෙන තසවකානං පලායනකාලො විය භවිස්සති. ඉතොනිදානම්පි තෙ භයං නත්ථී. අයම්පි හි සුපිනො අනාගතංයෙව ආරබ්භ දිට්ඨො. බ්‍රාහ්මණා පන න ධම්මසුධම්මතාය තයි සිනෙහෙන කථයිංසු, “බහුධනං ලභිස්සාමා”ති ආමිසාපෙක්ඛතාය ජීවිතවුත්තිං නිස්සාය කථයිංසුති.

එවං සත්ථා සොළසන්තං මහාසුපිනානං නිජ්ජන්තිං කථෙත්වා “න ඛො, මහාරාජ, එතරහි ත්වඤ්ඤෙව ඉමෙ සුපිනෙ අද්දස, පොරාණකරාජානොපි අද්දසංසු. බ්‍රාහ්මණාපි තෙසං එවමෙව ඉමෙ සුපිනෙ ගහෙත්වා යඤ්ඤමත්ථකෙ බිපිංසු, තතො පණ්ඩිතෙහි දින්නනයෙන ගන්ත්වා බොධිසත්තං පුච්ඡිංසු. පොරාණකා පණ්ඩිතාපි තෙසං ඉමෙ සුපිනෙ කථෙත්වා ඉම්නාව නියාමෙන කථෙසු”න්ති වත්ථා තෙන යාවිතො අතිතං ආහරී.

අතීතෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙත්තෙ බොධිසත්තො උදිච්චබ්‍රාහ්මණකුලෙ නිබ්බන්තිත්වා වයප්පත්තො ඉසිපබ්බජ්ජං පබ්බජිත්වා අභිඤ්ඤා චෙව සමාපත්තියො ව නිබ්බන්තෙත්වා හිමවන්තප්පදෙසෙ ඤානාකීළං කීළන්තො විහරති. තදා බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තො ඉම්නාව නියාමෙන ඉමෙ සුපිනෙ දිස්වා බ්‍රාහ්මණෙ පුච්ඡී. බ්‍රාහ්මණා එවමෙව යඤ්ඤං යජිතුං ආරභිංසු. තෙසු පුරොහිතස්ස අන්තෙවාසිකමාණවො පණ්ඩිතො බ්‍යත්තො ආචරියං ආහ – “ආචරිය, තුම්භෙහි මයං තයො වෙදෙ උග්ගණ්හාපිතා, නනු තෙසු එකං මාරෙත්වා එකස්ස සොත්ථිකම්මස්ස කාරණං නාම නත්ථී”ති. තාත, ඉම්නා උපායෙන අම්භාකං බහුධනං උප්පජ්ජිස්සති, ත්වං පන රඤ්ඤො ධනං රක්ඛිතුකාමො මඤ්ඤෙති. මාණවො “තෙන හි, ආචරිය, තුම්භෙ තුම්භාකං කම්මං කරොථ, අහං තුම්භාකං සන්තිකෙ කිං කරිස්සාමි”ති විචරන්තො රඤ්ඤො උය්‍යානං අගමාසි.

තං දිවසමෙව බොධිසත්තොපි තං කාරණං ඤත්වා “අජ්ජ මයි මනුස්සපථං ගතෙ මහාජනස්ස බන්ධනා මොක්ඛො භවිස්සති”ති ආකාසෙන ගන්ත්වා උය්‍යානෙ ඔතරිත්වා සුවණ්ණපටිමා විය මඩ්ගලසිලාතලෙ නිසීදි. මාණවො බොධිසත්තං උපසඩ්ධකම්මත්වා වන්දිත්වා එකමන්තං නිසීදිත්වා පටිසන්ථාරමකාසි. බොධිසත්තොපි තෙන සද්ධං මධුරපටිසන්ථාරං කත්වා “කිං නු ඛො, මාණව, රාජා ධම්මෙන රජ්ජං කාරෙති”ති පුච්ඡී. “හන්තෙ, රාජා නාම ධම්මිකො, අපිව ඛො තං බ්‍රාහ්මණා අතිත්ථෙ පක්ඛන්දාපෙ”න්ති. රාජා සොළස සුපිනෙ දිස්වා බ්‍රාහ්මණානං ආරොචෙසි. බ්‍රාහ්මණා “යඤ්ඤං යජිස්සාමා”ති ආරද්ධා. කිං නු ඛො, හන්තෙ, “අයං නාම ඉමෙයං සුපිනානං නිජ්ජන්ති”ති රාජානං සඤ්ඤාපෙත්වා තුම්භාකං මහාජනං භයා මොචෙතුං න වට්ටති. මයං ඛො, මාණව, රාජානං න ජානාම, රාජාපි අම්භෙ න ජානාති. සචෙ පන ඉධාගන්ත්වා පුච්ඡෙය්‍ය, කථෙය්‍යාමස්ස මයන්ති. මාණවො “අහං, හන්තෙ, තං ආනෙස්සාමි, තුම්භෙ මමාගමනං උදික්ඛන්තා මුහුත්තං නිසීද්ථා”ති බොධිසත්තං පටිජානාපෙත්වා රඤ්ඤො සන්තිකං ගන්ත්වා “මහාරාජ, එකො ආකාසවාට්ටකො තාපසො තුම්භාකං උය්‍යානෙ ඔතරිත්වා ‘තුම්භෙහි දිට්ඨසුපිනානං නිජ්ජන්තිං කථෙස්සාමි’ති තුම්භෙ පක්කොසති”ති ආහ.

රාජා තස්ස කථං සුත්වා තාවදෙව මහන්තෙන පරිවාරෙන උය්‍යානං ගන්ත්වා තාපසං වන්දිත්වා එකමන්තං නිසින්නො පුච්ඡී “තුම්භෙ කිර, හන්තෙ, මයා දිට්ඨසුපිනානං නිජ්ජන්තිං ජානාථා”ති? “ආම, මහාරාජා”ති. “තෙන හි කථෙථා”ති. “කථෙමි, මහාරාජ, යථාදිට්ඨෙ තාව සුපිනෙ මං සාවෙහි”ති. “සාධු, හන්තෙ”ති රාජා –

77. “උසභා රුක්ඛා ගාවියො ගවා ව,
අස්සො කංසො සිඬිගාලී ව කුම්භො;
පොක්ඛරණී ව අපාකචන්දනං.

“ලාබ්‍රනි සීදන්ති සිලා ජලවන්ති, මණ්ඩුකියො කණ්භසප්පෙ ගිලන්ති;
කාකං සුවණ්ණා පරිවාරයන්ති, තසා වකා එළකානං භයා හී”ති. –

වත්ථා පසෙනදිරඤ්ඤා කථිතනියාමෙනෙව සුපිනෙ කථෙසි.

බොධිසත්තොපි තෙසං ඉදානි සත්ථාරා කථිතනියාමෙනෙව විත්ථාරතො නිජ්ජන්තිං කථෙත්වා පරියොසානෙ සයං ඉදං කථෙසි –

“විපරියාසො වත්තති තයිධ මත්ථී”ති;

තනුයමත්පො - අයං, මහාරාජ, ඉමෙසං සුපිනානං නිජ්ඵත්ති. යං පනෙනං තෙසං පටිසාතත්ථාය යඤ්ඤකම්මං වත්තති, තං විපරියාසො වත්තති විපරිතතො වත්තති, විපල්ලාසෙන වත්තති චූත්තං හොති. කිංකාරණා? ඉමෙසඤ්ඤි නිජ්ඵත්ති නාම ලොකස්ස විපරිවත්තනකාලෙ, අකාරණස්ස කාරණන්ති ගහණකාලෙ, කාරණස්ස අකාරණන්ති ඡඩ්ඛනකාලෙ, අභූතස්ස භූතන්ති ගහණකාලෙ, භූතස්ස අභූතන්ති ඡහනකාලෙ, අලජ්ජීනං උස්සන්තකාලෙ, ලජ්ජිනඤ්ඤි පරිහිනකාලෙ භවිස්සති. නයිධ මත්ථීති ඉදානි පන තව වා මම වා කාලෙ ඉධ ඉමස්මිං පුරිසයුගෙ වත්තමානෙ එතෙසං නිජ්ඵත්ති තත්ථී. තස්මා එතෙසං පටිසාතාය වත්තමානං යඤ්ඤකම්මං විපල්ලාසෙන වත්තති, අලං තෙන. නත්ථී තෙ ඉතොනිදානං හයං වා ඡම්භිතත්තං වාති මහාපුරිසො රාජානං සමස්සාසෙන්වා මහාජනං ඛන්ධනා මොවෙන්වා පුන ආකාසෙ යන්වා රඤ්ඤො ඔවාදං දත්වා පඤ්චසු සීලෙසු පතිට්ඨාපෙන්වා “ඉතො පට්ඨාය, මහාරාජ, බ්‍රාහ්මණෙහි සද්ධිං එකතො හුන්වා පසුසාතයඤ්ඤං මා යජී”ති ධම්මං දෙසෙන්වා ආකාසෙනෙව අත්තනො වසනට්ඨානං අගමාසි. රාජාපි තස්ස ඔවාදෙ ධීතො දානාදීනි පුඤ්ඤානි කත්වා යථාකම්මං ගතො.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා “සුපිනපච්චයා තෙ හයං නත්ථී, හරෙනං යඤ්ඤ”න්ති යඤ්ඤං භාරෙන්වා මහාජනස්ස ජීවිතදානං දත්වා අනුසන්ධිං සටෙන්වා ජාතකං සමොධානෙසි - “තදා රාජා ආනන්දො අහොසි, මාණවො සාරිපුත්තො, තාපසො පන අහමෙව අහොසි”න්ති.

පරිනිබ්බුතෙ පන භගවති සඬ්භිතිකාරකා “උසභා”තිආදීනි තීණි පදානි අට්ඨකථං ආරොපෙන්වා “ලාබ්‍රහ්මී”තිආදීනි වත්තාරි පදානි එකං ගාථං කත්වා එකකතිපාතපාළිං ආරොපෙසුන්ති.

[78] 8. ඉල්ලිසජාතකවණ්ණනා මහාසුපිනජාතකවණ්ණනා සත්තමා.

උභො ඛඤ්ජානි ඉදං සත්ථා ජෙතවනෙ විහරන්තො මච්ඡරියකොසියසෙට්ඨිං ආරබ්භ කටෙසි. රාජගහනගරස්ස කිර අවිදුරෙ සක්කාරං නාම නිගමො අහොසි, තත්ථෙකො මච්ඡරියකොසියො නාම සෙට්ඨි අසිතිකොට්ඨිභවො පටිවසති. සො තිණග්ගෙන තෙලබ්බන්දුමත්තම්පි නෙව පරෙසං දෙනි, න අත්තනා පරිභුඤ්ජති. ඉති තස්ස තං විභවජාතං නෙව පුත්තදාරාදීනං, න සමණබ්‍රාහ්මණානං අත්ථං අනුභොති, රක්ඛසපරිගහිතපොක්ඛරණී විය අපරිභොගං තිට්ඨති.

සත්ථා එකදිවසං පච්චුසසමයෙ මහාකරුණාසමාපත්තිතො චූට්ඨාය සකලලොකධාතුයං බොධනෙයාඛන්ධවෙ ඔලොකෙන්තො පඤ්චවත්තාලීසයොජනමත්ථකෙ වසන්තස්ස තස්ස සෙට්ඨිතො සපජාපතිකස්ස සොනාපත්තිඵලස්ස උපනිස්සයං අද්දස. තතො පුරිමදිවසෙ පන රාජානං උපට්ඨාතුං රාජගෙහං ගන්ත්වා රාජුපට්ඨානං කත්වා ආගච්ඡන්තො එකං ඡාතජ්ඣක්තං ඡනපදමනුස්සං කුම්මාසපුරං කපල්ලපුට්ඨං බාදන්තං දිස්වා තත්ථ පිපාසං උජ්ජාදෙන්වා අත්තනො සරං ගන්ත්වා වින්තෙසි “සවාහං ‘කපල්ලපුට්ඨං බාදිතුකාමොම්හි’ති වක්ඛාමි, බහු මයා සද්ධිං බාදිතුකාමා භවිස්සන්ති, එවං මෙ බහුති තණ්ඩුලසප්පිමුද්දාණිතාදීනි පරික්ඛයං ගම්ප්පන්ති, න කස්සවි කටෙස්සාමි”ති තණ්හං අධිවාසෙන්තො විවරති. සො ගච්ඡන්තෙ ගච්ඡන්තෙ කාලෙ උජ්ජණ්ඩුපණ්ඩුකජාතො ධමනිසන්ථතගන්තො ජාතො . තතො තණ්හං අධිවාසෙතුං අසක්කොන්තො ගබ්භං පටිසිත්වා මඤ්චකං උපගුහිත්වා නිපජ්ජී. එවංගතොපි ධනභානිභයෙන කස්සවි කිඤ්චි න කටෙසි.

අථ නං හරියා උපසඬ්ඤාමිත්වා පිට්ඨිං පරිමජ්ජිත්වා “කිං තෙ සාමි, අථාසුක”න්ති පුච්ඡී. “න මෙ කිඤ්චි අථාසුකං අත්ථී”ති. “කිං නු බො තෙ රාජා කුපිතො”ති? “රාජාපි මෙ න කුප්පති”ති. “අථ කිං තෙ පුත්තධිතානි වා දාසකම්මකරාදීනි වා කිඤ්චි අමනාපං කතං අත්ථී”ති? “එවරුපම්පි තත්ථී”ති. “කිස්මිඤ්ඤි පන තෙ තණ්හා අත්ථී”ති? එවං චූත්තෙපි ධනභානිභයෙන කිඤ්චි අවත්වා නිස්සද්දොව නිපජ්ජී. අථ නං හරියා “කටෙහි, සාමි, කිස්මිං තෙ තණ්හා”ති ආහ. සො වචනං පරිගිලන්තො විය “අත්ථී මෙ එකා තණ්හා”ති ආහ. “කිං තණ්හා, සාමි”ති? “කපල්ලපුට්ඨං බාදිතුකාමොම්හි”ති. “අථ කිමත්ථං න කටෙසි, කිං ත්වං දලිද්දො, ඉදානි සකලසක්කාරනිගමවාසිනං පහොනකෙ කපල්ලපුට්ඨෙ පටිස්සාමි”ති? “කිං තෙ එතෙහි, තෙ අත්තනො කම්මං කත්වා බාදිස්සන්ති”ති? “තෙන හි එකරච්ඡවාසිනං පහොනකෙ පවාමි”ති. ජානාමහං තව මහද්ධනභාවන්ති. “තෙන හි ඉමස්මිං ගෙහමත්තෙ සබ්බෙසං පහොනකං කත්වා පවාමි”ති. “ජානාමහං තව මහජ්ඣාසයභාව”න්ති. “තෙන හි තෙ පුත්තදාරමත්තස්සෙව පහොනකං කත්වා පවාමි”ති. “කිං පන තෙ එතෙහි”ති? “තෙන හි තුය්හඤ්ච මය්හඤ්ච පහොනකං කත්වා පවාමි”ති. “ත්වං කිං කරස්සසි”ති? “තෙන හි එකස්සෙව තෙ පහොනකං කත්වා පවාමි”ති. “ඉමස්මිං යානෙ පච්චමානං බහු පච්චාසිසන්ති, සකලතණ්ඩුලෙ යටෙන්වා හින්තනණ්ඩුලෙ ව උද්ධනකපල්ලාදීනි ව ආදාය ථොකං බිරසප්පිමුද්දාණිතඤ්ච ගහෙන්වා සත්තභූමිකස්ස පාසාදස්ස උපරිමතලං ආරුය්හ පව, තත්ථාහං එකකොව නිසිදිත්වා බාදිස්සාමි”ති. සා “සාධු”ති පටිස්සුණිත්වා ගහෙනබ්බං ගාහාපෙන්වා පාසාදං ආරුය්හ දාසියො විස්සජ්ජෙන්වා සෙට්ඨිං පක්කොසාපෙසි. සො ආදිතො පට්ඨාය ද්වාරානි පිදහන්තො සබ්බද්වාරෙසු සුවිසට්ඨානානි දත්වා සත්තමතලං අභිරුහිත්වා තත්ථපි ද්වාරං පිදහිත්වා නිසිදි. හරියාපිස්ස උද්ධනෙ අග්ගිං ජාලෙන්වා කපල්ලකං ආරොපෙන්වා පුට්ඨෙ පච්ඡං ආරහි.

අථ සත්ථා පාතොව මහාමොග්ගල්ලානන්තරං ආමන්තෙසි, “එසො, මොග්ගල්ලාන, රාජගහනගරස්ස අවිදුරෙ සක්කාරනිගමෙ මච්ඡරියකොසියසෙට්ඨි ‘කපල්ලපුට්ඨෙ බාදිස්සාමි’ති අඤ්ඤෙසං දස්සනභයෙන සත්තභූමිකෙ පාසාදෙ කපල්ලපුට්ඨෙ පවාපෙති. ත්වං තත්ථ ගන්ත්වා තං සෙට්ඨිං දමෙන්වා නිබ්බිසෙවනං කත්වා උභොපි ජයම්පතිකෙ පුට්ඨෙ ව බිරසප්පිමුද්දාණිතාදීනි ව ගාහාපෙන්වා අත්තනො බලෙන ජෙතවනං ආනෙහි. අජ්ජාහං පඤ්චහි හික්ඛුසතෙහි සද්ධිං

විභාලයෙහි නිසිදිස්සාමි, පුළුල්වෙහෙව හත්තකිව්වං කරිස්සාමි”ති. ටෙරො “සාධු, හත්තෙ”ති සත්ථු වචනං සම්පට්ඨිතීවා තාවදෙව ඉද්ධිබලෙන තං නිගමං ගන්ත්වා තස්ස පාසාදස්ස සිහපඤ්ජරද්වාරෙ සුනිවත්ථො සුපාරුතො ආකාසෙයෙව මණිරූපකං විය අට්ඨාසි.

මහාසෙට්ඨිනො ටෙරං දිස්වා වහදයමංසං කම්පි. සො “අහං ඵ්වරුපානඤ්ඤෙව භයෙන ඉමං යානං ආගතො, අයඤ්ච ආගන්ත්වා වාතපානද්වාරෙ යිතො”ති ගහෙනබ්බගහණං අපස්සන්තො අග්ගිමිති පක්ඛිත්තලොණසක්ඛරා විය දොසෙන තට්ඨවායන්තො ඵ්වමාහ “සමණ, ආකාසෙ යන්වා ත්වං කිං ලභිස්සසි, ආකාසෙ අපදෙ පදං දස්සෙන්වා වඬිකමන්තොපි නෙව ලභිස්සසි”ති. ටෙරො තස්මිංයෙව යානෙ අපරාපරං වඬිකම්. සෙට්ඨි “වඬිකමන්තො කිං ලභිස්සසි, ආකාසෙ පල්ලඬිකෙන නිසිද්මානොපි න ලභිස්සසියෙවා”ති ආහ. ටෙරො පල්ලඬිකං ආභුජිත්වා නිසිදි. අප්පං “නිසින්තො කිං ලභිස්සසි, ආගන්ත්වා වාතපානඋම්මාරෙ යිතොපි න ලභිස්සසි”ති ආහ. අප් ටෙරො උම්මාරෙ අට්ඨාසි. අප්පං “උම්මාරෙ යිතො කිං ලභිස්සසි, ධුමායන්තොපි න ලභිස්සසියෙවා”ති ආහ. ටෙරො ධුමායි, සකලපාසාදො ඵකධුමො අහොසි, සෙට්ඨිනො අක්ඛිනං සුවියා විජ්ඣානකාලො විය ජාතො. ගෙහජ්ඣායනභයෙන පන නං “පජ්ජලන්තොපි න ලභිස්සසි”ති අවත්වා චිත්තෙසි “අයං සමණො සුට්ඨු ලග්ගො, අලද්ධා න ගම්මස්සති, ඵකමස්ස පුච්චං දාපෙස්සාමි”ති හරියං ආහ – “හද්දෙ, ඵකං බුද්දකපුච්චං පචිත්වා සමණස්ස දන්වා උයොපාපෙති න”න්ති. සා ටොකඤ්ඤෙව පිට්ඨං කපල්ලපානියං පක්ඛිපි, මහාපුච්චො හුත්වා සකලපානිං පුරෙත්වා උද්ධුමානො අට්ඨාසි.

සෙට්ඨි තං දිස්වා “බහු තයා පිට්ඨං ගතිතං භවිස්සති”ති සයමෙව දබ්බිකණ්ණෙන ටොකතරං පිට්ඨං ගහෙන්වා පක්ඛිපි, පුච්චො පුරිමපුච්චතො මහත්තතරො ජාතො. ඵ්වං යං යං පචිති, සො සො මහත්තමහත්තොව හොති. සො නිබ්බන්තො හරියං ආහ “හද්දෙ, ඉමස්ස ඵකං පුච්චං දෙහි”ති. තස්සා පචිතො ඵකං පුච්චං ගණ්හන්තියා සබ්බෙ ඵකාබද්ධා අල්ලිසිංසු. සා සෙට්ඨි ආහ “සාමි, සබ්බෙ පුච්චා ඵකතො ලග්ගා, විසුං කාතුං න සක්කොමි”ති. “අහං කරිස්සාමි”ති සොපි කාතුං නාසක්ඛි. උභො ජනා කොටියං ගහෙන්වා කඩ්ඪන්තාපි වියොපෙතුං නාසක්ඛිංසුයෙව. අප්පස්ස පුච්චෙහි සද්ධිං වායමන්තස්සෙව සරීරතො සෙදා මුච්චිංසු, පිපාසා ව පචිජ්ජි. තතො හරියං ආහ “හද්දෙ, න මෙ පුච්චෙහි අත්ථො , පචිජ්ජා සද්ධිංයෙව ඉමස්ස භික්ඛුස්ස දෙහි”ති. සා පචිජ්. ආදාය ටෙරං උපසඬ්ඤාමිත්වා සබ්බෙ පුච්චෙ ටෙරස්ස අදාසි. ටෙරො උභින්නමිපි ධම්මං දෙසෙසි, තිණ්ණං රතනානං ගුණෙ කපෙසි, “අත්ථි දින්නං, අත්ථි යිට්ඨ”න්ති දානාදිනං ඵලං ගගනතලෙ පුණ්ණවන්දං විය දස්සෙසි.

තං සුත්වා පසන්නචිත්තො සෙට්ඨි “හත්තෙ, ආගන්ත්වා ඉමස්මිං පල්ලඬිකෙ නිසිදිත්වා පුච්චෙ පරිභුඤ්ජ්ජා”ති ආහ. ටෙරො “මහාසෙට්ඨි, සම්මාසම්බුද්ධො ‘පුච්චෙ බාදිස්සාමි’ති පඤ්චහි භික්ඛුසතෙහි සද්ධිං විභාලෙ නිසින්තො, තුම්භාකං රුචියා සති සෙට්ඨිහරියං පුච්චෙ ව බීරාදිති ව ගණ්හාපෙථ, සත්ථු සන්තිකං ගම්මස්සාමා”ති ආහ. “කහං පන, හත්තෙ, ඵතරහි සත්ථා”ති? “ඉතො පඤ්චවත්තාලිසයොජනමත්ථකෙ ජෙතවනමහාවිභාලෙ”ති. “හත්තෙ, කාලං අනතික්කමිත්වා ඵත්තකං අද්ධානං කපං ගම්මස්සාමා”ති? “මහාසෙට්ඨි තුම්භාකං රුචියා සති අහං වො අත්තතො ඉද්ධිබලෙන නෙස්සාමි, තුම්භාකං පාසාදෙ සොපානසිසං අත්තතො යානෙයෙව භවිස්සති, සොපානපරියොසානං පන ජෙතවනද්වාරකොට්ඨකෙ භවිස්සති, උපරිපාසාදා හෙට්ඨාපාසාදං ඔතරණකාලමත්තෙන වො ජෙතවනං නෙස්සාමි”ති. සො “සාධු, හත්තෙ”ති සම්පට්ඨි. ටෙරො සොපානසිසං තත්ථෙව කත්වා “සොපානපාදමුලං ජෙතවනද්වාරකොට්ඨකෙ හොතු”ති අට්ඨාසි, තථෙවාහොසි.

ඉති ටෙරො සෙට්ඨිඤ්ච සෙට්ඨිහරියඤ්ච උපරිපාසාදා හෙට්ඨාමතරණකාලතො බිජ්ජතරං ජෙතවනං සම්පාපෙසි. තෙ උභොපි සත්ථාරං උපසඬ්ඤාමිත්වා වන්දිත්වා කාලං ආරොවෙසුං. සත්ථා හත්තග්ගං පචිසිත්වා පඤ්ඤත්තවරබුද්ධාසනෙ නිසිදි සද්ධිං භික්ඛුසඬ්ඤෙන. මහාසෙට්ඨි බුද්ධජ්ජමුඛස්ස භික්ඛුසඬ්ඤස්ස දක්ඛිණොදකං අදාසි, සෙට්ඨිහරියා තථාගතස්ස පත්තෙ පුච්චෙ පතිට්ඨාපෙසි. සත්ථා අත්තතො යාපනමත්තං ගණ්හි, පඤ්චසතා භික්ඛුසි තථෙව ගණ්හිංසු. සෙට්ඨි බීරසප්පිමධුචාණිතසක්ඛරාදිති දදමානො අගමාසි. සත්ථා පඤ්චහි භික්ඛුසතෙහි සද්ධිං හත්තකිව්වං නිට්ඨාපෙසි. මහාසෙට්ඨිපි සද්ධිං හරියාය යාවදන්ථං බාදි, පුච්චානං පරියොසානමෙව න පඤ්ඤායති, සකලවිභාලෙ භික්ඛුනඤ්ච විසාසාදානඤ්ච දින්නෙපි න පරියන්තො පඤ්ඤායති. “හත්තෙ, පුච්චා පරික්ඛයං න ගච්ජන්ති”ති හගවතො ආරොවෙසුං. තෙන හි ජෙතවනද්වාරකොට්ඨකෙ ජඩ්ඬෙථාති. අප් නෙ ද්වාරකොට්ඨකස්ස අවිදුරෙ පබ්භාරට්ඨානෙ ජඩ්ඬයිංසු. අජ්ජතනාපි තං යානං “කපල්ලපුච්චපබ්භාරො”ත්ථෙව පඤ්ඤායති. මහාසෙට්ඨි සද්ධිං හරියාය හගවත්තං උපසඬ්ඤාමිත්වා ඵකමත්තං අට්ඨාසි. හගවා අනුමොදනං අකාසි. අනුමොදනාපරියොසානෙ උභොපි සොතාපත්තිඵලෙ පතිට්ඨාය සත්ථාරං වන්දිත්වා ද්වාරකොට්ඨකෙ සොපානං ආරුය්හ අත්තතො පාසාදෙයෙව පතිට්ඨහිංසු . තතො පට්ඨාය මහාසෙට්ඨි අසිතිකොට්ඨනං බුද්ධසාසනෙයෙව විකිරි.

පුනදිවසෙ සම්මාසම්බුද්ධෙ සාවත්ථියං පිණ්ඩාය වරිත්වා ජෙතවනං ආගම්ම භික්ඛුනං සුගතොවාදං දන්වා ගන්ධකුටිං පචිසිත්වා පටිසල්ලිතෙ සායන්තසමයෙ ධම්මසභායං සන්තිපතිතා භික්ඛු “පස්සථාචුසො, මහාමොග්ගල්ලානත්ථෙරස්සානුභාවං, අනුපහව්ව සද්ධිං අනුපහව්ව හොගෙ මච්ඡරියසෙට්ඨිං මුහුත්තෙනෙව දමෙත්වා නිබ්බිසෙවනං කත්වා පුච්චෙ ගාභාපෙත්වා ජෙතවනං ආනෙත්වා සත්ථු සම්මුඛං කත්වා සොතාපත්තිඵලෙ පතිට්ඨාපෙසි, අහො මහානුභාවො ටෙරො”ති ටෙරස්ස ගුණකපං කපෙත්තා නිසිදිංසු. සත්ථා ආගන්ත්වා “කාය නුත්ථ, භික්ඛවෙ, ඵතරහි කථාය සන්තිසිත්තා”ති පුච්චිත්වා “ඉමාය නාමා”ති චුත්තෙ “භික්ඛවෙ, කුලදමකෙන නාම භික්ඛුනා කුලෙ අවිහෙයෙත්වා අකිලමෙත්වා පුජ්ජතො රෙණුං ගණ්හන්තෙන හමරෙන විය උපසඬ්ඤාමිත්වා බුද්ධගුණෙ ජානාපෙතබ්බ”න්ති වත්වා ටෙරං පසංසන්තො –

“යථාපි භමරො පුප්ඵං, චණ්ණගන්ධමහෙයං;
පලෙති රසමාදාය, එවං ගාමෙ මුතී වරෙ”ති. (ධ. ප. 49) –

ඉමං ධම්මපදෙ ගාථං වත්වා උත්තරිපි පෙරස්ස ගුණං පකාසෙතුං “න භික්ඛවෙ, ඉදානෙව මොග්ගල්ලානෙන මච්ඡරියසෙට්ඨී දමිතො, පුබ්බෙපි තං දමෙත්වා කම්මඵලසම්බන්ධං ජානාපෙසියෙවා”ති වත්වා අතීතං ආහරි.

අතීතෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙන්නෙ බාරාණසියං ඉල්ලිසො නාම සෙට්ඨී අහොසි අසිතිකොට්ඨිභවො පුරිසදොසසමන්නාගතො බඤ්ජො කුණි විසමචක්ඛිමණ්ඩලො අස්සද්ධො අප්පසන්නො මච්ඡරී, නෙව අඤ්ඤෙසං දෙති, න සයං පරිභුඤ්ජති. රක්ඛසපරිගහනිතපොක්ඛරණි වියස්ස ගෙහං අහොසි. මාතෘපිතරො පනස්ස යාව සත්තමා කුලපරිවට්ටා දායකා දානපතිනො. සො සෙට්ඨීටියානං ලභිත්වායෙව කුලවංසං නාසෙත්වා දානසාලං ක්කාපෙත්වා යාවකෙ පොටෙත්වා නික්කඩ්ඪිත්වා ධනමෙව සණ්ඨාපෙසි.

සො එකදිවසං රාජ්‍යපටියානං ගන්ත්වා අත්තනො සරං ආගච්ඡන්නො එකං මග්ගකිලන්තං ජානපදමනුස්සං, එකං සුරාචාරකං, ආදාය පියකෙ නිසීදිත්වා අම්බිලසුරාය කොසකං පුරෙත්වා පුරෙත්වා පුතිමච්ඡකෙන උත්තරිභඩ්ගෙන පිවත්තං දිස්වා සුරං පාතුකාමො හුත්වා චිත්තෙසි “සවාහං සුරං පිටිස්සාමි, මයි පිවත්තෙ බහු පිචිතුකාමා භවිස්සන්ති, එවං මෙ ධනපරික්ඛයො භවිස්සන්ති”ති. සො තණ්හං අධිවාසෙන්නො විවරිත්වා ගච්ඡන්නෙ ගච්ඡන්නෙ කාලෙ අධිවාසෙතුං අසක්කොන්නො විහතකප්පාසො විය පණ්ඩුසරීරො අහොසි ධම්මනිසන්ථතගන්තො ජාතො. අටෙකදිවසං ගබ්භං පටිසිත්වා මඤ්චකං උපගුහිත්වා නිපජ්ජී. තමෙනං හරියා උපසඩ්ධකමිත්වා පිටියිං පරිමජ්ජිත්වා “කිං තෙ, සාමී, අභාසුක”න්ති පුච්ඡී. සබ්බං හෙටියා කට්ඨනියාමෙනෙව වෙදිතබ්බං. “තෙන හි එකස්සෙව තෙ පහොනකං සුරං කරොමි”ති පන චුත්තෙ “ගෙහෙ සුරාය කාරියමානාය බහු පච්චාසිසන්ති, අත්තරාපණතො ආහරාපෙත්වාපි න සක්කා ඉධ නිසින්නෙන පිචිතු”න්ති මාසකමත්තං දත්වා අත්තරාපණතො සුරාචාරකං ආහරාපෙත්වා වෙටකෙන ගාහාපෙත්වා නගරා නික්ඛමිම නදිතීරං ගන්ත්වා මහාමග්ගසමීපෙ එකං ගුම්බං පටිසිත්වා සුරාචාරකං යපාපෙත්වා “ගච්ඡ ත්ව”න්ති වෙටකං දුරෙ නිසීදාපෙත්වා කොසකං පුරෙත්වා සුරං පාතුං ආරභි.

පිතා පනස්ස දානාදිනං පුඤ්ඤානං කතත්තා දෙවලොකෙ සක්කො හුත්වා නිබ්බන්ති. සො තස්මිං බණෙ “පවත්තති නු බො මෙ දානග්ගං, උදාහු නො”ති ආචජ්ජෙන්නො තස්ස අප්පවත්ති. ඤත්වා, පුත්තස්ස කුලවංසං නාසෙත්වා දානසාලං ක්කාපෙත්වා යාවකෙ නික්කඩ්ඪිත්වා මච්ඡරියභාවෙ පතිටියාය “අඤ්ඤෙසං දානබ්බං භවිස්සන්ති”ති භයෙන ගුම්බං පටිසිත්වා එකකස්සෙව සුරං පිවනභාවඤ්ච දිස්වා “ගච්ඡාමි, නං සඩ්බොහෙත්වා දමෙත්වා කම්මඵලසම්බන්ධං ජානාපෙත්වා දානං දාපෙත්වා දෙවලොකෙ නිබ්බන්තනාරහං කරොමි”ති මනුස්සපථං ඔත්තිත්වා ඉල්ලිසසෙට්ඨිනා සදිසං බඤ්ජං කුණිං විසමචක්ඛිමණ්ඩලං අත්තභාවං නිමිතිනිත්වා බාරාණසිගරං පටිසිත්වා රඤ්ඤො නිවෙසනද්වාරෙ යත්වා අත්තනො ආගතභාවං ආරොවාපෙත්වා “පටිසතු”ති චුත්තෙ පටිසිත්වා රාජානං චන්දිත්වා අටියාසි. රාජා “කිං, මහාසෙට්ඨී, අවෙලාය ආගතොසි”ති ආහ. “ආම, ආගතොමිහි, දෙව සරෙ මෙ අසිතිකොට්ඨමත්තං ධනං අත්ථී, තං දෙවො ආහරාපෙත්වා අත්තනො භණ්ඩාගාරං පුරාපෙතු”ති. “අලං මහාසෙට්ඨී, තව ධනතො අම්භාකං ගෙහෙ බහුතරං ධන”න්ති. “සවෙ, දෙව, තුම්භාකං කම්මං නත්ථී, යථාරුචියා ධනං ගහෙත්වා දානං දමිමි”ති. “දෙහි, මහාසෙට්ඨී”ති. සො “සාධු, දෙවා”ති රාජානං චන්දිත්වා නික්ඛමිත්වා ඉල්ලිසසෙට්ඨිනො ගෙහං අගමාසි, සබ්බෙ උපටියාකමනුස්සා පරිවාරෙසුං, එකොපි “නායං, ඉල්ලිසො”ති ජානිතුං සමත්ථො නාම නත්ථී.

සො ගෙහං පටිසිත්වා අත්තොඋම්මාරෙ යත්වා දොවාරිකං පක්කොසාපෙත්වා “යො අඤ්ඤො මයා සමානරුපො ආගන්ත්වා ‘මමෙතං ගෙහ’න්ති පටිසිතුං ආගච්ඡති, තං පිටියිං පහරිත්වා නිහරෙය්‍යාථා”ති වත්වා පාසාදං ආරුය්හ මහාරහෙ ආසනෙ නිසීදිත්වා සෙට්ඨිහරියං පක්කොසාපෙත්වා සිතාකාරං දස්සෙත්වා “භද්දෙ, දානං දෙමා”ති ආහ. තස්ස තං වචනං සුත්වා ව සෙට්ඨිහරියා ව පුත්තධිතරො ව දාසකම්මකරා ව “එත්තකං කාලං දානං දාතුං චිත්තමෙව නත්ථී, අජ්ජ පන සුරං පිටිත්වා මුද්ධිත්තො හුත්වා දාතුකාමො ජාතො භවිස්සන්ති”ති වදිංසු. අථ නං සෙට්ඨිහරියා “යථාරුචියා දෙථ, සාමී”ති ආහ. තෙන හි හෙරිවාදකං පක්කොසාපෙත්වා “සුචණ්ණරජතමණිමුත්තාදිහි අත්ථිකා ඉල්ලිසසෙට්ඨිස්ස සරං ගච්ඡන්තු”න්ති සකලනගරෙ හෙරිං වරාපෙහි”ති. සා ව තථා කාරෙසි. මහාජනො පච්ඡිපසිබ්බකාදිනි ගහෙත්වා ගෙහද්වාරෙ සන්තිපති. සක්කො සත්තරත්තපුරෙ ගබ්භෙ විවරාපෙත්වා “තුම්භාකං දමිමි, යාවදිච්ඡකං ගහෙත්වා ගච්ඡථා”ති ආහ. මහාජනො ධනං නිහරිත්වා මහාතලෙ රාසිං කත්වා ආහතභාජනානි පුරෙත්වා ගච්ඡති.

අඤ්ඤතරො ජනපදමනුස්සො ඉල්ලිසසෙට්ඨිනො ගොණෙ තස්සෙව රටෙ යොජෙත්වා සත්තහි රතනෙහි පුරෙත්වා නගරා නික්ඛමිම මහාමග්ගං පටිපජ්ජිත්වා තස්ස ගුම්බස්ස අවිදුරෙන රථං පෙසෙන්නො “වස්සසතං ජීව, සාමී, ඉල්ලිසසෙට්ඨී, තං නිස්සාය ඉදානි මෙ යාවජීවං කම්මං අකත්වා ජීවිතබ්බං ජාතං, තවෙව රටො, තවෙව ගොණා, තවෙව ගෙහෙ සත්ත රතනානි, නෙව මාතරා දින්නානි, න පිතරා, තං නිස්සාය ලද්ධානි, සාමී”ති සෙට්ඨිනො ගුණකථං කටෙන්නො ගච්ඡති. සො තං සද්දං සුත්වා භීතතසිතො චිත්තෙසි “අයං මම නාමං ගහෙත්වා ඉදඤ්චිදඤ්ච වදති, කච්චි නු බො මම ධනං රඤ්ඤො ලොකස්ස දින්න”න්ති ගුම්බා නික්ඛමිත්වා ගොණෙ ව රථඤ්ච සඤ්ජානිත්වා “අරෙ, වෙටක, මය්හං ගොණා, මය්හං රටො”ති වත්වා ගන්ත්වා ගොණෙ නාසාරජ්ජුයං ගණ්හි, ගහපතිකො රථා ඔරුය්හ “අරෙ, දුටියවෙටක, ඉල්ලිසමහාසෙට්ඨී සකලනගරස්ස දානං දෙති, ත්වං කිං අහොසි”ති පක්ඛන්දිත්වා අසනිං පාතෙන්නො විය බන්ධෙ පහරිත්වා රථං ආදාය අගමාසි. සො සුත කම්පමානො උටියාය පංසුං පුඤ්ජිත්වා පුඤ්ජිත්වා වෙගෙන

ගන්නවා රථං ගණ්හි, ගහපතිකො රථා ඔතරිත්වා කෙසෙසු ගහෙත්වා ඔණාමෙත්වා කප්පරපහාරෙහි කොට්ටෙත්වා ගලෙ ගහෙත්වා ආගතමග්ගාහිමුඛං බිපිත්වා පක්කාමි. එත්තාවතාස්ස සුරාමදො ඡීජ්ජි. සො කම්පමානො වෙගෙන නිවෙසනද්වාරං ගන්නවා ධනං ආදාය ගච්ඡන්තෙ මහාජනෙ දිස්වා “අම්භො කිං නාමෙතං, කිං රාජා මම ධනං විලුම්පාපෙති”ති තං තං ගන්නවා ගණ්හාති, ගතිතගහිතා පහරිත්වා පාදමුලෙයෙව පාතෙන්නි. සො වෙදනාප්පත්තො ගෙහං පවිසිතුං ආරහි. ද්වාරපාලා “අරෙ, දුට්ඨගහපති, කහං පවිසසි”ති වංසපෙසිකාහි පොටෙත්වා ගීවායං ගහෙත්වා නිහරිංසු.

සො “යපෙත්වා ඉදානි රාජානං නත්ථි මෙ අඤ්ඤො කොච්චි පට්ඨරණො”ති රඤ්ඤො සන්නිකං ගන්නවා “දෙව, මම ගෙහං තුම්භෙ විලුම්පාපෙමා”ති ආහ. නාහං සෙට්ඨි විලුම්පාපෙමි, නනු ත්වමෙව ආගන්නවා “සවෙ තුම්භෙ න ගණ්හට්, අහං මම ධනං දානං දස්සාමි”ති නගරෙ හෙරිං වරාපෙත්වා දානං අදාසිති. නාහං , දෙව, තුම්භාකං සන්නිකං ආගච්ඡාමි, කිං තුම්භෙ මය්හං මච්ඡරියභාවං න ජානාට්, අහං තිණග්ගෙන තෙලබ්බිත්ථුමිපි න කස්සවි දෙමි. යො දානං දෙති, තං පක්කොසාපෙත්වා විමංසට්, දෙවාති. රාජා සක්කං පක්කොසාපෙසි, ද්වින්නං ජනානං විසෙසං නෙව රාජා ජානාති, න අමච්චා. මච්ඡරියසෙට්ඨි “කිං, දෙව, අයං සෙට්ඨි, අහං සෙට්ඨි”ති ආහ. “මයං න සඤ්ජානාම, අත්ථි තෙ කොච්චි සඤ්ජානනකො”ති? “හරියා මෙ, දෙවා”ති. හරියං පක්කොසාපෙත්වා “කතරො තෙ සාමිකො”ති පුච්ඡිංසු. සා “අය”න්ති සක්කස්සෙව සන්නිකෙ අට්ඨාසි. පුත්තධිතරො දාසකම්මකරෙ ව පක්කොසාපෙත්වා පුච්ඡිංසු, සබ්බෙපි සක්කස්සෙව සන්නිකෙ තිට්ඨන්ති.

පුත සෙට්ඨි වින්නෙසි “මය්හං සීසෙ පිළකා අත්ථි, කෙසෙහි පට්ච්ඡන්තා, තං බො පන කප්පකො එව ජානාති, තං පක්කොසාපෙස්සාමි”ති. සො “කප්පකො මං, දෙව, සඤ්ජානාති, තං පක්කොසාපෙමා”ති ආහ. තස්මිං පන කාලෙ බොධිසත්තො තස්ස කප්පකො අහොසි. රාජා තං පක්කොසාපෙත්වා “ඉල්ලිසසෙට්ඨිං ජානාසි”ති පුච්ඡි. “සීසං ඔලොකෙත්වා ජානිස්සාමි, දෙවා”ති. “තෙන හි ද්වින්නමිපි සීසං ඔලොකෙහි”ති. තස්මිං බණෙ සක්කො සීසෙ පිළකං මාපෙසි. බොධිසත්තො ද්වින්නමිපි සීසං ඔලොකෙත්තො පිළකා දිස්වා “මහාරාජ, ද්වින්නමිපි සීසෙ පිළකා අත්ථෙව, නාහං එතෙසු එකස්සාපි ඉල්ලිසභාවං සඤ්ජානිතුං සක්කොමි”ති වත්වා ඉමං ගාථමාහ —

78. “උභො ඛඤ්ජා උභො කුණි, උභො විසමවක්ඛකා;
උභින්නං පිළකා ජාතා, නාහං පස්සාමි ඉල්ලිස”න්ති.

තත්ථ උභොහි ද්වෙපි ජනා. ඛඤ්ජාති කුණ්ඨපාදා. කුණිති කුණ්ඨහත්ථා. විසමවක්ඛකාති විසමක්ඛිමණ්ඩලා කෙකරා. පිළකාති ද්වින්නමිපි එකස්මිංයෙව සීසපදෙසෙ එකසණ්ඨානාව පිළකා ජාතා. නාහං පස්සාමිති අහං “ඉමෙසු අයං නාම ඉල්ලිසො”ති න පස්සාමි, එකස්සාපි ඉල්ලිසභාවං න ජානාමිති අවොච.

බොධිසත්තස්ස වචනං සුත්වා සෙට්ඨි කම්පමානො ධනසොකෙන සතිං පච්චුපට්ඨාපෙතුං අසක්කොත්තො තත්ථෙව පති. තස්මිං බණෙ සක්කො “නාහං, මහාරාජ , ඉල්ලිසො, සක්කොහමස්මි”ති මහතියා සක්කලීලාය ආකාසෙ අට්ඨාසි. ඉල්ලිසස්ස මුඛං පුඤ්ඡිත්වා උදකෙන සිඤ්චිංසු, සො උට්ඨාය සක්කං දෙවරාජානං වන්දිත්වා අට්ඨාසි. අට්ඨ නං සක්කො ආහ “ඉල්ලිස, ඉදං ධනං මම සන්නකං, න තව. අහඤ්ඤි තෙ පිතා, ත්වං මම පුත්තො. අහං දානාදීනි පුඤ්ඤානි කත්වා සක්කත්තං පත්තො, ත්වං පන මෙ වංසං උපවිජ්ජන්දිත්වා අදානසීලො හුත්වා මච්ඡරියෙ පතිට්ඨාය දානසාලායො ඤාපෙත්වා යාවකෙ නික්කඩ්ඨිත්වා ධනමෙව සණ්ඨාපෙසි. තං නෙව ත්වං පරිභුඤ්ජසි, න අඤ්ඤෙසං දෙසි, රක්ඛසපරිග්ගහිතං විය තිට්ඨති. සවෙ මෙ දානසාලා පාකතිකා කත්වා දානං දස්සසි, ඉච්චෙනං කුසලං. නො වෙ දස්සසි, සබ්බං තෙ ධනං අන්තරධාපෙත්වා ඉමිනා ඉන්ද්වජීරෙන තෙ සීසං ඡින්නිත්වා ජීවිතක්ඛයං පාපෙස්සාමි”ති. ඉල්ලිසසෙට්ඨි මරණභයෙන සන්තප්පිතො “ඉතො පට්ඨාය දානං දස්සාමි”ති පට්ඤ්ඤං අදාසි. සක්කො තස්ස පට්ඤ්ඤං ගහෙත්වා ආකාසෙ නිසින්තොව ධම්මං දෙසෙත්වා තං සීලෙසු පතිට්ඨාපෙත්වා සකට්ඨානමෙව අගමාසි. ඉල්ලිසොපි දානාදීනි පුඤ්ඤානි කත්වා සග්ගපරායණො අහොසි.

සත්ථා “න, හික්ඛවෙ, ඉදානෙව මොග්ගල්ලානො මච්ඡරියසෙට්ඨිං දමෙති, පුබ්බෙපෙස ඉමිනා දමිතොයෙවා”ති වත්වා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා අනුසන්ධිං සටෙත්වා ජාතකං සමොධානෙසි — “තදා ඉල්ලිසො මච්ඡරියසෙට්ඨි අහොසි, සක්කො දෙවරාජා මහාමොග්ගල්ලානො, රාජා ආනන්දො, කප්පකො පන අහමෙව අහොසි”න්ති.

[79] 9. බරස්සරජාතකවණ්ණනා ඉල්ලිසජාතකවණ්ණනා අට්ඨමා.

යතො විලුත්තා ව හතා ව ගාවොති ඉදං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො අඤ්ඤතරං අමච්චං ආරබ්භ කටෙසි. කොසලරඤ්ඤො කිර එකො අමච්චො රාජානං ආරාධෙත්වා පච්චන්තගාමෙ රාජබලිං ලභිත්වා වොරෙහි සද්ධිං එකතො හුත්වා “අහං මනුස්සෙ ආදාය අරඤ්ඤං පටිසිස්සාමි, තුම්භෙ ගාමං විලුම්පිත්වා උපඩ්ඨං මය්හං දදෙය්‍යාමා”ති වත්වා පගෙව මනුස්සෙ සන්නිපාතෙත්වා අරඤ්ඤං ගන්නවා වොරෙසු ආගන්ත්වා ගාවියො ඝාතෙත්වා මංසං බාදිත්වා ගාමං විලුම්පිත්වා ගතෙසු සායන්භසමයෙ මහාජනපරිවුතො ආගච්ඡති. තස්ස න විරස්සෙව තං කම්මං පාකට්ටං ජාතං. මනුස්සා රඤ්ඤො ආරොවෙසුං. රාජා තං පක්කොසාපෙත්වා දොසං පතිට්ඨාපෙත්වා සුනිග්ගහිතං නිග්ගහෙත්වා අඤ්ඤං ගාමභොජකං පෙසෙත්වා ජෙනවනං ගන්නවා හගවතො එතමත්ථං ආරොවෙසි. හගවා “න, මහාරාජ, ඉදානෙව එස එවංසීලො, පුබ්බෙපි එවංසීලොයෙවා”ති වත්වා තෙන යාවිතො අතිතං ආහරි.

අතීතේ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තේ රජ්ජං කාරෙන්නේ එකස්ස අමච්චස්ස පච්චන්තගාමං අදාසි. සබ්බං පුරිමසදිසමෙව. තදා පන බොධිසත්තො චණ්ද්‍රියාදි පච්චන්තො විවරන්තො තස්මිං ගාමකෙ නිවාසං කප්පෙසි. සො තස්මිං ගාමභොජකො සායන්හසමයෙ මහාජනපරිවාරෙන හෙරියා වජ්ජමානාය ආගච්ඡන්තො “අයං දුට්ඨගාමභොජකො වොරෙහි සද්ධිං එකතො හුත්වා ගාමං විලුම්පාපෙත්වා වොරෙසු පලායිත්වා අට්ඨං පච්චියෙසු ඉදානි උපසන්තුපසන්තො විය හෙරියා වජ්ජමානාය ආගච්ඡති”ති වත්වා ඉමං ගාමමාහ —

79. “යතො විලුත්තා ව හතා ව ගාවො, දඩ්ඨානි ගෙහානි ජනො ව නීතො;
අපාගමා පුත්තහතාය පුත්තො, බරස්සරං ඩිණ්ඩිමං වාදයන්තො”ති.

තත්ථ යතොති යදා. විලුත්තා ව හතා වාති විලුම්පිත්වා බන්ධිත්වා ව නීතා, මංසං බාදනත්ථාය ව හතා. ගාවොති ගොරුපානි. දඩ්ඨානීති අග්ගිං දත්වා ඤාපිතානි. ජනො ව නීතොති කරමරග්ගාහං ගහෙත්වා නීතො. පුත්තහතාය පුත්තොති හතපුත්තාය පුත්තො, නිල්ලජ්ජොති අත්ථො. ඡින්නභිරොත්තප්පස්ස හි මාතා නාම නත්ථි, ඉති සො තස්සා ජීවන්තොපි හතපුත්තවිධානෙ තිට්ඨතීති හතපුත්තාය පුත්තො නාම භොති. බරස්සරන්ති ථද්ධසද්දං. ඩිණ්ඩිමන්ති පටහහෙරිං.

එවං බොධිසත්තො ඉමාය ගාමාය තං පරිහාසි. න විරෙතෙව ව තස්ස තං කම්මං පාකටං ජාතං, අප්පස්ස රාජා දොසානුරූපං නිග්ගහං අකාසි.

සත්ථා “න, මහාරාජ, ඉදානෙවෙස එවංසිලො, පුබ්බෙපි එවංසිලොයෙවා”ති වත්වා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා අනුසන්ධිං සටෙත්වා ජාතකං සමොධානෙසි — “තදා අමච්චො ඉදානි අමච්චොයෙව, ගාමාය උදාහාරකපණ්ඩිතමනුස්සො පන අහමෙව අහොසි”න්ති.

[80] 10. භීමසෙනජාතකවණ්ණනා නවමා. බරස්සරජාතකවණ්ණනා නවමා.

යං තෙ පච්චිකත්ථිතං පුරෙති ඉදං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො අඤ්ඤතරං විකත්ථිතං භික්ඛුං ආරබ්භ කට්ඨෙසි. එකො කිර භික්ඛු “ආවුසො, අම්මාකං ජාතිසමා ජාති, ගොත්තසමං ගොත්තං නාම නත්ථි, මයං එවරුපෙ නාම මහාබත්තියකුලෙ ජාතා, ගොත්තෙන වා ධනෙන වා කුලජ්ජදෙසෙන වා අම්මෙහි සදිසො නාම නත්ථි, අම්මාකං සුවණ්ණරජතාදිතං අන්තො නත්ථි, දාසකම්මකරාපි නො සාලිමංසොදනං භුඤ්ජන්ති, කාසිකවත්ථං නිවාසෙන්ති, කාසිකවිලෙපනං විලිම්පන්ති. මයං පබ්බජිතභාවෙන එතරහි එවරුපානි ලුබ්භානි භොජනානි භුඤ්ජාම, ලුබ්භානි විවරානි ධාරොමා”ති ථෙරනවමජ්ඣමානං භික්ඛුනං අන්තරෙ විකත්ථෙත්තො ජාතිආදිවසෙන වම්මෙහන්තො බුංසෙන්තො විවරති. අප්පස්ස එකො භික්ඛු කුලජ්ජදෙසං පරිගණ්ඨිත්වා තං විකත්ථනභාවං භික්ඛුනං ආරොවෙසි. භික්ඛු ධම්මසභායං සන්තිපතිතා “ආවුසො, අසුකො නාම භික්ඛු එවරුපෙ නියානිකසාසනෙ පබ්බජිත්වා විකත්ථෙත්තො වම්මෙහන්තො බුංසෙන්තො විවරති”ති එතස්ස අගුණං කට්ඨංසු. සත්ථා ආගන්ත්වා “කාය නුත්ථ, භික්ඛවෙ, එතරහි කථාය සන්තිසින්නා”ති පුච්ඡිත්වා “ඉමාය නාමා”ති වුත්තො “න, භික්ඛවෙ, සො භික්ඛු ඉදානෙව විකත්ථෙත්තො වම්මෙහන්තො බුංසෙන්තො විවරති, පුබ්බෙපි විකත්ථෙත්තො වම්මෙහන්තො බුංසෙන්තො විවරි”ති වත්වා අතීතං ආහරි.

අතීතේ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තේ රජ්ජං කාරෙන්නේ බොධිසත්තො එකස්මිං නිගමගාමෙ උදිච්චබ්‍රාහ්මණකුලෙ නිබ්බන්තිත්වා වයප්පත්තො තක්කසිලායං දිසාපාමොක්ඛස්ස ආවරියස්ස සන්තිකෙ තයො වෙදෙ අට්ඨාරස විජ්ජට්ඨානානි උග්ගහෙත්වා සබ්බසිප්පෙසු නිජ්ජන්ති. පත්ථා වුලුඬනුග්ගහපණ්ඩිතො නාම අහොසි. සො තක්කසිලාතො නික්ඛම්ත්වා සබ්බසමයසිප්පානි පරියෙසමානො මහිංසකරට්ඨං අගමාසි. ඉමස්මිං පන ජාතකෙ බොධිසත්තො ථොකං රස්සො ඔණනාකාරො අහොසි. සො වින්තෙසි “සවාහං කඤ්චි රාජානං උපසඩ්ධකම්මස්සාමි, සො ‘එවං රස්සසරිරො ත්වං කිං අම්මාකං කම්මං කරිස්සසි’ති වක්ඛති, යංනුනාහං ආරොහපරිණාහසම්පන්නං අභිරූපං එකං පුරිසං එලකං කත්වා තස්ස පිට්ඨිවිජායාය ජීවිකං කප්පෙය්‍ය”න්ති. සො තථාරූපං පුරිසං පරියෙසමානො භීමසෙනස්ස නාමෙකස්ස තන්තවායස්ස තන්තවිතට්ඨානං ගන්ත්වා තෙන සද්ධිං පටිසන්ථාරං කත්වා “සම්ම, ත්වං කින්නාමොසි”ති පුච්ඡි. “අහං භීමසෙනො නාමා”ති? “කිං පන ත්වං එවං අභිරූපො උපසඩ්ධම්පන්නො හුත්වා ඉමං ලාමකකම්මං කරොසි”ති? “ජීවිතුං අසක්කොන්තො”ති. “සම්ම, මා එතං කම්මං කරි, සකලජම්බුදීපෙ මයා සදිසො ධනුග්ගහො නාම නත්ථි. සවෙ පනාහං කඤ්චි රාජානං පස්සෙය්‍යං, සො මං ‘එවංරස්සො අයං කිං අම්මාකං කම්මං කරිස්සති’ති කොපෙය්‍ය, ත්වං රාජානං දිස්වා ‘අහං ධනුග්ගහො’ති වක්ඛසි. රාජා තෙ පරිබ්බයං දත්වා වුත්ති. නිබ්බදං දස්සති. අහං තෙ උජ්ජන්තකම්මං කරොන්තො තව පිට්ඨිවිජායාය ජීවිස්සාමි. එවං උහොපි සුබ්බා හවිස්සාම. කරොහි මම වචන”න්ති ආහ. සො “සාධු”ති සම්පට්ඨිති.

අට්ඨ නං ආදාය බාරාණසිං ගන්ත්වා සයං වුළුපට්ඨාකො හුත්වා තං පුරතො කත්වා රාජද්වාරෙ යත්වා රඤ්ඤො ආරොවාපෙසි. “ආගච්ඡන්තු”ති වුත්තො උහොපි පටිසිත්වා රාජානං වන්දිත්වා අට්ඨංසු. “කිංකාරණා ආගතත්ථා”ති ව වුත්තො භීමසෙනො ආහ — “අහං ධනුග්ගහො, මයා සදිසො සකලජම්බුදීපෙ ධනුග්ගහො නත්ථි”ති. “කිං පන ලහන්තො මං උපට්ඨතිස්සසි”ති? “අඩ්ඨමාසෙ සහස්සං ලහන්තො උපට්ඨතිස්සාමි, දෙවා”ති. “අයං තෙ පුරිසො කිං භොති”ති? “වුළුපට්ඨාකො, දෙවා”ති. “සාධු උපට්ඨහා”ති. තතො පට්ඨාය භීමසෙනො රාජානං උපට්ඨහති. උජ්ජන්තකිච්චං පනස්ස බොධිසත්තොව නිත්ථරති.

තෙන බො පන සමයෙන කාසිරටියේ එකස්මිං අරඤ්ඤෙ බහුතං මනුස්සානං සඤ්චරණමග්ගං බ්‍යග්ඝො ඡඩ්ඩාපෙනි, බහු මනුස්සෙ ගහෙත්වා ගහෙත්වා බාදති. තං පවත්තිං රඤ්ඤො ආරොවෙසුං. රාජා භීමසෙනං පක්කොසාපෙන්වා “සක්ඛිස්සසි, තාත, තං බ්‍යග්ඝං ගණ්හිතු”න්ති ආහ. “දෙව, කිං ධනුග්ගහො නාමාහං, යදි බ්‍යග්ඝං ගහෙතුං න සක්කොමි”ති. රාජා තස්ස පරිබ්බයං දත්වා උය්‍යාපෙසි. සො සරං ගන්ත්වා බොධිසත්තස්ස කට්ඨෙ. බොධිසත්තො “සාධු, සම්ම, ගච්ඡා”ති ආහ. “ත්වං පන න ගම්ස්සසි”ති? “ආම න ගම්ස්සාමි, උපායං පන තෙ ආචික්ඛස්සාමි”ති. “ආචික්ඛ, සම්මා”ති. ත්වං බ්‍යග්ඝස්ස වසනට්ඨානං සහසා එකකොව මා අගමාසි, ජනපදමනුස්සෙ පන සන්තිපාතෙන්වා එකං වා ද්වෙ වා ධනුසහස්සානි ගාහාපෙන්වා තත්ථ ගන්ත්වා බ්‍යග්ඝස්ස උට්ඨිතභාවං ඤත්වා පලායිත්වා එකං ගුම්බං පවිසිත්වා උරෙන නිපජ්ජෙය්‍යාසි, ජානපදාව බ්‍යග්ඝං පොටෙන්වා ගණ්හිස්සන්ති, තෙහි බ්‍යග්ඝෙ ගහිතෙ ත්වං දන්තෙහි එකං වල්ලිං ඡින්දිත්වා කොටියං ගහෙත්වා මතබ්‍යග්ඝස්ස සන්තිකං ගන්ත්වා “හො, කෙනෙස, බ්‍යග්ඝො මාරිතො, අහං ඉමං බ්‍යග්ඝං ගොණං විය වල්ලියා බන්ධිත්වා රඤ්ඤො සන්තිකං නෙස්සාමි”ති වල්ලිඅත්ථාය ගුම්බං පවිටියො, මයා වල්ලියා අනාහතාය එව කෙනෙස මාරිතො”ති කට්ඨෙය්‍යාසි. අථ තෙ ජානපදා භිතතසිතා “සාමි, මා රඤ්ඤො ආචික්ඛි”ති බහුං ධනං දස්සන්ති, බ්‍යග්ඝො තයා ගහිතො හවිස්සති, රඤ්ඤොපි සන්තිකා බහුං ධනං ලභිස්සසිති. සො “සාධු”ති සම්පට්ඨිත්වා බොධිසත්තෙන කථිතනියාමෙනෙව බ්‍යග්ඝං ගහෙත්වා අරඤ්ඤං බෙමං කත්වා මහාජනපරිවුතො බාරාණසිං ආගන්ත්වා රාජානං දිස්වා “ගහිතො මෙ, දෙව, බ්‍යග්ඝො, අරඤ්ඤං බෙමං කත”න්ති ආහ. රාජා තුටියො බහුං ධනං අදාසි. පුතෙකදිවසං “එකමග්ගං මහිංසො ඡඩ්ඩාපෙනි”ති ආරොවෙසුං, රාජා තට්ඨ භීමසෙනං පෙසෙසි. සොපි බොධිසත්තෙන දින්තනයෙන බ්‍යග්ඝං විය තම්පි ගහෙත්වා ආගඤ්ඡි, රාජා පුත බහුං ධනං අදාසි, මහන්තං ඉස්සරියං ජාතං. සො ඉස්සරියමදමත්තො බොධිසත්තං අවමඤ්ඤං කත්වා තස්ස වචනං න ගණ්හාති, “නාහං තං නිස්සාය ජීවාමි, කිං ත්වඤ්ඤෙව පුරිසො”ති ආදීති ඵරුසවචනානි වදති.

අථ කතිපාහව්වයෙන එකො සාමන්තරාජා ආගන්ත්වා බාරාණසිං උපරුන්ධිත්වා “රජ්ජං වා දෙතු, යුද්ධං වා”ති රඤ්ඤො සාසනං පෙසෙසි. රාජා “යුජ්ඣාහි”ති භීමසෙනං පෙසෙසි. සො සබ්බසන්නාහසන්නද්ධො රාජවෙසං ගහෙත්වා සුසන්නද්ධස්ස වාරණස්ස පිටියේ නිසිදි. බොධිසත්තොපි තස්ස මරණභයෙන සබ්බසන්නාහසන්නද්ධො භීමසෙනස්සෙව පවිච්ඡාසනෙ නිසිදි. වාරණො මහාජනපරිවුතො නගරද්වාරෙන නික්ඛම්ත්වා සඩ්ගාමසීසං පාපුණි. භීමසෙනො යුද්ධභෙරිසද්දං සුත්ථාව කම්පිතුං ආරද්ධො. බොධිසත්තො “ඉදානෙස හත්ථිපිටියිතො පතිත්වා මරිස්සති”ති හත්ථික්ඛන්ධතො අපතනත්ථං භීමසෙනං යොත්තෙන පරික්ඛිපිත්වා ගණ්හි, භීමසෙනො සම්පහාරට්ඨානං දිස්වා මරණභයතජ්ජිතො සරීරවළඤ්ජෙන හත්ථිපිටියිං දූසෙසි. බොධිසත්තො “න බො තෙ භීමසෙන පුරිමෙන පවිච්ඡමං සමෙති, ත්වං පුබ්බෙ සඩ්ගාමයොධො විය අහොසි, ඉදානි හත්ථිපිටියිං දූසෙසි”ති වත්වා ඉමං ගාථමාහ —

80. “යං තෙ පවිකත්ථිතං පුරෙ, අථ තෙ පුතිසරා සජන්ති පච්ඡා;
උභයං න සමෙති භීමසෙන, යුද්ධකථා ව ඉදඤ්ච තෙ විහඤ්ඤ”න්ති.

තත්ථ යං තෙ පවිකත්ථිතං පුරෙති යං තයා පුබ්බෙ “කිං ත්වංයෙව පුරිසො, නාහං පුරිසො, අහමිපි සඩ්ගාමයොධො”ති විකත්ථිතං වම්භනවචනං වුත්තං, ඉදං තාව එකං. අථ තෙ පුතිසරා සජන්ති පච්ඡාති අථ තෙ ඉමෙ පුතිභාවෙන සරණභාවෙන ව “පුතිසරා”ති ලද්ධනාමා සරීරවළඤ්ජධාරා සජන්ති වළඤ්ජන්ති පග්ගරන්ති. පච්ඡාති තතො පුරෙ විකත්ථිතතො අපරභාගෙ, ඉදානි ඉමස්මිං සඩ්ගාමසීසෙති අත්ථො. උභයං න සමෙති භීමසෙනාති ඉදං භීමසෙන උභයං න සමෙති. කතරං? යුද්ධකථා ව ඉදඤ්ච තෙ විහඤ්ඤන්ති, යා ව පුරෙ කථිතා යුද්ධකථා, යඤ්ච තෙ ඉදානි විහඤ්ඤං කිලමටො හත්ථිපිටියිදූසනාකාරජපත්තො විසාතොති අත්ථො.

එවං බොධිසත්තො තං ගරහිත්වා “මා භාසි, සම්ම, කස්මා මයි යිතෙ විහඤ්ඤසි”ති භීමසෙනං හත්ථිපිටියිතො ඔතාරෙන්වා “න්භායිත්වා ගෙහමෙව ගච්ඡා”ති උය්‍යාපෙන්වා “අජ්ජ මයා පාකටෙන හවිතුං වට්ටති”ති සඩ්ගාමං පවිසිත්වා උන්තදිත්වා බලකොටියකං භින්දිත්වා සපත්තරාජානං ජීවග්ගහං ගාහාපෙන්වා බාරාණසිරඤ්ඤො සන්තිකං අගමාසි. රාජා තුටියො බොධිසත්තස්ස මහන්තං යසං අදාසි. තතො පටියාය “වුළුධනුග්ගහපණ්ඩිතො”ති සකලජම්බුදිපෙ පාකටො අහොසි. සො භීමසෙනස්ස පරිබ්බයං දත්වා සකට්ඨානමෙව පෙසෙන්වා දානාදීනි පුඤ්ඤානි කත්වා යථාකම්මං ගතො.

සත්ථා “න, හික්ඛෙව, ඉදානෙවෙස හික්ඛු විකත්ථෙති, පුබ්බෙපි විකත්ථියෙවා”ති වත්වා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා අනුසන්ධිං සටෙන්වා ජාතකං සමොධානෙසි — “තදා භීමසෙනො විකත්ථිතහික්ඛු අහොසි, වුළුධනුග්ගහපණ්ඩිතො පන අහමෙව අහොසි”න්ති.

භීමසෙනජාතකවණ්ණනා දසමා.

වරුණවග්ගො අට්ඨමො.

තස්සුද්දානං —

වරුණං සිලවනාගං, සච්චංකිර රුක්ඛධම්මං;
මච්ඡරාජා අසඩ්ධිකං, මහාසුපිනඉල්ලිසං;

අපායිම්භ අනව්චිභානි ඉදං සත්ථා කොසම්ඛිං උපනිස්සාය සොසිතාරාමෙ විහරන්තො සාගතත්ථෙරං ආරබ්භ කට්ඨෙ. භගවති භි සාවත්ථියං වස්සං වසිත්වා වාරිකාගමනෙන හද්දවතිකං නාම නිගමං සම්පන්නෙ ගොපාලකා පසුපාලකා කස්සකා පථාවිනො ව සත්ථාරං දිස්වා වන්දිත්වා “මා, හන්තෙ, භගවා අම්බතිත්ථං අගමාසී, අම්බතිත්ථෙ ජට්ඨස්ස අස්සමෙ අම්බතිත්ථකො නාම නාගො ආසීවිසො සොරවිසො, සො භගවන්තං විභෙදෙය්‍යා”ති වාරයිංසු. භගවාපි තෙසං කථං අසුණන්තො විය තෙසු යාවතතියං වාරයමානෙසුපි අගමාසියෙව.

තත්‍ර සුදං භගවා හද්දවතිකාය අවිදුරෙ අඤ්ඤාතරස්මිං වනසණ්ඨෙ විහරති. තෙන බො පන සමයෙන බුද්ධපට්ඨාකො සාගතො නාම ථෙරො පොටුප්පනිකාය ඉද්ධියා සමන්තාගතො තං අස්සමං උපසඬකම්ථවා තස්ස නාගරාජස්ස වසනට්ඨානෙන තිණසන්ථාරකං පඤ්ඤාපෙත්වා පල්ලඬකෙන නිසිදි. නාගො මක්ඛං අසභමානො ධුමායි, ථෙරොපි ධුමායි. නාගො පප්පලි, ථෙරොපි පප්පලි. නාගස්ස තෙජො ථෙරං න බාධති, ථෙරස්ස තෙජො නාගං බාධති. එවං සො බණෙන තං නාගරාජානං දමෙත්වා සරණෙසු ව සිලෙසු ව පතිට්ඨාපෙත්වා සත්ථු සන්තිකං අගමාසී.

සත්ථා හද්දවතිකායං යථාභිරන්තං විහරිත්වා කොසම්ඛිං අගමාසී. සාගතත්ථෙරෙන නාගස්ස දම්මභාවො සකලජනපදං පත්ථරි. කොසම්ඛිනගරවාසිනො සත්ථු පව්වුන්ගමනං කත්වා සත්ථාරං වන්දිත්වා සාගතත්ථෙරස්ස සන්තිකං ගන්ත්වා වන්දිත්වා එකමන්තං ධීතා එවමාහංසු “හන්තෙ, යං තුම්භාකං දුල්ලභං, තං වදෙය්‍යාථ, තදෙව මයං පටියාදෙස්සාමා”ති. ථෙරො තුණ්හි අහොසී. ජබ්බග්ගියා පනාහංසු “ආවුසො, පබ්බජිතානං නාම කාපොතිකා සුරා දුල්ලභා වෙව මනාපා ව. සවෙ තුම්භෙ ථෙරස්ස පසන්නා, කාපොතිකං සුරං පටියාදෙථා”ති. තෙ “සාධු”ති සම්පට්ඨිත්වා සත්ථාරං ස්වාභ්‍යාය නිමන්තෙත්වා නගරං පවිසිත්වා අත්තනො අත්තනො ගෙහෙ “ථෙරස්ස දස්සාමා”ති කාපොතිකං සුරං පසන්නං පටියාදෙත්වා ථෙරං නිමන්තෙත්වා සරෙ සරෙ පසන්නං සුරං අදංසු. ථෙරො පිචිත්වා සුරාමදමන්තො නගරෙන නික්ඛමන්තො ද්වාරන්තරෙ පතිත්වා විලපමානො නිපජ්ඨී.

සත්ථා කතභත්තකිච්චො නගරා නික්ඛමන්තො ථෙරං තෙනාකාරෙන නිපන්නං දිස්වා “ගණ්හථ, භික්ඛවෙ, සාගත”න්ති ගාභාපෙත්වා ආරාමං අගමාසී. භික්ඛු ථෙරස්ස සීසං තථාගතස්ස පාදමුලෙ කත්වා තං නිපජ්ජාපෙසුං, සො පරිවත්තිත්වා පාදෙ තථාගතාභිමුඛෙ කත්වා නිපජ්ඨී. සත්ථා භික්ඛු පටිපුච්ඡී “කිං නු බො, භික්ඛවෙ, යං පුබ්බෙ සාගතස්ස මයි ගාරවං, තං ඉදානි අත්ථී”ති? “නත්ථී, හන්තෙ”ති. “භික්ඛවෙ, අම්බතිත්ථකං නාගරාජානං කො දමෙසී”ති. “සාගතො, හන්තෙ”ති. “කිං පනෙතරහි, භික්ඛවෙ, සාගතො උදකදෙඬ්ඬුභකම්පි දමෙතුං සක්කුණෙය්‍යා”ති. “නො හෙතං, හන්තෙ”. “අපි නු බො, භික්ඛවෙ, එවරුපං පාතුං යුත්තං, යං පිචිත්වා එවංවිසඤ්ඤී හොති”ති. “අයුත්තං, හන්තෙ”ති. අථ බො භගවා ථෙරං ගරහිත්වා භික්ඛු ආමන්තෙත්වා “සුරාමෙරයපානෙ පාවිත්තිය”න්ති (පාටි. 327) සික්ඛාපදං පඤ්ඤාපෙත්වා උට්ඨායාසනා ගන්ධකුටිං පාවිසී.

ධම්මසභායං සන්තිපතිතා භික්ඛු සුරාපානස්ස අවණ්ණං කථයිංසු “යාව මහාදොසඤ්චෙනං, ආවුසො, සුරාපානං නාම, තාව පඤ්ඤාසම්පන්නං නාම ඉද්ධිමන්තං සාගතං යථා සත්ථු ගුණමත්තම්පි න ජානාති, තථා අකාසී”ති. සත්ථා ආගන්ත්වා “කාය නුත්ථ, භික්ඛවෙ, එතරහි කථාය සන්තිසින්නා”ති පුච්ඡිත්වා “ඉමාය නාමා”ති වුත්තෙ “න, භික්ඛවෙ, ඉදානෙව සුරං පිචිත්වා පබ්බජිතා විසඤ්ඤිතො හොන්ති, පුබ්බෙපි අහෙසුංයෙවා”ති වත්වා අතීතං ආහරී.

අතීතෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙන්නෙ බොධිසත්තො කාසිරට්ඨෙ උදිච්චබ්‍රාහ්මණකුලෙ නිබ්බන්තිත්වා වයප්පත්තො ඉසිපබ්බජ්ජං පබ්බජිත්වා අභිඤ්ඤා ව සමාපත්තියො ව උප්පාදෙත්වා ඤානකිළං කීළන්නො භිමවන්තප්පදෙසෙ වසති පඤ්චභි අන්තෙවාසිකසතෙහි පරිවුතො. අථ නං වස්සානසමයෙ සම්පන්නෙ අන්තෙවාසිකා ආහංසු “ආවරිය, මනුස්සපථං ගන්ත්වා ලොණම්බිලං සෙවිත්වා ආගච්ඡාමා”ති. “ආවුසො, අහං ඉධෙව වසිස්සාමි, තුම්භෙ පන ගන්ත්වා සරිරං සන්නප්පෙත්වා වස්සං චිතිනාමෙත්වා ආගච්ඡාමා”ති. තෙ “සාධු”ති ආවරියං වන්දිත්වා බාරාණසීං ගන්ත්වා රාජ්‍යානෙ වසිත්වා පුනදිවසෙ බහිද්වාරගාමෙයෙව භික්ඛාය වරිත්වා සුභිතා හුත්වා පුනදිවසෙ නගරං පවිසිංසු. මනුස්සා සම්පියායමානා භික්ඛං අදංසු. කතිපාභව්වයෙන ව රඤ්ඤොපි ආරොවෙසුං “දෙව, භිමවන්තනො පඤ්චසතා ඉසයො ආගන්ත්වා උය්‍යානෙ වසන්ති සොරතපා පරමධිතින්ද්‍රියා සීලවන්තො”ති. රාජා තෙසං ගුණෙ සුත්වා උය්‍යානං ගන්ත්වා වන්දිත්වා කතපට්ඨසත්ථාරො වස්සානං චතුමාසං තත්ථෙව වසනත්ථාය පටිඤ්ඤං ගහෙත්වා නිමන්තෙසී, තෙ තතො පට්ඨාය රාජගෙහෙයෙව භුඤ්ජිත්වා උය්‍යානෙ වසන්ති.

අථෙකදිවසං නගරෙ සුරානක්ඛන්තං නාම අහොසී. රාජා “පබ්බජිතානං සුරා දුල්ලභා”ති බහුං උත්තමසුරං දාපෙසී. තාපසා සුරං පිචිත්වා උය්‍යානං ගන්ත්වා සුරාමදමන්තා හුත්වා එකච්චෙ උට්ඨාය නච්චිංසු, එකච්චෙ ගායිංසු, නච්චිත්වා ගායිත්වා බාරිකාදීනි අවත්ථරිත්වා නිද්දායිත්වා සුරාමදෙ ඡින්තෙ පබ්බජිත්වා තං අත්තනො විජ්ජකාරං දිස්වා “න අම්භෙහි පබ්බජිතසාරුප්පං කත”න්ති රොදිත්වා පරිදෙවිත්වා “මයං ආවරියෙන විනාභුතත්තා එවරුපං පාපකම්මං කරම්භා”ති තඬ්ඬණඤ්ඤෙව උය්‍යානං පහාය භිමවන්තං ගන්ත්වා පටිසාමිතපරික්ඛාරා ආවරියං වන්දිත්වා නිසිදිත්වා “කිං නු බො, තාතා, මනුස්සපථෙ භික්ඛාය අකීලමමානා සුබං වසිත්ථ, සමග්ගවාසඤ්ච පන වසිත්ථා”ති

ප්‍රවීණතා “ආවරිය, සුඛං වසිමිහ, අපිව බො පන මයං අපාතබ්බයුත්තකං පිචිත්වා විසඤ්ඤාභූතා සතිං පච්චුපට්ඨාපෙනුං අසක්කොන්තා නච්චිමිහ වෙව ගායිමිහ වා”ති එතමත්ථං ආරොචෙන්තා ඉමං ගාථං සමුට්ඨාපෙන්වා ආහංසු –

81. “අපායිමිහ අනච්චිමිහ, අගායිමිහ රුදිමිහ ව;
විසඤ්ඤාකරණං පිත්වා, දිට්ඨා නාහුමිහ වානරා”ති.

තත්ථ අපායිමිහාති සුරං පිචිමිහ. අනච්චිමිහාති තං පිචිත්වා හත්ථපාදෙ ලාලෙන්තා නච්චිමිහ. අගායිමිහාති මුඛං විචරිත්වා ආයතකෙන සරෙන ගායිමිහ. රුදිමිහ වාති සුත විජ්ජපට්ඨාරිනො “එවරුපං නාම අමිහෙහි කත”න්ති රොදිමිහ ව. විසඤ්ඤාකරණං පිත්වා, දිට්ඨා නාහුමිහ වානරාති එවරුපං සඤ්ඤාවිනාසනතො විසඤ්ඤාකරණං සුරං පිචිත්වා “එතදෙව සාධු, යං වානරා නාහුමිහා”ති. එවං තෙ අත්තනො අගුණං කට්ඨෙසු.

බොධිසත්තො “ගරුසංවාසරනිතානං නාම එවරුපං හොතියෙවා”ති තෙ තාපසෙ ගරනිත්වා “සුත එවරුපං මාකරිත්වා”ති තෙසං ඔවාදං දත්වා අපරිනිනප්ඤ්ඤානො බ්‍රහ්මලොකපරායණො අහොසි.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා ජාතකං සමොධානෙසි. ඉතො පට්ඨාය හි “අනුසන්ධිං සටෙන්වා”ති ඉදම්පි න වක්ඛාම. තදා ඉසිගණො බුද්ධපරිසා අහොසි, ගණසත්ථා පන අහමෙව අහොසිත්ති.

[82] 2. මිත්තචින්දකජාතකවණ්ණනා සුරාපානජාතකවණ්ණනා පඨමා.

අතික්කම්ම රමණකන්ති ඉදං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො එකං දුබ්බවහික්ඛුං ආරබ්භ කට්ඨෙසි. ඉමස්ස පන ජාතකස්ස කස්සපසම්මාසම්බුද්ධකාලිකං වත්ථු, තං දසකන්තපාතෙ මහාමිත්තචින්දකජාතකෙ (ජා. 1.1.82; 1.5.100 ආදයො) ආචි භවිස්සති. තදා පන බොධිසත්තො ඉමං ගාථමාහ –

82. “අතික්කම්ම රමණකං, සදාමත්තඤ්ඤා දුහකං;
ස්වාසි පාසාණමාසිනො, යස්මා ජීවං න මොක්ඛසි”ති.

තත්ථ රමණකන්ති තස්මිං කාලෙ ඵලිකස්ස නාමං, ඵලිකපාසාදඤ්ඤා අතික්කන්තොසිති දීපෙති. සදාමත්තඤ්ඤාති රජතස්ස නාමං, රජතපාසාදඤ්ඤා අතික්කන්තොසිති දීපෙති. දුහකන්ති මණිනො නාමං, මණිපාසාදඤ්ඤා අතික්කන්තොසිති දීපෙති. ස්වාසිති සො අසි ත්වං. පාසාණමාසිනොති බුරුවක්කං නාම පාසාණමයං වා හොති රජතමයං වා මණිමයං වා, තං පන පාසාණමයමෙව. සො ච තෙන ආසිනො අතිනිවිට්ඨො අජ්ඣොත්ථට්ඨො. තස්මා පාසාණෙන ආසිනත්තා “පාසාණාසිනො”ති වත්තබ්බෙ බාඤ්ජනසන්ධිවසෙන මකාරං ආදාය “පාසාණමාසිනො”ති චුත්තං. පාසාණං වා ආසිනො, තං බුරුවක්කං ආසජ්ජ පාපුණත්වා ධීතොති අත්ථො. යස්මා ජීවං න මොක්ඛසිති යස්මා බුරුවක්කා යාව තෙ පාපං න ධීයති, තාව ජීවන්තොයෙව න මුච්චිස්සසි, තං ආසිනොසිති.

ඉමං ගාථං වත්වා බොධිසත්තො අත්තනො වසනට්ඨානංයෙව ගතො. මිත්තචින්දකොපි බුරුවක්කං උක්ඛිපිත්වා මහාදුක්ඛං අනුභවමානො පාපකම්මෙ පරික්ඛිණෙ යථාකම්මං ගතො.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා ජාතකං සමොධානෙසි – “තදා මිත්තචින්දකො දුබ්බවහික්ඛු අහොසි, දෙවරාජා පන අහමෙව අහොසි”න්ති.

[83] 3. කාලකණ්ණජාතකවණ්ණනා මිත්තචින්දකජාතකවණ්ණනා දුතියා.

මිත්තො භවෙ සත්තපදෙන හොතීති ඉදං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො එකං අනාථපිණ්ඩිකස්ස මිත්තං ආරබ්භ කට්ඨෙසි. සො කිර අනාථපිණ්ඩිකෙන සද්ධිං සහපංසුකිලිකො එකාවරියස්සෙව සන්තිකෙ උග්ගහිතසිප්පො නාමෙන කාලකණ්ණි නාම. සො ගච්ඡන්තෙ කාලෙ දුග්ගතො හුත්වා ජීවිතුං අසක්කොන්තො සෙට්ඨිස්ස සන්තිකං අගමාසි. සො තං සමස්සාසෙන්වා පරිබ්බයං දත්වා අත්තනො කුටුම්භං පටිච්ඡාපෙසි. සො සෙට්ඨිනො උපකාරකො හුත්වා සබ්බකිච්චාති කරොති. තං සෙට්ඨිස්ස සන්තිකං ආගතකාලෙ “තිට්ඨ, කාලකණ්ණි, නිසීද, කාලකණ්ණි, භුඤ්ජ කාලකණ්ණි”ති වදන්ති. අට්ඨකදිවසං සෙට්ඨිනො මිත්තාමච්චා සෙට්ඨිං උපසඬකමිත්වා එවමාහංසු “මහාසෙට්ඨි, මා එතං තව සන්තිකෙ කරි, ‘තිට්ඨ, කාලකණ්ණි, නිසීද කාලකණ්ණි, භුඤ්ජ කාලකණ්ණි’ති හි ඉමිනා සද්දෙන යක්ඛොපි පලායෙයා, න වෙස තයා සමානො, දුග්ගතො දුරුපෙනො, කිං තෙ ඉමිනා”ති. අනාථපිණ්ඩිකො “නාමං නාම වොහාරමත්තං, න තං පණ්ඩිතා පමාණං කරොන්ති, සුතමඬිගලිකෙන නාම භවිතුං න වට්ටති, න සක්කා මයා නාමමත්තං නිස්සාය සහපංසුකිලිකං සහායං පරිච්චිජිතු”න්ති තෙසං වචනං අනාදාය එකදිවසං අත්තනො හොගගාමං ගච්ඡන්තො තං ගෙහරක්ඛකං කත්වා අගමාසි.

වොරා “සෙට්ඨි කිර හොගගාමං ගතො, ගෙහමස්ස විලුම්පිස්සාමා”ති නානාවුධහත්ථා රත්තිභාගෙ ආගන්ත්වා ගෙහං පරිවාරෙසු. ඉතරොපි වොරානඤ්ඤෙව ආගමනං ආසඬකමානො අනිද්දායන්තොව නිසීදි. සො වොරානං ආගතභාවං ඤත්වා මනුස්සෙ පබොධෙනුං “ත්වං සඬ්ඛං ධම, ත්වං මුද්ධිගං වාදෙහි”ති මහාසමජ්ජං කරොන්තො විය

සකලනිවෙසනං එකසද්දං කාරෙසි. වොරා “සුඤ්ඤං ගෙහන්ති දුස්සුතං අමිහෙහි, අත්ථෙව ඉධ මහාසෙට්ඨී”ති පාසාණමුත්ගරාදීති තත්ථෙව ඡඩ්ඛෙත්වා පලායිංසු.

පුනර්වසෙ මනුස්සා තත්ථ තත්ථ ඡඩ්ඛිතෙ පාසාණමුත්ගරාදයො දිස්වා සංවෙගප්පත්තා හුත්වා “සවෙ අප්ප ඵවරුපො බුද්ධිසම්පන්නො සරව්වාරකො නාභවිස්ස, වොරෙහි යථාරුචියා පච්ඡිත්වා සබ්බං ගෙහං විලුත්තං අස්ස, ඉමං දල්හමිත්තං නිස්සාය සෙට්ඨිනො වුඩ්ඨි ජාතා”ති තං පසංසිත්වා සෙට්ඨිස්ස භොගගාමනො ආගතකාලෙ සබ්බං තං පවත්තිං ආරොවයිංසු. අප් නෙ සෙට්ඨි අවොව “තුම්හෙ ඵවරුපං මම ගෙහරක්ඛකං මිත්තං නික්කඩ්ඨාපෙථ, සවායං තුම්හාකං වචනෙන මයා නික්කඩ්ඨිතො අස්ස, අප්ප මෙ කුටුම්භං කිඤ්චි නාභවිස්ස, නාමං නාම අප්පමාණං, හිතචිත්තමෙව පමාණං”න්ති තස්ස උත්තරිතරං පරිබ්බයං දත්වා “අත්ථි දානි මෙ ඉදං කථාපාභත”න්ති සත්ථු සන්තිකං ගන්ත්වා ආදිතො පට්ඨාය සබ්බං තං පවත්තිං ආරොවෙසි. සත්ථා “න ඛො, ගහපති, ඉදානෙව කාලකණ්ණිමිත්තො අත්තනො මිත්තස්ස සරෙ කුටුම්භං රක්ඛති, පුබ්බෙපි රක්ඛියෙවා”ති වත්වා තෙන යාවිතො අතීතං ආහරි.

අතීතෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙන්නෙ බොධිසත්තො මහායසො සෙට්ඨි අහොසි. තස්ස කාලකණ්ණි නාම මිත්තොති සබ්බං පච්චුප්පන්නවත්ථුසදිසමෙව. බොධිසත්තො භොගගාමනො ආගතො තං පවත්තිං සුත්වා “සවෙ මයා තුම්හාකං වචනෙන ඵවරුපො මිත්තො නික්කඩ්ඨිතො අස්ස, අප්ප මෙ කුටුම්භං කිඤ්චි නාභවිස්සා”ති වත්වා ඉමං ගාථමාහ –

83. “මිත්තො හවෙ සත්තපදෙන හොති, සභායො පන ද්වාදසකෙන හොති;
මාසඩ්ඨමාසෙන ව ඤාති හොති, තතුත්තරිං අත්තසමොපි හොති;
සොහං කථං අත්තසුඛස්ස හෙතු, විරසන්ථුතං කාලකණ්ණිං ජහෙයා”න්ති.

තත්ථ හවෙති නිපාතමත්තං. මෙත්තායතීති මිත්තො, මෙත්තං පච්චුපට්ඨාපෙති, සිනෙහං කරොතීති අත්ථො. සො පනෙස සත්තපදෙන හොති, එකතො සත්තපදවිනිභාරගමනමත්තෙන හොතීති අත්ථො. සභායො පන ද්වාදසකෙන හොතීති සබ්බකිව්චාති එකතො කරණවසෙන සබ්බිරියාපරෙසු සහ ගච්ඡතීති සභායො. සො පනෙස ද්වාදසකෙන හොති, ද්වාදසාහං එකතො නිවාසෙන හොතීති අත්ථො. මාසඩ්ඨමාසෙන වාති මාසෙන වා අඩ්ඨමාසෙන වා. ඤාති හොතීති ඤාතිසමො හොති. තතුත්තරිත්ති තතො උත්තරිං එකතො වාසෙන අත්තසමොපි හොතියෙව. ජහෙයාන්ති “ඵවරුපං සභායං කථං ජහෙයා”න්ති මිත්තස්ස ගුණං කථෙසි. තතො පට්ඨාය පුන කොචි තස්ස අත්තරෙ වත්තා නාම නාහොසිති.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා ජාතකං සමොධානෙසි – “තදා කාලකණ්ණි ආනන්දො අහොසි, බාරාණසිසෙට්ඨි පන අභමෙව අහොසි”න්ති.

[84] 4. අත්ථස්සද්වාරජාතකවණ්ණනා කාලකණ්ණිජාතකවණ්ණනා තතියා.

ආරොග්‍යමිච්ඡෙ පරමඤ්ච ලාභන්ති ඉදං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො එකං අත්ථකුසලං කුලපුත්තං ආරබ්භ කථෙසි. සාවත්ථියඤ්චි එකස්ස මහාවිභවස්ස සෙට්ඨිනො පුත්තො ජාතියා සත්තවස්සො පඤ්ඤවා අත්ථකුසලො. සො එකදිවසං පිතරං උපසඩ්ධකමිත්වා අත්ථස්ස ද්වාරපඤ්ඤං නාම පුච්ඡි, සො තං න ජානාති. අත්ථස්ස එතදහොසි “අයං පඤ්ඤො අතිසුබ්බමො, යථෙත්වා සබ්බඤ්ඤබුද්ධං අඤ්ඤො උපරි භවග්ගෙන, හෙට්ඨා ව අවිචිනා පරිච්ඡින්නො ලොකසන්තිවාසෙ එතං පඤ්ඤං කථෙතුං සමත්ථො නාම නත්ථි”ති. සො පුත්තමාදාය බහුං මාලාගන්ධවිලෙපනං ගාභාපෙත්වා ජෙනවනං ගන්ත්වා සත්ථාරං පුපෙත්වා වන්දිත්වා එකමත්තං නිසින්නො භගවත්තං එතදවොච “අයං, හන්තෙ, දාරකො පඤ්ඤවා අත්ථකුසලො මං අත්ථස්ස ද්වාරපඤ්ඤං නාම පුච්ඡි, අහං තං පඤ්ඤං අජානන්තො තුම්හාකං සන්තිකං ආගතො, සාධු මෙ, හන්තෙ, භගවා තං පඤ්ඤං කථෙතු”ති. සත්ථා “පුබ්බෙපාහං, උපාසක, ඉමිනා කුමාරකෙනෙතං පඤ්ඤං පුට්ඨො, මයා වස්ස කටීතො, තදා නං එස ජානාති, ඉදානි පන භවසඩ්ඛෙපගතත්තා න සල්ලක්ඛෙති”ති වත්වා තෙන යාවිතො අතීතං ආහරි.

අතීතෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙන්නෙ බොධිසත්තො මහාවිභවො සෙට්ඨි අහොසි. අත්ථස්ස පුත්තො සත්තවස්සකො ජාතියා පඤ්ඤවා අත්ථකුසලො. සො එකදිවසං පිතරං උපසඩ්ධකමිත්වා “තාත, අත්ථස්ස ද්වාරං නාම කි”න්ති අත්ථස්ස ද්වාරපඤ්ඤං පුච්ඡි. අත්ථස්ස පිතා තං පඤ්ඤං කථෙන්නො ඉමං ගාථමාහ –

84. “ආරොග්‍යමිච්ඡෙ පරමඤ්ච ලාභං, සීලඤ්ච වුද්ධානුමතං සුතඤ්ච;
ධම්මානුවත්ති ව අලීනතා ව, අත්ථස්ස ද්වාරා පමුඛා ඡළෙතෙ”ති.

තත්ථ ආරොග්‍යමිච්ඡෙ පරමඤ්ච ලාභන්ති ව-කාරො නිපාතමත්තං. තාත, පයමමෙව ආරොග්‍යසඩ්ධාතං පරමං ලාභං ඉච්ඡෙය්‍යාති ඉමමත්ථං දීපෙන්නො ඵවමාහ. තත්ථ ආරොග්‍යං නාම සරිරස්ස වෙච විත්තස්ස ව අරොගභාවො අනාතුරතා. සරිරෙ හි රොගාතුරෙ නෙව අලද්ධං භොගලාභං උප්පාදෙතුං සක්කොති, න ලද්ධං පරිභුඤ්ජිතුං, අනාතුරෙ පන උභයමිපෙතං සක්කොති. විත්තෙ ව කිලෙසාතුරෙ නෙව අලද්ධං කුමාදාදිභෙදං ලාභං උප්පාදෙතුං සක්කොති, න ලද්ධං පුන සමාපත්තිවසෙන පරිභුඤ්ජිතුං. එතස්මිං අනාරොග්‍යෙ සති අලද්ධොපි ලාභො න ලබ්භති, ලද්ධොපි

නිරන්තරයෙන්ම හොඳින්, අසති පනෙන්යම් අලද්ධොපි ලාභා ලබන, ලද්ධොපි සාන්තකො හොඳින් ආරොග්‍යං පරමො ලාභො නාම. තං සබ්බපයං ඉච්ඡිතබ්බං. ඉදමෙකං අත්ථස්ස ද්වාරන්ති අයමෙත්ථ අත්ථො. සීලඤ්චාති ආචාරසීලං. ඉමිනා ලොකචාරිත්තං දස්සෙති. වුද්ධානුමතන්ති ගුණවුද්ධානං පණ්ඩිතානං අනුමතං. ඉමිනා ඤාණසම්පන්නානං ගරුතං ඔවාදං දස්සෙති. සුතඤ්චාති කාරණනිස්සිතං සුතං. ඉමිනා ඉමස්මිං ලොකෙ අත්ථනිස්සිතං බාහුසච්චං දස්සෙති. ධම්මානුවත්ති වාති නිව්ධස්ස සුවරිතධම්මස්ස අනුවත්තනං. ඉමිනා දුච්චරිතධම්මං වජ්ජෙත්වා සුවරිතධම්මස්ස අනුවත්තනභාවං දස්සෙති. අලිනතා වාති චිත්තස්ස අලිනතා අනිච්ඡා. ඉමිනා චිත්තස්ස අසඬකොචනං පණ්ණිභාවං උත්තමභාවං දස්සෙති. අත්ථස්ස ද්වාරා පමුඛා ඡලෙනෙති අත්ථො නාම වුඩ්ඪි, තස්ස වුඩ්ඪිසඬාතස්ස ලොකියලොකුත්තරස්ස අත්ථස්ස එතෙ පමුඛා උත්තමා ඡ ද්වාරා උපායා අධිගමමුඛානිති.

එවං බොධිසත්තො පුත්තස්ස අත්ථස්ස ද්වාරපඤ්ඤා කට්ඨං. සො තතො පට්ඨාය තෙසු ඡස්ස ධම්මෙසු වත්ති. බොධිසත්තොපි දානාදීනි පුඤ්ඤානි කත්වා යථාකම්මං ගතො.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා ජාතකං සමොධානෙයි – “තදා පුත්තොව පච්චුප්පන්නපුත්තො, මහාසෙට්ඨි පන අහමෙව අහොසි”න්ති.

[85] 5. කිංපක්කජාතකවණ්ණනා අත්ථස්ස ද්වාරජාතකවණ්ණනා වතුත්ථා.

ආයතිං දොසං නාඤ්ඤායාති ඉදං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො එකං උක්කණ්ඨිතභික්ඛුං ආරබ්භ කට්ඨං. අඤ්ඤතරො කිර කුලපුත්තො බුද්ධසාසනෙ උරං දත්වා පබ්බජිතො එකදිවසං සාවත්ථියං පිණ්ඩාය වරන්තො එකං අලඬකතඉත්ථිං දිස්වා උක්කණ්ඨි. අථ නං ආවරිසුපජ්ඣායා සත්ථු සන්තිකං ආනයිංසු. සත්ථා “සච්චං කිර ත්වං භික්ඛු උක්කණ්ඨිතොසි”ති පුච්ඡිත්වා “සච්ච”න්ති වුත්තෙ “පඤ්ච කාමගුණා නාමෙන භික්ඛු පරිභොගකාලෙ රමණීයා. සො පන තෙසං පරිභොගො නිරයාදිසු පටිසන්ධිදායකත්තා කිංපක්කඵලපරිභොගසදිසො හොති. කිංපක්කඵලං නාම වණ්ණගන්ධරසසම්පන්නං, බාදිතං පන අන්තාති බණ්ඩිත්වා ජීවිතක්ඛයං පාපෙති. පුබ්බෙ බහු බාලජනා තස්ස දොසං අදිස්වා වණ්ණගන්ධරසසු බජ්ඣත්වා තං ඵලං පරිභුඤ්ජිත්වා ජීවිතක්ඛයං පාපුණ්ණ”ති වත්වා තෙහි යාවිතො අතිතං ආහරි.

අතිතෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙන්තෙ බොධිසත්තො සත්ථවාහො හුත්වා පඤ්චභි සකට්ඨතෙහි පුබ්බන්තාපරන්තං ගච්ඡන්තො අටච්චුබං පත්වා මනුස්සෙ සන්නිපාතෙන්වා “ඉමිස්සා අටචියා විසරුක්ඛා නාම අත්ථි, මා බො මං අනාපුච්ඡා පුබ්බෙ අබාදිතපුබ්බාති ඵලාඵලාති බාදිත්ථා”ති ඔවදි. මනුස්සා අටචිං අතික්කමිත්වා අටච්චුබෙ එකං කිංපක්කරුක්ඛං ඵලහාරමණමිතසාබං අද්දසංසු. තස්ස බන්ධසාබාපත්තඵලාති සණ්ඨානවණ්ණරසගන්ධෙහි අම්බසදිසානෙව. තෙසු එකච්චෙ වණ්ණගන්ධරසසු බජ්ඣත්වා අම්බඵලසඤ්ඤාය ඵලාති බාදිංසු, එකච්චෙ “සත්ථවාහං පුච්ඡිත්වා බාදිස්සාම”ති ගහෙන්වා අට්ඨංසු. බොධිසත්තො තං යානං පත්වා යෙ ගහෙන්වා යීතා, තෙ ඵලාති ඡඩ්ඨාපෙත්වා, යෙ බාදමානා අට්ඨංසු, තෙ වමනං කාරෙන්වා තෙසං භෙසජ්ජං අදාසි. තෙසු එකච්චෙ අරොගා ජාතා, පට්ඨමෙව බාදිත්වා යීතා පන ජීවිතක්ඛයං පත්තා. බොධිසත්තොපි ඉච්ඡිතට්ඨානං සොත්ථිතා ගන්ත්වා ලාභං ලභිත්වා පුන සකට්ඨානමෙව ආගන්ත්වා දානාදීනි පුඤ්ඤානි කත්වා යථාකම්මං ගතො.

සත්ථා තං වත්ථුං කට්ඨත්වා අභිසම්බුද්ධො හුත්වා ඉමං ගාථමාහ –

85. “ආයතිං දොසං නාඤ්ඤාය, යො කාමෙ පටිසෙවති;
විපාකන්තෙ භනන්ති නං, කිංපක්කමිව භක්ඛිත”න්ති.

තත්ථ ආයතිං දොසං නාඤ්ඤායාති අනාගතෙ දොසං න අඤ්ඤාය, අජානිත්වාති අත්ථො. යො කාමෙ පටිසෙවතිති යො වත්ථුකාමෙ ව කිලෙසකාමෙ ව පටිසෙවති. විපාකන්තෙ භනන්ති නන්ති තෙ කාමා තං පූරිසං අත්තනො විපාකසඬාතෙ අත්තෙ නිරයාදිසු උප්පන්නං නානප්පකාරෙන දුක්ඛෙන සංයොජයමානා භනන්ති. කථං? කිංපක්කමිව භක්ඛිතන්ති, යථා පරිභොගකාලෙ වණ්ණගන්ධරසසම්පන්නියා මනාපං කිංපක්කඵලං අනාගතදොසං අදිස්වා භක්ඛිතං අත්තෙ භනති, ජීවිතක්ඛයං පාපෙති, එවං පරිභොගකාලෙ මනාපාපි කාමා විපාකකාලෙ භනන්තිති දෙසනං යථානුසන්ධිං පාපෙන්වා සච්චාති පකාසෙසි, සච්චපරියොසානෙ උක්කණ්ඨිතභික්ඛු සොනාපත්තිඵලං පාපුණ්ණ. සෙසපරියායපි කෙචි සොනාපන්නා, කෙචි සකදාගාමිනො, කෙචි අනාගාමිනො, කෙචි අරහන්තො අහෙසුං.

සත්ථාපි ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා ජාතකං සමොධානෙයි – “තදා පරිසා බුද්ධපරිසා අහොසි, සත්ථවාහො පන අහමෙව අහොසි”න්ති.

[86] 6. සීලච්චිමංසකජාතකවණ්ණනා කිංපක්කජාතකවණ්ණනා පඤ්චමා.

සීලං කිරෙව කල්‍යාණන්ති ඉදං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො එකං සීලච්චිමංසකං බ්‍රාහ්මණං ආරබ්භ කට්ඨං. සො කිර කොසලරාජානං නිස්සාය ජීවති තිසරණං ගතො අබණ්ඩපඤ්චසීලො තිණ්ණං වෙදානං පාරගු. රාජා “අයං

සිලවා” නි තස්ස අතිරෙකසම්මානං කරොති. සො චිත්තෙසි “අයං රාජා මය්හං අඤ්ඤෙහි බ්‍රාහ්මණෙහි අතිරෙකසම්මානං කරොති, අතිවිය මං ගරුං කත්වා පස්සති, කිං නු බො එස මම ජාතිගොත්තකුලප්පදෙසසිප්පසම්පත්තිං නිස්සාය ඉමං සම්මානං කරොති, උදාහු සිලසම්පත්තිං, විමංසිස්සාමි තාවා” නි. සො එකදිවසං රාජ්‍යපට්ඨානං ගන්ත්වා සරං ආගච්ඡන්තො එකස්ස හෙරඤ්ඤිකස්ස ඵලකතො අනාපුච්ඡිත්වා එකං කභාපණං ගහෙත්වා අගමාසි, හෙරඤ්ඤිකො බ්‍රාහ්මණෙ ගරුභාවෙන කිඤ්චි අවත්වා නිසිදි. පුනදිවසෙ ද්වෙ කභාපණෙ ගණ්ඨි, හෙරඤ්ඤිකො තට්ඨ අධිවාසෙසි. තතියදිවසෙ කභාපණමුට්ඨිං අග්ගහෙසි, අප්ඨං හෙරඤ්ඤිකො “අප්ප තෙ තතියො දිවසො රාජකුටුම්භං විලුම්පන්තස්සා” නි “රාජකුටුම්භවිලුම්පකවොරො මෙ ගහිතො” නි තික්ඛන්තුං විරට්ඨි. අප්ඨං මනුස්සා ඉතො චිතො ව ආගන්ත්වා “විරංදානි ත්වං සිලවා විය විවරි” නි ද්වෙ තයො පභාරෙ දත්වා බන්ධිත්වා රඤ්ඤො දස්සෙසුං.

රාජා විප්පට්ඨාරි හුත්වා “කස්මා, බ්‍රාහ්මණ, ඵවරුපං දුස්සිලකම්මං කරොසි” නි චත්වා “ගච්ඡප්, තස්ස රාජාණං කරොථා” නි ආහ. බ්‍රාහ්මණො “නාහං, මහාරාජ, වොරො” නි ආහ. අප්ඨං “කස්මා රාජකුටුම්භිකස්ස ඵලකතො කභාපණෙ ගණ්ඨි” නි? “එතං මයා තයි මම අතිසම්මානං කරොන්තෙ ‘කිං නු බො රාජා මම ජාතිආදීනි නිස්සාය අතිසම්මානං කරොති, උදාහු සිලං නිස්සායා’ නි විමංසනත්ථාය කතං, ඉදානි පන මයා එකංසෙන ඤාතං. යථා සිලමෙව නිස්සාය තයා මම සම්මානො කතො, න ජාතිආදීනි. තථා හි මෙ ඉදානි රාජාණං කාරෙසි, ස්වාහං ඉමිනා කාරණෙන ‘ඉමස්මිං ලොකෙ සිලමෙව උත්තමං සිලං පමුඛ’න්ති සන්තිට්ඨානං ගතො. ඉමස්ස පනාහං සිලස්ස අනුච්ඡවිකං කරොන්තො ගෙහෙ ධිතො කිලෙසෙ පරිභුඤ්ජන්තො න සක්ඛිස්සාමි කාතුං, අප්පෙව ජෙනවනං ගන්ත්වා සත්ථු සන්තිකෙ පබ්බජිස්සාමි, පබ්බජ්ජං මෙ දෙප්, දෙවා” නි චත්වා රාජානං අනුජානාපෙත්වා ජෙනවනාහිමුඛො පායාසි.

අප්ඨං ඤාතිසුභප්පඛන්ධවා සන්තිපතිත්වා නිවාරෙතුං අසක්කොන්තා නිවත්තිංසු. සො සත්ථු සන්තිකං ගන්ත්වා පබ්බජ්ජං යාචිත්වා පබ්බජ්ජඤ්ච උපසම්පදඤ්ච ලභිත්වා අවිස්සට්ඨකම්මට්ඨානො විපස්සනං වඩ්ඪෙත්වා අරහත්තං පත්වා සත්ථාරං උපසඩ්ධිමිත්වා “භත්තෙ, මය්හං පබ්බජ්ජා මත්ථකං පත්තා” නි අඤ්ඤං බ්‍යාකාසි. තස්ස තං අඤ්ඤබ්‍යාකරණං භික්ඛුසඩ්ධිසෙ පාකටං ජාතං. අට්ඨකදිවසං ධම්මසභායං සන්තිපතිතා භික්ඛු “ආචුසො, අසුකො නාම රඤ්ඤො උපට්ඨාකබ්‍රාහ්මණො අත්තනො සිලං විමංසිත්වා රාජානං ආපුච්ඡිත්වා පබ්බජිත්වා අරහත්තෙ පතිට්ඨිතො” නි තස්ස ගුණං කථයමානා නිසිදිංසු. සත්ථා ආගන්ත්වා “කාය නුත්ථ, භික්ඛවෙ, එතරහි කථාය සන්තිසිත්තා” නි පුච්ඡිත්වා “ඉමාය නාමා” නි චුත්තෙ “න, භික්ඛවෙ, ඉදානි අයමෙව බ්‍රාහ්මණො අත්තනො සිලං විමංසිත්වා පබ්බජිත්වා අත්තනො පතිට්ඨං අකාසි, පුබ්බෙසි පණ්ඩිතා අත්තනො සිලං විමංසිත්වා පබ්බජිත්වා අත්තනො පතිට්ඨං කරිංසු” නි චත්වා තෙහි යාචිතො අතීතං ආහරි.

අතීතෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙත්තෙ බොධිසත්තො තස්ස පුරොහිතො අහොසි දානාධිමුත්තො සිලජ්ඣාසයො අබණ්ඩපඤ්චසිලො. රාජා සෙසබ්‍රාහ්මණෙහි අතිරෙකං තස්ස සම්මානං කරොතිති සබ්බං පුරිමසදිසමෙව. බොධිසත්තෙ පන බන්ධිත්වා රඤ්ඤො සන්තිකං නියමානෙ අභිතුණ්ඩිකා අන්තරවිටීයං සප්පං කීළාපෙන්තා නඩගුට්ඨෙ ගණ්ඨන්ති, ගීවාය ගණ්ඨන්ති, ගලෙ වෙයෙත්ති. බොධිසත්තො තෙ දිස්වා “මා, තාතා, එවං සප්පං නඩගුට්ඨෙ ගණ්ඨප්, මා ගීවාය ගණ්ඨප්, මා ගලෙ වෙයෙප්. අයඤ්ඨි වො ඩංසිත්වා ජීවිතක්ඛයං පාපෙය්‍යා” නි ආහ. අභිතුණ්ඩිකා “අයං, බ්‍රාහ්මණ, සප්පො සිලවා ආචාරසම්පන්නො තාදිසො දුස්සිලො න හොති, ත්වං පන අත්තනො දුස්සිලතාය අනාවාරෙන රාජකුටුම්භවිලුම්පකවොරොති බන්ධිත්වා නියසි” නි ආහංසු.

සො චිත්තෙසි “සප්පාපි තාව අඩංසන්තා අවිභෙයෙත්තා ‘සිලවත්තො’ නි නාමං ලභන්ති, කිම්ඞං පන මනුස්සභූතා. සිලමෙව ඉමස්මිං ලොකෙ උත්තමං, නත්ථි තතො උත්තරිතර”න්ති. අප්ඨං තෙත්වා රඤ්ඤො දස්සෙසුං. රාජා “කිං ඉදං, තාතා” නි පුච්ඡි. “රාජකුටුම්භවිලුම්පකො වොරො, දෙවා” නි. “තෙන භිස්ස රාජාණං කරොථා” නි. බ්‍රාහ්මණො “නාහං, මහාරාජ, වොරො” නි ආහ. “අප්ඨං කස්මා කභාපණෙ අග්ගහෙසි” නි ව චුත්තෙ පුරිමනෙයෙනෙව සබ්බං ආරොචෙත්තො “ස්වාහං ඉමිනා කාරණෙන ‘ඉමස්මිං ලොකෙ සිලමෙව උත්තමං, සිලං පාමොක්ඛ’න්ති සන්තිට්ඨානං ගතො” නි චත්වා “තිට්ඨතු තාව ඉදං, ආසිවිසොපි තාව අඩංසන්තො අවිභෙයෙත්තො ‘සිලවා’ නි චත්තබ්බතං ලභති. ඉමිනාපි කාරණෙන සිලමෙව උත්තමං, සිලං පවර”න්ති සිලං වණ්ණෙත්තො ඉමං ගාථමාහ –

86. “සිලං කිරෙව කල්‍යාණං, සිලං ලොකෙ අනුත්තරං;
පස්ස සොරවිසො නාගො, සිලවාති න භඤ්ඤති” නි.

තත්ථ සිලං කිරෙවාති කායවාචිත්තෙහි අචිතික්කමසඩ්ධාතං ආචාරසිලමෙව. කිරාති අනුස්සවවසෙන වදති. කල්‍යාණන්ති සුන්දරතරං. අනුත්තරන්ති ජෙට්ඨකං සබ්බගුණදායකං. පස්සාති අත්තනා දිට්ඨකාරණං අභිමුඛං කරොන්තො කට්ඨි. සිලවාති න භඤ්ඤතිති සොරවිසොපි සමානො අඩංසනඅවිභෙයන්තත්තකෙන සිලවාති පසංසං ලභති, න භඤ්ඤති න විභඤ්ඤතිති. ඉමිනාපි කාරණෙන සිලමෙව උත්තමන්ති.

එවං බොධිසත්තො ඉමාය ගාථාය රඤ්ඤො ධම්මං දෙසෙත්වා කාමෙ පභාය ඉසිපබ්බජ්ජං පබ්බජිත්වා භිමවන්තං පවිසිත්වා පඤ්චාහිඤ්ඤා අට්ඨ සමාපත්තියො නිබ්බන්තෙත්වා බ්‍රහ්මලොකපරායණො අහොසි.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා ජාතකං සමොධානෙසි – “තදා රාජා ආනන්දො අහොසි, රාජපරිසා බුද්ධපරිසා, පුරොහිතො පන අභමෙව අහොසි”න්ති.

යස්ස මඩගලා සමුහතාති ඉදං සත්ථා වෙච්චනෙ විහරන්තො එකං සාටකලක්ඛණබ්බාහිමණං ආරබ්භ කට්ඨෙයි. රාජගහවාසිකො කිරෙකො බ්‍රාහ්මණො කොතුහලමඩගලිකො තීසු රතනෙසු අප්පසන්නො මිච්ඡාදිට්ඨිකො අභිභො මහද්ධනො මහාභොගො, තස්ස සමුග්ගෙ යපිතං සාටකයුගං මුසිකා බාදිංසු. අප්පස්ස සීසං න්හායිත්වා “සාටකෙ ආහරථා”ති චුත්තකාලෙ මුසිකාය බාදිතභාවං ආරොවයිංසු. සො චිත්තෙසි “සවෙ ඉදං මුසිකාදට්ඨං සාටකයුගං ඉමස්මිං ගෙහෙ හවිස්සති, මහාවිනාසො හවිස්සති. ඉදඤ්චි අවමඩගලං කාලකණ්ණිසදිසං පුත්තධිතාදීනං වා දාසකම්මකරාදීනං වා න සක්කා දාතුං. යො හි ඉදං ගණ්ණිස්සති, සබ්බස්ස මහාවිනාසො හවිස්සති, ආමකසුසානෙ තං ඡඩ්ඛාපෙස්සාමි, න ඛො පන සක්කා දාසකම්මකරාදීනං හත්ථෙ දාතුං. තෙ හි එත්ථ ලොභං උප්පාදෙන්වා ඉමං ගහෙන්වා විනාසං පාපුණෙය්‍යං, පුත්තස්ස තං හත්ථෙ දස්සාමි”ති. සො පුත්තං පක්කොසාපෙන්වා තමත්ථං ආරොවෙන්වා “ත්ථමපි නං, තාත, හත්ථෙත අචුසිත්වා දණ්ඩකෙන ගහෙන්වා ආමකසුසානෙ ඡඩ්ඛෙන්වා සීසං න්හායිත්වා එහි”ති පෙසෙසි.

සත්ථාපි ඛො තං දිවසං පච්චුසසමයෙ ඛොධනෙය්‍යාබන්ධවෙ ඔලොකෙන්තො ඉමෙසං පිතාපුත්තානං සොතාපත්තිඵලස්ස උපනිස්සයං දිස්වා මිගචීටිං ගහෙන්වා මිගලුද්දකො විය ගන්ත්වා ආමකසුසානද්වාරෙ නිසිදි ඡබ්බණ්ණබුද්ධරස්මියො විස්සජ්ජෙන්තො. මාණුවොපි පිතු වචනං සම්පට්ඨිතීත්වා අප්පරසප්පං විය තං යුගසාටකං යට්ඨිකොටියා ගහෙන්වා ආමකසුසානද්වාරං පාපුණි. අප් නං සත්ථා “කිං කරොසි මාණවා”ති ආහ. “භො ගොතම, ඉදං සාටකයුගං මුසිකාදට්ඨං කාලකණ්ණිසදිසං හලාහලවිසුපමං, මම පිතා ‘අඤ්ඤො එතං ඡඩ්ඛෙන්තො ලොභං උප්පාදෙන්වා ගණ්ණෙය්‍යා’ති භයෙන මං පහිණි, අහමෙතං ඡඩ්ඛෙන්වා සීසං න්හායිස්සාමිති ආගතොමිහි, භො ගොතමා”ති. “තෙන හි ඡඩ්ඛෙහි”ති. මාණුවො ඡඩ්ඛෙසි, සත්ථා “අමිහාකං දානි වට්ටති”ති තස්ස සම්මුඛාව ගණ්ණි. “අවමඩගලං, භො ගොතම, එතං කාලකණ්ණිසදිසං, මා ගණ්ණි මා ගණ්ණි”ති තස්මිං වාරයමානෙයෙව තං ගහෙන්වා වෙච්චනාහිමුඛො පායාසි.

මාණුවො වෙගෙන ගන්ත්වා පිතු ආරොවෙසි “තාත, මයා ආමකසුසානෙ ඡඩ්ඛිතං සාටකයුගං සමණො ගොතමො ‘අමිහාකං වට්ටති’ති මයා වාරියමානොපි ගහෙන්වා වෙච්චනං ගතො”ති. බ්‍රාහ්මණො චිත්තෙසි “තං සාටකයුගං අවමඩගලං කාලකණ්ණිසදිසං, තං වළඤ්ජෙන්තො සමණොපි ගොතමො නස්සිස්සති, විහාරොපි නස්සිස්සති, තතො අමිහාකං ගරභා හවිස්සති, සමණස්ස ගොතමස්ස අඤ්ඤෙ බහු සාටකෙ දත්වා තං ඡඩ්ඛාපෙස්සාමි”ති. සො බහු සාටකෙ ගාභාපෙන්වා පුත්තෙන සද්ධිං වෙච්චනං ගන්ත්වා සත්ථාරං දිස්වා එකමන්තං ධීතො එවමාහ “සච්චං කිර වො, භො ගොතම, ආමකසුසානෙ සාටකයුගං ගහිත”න්ති? “සච්චං, බ්‍රාහ්මණා”ති. “භො ගොතම, තං සාටකයුගං අවමඩගලං, තුමිහෙ තං පරිභුඤ්ජමානා නස්සිස්සථ, සකලවිහාරොපි නස්සිස්සති. සවෙ වො නිවාසනං වා පාරුපනං වා නප්පහොති, ඉමෙ සාටකෙ ගහෙන්වා තං ඡඩ්ඛාපෙථා”ති. අප් නං සත්ථා “මයං බ්‍රාහ්මණ පබ්බජිතා නාම, අමිහාකං ආමකසුසානෙ අන්තරවීරියං සඬ්ඛාරට්ඨානෙ න්හානතිත්ථෙ මහාමග්ගෙහි එවරුපෙසු යානෙසු ඡඩ්ඛිතා වා පතිතා වා පිලොතිකා වට්ටති, ත්ථං පන න ඉදානෙව එවංලද්ධිකො, පුබ්බෙපි එවංලද්ධිකොයෙවා”ති වත්වා තෙන යාවිතො අතීතං ආහරි.

අතීතෙ මගධරට්ඨෙ රාජගහනගරෙ ධම්මිකො මගධරාජා රජ්ජං කාරෙසි. තදා ඛොධිසත්තො එකස්මිං උදිච්චබ්‍රාහ්මණකුලෙ නිබ්බත්තිත්වා විඤ්ඤුතං පත්තො ඉසිපබ්බජ්ජං පබ්බජිත්වා අභිඤ්ඤා ව සමාපත්තියො ව නිබ්බත්තෙන්වා හිමවන්තෙ වසමානො එකස්මිං කාලෙ හිමවන්තතො නික්ඛමිත්වා රාජගහනගරෙ රාජ්‍යානං පත්වා තත්ථ වසිත්වා දුතියදිවසෙ භික්ඛාචාරත්ථාය නගරං පාවිසි. රාජා තං දිස්වා පක්කොසාපෙන්වා පාසාදෙ නිසිදාපෙන්වා භොජෙන්වා උය්‍යානෙයෙව වසනත්ථාය පටිඤ්ඤං ගණ්ණි. ඛොධිසත්තො රඤ්ඤො නිවෙසනෙ භුඤ්ජිත්වා උය්‍යානෙ වසති. තස්මිං කාලෙ රාජගහනගරෙ දුස්සලක්ඛණබ්බාහිමණො නාම අහොසි. තස්ස සමුග්ගෙ යපිතං සාටකයුගන්ති සබ්බං පුරිමසදිසමෙව.

මාණුවෙ පන සුසානං ගච්ඡන්තෙ ඛොධිසත්තො පඨමතරං ගන්ත්වා සුසානද්වාරෙ නිසිදිත්වා තෙන ඡඩ්ඛිතං සාටකයුගං ගහෙන්වා උය්‍යානං අගමාසි. මාණුවො ගන්ත්වා පිතු ආරොවෙසි. පිතා “රාජකුලපකො තාපසො නස්සෙය්‍යා”ති ඛොධිසත්තස්ස සන්තිකං ගන්ත්වා “තාපස, තයා ගහිතසාටකෙ ඡඩ්ඛෙහි, මා නස්සි”ති ආහ. තාපසො “අමිහාකං සුසානෙ ඡඩ්ඛිතපිලොතිකා වට්ටති, න මයං කොතුහලමඩගලිකා, කොතුහලමඩගලං නාමෙතං න බුද්ධපච්චෙකබුද්ධඛොධිසත්තෙහි වණ්ණිතං, තස්මා පණ්ඩිතෙන නාම කොතුහලමඩගලිකෙන න හවිතබ්බ”න්ති බ්‍රාහ්මණස්ස ධම්මං දෙසෙසි. බ්‍රාහ්මණො ධම්මං සුත්වා දිට්ඨිං හින්දිත්වා ඛොධිසත්තං සරණං ගතො. ඛොධිසත්තොපි අපරිනිනජ්ඣානො බ්‍රහ්මලොකපරායණො අහොසි.

සත්ථාපි ඉමං අතීතං ආහරිත්වා අභිසම්බුද්ධො හුත්වා බ්‍රාහ්මණස්ස ධම්මං දෙසෙන්තො ඉමං ගාථමාහ –

87. “යස්ස මඩගලා සමුහතා, උප්පාතා සුපිතා ව ලක්ඛණා ව;
සො මඩගලදොසච්චිත්තො, යුගයොගාධිගතො න ඡාතුමෙති”ති.

තත්ථ යස්ස මඩගලා සමුහතාති යස්ස අරහතො ඛිණ්ණසවස්ස දිට්ඨමඩගලං, සුත්තමඩගලං, මුත්තමඩගලන්ති එතෙ මඩගලා සමුච්චිත්තා. උප්පාතා සුපිතා ව ලක්ඛණා වාති “එවරුපො වන්දග්ගාහො හවිස්සති, එවරුපො සුරියග්ගාහො

හවිස්සති, එවරුපො නක්ඛන්තග්ගාහො හවිස්සති, එවරුපො උක්කාපාතො හවිස්සති, එවරුපො දිසාධාහො හවිස්සති”ති ඉමෙ පඤ්ච මහාඋප්පාතා, නානප්පකාරා සුපිනා, සුභගලක්ඛණං, දුබ්භගලක්ඛණං, ඉත්ථිලක්ඛණං, පුරිසලක්ඛණං, දාසිලක්ඛණං, දාසලක්ඛණං, අසිලක්ඛණං, හත්ථිලක්ඛණං, අස්සලක්ඛණං, උසහලක්ඛණං, ආවුඨලක්ඛණං, වත්ථලක්ඛණන්ති එවමාදිකානි ලක්ඛණානි ඉමෙ ව දිට්ඨිට්ඨානා යස්ස සමුහතා, න එතෙහි උප්පාතාදිහි අත්තනො මඬගලං වා අවමඬගලං වා පච්චෙති. සො මඬගලදොසවිතිවත්තොති සො ඛිණාසවො සබ්බමඬගලදොසෙ විතිවත්තො අතික්කන්තො පජ්ඣන්වා ධිනො. යුගයොගාධිගතොති “කොධො ව උපනාහො ව, මක්ඛො ව පළාසො වා”තිආදිනා (විභ. 833) නයෙන ද්වෙ ද්වෙ එකතො ආගතකිලෙසා යුගා නාම. කාමයොගො, හවයොගො, දිට්ඨියොගො, අවිජ්ජායොගොති ඉමෙ සංසාරෙ යොජනභාවතො වත්තාරො යොගා නාම. තෙ යුගෙ ව යොගෙ වාති යුගයොගෙ අධිගතො අභිභවිත්වා ගතො විතිවත්තො සමතික්කන්තො ඛිණාසවො භික්ඛු. න ජාතුමෙතීති පුන පටිසන්ධිවසෙන එකංසෙනෙව ඉමං ලොකං න එති නාගච්ඡතීති.

එවං සත්ථා ඉමාය ගාථාය බ්‍රාහ්මණස්ස ධම්මං දෙසෙත්වා සච්චානි පකාසෙසි, සච්චපරියොසානෙ බ්‍රාහ්මණො සද්ධිං පුත්තෙන සොතාපත්තිඵලෙ පතිට්ඨති. සත්ථා ජාතකං සමොධානෙසි – “තදා එතෙව පිතෘපුත්තා ඉදානි පිතෘපුත්තා අහෙසුං, තාපසො පන අහමෙව අහොසි”න්ති.

[88] 8. සාරම්භජාතකවණ්ණනා මඬගලජාතකවණ්ණනා සත්තමා.

කල්‍යාණිමෙව මුඤ්ඤවෙය්‍යාති ඉදං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො ඔමසවාදසික්ඛාපදං (පාචි. 15) ආරබ්භ කට්ඨෙසි. ද්වෙපි වත්ථුනි හෙට්ඨා නන්දිවිසාලජාතකෙ චුත්තසදිසානෙව. ඉමස්මිං පන ජාතකෙ බොධිසත්තො ගන්ධාරරට්ඨෙ තක්කසිලායං අඤ්ඤතරස්ස බ්‍රාහ්මණස්ස සාරම්භො නාම බලිබද්දො අහොසි. සත්ථා ඉදං අතිතවත්ථුං කට්ඨන්වා අභිසම්බුද්ධො භුත්වා ඉමං ගාථමාහ –

88. “කල්‍යාණිමෙව මුඤ්ඤවෙය්‍ය, න හි මුඤ්ඤවෙය්‍ය පාපිකං;
මොක්ඛො කල්‍යාණියා සාධු, මුත්වා තප්පති පාපික”න්ති.

තත්ථ කල්‍යාණිමෙව මුඤ්ඤවෙය්‍යාති වතුදොසවිතිමුත්තං කල්‍යාණිං සුන්දරං අනවජ්ජං වාවමෙව මුඤ්ඤවෙය්‍ය විස්සජ්ජෙය්‍ය කට්ඨෙය්‍ය. න හි මුඤ්ඤවෙය්‍ය පාපිකන්ති පාපිකං ලාමිකං පරෙසං අප්පියං අමනාපං න මුඤ්ඤවෙය්‍ය න කට්ඨෙය්‍ය. මොක්ඛො කල්‍යාණියා සාධුති කල්‍යාණවාචාය විස්සජ්ජනමෙව ඉමස්මිං ලොකෙ සාධු සුන්දරං හද්දකං. මුත්වා තප්පති පාපිකන්ති පාපිකං ඵරුසවාචං මුඤ්චිත්වා විස්සජ්ජන්වා කට්ඨන්වා සො පුග්ගලො තප්පති සොචති කිලමතීති.

එවං සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා ජාතකං සමොධානෙසි – “තදා බ්‍රාහ්මණො ආනන්දො අහොසි, බ්‍රාහ්මණි උප්පලවණ්ණා, සාරම්භො පන අහමෙව අහොසි”න්ති.

[89] 9. කුහකජාතකවණ්ණනා සාරම්භජාතකවණ්ණනා අට්ඨමා.

වාචාව කිර තෙ ආසීති ඉදං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො එකං කුහකභික්ඛුං ආරබ්භ කට්ඨෙසි. කුහකවත්ථු උද්දාලකජාතකෙ ආචි හවිස්සති.

අතිතෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරොන්තෙ එකං ගාමකං උපනිස්සාය එකො කුට්ඨට්ඨො කුහකතාපසො වසති. එකො කුට්ඨමිකො තස්ස අරඤ්ඤෙ පණ්ණසාලං කාරොත්වා තත්ථ නං වාසෙන්නො අත්තනො ගෙහෙ පණ්ණාහාරෙන පටිජග්ගති. සො තං කුට්ඨට්ඨං “සිලවා එසො”ති සද්දහිත්වා වොරහයෙන සුවණ්ණනික්ඛසනං තස්ස පණ්ණසාලං නෙත්වා භූමිගතං කත්වා “ඉදං ඔලොකෙය්‍යාසි, හන්තෙ”ති ආහ. අථ නං තාපසො “පබ්බජිතානං නාම, ආවුසො, එවරුපං කට්ඨං, න වට්ටති, අමිහාකං පන පරසන්තකෙ ලොහො නාම නත්ථි”ති ආහ. සො “සාධු, හන්තෙ”ති තස්ස වචනං සද්දහිත්වා පක්කාමි. දුට්ඨතාපසො “සක්කා එත්තකෙන ජීවිතු”න්ති කතිපාහං අතික්කමිත්වා තං සුවණ්ණං ගහෙත්වා අත්තරාමග්ගෙ එකස්මිං යානෙ යපෙත්වා ආගන්ත්වා පණ්ණසාලායමෙව වසිත්වා පුනදිවසෙ තස්ස ගෙහෙ හත්තකිච්චං කත්වා එවමාහ “ආවුසො, මයං තුම්භෙ නිස්සාය චිරං වසිමිහ, අතිචිරං එකස්මිං යානෙ වසන්තානං මනුස්සෙහි සද්ධිං සංසග්ගො හොති, සංසග්ගො ව නාම පබ්බජිතානං මලං, තස්මා ගච්ඡාමහ”න්ති වත්වා තෙන පුනප්පුනං යාවියමානොපි නිවත්තිතුං න ඉච්ඡි. අථ නං සො “එවං සන්තෙ ගච්ඡට්, හන්තෙ”ති යාව ගාමද්වාරං අනුගන්ත්වා නිවත්ති. තාපසොපි ථොකං ගන්ත්වාච “ඉමං කුට්ඨමිකං මයා වඤ්ඤෙතුං වට්ටති”ති වින්තෙත්වා ජටානං අන්තරෙ තිණං යපෙත්වා පටිනිවත්ති. කුට්ඨමිකො “කිං, හන්තෙ, නිවත්තිත්ථා”ති පුච්ඡි. ආවුසො තුම්භාකං ගෙහච්ඡදනතො මෙ ජටාසු එකතිණං ලග්ගං, අදින්නාදානඤ්ච නාම පබ්බජිතානං න වට්ටති, තං ආදාය ආගතොමිහීති. කුට්ඨමිකො “ජඩ්ඛෙත්වා ගච්ඡට්, හන්තෙ”ති වත්වා “තිණසලාකමිපි නාම පරසන්තකං න ගණ්හාති, අහො කුක්කච්චකො මෙ අයොයා”ති පසිදිත්වා වන්දිත්වා උයොයාජෙසි.

තදා පන බොධිසත්තෙන භණ්ඩත්ථාය පච්චන්තං ගච්ඡන්තෙන තස්මිං නිවෙසනෙ නිවාසො ගතීතො හොති. සො තාපසස්ස වචනං සුත්වා ව “අද්ධා ඉමිනා දුට්ඨතාපසෙන ඉමස්ස කිඤ්චි ගතීතං භවිස්සති”ති කුටුම්භිකං පුච්ඡි “අත්ථි පන තෙ, සම්ම, කිඤ්චි එතස්ස තාපසස්ස සන්තිකෙ නික්ඛන්ත”න්ති? “අත්ථි, සම්ම, සුවණ්ණනික්ඛසත”න්ති. “තෙන හි ගච්ඡ, තං උපධාරෙහි”ති. සො පණ්ණසාලං ගන්ත්වා තං අදිස්වා වෙගෙනාගන්ත්වා “නත්ථි, සම්මා”ති ආහ. “න තෙ සුවණ්ණං අඤ්ඤෙන ගතීතං, තෙනෙව කුහකතාපසෙන ගතීතං, එහි, තං අනුබන්ධිත්වා ගණ්හාමා”ති වෙගෙන ගන්ත්වා කුටතාපසං ගණ්හිත්වා භන්ථෙහි ව පාදෙහි ව පොථෙත්වා සුවණ්ණං ආහරාපෙත්වා ගණ්හිංසු. බොධිසත්තො සුවණ්ණං දිස්වා “නික්ඛසතං හරමානො අසප්පිත්වා තිණමත්තෙ සත්තොසි”ති වත්වා තං ගරහන්තො ඉමං ගාථමාහ –

89. “වාචාව කිර තෙ ආසි, සණ්භා සබ්බභාණිනො;
තිණමත්තෙ අසප්පිත්ථො, නො ව නික්ඛසතං හර”න්ති.

තත්ථ වාචාව කිර තෙ ආසි, සණ්භා සබ්බභාණිනොති “පබ්බජිතානං තිණමත්තමිපි අදින්නං ආදාතුං න වට්ටති”ති එවං සබ්බං මුදුවචනං වදන්තස්ස වාචා එව කිර තෙ සණ්භා ආසි, වචනමත්තමෙව මට්ඨං අහොසීති අත්ථො. තිණමත්තෙ අසප්පිත්ථොති කුටජට්ඨ ඵකිස්සා තිණසලාකාය කුක්කුච්චං කුරුමානො ත්වං සත්තො ආසත්තො ලග්ගො අහොසි. නො ව නික්ඛසතං හරන්ති ඉමං පන නික්ඛසතං හරන්තො අසත්තො නිල්ලග්ගොව ජානොසීති.

එවං බොධිසත්තො තං ගරහිත්වා “මා පුන, කුටජට්ඨ, එවරුපමකාසි”ති ඔවාදං දත්වා යථාකම්මං ගතො.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා “න, හික්ඛවෙ, ඉදානෙවෙස හික්ඛු කුහකො, පුබ්බෙපි කුහකොයෙවා”ති වත්වා ජාතකං සමොධානෙසි – “තදා කුටතාපසො කුහකහික්ඛු අහොසි, පණ්ඩිතපුරිසො පන අහමෙව අහොසි”න්ති.

[90] 10. අකතඤ්ඤාජාතකවණ්ණනා කුහකජාතකවණ්ණනා නවමා.

යො පුබ්බෙ කතකල්යාණොති ඉදං සත්ථා ජෙතවනෙ විහරන්තො අනාථපිණ්ඩිකං ආරබ්භ කථෙසි. තස්ස කිරෙකො පච්චන්තවාසිකො සෙට්ඨි අදිට්ඨසභායො අහොසි. සො එකදා පච්චන්තෙ උට්ඨානකභණ්ඩස්ස පඤ්ච සකට්ඨකානි පුරෙත්වා කම්මන්තිකමනුස්සෙ ආහ – “ගච්ඡට්, හො, ඉමං භණ්ඩං සාවත්ථිං නෙත්වා අම්භාකං සභායකස්ස අනාථපිණ්ඩිකමහාසෙට්ඨස්ස පච්චග්ගෙන වික්කිණිත්වා පටිභණ්ඩං ආහරට්ඨා”ති. තෙ “සාධු”ති තස්ස වචනං සම්පට්ඨිත්වා සාවත්ථිං ගන්ත්වා මහාසෙට්ඨිං දිස්වා පණ්ණාකාරං දත්වා තං පවත්තිං ආරොවෙසුං. මහාසෙට්ඨි “ස්වාගතං වො”ති තෙසං ආවාසඤ්ච පරිබ්බසඤ්ච දාපෙත්වා සභායකස්ස සුඛං පුච්ඡිත්වා භණ්ඩං වික්කිණිත්වා පටිභණ්ඩං දාපෙසි. තෙ පච්චන්තං ගන්ත්වා තමත්ථං අත්තනො සෙට්ඨස්ස ආරොවෙසුං.

අපරභාගෙ අනාථපිණ්ඩිකොපි තථෙව පඤ්ච සකට්ඨකානි තත්ථ පෙසෙසි. මනුස්සා තත්ථ ගන්ත්වා පණ්ණාකාරං ආදාය පච්චන්තවාසිකසෙට්ඨිං පස්සිංසු. සො “කුතො ආගච්ඡට්”ති පුච්ඡිත්වා “සාවත්ථිනො තුම්භාකං සභායකස්ස අනාථපිණ්ඩිකස්ස සන්තිකා”ති චුත්තෙ “අනාථපිණ්ඩිකොති කස්සචි පුරිසස්ස නාමං භවිස්සති”ති පරිභාසං කත්වා පණ්ණාකාරං ගහෙත්වා “ගච්ඡට් තුම්භෙ”ති උයොපෙසි, නෙව නිවාසං, න පරිබ්බසං දාපෙසි. තෙ සයමෙව භණ්ඩං වික්කිණිත්වා පටිභණ්ඩං ආදාය සාවත්ථිං ආගන්ත්වා සෙට්ඨස්ස තං පවත්තිං ආරොවෙසුං.

අථ සො පච්චන්තවාසි පුනපි එකවාරං තථෙව පඤ්ච සකට්ඨකානි සාවත්ථිං පෙසෙසි, මනුස්සා පණ්ණාකාරං ආදාය මහාසෙට්ඨිං පස්සිංසු. තෙ පන දිස්වා අනාථපිණ්ඩිකස්ස මනුස්සා “මයං, සාමි, එතෙසං නිවාසඤ්ච භත්තඤ්ච පරිබ්බසඤ්ච ජානිස්සාමා”ති වත්වා තෙසං සකට්ඨානි බහිනගරෙ තථාරූපෙ යානෙ මොවාපෙත්වා “තුම්භෙ ඉධෙව වසට්, අම්භාකං වො සරෙ යාගුහත්තඤ්ච පරිබ්බසො ව භවිස්සති”ති ගන්ත්වා දාසකම්මකරෙ සන්තිපාතෙත්වා මජ්ඣිමයාමසමනන්තරෙ පඤ්ච සකට්ඨකානි විලම්පිත්වා නිවාසනපාරුපනානිපි තෙසං අච්ඡින්නිත්වා ගොණෙ පලාපෙත්වා සකට්ඨානි විවක්කානි කත්වා භූමියං යපෙත්වා වක්කානිපි ගණ්හිත්වා අගමංසු. පච්චන්තවාසිනො නිවාසනමත්තස්සපි සාමිකා අහුත්වා භීතා වෙගෙන පලායිත්වා පච්චන්තමෙව ගතා. සෙට්ඨිමනුස්සාපි තමත්ථං මහාසෙට්ඨිනො ආරොවෙසුං. සො “අත්ථි දානිදං කථාපාහන”න්ති සත්ථු සන්තිකං ගන්ත්වා ආදිතො පට්ඨාය සබ්බං තං පවත්තිං ආරොවෙසි. සත්ථා “න බො, ගහපති, සො පච්චන්තවාසි ඉදානෙව එවංසිලො, පුබ්බෙපි එවංසිලොයෙව අහොසි”ති වත්වා තෙන යාවිතො අතීතං ආහරි.

අතීතෙ බාරාණසියං බුහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙත්තෙ බොධිසත්තො බාරාණසියං මහාවිභවො සෙට්ඨි අහොසි. තස්සෙකො පච්චන්තවාසිකො සෙට්ඨි අදිට්ඨසභායො අහොසි. සබ්බං අතීතවත්ථු පච්චුප්පන්නවත්ථුසදිසමෙව බොධිසත්තො පන අත්තනො මනුස්සෙහි “අජ්ජ අම්භෙහි ඉදං නාම කත”න්ති ආරොචිතෙ “පයමං අත්තනො කතං උපකාරං අජානන්තා පච්ඡා එවරුපං ලහන්තියෙවා”ති වත්වා සම්පත්තපරිසාය ධම්මං දෙසෙන්නො ඉමං ගාථමාහ –

90. “යො පුබ්බෙ කතකල්යාණො, කතත්ථො නාවබුජ්ඣති;
පච්ඡා කිච්චෙ සමුප්පන්නො, කත්තාරං නාධිගච්ඡති”ති.

තත්‍රායං පිණ්ඩත්ථො – ඛත්තියාදීසු යො කොච්ඡුරියො පුබ්බෙ පට්ඨනරං අඤ්ඤාන කතකල්‍යාණො කතුපකාරො කතත්ථො නිප්ථාදිතකිච්චො හුත්වා තං පරෙන අත්තනි කතං කල්‍යාණඤ්ඤෙව අත්ථඤ්ච න ජානාති, සො පච්ඡා අත්තනො කිච්චෙ සමුප්පන්නෙ තස්ස කිච්චස්ස කත්තාරං නාධිගච්ඡති න ලභතිති.

එවං බොධිසත්තො ඉමාය ගාථාය ධම්මං දෙසෙත්වා දානාදීනි පුඤ්ඤානි කත්වා යථාකම්මං ගතො.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා ජාතකං සමොධානෙයි – “තදා පච්චන්තවාසී ඉදානිපි පච්චන්තවාසියෙව, බාරාණසිසෙට්ඨී පන අහමෙව අහොසි”න්ති.

අකතඤ්ඤාජාතකවණ්ණනා දසමා.

අපායිමිහවග්ගො නවමො.

තස්සුද්දානං –

සුරාපානං මිත්තචින්දං, කාලකණ්ණි අත්ථද්දාරං;
කිංපක්කසිලවිමංසං, මඬගලඤ්ඤාපි සාරම්භං;
කුහකං අකතඤ්ඤා වාති.

10. ලිත්තවග්ගො

[91] 1. ලිත්තජාතකවණ්ණනා

ලිත්තං පරමෙන තෙජසාති ඉදං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො අපච්චවෙක්ඛිතපරිභොගං ආරබ්භ කට්ඨෙයි. තස්මිං කිර කාලෙ භික්ඛු විවරාදීනි ලභිත්වා යෙභුයොන අපච්චවෙක්ඛිත්වා පරිභුඤ්ජන්ති. තෙ චත්තාරො පච්චයෙ අපච්චවෙක්ඛිත්වා පරිභුඤ්ජමානා යෙභුයොන නිරයතිරච්ඡාන යොනිතො න මුච්චන්ති. සත්ථා තං කාරණං ඤත්වා භික්ඛුනා අනෙකපරියායෙන ධම්මිං කථං කට්ඨත්වා අපච්චවෙක්ඛිතපරිභොගෙ ආදීනවං දස්සෙත්වා “භික්ඛවෙ, භික්ඛුනා නාම චත්තාරො පච්චයෙ ලභිත්වා අපච්චවෙක්ඛිත්වා පරිභුඤ්ජිතුං න චට්ඨති, තස්මා ඉතො පට්ඨාය චත්තාරො පච්චයෙ පච්චවෙක්ඛිත්වා පරිභුඤ්ජෙය්‍යාථා”ති පච්චවෙක්ඛන්තවිධිං දස්සෙත්තො “ඉධ පන, භික්ඛවෙ, භික්ඛු පටිසඬ්ඛා යොනිසො විචරං පටිසෙවති සීතස්ස පටිඝාතායා”ති ආදීනා (ම. නි. 1.23; අ. නි. 6.58) නයෙන තත්තිං යපෙත්වා “භික්ඛවෙ, චත්තාරො පච්චයෙ එවං පච්චවෙක්ඛිත්වා පරිභුඤ්ජිතුං චට්ඨති, අපච්චවෙක්ඛිත්වා පරිභොගො නාම හලාහලවිසපරිභොගසදිසො. පොරාණකා හි අපච්චවෙක්ඛිත්වා දොසං අජානිත්වා විසං පරිභුඤ්ජිත්වා විපාකන්තෙ මහාදුක්ඛං අනුභවිංසු”ති චත්වා අතීතං ආහරි.

අතීතෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙන්නෙ බොධිසත්තො අඤ්ඤාතරස්මිං මහාභොගකුලෙ නිබ්බන්තිත්වා වයප්පත්තො අක්ඛ්‍යත්තො අහොසි. අථාපරො කුට්ඨක්ඛ්‍යත්තො බොධිසත්තෙන සද්ධිං කීළන්තො අත්තනො ජයෙ චත්තමානෙ කෙළිමණ්ඩලං න භින්දති, පරාජයකාලෙ පන අක්ඛං මුඛෙ පක්ඛිපිත්වා “අක්ඛො නට්ඨො”ති කෙළිමණ්ඩලං භින්දිත්වා පක්කමති. බොධිසත්තො තස්ස තං කාරණං ඤත්වා “හොතු, ජානිස්සාමෙත්ථ පතිරුපකාරණ”න්ති අක්ඛෙ ආදාය අත්තනො සරෙ හලාහලවිසෙන රඤ්ජිත්වා පුනප්පුනං සුක්ඛාපෙත්වා තෙ ආදාය තස්ස සන්තිකං ගන්ත්වා “එහි, සම්ම, අක්ඛෙහි කීළාමා”ති ආහ. සො “සාධු, සම්මා”ති කෙළිමණ්ඩලං සප්පෙත්වා තෙන සද්ධිං කීළන්තො අත්තනො පරාජයකාලෙ එකං අක්ඛං මුඛෙ පක්ඛිපි. අථ නං බොධිසත්තො තථා කරොන්තං දිස්වා “ගිලාහි තාව, පච්ඡා ඉදං නාමෙත්තති ජානිස්සසි”ති වොදෙතුං ඉමං ගාථමාහ –

91. “ලිත්තං පරමෙන තෙජසා, ගිලමක්ඛං පුරියො න බුජ්ඣති;
ගිල රෙ ගිල පාපධුත්තක, පච්ඡා තෙ කටුකං හවිස්සති”ති.

තත්ථ ලිත්තන්ති මක්ඛිතං රඤ්ජිතං. පරමෙන තෙජසාති උත්තමතෙජසම්පන්නෙන හලාහලවිසෙන. ගිලන්ති ගිලන්තො. අක්ඛන්ති ගුලකං. න බුජ්ඣතිති “අයං මෙ ගිලතො ඉදං නාම කරිස්සති”ති න ජානාති. ගිල රෙති ගිලාහි අරෙ. ගිලාහි පුනපි වොදෙත්තො වදති. පච්ඡා තෙ කටුකං හවිස්සතිති ඉමස්මිං තෙ අක්ඛෙ ගිලිතෙ පච්ඡා එතං විසං තිබ්ඤං හවිස්සතිති අත්ථො.

සො බොධිසත්තස්ස කට්ඨන්තස්සෙව විසවෙගෙන මුච්ඡිතො අක්ඛිති පරිචන්තෙත්වා ඛන්ධං නාමෙත්වා පති. බොධිසත්තො “ඉදානිස්ස ජීවිතදානං දාතුං චට්ඨති”ති ඔසධපරිභාවිතං වමන යොගං දත්වා වමෙත්වා සප්පිථාණිතමධුසක්කරාදයො බාදාපෙත්වා අරොගං කත්වා “පුන එවරුපං මා අකාසි”ති ඔවදිත්වා දානාදීනි පුඤ්ඤානි කත්වා යථාකම්මං ගතො.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා “භික්ඛවෙ, අපච්චවෙක්ඛිතපරිභොගො නාම අපච්චවෙක්ඛිත්වා කතවිසපරිභොගසදිසො හොති”ති චත්වා ජාතකං සමොධානෙයි – “තදා පණ්ඩිතධුත්තො අහමෙව අහොසිං, කුට්ඨත්තො පනෙත්ථ න කටීයති, යථා ච එත්ථ, එවං සබ්බත්ථ. යො පන ඉමස්මිං කාලෙ න පඤ්ඤායති, සො න කටීයතෙවා”ති.

උක්කටියේ සුරව්විජන්තිනී ඉදං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො ආයස්මන්තං ආනන්දන්ටෙරං ආරබ්භ කටෙසි. එකස්මිඤ්ඤි සමයෙ කොසලරඤ්ඤො ඉත්ථියො චින්තයිංසු “බුද්ධප්පාදො නාම දුල්ලහො, තථා මනුස්සපට්ටලාහො, පරිපුර්ණායතනතා ව. මයඤ්ච ඉමං දුල්ලහං බණ්ණමවායං ලභිත්වාපි අත්තනො රුටියා විහාරං ගන්ත්වා ධම්මං වා සොතුං බුද්ධපුරුෂං වා කාතුං දානං වා දාතුං න ලභාම, මඤ්ජුසාය පක්ඛිත්තා විය වසාම, රඤ්ඤො කටෙත්වා අම්භාකං ධම්මං දෙසෙතුං අනුච්ඡවිකං එකං භික්ඛුං පක්කොසාපෙන්වා තස්ස සන්තිකෙ ධම්මං සොස්සාම, තතො යං සක්ඛිස්සාම, තං උග්ගණ්ඨිස්සාම, දානාදීනි ව පුඤ්ඤානි කරිස්සාම. එවං නො අයං බණ්ණපට්ටලාහො සඵලො භවිස්සති”ති. තා සබ්බාපි රාජානං උපසඬකම්ත්වා අත්තනා චිත්තිකකාරණං කට්ඨංසු. රාජා “සාධු”ති සම්පට්චිඡි.

අටේකදිවසං රාජා උය්‍යානකීළං කීළිතුකාමො උය්‍යානපාලං පක්කොසාපෙන්වා “උය්‍යානං සොධෙහි”ති ආභ. උය්‍යානපාලො උය්‍යානං සොධෙත්තො සත්ථාරං අඤ්ඤතරස්මි රුක්ඛමුලෙ නිසින්නං දිස්වා රඤ්ඤො සන්තිකං ගන්ත්වා “සුද්ධං, දෙව, උය්‍යානං, අපිචෙන්ථ අඤ්ඤතරස්මි රුක්ඛමුලෙ භගවා නිසින්නො”ති ආභ. රාජා “සාධු, සම්ම, සත්ථු සන්තිකෙ ධම්මමිසි සොස්සාමා”ති අලඬකතරථං අභිරුහිත්වා උය්‍යානං ගන්ත්වා සත්ථු සන්තිකං අගමාසි.

තස්මිඤ්ච සමයෙ ජත්තපාණි නාමෙකො අනාගාමී උපාසකො සත්ථු සන්තිකෙ ධම්මං සුණමානො නිසින්නො හොති. රාජා තං දිස්වා ආසඬකමානො මුහුත්තං යත්වා පුන “සවායං පාපකො භවෙය්‍ය, න සත්ථු සන්තිකෙ නිසිදිත්වා ධම්මං සුණෙය්‍ය, අපාපකෙන ඉමිනා භවිතබ්බ”න්ති චින්තෙත්වා සත්ථාරං උපසඬකම්ත්වා වන්දිත්වා එකමන්තං නිසිදි. උපාසකො බුද්ධගාරවෙන රඤ්ඤො පච්චුට්ඨානං වා වන්දනං වා න අකාසි, තෙනස්ස රාජා අනත්තමනො අහොසි. සත්ථා තස්ස අනත්තමනභාවං ඤාත්වා උපාසකස්ස ගුණං කටෙසි “අයං, මහාරාජ, උපාසකො බහුස්සුතො ආගතාගමො කාමෙසු චිත්තරාගො”ති රාජා “න ඉමිනා ඕරකෙන භවිතබ්බං, යස්ස සත්ථා ගුණං චණ්ණෙති”ති චින්තෙත්වා “උපාසක, වදෙය්‍යාසි යෙන තෙ අත්ථො”ති ආභ. උපාසකො “සාධු”ති සම්පට්චිඡි. රාජා සත්ථු සන්තිකෙ ධම්මං සුත්වා සත්ථාරං පදක්ඛිණං කත්වා පක්කාමි.

සො එකදිවසං උපරිපාසාදෙ මහාවාතපානං විවරිත්වා යීතො තං උපාසකං භුත්තපාතරාසං ජත්තමාදාය ජෙනවනං ගච්ඡන්තං දිස්වා පක්කොසාපෙන්වා එවමාභ “ත්ථං කිර, උපාසක, බහුස්සුතො, අම්භාකඤ්ච ඉත්ථියො ධම්මං සොතුකාමා චෙව උග්ගහෙතුකාමා ව, සාධු වතස්ස සචෙ තාසං ධම්මං වාචෙය්‍යාසි”ති. “දෙව, ගීතීනං නාම රාජන්තෙපුරෙ ධම්මං දෙසෙතුං වා වාචෙතුං වා නප්පතිරුපං, අය්‍යානං එව පතිරුප”න්ති. රාජා “සච්චං එස වදති”ති උය්‍යාචෙන්වා ඉත්ථියො පක්කොසාපෙන්වා “හද්දෙ, අහං තුම්භාකං ධම්මදෙසනත්ථාය ව ධම්මවාචනත්ථාය ව සත්ථු සන්තිකං ගන්ත්වා එකං භික්ඛුං යාමාමි, අසීතියා මහාසාවකෙසු කතරං යාමාමි”ති ආභ. තා සබ්බාපි මත්තෙත්වා ධම්මභණ්ඩාගාරිකං ආනන්දන්ටෙරමෙව ආරොචෙසු. රාජා සත්ථු සන්තිකං ගන්ත්වා වන්දිත්වා එකමන්තං නිසින්නො එවමාභ “භන්තෙ, අම්භාකං ගෙහෙ ඉත්ථියො ආනන්දන්ටෙරස්ස සන්තිකෙ ධම්මං සොතුඤ්ච උග්ගණ්ඨිතුඤ්ච ඉච්ඡන්ති, සාධු වත සචෙ ථෙරො අම්භාකං ගෙහෙ ධම්මං දෙසෙය්‍ය චෙව වාචෙය්‍ය වා”ති. සත්ථා “සාධු”ති සම්පට්චිඡිත්වා ථෙරං ආණාපෙසි. තතො පට්ඨාය රඤ්ඤො ඉත්ථියො ථෙරස්ස සන්තිකෙ ධම්මං සුණන්ති චෙව උග්ගණ්ඨන්ති ව.

අටේකදිවසං රඤ්ඤො වුළාමණි නට්ඨො. රාජා තස්ස නට්ඨභාවං සුත්වා අමච්චෙ ආණාපෙසි “සබ්බෙ අන්තොවළඤ්ජනකෙ මනුස්සෙ ගහෙත්වා වුළාමණිං ආභරාපෙපා”ති. අමච්චා මාතුගාමෙ ආදිං කත්වා වුළාමණිං පරිපුරිඡන්තා අදිස්වා මහාජනං කිලමෙන්ති. තං දිවසං ආනන්දන්ටෙරො රාජනිවෙසනං පට්ට්ඨො. යථා තා ඉත්ථියො පුබ්බෙ ථෙරං දිස්වාච භට්ඨතුට්ඨා ධම්මං සුණන්ති චෙව උග්ගණ්ඨන්ති ව, තථා අකත්වා සබ්බා දොමනස්සප්පත්තාව අහෙසු. තතො ථෙරෙන “කස්මා තුමිහෙ අප්ප එවරුපා ජාතා”ති පුච්ඡිතා එවමාභංසු “භන්තෙ, රඤ්ඤො වුළාමණිං පරියෙසාමාති අමච්චා මාතුගාමෙ උපාදාය අන්තොවළඤ්ජනකෙ කිලමෙන්ති, න ජානාම කස්ස ‘කිං භවිස්සති’ති, තෙනමහ දොමනස්සප්පත්තා”ති. ථෙරො “මා චින්තයිත්ථා”ති තා සමස්සාසෙත්වා රඤ්ඤො සන්තිකං ගන්ත්වා පඤ්ඤත්තාසනෙ නිසිදිත්වා “මණි කිර තෙ, මහාරාජ, නට්ඨො”ති පුච්ඡි. “ආම, භන්තෙ”ති. “අසක්ඛි පන තං ආභරාපෙතු”න්ති. “භන්තෙ, සබ්බං අන්තොජනං ගහෙත්වා කිලමෙන්තොපි න සක්කොමි ආභරාපෙතු”න්ති. “මහාරාජ, මහාජනං අකිලමෙන්වාච ආභරණ්ණපායො අත්ථි”ති. “කතරො, භන්තෙ”ති? “පිණ්ඩදානං, මහාරාජා”ති. “කතරං පිණ්ඩදානං, භන්තෙ”ති? “මහාරාජ, යත්තකෙසු ආසඬකා අත්ථි, තෙ ගහෙත්වා එකෙකස්ස එකෙකං පලාලපිණ්ඩං වා මත්තිකාපිණ්ඩං වා දත්වා ‘ඉමං පච්චුසකාලෙ ආභරිත්වා අසුකට්ඨානෙ නාම පාතෙථා’ති වත්තබ්බං. යෙන ගහිතො භවිස්සති, සො තස්මිං පක්ඛිපිත්වා ආභරිස්සති. සචෙ පට්ඨෙදිවසෙයෙව පාතෙත්ති, ඉච්චෙනං කුසලං. නො චෙ පාතෙත්ති, දුතියදිවසෙපි තතියදිවසෙපි තට්ඨෙ කාතබ්බං. එවං මහාජනො ව න කිලමිස්සති, මණිඤ්ච ලභිස්සසි”ති එවං වත්වා ථෙරො අගමාසි.

රාජා චුත්තනයෙනෙව තයො දිවසෙ දාපෙසි, නෙව මණිං ආභරිංසු. ථෙරො තතියදිවසෙ ආගන්ත්වා “කිං, මහාරාජ, පාතිතො මණි”ති පුච්ඡි. “න පාතෙත්ති, භන්තෙ”ති. “තෙන හි, මහාරාජ, මහාතලස්මිංයෙව පට්ච්ඡන්තට්ඨානෙ මහාවාටිං යපාපෙන්වා උදකස්ස පුරාපෙන්වා සාණිං පරික්ඛිපාපෙන්වා ‘සබ්බෙ අන්තොවළඤ්ජනකමනුස්සා ව ඉත්ථියො ව උත්තරාසඬිගං කත්වා එකෙකොච අන්තොසාණිං පට්ඨිත්වා භත්ථං ධොවිත්වා ආගච්ඡන්තු’ති වදෙහි”ති ථෙරො ඉමං උපායං ආචික්ඛිත්වා පක්කාමි. රාජා තථා කාරෙසි. මණිචොරො

වින්තෙසි “ධම්මභණ්ඩාගාරිකො ඉමං අධිකරණං ආදාය මණිං අදස්සෙත්වා ඔසක්කිස්සතිති අට්ඨානමෙනං, පානෙනුං දානි වට්ටති” ති මණිං පට්ඨින්නං කත්වා ආදාය අත්තොසාණිං පටිසිත්වා වාටියං පානෙත්වා නික්බමි. සබ්බෙසං නික්බන්තකාලෙ උදකං ඡඩ්ඛෙත්වා මණිං අද්දසංසු. රාජා “ථෙරං නිස්සාය මහාජනං අකිලමෙත්වා ව මෙ මණි ලද්ධො” ති තුස්සි, අත්තොවළඤ්ජනකමනුස්සාපි “ථෙරං නිස්සාය මහාදුක්ඛතො මුත්තමිහා” ති තුස්සිංසු. “ථෙරස්සානුභාවෙන රඤ්ඤො වුළාමණි ලද්ධො” ති ථෙරස්සානුභාවො සකලනගරෙ වෙව භික්ඛුසඤ්ඤා ව පාකටො ජාතො.

ධම්මසභායං සන්නිසින්නා භික්ඛු ථෙරස්ස ගුණං වණ්ණයිංසු “ආවුසො, ආනන්දත්ථෙරො අත්තනො බහුස්සුතතාය පණ්ඩිතවෙන උපායකුසලතාය මහාජනං අකිලමෙත්වා උපායෙනෙව රඤ්ඤො මණිං දස්සෙසි” ති. සත්ථා ආගන්ත්වා “කාය නුත්ථ, භික්ඛවෙ, එතරහි කථාය සන්නිසින්නා” ති පුච්ඡිත්වා “ඉමාය නාමා” ති වුත්තෙ “න, භික්ඛවෙ, ඉදානි ආනන්දෙනෙව පරහත්ථගතං භණ්ඩං දස්සිතං, පුබ්බෙපි පණ්ඩිතා මහාජනං අකිලමෙත්වා උපායෙනෙව තිරච්ඡානහත්ථගතං භණ්ඩං දස්සයිංසු” ති වත්වා අතීතං ආහරි.

අතීතෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙත්තෙ බොධිසත්තො සබ්බසිප්පෙසු නිජ්ජන්තිං පත්තො තස්සෙව අමච්චො අහොසි. අපේකදිවසං රාජා මහත්තෙන පරිවාරෙන උය්‍යානං ගන්ත්වා වනන්තරානි විචරිත්වා උදකකිලං කිළිතුකාමො මඬගලපොක්කරණිං ඔතරිත්වා ඉත්ථාගාරමපි පක්කොසි. ඉත්ථියො අත්තනො අත්තනො සිසුපගභිවුපගාදීනි ආහරණානි ඔමුඤ්චිත්වා උත්තරාසඬගෙසු පක්ඛිපිත්වා සමුග්ගපිට්ඨෙසු යපෙත්වා දාසියො පට්ඨිඡාපෙත්වා පොක්කරණිං ඔතරිංසු. අපේකා උය්‍යානමක්කටි සාබන්තරෙ නිසින්නා දෙවං පිළන්ධනානි ඔමුඤ්චිත්වා උත්තරාසඬගෙ පක්ඛිපිත්වා සමුග්ගපිට්ඨෙ යපයමානං දිස්වා තස්සා මුත්තාහාරං පිළන්ධතුකාමා හුත්වා දාසියා පමාදං ඔලොකයමානා නිසිදි, දාසිපි තං රක්ඛමානා තහං තහං ඔලොකෙත්වා නිසින්නායෙව නිද්දාසිතුං ආරභි. මක්කටි තස්සා පමාදභාවං ඤත්වා වාතවෙගෙන ඔතරිත්වා මහාමුත්තාහාරං ගීවාය පටිමුඤ්චිත්වා වාතවෙගෙන උජ්ජන්තිත්වා සාබන්තරෙ නිසිදිත්වා අඤ්ඤාසං මක්කටිතං දස්සනහයෙන එකස්මිං රුක්ඛසුසිරට්ඨානෙ යපෙත්වා උපසන්තුපසන්නා විය තං රක්ඛමානා නිසිදි.

සාපි බො දාසි පටිබුජ්ඣිත්වා මුත්තාහාරං අපස්සන්ති කම්පමානා අඤ්ඤං උපායං අදිස්වා “පුරිසො දෙවියා මුත්තාහාරං ගහෙත්වා පලාතො” ති මහාවිරථං විරථි. ආරක්ඛමනුස්සා තතො තතො සන්නිපතිත්වා තස්සා වචනං සුත්වා රඤ්ඤො ආරොවයිංසු. රාජා “වොරං ගණ්හටා” ති ආහ. පුරිසා උය්‍යානා නික්බමිත්වා “වොරං ගණ්හට, වොරං ගණ්හටා” ති ඉතො විතො ව ඔලොකෙත්ති. අපේකො ජානපදො බලිකාරකපුරිසො තං සද්දං සුත්වා කම්පමානො පලායි. තං දිස්වා රාජපුරිසා “අයං වොරො හවිස්සති” ති අනුබන්ධිත්වා තං ගහෙත්වා පොථෙත්වා “අරෙ, දුට්ඨවොර, එවං මහාසාරං නාම පිළන්ධනං අවහරිස්සසි” ති පරිභාසිංසු. සො වින්තෙසි “සවාහං ‘න ගණ්හාමි’ ති වක්ඛාමි, අජ්ජ මෙ ජීවිතං නත්ථි, පොථෙත්තායෙව මං මාරස්සන්ති, සම්පට්ඨිඡාමි න” ති. සො “ආම, සාමි, ගහිතං මෙ” ති ආහ. අට්ඨං නං බන්ධිත්වා රඤ්ඤො සන්නිකං ආනයිංසු. රාජාපි නං පුච්ඡි “ගහිතං තෙ මහාසාරපිළන්ධන” ති? “ආම, දෙවා” ති. “ඉදානි තං කහ” ති. “දෙව, මයා මහාසාරං නාම මඤ්චපිට්ඨපි න දිට්ඨපුබ්බං, සෙට්ඨි පන මං මහාසාරපිළන්ධනං ගණ්හාපෙසි, සොහං තං ගහෙත්වා ව තස්ස අදාසිං, සො නං ජානාති” ති.

රාජා සෙට්ඨිං පක්කොසාපෙත්වා “ගහිතං තෙ ඉමස්ස හත්ථතො මහාසාරපිළන්ධන” ති පුච්ඡි. “ආම, දෙවා” ති. “කහං ත” ති. “පුරොහිතස්ස මෙ දින්න” ති. පුරොහිතමපි පක්කොසාපෙත්වා තථෙව පුච්ඡි, සොපි සම්පට්ඨිඡිත්වා “ගන්ධබ්බස්ස මෙ දින්න” ති ආහ. තමපි පක්කොසාපෙත්වා “පුරොහිතස්ස හත්ථතො තෙ මහාසාරපිළන්ධනං ගහිත” ති පුච්ඡි. “ආම, දෙවා” ති. “කහං ත” ති. “කිලෙසවසෙන මෙ වණ්ණදාසියා දින්න” ති. තමපි පක්කොසාපෙත්වා පුච්ඡි, සා “න ගණ්හාමි” ති ආහ. තෙ පඤ්ච ජනෙ පුච්ඡන්තානඤ්ඤෙව සුරියො අත්ථං ගතො. රාජා “ඉදානි විකාලො ජාතො, ස්වෙ ජාතිස්සාමා” ති තෙ පඤ්ච ජනෙ අමච්චානං දත්වා නගරං පාවිසි.

බොධිසත්තො වින්තෙසි – “ඉදං පිළන්ධනං අත්තොවළඤ්ජෙ නට්ඨං, අයඤ්ච ගහපතිකො බහිවළඤ්ජො, ද්වාරෙපි බලවාරක්ඛො, තස්මා අත්තොවළඤ්ජනකානමපි තං ගහෙත්වා පලායිතුං න සක්කා. එවං නෙව බහිවළඤ්ජනකානං, න අත්තො, උය්‍යානෙ වළඤ්ජනකානං ගහණුපායො දිස්සති. ඉමිනා දුග්ගතමනුස්සෙන ‘සෙට්ඨිස්ස මෙ දින්න’ ති කථෙත්තෙන අත්තනො මොක්ඛත්ථාය කථිතං හවිස්සති, සෙට්ඨිනාපි ‘පුරොහිතස්ස මෙ දින්න’ ති කථෙත්තෙන ‘එකතො හුත්වා නිත්ථරිස්සාමි’ ති වින්තෙත්වා කථිතං හවිස්සති, පුරොහිතෙනාපි ‘ගන්ධබ්බස්ස මෙ දින්න’ ති කථෙත්තෙන ‘බන්ධනාගාරෙ ගන්ධබ්බං නිස්සාය සුබ්බෙත වසිස්සාමා’ ති වින්තෙත්වා කථිතං හවිස්සති, ගන්ධබ්බෙනාපි ‘වණ්ණදාසියා මෙ දින්න’ ති කථෙත්තෙන ‘එකත්තෙන අනුක්කණ්ඩිතා හවිස්සාමා’ ති වින්තෙත්වා කථිතං හවිස්සති, ඉමෙහි පඤ්චහිපි වොරෙහි න හවිතබ්බං, උය්‍යානෙ මක්කටා බහු, පිළන්ධනෙන එකිස්සා මක්කටියා හත්ථෙ ආරුළුහෙන හවිතබ්බ” ති. සො රාජානං උපසඬකමිත්වා “මහාරාජ, වොරෙ අමිහාකං නිය්‍යාදෙට්, මයං තං කිච්චං සොධෙස්සාමා” ති ආහ. රාජා “සාධු, පණ්ඩිත, සොධෙහි” ති තස්ස නිය්‍යාදෙසි.

බොධිසත්තො අත්තනො දාසපුරිසෙ පක්කොසාපෙත්වා තෙ පඤ්ච ජනෙ එකස්මියෙව යානෙ වසාපෙත්වා සමන්තා ආරක්ඛං කත්වා කණ්ණං දත්වා “යං තෙ අඤ්ඤමඤ්ඤං කථෙත්ති, තං මය්හං ආරොවෙටා” ති වත්වා පක්කාමි. තෙ තථා අකංසු. තතො මනුස්සානං සන්නිසින්නවෙලාය සෙට්ඨි තං ගහපතිකං ආහ – “අරෙ, දුට්ඨගහපති,

තයා අහං, මයා වා ත්වං කහං දිට්ඨපුබ්බො, කදා තෙ මය්හං පිළන්ධනං දින්න”න්ති ආහ. සො “සාම මහාසෙට්ඨී, අහං මහාසාරං නාම රුක්ඛසාරපාදකං මඤ්චපීඨමිපි න ජානාමි, ‘තං නිස්සාය පන මොක්ඛං ලභිස්සාමි’ති එවං අවචං, මා මෙ කුජ්ඣ, සාමි”ති ආහ. පුරොහිතොපි සෙට්ඨී ආහ “මහාසෙට්ඨී, ත්වං ඉමිනා අත්තනො අදින්නකමෙව මය්හං කථං අදාසි”ති? “මයමිපි ද්වෙ ඉස්සරා, අමිහාකං එකතො හුත්වා ධීතකාලෙ කම්මං ඛිජ්ජං නිජ්ජප්පිස්සති”ති කථෙසින්ති. ගන්ධබ්බොපි පුරොහිතං ආහ “බ්‍රාහ්මණ, කදා තයා මය්හං පිළන්ධනං දින්න”න්ති? “අහං තං නිස්සාය වසන්තියානෙ සුඛං වසිස්සාමි”ති කථෙසින්ති. වණ්ණදාසීපි ගන්ධබ්බං ආහ “අරෙ දුට්ඨගන්ධබ්බ, අහං කදා තව සන්නිකං ගතපුබ්බා, ත්වං වා මම සන්නිකං ආගතපුබ්බො, කදා තෙ මය්හං පිළන්ධනං දින්න”න්ති? හගිනි කිංකාරණා කුජ්ඣසි, “අමිහෙසු පඤ්චසු එකතො වසන්තෙසු සරාචාසො හවිස්සති, අනුක්කණ්ඨමානා සුඛං වසිස්සාමා”ති කථෙසින්ති. බොධිසත්තො පයොජිතමනුස්සානං සන්නිකා තං කථං සුත්වා තෙසං තථතො අවොරහාවං ඤාත්වා “මක්කටියා ගහිතපිළන්ධනං උපායෙනෙව පාතෙස්සාමි”ති ගෙණ්ඩුමයානි බහුනි පිළන්ධනානි කාරෙත්වා උය්‍යානෙ මක්කටියො ගාභාපෙත්වා හත්ථපාදගීවාසු ගෙණ්ඩුපිළන්ධනානි පිළන්ධාපෙත්වා විස්සජ්ජෙසි. ඉතරා මක්කටි පිළන්ධනං රක්ඛමානා උය්‍යානෙ එව නිසිදි.

බොධිසත්තො මනුස්ස ආණාපෙසි “ගච්ඡං තුමිහෙ, උය්‍යානෙ සබ්බා මක්කටියො උපධාරෙථ, යස්සා තං පිළන්ධනං පස්සං, තං උත්තාසෙත්වා පිළන්ධනං ගණ්හං”ති. තාපි බො මක්කටියො “පිළන්ධනං නො ලද්ධ”න්ති තුට්ඨපහටියා උය්‍යානෙ විවරන්තියො තස්සා සන්නිකං ගන්ත්වා “පස්ස අමිහාකං පිළන්ධන”න්ති ආහංසු. සා මක්කටි අසහමානා “කිං ඉමිනා ගෙණ්ඩුපිළන්ධනෙනා”ති මුත්තාහාරං පිළන්ධිත්වා නික්ඛමි. අථ නං තෙ පුරිසා දිස්වා පිළන්ධනං ඡඩ්ඛාපෙත්වා ආහරිත්වා බොධිසත්තස්ස අදංසු. සො තං ආදාය රඤ්ඤො දස්සෙත්වා “ඉදං තෙ දෙව පිළන්ධනං, තෙ පඤ්චපි අවොරා, ඉදං පන උය්‍යානෙ මක්කටියා ආහත”න්ති ආහ. “කථං පන තෙ, පණ්ඩිත, මක්කටියා හත්ථං ආරුල්හභාවො ඤාතො, කථං තෙ ගහිත”න්ති? සො සබ්බං ආචික්ඛි. රාජා තුට්ඨමානසො “සඬිගාමසීසාදිසු නාම සුරාදයො ඉච්ඡිතබ්බා හොන්ති”ති බොධිසත්තස්ස ථුතිං කරොන්තො ඉමං ගාථමාහ –

92. “උක්කටියෙ සුරම්ච්ඡන්ති, මන්තිසු අකුතුහලං;
පියඤ්ච අන්තපානමිහි, අත්ථෙ ජාතෙ ව පණ්ඩිත”න්ති.

තත්ථ උක්කටියෙති උපකටියෙ, උභතොබ්‍රුල්ලෙහෙ සඬිගාමෙ සම්පහාරෙ වත්තමානෙති අත්ථො. සුරම්ච්ඡන්තිති අසනියාපි මත්ථකෙ පතමානාය අපලායිතං සුරං ඉච්ඡන්ති, තස්මිං බණෙ එවරුපො සඬිගාමයොධො පත්ථෙතබ්බො හොති. මන්තිසු අකුතුහලන්ති කත්තබ්බාකත්තබ්බකිච්චං සම්මන්තනකාලෙ උප්පන්නෙ මන්තිසු යො අකුතුහලො අචිකිණ්ණවාටො මන්තං න භින්දති, තං ඉච්ඡන්ති, තාදිසො තෙසු යානෙසු පත්ථෙතබ්බො හොති. පියඤ්ච අන්තපානමිහිති මධුරෙ අන්තපානෙ පච්චුපට්ඨිතෙ සහපරිභුඤ්ජනත්ථාය පියපුග්ගලං පත්ථෙත්ති, තාදිසො තස්මිං කාලෙ පත්ථෙතබ්බො හොති. අත්ථෙ ජාතෙ ව පණ්ඩිතන්ති අත්ථගම්හිරෙ ධම්මගම්හිරෙ කිස්මිඤ්චිදෙව කාරණෙ වා පඤ්ඤෙ වා උප්පන්නෙ පණ්ඩිතං විචක්ඛණං ඉච්ඡන්ති. තථාරුපො හි තස්මිං සමයෙ පත්ථෙතබ්බො හොතිති.

එවං රාජා බොධිසත්තං වණ්ණෙත්වා ථොමෙත්වා සනවස්සං වස්සෙන්නො මහාමෙසො විය සත්තාහි රතනෙහි පූජෙත්වා තස්සොවාදෙ යත්වා දානාදීනි පුඤ්ඤානි කත්වා යථාකම්මං ගතො, බොධිසත්තොපි යථාකම්මං ගතො.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා ථෙරස්ස ගුණං කථෙත්වා ජාතකං සමොධානෙසි – “තදා රාජා ආනන්දො අහොසි, පණ්ඩිතාමච්චො පන අහමෙව අහොසි”න්ති.

[93] 3. විස්සාසභොජනජාතකවණ්ණනා මහාසාරජාතකවණ්ණනා දුතියා.

න විස්සසෙ අවිස්සත්ථෙති ඉදං සත්ථා ජෙතවනෙ විහරන්තො විස්සාසභොජනං ආරබ්භ කථෙසි. තස්මිං කිර සමයෙ යෙභුයොන භික්ඛු “මාතරා නො දින්නං, පිතරා නො දින්නං, භාතරා, හගිනියා, චූළමාතරා, චූළපිතරා, මාතුලෙන, මාතුලානියා දින්නං. අමිහාකං ගිහිකාලෙපි භික්ඛුකාලෙපි එතෙ දාතුං යුත්තරුපාචා”ති ඤාතීහි දින්නෙ වත්තාරො පච්චයෙ විස්සත්ථා හුත්වා අපච්චවෙක්ඛිත්වා පරිභුඤ්ජන්ති. සත්ථා තං කාරණං ඤාත්වා “භික්ඛුනං මයා ධම්මදෙසනං කාතුං වට්ටති”ති භික්ඛු සන්නිපාතාපෙත්වා “භික්ඛවෙ, භික්ඛුනා නාම ඤාතීහිපි අඤ්ඤාතීහිපි දින්නකෙ වත්තාරො පච්චයෙ පච්චවෙක්ඛිත්වා ව පරිභොගො කාතබ්බො. අපච්චවෙක්ඛිත්වා පරිභොගං කත්වා හි කාලං කුරුමානො භික්ඛු යක්ඛපෙතඅත්තභාවතො න මුච්චති, අපච්චවෙක්ඛිතපරිභොගො නාමෙස විසපරිභොගසදිසො. විසඤ්භි විස්සාසිකෙන දින්නකම්පි අවිස්සාසිකෙන දින්නකම්පි මාරෙතියෙව. පුබ්බෙපි විස්සාසෙන දින්නං විසං පරිභුඤ්ජිත්වා ජීවිතක්ඛයං පත්තා”ති වත්වා අතීතං ආහරි.

අතීතෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙන්නෙ බොධිසත්තො මහාවිහවො සෙට්ඨී අහොසි. තස්සෙකො ගොපාලකො කිට්ඨසම්බාධසමයෙ ගාවො ගහෙත්වා අරඤ්ඤං පච්චිත්වා තත්ථ ගොසාලං කත්වා රක්ඛන්තො වසති. සෙට්ඨීනො ව කාලෙන කාලං ගොරසං ආහරති. අථස්ස ගොසාලාය අච්ඡරෙ සිහො නිවාසං ගණ්හි. ගාවිනං සිහසන්නාසෙන මිලානානං බීරං මන්දං අහොසි. අථ නං එකදිවසං සප්පිං ආදාය ආගතං සෙට්ඨී පුච්ඡි “කිං නු බො, සම්ම ගොපාලක, මන්දං සප්පි”ති? සො තං කාරණං ආචික්ඛි. “අත්ථි පන, සම්ම, තස්ස සිහස්ස කත්ථි පට්ඨන්ධො”ති? “අත්ථිස්ස සාමි, එකාය මිගමාතුකාය සද්ධිං සංසග්ගො”ති. “සක්කා පන තං ගාභාපෙතු”න්ති?

“සක්කා, සාමී” නි. “තෙන හි තං ගහෙත්වා තස්සා නලාටතො පට්ඨාය සරීරෙ ලොමානි විසෙන පුනප්පුනං රජිත්වා සුක්ඛාපෙත්වා ද්වෙ තයො දිවසෙ අතික්කාමෙත්වා තං මිගමාතුකං විස්සජ්ජෙහි, සො තස්සා සිනෙහෙන සරීරං ලෙහිත්වා ජීවිතක්ඛයං පාපුණ්ණස්සති. අපස්ස වම්මනබ්භායා වෙව වසඤ්ච මංසඤ්ච ගහෙත්වා ආගච්ඡෙය්‍යාසී” නි හලාහලවිසං දත්වා උයොපෙසී.

සො ගොපාලකො ජාලං බිපිත්වා උපායෙන තං මිගමාතුකං ගණ්හිත්වා තථා අකාසී. සීහො තං දිස්වාච බලවසිනෙහෙන තස්සා සරීරං ලෙහිත්වා ජීවිතක්ඛයං පාපුණ්ණ. ගොපාලකොපි වම්මාදීනි ගහෙත්වා බොධිසත්තස්ස සන්තිකං අගමාසී. බොධිසත්තො තං කාරණං ඤාත්වා “පරෙසු සිනෙහො නාම න කාතබ්බො, එවං බලසම්පන්නොපි සීහො මිගරාජා කිලෙසවසෙන සංසග්ගං නිස්සාය මිගමාතුකාය සරීරං ලෙහන්තො විසපරිභොගං කත්වා ජීවිතක්ඛයං පත්තො” නි වත්වා සම්පත්තපරිසාය ධම්මං දෙසෙන්නො ඉමං ගාථමාහ –

93. “න විස්සසෙ අවිස්සත්ථෙ, විස්සත්ථෙපි න විස්සසෙ;
විස්සාසා භයමන්ථෙති, සීහංව මිගමාතුකා” නි.

තත්‍රායං සඬ්ඛෙපත්ථො – යො පුබ්බෙ සභයො අත්තනි අවිස්සත්ථො අහොසි, තස්මිං අවිස්සත්ථෙ, යො පුබ්බෙපි නිබ්බයො අත්තනි විස්සාසිකොයෙව, තස්මිං විස්සත්ථෙපි න විස්සසෙ, නෙව විස්සාසං කරෙය්‍ය. කිංකාරණා? විස්සාසා භයමන්ථෙති, යො හි මිත්තෙපි අමිත්තෙපි විස්සාසො, තතො භයමෙව ආගච්ඡති. කථං? සීහංව මිගමාතුකා, යථා මිත්තසන්ථවවසෙන කතවිස්සාසාය මිගමාතුකාය සන්තිකා සීහස්ස භයං අන්ථෙති, උපගතං සම්පත්තත්ති අත්ථො. යථා වා විස්සාසවසෙන සීහං මිගමාතුකා අන්ථෙතා උපගතාතිපි අත්ථො.

එවං බොධිසත්තො සම්පත්තපරිසාය ධම්මං දෙසෙත්වා දානාදීනි පුඤ්ඤානි කත්වා යථාකම්මං ගතො.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා ජාතකං සමොධානෙසි – “තදා මහාසෙට්ඨී අභමෙව අහොසි” න්ති.

[94] 4. ලොමහංසජාතකවණ්ණනා විස්සාසභොජනජාතකවණ්ණනා තතියා.

සොතත්තො සොසිත්තො වෙවානි ඉදං සත්ථා වෙසාලිං උපනිස්සාය පාටිකාරාමෙ විහරන්තො සුනක්ඛත්තං ආරබ්භ කට්ඨෙ. එකස්මිඤ්ඤි සමයෙ සුනක්ඛත්තො සත්ථු උපට්ඨාකො හුත්වා පත්තවිවරමාදාය විවරමානො කොරක්ඛත්තියස්ස ධම්මං රොවෙන්තො දසබලස්ස පත්තවිවරං නිය්‍යාදෙන්වා කොරක්ඛත්තියං නිස්සාය වසති. තස්ස කාලකඤ්ජිකඅසුරයොනියං නිබ්බත්තකාලෙ ගිහි හුත්වා “නත්ථි සමණස්ස ගොතමස්ස උත්තරි මනුස්සධම්මො අලමරියඤ්ඤාණදස්සනවිසෙසො, තක්කපරියාහනං සමණො ගොතමො ධම්මං දෙසෙති වීමංසානුවරිතං සයංපටිහානං. යස්ස ව බ්වාස්ස අත්ථාය ධම්මො දෙසිතො, න සො නිය්‍යාති තක්කරස්ස සම්මා දුක්ඛක්ඛයායා” නි (ම. නි. 1.146) වෙසාලියං තිණ්ණං පාකාරානං අත්තරෙ විවරන්තො සත්ථු අවණ්ණං භාසති.

අථායස්මා සාරිපුත්තො පිණ්ඩාය වරන්තො තස්සෙවං අවණ්ණං භාසන්තස්ස සුත්වා පිණ්ඩපාතපටික්කන්තො තමත්ථං භගවතො ආරොවෙසී. භගවා “කොධනො, සාරිපුත්ත, සුනක්ඛත්තො මොසපුරිසො, කොධවසෙනෙවමාහ, කොධවසෙනාපි පන ‘න සො නිය්‍යාති තක්කරස්ස සම්මා දුක්ඛක්ඛයායා’ නි වදන්තො අජානිත්වාපි මය්හං ගුණමෙව භාසති. න බො පන සො මොසපුරිසො මය්හං ගුණං ජානාති. මය්හඤ්ඤි, සාරිපුත්ත, ඡ අභිඤ්ඤා නාම අත්ථි, අයම්පි මෙ උත්තරිමනුස්සධම්මොව. දසබලඤ්ඤාණානි අත්ථි, චතුර්වේදාර්ථඤ්ඤාණං අත්ථි, චතුර්වේදාර්ථවිච්ඡේදකඤ්ඤාණං අත්ථි, පඤ්චගතිපරිච්ඡේදකඤ්ඤාණං අත්ථි, අයම්පි මෙ උත්තරිමනුස්සධම්මොව. එවං උත්තරිමනුස්සධම්මසමන්තාගතං පන මං යො එවං වදෙය්‍ය ‘නත්ථි සමණස්ස ගොතමස්ස උත්තරිමනුස්සධම්මො’ නි, සො තං වාචං අප්පභාය තං චිත්තං අප්පභාය තං දිට්ඨිං අප්පට්ඨිත්වස්සජ්ජිත්වා යථාහනං නික්ඛිත්තො එවං නිරයෙ” නි එවං අත්තනො විජ්ජමානං උත්තරිමනුස්සධම්මස්ස ගුණං කට්ඨත්වා “සුනක්ඛත්තො කිර, සාරිපුත්ත, කොරක්ඛත්තියස්ස දුක්කරකාරිකාය මිච්ඡාතපෙ පසන්තො, මිච්ඡාතපෙ පසිදන්තෙන පන මයි එව පසිදිතුං වට්ටති. අභඤ්ඤි ඉතො එකනවුතිකප්පමත්ථකෙ ‘අත්ථි නු බො එත්ථ සාරො’ නි බාහිරකං මිච්ඡාතපං වීමංසන්තො චතුර්ධගසමන්තාගතං බුහ්මවරියවාසං වසිං, තපස්සී සුදං හොමී පරමතපස්සී, ලුබ්ධො සුදං හොමී පරමලුබ්ධො, ජෙගුච්ඡී සුදං හොමී පරමජෙගුච්ඡී, පච්චිත්තො සුදං හොමී පරමපච්චිත්තො” නි වත්වා ථෙරෙන යාවිතො අතිතං ආහරි.

අතීතෙ එකනවුතිකප්පමත්ථකෙ බොධිසත්තො “බාහිරකතපං වීමංසිස්සාමී” නි ආජීවකපබ්බජ්ජං පබ්බජිත්වා අවෙලකො අහොසි රජොජල්ලිකො, පච්චිත්තො අහොසි එකච්චාරි. මනුස්සෙ දිස්වා මිගො විය පලායී, මහාවිකතිභොජනො අහොසි, වච්ඡකගොමයාදීනි පරිභුඤ්ජී, අප්පමාදවිහාරත්ථාය අරඤ්ඤෙ එකස්මිං භිංසනකෙ වනසණ්ඨෙ විහාසී. තස්මිම්පි විහරන්තො භිමපාතසමයෙ අන්තරට්ඨකෙ රත්තිං වනසණ්ඨා නික්ඛමිත්වා අබ්භොකාසෙ විහරිත්වා සුරියෙ උග්ගතෙ වනසණ්ඨං පවිසති. සො යථා රත්තිං අබ්භොකාසෙ භිමොදකෙන තිත්තො, තථෙව දිවා වනසණ්ඨතො පග්ගරන්තෙහි උදකබිත්ථුහි තෙමයි. එවං අහොරත්තං සීනදුක්ඛං අනුභොති. ගිම්හානං පන පච්ඡිමෙ මාසෙ දිවා අබ්භොකාසෙ විහරිත්වා රත්තිං වනසණ්ඨං පවිසති. සො යථා දිවා අබ්භොකාසෙ ආතපෙන පරිළාභප්පත්තො, තථෙව රත්තිං නිවාතෙ වනසණ්ඨෙ පරිළාභං පාපුණාති, සරීරා සෙදධාරා මුච්චන්ති. අපස්ස පුබ්බෙ අස්සුතපුබ්බා අයං ගාථා පටිහාසී –

94. “සොතත්තො සොසිත්තො වෙව, එකො හිංසනකෙ වනෙ;
නග්ගො න වග්ගිමාසිනො, එසනාපසුතො මුනි”ති.

තත්ථ සොතත්තොති සූරියසන්තාපෙන සුට්ඨ තත්තො. සොසිත්තොති හිමොදකෙන සුසිත්තො සුට්ඨ තිත්තො. එකො හිංසනකෙ වනෙති යත්ථ පට්ටියානං යෙභුයොන ලොමානි හංසන්ති, තථාරූපෙ හිංසනකෙවනසංඝේඨෙ එකො අද්දුතියොව අහොසිත්ති දීපෙති. නග්ගො න වග්ගිමාසිනොති නග්ගො ච න ව අග්ගිමාසිනො. තථා සිතෙන පිළියමානොපි නෙව නිවාසනපාරුපනං වා ආදියං, න ව අග්ගිං ආගම්ම නිසිදිත්ති දීපෙති. එසනාපසුතොති අබ්‍රහ්මචරියෙපි තස්මිං බ්‍රහ්මචරියසංක්ඛ්‍යා භුත්වා “බ්‍රහ්මචරියමෙවෙනං එසනා ගවෙසනා උපායො බ්‍රහ්මලොකස්සා”ති එවං තාය බ්‍රහ්මචරියෙසනාය පසුතො අනුයුත්තො උස්සුක්කං ආපන්නො අහොසිත්ති දස්සෙති. මුනිති “මුනි ඛො එස මොනත්ථාය පටිපන්නො”ති එවං ලොකෙන සම්භාවිතො අහොසිත්ති දීපෙති.

එවං චතුරභිගමන්තාගතං බ්‍රහ්මචරියං චරිත්වා ඛොධිසත්තො මරණකාලෙ උපට්ඨිතං නිරයනිමිත්තං දිස්වා “ඉදං වතසමාදානං නිරත්ථක”න්ති ඤාත්වා තඤ්ඤාසංකල්පො වං ලද්ධිං භින්දිත්වා සම්මාදිට්ඨිං ගහෙත්වා දෙවලොකෙ නිබ්බන්ති.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා ජාතකං සමොධානෙසි – “අහං තෙන සමයෙන සො ආජීවකො අහොසි”න්ති.

[95] 5. මහාසුදස්සනජාතකවණ්ණනාමහංසජාතකවණ්ණනා චතුත්ථා.

අනිච්චා වත සඬ්ඛාරාති ඉදං සත්ථා පරිනිබ්බානමඤ්චෙ නිපන්නො ආනන්දත්ථෙරස්ස “මා, හන්තෙ, හගවා ඉමස්මිං බුද්දකනගරකෙ”ත්තාදිවචනං (දී. නි. 2.210) ආරබ්භ කට්ඨෙ. තථාගතෙ හි ජෙනවනෙ විහරන්තෙ සාරිපුත්තත්ථෙරො කත්තිකපුණ්ණමායං නාළකගාමකෙ ජාතොවරකෙ පරිනිබ්බායි, මහාමොග්ගල්ලානො කත්තිකමාසස්සෙව කාළපක්ඛඅමාවසියං. එවං පරිනිබ්බුතෙ අග්ගසාවකයුගෙ “අහමිපි කුසිනාරායං පරිනිබ්බායිස්සාමි”ති අනුපුබ්බෙන චාරිකං වරමානො තත්ථ ගන්ත්වා යමකසාලානමන්තරෙ උත්තරසීසකෙ මඤ්චකෙ අනුට්ඨානසෙය්‍යාය නිපජ්ජී. අප්ථ නං ආයස්මා ආනන්දත්ථෙරො “මා, හන්තෙ, හගවා ඉමස්මිං බුද්දකනගරකෙ විසමෙ උජ්ජඛගලනගරකෙ, සාධානගරකෙ පරිනිබ්බායි, අඤ්ඤෙසං වම්පාරාජගහාදීනං මහානගරානං අඤ්ඤතරස්මිං හගවා පරිනිබ්බායතු”ති යාචි. සත්ථා “මා, ආනන්ද, ඉමං ‘බුද්දකනගරකං, උජ්ජඛගලනගරකං සාධානගරකං’න්ති වදෙහි, අහස්සෙහි පුබ්බෙ සුදස්සනවක්ඛන්තිරාජකාලෙ ඉමස්මිං නගරෙ වසිං, තදා ඉදං ද්වාදසයොජනිකෙන රතනපාකාරෙන පරික්ඛන්තං මහානගරං අහොසි”ති වත්ථා ථෙරෙන යාචිතො අතිතං ආහරන්තො මහාසුදස්සනසුත්තං (දී. නි. 2.241 ආදයො) කට්ඨෙ.

තදා පන මහාසුදස්සනං සුධම්මපාසාදා ඔතරිත්වා අවිදුරෙ සත්තරතනමයෙ තාලවනෙ පඤ්ඤත්තස්මිං කප්පියමඤ්චකෙ දක්ඛිණෙන පස්සෙන අනුට්ඨානසෙය්‍යාය නිපන්නං දිස්වා “ඉමානි තෙ, දෙව, චතුරාසීති නගරසහස්සානි කුසාවතිරාජධානිප්පමුඛානි, එත්ථ ඡන්දං කරොහි”ති සුභද්දාය දෙවියා චුත්තෙ මහාසුදස්සනො “මා දෙවි එවං අවච, අප්ථ ඛො ‘එත්ථ ඡන්දං විනෙහි, මා අපෙක්ඛං අකාසි’ති එවං මං ඔවදා”ති වත්ථා “කිංකාරණා, දෙවා”ති පුච්ඡිතො “අජ්ජාහං කාලකිරියං කරිස්සාමි”ති. අප්ථ නං දෙවි රොදමානා අක්ඛිති පුඤ්ඡිත්වා කිච්ඡෙන කසිරෙන තථා වත්ථා රොදි පරිදෙවි. සෙසාපි චතුරාසීතිසහස්සඉත්ථියො රොදිංසු පරිදෙවිංසු. අමච්චාදිසුපි එකොපි අධිවාසෙතුං නාසක්ඛි, සබ්බෙපි රොදිංසු. ඛොධිසත්තො “අලං, හණ, මා සද්දමකත්ථා”ති සබ්බෙ නිවාරෙන්වා දෙවිං ආමන්තෙන්වා “මා ත්වං දෙවි රොදි, මා පරිදෙවි. තිලඵලමත්තොපි හි සඬ්ඛාරො නිච්චො නාම නත්ථි, සබ්බෙපි අනිච්චා හෙදනධම්මා එවා”ති වත්ථා දෙවිං ඔවදන්තො ඉමං ගාථමාහ –

“අනිච්චා වත සඬ්ඛාරා, උජ්ජාදවයධම්මිනො;
95. උජ්ජජ්ජිත්වා නිරුජ්ඣන්ති, තෙසං චූපසමො සුඛො”ති.

තත්ථ අනිච්චා වත සඬ්ඛාරාති හද්දෙ සුභද්දාදෙවි, යත්තකා කෙහිවි පට්ටියෙහි සමාගන්ත්වා කතා ඛන්ධායතනාදයො සඬ්ඛාරා, සබ්බෙ තෙ අනිච්චායෙව නාම. එතෙසු හි රූපං අනිච්චං...පෙ.... විඤ්ඤාණං අනිච්චං. චක්ඛු අනිච්චං...පෙ.... ධම්මා අනිච්චා. යංකිඤ්චි සවිඤ්ඤාණකං අවිඤ්ඤාණකං රතනං, සබ්බං තං අනිච්චමෙව. ඉති “අනිච්චා වත සඬ්ඛාරා”ති ගණ්භ. කස්මා? උජ්ජාදවයධම්මිනොති, සබ්බෙ හෙතෙ උජ්ජාදධම්මිනො වෙව වයධම්මිනො ව උජ්ජජ්ජනභිජ්ජනසභාවායෙව, තස්මා “අනිච්චා”ති වෙදිතබ්බා. යස්මා ව අනිච්චා, තස්මා උජ්ජජ්ජිත්වා නිරුජ්ඣන්ති, උජ්ජජ්ජිත්වා ධීතිං පත්ථාපි නිරුජ්ඣන්තියෙව. සබ්බෙව හෙතෙ නිබ්බන්තමානා උජ්ජජ්ජන්ති නාම, භිජ්ජමානා නිරුජ්ඣන්ති නාම. තෙසං උජ්ජාදෙ සතියෙව ව ධීති නාම හොති, ධීතියා සතියෙව හඬගො නාම හොති, න හි අනුජ්ජන්තස්ස ධීති නාම, නාපි ධීතං අභිජ්ජනකං නාම අත්ථි. ඉති සබ්බෙපි සඬ්ඛාරා තිණි ලක්ඛණානි පත්ථා තත්ථ තත්ථෙව නිරුජ්ඣන්ති, තස්මා සබ්බෙපිමෙ අනිච්චා ඛණ්ණකා ඉත්තරා අබ්බවා පහඬගුනො වලිතා සමීරිතා අනද්ධනියා පයානා තාවකාලිකා නිස්සාරා, තාවකාලිකට්ඨෙත මායාමර්ට්ටිචෙණසද්දසා. තෙසු හද්දෙ සුභද්දාදෙවි, කස්මා සුඛසඤ්ඤං උජ්ජාදෙසි, එවං පන ගණ්භ තෙසං චූපසමො සුඛොති, සබ්බවට්ටචූපසමනතො තෙසං චූපසමො නාම නිබ්බානං, තදෙවෙකං එකන්තතො සුඛං, තතො අඤ්ඤං සුඛං නාම නත්ථිති.

එවං මහාසුදස්සනො අමතමහානිබ්බානෙන දෙසනාය කුටං ගහෙත්වා අවසෙසස්සපි මහාජනස්ස “දානං දෙට්, සීලං රක්ඛට්, උපොසඨකම්මං කරොථා”ති ඔවාදං දත්වා දෙවලොකපරායණො අහොසි.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා ජාතකං සමොධානෙසි – “තදා සුභද්දා දෙවී රාහුලමානා අහොසි, පරිණායකරතනං රාහුලො, සෙසපරිසා බුද්ධපරිසා, මහාසුදස්සනො පන අහමෙව අහොසි”න්ති.

[96] 6. තෙලපත්තජාතකවණ්ණනා මහාසුදස්සනජාතකවණ්ණනා පඤ්චමා.

සමතිත්තිකං අනවසෙසකන්ති ඉදං සත්ථා සුම්භරට්ඨෙ සෙදකං නාම නිගමං උපනිස්සාය අඤ්ඤතරස්මිං වනසණ්ඨෙ විහරන්තො ජනපදකල්‍යාණසුත්තං ආරබ්භ කට්ඨෙ. තත්‍ර හි භගවා –

“සෙය්‍යාථාපි, භික්ඛවෙ, ‘ජනපදකල්‍යාණී ජනපදකල්‍යාණී’ති බො, භික්ඛවෙ, මහාජනකායො සන්තිපතෙය්‍යා, සා බො පනස්ස ජනපදකල්‍යාණී පරමපාසාවිතී නච්චෙ, පරමපාසාවිතී ගීතෙ. ‘ජනපදකල්‍යාණී නච්චති ගායතී’ති බො, භික්ඛවෙ, භියොසොමත්තාය මහාජනකායො සන්තිපතෙය්‍යා. අට්ඨ පුරිසො ආගච්ඡෙය්‍යා ජීවිතුකාමො අමරිතුකාමො සුඛකාමො දුක්ඛපටිකුලො. තමෙනං එවං වදෙය්‍යා “අයං තෙ, අම්භො පුරිස, සමතිත්තිකො තෙලපත්තො අන්තරොත ව මහාජනකායස්ස අන්තරොත ව ජනපදකල්‍යාණියා පරිහරිතබ්බො, පුරිසො ව තං උක්ඛිත්තාසිකො පිට්ඨිතො පිට්ඨිතො අනුබන්ධිස්සති ‘යත්ථෙව නං ථොකම්පි ඡඩ්ඨෙස්සපි, තත්ථෙව තෙ සිසං පාතෙස්සාමි’”ති. “තං කිං මඤ්ඤට්, භික්ඛවෙ, අපි නු සො පුරිසො අමුං තෙලපත්තං අමනසිකරිත්වා බහිද්ධා පමාදං ආහරෙය්‍යා”ති? “නො හෙතං, භත්තෙ”. උපමා බො මායායං, භික්ඛවෙ, කතා අත්ථස්ස විඤ්ඤාපනාය. අයමෙවෙත්ථ අත්ථො – ‘සමතිත්තිකො තෙලපත්තො’ති බො, භික්ඛවෙ, කායගතායෙනං සතියා අධිවචනං. තස්මානිහ, භික්ඛවෙ, එවං සික්ඛිතබ්බං ‘කායගතා නො සති භාවිතා භවිස්සති සුසමාරද්ධා’ති එවඤ්ඤි වො, භික්ඛවෙ, සික්ඛිතබ්බං”න්ති (සං. නි. 5.386) –

ඉදං ජනපදකල්‍යාණසුත්තං සාත්ථං සබ්‍යඤ්ජනං කට්ඨෙ.

තත්‍රායං සඬ්ඛෙපත්ථො – ජනපදකල්‍යාණීති ජනපදමිති කල්‍යාණී උත්තමා ඡසරිරදොසරහිතා පඤ්චකල්‍යාණසමන්තාගතා. සා හි යස්මා නාතිදිසා, නාතිරස්සා, නාතිකිසා, නාතිදුලා, නාතිකාලා, නාච්චොදාතා, අතික්කන්තා මානුසකවණ්ණං, අපත්තා දිබ්බවණ්ණං, තස්මා ඡසරිරදොසරහිතා. ඡවිකල්‍යාණං, මංසකල්‍යාණං, න්භාරුකල්‍යාණං, අට්ඨිකල්‍යාණං, වයොකල්‍යාණන්ති ඉමෙහි පන පඤ්චහි කල්‍යාණෙහි සමන්තාගතත්තා පඤ්චකල්‍යාණසමන්තාගතා නාම. තස්සා හි ආගන්තුකොභාසකිච්චං නාම නත්ථි, අත්තනො සරිරොභාසෙනෙව ද්වාදසහත්ථෙ යානෙ ආලොකං කරොති, පියඩ්ගුසාමා වා හොති සුචණ්ණසාමා වා. අයමස්සා ඡවිකල්‍යාණකා. වත්තාරො පනස්සා හත්ථපාදා මුඛපරියොසානඤ්ච ලාබාරසපරිකම්මකතං විය රත්තපවාලරත්තකම්බලසදිසං හොති. අයමස්සා මංසකල්‍යාණකා. වීසති නඬපත්තානි මංසතො අමුත්තට්ඨානෙ ලාබාරසපුරිතානි විය, මුත්තට්ඨානෙ බිරධාරසදිසානි. අයමස්සා න්භාරුකල්‍යාණකා. ද්වත්තියං දන්තා සුදුසිතා සුධොතවජීරපන්ති විය බායන්ති. අයමස්සා අට්ඨිකල්‍යාණකා. වීසතිවස්සසතිකාපි පන සමානා සොළසවස්සුද්දෙසිකා විය හොති නිබ්බලිපලිතා. අයමස්සා වයොකල්‍යාණකා.

පරමපාසාවිතීති එත්ථ පන පසවනං පසවො, පවත්තිති අත්ථො. පසවො එව පාසාවො, පරමො පාසාවො පරමපාසාවො, සො අස්සා අත්ථිති පරමපාසාවිතී. නච්චෙ ව ගීතෙ ව උත්තමජ්ජවත්ති සෙට්ඨකිරියා. උත්තමමෙව නච්චං නච්චති, ගීතඤ්ච ගායතීති වුත්තං හොති.

අට්ඨ පුරිසො ආගච්ඡෙය්‍යානි න අත්තනො රුචියා ආගච්ඡෙය්‍යා, අයං පනෙත්ථ අධිජ්ජායො – අථෙවං මහාජනමජ්ඣෙ ජනපදකල්‍යාණියා නච්චමානාය “සාධු සාධු”ති සාධුකාරෙසු අඬ්ගලිථොටනෙසු වෙලුක්ඛෙපෙසු ව පවත්තමානෙසු තං පවත්තිං සුත්වා රාජා බන්ධනාගාරතො එකං වොරපුරිසං පක්කොසාපෙත්වා නිගලානි ඡින්දිත්වා සමතිත්තිකං සුපරිපුණ්ණං තෙලපත්තං තස්ස හත්ථෙ දත්වා උහොහි හත්ථෙහි දළ්භං ගාභාපෙත්වා එකං අසිහත්ථං පුරිසං ආණාපෙසි “එතං ගහෙත්වා ජනපදකල්‍යාණියා සමජ්ජට්ඨානං ගච්ඡ. යත්ථෙව වෙස පමාදං ආගම්මි එකම්පි තෙලබන්දුං ඡඩ්ඨෙති, තත්ථෙවස්ස සිසං ඡින්දා”ති. සො පුරිසො අසිං උක්ඛිපිත්වා තං තජ්ජෙත්තො තත්ථ නෙසි. සො මරණභයතජ්ජිතො ජීවිතුකාමතාය පමාදවසෙන තං අමනසිකරිත්වා සකිම්පි අක්ඛිති උම්මීලෙත්වා තං ජනපදකල්‍යාණීං න ඔලොකෙසි. එවං භූතපුබ්බමෙවෙනං වත්ථු, සුත්තෙ පන පරිකජ්ජවසෙනෙනං වුත්තන්ති වෙදිතබ්බං.

උපමා බො මායායන්ති එත්ථ පන තෙලපත්තස්ස තාව කායගතාසතියා ඔපම්මසංසන්දනං කතමෙව. එත්ථ පන රාජා විය කම්මං දට්ඨබ්බං, අසි විය කිලෙසා, උක්ඛිත්තාසිකපුරිසො විය මාරො, තෙලපත්තහත්ථො පුරිසො විය කායගතාසතිභාවකො විපස්සකයොගාවචරො. ඉති භගවා “කායගතාසතිං භාවෙතුකාමෙන භික්ඛුනා තෙලපත්තහත්ථෙවෙන තෙන පුරිසෙන විය සතිං අවිස්සජ්ජෙත්වා අජ්ජමත්තෙන කායගතාසති භාවෙතබ්බා”ති ඉමං සුත්තං ආහරිත්වා දස්සෙසි.

හික්බිලි ඉමං සුත්තස්ස අත්ථස්ස සුත්වා එවමාහංසු - “දුක්කරං, භන්තෙ, තෙන පුරිසෙන කතං තථාරූපිං ජනපදකලායාණිං අනොලොකෙත්වා තෙලපත්තං ආදාය ගච්ඡන්තො”ති. සත්ථා “න, හික්බිලි, තෙන දුක්කරං කතං, සුකරමෙවෙනං. කස්මා? උක්ඛිත්තාසිකෙන පුරිසෙන සන්තප්පෙත්වා නියමානාය. යං පන පුබ්බෙ පණ්ඩිතා අප්පමාදෙන සතිං අවිස්සප්පෙත්වා අභිසංඛිතං දිබ්බරූපමිපි ඉන්ද්‍රියානි හින්දිත්වා අනොලොකෙත්වා ගන්ත්වා රජ්ජං පාපුණ්ණං, එතං දුක්කරං”න්ති වත්වා අතිතං ආහරි.

අතීතෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරොන්තෙ බොධිසත්තො තස්ස රඤ්ඤො පුත්තසත්තස්ස සබ්බකතිට්ඨො භුත්වා නිබ්බන්ති, සො අනුපුබ්බෙන විඤ්ඤානං පාපුණ්. තදා ව රඤ්ඤො ගෙහෙ පච්චෙකඛුද්ධා භුඤ්ජන්ති, බොධිසත්තො තෙසං වෙය්‍යාවච්චං කරොති. සො එකදිවසං චිත්තෙසි “මම බහු භාතරො, ලච්ඡාමි නු බො අහං ඉමස්මිං නගරෙ කුලසන්නකං රජ්ජං, උදාහු තො”ති? අප්පස්ස එතදහොසි “පච්චෙකඛුද්ධෙ පුච්ඡිත්වා ජානිස්සාමි”ති. සො දුතියදිවසෙ පච්චෙකඛුද්ධෙසු ආගතෙසු ධම්මකරණං ආදාය පාතියං පරිස්සාවෙත්වා පාදෙ ධොවිත්වා තෙලෙන මක්ඛෙත්වා තෙසං අන්තර්වජ්ජකං බාදිත්වා නිසින්නකාලෙ වන්දිත්වා එකමන්තං නිසින්නො තමත්ථං පුච්ඡි. අප් නං තෙ අවොචුං - කුමාර, න ත්වං ඉමස්මිං නගරෙ රජ්ජං ලභිස්සසි, ඉතො පන විසයොජනසතමත්ථකෙ ගන්ධාරරට්ඨෙ තක්කසිලානගරං නාම අත්ථි, තත්ථ ගන්තුං සක්කොන්තො ඉතො සත්තමෙ දිවසෙ රජ්ජං ලච්ඡසි. අන්තරාමග්ගෙ පන මහාවත්තතිඅට්ඨියං පරිපන්ථො අත්ථි, තං අට්ඨිං පරිහරිත්වා ගච්ඡන්තස්ස යොජනසතිකො මග්ගො හොති, උජුකං ගච්ඡන්තස්ස පඤ්ඤාස යොජනානි හොන්ති. සො හි අමනුස්සකන්තාරො නාම. තත්ථ යක්ඛිනියො අන්තරාමග්ගෙ ගාමෙ ව සාලායො ව මාපෙත්වා උපරි සුවණ්ණතාරකච්චිත්තවිතානං මහාරහසෙය්‍යං පඤ්ඤාපෙත්වා නානාවිරාගපට්ඨාණියො පරික්ඛිපිත්වා දිබ්බාලඬකාරොති අත්තභාවං මණ්ඩෙත්වා සාලාසු නිසිදිත්වා ආගච්ඡන්තෙ පුරිසෙ මධුරාහි වාචාහි සඬගණ්හිත්වා “කිලන්තරූපා විය පඤ්ඤායප්, ඉධාගන්ත්වා නිසිදිත්වා පාතියං පිචිත්වා ගච්ඡා”ති පක්කොසිත්වා ආගතාගතානං ආසනානි දත්වා අත්තනො රූපලිලාචිලාසෙහි පලොභෙත්වා කිලෙසවසිකෙ කත්වා අත්තනා සද්ධිං අප්ඤ්ඤාමාලොකෙ තත්ථෙව නෙ ලොභිතෙන පග්ගරන්තෙන බාදිත්වා ජීවිතක්ඛයං පාපෙත්ති. රූපගොවරං සත්තං රූපෙනෙව ගණ්හන්ති, සද්දගොවරං මධුරෙන ගීතවාදිතසද්දෙන, ගන්ධගොවරං දිබ්බගන්ධෙනි, රසගොවරං දිබ්බෙන නානග්ගරසභොජනෙන, ථොට්ඨබ්බගොවරං උභතොලොභිතකූපධානෙනි දිබ්බසයනෙනි ගණ්හන්ති. සවෙ ඉන්ද්‍රියානි හින්දිත්වා තා අනොලොකෙත්වා සතිං පච්චුපට්ඨාපෙත්වා ගමිස්සසි, සත්තමෙ දිවසෙ තත්ථ රජ්ජං ලච්ඡසිති.

බොධිසත්තො “හොතු, භන්තෙ, තුම්භාකං ඔවාදං ගහෙත්වා කිං තා ඔලොකෙස්සාමි”ති පච්චෙකඛුද්ධෙහි පරිත්තං කාරාපෙත්වා පරිත්තවාලකඤ්චෙව පරිත්තසුත්තස්ස ආදාය පච්චෙකඛුද්ධෙ ව මාතෘපිතරො ව වන්දිත්වා නිවෙසනං ගන්ත්වා අත්තනො පුරිසෙ ආහ - “අහං තක්කසිලායං රජ්ජං ගහෙතුං ගච්ඡාමි, තුම්භෙ ඉධෙව තිට්ඨා”ති. අප් නං පඤ්ච ජනා ආහංසු “මයමිපි අනුගච්ඡාමා”ති. “න සක්කා තුම්භෙහි අනුගන්තුං, අන්තරාමග්ගෙ කිර යක්ඛිනියො රූපාදිගොවරෙ මනුස්සෙ එවඤ්ඤෙවඤ්ච රූපාදීහි පලොභෙත්වා ගණ්හන්ති, මහා පරිපන්ථො, අහං පන අත්තනං තක්කෙත්වා ගච්ඡාමි”ති. “කිං පන, දෙව, මයං තුම්භෙහි සද්ධිං ගච්ඡන්තා අත්තනො පියානි රූපාදීනි ඔලොකෙස්සාම, මයමිපි තථෙව ගමිස්සාමා”ති. බොධිසත්තො “තෙන හි අප්පමන්තා හොථා”ති තෙ පඤ්ච ජනෙ ආදාය මග්ගං පටිපජ්ජි.

යක්ඛිනියො ගාමාදීනි මාපෙත්වා නිසිදිංසු. තෙසු රූපගොවරො පුරිසො තා යක්ඛිනියො ඔලොකෙත්වා රූපාරම්මණෙ පටිබද්ධචිත්තො ථොකං ඔභීයි. බොධිසත්තො “කිං හො, ථොකං ඔභීයසි”ති ආහ. “දෙව, පාදා මෙ රූජ්ජන්ති, ථොකං සාලායං නිසිදිත්වා ආගච්ඡාමි”ති. “අම්භො, එතා යක්ඛිනියො, මා බො පත්ථෙසි”ති. “යං හොති, තං හොතු, න සක්කොමි, දෙව”ති. “තෙන හි පඤ්ඤායස්සසි”ති ඉතරෙ වත්තාරො ආදාය අගමාසි. සොපි රූපගොවරකො තාසං සන්නිකං අගමාසි. තා අත්තනා සද්ධිං අප්ඤ්ඤාමාලොකෙ තං තත්ථෙව ජීවිතක්ඛයං පාපෙත්වා පුරතො ගන්ත්වා අඤ්ඤං සාලං මාපෙත්වා නානාතුරියානි ගහෙත්වා ගායමානා නිසිදිංසු, තත්ථ සද්දගොවරකො ඔභීයි. පුරිමනෙයෙනෙව තමිපි බාදිත්වා පුරතො ගන්ත්වා නානප්පකාරෙ ගන්ධකරණ්ඩකෙ පුරෙත්වා ආපණං පසාරෙත්වා නිසිදිංසු, තත්ථ ගන්ධගොවරකො ඔභීයි. තමිපි බාදිත්වා පුරතො ගන්ත්වා නානග්ගරසානං දිබ්බභොජනානං භාජනානි පුරෙත්වා ඔදනිකාපණං පසාරෙත්වා නිසිදිංසු, තත්ථ රසගොවරකො ඔභීයි. තමිපි බාදිත්වා පුරතො ගන්ත්වා දිබ්බසයනානි පඤ්ඤාපෙත්වා නිසිදිංසු, තත්ථ ථොට්ඨබ්බගොවරකො ඔභීයි. තමිපි බාදිංසු, බොධිසත්තො එකකොව අහොසි.

අපේකා යක්ඛිනී “අතිබරමන්තො වතායං, අහං තං බාදිත්වා නිවන්තිස්සාමි”ති බොධිසත්තස්ස පච්ඡතො පච්ඡතො අගමාසි. අට්ඨියා පරභාගෙ වනකම්මිකාදයො යක්ඛිනී දිස්වා “අයං තෙ පුරතො ගච්ඡන්තො පුරිසො කිං හොති”ති පුච්ඡංසු. “කොමාරසාමිකො මෙ, අය්‍යා”ති. “අම්භො, අයං එවං සුකුමාලා පුප්ථොමසදිසා සුවණ්ණවණ්ණා කුමාරිකා අත්තනො කුලං ඡඩ්ඬෙත්වා භවන්තං තක්කෙත්වා නික්ඛන්තා, කස්මා එතං අකිලමෙත්වා ආදාය න ගච්ඡසි”ති? “තෙසා, අය්‍යා, මයං පජාපති, යක්ඛිනී එසා, එතාය මෙ පඤ්ච මනුස්සා බාදිතා”ති. “අය්‍යා, පුරිසා නාම කුද්ධකාලෙ අත්තනො පජාපතියො යක්ඛිනියොපි කරොන්ති පෙතිනියොපි”ති. සා ගච්ඡමානා ගබ්හිනිවණ්ණං දස්සෙත්වා පුන සකිං විජාතවණ්ණං කත්වා පුත්තං අඬකෙන ආදාය බොධිසත්තං අනුබන්ධි, දිට්ඨදිට්ඨා පුරිමනෙයෙනෙව පුච්ඡන්ති. බොධිසත්තොපි තථෙව වත්වා ගච්ඡන්තො තක්කසිලං පාපුණ්. සා පුත්තං අන්තර්ධාපෙත්වා එකිකාව අනුබන්ධි. බොධිසත්තො නගරද්වාරං ගන්ත්වා එකිස්සා සාලාය නිසිදි. සා බොධිසත්තස්ස තෙජෙන පච්ඡිතුං අසක්කොන්ති දිබ්බරූපං මාපෙත්වා සාලාද්වාරෙ අට්ඨාසි.

තස්මිං සමයෙ තක්කසිලරාජා උය්‍යානං ගච්ඡන්තො තං දිස්වා පටිබද්ධවිත්තො හුත්වා “ගච්ඡ, ඉමිස්සා සස්සාමිකඅස්සාමිකභාවං ජානාහි”ති මනුස්සං පෙසෙසි. සො තං උපසඩ්ධිමිත්වා “සස්සාමිකාසී”ති පුච්ඡි. “ආම, අය්‍ය, අයං මෙ සාලාය නිසින්නො සාමිකො”ති. බොධිසත්තො “නෙසා මය්‍හං පජාපති, යක්ඛිනී එසා, එතාය මෙ පඤ්ච මනුස්සා බාදිතා”ති ආහ. සාපි “පුරිසා නාම අය්‍යා කුද්ධකාලෙ යං ඉච්ඡන්ති, තං වදන්ති”ති ආහ. සො උභින්නමිති වචනං රඤ්ඤො ආරොවෙසි. රාජා “අස්සාමිකභණ්ඩං නාම රාජසන්නකං හොති”ති යක්ඛිනීං පක්කොසාපෙත්වා එකභත්ථිපිටියෙ නිසීදාපෙත්වා නගරං පදක්ඛිණං කත්වා පාසාදං අභිරුද්ධං තං අග්ගමහෙසිට්ඨානෙ යපෙසි.

සො න්හාතව්ලිත්තො සායමාසං භුඤ්ජිත්වා සිරිසයනං අභිරුහි. සාපි යක්ඛිනී අත්තනො උපකප්පනකං ආහාරං ආහරිත්වා අලඬිකතපටියත්තා සිරිසයනෙ රඤ්ඤො සද්ධිං නිපජ්ජිත්වා රඤ්ඤො රතිවසෙන සුඛං සමප්පිතස්ස නිපන්නකාලෙ එකෙන පස්සෙන පරිවත්තිත්වා පරොදි. අප් නං රාජා “කිං, භද්දෙ, රොදසී”ති පුච්ඡි. “දෙව, අහං තුම්හෙහි මග්ගෙ දිස්වා ආනිතා, තුම්භාකඤ්ච ගෙහෙ බහු ඉත්ථියො, අහං සපත්තිනං අත්තරෙ වසමානා කථාය උප්පන්නාය ‘කො තුය්‍හං මාතරං වා පිතරං වා ගොත්තං වා ජාතිං වා ජානාති, ත්වං අත්තරාමග්ගෙ දිස්වා ආනිතා නාමා’ති සීසෙ ගහෙත්වා නිප්පිළියමානා විය මඩ්ඛු භවිස්සාමි. සචෙ තුම්හෙ සකලරජ්ජෙ ඉස්සරියඤ්ච ආණඤ්ච මය්‍හං දදෙය්‍යාප්, කොච් මය්‍හං විත්තං කොපෙත්වා කථෙතුං න සක්ඛිස්සති”ති. “භද්දෙ, මය්‍හං සකලරට්ඨවාසිනො න කිඤ්චි හොන්ති, නාහං එතෙසං සාමිකො. යෙ පන රාජාණං කොපෙත්වා අකත්තබ්බං කරොන්ති, තෙසඤ්ඤොවාහං සාමිකො. ඉම්භා කාරණෙන න සක්කා තුය්‍හං සකලරට්ඨෙ වා නගරෙ වා ඉස්සරියඤ්ච ආණඤ්ච දාතු”න්ති. “තෙන හි, දෙව, සචෙ රට්ඨෙ වා නගරෙ වා ආණං දාතුං න සක්කොප්, අත්තොනිවෙසනෙ අත්තොවළඤ්ජනකානං උපරි මම වසං වත්තන්නථාය ආණං දෙපා”ති. රාජා දිබ්බථොට්ඨබ්බෙන බද්ධො තස්සා වචනං අතික්කමිතුං අසක්කොන්තො “සාධු, භද්දෙ, අත්තොවළඤ්ජනකෙසු තුය්‍හං ආණං දම්මි, ත්වං එතෙ අත්තනො වසෙ වත්තාපෙහි”ති ආහ. සා “සාධු”ති සම්පට්චිජ්ජිත්වා රඤ්ඤො නිද්දං ඔක්කන්නකාලෙ යක්ඛනගරං ගන්ත්වා යක්ඛෙ පක්කොසිත්වා අත්තනා රාජානං ජීවිතක්ඛයං පාපෙත්වා අට්ඨමත්තං සෙසෙත්වා සබ්බං න්හාරුචම්මමංසලොහිතං බාදි, අවසෙසා යක්ඛා මහාද්වාරනො පට්ඨාය අත්තොනිවෙසනෙ කුක්කුටකුක්කුරෙ ආදිං කත්වා සබ්බෙ බාදිත්වා අට්ඨමත්තසෙසෙ අකංසු.

පුනදිවසෙ ද්වාරං යථාපිහිතමෙව දිස්වා මනුස්සා ඵරසුහි කවාටානි කොට්ටෙත්වා අත්තො පවිසිත්වා සබ්බං නිවෙසනං අට්ඨිකපරික්ඛිණං දිස්වා “සච්චං වත සො පුරිසො ආහ ‘නායං මය්‍හං පජාපති, යක්ඛිනී එසා’ති. රාජා පන කිඤ්චි අජානිත්වා තං ගහෙත්වා අත්තනො හරියං අකාසි, සා යක්ඛෙ පක්කොසිත්වා සබ්බං ජනං බාදිත්වා ගතා භවිස්සති”ති ආහංසු. බොධිසත්තොපි තං දිවසං තස්සායෙව සාලායං පරිත්තවාලුකං සීසෙ කත්වා පරිත්තසුත්තඤ්ච පරික්ඛිපිත්වා බග්ගං ගහෙත්වා ධීතකොච අරුණං උට්ඨාපෙසි. මනුස්සා සකලරාජනිවෙසනං සොධෙත්වා හරිතුපලිත්තං කත්වා උපරි ගන්ධෙහි විලිම්පිත්වා පුප්ඵානි විකිරිත්වා පුප්ඵදාමානි ඔසාරෙත්වා ධූමං දත්වා නවමාලා බන්ධිත්වා සම්මන්ත්රණංසු “අම්හො, යො පුරිසො දිබ්බරූපං මාපෙත්වා පච්ඡනො ආගච්ඡන්ති. යක්ඛිනී ඉන්ද්‍රියානි හින්දිත්වා ඔලොකනමත්තමිති න අකාසි, සො අතිවිය උළාරසත්තො ධිතිමා ඤාණසම්පන්නො, තාදිසෙ පුරිසෙ රජ්ජං අනුසාසන්නෙ සබ්බරට්ඨං සුඛිතං භවිස්සති, තං රාජානං කරොමා”ති. අප් සබ්බෙ අමච්චා ව නාගරා ව එකච්ඡන්දා හුත්වා බොධිසත්තං උපසඩ්ධිමිත්වා “දෙව, තුම්හෙ ඉමං රජ්ජං කාරොපා”ති නගරං පචෙසෙත්වා රත්තරාසිම්භි යපෙත්වා අභිසිඤ්චිත්වා තක්කසිලරාජානං අකංසු. සො වත්තාරි අගතිගමනානි වජ්ජෙත්වා දස රාජධම්මෙ අකොපෙත්වා ධම්මෙන රජ්ජං කාරෙන්නො දානාදීනි පුඤ්ඤානි කත්වා යථාකම්මං ගතො.

සත්ථා ඉමං අතීතං ආහරිත්වා අභිසම්බුද්ධො හුත්වා ඉමං ගාථමාහ —

96. “සමතිත්තිකං අනවසෙසකං, තෙලපත්තං යථා පරිහරෙය්‍ය;
එවං සචිත්තමනුරක්ඛෙති, පත්ථයානො දිසං අගතපුබ්බ”න්ති.

තත්ථ සමතිත්තිකන්ති අත්තොමුඛවට්ටිලෙඛං පාපෙත්වා සමහරිතං. අනවසෙසකන්ති අනවසිඤ්චනකං අපරිස්සාවනකං කත්වා. තෙලපත්තන්ති පක්ඛිත්තතිලතෙලපත්තං. පරිහරෙය්‍යාති හරෙය්‍ය, ආදාය ගච්ඡෙය්‍ය. එවං සචිත්තමනුරක්ඛෙති තං තෙලහරිතං පත්තං විය අත්තනො විත්තං කායගතාසනියා ගොවරෙ වෙච සම්පයුත්තසනියා වානි උභින්නං අත්තරෙ පක්ඛිපිත්වා යථා මුහුත්තමිති බහිද්ධා ගොවරෙ න වික්ඛිපති, තථා පණ්ඩිතො යොගාවචරො රක්ඛෙය්‍ය ගොපෙය්‍ය. කිංකාරණා? එතස්ස හි —

“දුන්නිග්ගහස්ස ලහුනො, යත්ථකාමනිපාතිනො;
චිත්තස්ස දමපො සාධු, විත්තං දන්තං සුඛාවහ”න්ති. (ධ. ප. 35);

තස්මා —

“සුදුද්දසං සුනිපුණං, යත්ථකාමනිපාතිනං;
චිත්තං රක්ඛෙප් මෙධාවි, විත්තං ගුත්තං සුඛාවහං”. (ධ. ප. 36);

ඉදඤ්භි —

“දුරඬිගමං එකවරං, අසරීරං ගුහාසයං;

යෙ විත්තං සංයමෙස්සන්ති, මොක්ඛන්ති මාරඛන්ධනා”. (ධ. ප. 37);

ඉතරස්ස පන –

“අනවට්ඨිතවිත්තස්ස, සද්ධම්මං අවිජානතො;
පරිජලවපසාදස්ස, පඤ්ඤා න පරිපුරති”. (ධ. ප. 38);

ථිරකම්මට්ඨානසභායස්ස පන –

“අනවස්සුතවිත්තස්ස , අනන්වාහතචෙතසො;
පුඤ්ඤපාපපභීතස්ස, නත්ථි ජාගරතො භයං”. (ධ. ප. 39);

තස්මා එතං –

“එන්දනං වපලං විත්තං, දුරක්ඛං දුන්නිවාරයං;
උජුං කරොති මෙධාවී, උසුකාරොව තෙජනං”. (ධ. ප. 33);

එවං උජුං කරොන්නො සවිත්තමනුරක්ඛෙ.

පත්ථයානො දිසං අගතපුබ්බන්ති ඉමස්මිං කායගතාසතිකම්මට්ඨානෙ කම්මං ආරභිත්වා අනමතග්ගෙ සංසාරෙ අගතපුබ්බං දිසං පත්ථෙන්නො පිහෙන්නො චුත්තනයෙන සකං විත්තං රක්ඛෙය්‍යාති අත්ථො. කා පනෙසා දිසා නාම? –

“මාතාපිතා දිසා පුබ්බා, ආචරියා දක්ඛිණා දිසා;
පුත්තදාරා දිසා පච්ඡා, මිත්තාමච්චා ව උත්තරා.

“දාසකම්මකරා හෙට්ඨා, උද්ධං සමණබ්‍රාහ්මණා;
එතා දිසා නමස්සෙය්‍යා, අලමන්නො කුලෙ ගිහී”ති. (දී. නි. 3.273) –

එත්ථ තාව පුත්තදාරාදයො “දිසා”ති චුත්තා.

“දිසා චතස්සො විදිසා චතස්සො, උද්ධං අධො දස දිසා ඉමායො;
කතමං දිසං තිට්ඨති නාගරාජා, යමද්දසා සුපිනෙ ඡබ්බිසාණ”න්ති. (ජා. 1.16.104) –

එත්ථ පුරත්ථිමාදිහෙදා දිසාව “දිසා”ති චුත්තා.

“අගාරිනො අන්තදපානවත්ථදා, අවිභායිකා තම්පි දිසං වදන්ති;
එසා දිසා පරමා සෙතකෙතු, යං පත්වා දුක්ඛි සුඛිනො භවන්ති”ති. (ජා. 1.6.9) –

එත්ථ පන නිබ්බානං “දිසා”ති චුත්තං. ඉධාපි තදෙව අධිජ්ජෙතං. තඤ්ඤි “ඛයං විරාග”න්තිආදීහි දිස්සති අපදිස්සති, තස්මා “දිසා”ති චුච්චති. අනමතග්ගෙ පන සංසාරෙ කෙතවි බාලපුට්ඨජනෙන සුපිනෙනපි අගතපුබ්බතාය අගතපුබ්බා දිසා නාමාති චුත්තං. තං පත්ථයන්නෙන කායගතාසතියා යොගො කරණියොති.

එවං සත්ථා නිබ්බානෙන දෙසනාය කුටං ගහෙත්වා ජාතකං සමොධානෙසි – “තදා රාජපරිසා බුද්ධපරිසා අහොසි, රජ්ජපත්තකුමාරො පන අහමෙව අහොසි”න්ති.

[97] 7. නාමසිද්ධිජාතකවණ්ණනා තෙලපත්තජාතකවණ්ණනා ඡට්ඨා.

ථීවකඤ්ච මතං දිස්වාති ඉදං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්නො එකං නාමසිද්ධිකං භික්ඛුං ආරභිත කථෙසි. එකො කිර කුලපුත්තො නාමෙන පාපකො නාම. සො සාසනෙ උරං දත්වා පබ්බජිතො භික්ඛුහි “එභාවුසො, පාපක, තිට්ඨාවුසො, පාපකා”ති චුච්චමානො වින්තෙසි “ලොකෙ පාපකං නාම ලාමකං කාලකණ්ණිභූතං චුච්චති, අඤ්ඤං මඬිගලපටිසංයුත්තං නාමං ආහරාපෙස්සාමී”ති. සො ආචරියුපජ්ඣායෙ උපසඬ්ඨිකම්ත්වා “භන්තෙ, මය්හං නාමං අවමඬිගලං, අඤ්ඤං මෙ නාමං කරොථා”ති ආහ. අථ නං තෙ එවමාහංසු – “ආවුසො, නාමං නාම පණ්ණත්තිමත්තං, නාමෙන කාවි අත්ථසිද්ධි නාම නත්ථි, අත්තනො නාමෙනෙව සන්තුට්ඨො හොහී”ති. සො පුනස්පුනං යාවියෙව. තස්සායං නාමසිද්ධිකභාවො භික්ඛුසඬ්ඨිසෙ පාකටො ජාතො. අථෙකදිවසං ධම්මසභායං සන්තිසින්නා භික්ඛු කථං සමුට්ඨාපෙසුං “ආවුසො, අසුකො කිර භික්ඛු නාමසිද්ධිකො මඬිගලං නාමං ආහරාපෙති”ති. අථ සත්ථා ධම්මසභං

ආගන්ත්වා “කාය නුත්ථ, භික්ඛවෙ, එතරහි කථාය සන්තිසින්නා” ති පුවතීත්වා “ඉමාය නාමා” ති චුත්තෙ “න, භික්ඛවෙ, සො ඉදානෙව, පුබ්බෙපි නාමසිද්ධිකොයෙවා” ති වත්වා අතීතං ආහරි.

අතීතෙ තක්කසිලායං බොධිසත්තො දිසාපාමොක්ඛො ආවරියො හුත්වා පඤ්ච මාණවකසනානි මන්තෙ වාවෙසි. තස්සෙකො මාණවො පාපකො නාම නාමෙන. සො “එහි, පාපකා, යාහි, පාපකා” ති චුච්චමානො චින්තෙසි “මය්හං නාමං අවමඬිගලං, අඤ්ඤං නාමං ආහරාපෙස්සාමි” ති. සො ආවරියං උපසඩ්ධිමිත්වා “ආවරිය, මය්හං නාමං අවමඬිගලං, අඤ්ඤං මෙ නාමං කරොථා” ති ආහ. අථ නං ආවරියො අවොච “ගච්ඡ, තාත, ඡනපද්වාරිකං වරින්වා අත්තනො අභිරුචිතං එකං මඬිගලනාමං ගහෙත්වා එහි, ආගතස්ස තෙ නාමං පරිවත්තෙත්වා අඤ්ඤං නාමං කර්ස්සාමි” ති. සො “සාධු” ති පාටෙයාං ගහෙත්වා නික්ඛන්තො ගාමෙන ගාමං වරන්තො එකං නගරං පාපුණි. තත්ථ වෙකො පුරිසො කාලකතො ජීවකො නාම නාමෙන. සො තං ඤාතිජනෙන ආලාභනං නියමානං දිස්වා “කිං නාමකො එස පුරිසො” ති පුච්ඡි. “ජීවකො නාමෙසො” ති. “ජීවකොපි මරති” ති? “ජීවකොපි මරති, අජීවකොපි මරති, නාමං නාම පණ්ණත්තිමත්තං, ත්වං බාලො මඤ්ඤෙ” ති. සො තං කථං සුත්වා නාමෙ මජ්ඣන්තො හුත්වා අන්තොනගරං පාවිසි.

අටෙකං දාසිං හතිං අදදමානං සාමිකා ද්වාරෙ නිසිදාපෙත්වා රජ්ජයා පහරන්ති, තස්සා ච “ධනපාලි” ති නාමං හොති. සො අන්තරවිටියා ගච්ඡන්තො තං පොටියමානං දිස්වා “කස්මා ඉමං පොටෙථා” ති පුච්ඡි. “හතිං දාතුං න සක්කොති” ති. “කිං පනස්සා නාම” ති? “ධනපාලි නාමා” ති. නාමෙන ධනපාලි සමානාපි හතිමත්තං දාතුං න සක්කොතිති ධනපාලියොපි අධනපාලියොපි දුග්ගතා හොන්ති, නාමං නාම පණ්ණත්තිමත්තං, ත්වං බාලො මඤ්ඤෙති. සො නාමෙ මජ්ඣන්තරො හුත්වා නගරා නික්ඛම්ම මග්ගං පටිපන්නො අන්තරාමග්ගෙ මග්ගමුල්ලපුරිසං දිස්වා “අම්භො කිං කරොන්තො විවරසි” ති පුච්ඡි. “මග්ගමුල්ලෙහාමිහි, සාමි” ති. “කිං පන තෙ නාම” ති? “පන්ථකො නාමා” ති. “පන්ථකොපි මග්ගමුල්ලෙහා හොති” ති? “පන්ථකොපි අපන්ථකොපි මග්ගමුල්ලෙහා හොති, නාමං නාම පණ්ණත්තිමත්තං ත්වං පන බාලො මඤ්ඤෙති”. සො නාමෙ අතිමජ්ඣන්තො හුත්වා බොධිසත්තස්ස සන්තිකං ගන්ත්වා “කිං, තාත, නාමං රොචෙත්වා ආගතොසි” ති චුත්තෙ “ආවරිය, ජීවකාපි නාම මරන්ති අජීවකාපි, ධනපාලියොපි දුග්ගතා හොන්ති අධනපාලියොපි, පන්ථකාපි මග්ගමුල්ලෙහා හොන්ති අපන්ථකාපි, නාමං නාම පණ්ණත්තිමත්තං, නාමෙන සිද්ධි තත්ථි, කම්මෙනෙව සිද්ධි. අලං මය්හං අඤ්ඤෙන නාමෙන, තදෙව මෙ නාමං හොතු” ති ආහ. බොධිසත්තො තෙන දිට්ඨඤ්ච කතඤ්ච සංසන්දෙත්වා ඉමං ගාථමාහ –

97. “ජීවකඤ්ච මතං දිස්වා, ධනපාලිඤ්ච දුග්ගතං;
පන්ථකඤ්ච වතෙ මුල්ලං, පාපකො පුනරාගතො” ති.

තත්ථ පුනරාගතොති ඉමානි තීණි කාරණානි දිස්වා පුන ආගතො, ර-කාරො සන්ධිවසෙන චුත්තො.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා “න, භික්ඛවෙ, ඉදානෙව, පුබ්බෙපෙස නාමසිද්ධිකොයෙවා” ති වත්වා ජාතකං සමොධානෙසි – “තදා නාමසිද්ධිකො ඉදානිපි නාමසිද්ධිකොයෙව, ආවරියපරිසා බුද්ධපරිසා, ආවරියො පන අහමෙව අහොසි” ති.

[98] 8. කුට්වාණිජජාතකවණ්ණනා නාමසිද්ධිජාතකවණ්ණනා සත්තමා.

සාධු බො පණ්ඩිතො නාමාති ඉදං සත්ථා ජෙතවතෙ විහරන්තො එකං කුට්වාණිජං ආරබ්භ කටෙසි. සාවත්ථියඤ්ඤි ද්වෙ ජනා එකතො වණිජ්ජං කරොන්තා හණ්ඩං සකටෙනාදාය ඡනපදං ගන්ත්වා ලද්ධලාභා පච්චාගමිංසු. තෙසු කුට්වාණිජො චින්තෙසි “අයං බහු දිවසෙ දුබ්භොජනෙන දුක්ඛසෙය්‍යාය කිලන්තො, ඉදානි අත්තනො සරෙ නානග්ගරසෙහි යාවදන්ථං සුභොජනං භුඤ්ජිත්වා අජීරකෙන මරිස්සති. අථාහං ඉමං හණ්ඩං තයො කොට්ඨාසෙ කත්වා එකං තස්ස දාරකානං දස්සාමි, ද්වෙ කොට්ඨාසෙ අත්තනා ගහෙස්සාමි” ති. සො “අජ්ජ භාජෙස්සාම, ස්වෙ භාජෙස්සාමා” ති හණ්ඩං භාජෙතුං න ඉච්ඡි. අථ නං පණ්ඩිතවාණිජො අකාමකං නිජ්ජිලෙත්වා භාජාපෙත්වා විහාරං ගන්ත්වා සත්ථාරං වන්දිත්වා කතපට්ඨසන්ථාරො “අතිපපඤ්චො තෙ කතො, ඉධාගන්ත්වාපි විරෙන බුද්ධපට්ඨානං ආගතොසි” ති චුත්තෙ තං පවත්තිං හගවතො ආරොචෙසි. සත්ථා “න බො සො, උපාසක, ඉදානෙව කුට්වාණිජො, පුබ්බෙපි කුට්වාණිජොයෙව. ඉදානි පන තං වඤ්චෙතුකාමො ජාතො, පුබ්බෙ පණ්ඩිතෙපි වඤ්චෙතුං උස්සහි” ති වත්වා තෙන යාවිතො අතීතං ආහරි.

අතීතෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙන්නෙ බොධිසත්තො බාරාණසියං වාණිජකුලෙ නිබ්බන්ති, නාමග්ගහණදිවසෙ වස්ස “පණ්ඩිතො” ති නාමං අකංසු. සො වයප්පන්තො අඤ්ඤෙන වාණිජෙන සද්ධිං එකතො හුත්වා වණිජ්ජං කරොති, තස්ස “අතිපණ්ඩිතො” ති නාමං අහොසි. තෙ බාරාණසිතො පඤ්චහි සකටසතෙහි හණ්ඩං ආදාය ඡනපදං ගන්ත්වා වණිජ්ජං කත්වා ලද්ධලාභා පුන බාරාණසිං ආගමිංසු. අථ තෙසං හණ්ඩහාජනකාලෙ අතිපණ්ඩිතො ආහ “මයා ද්වෙ කොට්ඨාසා ලද්ධබ්බා” ති. “කිංකාරණා” ති? “ත්වං පණ්ඩිතො, අහං අතිපණ්ඩිතො. පණ්ඩිතො එකං ලද්ධං අරහති, අතිපණ්ඩිතො ද්වෙ” ති. “නනු අම්භාකං ද්වින්තං හණ්ඩමුලකම්පි ගොණාදයොපි සමසමායෙව, ත්වං කස්මා ද්වෙ කොට්ඨාසෙ ලද්ධං අරහසි” ති. “අතිපණ්ඩිතභාවෙනා” ති. එවං තෙ කථං වඩිඨෙත්වා කලහං අකංසු.

තනො අතිපණ්ඩිතො “අත්ථෙකො උපායො”ති වින්තෙන්වා අත්තනො පිතරං එකස්මිං සුසිරරුක්ඛෙ පවෙසෙත්වා “ත්වං අම්හෙසු ආගතෙසු ‘අතිපණ්ඩිතො ද්වෙ කොට්ඨාසෙ ලද්ධං අරහති’ති වදෙය්‍යාසී”ති වත්වා බොධිසත්තං උපසඬකම්ත්වා “සම්ම, මය්හං ද්විත්තං කොට්ඨාසානං යුත්තභාවං වා අයුත්තභාවං වා එසා රුක්ඛදෙවතා ජානාති, එහි, තං පුච්ඡිස්සාමා”ති තං තත්ථ නෙත්වා “අයො රුක්ඛදෙවතෙ, අම්භාකං අට්ටං පච්ඡන්තා”ති ආහ. අට්ඨස්ස පිතා සරං පරිවත්තෙන්වා “තෙන හි කට්ඨො”ති ආහ. “අයො, අයං පණ්ඩිතො, අහං අතිපණ්ඩිතො. අම්හෙහි එකතො වොභාරො කතො, තත්ථ කෙන කිං ලද්ධබ්බන්ති. පණ්ඩිතෙන එකො කොට්ඨාසො, අතිපණ්ඩිතෙන පන ද්වෙ කොට්ඨාසා ලද්ධබ්බා”ති. බොධිසත්තො එවං විනිවිජ්ජිතං අට්ටං සුත්වා “ඉදානි දෙවතාභාවං වා අදෙවතාභාවං වා ජානිස්සාමි”ති පලාලං ආහරිත්වා සුසිරං පුරන්ත්වා අග්ගිං අදාසී, අතිපණ්ඩිතස්ස පිතා ජාලාය ඵුට්ඨකාලෙ අඩ්ඨස්සාමොන සරිරෙන උපරි ආරුය්හ සාබං ගහෙන්වා ඔලම්බන්තො භූමියං පතිත්වා ඉමං ගාථමාහ –

98. “සාධු බො පණ්ඩිතො නාම, න ත්වෙව අතිපණ්ඩිතො;
අතිපණ්ඩිතෙන පුත්තෙන, මනම්හි උපකුළිතො”ති.

තත්ථ සාධු බො පණ්ඩිතො නාමාති ඉමස්මිං ලොකෙ පණ්ඩිව්වෙන සමන්තාගතො කාරණාකාරණඤ්ඤා පුග්ගලො සාධු සොහනො. අතිපණ්ඩිතොති නාමමත්තෙන අතිපණ්ඩිතො කුටපුරිසො න ත්වෙව වරං. මනම්හි උපකුළිතොති ථොකෙනම්හි ක්‍රියාමො, අඩ්ඨස්සාමකොව මුත්තොති අත්ථො. තෙ උභොපි මජ්ඣෙ හින්දිත්වා සමඤ්ඤෙව කොට්ඨාසං ගණ්හිත්වා යථාකම්මං ගතා.

සත්ථා “පුබ්බෙපි එස කුට්වාණිජොයෙව”ති ඉමං අතීතං ආහරිත්වා ජාතකං සමොධානෙසි – “තදා කුට්වාණිජො පච්චුප්පන්තෙපි කුට්වාණිජොයෙව, පණ්ඩිතවාණිජො පන අහමෙව අහොසී”න්ති.

[99] 9. පරොසහස්සජාතකවණ්ණනා කුට්වාණිජජාතකවණ්ණනා අට්ඨමා.

පරොසහස්සමිපි සමාගතානන්ති ඉදං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො පුට්ඨජනපුච්ඡාපඤ්චකං ආරබ්භ කට්ඨෙසි . වත්ථු සරහජාතකෙ (ජා. 1.13.134 ආදයො) ආවි භවිස්සති. එකස්මිං පන සමයෙ හික්ඛු ධම්මසභායං සන්තිපතිත්වා “ආවුසො, දසබලෙන සංඛිත්තෙන කථිතං ධම්මසෙනාපති සාරිපුත්තො විත්ථාරෙන බ්‍යාකාසී”ති ථෙරස්ස ගුණං කට්ඨමානා නිසීදිංසු. සත්ථා ආගන්ත්වා “කාය නුත්ථ, හික්ඛෙවෙ, එතරහි කථාය සන්තිසිත්තා”ති පුච්ඡිත්වා “ඉමාය නාමා”ති වුත්තෙ “න, හික්ඛෙවෙ, සාරිපුත්තො ඉදානෙව මයා සංඛිත්තෙන භාසිතං විත්ථාරෙන බ්‍යාකරොති, පුබ්බෙපි බ්‍යාකාසියෙව”ති වත්වා අතීතං ආහරි.

අතීතෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙන්තෙ බොධිසත්තො උදිච්චබ්‍රාහ්මණකුලෙ නිබ්බන්තිත්වා තක්කසිලායං සබ්බසිප්පාති උග්ගණ්හිත්වා කාමෙ පහාය ඉසිපබ්බජ්ජං පබ්බජිත්වා පඤ්චාහිඤ්ඤා අට්ඨ සමාපත්තියො නිබ්බන්තෙන්වා හිමවන්තෙ විහාසි. පරිවාරොපිස්ස පඤ්ච තාපසසතානා අහෙසු. අට්ඨස්ස ජෙට්ඨන්තෙවාසිකො වස්සාරත්තසමයෙ උපඩ්ඨං ඉසිගණං ආදාය ලොණම්බිලසෙවනත්ථාය මනුස්සපථං අගමාසී. තදා බොධිසත්තස්ස කාලකිරියාසමයො ජාතො. අථ නං අන්තෙවාසිකා “ආවරිය, කතරො වො ගුණො ලද්ධො”ති අධිගමං පුච්ඡිංසු. සො “නත්ථි කිඤ්චි”ති වත්වා ආහස්සරබ්‍රහ්මලොකෙ නිබ්බන්ති. බොධිසත්තා හි අරුපසමාපත්තිලාභිනො හුත්වාපි අහබ්බට්ඨානන්තා ආරුප්පෙ න නිබ්බන්තන්ති. අන්තෙවාසිකා “ආවරියස්ස අධිගමො නත්ථි”ති ආලාහනෙ සක්කාරං න කරිංසු.

ජෙට්ඨන්තෙවාසිකො ආගන්ත්වා “කහං ආවරියො”ති පුච්ඡිත්වා “කාලකතො”ති සුත්වා “අපි ආවරියං අධිගමං පුච්ඡිත්ථා”ති ආහ. “ආම, පුච්ඡිමිභා”ති. “කිං කට්ඨෙසි”ති? “නත්ථි කිඤ්චිති තෙන වුත්තං, අට්ඨස්ස අම්හෙහි සක්කාරො න කතො”ති ආහංසු. ජෙට්ඨන්තෙවාසිකො “තුම්හෙ ආවරියස්ස වචනත්ථං න ජානාථ, ආකිඤ්චඤ්ඤායතනසමාපත්තිලාභී ආවරියො”ති ආහ. තෙ තස්මිං පුනස්පුනං කට්ඨන්තෙපි න සද්දහිංසු. බොධිසත්තො තං කාරණං ඤත්වා “අන්ධබාලා මම ජෙට්ඨන්තෙවාසිකස්ස වචනං න සද්දහන්ති. ඉමං තෙසං කාරණං පාකං කරිස්සාමි”ති බ්‍රහ්මලොකා ආගන්ත්වා අස්සමපදමත්ථකෙ මහන්තෙනානුභාවෙන ආකාසෙ ධත්වා ජෙට්ඨන්තෙවාසිකස්ස පඤ්ඤානුභාවං වණ්ණෙන්තො ඉමං ගාථමාහ –

99. “පරොසහස්සමිපි සමාගතානං, කන්දෙය්‍යුං තෙ වස්සසතං අපඤ්ඤා;
එකොව සෙය්‍යො පුරිසො සපඤ්ඤො, යො භාසිතස්ස විජානාති අත්ථං”න්ති.

තත්ථ පරොසහස්සමිපිති අතිරෙකසහස්සමිපි. සමාගතානන්ති සන්තිපතිතානං භාසිතස්ස අත්ථං ජානිතුං අසක්කොන්තානං බාලානං. කන්දෙය්‍යුං තෙ වස්සසතං අපඤ්ඤාති තෙ එවං සමාගතා අපඤ්ඤා ඉමෙ බාලතාපසා විය වස්සසතමිපි වස්සසහස්සමිපි රොදෙය්‍යුං පරිදෙවෙය්‍යුං, රොදමානාපි පන අත්ථං වා කාරණං වා නෙව ජානෙය්‍යුන්ති දීපෙති. එකොව සෙය්‍යො පුරිසො සපඤ්ඤොති එවරුපානං බාලානං පරොසහස්සතොපි එකො පණ්ඩිතපුරිසොව සෙය්‍යො වරතරොති අත්ථො. කිදිසො සපඤ්ඤොති? යො භාසිතස්ස විජානාති අත්ථං අයං ජෙට්ඨන්තෙවාසිකො වියාති.

එවං මහාසත්තො ආකාසෙ ධීතොව ධම්මං දෙසෙත්වා තාපසගණං බුද්ධාපෙන්වා බ්‍රහ්මලොකමෙව ගතො. තෙසි තාපසා ජීවිතපරියොසානෙ බ්‍රහ්මලොකපරායණා අග්‍රෙසුං.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා ජාතකං සමොධානෙසි – “තදා ජෙට්ඨන්තෙවාසිකො සාරිපුත්තො අහොසි, මහාබ්‍රහ්මා පන අහමෙව අහොසි”න්ති.

[100] 10. අසාතරූපජාතකවණ්ණනා පුරොසහස්සජාතකවණ්ණනා නවමා.

අසාතං සාතරූපෙනාති ඉදං සත්ථා කුණ්ඩියනගරං උපනිස්සාය කුණ්ඩධානවනෙ විහරන්තො කොලියරාජධීතරං සුප්පවාසං උපාසිකං ආරබ්භ කපෙසි. සා හි තස්මිං සමයෙ සත්ත වස්සානි කුච්ඡිනා ගබ්භං පරිහරිත්වා සත්තාහං මුල්ලගබ්භා අහොසි, අධිමත්තා වෙදනා පවත්තිංසු. සා එවං අධිමත්තවෙදනාහිභූතාපි “සම්මාසම්බුද්ධො වත සො භගවා, යො එවරූපස්ස දුක්ඛස්ස පහානාය ධම්මං දෙසෙති. සුප්පවිපන්තො වත තස්ස භගවතො සාවකසඬ්ඝො, යො එවරූපස්ස දුක්ඛස්ස පහානාය පටිපන්නො. සුසුඛං වත නිබ්බානං, යත්ථෙව රූපං දුක්ඛං නත්ථී”ති (උදා. 18) ඉමෙහි තිහි විතක්කෙහි අධිවාසෙසි. සා සාමිකං පක්කොසෙත්වා තඤ්ච අත්තතො පවත්තිං වන්දනසාසනඤ්ච ආරොචෙතුං සත්ථු සත්තිකං පෙසෙසි. සත්ථා වන්දනසාසනං සුත්වා ව “සුඛිනී හොතු සුප්පවාසා කොලියධීතා, සුඛිනී අරොගා අරොගං පුත්තං විජායතු”ති ආහ. සහ වචනෙනෙව පන භගවතො සුප්පවාසා කොලියධීතා සුඛිනී අරොගා අරොගං පුත්තං විජායි. අප්පසා සාමිකො ගෙහං ගන්ත්වා තං විජාතං දිස්වා “අච්ඡරියං වත, හො”ති අතිවිය තථාගතස්ස ආනුභාවෙන අච්ඡරියබ්භූතවිත්තජාතො අහොසි.

සුප්පවාසාපි පුත්තං විජායිත්වා සත්තාහං බුද්ධප්පමුඛස්ස සඬ්ඝස්ස දානං දාතුකාමා පුත නිමන්තනත්ථාය තං පෙසෙසි. තෙන බො පන සමයෙන මහාමොග්ගල්ලානස්ස උපට්ඨාකෙන බුද්ධප්පමුඛො සඬ්ඝො නිමන්තිතො හොති. සත්ථා සුප්පවාසාය දානස්ස ඔකාසදානත්ථාය ථෙරං තස්ස සත්තිකං පෙසෙත්වා තං සඤ්ඤාපෙත්වා සත්තාහං තස්සා දානං පටිග්ගහෙසි සද්ධිං භික්ඛුසඬ්ඝෙන. සත්තමෙ පන දිවසෙ සුප්පවාසා පුත්තං සිවලිකුමාරං මණ්ඩෙත්වා සත්ථාරඤ්චෙව භික්ඛුසඬ්ඝඤ්ච වන්දාපෙසි. තස්මිං පටිපාටියා සාරිපුත්තත්ථෙරස්ස සත්තිකං නිතෙ ථෙරො තෙන සද්ධිං “කච්චි තෙ, සිවලි, බමනිය”න්ති පටිසන්ථාරමකාසි. සො “කුතො මෙ, භන්තෙ, සුඛං, ස්වාභං සත්ත වස්සානි ලොභිතකුම්භියං වසි”න්ති ථෙරෙන සද්ධිං එවරූපං කථං කපෙසි. සුප්පවාසා තස්ස වචනං සුත්වා “සත්තාහජාතො මෙ පුත්තො අනුබුද්ධෙන ධම්මසෙනාපනිනා සද්ධිං මන්තෙති”ති සොමනස්සප්පත්තා අහොසි. සත්ථා “අපි නු සුප්පවාසෙ අඤ්ඤෙපි එවරූපෙ පුත්තෙ ඉච්ඡසි”ති ආහ. “සචෙ, භන්තෙ, එවරූපෙ අඤ්ඤෙ සත්ත පුත්තෙ ලභෙයාං, ඉච්ඡෙයාමෙචාහ”න්ති. සත්ථා උදානං උදානෙත්වා අනුමොදනං කත්වා පක්කාමි. සිවලිකුමාරොපි බො සත්තවස්සිකකාලෙයෙව සාසනෙ උරං දත්වා පබ්බජිත්වා පරිපුණ්ණවස්සො උපසම්පදං ලභිත්වා පුඤ්ඤවා ලාභග්ගප්පත්තො හුත්වා පට්ඨං උන්නාදෙත්වා අරහත්තං පත්වා පුඤ්ඤවත්තානං අන්තරෙ එතදග්ගට්ඨානං පාපුණ්.

අපේකදිවසං භික්ඛු ධම්මසභායං සන්තිපතිත්වා “ආචුසො, සිවලිත්ථෙරො නාම එවරූපො මහාපුඤ්ඤො පත්ථිතපත්ථනො පච්ඡිමභවිකසත්තො සත්ත වස්සානි ලොභිතකුම්භියං වසිත්වා සත්තාහං මුල්ලගබ්භාවං ආපජ්ජී, අහො මාතාපුත්තා මහන්තං දුක්ඛං අනුභවිංසු, කිං නු බො කම්මං අකංසු”ති කථං සමුට්ඨාපෙසුං. සත්ථා තත්ථාගන්ත්වා “කාය නුත්ථ, භික්ඛචෙ, එතරහි කථාය සන්තිසින්නා”ති ප්‍රච්ඡිත්වා “ඉමාය නාමා”ති වුත්තෙ “භික්ඛචෙ, සිවලිතො මහාපුඤ්ඤතොව සත්ත වස්සානි ලොභිතකුම්භියං නිවාසො ව සත්තාහං මුල්ලගබ්භාවප්පත්ති ව අත්තනා කතකම්මමූලකාව, සුප්පවාසායපි සත්ත වස්සානි කුච්ඡිනා ගබ්භපරිහරණදුක්ඛඤ්ච සත්තාහං මුල්ලගබ්භදුක්ඛඤ්ච අත්තනා කතකම්මමූලකමෙවා”ති වත්වා තෙහි යාවිතො අතීතං ආහරි.

අතීතෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙන්නෙ බොධිසත්තො තස්ස අග්ගමහෙසියා කුච්ඡස්මිං පටිසන්ධිං ගණ්හිත්වා වයප්පත්තො තක්කසිලායං සබ්බසිප්පානි උග්ගණ්හිත්වා පිතු අච්චයෙන රජ්ජං පත්වා ධම්මෙන රජ්ජං කාරෙසි. තස්මිං සමයෙ කොසලමහාරාජා මහන්තෙන බලෙනාගන්ත්වා බාරාණසිං ගහෙත්වා රාජානං මාරෙත්වා තස්සෙව අග්ගමහෙසිං අත්තනො අග්ගමහෙසිං අකාසි. බාරාණසිරඤ්ඤො පන පුත්තො පිතු මරණකාලෙ නිද්ධමනද්වාරෙන පලායිත්වා බලං සංහරිත්වා බාරාණසිං ආගන්ත්වා අවිදුරෙ නිසිදිත්වා තස්ස රඤ්ඤො පණ්ණං පෙසෙසි “රජ්ජං වා දෙතු යුද්ධං වා”ති. සො “යුද්ධං දෙමි”ති පටිපණ්ණං පෙසෙසි. රාජකුමාරස්ස පන මාතා තං සාසනං සුත්වා “යුද්ධෙන කම්මං නත්ථී, සබ්බදියාසු සඤ්චාරං පච්ඡින්නිත්වා බාරාණසිනගරං පරිවාරෙතු, තතො දාරුදකභත්තපරික්ඛයෙන කිලන්තමනුස්සං නගරං විනා ව යුද්ධෙන ගණ්හිස්සසි”ති පණ්ණං පෙසෙසි. සො මාතු සාසනං සුත්වා සත්ත දිවසානි සඤ්චාරං පච්ඡින්නිත්වා නගරං රුන්ධි, නාගරා සඤ්චාරං අලභමානා සත්තමෙ දිවසෙ තස්ස රඤ්ඤො සිසං ගහෙත්වා කුමාරස්ස අදංසු. කුමාරො පන නගරං පවිසිත්වා රජ්ජං ගහෙත්වා ජීවිතපරියොසානෙ යථාකම්මං ගතො.

සො එතරහි සත්ත දිවසානි සඤ්චාරං පච්ඡින්නිත්වා නගරං රුන්ධිත්වා ගහිතකම්මනිස්සන්දෙන සත්ත වස්සානි ලොභිතකුම්භියං වසිත්වා සත්තාහං මුල්ලගබ්භාවං ආපජ්ජී. යං පන සො පදුමුත්තරස්ස භගවතො පාදමූලෙ “ලාභීනං අග්ගො භවෙයා”න්ති මහාදානං දත්වා පත්ථනං අකාසි, යඤ්ච විපස්සිබුද්ධකාලෙ නාගරෙහි සද්ධිං සහස්සග්ගසනකං ගුළදධිං දත්වා පත්ථනමකාසි, තස්සානුභාවෙන ලාභීනං අග්ගො ජාතො. සුප්පවාසාපි “නගරං රුන්ධිත්වා ගණ්හ, තාතා”ති පෙසිතභාවෙන සත්ත වස්සානි කුච්ඡිනා ගබ්භං පරිහරිත්වා සත්තාහං මුල්ලගබ්භා ජාතා.

සත්ථා ඉමං අතීතං ආභරිත්වා අභිසම්බුද්ධො භුත්වා ඉමං ගාථමාහ –

100. “අසාතං සාතරූපෙන, පියරූපෙන අප්පියං;
දුක්ඛං සුඛස්ස රූපෙන, පමත්තමතිවත්තති”ති.

තත්ථ අසාතං සාතරූපෙනාති අමධුරමෙව මධුරපතිරූපකෙන. පමත්තමතිවත්තතීති අසාතං අප්පියං දුක්ඛන්ති එතං නිවිධම්පි එතෙන සාතරූපාදිනා ආකාරෙන සතිවිජ්ජවාසවසෙන පමත්තං පුග්ගලං අතිවත්තති අභිභවති අප්ඤ්ඤාත්ථරතීති අත්ථො. ඉදං භගවතා යඤ්ච තෙ මාතෘපුත්තා ඉමිනා ගබ්භපරිභරණගබ්භවාසසඬ්ඛාතෙන අසාතාදිනා පුබ්බෙ නගරරුන්ධනසාතාදිපතිරූපකෙන අප්ඤ්ඤාත්ථො, යඤ්ච ඉදානි සා උපාසිකා පුනපි සත්තක්ඛන්තුං එවරූපං අසාතං අප්පියං දුක්ඛං පෙමවත්ථුභූතෙන පුත්තසඬ්ඛාතෙන සාතාදිපතිරූපකෙන අප්ඤ්ඤාත්ථො භුත්වා තථා අවච, තං සබ්බම්පි සන්ධාය වුත්තන්ති වෙදිතබ්බං.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආභරිත්වා ජාතකං සමොධානෙසි – “තදා නගරං රුන්ධිත්වා රජ්ජප්පත්තකුමාරො සිවලී අහොසි, මාතා සුජ්ජවාසා, පිතා පන ඛාරාණසිරාජා අභමෙව අහොසි”න්ති.

අසාතරූපජාතකවණ්ණනා දසමා.

ලිත්තවග්ගො දසමො.

තස්සුද්දානං –

ලිත්තතෙජං මහාසාරං, විස්සාස ලොමහංසනං;
සුදස්සන තෙලපත්තං, නාමසිද්ධි කුටවාණ්ජං;
පරොසහස්ස අසාතරූපන්ති.

මජ්ඣිමපණ්ණාසකො නිට්ඨිතො.

[101] 1. පරොසතජාතකවණ්ණනා 11. පරොසතවග්ගො

101. “පරොසතඤ්චෙපි සමාගතානං, ක්කියෙය්‍යං තෙ වස්සසනං අපඤ්ඤා;
එකොව සෙයොසා පුරිසො සපඤ්ඤො, යො භාසිතස්ස විජානාති අත්ථ”න්ති. –

ඉදං ජාතකං වත්ථුතො ව වෙය්‍යාකරණතො ව සමොධානතො ව පරොසහස්සජාතකසදිසමෙව. කෙවලඤ්ඤාත්ථ “ක්කියෙය්‍ය”න්ති පදමත්තමෙව විසෙසො. තස්සත්ථො – වස්සසනම්පි අපඤ්ඤා ක්කියෙය්‍යං ඔලොකෙය්‍යං උපධාරෙය්‍යං, එවං ඔලොකෙන්නාපි පන අත්ථං වා කාරණං වා න පස්සන්ති, තස්මා යො භාසිතස්ස අත්ථං ජානාති, සො එකොව සපඤ්ඤො සෙයොසාති.

[102] 2. පණ්ණිකජාතකවණ්ණනා පරොසතජාතකවණ්ණනා පඨමා.

යො දුක්ඛචුට්ඨාය භවෙය්‍ය තාණන්ති ඉදං සත්ථා ජෙතවනෙ විහරන්තො එකං පණ්ණිකං උපාසකං ආරබ්භ කට්ඨෙ. සො කිර සාවත්ථිවාසී උපාසකො නානප්පකාරානි මූලපණ්ණාදීනි වෙව ලාබ්බකුම්භණ්ඩාදීනි ව වික්කිණිත්වා ජීවිකං කප්පෙති. තස්සෙකා ධිතා අභිරූපා පාසාදිකා ආචාරසීලසම්පන්නා හිරොත්තප්පසමන්තාගතා කෙවලං නිව්චජ්ජහසිතමුඛා. තස්සා සමානකුලෙසු වාරෙය්‍යත්ථාය ආගතෙසු සො වින්තෙසි “ඉමිස්සා වාරෙය්‍යං වත්තති, අයඤ්ච නිව්චජ්ජහසිතමුඛා. කුමාරිකාධම්මෙ පන අසති කුමාරිකාය පරකුලං ගතාය මාතෘපිතුනං ගරහා හොති, ‘අත්ථි නු ඛො ඉමිස්සා කුමාරිකාධම්මො, තත්ථි’ති විමංසිස්සාමි න”න්ති. සො එකදිවසං ධිතරං පච්ඡිං ගාභාපෙත්වා පණ්ණිකත්ථාය අරඤ්ඤං ගන්ත්වා විමංසනවසෙන කිලෙසසන්නිස්සිතො විය භුත්වා රහස්සකථං කට්ඨත්වා තං හත්ථෙ ගණ්ඨි. සා ගහිතමත්තාව රොදන්ති කන්දන්ති “අයුත්තමෙතං, තාත, උදකතො අග්ගිපාතුභාවසදිසං, මා එවරූපං කරොථා”ති ආහ. “අම්ම, මයා විමංසනත්ථාය ත්වං හත්ථෙ ගහිතා, න ව කිලෙසවසෙන. වදෙහි, අත්ථි දානි තෙ කුමාරිකාධම්මො”ති. “ආම, තාත, අත්ථි . මයා හි ලොභවසෙන න කොචි පුරිසො ඔලොකිතපුබ්බො”ති. සො ධිතරං අස්සාසෙත්වා සරං නෙත්වා මඬිගලං කත්වා පරකුලං පෙසෙත්වා “සත්ථාරං වන්දිස්සාමි”ති ගන්ධමාලාදිභන්ථො ජෙතවනං ගන්ත්වා සත්ථාරං වන්දිත්වා පූජෙත්වා එකමන්තං නිසිදි, “විරස්සමාගතොසි”ති ව වුත්තෙ තමත්ථං භගවතො ආරොචෙසි. සත්ථා “උපාසක, කුමාරිකා වීරං පට්ඨාය ආචාරසීලසම්පන්නාව, ත්වං පන න ඉදානෙව එවං විමංසසි, පුබ්බෙපි විමංසියෙවා”ති වත්වා තෙන යාචිතො අතීතං ආහරි.

අතීතෙ ඛාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙන්නෙ බොධිසත්තො අරඤ්ඤෙ රුක්ඛදෙවතා භුත්වා නිබ්බන්ති. අට්ඨෙකො ඛාරාණසියං පණ්ණිකඋපාසකොති අතීතවත්ථු පච්චුජ්ජන්නසදිසමෙව. තෙන පන සා විමංසනත්ථාය හත්ථෙ ගහිතමත්තා පරිදෙවමානා ඉමං ගාථමාහ –

102. “යො දුක්ඛප්‍රවයාය භවෙයා තාණං, සො මෙ පිතා දුබ්භි වනෙ කරොති;
සා කස්ස කන්දාමි ව්‍යස්ස මජ්ඣෙ, යො තායිතා සො සහසං කරොති”ති.

තත්ථ යො දුක්ඛප්‍රවයාය භවෙයා තාණන්ති කායිකවෙනසිකෙහි දුක්ඛෙහි ප්‍රවයාය තායිතා පරිතායිතා පතිට්ඨා භවෙයා. සො මෙ පිතා දුබ්භි වනෙ කරොතිති සො මය්හං දුක්ඛපරිත්‍යායකො පිතාව ඉමස්මිං වනෙ ඵවරූපං මිත්තදුබ්භි කම්මං කරොති, අත්තනො ජාතාය ධීතරි චිතික්කමං කාතුං මඤ්ඤතිති අත්ථො. සා කස්ස කන්දාමිති කස්ස රොදාමි, කො මෙ පතිට්ඨා භවිස්සතීති දීපෙති. යො තායිතා සො සහසං කරොතිති යො මය්හං තායිතා රක්ඛිතා අවස්සයො භවිතුං අරහති, සො පිතායෙව සාහසිකකම්මං කරොතිති අත්ථො.

අථ නං පිතා අස්සාසෙත්වා “අම්ම, රක්ඛිතත්තාසි”ති පුච්ඡී. “ආම, තාත රක්ඛිතො මෙ අත්තා”ති. සො තං සරං නෙත්වා මණ්ඩෙත්වා මඩ්ගලං කත්වා පරකුලං පෙසෙසි.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා සච්චානි පකාසෙත්වා ජාතකං සමොධානෙසි, සච්චපරියොසානෙ උපාසකො සොනාපත්තිඵලෙ පතිට්ඨති.

තදා පිතා එතරහි පිතාව, ධීතා ව එතරහි ධීතාව, තං කාරණං පච්චක්ඛිතො දිට්ඨරුක්ඛදෙවතා පන අභමෙව අභොසිත්ති.

[103] 3. වෙරිජාතකවණ්ණනා පණ්ණිකජාතකවණ්ණනා දුතියා.

යත්ථ වෙරි නිව්සතීති ඉදං සත්ථා ජෙතවනෙ විහරන්තො අනාථපිණ්ඩිකං ආරබ්භ කට්ඨෙසි. අනාථපිණ්ඩිකො කිර භොගගාමං ගන්ත්වා ආගච්ඡන්තො අන්තරාමග්ගෙ වොරෙ දිස්වා “අන්තරාමග්ගෙ වසිතුං න යුත්තං, සාවත්ථිමෙව ගම්ස්සාමි”ති වෙගෙන ගොණෙ පාපෙත්වා සාවත්ථිමෙව ආගන්ත්වා පුනදිවසෙ විහාරං ගතො සත්ථු එතමත්ථං ආරොවෙසි. සත්ථා “පුබ්බෙපි ගහපති පණ්ඩිතා අන්තරාමග්ගෙ වොරෙ දිස්වා අන්තරා අවිලම්බමානා අත්තනො වසනට්ඨානමෙව ගම්ංසු”ති වත්වා තෙන යාවිතො අතීතං ආහරි.

අතීතෙ ඛාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙත්තෙ බොධිසත්තො මහාවිභවො සෙට්ඨි හුත්වා එකං ගාමකං නිමන්තනං භුඤ්ජන්ත්වාය ගන්ත්වා පච්චාගච්ඡන්තො අන්තරාමග්ගෙ වොරෙ දිස්වා අන්තරාමග්ගෙ අවසිත්වා වෙගෙන ගොණෙ පාපෙත්තො අත්තනො ගෙහමෙව ආගන්ත්වා නානග්ගරසෙහි භුඤ්ජිත්වා මහාසයනෙ නිසිත්තො “වොරානං හත්ථතො මුච්චිත්වා නිබ්භයට්ඨානං අත්තනො ගෙහං ආගතොමිති”ති උදානවසෙන ඉමං ගාථමාහ –

“යත්ථ වෙරි නිව්සති, න වසෙ තත්ථ පණ්ඩිතො;
103. එකරත්තං දිරත්තං වා, දුක්ඛං වසති වෙරිසු”ති.

තත්ථ වෙරිති වෙරවෙනතාසමඬ්භිගුප්පගලො. නිව්සතීති පතිට්ඨානි. න වසෙ තත්ථ පණ්ඩිතොති සො වෙරිපුග්ගලො යස්මිං යානෙ පතිට්ඨිතො හුත්වා වසති, තත්ථ පණ්ඩිතො පණ්ඩිව්වෙන සමන්තාගතො න වසෙයා. කිංකාරණා? එකරත්තං දිරත්තං වා, දුක්ඛං වසති වෙරිසුති, වෙරිනඤ්ඤි අත්තරෙ වසන්තො එකාහමිපි ද්විහමිපි දුක්ඛමෙව වසතීති අත්ථො.

එවං මහාසත්තො උදානං උදානෙත්වා දානාදීනි පුඤ්ඤානි කත්වා යථාකම්මං ගතො.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා ජාතකං සමොධානෙසි – “තදා අභමෙව ඛාරාණසිසෙට්ඨි අභොසි”න්ති.

[104] 4. මිත්තවින්දකජාතකවණ්ණනා වෙරිජාතකවණ්ණනා තතියා.

වතුබ්භි අට්ඨප්ඤ්ඤාමානි ඉදං සත්ථා ජෙතවනෙ විහරන්තො එකං දුබ්බවහික්ඛුං ආරබ්භ කට්ඨෙසි. වත්ථු හෙට්ඨා මිත්තවින්දකජාතකෙ චුත්තනායෙන විත්ථාරෙතබ්බං. ඉදං පන ජාතකං කස්සපබුද්ධකාලිකං. තස්මිඤ්ඤි කාලෙ උරවක්කං උක්ඛිපිත්වා නිරයෙ පච්චමානො එකො තෙරසිකසත්තො “හත්තෙ, කිං නු බො පාපකම්මං අකාසි”න්ති බොධිසත්තං පුච්ඡී. බොධිසත්තො “තයා ඉදඤ්චිදඤ්ච පාපකම්මං කත”න්ති වත්වා ඉමං ගාථමාහ –

“වතුබ්භි අට්ඨප්ඤ්ඤාමා, අට්ඨාහිපි ව සොළස;
104. සොළසාහි ව බාත්තිංස, අත්‍රිච්ඡං චක්කමාසදො;
ඉච්ඡාහතස්ස පොසස්ස, චක්කං හමති මත්ථකෙ”ති.

තත්ථ වතුබ්භි අට්ඨප්ඤ්ඤාමානි සමුද්දන්තරෙ ව්‍යස්සො විමානපෙනියො ලභිත්වා තාහි අසන්තුට්ඨො අත්‍රිච්ඡතාය පරතො ගන්ත්වා අපරා අට්ඨ අධිගතොසිති අත්ථො. සෙසපද්දවයෙපි එසෙව නයො. අත්‍රිච්ඡං චක්කමාසදොති එවං සකලාභෙන අසන්තුට්ඨො අත්‍ර අත්‍ර ඉච්ඡන්තො පරතො පරතො ලාභං පත්ථෙත්තො ඉදානි චක්කමාසදො ඉදං

උරවක්කං පත්තොසි. තස්ස තෙ එවං ඉච්ඡාහතස්ස පොසස්ස තණ්හාය හතස්ස උපහතස්ස තව වක්කං හමති මත්ථකෙ. පාසාණවක්කං, අයවක්කන්ති ඉමෙසු ද්විසු ධුරධාරං අයවක්කං තස්ස මත්ථකෙ පුනස්සුතං පතනවසෙන හමන්තං දිස්වා එවමාහ. වත්වා ව පන අත්තනො දෙවලොකමෙව ගතො. සොපි තෙරයිකසත්තො අත්තනො පාපෙ බිණෙ යථාකම්මං ගතො.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා ජාතකං සමොධානෙසි – “තදා මිත්තවින්දකො දුබ්බවහික්ඛු අහොසි, දෙවපුත්තො පන අහමෙව අහොසි”න්ති.

[105] 5. දුබ්බලකට්ඨජාතකවණ්ණනා මිත්තවින්දකජාතකවණ්ණනා වතුත්ථා.

බහුමපෙතං වනෙ කට්ඨන්ති ඉදං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො එකං උත්තසිතහික්ඛුං ආරබ්භ කට්ඨෙසි. සො කිර සාවන්ථිවාසී එකො කුලපුත්තො සත්ථු ධම්මදෙසනං සුත්වා පබ්බජිත්වා මරණභීරුකො අහොසි, රත්තිට්ඨානදිවාට්ඨානෙසු වාතස්ස වා චිපත්තස්ස සුක්ඛදණ්ඩකස්ස වා පතත්තස්ස පක්ඛිවතුප්පදානං වා සද්දං සුත්වා මරණභයතප්පිතො මහාරවං රවන්තො පලායති. තස්ස හි “මරිතබ්බං මයා”ති සතිමත්තම්පි නත්ථි. සචෙ හි සො “අහං මරිස්සාමි”ති ජානෙය්‍ය, න මරණං භායෙය්‍ය. මරණස්සතිකම්මට්ඨානස්ස පන තස්ස අභාවිතත්තාව භායති. තස්ස සො මරණභීරුකභාවො හික්ඛුසඬ්ඨෙසෙ පාකට්ඨො ජානො.

අටේකදිවසං ධම්මසභායං හික්ඛු කථං සමුට්ඨාපෙසුං “ආවුසො, අසුකො නාම හික්ඛු මරණභීරුකො මරණං භායති, හික්ඛුනා නාම ‘අවස්සං මයා මරිතබ්බං’න්ති මරණස්සතිකම්මට්ඨානං භාවෙතුං වට්ටති”ති. සත්ථා ආගන්ත්වා “කාය නුත්ථ, හික්ඛෙවෙ, එතරහි කථාය සන්තිසිත්තා”ති පුච්ඡිත්වා “ඉමාය නාමා”ති චුත්තෙ තං හික්ඛුං පක්කොසාපෙත්වා “සච්චං කිර ත්වං මරණභීරුකො”ති පුච්ඡිත්වා “සච්චං, හත්තෙ”ති චුත්තෙ “හික්ඛෙවෙ, මා එතස්ස හික්ඛුනො අනත්තමනා හොථ, නායං ඉදානෙව මරණභීරුකො, පුබ්බෙපි මරණභීරුකොයෙවා”ති වත්වා අතීතං ආහරි.

අතීතෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙන්නෙ බොධිසත්තො හිමවන්තෙ රුක්ඛදෙවතා හුත්වා නිබ්බන්ති. තස්මිං කාලෙ බාරාණසිරාජා අත්තනො මඩ්ගලහත්ථිං ආනෙඤ්ජකාරණං සික්ඛාපෙතුං හත්ථාවරියානං අදාසි. තං ආළානෙ නිව්චලං බන්ධිත්වා තොමරහත්ථා මනුස්සා පරිවාරෙත්වා ආනෙඤ්ජකාරණං කාරෙන්නි. සො තං කාරණං කාරියමානො වෙදනං අධිවාසෙතුං අසක්කොන්තො ආළානං හින්දිත්වා මනුස්සෙ පලාපෙත්වා හිමවන්තං පාවිසි. මනුස්සා තං ගහෙතුං අසක්කොන්තා නිවත්තිංසු. සො තත්ථ මරණභීරුකො අහොසි, වාතසද්දානි සුත්වා කම්පමානො මරණභයතප්පිතො සොණ්ඩං විධුනිත්වා වෙගෙන පලායති, ආළානෙ බන්ධිත්වා ආනෙඤ්ජකාරණං කරණකාලො වියස්ස හොති, කායස්සාදං වා චිත්තස්සාදං වා අලහන්තො කම්පමානො විවරති.

රුක්ඛදෙවතා තං දිස්වා බන්ධවිට්ඨෙ යත්වා ඉමං ගාථමාහ –

105. “බහුමපෙතං වනෙ කට්ඨං, වාතො හඤ්ජති දුබ්බලං;
තස්ස වෙ භායසි නාග, කිසො නුත හවිස්සසි”ති.

තත්ථායං පිණ්ඩත්ථො – යං එතං දුබ්බලං කට්ඨං පුරන්ථිමාදිහෙදො වාතො හඤ්ජති, තං ඉමස්මිං වනෙ බහුං සුලහං, තත්ථ තත්ථ සංවිජ්ජති. සචෙ ත්වං තස්ස භායසි, එවං සන්තෙ නිව්චං හිතො මංසලොහිතක්ඛයං පත්වා කිසො නුත හවිස්සසි, ඉමස්මිං පන වනෙ තව භයං නාම නත්ථි, තස්මා ඉතො පට්ඨාය මා භායිති.

එවං දෙවතා තස්ස ඔවාදං අදාසි, සොපි තතො පට්ඨාය නිබ්භයො අහොසි.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා සච්චානි පකාසෙත්වා ජාතකං සමොධානෙසි, සච්චපරියොසානෙ සො හික්ඛු සොතාපත්තිඵලෙ පතිට්ඨති. “තදා නාගො අයං හික්ඛු අහොසි, රුක්ඛදෙවතා පන අහමෙව අහොසි”න්ති.

[106] 6. උදඤ්චනීජාතකවණ්ණනා දුබ්බලකට්ඨජාතකවණ්ණනා පඤ්චමා.

සුඛං වත මං ජීවන්තන්ති ඉදං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො ථුල්ලකුමාරිකාපලොහනං ආරබ්භ කට්ඨෙසි. වත්ථු තෙරසකනිපානෙ චූළනාරදකස්සපජාතකෙ (ජා. 1.13.40 ආදයො) ආච්චි හවිස්සති. තං පන හික්ඛුං සත්ථා “සච්චං කිර ත්වං හික්ඛු උක්කණ්ඨිතොසි”ති පුච්ඡිත්වා “සච්චං, හගවා”ති චුත්තෙ “කත්ථ තෙ චිත්තං පට්ඨෙද්ධං”න්ති පුච්ඡි. සො “එකිස්සා ථුල්ලකුමාරිකායා”ති ආහ. අථ තං සත්ථා “අයං තෙ හික්ඛු අනත්ථකාරිකා, පුබ්බෙපි ත්වං එතං නිස්සාය සීලබාසනං පත්වා කම්පන්තො විවරමානො පණ්ඩිතෙ නිස්සාය සුඛං ලභී”ති වත්වා අතීතං ආහරි.

අතීතෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙන්නෙති අතීතවත්ථුපි චූළනාරදකස්සපජාතකෙයෙව ආච්චි හවිස්සති. තදා පන බොධිසත්තො සායං ඵලාඵලෙ ආදාය ආගන්ත්වා පණ්ණසාලාද්ධාරං විවරිත්වා පට්ඨිත්වා පුත්තං චූළනාපසං එතදවොච “තාත, ත්වං අඤ්ඤෙසු දිවසෙසු දාරුනි ආහරසි, පානීයං පරිභොජනීයං ආහරසි, අග්ගිං කරොසි, අප්ප පන

එකම පි අකත්වා කස්මා දුම්මුබො පජ්ඣායන්තො නිපන්තොසි” නි? “තාත, තුම්හෙසු ඵලාඵලත්ථාය ගතෙසු එකා ඉන්ථි ආගන්ත්වා මං පලොභෙන්වා ආදාය ගන්තුං ආරභි, අහං පන ‘තුම්හෙති විස්සජ්ජිතො ගම්ස්සාමි’ ති න ගවිණිං, අසුකට්ඨානෙ පන නං නිසිදාපෙන්වා ආගතොමිති, ඉදානි ගවිණාමහං තාතා” ති. බොධිසත්තො “න සක්කා එතං නිවත්තෙතු”න්ති ඤත්වා “තෙන හි, තාත, ගවිජ, එසා පන තං නෙත්වා යදා මච්ඡමංසාදීති වා බාදිතුකාමා භවිස්සති, සජ්ජිලොභනණ්ඩුලාදීහි වා පනස්සා අත්ථො භවිස්සති, තදා ‘ඉදඤ්චිදඤ්චාහරා’ ති තං කිලමෙස්සති. තදා මය්හං ගුණං සරිත්වා පලායිත්වා ඉධෙව ආගවිජෙය්සාමි” ති විස්සජ්ජෙසි. සො තාය සද්ධිං මනුස්සපථං අගමාසි. අථ නං සා අත්තනො වසං ගමෙත්වා “මංසං ආහර, මච්ඡං ආහරා” ති යෙන යෙන අත්ථිකා හොති, තං තං ආහරාපෙති. තදා සො “අයං මං අත්තනො දාසං විය කම්මකාරං විය ව කත්වා පිළෙති” ති පලායිත්වා පිතු සන්තිකං ආගන්ත්වා පිතරං වන්දිත්වා ධීතකොව ඉමං ගාථමාහ –

106. “සුබං වත මං ජීවන්තං, පවමානා උදඤ්චනී;
වොරි ජායජ්ජවාදෙන, තෙලං ලොණඤ්ච යාවති” ති.

තත්ථ සුබං වත මං ජීවන්තන්ති තාත, තුම්හාකං සන්තිකෙ මං සුබං ජීවන්තං. පවමානාති තාපයමානා පිළයමානා, යං යං වා බාදිතුකාමා හොති, තං තං පවමානා. උදකං අඤ්චන්ති එතායාති උදඤ්චනී, වාටිතො වා කුපතො වා උදකඋස්සිඤ්චනසට්ඨකායෙනං නාමං. සා පන උදඤ්චනී විය, උදකං විය සට්ඨකා, යෙන යෙනත්ථිකා හොති, තං තං ආකඨ්ඨති යෙව්නාති අත්ථො . වොරි ජායජ්ජවාදෙනාති “හරියා” ති නාමෙන එකා වොරි මං මධුරවචනෙන උපලාපෙන්වා තත්ථ නෙත්වා තෙලං ලොණඤ්ච යඤ්ච අඤ්ඤං ඉච්ඡති, තං සබ්බං යාවති, දාසං විය කම්මකාරං විය ව කත්වා ආහරාපෙති තස්සා අගුණං කට්ඨෙසි.

අථ නං බොධිසත්තො අස්සාසෙන්වා “හොතු, තාත, එහි ත්වං මෙත්තං භාවෙහි, කරුණං භාවෙහි” ති වත්තාරො බ්‍රහ්මචිහාරෙ ආචික්ඛි, ආචික්ඛිත්වා කසිණපරිකම්මං ආචික්ඛි. සො න විරස්සෙව අභිඤ්ඤා ව සමාපත්ති යො ව උජ්ජාදෙන්වා බ්‍රහ්මචිහාරෙ භාවෙන්වා සද්ධිං පිතරා බ්‍රහ්මලොකෙ නිබ්බන්ති.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා සච්චානි පකාසෙන්වා ජාතකං සමොධානෙසි, සච්චපරියොසානෙ සො භික්ඛු සොනාපත්තිඵලෙ පතිට්ඨති.

“තදා ථුල්ලකුමාරිකාව එතරභි ථුල්ලකුමාරිකා. චූළතාපසො උක්කණ්ඨිතභික්ඛු අහොසි, පිතා පන අහමෙව අහොසි”න්ති.

[107] 7. සාලින්තකජාතකවණ්ණනා උදඤ්චනීජාතකවණ්ණනා ඡට්ඨා.

සාධු බො සිජ්ජකං නාමාති ඉදං සත්ථා ජෙතවනෙ විහරන්තො එකං භංසපහරනකං භික්ඛුං ආරබ්භ කට්ඨෙසි. සො කිරෙකො සාවත්ථිවාසී කුලපුත්තො සාලින්තකසිජ්ජෙ නිජ්ජන්තිං පත්තො. “සාලින්තකසිජ්ජ”න්ති සක්ඛරාබ්ජනසිජ්ජං චූච්චති. සො එකදිවසං ධම්මං සුත්වා සාසනෙ උරං දත්වා පබ්බජිත්වා උපසම්පදං ලභි, න පන සික්ඛාකාමො, න පටිපත්තිසාධකො අහොසි. සො එකදිවසං එකං දහරභික්ඛුං ආදාය අවිරවතිං ගන්ත්වා න්හායිත්වා නදීතිරෙ අට්ඨාසි. තස්මිං සමයෙ ද්වෙ සෙතභංසා ආකාසෙන ගවිජන්ති. සො තං දහරං ආහ “ඉමං පච්ඡිමභංසං සක්ඛරාය අක්ඛිමිහි පහරිත්වා පාදමූලෙ පාතෙමි” ති. ඉතරො “කථං පාතෙස්සසි, න සක්ඛිස්සසි පහරිතු”න්ති ආහ. ඉතරො “තිට්ඨතු තාවස්ස ඔරතො අක්ඛි, පරතො අක්ඛිමිහි තං පහරාමි” ති. ඉදානි පන ත්වං අසන්තං කට්ඨෙසිති. “තෙන හි උපධාරෙහි” ති එකං තිබ්බිණසක්ඛරං ගහෙන්වා අභිගුලියා පරියන්තෙ කත්වා තස්ස භංසස්ස පච්ඡතො බිජි. සා “රු”න්ති සද්දං අකාසි, භංසො “පරිස්සයෙන භවිතබ්බ”න්ති නිවත්තිත්වා සද්දං සොතුං ආරභි. ඉතරො තස්මිං බණෙ එකං වට්ටසක්ඛරං ගහෙන්වා තස්ස නිවත්තිත්වා ඔලොකෙන්තස්ස පරභාගෙ අක්ඛිං පහරි. සක්ඛරා ඉතරමිපි අක්ඛිං විනිවිජ්ඣිත්වා ගතා. භංසො මහාරවං රවන්තො පාදමූලෙයෙව පති. තතො තතො භික්ඛු ආගන්ත්වා ගරභිත්වා “අනනුච්ඡවිකං තෙ කත”න්ති සත්ථු සන්තිකං නෙත්වා “හත්තෙ, ඉමිනා ඉදං නාම කත”න්ති තමත්ථං ආරොවෙසුං. සත්ථා තං භික්ඛුං ගරභිත්වා “න, භික්ඛවෙ, ඉදානෙවෙස එතස්මිං සිජ්ජෙ කුසලො, පුබ්බෙපි කුසලොයෙව අහොසි” ති වත්වා අතීතං ආහරි.

අතීතෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙන්තෙ බොධිසත්තො තස්ස අමච්චො අහොසි. තස්මිං කාලෙ රඤ්ඤො පුරොහිතො අතිමුබරො හොති බහුභාණි, තස්මිං කට්ඨෙතුං ආරද්ධෙ අඤ්ඤෙ ඔකාසමෙව න ලහන්ති. රාජා චින්තෙසි “කදා නු බො එතස්ස වචනුපච්ඡෙදකං කඤ්චි ලභිස්සාමි” ති. සො තතො පට්ඨාය තථාරූපං එකං උපධාරෙන්තො විවරති. තස්මිං කාලෙ බාරාණසියං එකො පීඨසජ්ජි සක්ඛරාබ්ජනසිජ්ජෙ නිජ්ජන්තිං පත්තො හොති. ගාමදාරකා තං රථකං ආරොපෙන්වා ආකඨ්ඨමානා බාරාණසිනගරද්වාරමූලෙ එකො විටපසම්පන්නො මහානිග්‍රොධො අත්ථි, තත්ථ ආනෙන්වා සම්පරිවාරෙන්වා කාකණිකාදීනි දත්වා “හත්ථිරූපකං කර, අස්සරූපකං කරා” ති වදන්ති. සො සක්ඛරා බිජිත්වා බිජිත්වා නිග්‍රොධපණ්ණෙසු නානාරූපානි දස්සෙති, සබ්බානි පණ්ණානි ඡිද්දාවඡිද්දානෙව අහෙසුං.

අථ බාරාණසිරාජා උය්‍යානං ගවිජන්තො තං යානං පාපුණි. උස්සාරණාභයෙන සබ්බෙ දාරකා පලායිංසු, පීඨසජ්ජි තත්ථෙව නිපජ්ජි. රාජා නිග්‍රොධමූලං පත්වා රථෙ නිසින්තො පත්තානං ඡිද්දතාය ජායං කබරකබරං දිස්වා

ඔලොකෙන්තො සබ්බෙසං පත්තානං ඡිද්දහාවං දිස්වා “කෙනෙතානි එවං කතානි”ති පුච්ඡි. “පියසප්පිනා, දෙවා”ති. රාජා “ඉමං නිස්සාය බ්‍රාහ්මණස්ස වචනුපවිජේදං කාතුං සක්කා භවිස්සති”ති වින්තෙන්වා “කහං, භණං, පියසප්පි”ති පුච්ඡි. විචිතන්තා මූලන්තරෙ නිපන්තං දිස්වා “අයං, දෙවා”ති ආහංසු. රාජා නං පක්කොසාපෙන්වා පරිසං උස්සාරෙන්වා පුච්ඡි “අම්භාකං සන්තිකෙ එකො මුඛරබ්‍රාහ්මණො අත්ථි, සක්ඛිස්සසි තං නිස්සද්දං කාතු”න්ති. නාළිමත්තා අප්පලණ්ඩිකා ලහන්තො සක්ඛිස්සාමි, දෙවාති. රාජා පියසප්පිං සරං තෙන්වා අන්තොසාණියං නිසීදාපෙන්වා සාණියං ඡිද්දං කාරෙන්වා බ්‍රාහ්මණස්ස ඡිද්දාහිමුඛං ආසනං පඤ්ඤපෙන්වා නාළිමත්තා සුක්ඛා අප්පලණ්ඩිකා පියසප්පිස්ස සන්තිකෙ යපාපෙන්වා බ්‍රාහ්මණං උපට්ඨානකාලෙ ආගතං තස්මිං ආසනෙ නිසීදාපෙන්වා කථං සමුට්ඨාපෙසි. බ්‍රාහ්මණො අඤ්ඤෙසං ඔකාසං අදන්වා රඤ්ඤා සද්ධිං කථෙතුං ආරභි. අප්පස්ස සො පියසප්පි සාණිවිජ්ජිද්දෙන එකෙකං අප්පලණ්ඩිකං පටිඡයං පච්චෙසෙන්තො විය තාලුතලම්භියෙව පාතෙති, බ්‍රාහ්මණො ආගතාගතං නාළියං තෙලං පච්චෙසෙන්තො විය ගිලති, සබ්බා පරික්ඛයං ගමිංසු. තස්සෙතා නාළිමත්තා අප්පලණ්ඩිකා කුච්ඡිං පට්ටියා අභිසාල්භකමත්තා අහෙසුං.

රාජා තාසං පරික්ඛිණභාවං ඤාත්වා ආහ – “ආවරිය, තුම්භෙ අතිමුඛරතාය නාළිමත්තා අප්පලණ්ඩිකා ගිලන්තා කිඤ්චි න ජාතිත්ථ, ඉතො දානි උත්තරි ජීරාපෙතුං න සක්ඛිස්සථ. ගච්ඡථ, පියඤ්ඤකං පිචින්වා ඡඩ්ඛෙන්වා අත්තානං අරොගං කරොථා”ති බ්‍රාහ්මණො තතො පට්ඨාය පිහිතමුඛො විය හුත්වා කථෙන්නෙනාපි සද්ධිං අකථනසිලො අහොසි. රාජා “ඉමිනා මෙ කණ්ණසුඛං කත”න්ති පියසප්පිස්ස සතසහස්සුට්ඨානකෙ චතුසු දිසාසු වත්තාරො ගාමෙ අදාසි. බොධිසත්තො රාජානං උපසඬකමිත්වා “දෙව, සිප්පං නාම ලොකෙ පණ්ඩිතෙහි උග්ගහිතබ්බං, පියසප්පිනා සාලින්තකමත්තෙනාපි අයං සම්පත්ති ලද්ධා”ති වත්වා ඉමං ගාථමාහ –

107. “සාධුං බො සිප්පකං නාම, අපි යාදිස කිදිසං;
පස්ස ඛඤ්ජප්පහාරෙන, ලද්ධා ගාමා චතුද්දිසා”ති.

තත්ථ පස්ස ඛඤ්ජප්පහාරෙනාති පස්ස, මහාරාජ, ඉමිනා ඛඤ්ජපියසප්පිනා අප්පලණ්ඩිකාපහාරෙන චතුද්දිසා වත්තාරො ගාමා ලද්ධා, අඤ්ඤෙසං සිප්පානං කො ආනිසංසපරිච්ඡෙදොති සිප්පගුණං කථෙසි.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා ජාතකං සමොධානෙසි – “තදා පියසප්පි අයං භික්ඛු අහොසි, රාජා ආනන්දො, පණ්ඩිතාමච්චො පන අහමෙව අහොසි”න්ති.

[108] 8. බාහියජාතකවණ්ණනා සාලින්තකජාතකවණ්ණනා සත්තමා.

සික්ඛෙය්‍ය සික්ඛිතබ්බානිති ඉදං සත්ථා වෙසාලිං උපනිස්සාය මහාවනෙ කුටාගාරසාලායං විහරන්තො එකං ලිච්ඡවිං ආරබ්භ කථෙසි. සො කිර ලිච්ඡවිරාජා සද්ධො පසන්නො බුද්ධප්පමුඛං භික්ඛුසඬ්ඨිං නිමන්තෙන්වා අත්තනො නිවෙසනෙ මහාදානං පවත්තෙසි. හරියා පනස්ස පුලඬිගපච්චඩ්ඨගා උද්ධුමාතකනිමිත්තසදිසා අනාකප්පසම්පන්නා අහොසි. සත්ථා භත්තකිච්චාවසානෙ අනුමොදනං කත්වා විහාරං ගන්ත්වා භික්ඛුනං ඔවාදං දත්වා ගන්ධකුටිං පාවිසි. භික්ඛු ධම්මසභායං කථං සමුට්ඨාපෙසු “ආවුසො, තස්ස නාම ලිච්ඡවිරඤ්ඤො තාව අභිරුපස්ස තාදිසා හරියා පුලඬිගපච්චඩ්ඨගා අනාකප්පසම්පන්නා, කථං සො තාය සද්ධිං අභිරමති”ති. සත්ථා ආගන්ත්වා “කාය නුත්ථ, භික්ඛවෙ, එතරහි කථාය සන්තිසින්නා”ති පුච්ඡින්වා “ඉමාය නාමා”ති වුත්තෙ “න, භික්ඛවෙ, එස ඉදානෙව, පුබ්බෙපි පුලසරියා එව ඉත්ථියා සද්ධිං අභිරමි”ති වත්වා තෙහි යාවිතො අතීතං ආහරි.

අතීතෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙන්තෙ බොධිසත්තො තස්ස අමච්චො අහොසි. අපේකා ජනපදින්ථි පුලසරියා අනාකප්පසම්පන්නා හති. කුරුමානා රාජඬිගණස්ස අවිදුරෙන ගච්ඡමානා සරිරවළඤ්ජපිළිතා හුත්වා නිවත්ථසාටකෙන සරිරං පට්චිජාදෙන්වා නිසීදින්වා සරිරවළඤ්ජං මුඤ්චින්වා ඛිප්පමෙව උට්ඨාසි. තස්මිං බණ බාරාණසිරාජා වාතපානෙන රාජඬිගණං ඔලොකෙන්තො තං දිස්වා වින්තෙසි “අයං එවරුපෙ අඬිගණට්ඨානෙ සරිරවළඤ්ජං මුඤ්චමානා හිරොත්තප්පං අප්පහාය නිවාසනෙනෙව පට්චිජන්තා හුත්වා සරිරවළඤ්ජං මොචෙන්වා ඛිප්පං උට්ඨිතා, ඉමාය නිරොගාය භවිතබ්බං, එතිස්සා වත්ථු වියදං භවිස්සති, විසදෙ පන වත්ථුස්මිං එකො පුත්තො ලබ්භමානො විසදො පුඤ්ඤවා භවිස්සති, ඉමං මයා අග්ගමහෙසිං කාතුං වට්ටති”ති. සො තස්සා අපරිග්ගහිතභාවං ඤාත්වා ආහරාපෙන්වා අග්ගමහෙසිට්ඨානං අදාසි. සා තස්ස පියා අහොසි මනාපා, න වරස්සෙව එකං පුත්තං වීජාසි. සො පනස්සා පුත්තො චක්කවත්ති රාජා අහොසි.

බොධිසත්තො තස්සා සම්පත්තිං දිස්වා තථාරූපං වචනොකාසං ලභින්වා “දෙව, සික්ඛිතබ්බයුත්තකං නාම සිප්පං කස්මා න සික්ඛිතබ්බං, යත්‍ර හි නාමායං මහාපුඤ්ඤා හිරොත්තප්පං අප්පහාය පට්චිජන්තාකාරෙන සරිරවළඤ්ජං කුරුමානා තුම්භෙ ආරාධෙන්වා එවරුපං සම්පත්තිං පත්තා”ති වත්වා සික්ඛිතබ්බයුත්තකානං සිප්පානං වණ්ණං කථෙන්නො ඉමං ගාථමාහ –

108. “සික්ඛෙය්‍ය සික්ඛිතබ්බානි, සන්ති සච්ඡන්දිනො ජනා;
බාහියා හි සුභන්නෙන, රාජානමභිරාධයි”ති.

තත්ථ සන්නි සච්ඡන්දිනො ජනාති තෙසු තෙසු සිප්පෙසු සච්ඡන්දා ජනා අත්ථියෙව. බාහියාති බහිජනපදෙ ජාතා සංවඩ්ඨා ඉත්ථී. සුභන්තෙනාති හිරොත්තප්පං අප්පභාය පටිච්ඡන්තෙනාකාරෙන හන්තං සුභන්තං නාම, තෙන සුභන්තෙන. රාජානමහිරාධයිති දෙවං අහිරාධයිත්වා ඉමං සම්පත්තිං පත්තාති. එවං මහාසත්තො සික්ඛිතබ්බසුත්තකානං සිප්පානං ගුණං කපෙසි.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා ජාතකං සමොධානෙයි – “තදා ජයම්පතිකා එතරහිපි ජයම්පතිකාව, පණ්ඩිතාමච්චො පන අභමෙව අහොසි”න්ති.

[109] 9. කුණ්ඩකපුච්ඡානකවණ්ණනා බාහියජාතකවණ්ණනා අට්ඨමා.

යථන්තො පුරිසො හොතිති ඉදං සත්ථා සාවත්ථියං විහරන්තො මහාදුග්ගතං ආරබ්භ කපෙසි. සාවත්ථියඤ්ඤි කදාවි එකමෙව කුලං බුද්ධප්පමුඛස්ස භික්ඛුසඩ්ඨස්ස දානං දෙති, කදාවි තිණි වත්තාරි එකතො හුත්වා, කදාවි ගණබන්ධනෙන, කදාවි වීථිසභාගෙන, කදාවි සකලනගරං ඡන්දකං සංහරිත්වා. තදා පන වීථිහත්තං නාම අහොසි. අථ මනුස්සා බුද්ධප්පමුඛස්ස භික්ඛුසඩ්ඨස්ස යාගුං දත්වා “ඛජ්ජකං ආහරො”ති ආහංසු. තදා පනෙකො පරෙසං හතිකාරකො දුග්ගතමනුස්සො තස්සං වීථියං වසමානො වින්තෙසි “අහං යාගුං දාතුං න සක්ඛිස්සාමි, ඛජ්ජකං පන දස්සාමි”ති සණ්ඨසණ්ඨං කුණ්ඩකං වඩ්ඨාපෙත්වා උදකෙන තෙමෙත්වා අක්කපණ්ණෙන වෙයෙත්වා කුක්කුළෙ පවිත්වා “ඉදං බුද්ධස්ස දස්සාමි”ති තං ආදාය ගන්ත්වා සත්ථු සන්නිකෙ යීතො “ඛජ්ජකං ආහරො”ති එකස්මිං වචනෙ චුත්තමත්තෙ සබ්බපයමං ගන්ත්වා තං පුච්ච සත්තෙ පතිට්ඨාපෙසි, සත්ථා අඤ්ඤෙහි දියමානං ඛජ්ජකං අග්ගහෙත්වා තමෙව පුච්චඛජ්ජකං පරිභුඤ්ජී.

තස්මිංයෙව පන බණ “සම්මාසම්බුද්ධෙන කිර මහාදුග්ගතස්ස කුණ්ඩකඛජ්ජකං අජිගුවිජිත්වා අමතං විය පරිභුන්ති”න්ති සකලනගරං එකකොලාහලං අහොසි. රාජරාජමහාමත්තාදයො අන්තමසො දොවාරිකෙ උපාදාය සබ්බෙව සන්නිපතිත්වා සත්ථාරං වන්දිත්වා මහාදුග්ගතං උපසඩ්ධකමිත්වා “හන්ද හො, සතං ගහෙත්වා, ද්වෙ සතාති ගහෙත්වා, පඤ්ච සතාති ගහෙත්වා අමිභාකං පත්තිං දෙහි”ති වදිංසු. සො “සත්ථාරං පටිපුච්ඡිත්වා ජාතිස්සාමි”ති සත්ථු සන්නිකං ගන්ත්වා තමත්ථං ආරොවෙසි. සත්ථා “ධනං ගහෙත්වා වා අග්ගහෙත්වා වා සබ්බසත්තානං පත්තිං දෙහි”ති ආහ. සො ධනං ගහෙතුං ආරහි. මනුස්සා දිගුණවතුගුණඅට්ඨගුණාදිවසෙන දදන්තා නව හිරඤ්ඤකොටියො අදංසු. සත්ථා අනුමොදනං කත්වා විහාරං ගන්ත්වා භික්ඛුහි වත්තෙ දස්සිතෙ සුගතොවාදං දත්වා ගන්ධකුටිං පාවිසි. රාජා සායන්භස්මයෙ මහාදුග්ගතං පක්කොසාපෙත්වා සෙට්ඨිට්ඨානෙන පුපෙසි.

භික්ඛු ධම්මසභායං කථං සමුට්ඨාපෙසුං “ආවුසො, සත්ථා මහාදුග්ගතෙන දින්නං කුණ්ඩකපුච්චං අජිගුවිජන්තො අමතං විය පරිභුඤ්ජී, මහාදුග්ගතොපි බහුධනඤ්ච සෙට්ඨිට්ඨානඤ්ච ලභිත්වා මහාසම්පත්තිං පත්තො”ති. සත්ථා ආගන්ත්වා “කාය නුත්ථං, භික්ඛවෙ, එතරහි කථාය සන්නිසින්නා”ති පුච්ඡිත්වා “ඉමාය නාමා”ති චුත්තෙ “න, භික්ඛවෙ, ඉදානෙව මයා අජිගුවිජන්තෙන තස්ස කුණ්ඩකපුච්චො පරිභුන්තො, පුබ්බෙපි රුක්ඛදෙවතාය හුත්වා පරිභුන්තොයෙව, තදාපි වෙස මං නිස්සාය සෙට්ඨිට්ඨානං අලත්ථෙවා”ති වත්වා අතීතං ආහරි.

අතීතෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙන්තෙ බොධිසත්තො එකස්මිං යානෙ එරණ්ඩරුක්ඛෙ රුක්ඛදෙවතා හුත්වා නිබ්බන්ති. තදා තස්මිං ගාමකෙ මනුස්සා දෙවතාමඩගලිකා හොන්ති. අටෙකස්මිං ඡණ්ණෙ සම්පත්තෙ මනුස්සා අත්තනො අත්තනො රුක්ඛදෙවතානං බලිකම්මං අකංසු. අටෙකො දුග්ගතමනුස්සො තෙ මනුස්සෙ රුක්ඛදෙවතා පටිජග්ගන්තෙ දිස්වා එකං එරණ්ඩරුක්ඛං පටිජග්ගි. තෙ මනුස්සා අත්තනො අත්තනො දෙවතානං නානප්පකාරාති මාලාගන්ධවිලෙපනාදිති වෙව ඛජ්ජහොජ්ජාති ව ආදාය ගවිජිංසු. සො පන කුණ්ඩකපුච්චඤ්චෙව උච්චිකෙන ව උදකං ආදාය ගන්ත්වා එරණ්ඩරුක්ඛස්ස අවිදුරෙ යත්වා වින්තෙසි “දෙවතා නාම දිබ්බඛජ්ජකාති බාදන්ති, මය්හං දෙවතා ඉමං කුණ්ඩකපුච්චං න බාදිස්සති, කිං ඉමං අකාරණෙන නාසෙමි, අභමෙව නං බාදිස්සාමි”ති තතොව නිවත්ති. බොධිසත්තො බන්ධවිටපෙ යත්වා “හො පුරිස, සවෙ ත්වං ඉස්සරො භවෙයායාසි, මය්හං මධුරඛජ්ජකං දදෙයායාසි. ත්වං පන දුග්ගතො, අහං තව පුච්චං න බාදිත්වා අඤ්ඤං කිං බාදිස්සාමි, මා මෙ කොට්ඨාසං නාසෙහි”ති වත්වා ඉමං ගාථමාහ –

109. “යථන්තො පුරිසො හොති, තථන්තා තස්ස දෙවතා;
ආහරෙතං කුණ්ඩපුච්චං, මා මෙ භාගං විනාසයා”ති.

තත්ථ යථන්තොති යථාරූපභොජනො හොති. තථන්තාති තස්ස පුරිසස්ස දෙවතාපි තථාරූපභොජනාව හොති. ආහරෙතං කුණ්ඩපුච්චන්ති එතං කුණ්ඩකෙන පක්කපුච්චං ආනෙහි, මය්හං භාගං මා විනාසෙහිති.

සො නිවත්තිත්වා බොධිසත්තං ඔලොකෙත්වා බලිකම්මමකාසි. බොධිසත්තො තතො ඔජං පරිභුඤ්ජිත්වා “පුරිස, ත්වං කිමත්ථං මං පටිජග්ගසි”ති ආහ. “දුග්ගතොමිහි, සාමි, තං නිස්සාය දුග්ගතභාවතො මුච්චිතුකාමතාය පටිජග්ගාමි”ති. “හො පුරිස, මා වින්තයි, තයා කතඤ්ඤස්ස කතවෙදිනො පුජා කතා, ඉමං එරණ්ඩං පරික්ඛිපිත්වා නිඩ්ධමිහියො ගිවාය ගිවං ආහව්ච්ඡිතා. ත්වං රඤ්ඤො ආවික්ඛිත්වා සකටෙහි ධනං ආහරාපෙත්වා රාජඞ්ගණෙ රාසිං කාරෙහි, රාජා තෙ තුස්සිත්වා සෙට්ඨිට්ඨානං දස්සති”ති වත්වා බොධිසත්තො අන්තරධාසි. සො තථා අකාසි. රාජාපි තස්ස සෙට්ඨිට්ඨානං අදාසි. ඉති සො බොධිසත්තං නිස්සාය මහාසම්පත්තිං පත්වා යථාකම්මං ගතො.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා ජාතකං සමොධානෙයි – “තදා දුග්ගතො එතරහි දුග්ගතොව, එරණ්ඩරුක්ඛදෙවතා පන අහමෙව අහොයි”න්ති.

[110] 10. සබ්බසංභාරකපඤ්ඤාජාතකවණ්ණනා නවමා.

සබ්බසංභාරකො නත්ථීති අයං සබ්බසංභාරකපඤ්ඤො සබ්බාකාරොන උම්භිගජාතකෙ ආවි භවිස්සති.

සබ්බසංභාරකපඤ්ඤාජාතකවණ්ණනා දසමා.

පරොසතවග්ගො එකාදසමො.

තස්සුද්දානං –

පරොසතම්පි පණ්ණිකං, වෙරී ව මිත්තවිත්දකං;
දුබ්බලඤ්ඤා උදඤ්චනී, සාලිත්තම්පි ව බාහියං;
කුණ්ඩකපුටසබ්බසංභාරකන්ති.

12. භංචිවග්ගො

[111] 1. ගද්දපඤ්ඤාජාතකවණ්ණනා

භංචි තුවං එවමඤ්ඤාසීති අයම්පි ගද්දපඤ්ඤො මහාඋම්භිගජාතකෙයෙව (ජා. 2.22.590 ආදයො) ආවි භවිස්සති.

ගද්දපඤ්ඤාජාතකවණ්ණනා පයමා.

[112] 2. අමරාදෙවීපඤ්ඤාජාතකවණ්ණනා

යෙන සත්තුබ්බිලාභා වාති අයම්පි අමරාදෙවීපඤ්ඤො නාම තත්ථෙව ආවි භවිස්සති.

අමරාදෙවීපඤ්ඤාජාතකවණ්ණනා දුතියා.

[113] 3. සිඬගාලජාතකවණ්ණනා

සද්දහාසි සිඬගාලස්සාති ඉදං සත්ථා වෙළුවනෙ විහරන්තො දෙවදත්තං ආරබ්භ කට්ඨෙයි. තස්මිඤ්චි සමයෙ භික්ඛු ධම්මසභායං සන්තිපතිත්වා “ආවුසො, දෙවදත්තෙන පඤ්ච භික්ඛුසතානි ආදාය ගයාසීසං ගන්ත්වා ‘යං සමණො ගොතමො කරොති, න සො ධම්මො. යමහං කරොමි, අයමෙව ධම්මො’ති තෙ භික්ඛු අත්තනො ලද්ධං ගාභාපෙත්වා යානප්පත්තං මුසාවාදං කත්වා සඬ්ඝං භිත්ථිත්වා එකසීමාය ද්වෙ උපොසථා කතා”ති දෙවදත්තස්ස අගුණකථං කට්ඨන්තා නිසිදිංසු. සත්ථා ආගන්ත්වා “කාය නුත්ථ, භික්ඛවෙ, එතරහි කථාය සන්තිසිත්තා”ති පුච්ඡිත්වා “ඉමාය නාමා”ති වුත්තෙ “න, භික්ඛවෙ, දෙවදත්තො ඉදානෙව මුසාවාදී, පුබ්බෙපි මුසාවාදීයෙවා”ති වත්වා අතිතං ආහරි.

අතීතෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරොන්තෙ බොධිසත්තො සුසානවනෙ රුක්ඛදෙවතා හුත්වා නිබ්බන්ති. තදා බාරාණසියං නක්ඛත්තං සුට්ඨං අහොසි. මනුස්සා “යක්ඛබ්බිකම්මං කරොමා”ති තෙසු තෙසු වච්චරරච්ඡාදිට්ඨානෙසු මච්ඡමංසාදීනි විප්පකිරිත්වා කපාලකෙසු බහුං සුරං යපයිංසු. අට්ඨකො සිඬගාලො අඬ්ඝරත්තසමයෙ නිද්ධමනෙන නගරං පටිසිත්වා මච්ඡමංසං බාදිත්වා සුරං පිටිත්වා පුත්තාගගච්ඡන්තරං පටිසිත්වා යාව අරුණුග්ගමනා නිද්දං ඔක්කම්. සො පබුජ්ඣත්වා ආලොකං දිස්වා “ඉදානි නික්ඛමිතුං න සක්කා”ති මග්ගසම්පං ගන්ත්වා අදිස්සමානො නිපජ්ජිත්වා අඤ්ඤෙ මනුස්සෙ දිස්වාපි කිඤ්චි අවත්වා එකං බ්‍රාහ්මණං මුඛධොවනත්ථාය ගච්ඡන්තං දිස්වා විත්තෙයි “බ්‍රාහ්මණා නාම ධනලොලා හොන්ති, ඉමං ධනෙන පලොභෙත්වා යථා මං උපකච්ඡකන්තරෙ කත්වා උත්තරාසඬ්ඝගෙන පටිච්ඡාදෙත්වා නගරා නිහරති, තථා කරිස්සාමි”ති. සො මනුස්සභාසාය “බ්‍රාහ්මණා”ති ආහ. සො නිවත්තිත්වා “කො මං පක්කොසති”ති ආහ. “අහං, බ්‍රාහ්මණා”ති. “කිංකාරණා”ති. “බ්‍රාහ්මණ, මය්හං ද්වෙ කභාපණ්ණානි අත්ථී. සවෙ මං උපකච්ඡකන්තරෙ කත්වා උත්තරාසඬ්ඝගෙන පටිච්ඡාදෙත්වා යථා න කොචි පස්සති, තථා නගරා නික්ඛාමෙතුං සක්කොසි, තුය්හං තෙ කභාපණ්ණ දස්සාමි”ති. බ්‍රාහ්මණො ධනලොභෙන “සාධු”ති සම්පට්ඨිත්වා තං තථා කත්වා ආදාය නගරා නික්ඛමිත්වා ථොකං අගමාසි. අථ නං සිඬගාලො පුච්ඡි “කතරට්ඨානං, බ්‍රාහ්මණා”ති? “අසුකං නාමා”ති. “අඤ්ඤං ථොකං යානං ගච්ඡා”ති. එවං පුනප්පුනං වදන්තො මහාසුසානං පත්වා “ඉධ මං ඔතාරෙහි”ති ආහ. තත්ථ නං ඔතාරෙසි. අථ සිඬගාලො “තෙන හි, බ්‍රාහ්මණ, උත්තරිසාටකං පත්ථරා”ති ආහ. සො ධනලොභෙන “සාධු”ති පත්ථරි. අථ නං “ඉමං රුක්ඛමුලං බණ්ණාමි”ති පථ්ථිබණ්ණෙන යොජෙත්වා බ්‍රාහ්මණස්ස උත්තරිසාටකං අභිරුද්ධ වතුසු කණ්ණෙසු ව මජ්ඣෙ වාති පඤ්චසු යානෙසු

සර්වත්වස්සන්දං පාතෙත්වා මක්ඛෙන්වා වෙව තෙමෙන්වා ව සුසානවනං පාවිසි. බොධිසත්තො රුක්ඛවිටපෙ යන්වා ඉමං ගාථමාහ –

113. “සද්දහාසි සිඬගාලස්ස, සුරාපිතස්ස බ්‍රාහ්මණ;
සිප්පිකානං සතං නත්ථී, කුතො කංසසතා දුවෙ”ති.

තත්ථ සද්දහාසිති සද්දහසි, අයමෙව වා පායො, පත්තියායසීති අත්ථො. සිප්පිකානං සතං නත්ථීති එතස්ස හි සිප්පිකාසතම්පි නත්ථී. කුතො කංසසතා දුවෙති ද්වෙව කහාපණසතානි පනස්ස කුතො ඵවාති.

බොධිසත්තො ඉමං ගාථං වත්වා “ගව්ඡ, බ්‍රාහ්මණ, තව සාටකං ධොවිත්වා න්හායිත්වා අත්තනො කම්මං කරොහී”ති වත්වා අත්තරධායි. බ්‍රාහ්මණො තථා කත්වා “වඤ්චිතො වතම්හී”ති දොමනස්සප්පත්තො පක්කාමි.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා ජාතකං සමොධානෙසි – “තදා සිඬගාලො දෙවදත්තො අහොසි, රුක්ඛදෙවතා පන අහමෙව අහොසි”න්ති.

[114] 4. මිතචින්තිජාතකවණ්ණනා සිඬගාලජාතකවණ්ණනා තතියා.

බහුවින්ති අප්පචින්තිති ඉදං සත්ථා ජෙතවනෙ විහරන්තො ද්වෙව මහල්ලකත්ථෙරෙ ආරබ්භ කථෙසි. තෙ කිර ජනපදෙ එකස්මිං අරඤ්ඤාලාසෙ වස්සං වසිත්වා “සත්ථු දස්සනත්ථාය ගච්ඡිස්සාමා”ති පාටෙයාං සප්පෙත්වා “අප්ප ගච්ඡාම, ස්වෙ ගච්ඡාම”ති මාසං අතික්කාමෙන්වා පුන පාටෙයාං සප්පෙත්වා තථෙව මාසං, පුන මාසන්ති ඵවං අත්තනො කුසීතභාවෙන වෙව නිවාසට්ඨානෙ ව අපෙක්ඛාය තයො මාසෙ අතික්කාමෙන්වා තතො නික්ඛම්ම ජෙතවනං ගන්ත්වා සභාගට්ඨානෙ පත්තව්වරං පටිසාමෙන්වා සත්ථාරං පස්සිංසු. අථ තෙ භික්ඛු පුච්ඡිංසු “චිරං වො, ආට්ඨසො, බුද්ධපට්ඨානං අකරොන්තානං, කස්මා ඵවං විරායිත්ථා”ති? තෙ තමත්ථං ආරොචෙසුං. අථ තෙසං සො ආලසියකුසීතභාවො භික්ඛුසඬ්ඨෙසෙ පාකටො ජාතො. ධම්මසභායම්පි තෙසං භික්ඛුනමෙව ආලසියභාවං නිස්සාය කථං සමුට්ඨාපෙසුං. සත්ථා ආගන්ත්වා “කාය නුත්ථ, භික්ඛවෙ, එතරහි කථාය සන්තිසිත්තා”ති පුච්ඡිත්වා “ඉමාය නාමා”ති චුත්තෙ තෙ පක්කොසාපෙත්වා “සච්චං කිර තුම්හෙ, භික්ඛවෙ, අලසා කුසීතා”ති පුච්ඡිත්වා “සච්චං, භන්තෙ”ති චුත්තෙ “න, භික්ඛවෙ, ඉදානෙවෙතෙ අලසා, පුබ්බෙපි අලසා වෙව නිවාසට්ඨානෙ ව සාලයා සාපෙක්ඛා”ති වත්වා අතීතං ආහරි.

අතීතෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙන්නෙ බාරාණසීනදියං තයො මච්ඡා අහෙසුං, බහුවින්ති, අප්පචින්ති, මිතචින්තිති තෙසං නාමානි. තෙ අරඤ්ඤානො මනුස්සපථං ආගමිංසු. තත්ථ මිතචින්ති ඉතරෙ ද්වෙව ඵවමාහ “අයං මනුස්සපථො නාම සාසඬ්ඨකො සප්පට්ඨයො, කෙවට්ටා නානප්පකාරානි ජාලකුමිනාදීනි බිපිත්වා මච්ඡෙ ගණ්හන්ති, මයං අරඤ්ඤමෙව ගච්ඡාමා”ති. ඉතරෙ ද්වෙව ජනා අලසතාය වෙව ආමිසගිද්ධතාය ව “අප්ප ගච්ඡාම, ස්වෙ ගච්ඡාම”ති තයො මාසෙ අතික්කාමෙසුං. අථ කෙවට්ටා නදියං ජාලං බිපිංසු. බහුවින්ති ව අප්පචින්ති ව ගොවරං ගණ්හන්තා පුරතො ගච්ඡන්ති. තෙ අත්තනො අන්ධබාලතාය ජාලගන්ධං අසල්ලක්ඛෙන්වා ජාලකුච්ඡිමෙව පටිසිංසු. මිතචින්ති පච්ඡතො ආගච්ඡන්තො ජාලගන්ධං සල්ලක්ඛෙන්වා තෙසඤ්ච ජාලකුච්ඡිං පට්ටිඨභාවං ඤත්වා “ඉමෙසං කුසීතානං අන්ධබාලානං ජීවිතදානං දස්සාමි”ති වින්තෙන්වා බහිපස්සෙන ජාලකුච්ඡිට්ඨානං ගන්ත්වා ජාලකුච්ඡිං ඵාලෙන්වා නික්ඛන්තසදිසො හුත්වා උදකං ආලුලෙන්තො ජාලස්ස පුරතො පතීත්වා පුන ජාලකුච්ඡිං පටිසිත්වා පච්ඡිමභාගෙන ඵාලෙන්වා නික්ඛන්තසදිසො උදකං ආලුලෙන්තො පච්ඡිමභාගෙ පති. කෙවට්ටා “මච්ඡා ජාලං ඵාලෙන්වා ගතා”ති මඤ්ඤාමානා ජාලකොටියං ගහෙන්වා උක්ඛිංසිංසු. තෙ ද්වෙපි මච්ඡා ජාලතො මුච්චිත්වා උදකෙ පතිංසු. ඉති තෙහි මිතචින්තිං නිස්සාය ජීවිතං ලද්ධං.

සත්ථා ඉමං අතීතං ආහරිත්වා අභිසම්බුද්ධො හුත්වා ඉමං ගාථමාහ –

114. “බහුවින්ති අප්පචින්ති, උභො ජාලෙ අබ්ඡ්ඤ්ඤරො;
මිතචින්ති පමොවෙසි, උභො තත්ථ සමාගතා”ති.

තත්ථ බහුවින්තිති බහුවින්තනතාය විතක්කබහුලතාය ඵවංලද්ධනාමො. ඉතරෙසුපි ද්විසු අයමෙව නයො. උභො තත්ථ සමාගතානි මිතචින්තිං නිස්සාය ලද්ධජීවිතා තත්ථ උදකෙ පුන උභොපි ජනා මිතචින්තිනා සද්ධං සමාගතානි අත්ථො.

ඵවං සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා සච්චානි පකාසෙන්වා ජාතකං සමොධානෙසි, සච්චපරියොසානෙ මහල්ලකා භික්ඛු සොතාපත්තිඵලෙ පතිට්ඨහිංසු. තදා බහුවින්ති ව අප්පචින්ති ව ඉමෙ ද්වෙව අහෙසුං, මිතචින්ති පන අහමෙව අහොසිත්ති.

[115] 5. අනුසාසිකජාතකවණ්ණනා මිතචින්තිජාතකවණ්ණනා වතුත්ථා.

යායඤ්ඤ මනුසාසනීති ඉදං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො එකං අනුසාසිකං භික්ඛුනිං ආරබ්භ කට්ඨෙයි. සා කිරි සාවත්ථිවාසීති එකා කුලඨිතා පබ්බජිත්වා උපසම්පන්නාකාලතො පට්ඨාය සමණධම්මෙ අනනුයුත්තා ආමිසගිද්ධා හුත්වා යත්ථ අඤ්ඤා භික්ඛුනියො න ගච්ඡන්ති, තාදිසෙ නගරස්ස එකදෙසෙ පිණ්ඩාය වරති. අප්පසා මනුස්සා පණ්ණපිණ්ඩපාතං දෙන්ති. සා රසතණ්හාය බජ්ඣන්ති “සවෙ ඉමස්මිං පදෙසෙ අඤ්ඤාපි භික්ඛුනියො පිණ්ඩාය වරිස්සන්ති, මය්හං ලාභො පරිහාසිස්සති. යථා එතං පදෙසං අඤ්ඤා නාගච්ඡන්ති, එවං මයා කාතුං වට්ටති”ති වින්තෙන්වා භික්ඛුනුපස්සයං ගන්ත්වා “අයො, අසුකට්ඨානෙ වණ්ඨො හන්ථි, වණ්ඨො අස්සො, වණ්ඨො මෙණ්ඨො, වණ්ඨො කුක්කුරො වරති, සපරිස්සයට්ඨානං, මා තත්ථ පිණ්ඩාය වරිත්ථා”ති භික්ඛුනියො අනුසාසති. තස්සා වචනං සුත්වා එකා භික්ඛුනීපි තං පදෙසං ගිවං පරිවත්තෙන්වා න ඔලොකෙයි. තස්සා එකස්මිං දිවසෙ තස්මිං පදෙසෙ පිණ්ඩාය වරන්තියා වෙගෙනෙකං ගෙහං පවිසන්තියා වණ්ඨො මෙණ්ඨකො පහරිත්වා ඌරුට්ඨිකං භින්දි. මනුස්සා වෙගෙන උපධාවිත්වා ද්විධා භින්තං ඌරුට්ඨිකං එකතො බන්ධන්වා තං භික්ඛුනිං මඤ්චෙනාදාය භික්ඛුනුපස්සයං නයිංසු. භික්ඛුනියො “අයං අඤ්ඤා භික්ඛුනියො අනුසාසිත්වා සයං තස්මිං පදෙසෙ වරන්ති ඌරුට්ඨිකං භින්දාපෙන්වා ආගතා”ති පරිහාසං අකංසු. තම්පි තාය කතකාරණං න විරස්සෙව භික්ඛුසඛිසෙ පාකටං අහොසි.

අට්ඨකදිවසං ධම්මසභායං භික්ඛු “ආවුසො, අසුකා අනුසාසිකා භික්ඛුනී අඤ්ඤං අනුසාසිත්වා සයං තස්මිං පදෙසෙ වරමානා වණ්ඨෙන මෙණ්ඨකෙන ඌරුං භින්දාපෙසි”ති තස්සා අගුණකටං කට්ඨෙසු. සත්ථා ආගන්ත්වා “කාය නුත්ථ, භික්ඛවෙ, එතරහි කථාය සන්තිසිත්තා”ති පුච්ඡිත්වා “ඉමාය නාමා”ති වුත්තෙ “න, භික්ඛවෙ, ඉදානෙව, පුබ්බෙපෙසා අඤ්ඤෙ අනුසාසනියෙව, සයං පන න වත්තති, නිව්චකාලං දුක්ඛමෙව අනුභොති”ති වත්වා අතීතං ආහරි.

අතීතෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙන්තෙ බොධිසත්තො අරඤ්ඤෙ සකුණයොනියං නිබ්බන්තිත්වා වයප්පත්තො සකුණපෙට්ඨකො හුත්වා අනෙකසකුණසහස්සපරිවාරො හිමවන්තං පාවිසි. තස්ස තත්ථ වසනකාලෙ එකා වණ්ඨසකුණිකා මහාවත්තනිමග්ගං ගන්ත්වා ගොවරං ගණ්හාති. සා තත්ථ සකට්ඨෙ පතිතාති විහිමුග්ගඛිජාදීනි ලභිත්වා “යථා ඉදානි ඉමං පදෙසං අඤ්ඤෙ සකුණා නාගච්ඡන්ති, තථා කරිස්සාමි”ති වින්තෙන්වා සකුණසඛිසස්ස ඔවාදං දෙති “වත්තනිමහාමග්ගො නාම සප්පට්ඨගො, හන්ථිඅස්සාදයො වෙව වණ්ඨගොණයුත්තයානාදීනි ව සඤ්චරන්ති, සහසා උප්පතිතුම්පි න සක්කා හොති, න තත්ථ ගන්තබ්බ”න්ති. සකුණසඛිසො තස්සා “අනුසාසිකා”තෙව නාමං අකාසි.

සා එකදිවසං වත්තනිමහාමග්ගෙ වරන්ති අතිමහාවෙගෙන ආගච්ඡන්තස්ස යානස්ස සද්දං සුත්වා නිවත්තිත්වා ඔලොකෙන්වා “දුරෙ තවා”ති වරතියෙව. අථ නං යානං වාතවෙගෙන සීඝ්‍රමෙව සම්පාපුණි, සා උට්ඨාතුං නාසක්ඛි, චක්කෙන ද්විධා ඡින්දිත්වා ගතා. සකුණපෙට්ඨකො සකුණෙ සමානෙන්තො තං අදිස්වා “අනුසාසිකා න දිස්සති, උපධාරෙථ න”න්ති ආහ. සකුණා උපධාරෙන්තා තං මහාමග්ගෙ ද්විධා ඡින්තං දිස්වා සකුණපෙට්ඨකස්ස ආරොවෙසු. සකුණපෙට්ඨකො “සා අඤ්ඤා සකුණිකා වාරෙන්වා සයං තත්ථ වරමානා ද්විධා ඡින්තා”ති වත්වා ඉමං ගාථමාහ –

115. “යායඤ්ඤ මනුසාසනි, සයං ලොලුප්පවාරිනි;
සායං විපක්ඛිකා සෙති, හතා චක්කෙන සාසිකා”ති.

තත්ථ යායඤ්ඤ මනුසාසනීති යකාරො පදසන්ධිකරො, යා අඤ්ඤෙ අනුසාසනීති අත්ථො. සයං ලොලුප්පවාරිනීති අත්තනා ලොලුප්පවාරිනි සමානා. සායං විපක්ඛිකා සෙතීති සා එසා විහතපක්ඛා හුත්වා මහාමග්ගෙ සයති. හතා චක්කෙන සාසිකාති යානචක්කෙන හතා සාසිකා සකුණිකාති.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා ජාතකං සමොධානෙයි – “තදා අනුසාසිකා සකුණිකා අයං අනුසාසිකා භික්ඛුනී අහොසි, සකුණපෙට්ඨකො පන අහමෙව අහොසි”න්ති.

[116] 6. දුබ්බචජාතකවණ්ණනා අනුසාසිකජාතකවණ්ණනා පඤ්චමා.

අතිකරමකරාවරියාති ඉදං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො එකං දුබ්බචභික්ඛුං ආරබ්භ කට්ඨෙයි. තස්ස වත්ථු නවකනිපාතෙ ගිජ්ඣජාතකෙ (ජා. 1.9.1 ආදයො) ආචි හවිස්සති. සත්ථා පන තං භික්ඛුං ආමන්තෙන්වා “භික්ඛු න ත්වං ඉදානෙව දුබ්බචො, පුබ්බෙපි දුබ්බචොයෙව. දුබ්බචහාවෙනෙව පණ්ඨිතානං ඔවාදං අකරොන්තො සත්තිප්පහාරෙන ජීවිතක්ඛයං පත්තොසි”ති වත්වා අතීතං ආහරි.

අතීතෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙන්තෙ බොධිසත්තො ලඛ්ඝනටකයොනියං පටිසන්ධිං ගහෙන්වා වයප්පත්තො පඤ්ඤවා උපායකුසලො අහොසි. සො එකස්ස ලඛ්ඝනකස්ස සන්තිකෙ සත්තිලඛ්ඝනසිප්පං සික්ඛිත්වා ආචරියෙන සද්ධිං සිප්පං දස්සෙන්තො විවරති. ආචරියො පනස්ස වතුන්තංයෙව සත්තිනං ලඛ්ඝනසිප්පං ජානාති, න පඤ්චන්තං. සො එකදිවසං එකස්මිං ගාමකෙ සිප්පං දස්සෙන්තො සුරාමදමන්තො “පඤ්ච සත්තියො ලඛ්ඝස්සාමි”ති පටිපාටියා ධ්වපෙසි. අථ නං බොධිසත්තො ආහ “ආචරිය, ත්වං පඤ්චසත්තිලඛ්ඝනසිප්පං න ජානාසි, එකං සත්තිං හර. සවෙ ලඛ්ඝස්සසි, පඤ්චමාය සත්තියා විද්ධො මරිස්සසි”ති. සො සුට්ඨු මත්තතාය “ත්වඤ්චි මය්හං පමාණං න ජානාසි”ති තස්ස වචනං අනාදියත්වා වතස්සො ලඛ්ඝිත්වා පඤ්චමාය සත්තියා දණ්ඩකෙ මධුකපුප්ථං විය ආවුතො

පරිදෙවමානෝ නිපජ්ජි. අප් නං බොධිසත්තෝ “පණ්ඩිතානං වචනං අකත්වා ඉමං බාසනං පත්තොසි”ති ඉමං ගාථමාහ

116. “අතිකරමකරාවරිය , මය්හම්පෙනං න රුච්චති;
චතුත්ථෙ ලඛ්ඨසයිත්වාන, පඤ්චමායසි ආවුතො”ති.

තත්ථ අතිකරමකරාවරියාති ආවරිය අජ්ජ ත්වං අතිකරං අකරි, අත්තනො කරණනො අතිරෙකං කරණං අකරිති අත්ථො. මය්හම්පෙනං න රුච්චති මය්හං අන්තෙවාසිකස්සපි සමානස්ස එතං තව කරණං න රුච්චති, තෙන තෙ අහං පයමමෙව කට්ඨස්සිත්ති දීපෙති. චතුත්ථෙ ලඛ්ඨසයිත්වානාති චතුත්ථෙ සත්තිථලෙ අපතිත්වා අත්තානං ලඛ්ඨසයිත්වා. පඤ්චමායසි ආවුතොති පණ්ඩිතානං වචනං අග්ගණ්හන්තො ඉදානි පඤ්චමාය සත්තියා ආවුතොසිති. ඉදං වත්වා ආවරියං සත්තියො අපනෙත්වා කත්තබ්බයුත්තකං අකාසි.

සත්ථා ඉමං අතීතං ආහරිත්වා ජාතකං සමොධානෙසි – “තදා ආවරියො අයං දුබ්බවො අහොසි, අන්තෙවාසිකො පන අහමෙව අහොසි”න්ති.

[117] 7. තිත්තිරජාතකවණ්ණනා දුබ්බවජාතකවණ්ණනා ඡට්ඨා.

අවුග්ගතාතිබලතාති ඉදං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො කොකාලිකං ආරබ්භ කට්ඨෙසි. තස්ස වත්ථු තෙරසකතිපාතෙ තක්කාරියජාතකෙ (ජා. 1.13.104 ආදයො) ආවි භවිස්සති. සත්ථා පන “න, භික්ඛවෙ, කොකාලිකො ඉදානෙව අත්තනො වාචං නිස්සාය නට්ඨො, පුබ්බෙපි නට්ඨොයෙවා”ති වත්වා අතීතං ආහරි.

අතීතෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙත්තෙ බොධිසත්තො උදිච්චබ්‍රාහ්මණකුලෙ නිබ්බන්තිත්වා වයප්පත්තො තක්කසිලායං සබ්බසිප්පාති උග්ගණ්හිත්වා කාමෙ පහාය ඉසිපබ්බජ්ජං පබ්බජිත්වා පඤ්චාභිඤ්ඤා අට්ඨ සමාපත්තියො නිබ්බන්තෙසි. භිමවන්තප්පදෙසෙ සබ්බො ඉසිගණො සන්තිපතිත්වා තං ඔවාදාවරියං කත්වා පරිවාරෙසි. සො පඤ්චන්තං ඉසිසතානං ඔවාදාවරියො හුත්වා කුමානකීළං කීළන්තො භිමවන්තෙ වසති. තදා එකො චෙත්ථ පණ්ඩුරොගී තාපසො කුඨාරිං ගහෙත්වා කට්ඨං එලෙති. අට්ඨෙකො මුබ්බතාපසො තස්ස සන්තිකෙ නිසීදිත්වා “ඉධ පහාරං දෙහි, ඉධ පහාරං දෙහි”ති තං තාපසං රොසෙසි. සො කුප්ඤ්ඤිත්වා “න දානි මෙ ත්වං දාරුථාලනසිප්පං සික්ඛාපනකාවරියො”ති තිණ්හං කුඨාරිං උක්ඛිපිත්වා නං එකප්පහාරෙනෙව ජීවිතක්ඛයං පාපෙසි. බොධිසත්තො තස්ස සරිරකිව්චං කාරෙසි. තදා අස්සමතො අවිදුරෙ එකස්මිං වම්මිකපාදෙ එකො තිත්තිරො වසති. සො සායං පාතං තස්මිං වම්මිකමත්ථකෙ යත්වා මහාවස්සිතං වස්සති. තං සුත්වා එකො ලුද්දකො “තිත්තිරෙන භවිතබ්බ”න්ති වින්තෙත්වා සද්දසඤ්ඤාය තත්ථ ගන්ත්වා තං වධිත්වා ආදාය ගතො.

බොධිසත්තො තස්ස සද්දං අසුණන්තො “අසුකට්ඨානෙ තිත්තිරො වසති, කිං නු බො තස්ස සද්දො න සුයති”ති තාපසෙ ප්‍රචීඪි. තෙ තස්ස තමත්ථං ආරොවෙසුං. සො උහොපි තානි කාරණානි සංසන්දෙත්වා ඉසිගණමජ්ඣෙ ඉමං ගාථමාහ –

117. “අවුග්ගතාතිබලතා, අතිවෙලං පහාසිතා;
වාචා හනති දුම්මෙධං, තිත්තිරං වාතිවස්සිත”න්ති.

තත්ථ අවුග්ගතාති අතිඋග්ගතා. අතිබලතාති පුනප්පුනං භාසනෙන අතිබලසභාවා. අතිවෙලං පහාසිතාති අතික්කන්තවෙලා පමාණාතික්කමෙන භාසිතා. තිත්තිරං වාතිවස්සිතන්ති යථා තිත්තිරං අතිවස්සිතං හනති, තථා එවරුපා වාචා දුම්මෙධං බලපුග්ගලං හනතිති.

එවං බොධිසත්තො ඉසිගණස්ස ඔවාදං දත්වා වත්තාරො බ්‍රහ්මවිහාරෙ භාවෙත්වා බ්‍රහ්මලොකපරායණො අහොසි.

සත්ථා “න, භික්ඛවෙ, කොකාලිකො ඉදානෙව අත්තනො වචනං නිස්සාය නට්ඨො, පුබ්බෙපි නට්ඨොයෙවා”ති වත්වා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා ජාතකං සමොධානෙසි – “තදා මුබ්බතාපසො කොකාලිකො අහොසි, ඉසිගණො ලුද්ධපරිසා, ගණසත්ථා පන අහමෙව අහොසි”න්ති.

[118] 8. වට්ඨජාතකවණ්ණනා තිත්තිරජාතකවණ්ණනා සත්තමා.

නාවිත්තයන්තො පුරිසොති ඉදං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො උත්තරසෙට්ඨිපුත්තං ආරබ්භ කට්ඨෙසි. සාවත්ථියං කිර උත්තරසෙට්ඨි නාම අහොසි මහාවිහවො. තස්ස හරියාය කුච්ඡියං එකො පුඤ්ඤවා සත්තො බ්‍රහ්මලොකා වචිත්වා පටිසන්ධිං ගහෙත්වා වයප්පත්තො අභිරුපො පාසාදිකො අහොසි බ්‍රහ්මවණ්ණි. අප් එකදිවසං සාවත්ථියං කත්තිකජණෙ නක්ඛන්තෙ සුට්ඨෙ සබ්බො ලොකො නක්ඛන්තතිස්සිතො අහොසි. තස්ස සභායකා අඤ්ඤෙ සෙට්ඨිපුත්තා සපජාපතිකා අහෙසුං. උත්තරසෙට්ඨිපුත්තස්ස පන දීඝරත්තං බ්‍රහ්මලොකෙ වසිතත්තා කිලෙසෙසු විත්තං න අල්ලියති. අප්ස්ස සභායකා “උත්තරසෙට්ඨිපුත්තස්සපි එකං ඉත්ථිං ආනෙත්වා නක්ඛන්තං කිලිස්සාමා”ති

සම්මන්ත්‍රයක්වා නං උපසඩ්කම්මත්වා “සම්ම, ඉමස්මිං නගරෙ කත්තිකජණො සුට්ඨො, තුය්හම්පි එකං ඉත්ථිං ආනෙත්වා නක්ඛන්තං කිළිස්සාමා”ති ආභංසු. “න මෙ අත්ථො ඉත්ථියා”ති ව චුත්තෙයි පුනස්පුනං නිබන්ධිත්වා සම්පට්ඨිජාපෙත්වා එකං වණ්ණදාසිං සබ්බාලඬකාරපට්ඨමණ්ඩිතං කත්වා තස්ස සරං නෙත්වා “ත්වං සෙට්ඨිපුත්තස්ස සන්තිකං ගච්ඡා”ති සයනිසරං පෙසෙත්වා නික්ඛමිංසු. තං සයනිසරං පට්ටියම්පි සෙට්ඨිපුත්තො නෙව ඔලොකෙති, නාලපති. සා චිත්තෙයි “අයං එවං රූපසොභග්ගප්පත්තං උත්තමවිලාසසම්පන්නං මං නෙව ඔලොකෙති, නාලපති, ඉදානි නං අත්තනො ඉත්ථිකුත්තලිලාය ඔලොකාපෙස්සාමි”ති ඉත්ථිලිලං දස්සෙන්නී පහට්ඨාකාරොන අග්ගදත්තෙ විවරිත්වා හසිතං අකාසි. සෙට්ඨිපුත්තො ඔලොකෙත්වා දත්තට්ඨිකෙ නිමිත්තං ගණ්හි. අප්පස්ස අට්ඨිකසඤ්ඤා උප්පජ්ජි, සකලම්පි තං සරිරං අට්ඨිකසඩ්ධලිකා විය පඤ්ඤායි. සො තස්සා පරිබ්බයං දත්වා “ගච්ඡා”ති උයොපෙසි.

තං තස්ස සරා ඔතිණ්ණං එකො ඉස්සරො අත්තරවිථියං දිස්වා පරිබ්බයං දත්වා අත්තනො සරං නෙසි, සත්තාහෙ විතිවත්තෙ නක්ඛන්තං ඔසිතං. වණ්ණදාසියා මාතා ධිතු ආගමනං අදිස්වා සෙට්ඨිපුත්තානං සන්තිකං ගන්ත්වා “කහං සා”ති පුච්ඡි. තෙ උත්තරසෙට්ඨිපුත්තස්ස සරං ගන්ත්වා “කහං සා”ති පුච්ඡිංසු. “තඬ්ඛණඤ්ඤෙව තස්සා පරිබ්බයං දත්වා උයොපෙසි”න්ති. අප්පස්සා මාතා රොදන්ති “ධිතරං මෙ න පස්සාමි, ධිතරං මෙ සමානෙථා”ති උත්තරසෙට්ඨිපුත්තං ආදාය රඤ්ඤො සන්තිකං අගමාසි. රාජා අට්ටං විනිච්ඡින්නො “ඉමෙ තෙ සෙට්ඨිපුත්තා වණ්ණදාසිං ආනෙත්වා තුය්හං අදංසු”ති පුච්ඡි. “ආම, දෙවා”ති. “ඉදානි සා කහ”න්ති? “න ජානාමි, තඬ්ඛණඤ්ඤෙව නං උයොපෙසි”න්ති. “ඉදානි තං සමානෙතුං සක්කොසි”ති? “න සක්කොමි, දෙවා”ති. රාජා “සවෙ සමානෙතුං න සක්කොති, රාජාණමස්ස කරොථා”ති ආහ. අප් නං පච්ඡාබාහං බන්ධිත්වා “රාජාණං කරිස්සාමා”ති ගහෙත්වා පක්කමිංසු. “සෙට්ඨිපුත්තං කිර වණ්ණදාසිං සමානෙතුං අසක්කොන්තං රාජා රාජාණං කාරෙති”ති සකලනගරං එකකොලාහලං අහොසි. මහාජනො උරෙ හත්ථෙ යපෙත්වා “කිං නාමෙතං, සාමි, අත්තනො තෙ අනුච්ඡිට්ඨං ලද්ධ”න්ති පරිදෙවති. සෙට්ඨිපි පුත්තස්ස පච්ඡතො පච්ඡතො පරිදෙවන්තො ගච්ඡති.

සෙට්ඨිපුත්තො චිත්තෙයි “ඉදං මය්හං එවරූපං දුක්ඛං අගාරෙ වසනභාවෙන උප්පන්නං. සවෙ ඉතො මුච්චිස්සාමි, මහාගොතමසම්මාසම්බුද්ධස්ස සන්තිකෙ පබ්බජිස්සාමි”ති. සාපි බො වණ්ණදාසී තං කොලාහලසද්දං සුත්වා “කිංසද්දො නාමෙසො”ති පුච්ඡිත්වා තං පවත්ති. සුත්වා වෙගෙන ඔතරිත්වා “උස්සරථ, උස්සරථ, සාමි, මං රාජපුරිසානං දට්ඨං දෙවා”ති අත්තානං දස්සෙසි. රාජපුරිසා තං දිස්වා මාතරං පට්ඨිජාපෙත්වා සෙට්ඨිපුත්තං මුඤ්චිත්වා පක්කමිංසු. සො සභායකපරිවුතොව නදිං ගන්ත්වා සසීසං න්භායිත්වා ගෙහං ගන්ත්වා භුත්තපානරාසො මාතාපිතරො වන්දිත්වා පබ්බජ්ජං අනුජානාපෙත්වා විවරසාටකෙ ආදාය මහත්තෙන පරිවාරෙන සත්ථු සන්තිකං ගන්ත්වා වන්දිත්වා පබ්බජ්ජං යාචිත්වා පබ්බජ්ජඤ්ඤෙව උපසම්පදඤ්ඤෙව ලභිත්වා අවිස්සට්ඨකම්මට්ඨානො විපස්සනං වඩ්ඪෙත්වා න විරස්සෙව අරහත්තෙ පතිට්ඨාසි.

අපේකදිවසං ධම්මසභායං සන්තිපතිතා භික්ඛු “ආවුසො, උත්තරසෙට්ඨිපුත්තො අත්තනො හයෙ උප්පන්නෙ සාසනස්ස ගුණං ජානිත්වා ‘ඉමම්හා දුක්ඛා මුච්චමානො පබ්බජිස්සාමි’ති චිත්තෙත්වා තෙන සුවිත්තිතෙන මරණමුත්තො වෙව, පබ්බජිතො ව අග්ගඵලෙ පතිට්ඨිතො”ති තස්ස ගුණකථං කපේසු. සත්ථා ආගන්ත්වා “කාය නුත්ථ, භික්ඛවෙ, එතරහි කථාය සන්තිසිත්තා”ති පුච්ඡිත්වා “ඉමාය නාමා”ති චුත්තෙ “න, භික්ඛවෙ, උත්තරසෙට්ඨිපුත්තොව අත්තනො හයෙ උප්පන්නෙ ‘ඉමිනා උපායෙන ඉමම්හා දුක්ඛා මුච්චිස්සාමි’ති චිත්තෙත්වා මරණභයා මුත්තො, අතීතෙ පණ්ඩිතාපි අත්තනො හයෙ උප්පන්නෙ ‘ඉමිනා උපායෙන ඉමම්හා දුක්ඛා මුච්චිස්සාමා’ති චිත්තෙත්වා මරණභයතො මුච්චිංසුයෙවා”ති වත්වා අතීතං ආහරි.

අතීතෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරොන්තෙ බොධිසත්තො චුතිපට්ඨසන්ධිවසෙන පරිවත්තන්තො වට්ටකයොනියං නිබ්බන්ති. තදා එකො වට්ටකලුද්දකො අරඤ්ඤා බහු වට්ටකෙ ආහරිත්වා ගෙහෙ යපෙත්වා ගොවරං දත්වා මූලං ගහෙත්වා ආගතාගතානං හත්ථෙ වට්ටකෙ වික්කිණන්තො ජීවිකං කප්පෙති. සො එකදිවසං බහුහි වට්ටකෙහි සද්ධිං බොධිසත්තම්පි ගහෙත්වා ආනෙසි. බොධිසත්තො චිත්තෙයි “සවාහං ඉමිනා දින්නං ගොවරඤ්ඤෙව පානීයඤ්ඤෙව පරිභුඤ්ඤිස්සාමි, අයං මං ගහෙත්වා ආගතානං මනුස්සානං දස්සති. සවෙ පන න පරිභුඤ්ඤිස්සාමි, අහං මිලායිස්සාමි, අප් මං මිලායන්තං දිස්වා මනුස්සා න ගණ්හිස්සන්ති. එවං මෙ සොත්ථි හවිස්සති, ඉමං උපායං කරිස්සාමි”ති. සො තථා කරොන්තො මිලායිත්වා අට්ඨිවම්මන්තො අහොසි. මනුස්සා තං දිස්වා න ගණ්හිංසු. ලුද්දකො බොධිසත්තං යපෙත්වා සෙසෙසු වට්ටකෙසු පරික්ඛිණෙසු පච්ඡිං නිහරිත්වා ද්වාරෙ යපෙත්වා බොධිසත්තං හත්ථතලෙ කත්වා “කිං නු බො අයං වට්ටකො”ති චිත්තෙත්වා ඔලොකෙතුං ආරද්ධො. අප්පස්ස පමත්තභාවං ඤාත්වා බොධිසත්තො පක්ඛෙ පසාරෙත්වා උප්පතිත්වා අරඤ්ඤමෙව ගතො. අඤ්ඤෙ වට්ටකා තං දිස්වා “කිං නු බො න පඤ්ඤායසි, කහං ගතොසි”ති පුච්ඡිත්වා “ලුද්දකෙන ගහිතොමි”ති චුත්තෙ “කින්නි කත්වා මුත්තොසි”ති පුච්ඡිංසු. බොධිසත්තො “අහං තෙන දින්නං ගොවරං අග්ගහෙත්වා පානීයං අපිට්ඨිත්වා උපායචිත්තාය මුත්තො”ති වත්වා ඉමං ගාථාමහ –

118. “නාවිත්තයන්තො පුරිසො, විසෙසමධිගච්ඡති;
වින්නිතස්ස ඵලං පස්ස, මුත්තොස්මි වධබන්ධනා”ති.

තත්ථායං පිණ්ඩත්ථො – පුරිසො දුක්ඛං පත්වා “ඉමිනා නාම උපායෙන ඉමම්හා දුක්ඛා මුච්චිස්සාමි”ති අචිත්තයන්තො අත්තනො දුක්ඛා මොක්ඛසඩ්ධානං විසෙසං නාධිගච්ඡති. ඉදානි පන මයා වින්නිතකම්මස්ස ඵලං පස්ස.

තෙනෙව උපායෙන මුත්තොස්මි වධන්ධනා, මරණතො ව ඛන්ධනතො ව මුත්තොස්මි අහන්ති. එවං බොධිසත්තො අත්තනා කතකාරණං ආවික්ඛි.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා ජාතකං සමොධානෙසි – “තදා මරණමුත්තො වට්ටකො අහමෙව අහොසි”න්ති.

[119] 9. අකාලරාවිජාතකවණ්ණනා වට්ටජාතකවණ්ණනා අට්ඨමා.

අමාතාපිතරසංවද්ධොති ඉදං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො එකං අකාලරාවිං භික්ඛුං ආරඛ්භ කපෙසි. සො කිර සාවත්ථිවාසී කුලපුත්තො සාසනෙ පබ්බජිත්වා වත්තං වා සික්ඛං වා න උග්ගණ්හි. සො “ඉමස්මිං කාලෙ මයා වත්තං කාතඛිං, ඉමස්මිං කාලෙ උපට්ඨාතඛිං, ඉමස්මිං කාලෙ උග්ගහෙතඛිං, ඉමස්මිං කාලෙ සප්ඤ්ඤායිතඛිං”න්ති න ජානාති, පට්ඨයාමෙපි මප්ඤ්ඤායාමෙපි පට්ඨිමයාමෙපි පබ්බද්ධපබ්බද්ධක්ඛණෙයෙව මහාසද්දං කරොති, භික්ඛු නිද්දං න ලහන්ති. ධම්මසභායං භික්ඛු “ආවුසො, අසුකො නාම භික්ඛු එවරුපෙ රතනසාසනෙ පබ්බජිත්වා වත්තං වා සික්ඛං වා කාලං වා අකාලං වා න ජානාති”ති තස්ස අගුණකථං කපෙසුං. සත්ථා ආගන්ත්වා “කාය නුත්ථ, භික්ඛවෙ, එතරහි කථාය සන්නිසින්නා”ති පුට්ඨිත්වා “ඉමාය නාමා”ති වුත්තෙ “න, භික්ඛවෙ, ඉදානෙවෙස අකාලරාවි, පුබ්බෙපි අකාලරාවියෙව, කාලාකාලං අජානනභාවෙන ව ගීවාය වට්ටිතාය ජීවිතක්ඛයං පත්තො”ති වත්වා අතීතං ආහරි.

අතීතෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙන්නෙ බොධිසත්තො උදිච්චබ්‍රාහ්මණකුලෙ නිබ්බන්තිත්වා වයප්පත්තො සබ්බසිප්පෙසු පාරං ගන්ත්වා බාරාණසියං දිසාපාමොක්ඛො ආවරියො හුත්වා පඤ්චසතෙ මාණවෙ සිප්පං වාවෙති. තෙසං මාණවානං එකො කාලරාවි කුක්කුටො අත්ථි, තෙ තස්ස වස්සිතසද්දෙන උට්ඨාය සිප්පං සික්ඛන්ති. සො කාලමකාසි. තෙ අඤ්ඤං කුක්කුටං පරියෙසන්නා වරන්ති. අපෙකො මාණවකො සුසානවනෙ දාරුනි උද්ධරන්තො එකං කුක්කුටං දිස්වා ආනෙත්වා පඤ්ජරෙ යපෙත්වා පටිජග්ගති. සො සුසානෙ වඩ්ඪිතත්තා “අසුකවෙලාය නාම වස්සිතඛිං”න්ති අජානන්තො කදාපි අතිරත්තිං වස්සති, කදාපි අරුණුග්ගමනෙ. මාණවා තස්ස අතිරත්තිං වස්සිතකාලෙ සිප්පං සික්ඛන්තා යාව අරුණුග්ගමනා සික්ඛිතුං න සක්කොන්ති, නිද්දායමානා ගහිතට්ඨානම්පි න පස්සන්ති. අතිපභාතෙ වස්සිතකාලෙ සප්ඤ්ඤායස්ස ඔකාසමෙව න ලහන්ති. මාණවා “අයං අතිරත්තිං වා වස්සති අතිපභාතෙ වා, ඉමං නිස්සාය අමිභාකං සිප්පං න නිට්ඨායිස්සති”ති තං ගහෙත්වා ගීවං වට්ටෙත්වා ජීවිතක්ඛයං පාපෙත්වා “අකාලරාවි කුක්කුටො අමිහෙහි ඝාතීතො”ති ආවරියස්ස කපෙසුං. ආවරියො “ඔවාදං අග්ගහෙත්වා සංවඩ්ඪිතභාවෙන මරණං පත්තො”ති වත්වා ඉමං ගාථමාහ –

119. “අමාතාපිතර-සංවද්ධො, අනාවෙරකුලෙ වසං;
නායං කාලං අකාලං වා, අභිජානාති කුක්කුටො”ති.

තත්ථ අමාතාපිතරසංවද්ධොති මාතාපිතරො නිස්සාය තෙසං ඔවාදං අග්ගහෙත්වා සංවඩ්ඪො. අනාවෙරකුලෙ වසන්ති ආවරියකුලෙපි අවසමානො, ආචාරසික්ඛාපකං කඤ්චි නිස්සාය අවසිතත්තාති අත්ථො. නායං කාලං අකාලං වාති “ඉමස්මිං කාලෙ වස්සිතඛිං, ඉමස්මිං න වස්සිතඛිං”න්ති එවං වස්සිතඛිඤ්ජන්තකං කාලං වා අකාලං වා එස කුක්කුටො න ජානාති, අජානනභාවෙන ව ජීවිතක්ඛයං පත්තොති. ඉදං කාරණං දස්සෙත්වා බොධිසත්තො යාවතායුකං යත්වා යථාකම්මං ගතො.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා ජාතකං සමොධානෙසි – “තදා අකාලරාවි කුක්කුටො අයං භික්ඛු අහොසි, අන්තෙවාසිකා බුද්ධපරිසා, ආවරියො පන අහමෙව අහොසි”න්ති.

[120] 10. බන්ධනමොක්ඛජාතකවණ්ණනා අකාලරාවිජාතකවණ්ණනා නවමා.

අබද්ධා තත්ථ බප්ඤ්ඤානිති ඉදං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො විඤ්චමාණවිකං ආරඛ්භ කපෙසි. තස්සා වත්ථු ද්වාදසකනිපාතෙ මහාපද්‍රුමජාතකෙ (ජා. 1.12.106 ආදයො) ආවි භවිස්සති. තදා පන සත්ථා “න, භික්ඛවෙ, විඤ්චමාණවිකා ඉදානෙව මං අභුතෙන අබ්භාවික්ඛති, පුබ්බෙපි අබ්භාවික්ඛියෙවා”ති වත්වා අතීතං ආහරි.

අතීතෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙන්නෙ බොධිසත්තො පුරොහිතස්ස ගෙහෙ නිබ්බන්තිත්වා වයප්පත්තො පිතු අවිචයෙන තස්සෙව පුරොහිතො අහොසි. තෙන අග්ගමහෙසියා වරො දින්නො හොති “භද්දෙ, යං ඉච්ඡසි, තං වදෙය්‍යාසි”ති. සා එවමාහ “න මස්භං අඤ්ඤො වරො නාම දුල්ලහො, ඉතො පන තෙ පට්ඨාය අඤ්ඤො ඉත්ථි කිලෙසවසෙන න ඔලොකෙතඛිං”ති. සො පටික්ඛිපිත්වා පුනප්පුනං නිප්පිළියමානො තස්සා වචනං අතික්කම්තුං අසක්කොන්තො සම්පට්ඨිත්වා තතො පට්ඨාය සොළසසු නාටකිත්ථිසභස්සෙසු කිලෙසවසෙන එකිත්ථිම්පි න ඔලොකෙසි.

අට්ඨස්ස පච්චන්තො කුප්පි, පච්චන්තෙ ධීතා යොධා වොරෙහි සද්ධිං ද්වෙ තයො සඬිගාමෙ කත්වා “ඉතො උත්තරි මයං න සක්කොමා”ති රඤ්ඤො පණ්ණං පෙසෙසුං. රාජා තත්ථ ගන්තුකාමො බලකායං සංහරිත්වා තං

පක්කොසාපෙන්වා “හද්දෙ, අහං පච්චන්තං ගච්ඡාමි, තත්ථ නානප්පකාරානි යුද්ධානි භොන්ති, ජයපරාජයොපි අනිබ්බදො, තාදිසෙසු යානෙසු මාතුගාමො දුප්පරිභාරො, ත්වං ඉධෙව නිවත්තාහි” ති ආහ. සා “න සක්කා, දෙව, මයා නිවත්තිතු” න්ති පුනප්පුනං රඤ්ඤා පටික්ඛිත්තා ආහ “තෙන හි එකෙකං යොජනං ගන්ත්වා මග්ගං සුබ්බුක්ඛජානනත්ථං එකෙකං මනුස්සං පෙසෙය්‍යාපා” ති. රාජා “සාධු” ති සම්පට්ඨිත්වා බොධිසත්තං නගරෙ යපෙන්වා මහත්තෙන බලකායෙන නික්ඛමිත්වා ගච්ඡන්තො යොජනෙ යොජනෙ එකෙකං පුරිසං “අම්භාකං ආරොග්‍යං ආරොචෙන්වා දෙවියා සුබ්බුක්ඛං ජානිත්වා ආගච්ඡා” ති පෙසෙසි. සා ආගතාගතං පුරිසං “රාජා කිමත්ථං තං පෙසෙහි” ති පුච්ඡිත්වා “තුම්භාකං සුබ්බුක්ඛජානනත්ථායා” ති චුත්තෙ “තෙන හි එහි” ති තෙන සද්ධිං අසද්ධම්මං පටිසෙවති. රාජා ද්වන්තිංසයොජනමග්ගං ගච්ඡන්තො ද්වන්තිංස ජනෙ පෙසෙසි, සා සබ්බෙහි තෙහි සද්ධිං තට්ඨෙව අකාසි.

රාජා පච්චන්තං වූපසමෙත්වා ජනපදං සමස්සාසෙන්වා පුන ආගච්ඡන්තොපි තට්ඨෙව ද්වන්තිංස ජනෙ පෙසෙසි, සා තෙහිහි සද්ධිං තට්ඨෙව විජ්ජිතපජ්ජියෙව. රාජා ආගන්ත්වා ජයක්ඛන්ධාවාරට්ඨානෙ යත්වා “නගරං පටිජග්ගාපෙතු” ති බොධිසත්තස්ස පණ්ණං පෙසෙසි. බොධිසත්තො සකලනගරං පටිජග්ගාපෙන්වා රාජනිවෙසනං පටිජග්ගාපෙන්තො දෙවියා වසනට්ඨානං අගමාසි. සා බොධිසත්තස්ස රූපසොහග්ගප්පත්තං කායං දිස්වා සණ්ඨාතුං අසක්කොන්ති “එහි, බ්‍රාහ්මණ, සයනං අභිරුහා” ති ආහ. බොධිසත්තො “මා එවං අවච, රාජාපි ගරු, අකුසලම්පි භායාමි, න සක්කා මයා එවං කාතු” න්ති ආහ. “චතුසට්ඨියා පාදමූලිකානං නෙව රාජා ගරු, න අකුසලං භායන්ති. තවෙව රාජා ගරු, ත්වංයෙව ච අකුසලං භායසි” ති. “ආම, දෙවි, සවෙ තෙසම්පි එවං භවෙය්‍ය, න එවරූපං කරෙය්‍යං”. “අහං පන ජානමානො එවරූපං සාහසියකම්මං න කරිස්සාමි” ති. “කිං බහුං විජ්ජලපසි, සවෙ මෙ වචනං න කරොසි, සීසං තෙ ඡින්දාපෙස්සාමි” ති. “තිට්ඨතු තාව එකස්මිං අත්තභාවෙ සීසං, අත්තභාවසහස්සෙපි සීසෙ ඡිජ්ජන්තෙ න සක්කා මයා එවරූපං කාතු” න්ති. සා “භොතු, ජානිස්සාමි” ති බොධිසත්තං තජ්ජෙන්වා අත්තනො ගබ්භං පටිසිත්වා සරිරෙ නච්චළඤ්ජං දස්සෙන්වා තෙලෙන ගත්තානි අබ්භඤ්ජිත්වා කිලිට්ඨවත්ථං නිවාසෙන්වා ගිලානාලයං කත්වා දාසියො ආණාපෙසි ‘රඤ්ඤා කහං දෙවි’ ති චුත්තෙ ‘ගිලානා’ ති කට්ඨෙය්‍යාපා” ති.

බොධිසත්තොපි රඤ්ඤො පටිපථං අගමාසි. රාජා නගරං පදක්ඛිණං කත්වා පාසාදං ආරුග්ග දෙවිං අපස්සන්තො “කහං, දෙවි” ති පුච්ඡි. “ගිලානා, දෙව” ති. සොපි සිරිගබ්භං පටිසිත්වා තස්සා පිට්ඨිං පරිමජ්ජන්තො “කිං තෙ, හද්දෙ, අභාසුක” න්ති පුච්ඡි. සා තුණ්හි අහොසි. තතියවාරෙ රාජානං ඔලොකෙන්වා “ත්වම්පි, මහාරාජ, ඡීවසි නාම, මාදිසාපි ඉත්ථියො සස්සාමිකායෙව නාමා” ති ආහ. “කිං එතං, හද්දෙ” ති? තුම්භෙහි නගරං රක්ඛන්ත්වාය යටිතො පුරොහිතො “තුම්භාකං නිවෙසනං පටිජග්ගාමි” ති ඉධාගන්ත්වා අත්තනො වචනං අකරොන්තිං මං පහරිත්වා අත්තනො මනං පුරෙත්වා ගතොති. රාජා අග්ගිම්හි පක්ඛිත්තලොණසක්ඛරා විය කොධෙන තට්ඨවායන්තො සිරිගබ්භා නික්ඛමිත්වා දොවාරිකපාදමූලිකාදයො පක්කොසාපෙන්වා “ගච්ඡට්, භණ්ණ, පුරොහිතං පච්ඡාබාහං බන්ධිත්වා වජ්ඣභාවප්පත්තං කත්වා නගරා නිහරිත්වා ආසාතනං නෙත්වා සීසමස්ස ඡින්දාපා” ති ආහ. තෙ වෙගෙන ගන්ත්වා තං පච්ඡාබාහං බන්ධිත්වා වජ්ඣභෙරිං වරාපෙසුං.

බොධිසත්තො විත්තෙසි – “අද්ධා තාය දුට්ඨදෙවියා රාජා පුරෙතරමෙව පරිහින්තො, අජ්ජ දානාහං අත්තනො බලෙනෙව අත්තානං මොචෙස්සාමි” ති. සො තෙ පුරිසෙ ආහ “භො, තුම්භෙ මං මාරෙන්නා රඤ්ඤො දස්සෙන්වාච මාරෙපා” ති. “කිංකාරණා” ති? “අහං රාජකම්මිකො, බහු මෙ කම්මං කතං, බහුනි මහානිධිට්ඨානානි ජානාමි, රාජකුටුම්භං මයා විචාරිතං. සවෙ මං රඤ්ඤො න දස්සෙස්සට්, බහුධනං නස්සිස්සති, මයා රඤ්ඤො සාපතෙයො ආචික්ඛිතෙ පච්ඡා කාතබ්බං කරොපා” ති. තෙ තං රඤ්ඤො දස්සයිංසු. රාජා තං දිස්වාච “කස්මා භො, බ්‍රාහ්මණ, මයි ලජ්ජං න අකාසි, කස්මා තෙ එවරූපං පාපකම්මං කත” න්ති ආහ. “මහාරාජ, අහං සොත්ථියකුලෙ ජාතො, මයා කුන්ටකිපිල්ලිකමත්තොපි පාණානිපාතො න කතපුබ්බො, තිණසලාකමත්තම්පි අදින්තං නාදින්තපුබ්බං, ලොභවසෙන පරෙසං ඉත්ථි අක්ඛිති උම්මිලෙන්වාපි න ඔලොකිතපුබ්බා, භස්සවසෙනාපි මුසා න භාසිතපුබ්බා, කුසග්ගෙනාපි මජ්ජං න පිතපුබ්බං, අහං තුම්භෙසු නිරපරාධො. සා පන බාලා ලොභවසෙන මං භන්තෙ ගහෙන්වා මයා පටික්ඛිත්තා මං තජ්ජෙන්වා අත්තනා කතං පාපං උත්තානං කත්වා මම ආචික්ඛිත්වා අන්තොගබ්භං පටිට්ඨා. අහං නිරපරාධො, පණ්ණං ගහෙන්වා පන ආගතා චතුසට්ඨි ජනා සාපරාධා, තෙ පක්කොසාපෙන්වා “තාය වො වචනං කතං, න කත” න්ති පුච්ඡ, දෙවතා. රාජා තෙ චතුසට්ඨි ජනෙ බන්ධාපෙන්වා දෙවිං පක්කොසාපෙන්වා “තාය එතෙහි සද්ධිං පාපං කතං, න කත” න්ති පුච්ඡි. “කතං, දෙව” ති චුත්තෙ තෙ පච්ඡාබාහං බන්ධාපෙන්වා “ඉමෙසං චතුසට්ඨිජනානං සීසානි ඡින්දාපා” ති ආණාපෙසි.

අථ නං බොධිසත්තො ආහ – “නත්ථි, මහාරාජ, එතෙසං දොසො, දෙවි අත්තනො රුට්ඨං කාරාපෙසි. නිරපරාධා එතෙ, තස්මා නෙසං බම්බං. තස්සාපි දොසො නත්ථි, ඉත්ථියො නාම මෙටුනධම්මෙන අතිත්තා. ජාතිසභාවො හි එස. එතාසං මම්මබ්බයුත්තමෙව භොති. තස්මා එතිස්සාපි බම්බා” ති නානප්පකාරෙන රාජානං සඤ්ඤාපෙන්වා තෙ චතුසට්ඨිපි ජනෙ තඤ්ච බාලං මොචාපෙන්වා සබ්බෙසං යථාසකානි යානානි දාපෙසි. එවං තෙ සබ්බෙ මොචෙන්වා සකට්ඨානෙ පතිට්ඨාපෙන්වා බොධිසත්තො රාජානං උපසඬකම්මිත්වා “මහාරාජ, අන්ධබාලානං නාම අවන්ටුකෙන වචනෙන අබන්ධිතබ්බයුත්තකාපි පණ්ඩිතා පච්ඡාබාහං බද්ධා, පණ්ඩිතානං කාරණයුත්තෙන වචනෙන පච්ඡාබාහං බද්ධාපි මුත්තා. එවං බාලා නාම අබන්ධිතබ්බයුත්තකෙපි බන්ධාපෙන්ති, පණ්ඩිතා බද්ධෙපි මොචෙන්ති” ති වත්වා ඉමං ගාථමාහ –

120. “අබද්ධා තත්ථ ඛජ්ඣන්ති, යත්ථ බාලා පභාසරෙ;
බද්ධාපි තත්ථ මුච්චන්ති, යත්ථ ධීරා පභාසරෙ”ති.

තත්ථ අබද්ධාති අබන්ධිතබ්බයුත්තා. පභාසරෙති පභාසන්ති වදන්ති කට්ඨන්ති.

එවං මහාසත්තො ඉමාය ගාථාය රඤ්ඤො ධම්මං දෙසෙත්වා “මයා ඉමං දුක්ඛං අගාරෙ වසනභාවෙන ලද්ධං,
ඉදානි මෙ අගාරෙන කිච්චං නත්ථී, පබ්බජ්ජං මෙ අනුජාන, දෙවා”ති පබ්බජ්ජං අනුජානාපෙත්වා අස්සුමුඛං ඤාතිජනං
මහත්තඤ්ච විභවං පභාය ඉසිපබ්බජ්ජං පබ්බජිත්වා හිමවන්තෙ වසන්තො අභිඤ්ඤා ව සමාපත්තියො ව
නිබ්බන්තෙත්වා බ්‍රහ්මලොකපරායණො අහොසි.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා ජාතකං සමොධානෙසි – “තදා දුට්ඨදෙවී විඤ්චමාණවිකා අහොසි, රාජා
ආනන්දො, පුරොහිතො පන අහමෙව අහොසි”න්ති.

බන්ධනමොක්ඛජාතකවණ්ණනා දසමා.

හංචිවග්ගො ද්වාදසමො.

තස්සුද්දානං –

ගද්‍රහපඤ්ඤා අමරා, සිඬගාලං මිතවින්නි ව;
අනුසාසිකදුබ්බවං, තිත්තිරං වට්ටකං පුන;
අකාලරාවි බන්ධනන්ති.

[121] 1. කුසනාළිජාතකවණ්ණනා 13. කුසනාළිවග්ගො

කරෙ සරික්ඛොති ඉදං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො අනාථපිණ්ඩිකස්ස මිත්තං ආරබ්භ කට්ඨෙසි.
අනාථපිණ්ඩිකස්ස හි මිත්තසුභජ්ජඤාතිබන්ධවා එකතො හුත්වා “මහාසෙට්ඨී අයං තයා ජාතිගොත්තධනධඤ්ඤාදිහි
නෙව සදිසො, න උත්තරිතරො, කස්මා එතෙන සද්ධිං සන්ථවං කරොසි, මා කරොහි”ති පුනස්පුනං නිවාරෙසුං.
අනාථපිණ්ඩිකො පන “මිත්තසන්ථවො නාම හීනෙහිපි සමෙහිපි අතිරෙකෙහිපි කත්තබ්බොයෙවා”ති තෙසං වචනං
අග්ගහෙත්වා භොගගාමං ගච්ඡන්තො තං කුටුම්භරක්ඛකං කත්වා අගමාසීති සබ්බං කාලකණ්ණිවත්ථුස්මිං
වුත්තනයෙනෙව වෙදිතබ්බං. ඉධ පන අනාථපිණ්ඩිකෙන අත්තනො සරෙ පවත්තියා ආරොච්ඡාය සත්ථා “ගහපති,
මිත්තො නාම බුද්දකො නත්ථී, මිත්තධම්මං රක්ඛිතුං සමත්ථභාවොවෙන්ථ පමාණං, මිත්තො නාම අත්තනා සමොපි
හීනොපි සෙට්ඨොපි ගහෙතබ්බො. සබ්බෙපි හෙතෙ අත්තනො පත්තභාරං නිත්ථරන්තියෙව, ඉදානි තාච ත්වං
අත්තනො නිවමිත්තං නිස්සාය කුටුම්භස්ස සාමිකො ජාතො, පොරාණා පන නිවමිත්තං නිස්සාය විමානසාමිකා
ජාතා”ති වත්වා තෙන යාවිතො අතීතං ආහරි.

අතීතෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙත්තෙ බොධිසත්තො රඤ්ඤො උය්‍යානෙ කුසනාළිගවිජෙ දෙවතා
හුත්වා නිබ්බන්ති. තස්මිංයෙව ච උය්‍යානෙ මඩ්ගලසීලං නිස්සාය උජුගතක්ඛන්ධො පරිමණ්ඩලසාබාවට්ටපසම්පන්නො
රඤ්ඤො සන්තිකා ලද්ධසම්මානො රුවමඩ්ගලරුක්ඛො අත්ථී, “මුඛකො”තිපි වුච්චති. තස්මිං එකො මහෙසක්ඛො
දෙවරාජා නිබ්බන්ති. බොධිසත්තස්ස තෙන සද්ධිං මිත්තසන්ථවො අහොසි. තදා රාජා එකස්මිං එකත්ථම්භකෙ පාසාදෙ
වසති, තස්ස සො ථම්මො වලී. අථස්ස වලිතභාවං රඤ්ඤො ආරොවෙසුං. රාජා වඩ්ඪකී පක්කොසාපෙත්වා “තාතා, මම
එකත්ථම්භකස්ස මඩ්ගලපාසාදස්ස ථම්මො වලිතො, එකං සාරත්ථම්භං ආහරිත්වා තං නිච්චලං කරොථා”ති ආහ. තෙ
“සාධු, දෙවා”ති රඤ්ඤො වචනං සම්පට්ඨිත්වා තදනුවිජිවිකං රුක්ඛං පරියෙසමානා අඤ්ඤත්ථ අදිස්වා උය්‍යානං
පවිසිත්වා තං මුඛකරුක්ඛං දිස්වා රඤ්ඤො සන්තිකං ගන්ත්වා “කිං, තාතා, දිට්ඨො වො තදනුවිජිවිකො රුක්ඛො”ති
වුත්තෙ “දිට්ඨො, දෙව, අපිව තං ඡින්දිතුං න විසභාමා”ති ආහංසු. “කිංකාරණා”ති? මයඤ්ඤි අඤ්ඤත්ථ රුක්ඛං
අපස්සන්තා උය්‍යානං පවිසිම්භ, තත්‍රපි යපෙත්වා මඩ්ගලරුක්ඛං අඤ්ඤං න පස්සාම. ඉති නං මඩ්ගලරුක්ඛන්තාය
ඡින්දිතුං න විසභාමාති. ගච්ඡථ, තං ඡින්දිත්වා පාසාදං ටීරං කරොථ, මයං අඤ්ඤං මඩ්ගලරුක්ඛං කරිස්සාමාති. තෙ
“සාධු”ති බලිකම්මං ගහෙත්වා උය්‍යානං ගන්ත්වා “ස්වෙ ඡින්දිස්සාමා”ති රුක්ඛස්ස බලිකම්මං කත්වා නික්ඛමිංසු.

රුක්ඛදෙවතා තං කාරණං ඤාත්වා “ස්වෙ මය්හං විමානං නාසෙස්සන්ති, දාරකෙ ගහෙත්වා කුහිං ගමිස්සාමි”ති
ගන්තබ්බව්‍යානං අපස්සන්ති පුත්තකෙ ගීවාය ගහෙත්වා පරොදි. තස්සා සන්දිට්ඨසම්භත්තා රුක්ඛදෙවතා ආගන්ත්වා
“කිං එත”න්ති පුච්ඡිත්වා තං කාරණං සුත්වා සයම්පි වඩ්ඪකීනං පටික්කමනුපායං අපස්සන්තියො තං පරිස්සජිත්වා
රොදිතුං ආරහිංසු. තස්මිං සමයෙ බොධිසත්තො “රුක්ඛදෙවතං පස්සිස්සාමි”ති තත්ථ ගන්ත්වා තං කාරණං සුත්වා
“භොතු, මා වින්තයිත්ථ, අහං රුක්ඛං ඡින්දිතුං න දස්සාමි, ස්වෙ වඩ්ඪකීනං ආගතකාලෙ මම කාරණං පස්සථා”ති තා
දෙවතා සමස්සාසෙත්වා පුනදිවසෙ වඩ්ඪකීනං ආගතවෙලාය කකණ්ටකවෙසං ගහෙත්වා වඩ්ඪකීනං පුරතො ගන්ත්වා
මඩ්ගලරුක්ඛස්ස මූලන්තරං පවිසිත්වා තං රුක්ඛං සුසිරං විය කත්වා රුක්ඛමජ්ඣෙකා අභිරුහිත්වා බන්ධන්ථකෙන

නික්බමිත්වා සීසං කම්පයමානො නිපජ්ජී. මහාවඩ්ඪකී තං කකණ්ටකං දිස්වා රුක්ඛං හත්ථෙන පහරිත්වා “සුසිරරුක්ඛො එසො නිස්සාරො, හියොයා අනුපධාරෙත්වාච බලිකම්මං කරිම්හා”ති එකසනං මහාරුක්ඛං ගරහිත්වා පක්කාමි. රුක්ඛදෙවතා බොධිසත්තං නිස්සාය විමානස්ස සාමීනී ජාතා.

තස්සා පටිසන්ථාරත්ථාය සන්දිට්ඨසම්භත්තා බහු දෙවතා සන්තිපතිංසු. රුක්ඛදෙවතා “විමානං මෙ ලද්ධං”න්ති තුට්ඨවිත්තා තාසං දෙවතානං මජ්ඣෙ බොධිසත්තස්ස ගුණං කථයමානා “හො, දෙවතා, මයං මහෙසක්ඛා හුත්වාපි දන්ධපඤ්ඤාය ඉමං උපායං න ජානිමිහ, කුසනාළිදෙවතා පන අත්තනො ඤාණසම්පත්තියා අමිහෙ විමානසාමිකෙ අකාසි, මිත්තො නාම සද්ධිසොපි අධිකොපි හීනොපි කත්තබ්බොව. සබ්බෙපි හි අත්තනො ථාමෙන සභායකානං උප්පන්නං දුක්ඛං නිත්ථරිත්වා සුබෙ පතිට්ඨාපෙත්තියෙවා”ති මිත්තධම්මං වණ්ණෙත්වා ඉමං ගාථමාහ –

121. “කරෙ සරික්ඛො අථ වාපි සෙට්ඨො, නිහීනකො වාපි කරෙය්‍ය එකො;
කරෙය්‍යමෙනෙ බ්‍යසනෙ උත්තමත්ථං, යථා අහං කුසනාළි රුවාය”න්ති.

තත්ථ කරෙ සරික්ඛොති ජාතිආදීහි සද්ධිසොපි මිත්තධම්මං කරෙය්‍ය. අථ වාපි සෙට්ඨොති ජාතිආදීහි අධිකොපි කරෙය්‍ය. නිහීනකො වාපි කරෙය්‍ය එකොති එකො ජාතිආදීහි හීනොපි මිත්තධම්මං කරෙය්‍ය. තස්මා සබ්බෙපි එතෙ මිත්තා කාතබ්බායෙවාති දීපෙති. කිංකාරණා? කරෙය්‍යමෙනෙ බ්‍යසනෙ උත්තමත්ථන්ති සබ්බෙපෙනෙ සභායස්ස බ්‍යසනෙ උප්පන්නෙ අත්තනො අත්තනො පත්තභාරං වහමානා උත්තමත්ථං කරෙය්‍යං, කායිකවෙතසිකදුක්ඛතො තං සභායකං මොවෙය්‍යමෙවාති අත්ථො. තස්මා හීනොපි මිත්තො කාතබ්බායෙව, පගෙව ඉතරෙ. තත්‍රිදං ඔපම්මං – යථා අහං කුසනාළි රුවායන්ති, යථා අහං රුවායං නිබ්බත්තදෙවතා අයඤ්ච කුසනාළිදෙවතා, අප්පෙසක්ඛාපි මිත්තසන්ථං කරිමිහ, තත්‍රපාහං මහෙසක්ඛාපි සමානා අත්තනො උප්පන්නදුක්ඛං බාලතාය අනුපායකුසලතාය හරිතුං නාසක්ඛිං, ඉමං පන අප්පෙසක්ඛම්පි සමානං පණ්ඩිතදෙවතං නිස්සාය දුක්ඛතො මුත්තොමිහි. තස්මා අඤ්ඤෙහිපි දුක්ඛා මුච්චිතුකාමෙහි සමවිසිට්ඨභාවං අනොලොකෙත්වා හීනොපි පණ්ඩිතො මිත්තො කාතබ්බොති.

රුවාදෙවතා ඉමාය ගාථාය දෙවසඩ්ඪස්ස ධම්මං දෙසෙත්වා යාවතායුකං යත්වා සද්ධිං කුසනාළිදෙවතාය යථාකම්මං ගතා.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා ජාතකං සමොධානෙසි – “තදා රුවාදෙවතා ආනන්දො අහොසි, කුසනාළිදෙවතා පන අහමෙව අහොසි”න්ති.

[122] 2. දුම්මෙධජාතකවණ්ණනා කුසනාළිජාතකවණ්ණනා පඨමා.

යසං ලද්ධාන දුම්මෙධොති ඉදං සත්ථා වෙච්චනෙ විහරන්තො දෙවදත්තං ආරබ්භ කට්ඨෙ. ධම්මසභායඤ්ඤි හික්ඛු “ආචුසො දෙවදත්තො, තථාගතස්ස පුණ්ණවන්දසස්සිරිකමුඛං අසිතානුබාසද්වන්තිංසමහාපුරිසලක්ඛණපටිමණ්ඩිතං බ්‍යාමජ්ජපභාපරික්ඛිත්තං ආවෙළාවෙළාභුතා යමකයමකභුතා සනබුද්ධරස්මියො විස්සජ්ජෙත්තං පරමසොභග්ගජ්ජත්තං අත්තභාවඤ්ච ඔලොකෙත්වා චිත්තං පසාදෙතුං න සක්කොති, උසුයමෙව කරොති. ‘බුද්ධා නාම එවරුපෙන සිලෙන සමාධිතා පඤ්ඤාය විමුත්තියා විමුත්තිඤ්ඤාණදස්සනෙන සමන්තාගතා’ති වුවිචමානෙ වණ්ණං සහිතුං න සක්කොති, උසුයමෙව කරොති”ති දෙවදත්තස්ස අගුණකථං කථයිංසු. සත්ථා ආගන්ත්වා “කාය නුත්ථ, හික්ඛවෙ, එතරහි කථාය සන්තිසින්නා”ති පුව්ඡිත්වා “ඉමාය නාමා”ති චුත්තෙ “න, හික්ඛවෙ, ඉදානෙව දෙවදත්තො මම වණ්ණෙ භඤ්ඤමානෙ උසුයං කරොති, පුබ්බෙපි අකාසියෙවා”ති වත්වා අතීතං ආහරි.

අතීතෙ මගධරට්ඨෙ රාජගහනගරෙ එකස්මිං මගධරාජෙ රජ්ජං කාරෙත්තෙ බොධිසත්තො හත්ථියොනියං නිබ්බත්තිත්වා සබ්බසෙනො අහොසි හෙට්ඨා වණ්ණිතසද්ධියා රූපසම්පත්තියා සමන්තාගතො. අථ නං “ලක්ඛණසම්පන්නො අය”න්ති සො රාජා මඬිගලහත්ථී අකාසි. අට්ඨකස්මිං ඡණ්දිවසෙ සකලනගරං දෙවනගරං විය අලඬිකාරාපෙත්වා සබ්බාලඬිකාරපටිමණ්ඩිතං මඬිගලහත්ථී අභිරුහිත්වා මහත්තෙන රාජානුභාවෙන නගරං පදක්ඛිණං අකාසි. මහාජනො තත්ථ තත්ථ යත්වා මඬිගලහත්ථීනො රූපසොභග්ගජ්ජත්තං සරීරං දිස්වා “අහො රූපං, අහො ගති, අහො ලීළා, අහො ලක්ඛණසම්පත්ති, එවරුපො නාම සබ්බසෙතවරවාරණො චක්ඛවත්තිරඤ්ඤො අනුව්ඡවිකො”ති මඬිගලහත්ථීමෙව වණ්ණෙසි.

රාජා මඬිගලහත්ථීස්ස වණ්ණං සුත්වා සහිතුං අසක්කොත්තො උසුයං උප්පාදෙත්වා “අප්පෙච තං පබ්බතපාදෙ පාතෙත්වා ජීවිතක්ඛයං පාපෙස්සාමි”ති හත්ථාවරියං පක්කොසාපෙත්වා “කිත්ති කත්වා තයා අයං නාගො සික්ඛාපිතො”ති ආහ. “සුසික්ඛාපිතො, දෙවා”ති. “න සුසික්ඛිතො, දුසික්ඛිතො”ති. “සුසික්ඛිතො, දෙවා”ති. “යදි සුසික්ඛිතො, සක්ඛිස්සසි නං වෙපුල්ලපබ්බතමත්ථකං ආරොපෙතු”න්ති. “ආම, දෙවා”ති. “තෙන හි එහි”ති සයං ඔතරිත්වා හත්ථාවරියං ආරොපෙත්වා පබ්බතපාදං ගන්ත්වා හත්ථාවරියෙන හත්ථීපිට්ඨියං නිසිදිත්වාච හත්ථීමිහි වෙපුල්ලපබ්බතමත්ථකං ආරොපිතෙ සයම්පි අමච්චගණපරිවුතො පබ්බතමත්ථකං අභිරුහිත්වා හත්ථීං පපාතාහිමුඛං කාරෙත්වා “ත්වං ‘මයා එස සුසික්ඛාපිතො’ති වදෙසි, තිහියෙව තාව නං පාදෙහි යපෙහි”ති ආහ. හත්ථාවරියො පිට්ඨියං නිසිදිත්වාච “හො තිහි පාදෙහි තිට්ඨා”ති හත්ථීස්ස පණ්ණිකාය සඤ්ඤං අදාසි, මහාසත්තො තථා අකාසි. පුන රාජා

“ද්විති පුරිමපාදෙහියෙව යපෙති”ති ආහ, මහාසත්තො ද්වෙ පච්ඡිමපාදෙ උක්ඛිපිත්වා පුරිමපාදෙහි අට්ඨාසි.
“පච්ඡිමපාදෙහියෙව”ති චුත්තෙපි ද්වෙ පුරිමපාදෙ උක්ඛිපිත්වා පච්ඡිමපාදෙහි අට්ඨාසි, “එකෙනා”ති චුත්තෙපි තයො
පාදෙ උක්ඛිපිත්වා එකෙනෙව අට්ඨාසි. අප්පස් අප්පනනභාවං ඤත්වා “සවෙ පහොසි, ආකාසෙ නං යපෙති”ති ආහ.

ආවරියො චිත්තෙසි – “සකලජම්බුදීපෙ ඉමිනා සදිසො සුසික්ඛිතො හත්ථි නාම නත්ථි, නිස්සංසයං පනෙනං එස
පපානෙ පානෙත්වා මාරෙතුකාමො භවිස්සති”ති. සො තස්ස කණ්ණමුලෙ මන්තෙසි “තාත, අයං රාජා තං පපානෙ
පානෙත්වා මාරෙතුකාමො, න ත්වං එතස්ස අනුච්ඡවිකො. සවෙ තෙ ආකාසෙන ගන්තුං බලං අත්ථි, මං
යථානිසිත්තංයෙව ආදාය වෙහාසං අබ්භුග්ගන්ත්වා බාරාණසිං ගච්ඡා”ති. පුඤ්ඤද්ධියා සමන්තාගතො මහාසත්තො
තඬ්ඛණඤ්ඤෙව ආකාසෙ අට්ඨාසි. හත්ථාවරියො “මහාරාජ, අයං හත්ථි පුඤ්ඤද්ධියා සමන්තාගතො, න තාදිසස්ස
මන්දපුඤ්ඤස්ස දුබ්බද්ධිනො අනුච්ඡවිකො, පණ්ඩිතස්ස පුඤ්ඤසම්පන්නස්ස රඤ්ඤො අනුච්ඡවිකො, තාදිසා නාම
මන්දපුඤ්ඤො එවරුපං වාහනං ලභිත්වා තස්ස ගුණං අජානන්තා තඤ්චෙව වාහනං අවසෙසඤ්ච යසසම්පත්තිං
නාසෙන්නියෙවා”ති වත්වා හත්ථික්ඛන්ධෙ නිසින්නොව ඉමං ගාමමාහ –

122. “යසං ලද්ධාන දුම්මෙධො, අනත්ථං වරති අත්තනො;
අත්තනො ව පරෙසඤ්ච, හිංසාය පටිපජ්ජති”ති.

තත්ත්වං සඬ්ඛෙපත්ථො – මහාරාජ, තාදිසො දුම්මෙධො නිප්පඤ්ඤො පුග්ගලො පරිවාරසම්පත්තිං ලභිත්වා
අත්තනො අනත්ථං වරති. කිංකාරණා? සො හි යසමදමන්තො කත්තබ්බාකත්තබ්බං අජානන්තො අත්තනො ව
පරෙසඤ්ච හිංසාය පටිපජ්ජති. හිංසා වුච්චති කිලමනං දුක්ඛජ්ජාදනං, තදත්ථාය එව පටිපජ්ජතිති.

එවං ඉමාය ගාථාය රඤ්ඤො ධම්මං දෙසෙත්වා “නිට්ඨ දානි ත්ව”න්ති වත්වා ආකාසෙ උප්පතිත්වා
බාරාණසිනගරං ගන්ත්වා රාජඬ්ගණෙ ආකාසෙ අට්ඨාසි. සකලනගරං සඬ්ඛිතිත්වා “අමිහාකං රඤ්ඤො ආකාසෙන
සෙනවරවාරණො ආගන්ත්වා රාජඬ්ගණෙ යිතො”ති එකකොලාභලං අහොසි. වෙගෙන රඤ්ඤොපි ආරොවෙසුං. රාජා
නික්ඛමිත්වා “සවෙ මය්හං උපහොගත්ථාය ආගතොසි, භූමියං පතිට්ඨාහී”ති ආහ. බොධිසත්තො භූමියං පතිට්ඨාසි,
ආවරියො ඔතරිත්වා රාජානං වන්දිත්වා “කුතො ආගතොසි, තාතා”ති චුත්තෙ “රාජගහතො”ති වත්වා සබ්බං පවත්තිං
ආරොවෙසි. රාජා “මනාපං තෙ, තාත, කතං ඉධාගච්ඡන්තෙනා”ති තුට්ඨගච්ඡො නගරං සජ්ජාපෙත්වා වාරණං
මඬ්ගලහත්ථිට්ඨානෙ යපෙත්වා සකලරජ්ජං තයො කොට්ඨාසෙ කත්වා එකං බොධිසත්තස්ස අදාසි, එකං ආවරියස්ස,
එකං අත්තනා අග්ගහෙසි. බොධිසත්තස්ස ආගතකාලතො පට්ඨායෙව පන රඤ්ඤො සකලජම්බුදීපෙ රජ්ජං
හත්ථගතමෙව ජාතං. සො ජම්බුදීපෙ අග්ගරාජා හුත්වා දානාදීනි පුඤ්ඤානි කත්වා යථාකම්මං අගමාසි.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා ජාතකං සමොධානෙසි – “තදා මගධරාජා දෙවදත්තො අහොසි,
බාරාණසිරාජා සාරිපුත්තො, හත්ථාවරියො ආනන්දො, හත්ථි පන අහමෙව අහොසි”න්ති.

[123] 3. නඬ්ගලීසජාතකවණ්ණනා දුම්මෙධජාතකවණ්ණනා දුතියා.

අසබ්බත්ථගාමී වාවන්ති ඉදං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො ලාළදායින්ථෙරං ආරබ්භ කට්ඨෙසි. සො කිර ධම්මං
කට්ඨන්තො “ඉමස්මිං යානෙ ඉදං කට්ඨනබ්බං, ඉමස්මිං යානෙ ඉදං න කට්ඨනබ්බ”න්ති යුත්තායුත්තං න ජානාති,
මඬ්ගලෙ අවමඬ්ගලං වදන්තො “නිරොකුට්ටෙසු නිට්ඨන්ති, සන්ධිසිඬ්ඝාටකෙසු වා”ති ඉදං අවමඬ්ගලං මඬ්ගලං කත්වා
අනුමොදනං කට්ඨති. අවමඬ්ගලෙසු අනුමොදනං කරොන්තො “බහු දෙවා මනුස්සා ව, මඬ්ගලානි අවිත්තයු”න්ති
වත්වා “එවරුපානං මඬ්ගලානං සතම්පි සහස්සම්පි කාතුං සමත්ථා හොථා”ති වදති. අට්ඨකදිවසං ධම්මසභායං හික්ඛු
“ආවුසො, ලාළදායී යුත්තායුත්තං න ජානාති, සබ්බත්ථ අභාසිතබ්බවාචං භාසති”ති කථං සමුට්ඨාපෙසුං. සත්ථා
ආගන්ත්වා “කාය නුත්ථ, භික්ඛවෙ, එතරහි කථාය සන්තිසිත්තා”ති පුච්ඡිත්වා “ඉමාය නාමා”ති චුත්තෙ “න,
භික්ඛවෙ, ලාළදායී ඉදානෙව දන්ධපරිසක්කතො යුත්තායුත්තං න ජානාති, පුබ්බෙපි එවරුපො අහොසි, නිච්චං
ලාළකොයෙව එසො”ති වත්වා අතීතං ආහරී.

අතීතෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙන්නෙ බොධිසත්තො බ්‍රාහ්මණමහාසාලකුලෙ නිබ්බන්තිත්වා
වයප්පත්තො තක්කසිලායං සබ්බසිප්පානි උග්ගණ්ණිත්වා බාරාණසියං දිසාපාමොක්ඛො ආවරියො හුත්වා පඤ්ච
මාණවකසනානි සිප්පං වාවෙසි. තදා තෙසු මාණවෙසු එකො දන්ධපරිසක්කතො ලාළකො මාණවො
ධම්මන්තෙවාසිකො හුත්වා සිප්පං උග්ගණ්ණාති, දන්ධභාවෙන පන උග්ගණ්ණිතුං න සක්කොති. බොධිසත්තස්ස පන
උපකාරො හොති, දාසො විය සබ්බකිච්චානි කරොති. අට්ඨකදිවසං බොධිසත්තො සායමාසං භුඤ්ජිත්වා සයනෙ
නිපන්තො තං මාණවං හත්ථපාදපිට්ඨිපරිකම්මානි කත්වා ගච්ඡන්තං ආහ “තාත, මඤ්චපාදෙ උපත්ථම්හෙත්වා
යාහී”ති. මාණවො එකං පාදං උපත්ථම්හෙත්වා එකස්ස උපත්ථම්හකං අලහන්තො අත්තනො ලාභමිති යපෙත්වා
රත්තිං බෙපෙසි.

බොධිසත්තො පච්චුසසමයෙ උට්ඨාය තං දිස්වා “කිං, තාත, නිසින්නොසි”ති පුච්ඡි. “ආවරිය, එකස්ස
මඤ්චපාදස්ස උපත්ථම්හකං අලහන්තො ලාභමිති යපෙත්වා නිසින්නොමිහී”ති. බොධිසත්තො සංවිග්ගමානසො
හුත්වා “අයං අති විය මය්හං උපකාරො, එත්තකානං පන මාණවකානං අත්තරෙ අයමෙව දන්ධො සිප්පං සික්ඛිතුං න

සක්කොති, කථං නු බො අහං ඉමං පණ්ඩිතං කරොයා”න්ති චින්තෙයි. අට්ඨස්ස එතදහොසි “අත්ථෙකො උපායො, අහං ඉමං මාණවං දාරුඅත්ථාය පණ්ණත්ථාය ව චනං ගන්ත්වා ආගතං ‘අප්ප නෙ කිං දිට්ඨං, කිං කත’න්ති පුච්ඡිස්සාමි. අට් මෙ ‘ඉදං නාම අප්ප මයා දිට්ඨං, ඉදං කත’න්ති ආචික්ඛිස්සති. අට් නං ‘තයා දිට්ඨස්ස ච කතස්ස ච කිදිස’න්ති පුච්ඡිස්සාමි, සො ‘ඵවරුපං නාමා’ති උපමාය ව කාරණෙන ව කට්ඨස්සති. ඉති නං නවං නවං උපමස්ස ච කාරණස්ස ච කථාපෙත්වා ඉමිනා උපායෙන පණ්ඩිතං කරිස්සාමි”ති. සො තං පක්කොසාපෙත්වා “තාත මාණව, ඉතො පට්ඨාය දාරුඅත්ථාය වා පණ්ණත්ථාය වා ගතට්ඨානෙ යං තෙ තත්ථ දිට්ඨං වා සුතං වා භුත්තං වා පීතං වා බාදිතං වා හොති, තං ආගන්ත්වා මය්හං ආරොචෙය්සාමි”ති ආහ.

සො “සාධු”ති පටිස්සුණිත්වා එකදිවසං මාණවෙහි සද්ධිං දාරුඅත්ථාය අරඤ්ඤං ගතො තත්ථ සප්පං දිස්වා ආගන්ත්වා “ආවරිය, සප්පො මෙ දිට්ඨො”ති ආරොචෙයි. “සප්පො නාම, තාත, කිදිසො හොති”ති? “සෙය්සාපි නඩගලියා”ති. “සාධු, තාත, මනාපා තෙ උපමා ආහටා, සප්පා නාම නඩගලියසසදිසා ව හොත්ති”ති. අට් බොධිසත්තො “මාණවකෙන මනාපා උපමා ආහටා, සක්ඛිස්සාමි නං පණ්ඩිතං කාතු”න්ති චින්තෙයි. මාණවො පුන එකදිවසං අරඤ්ඤෙ භත්ථිං දිස්වා “භත්ථි මෙ ආවරිය දිට්ඨො”ති ආහ. “භත්ථි නාම, තාත, කිදිසො”ති? “සෙය්සාපි, නඩගලියා”ති. බොධිසත්තො “භත්ථිස්ස සොණ්ඩා නඩගලියසසදිසා හොත්ති, දන්තාදයො ඵවරුපා ව ඵවරුපා ව. අයං පන බාලකාය විභජිත්වා කට්ඨං අසක්කොන්තො සොණ්ඩං සන්ධාය කට්ඨං මඤ්ඤෙ”ති තුණ්හි අහොසි. අට්ඨකදිවසං නිමන්තනෙ උච්ඡුං ලභිත්වා “ආවරිය, අප්ප මයං උච්ඡු බාදිමිහා”ති ආහ. “උච්ඡු නාම කිදිසො”ති චුත්තෙ “සෙය්සාපි නඩගලියා”ති ආහ. ආවරියො “ථොකං පතිරුපං කාරණං කට්ඨං”ති තුණ්හි ජාතො.

පුනෙකදිවසං නිමන්තනෙ එකච්චෙ මාණවා ගුළං දධිනා භුඤ්ජිංසු, එකච්චෙ බීරෙන. සො ආගන්ත්වා “ආවරිය, අප්ප මයං දධිනා බීරෙන ව භුඤ්ජිමිහා”ති චත්වා “දධිබීරං නාම කිදිසං හොති”ති චුත්තෙ “සෙය්සාපි නඩගලියා”ති ආහ. ආවරියො “අයං මාණවො ‘සප්පො නඩගලියසසදිසො’ති කට්ඨන්තො තාව සුකරිතං කට්ඨං, ‘භත්ථි නඩගලියසසදිසො’ති කට්ඨන්තොනාපි සොණ්ඩං සන්ධාය ලෙසෙන කරිතං. ‘උච්ඡු නඩගලියසසදිස’න්ති කට්ඨනෙපි ලෙසො අත්ථි, ‘දධිබීරානි පන නිච්චං පණ්ඩරානි පක්ඛිත්තභාජනසණ්ඨානානි’ති ඉධ සබ්බෙන සබ්බං උපමං න කට්ඨං, න සක්කා ඉමං ලාළකං සික්ඛාපෙතු”න්ති චත්වා ඉමං ගාථමාහ –

123. “අසබ්බත්ථගාමී වාවං, බාලො සබ්බත්ථ භාසති;
නායං දධිං වෙදි න නඩගලියං, දධිප්පයං මඤ්ඤති නඩගලිය”න්ති.

තත්ත්වං සබ්බෙපත්ථො – යා වාවා ඔපම්මවසෙන සබ්බත්ථ න ගච්ඡති, තං අසබ්බත්ථගාමී වාවං බාලො දන්ධපුත්ගලො සබ්බත්ථ භාසති, “දධි නාම කිදිස”න්ති පුට්ඨොපි “සෙය්සාපි, නඩගලියා”ති වදනෙව. ඵවං වදන්තො නායං දධිං වෙදි න නඩගලියං. කිංකාරණා? දධිප්පයං මඤ්ඤති නඩගලියං, යස්මා අයං දධිමිපි නඩගලියමෙව මඤ්ඤති. අට් වා දධිති දධිමෙව, පයන්ති බීරං, දධි ව පයස්ස දධිප්පයං. යස්මා දධිබීරානිපි අයං නඩගලියමෙව මඤ්ඤති, ඵදිසො වායං බාලො, කිං ඉමිනාති අත්තෙවාසිකානං ධම්මකථං කට්ඨන්තො පරිබ්බයං දත්වා තං උය්සාපෙසි.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා ජාතකං සමොධානෙයි – “තදා ලාළකමාණවො ලාඵදාසි අහොසි, දිසාපාමොක්ඛො ආවරියො පන අහමෙව අහොසි”න්ති.

[124] 4. අම්බජාතකවණ්ණනා නඩගලියජාතකවණ්ණනා තතියා.

වායමෙට්ඨ පුරිසොති ඉදං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො එකං වත්තසම්පන්නං භික්ඛුං ආරබ්භ කට්ඨං. සො කිර සාවත්ථිවාසි කුලපුත්තො සාසනෙ උරං දත්වා පබ්බජිතො වත්තසම්පන්නො අහොසි, ආවරියුප්ප්ඤ්ඤායවත්තානි පානීයපරිභොජනීයඋපොසථාගාරජන්තාසරාදිවත්තානි ව සාධුකං කරොති, චුද්දසසු මහාවත්තෙසු අසිතිබන්ධකවත්තෙසු ව පරිපූරකාරියෙව හොති, විහාරං සම්මජ්ජති, පරිවෙණං විතක්කමාළකං විහාරමග්ගං සම්මජ්ජති, මනුස්සානං පානීයං දෙති. මනුස්සා තස්ස වත්තසම්පන්නියං පසිදිත්වා පඤ්චසතමත්තානි ධූවභත්තානි අදංසු, මහාලාභසක්කාරො උප්පජ්ජි. තං නිස්සාය බහුතං ඵාසුචිහාරො ජාතො. අට්ඨකදිවසං ධම්මසභායං භික්ඛු කථං සමුට්ඨාපෙසු “ආචුසො, අසුකො නාම භික්ඛු අත්තනො වත්තසම්පන්නියා මහන්තං ලාභසක්කාරං නිබ්බන්තෙයි, එතං එකං නිස්සාය බහුතං ඵාසුචිහාරො ජාතො”ති. සත්ථා ආගන්ත්වා “කාය නුත්ථ, භික්ඛවෙ, එතරහි කථාය සන්තිසිත්තා”ති පුච්ඡිත්වා “ඉමාය නාමා”ති චුත්තෙ “න, භික්ඛවෙ, ඉදානෙව, පුබ්බෙපායං භික්ඛු වත්තසම්පන්නො, පුබ්බෙපෙන එකං නිස්සාය පඤ්ච ඉසිසනානි ඵලාඵලත්ථාය අරඤ්ඤං අගන්ත්වා එතෙනෙව ආනිතඵලාඵලෙහි යාපෙසු”න්ති චත්වා අනිතං ආහරි.

අතීතෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙන්නෙ බොධිසත්තො උදිච්චබ්‍රාහ්මණකුලෙ නිබ්බන්තිත්වා වයප්පත්තො ඉසිපබ්බජ්ජං පබ්බජිත්වා පඤ්චසතඉසිපරිවාරො පබ්බතපාදෙ විහාසි. තදා හිමවත්තෙ වණ්ඬො නිදාසො අහොසි, තත්ථ තත්ථ පානීයානි ජිප්ජිංසු, තිරච්ඡානා පානීයං අලභමානා කිලමන්ති. අට් තෙසු තාපසෙසු එකො තාපසො තෙසං පිපාසදුක්ඛං දිස්වා එකං රුක්ඛං ඡීන්දිත්වා දොණං කත්වා පානීයං උස්සිඤ්චිත්වා දොණං පුරෙත්වා තෙසං පානීයං අදාසි. බහුසු සන්තිපතිත්වා පානීයං පිවන්තෙසු තාපසස්ස ඵලාඵලත්ථාය ගමනොකාසො නාහොසි. සො නිරාහාරොපි පානීයං දෙතියෙව. මිගගණා වින්තෙසු “අයං අම්භාකං පානීයං දෙන්නො ඵලාඵලත්ථාය ගන්තුං ඔකාසං

න ලහනි, නිරාහාරතාය අතිවිය කිලමනි, හන්දමයං කතිකං කරොමා”ති. තෙ කතිකං අකංසු “ඉතො පටියාය පානියං පිවනත්ථාය ආගච්ඡන්තෙන අත්තනො බලානුරූපෙන ඵලාඵලං ගහෙන්වාච ආගන්තබ්බි”න්ති. තෙ තනො පටියාය ඵකෙකො තිරච්ඡානො අත්තනො අත්තනො බලානුරූපෙන මධුරමධුරානි අමිඛ්ඡමිඛ්ඡපනසාදීනිගහෙන්වාච ආගච්ඡති. ඵකස්ස අත්ථාය ආහනං ඵලාඵලං අඛිඨතෙයාසකට්ඨාරජපමාණං අහොසි. පඤ්චසතතාපසා තදෙව පරිභුඤ්ජන්ති. අතිරෙකං ඡඩ්ඛිස්සිත්ථ.

බොධිසත්තො තං දිස්වා “ඵකං නාම වත්තසම්පන්නං නිස්සාය ඵත්තකානං තාපසානං ඵලාඵලත්ථාය අගන්ත්වා යාපනං උජ්ජන්තං, වීරියං නාම කාතබ්බමෙව”ති වත්වා ඉමං ගාථමාහ –

124. “වායමෙට්ඨ පුරිසො, න නිබ්බින්නෙය්‍ය පණ්ඩිතො;
වායාමස්ස ඵලං පස්ස, භුත්තා අමිඛා අනීතිහ”න්ති.

තත්‍රායං සඬ්ඛෙපත්ථො – පණ්ඩිතො අත්තනො වත්තපුරුණාදිකෙ කම්මස්මිං වායමෙට්ඨ, න උක්කණ්ඨෙය්‍යා. කිංකාරණා? වායාමස්ස නිජ්ඵලතාය අභාවතො. ඉති මහාසත්තො “වායාමො නාමෙස සඵලොව හොති”ති ඉසිගණං ආලපන්නො “වායාමස්ස ඵලං පස්ස”ති ආහ. කිදිසං? භුත්තා අමිඛා අනීතිහං. තත්ථ අමිඛානි දෙසනාමත්තං, තෙහි පන නානාජ්ජකාරානි ඵලාඵලානි ආහතානි. තෙසු සම්පන්නතරානං උස්සන්නතරානං වා වසෙන “අමිඛා”ති චුත්තං. යෙ ඉමෙහි පඤ්චහි ඉසිසතෙහි සයං අරඤ්ඤං අගන්ත්වා ඵකස්ස අත්ථාය ආනිතා අමිඛා භුත්තා, ඉදං වායාමස්ස ඵලං. තඤ්ච ඛො පන අනීතිහං, “ඉති ආහ ඉති ආහා”ති ඵවං ඉතිහීනිහෙන ගහෙන්බ්බං න හොති, පච්චක්ඛමෙව තං ඵලං පස්සාති. ඵවං මහාසත්තො ඉසිගණස්ස ඔවාදං අදාසි.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා ජාතකං සමොධානෙයි – “තදා වත්තසම්පන්නො තාපසො අයං හික්ඛු අහොසි, ගණසත්ථා පන අභමෙව අහොසි”න්ති.

[125] 5. කටාහකජාතකවණ්ණනා අමිඛජාතකවණ්ණනා වතුත්ථා.

බහුමිපි සො විකත්ථෙය්‍යානි ඉදං සත්ථා ජෙතවනෙ විහරන්තො ඵකං විකත්ථකහික්ඛුං ආරබ්භ කටෙසි. තස්ස වත්ථු හෙට්ඨා කටීතසදිසමෙව.

අතීතෙ පන බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙන්නෙ බොධිසත්තො මහාවිභවො සෙට්ඨි අහොසි. තස්ස හරියා පුත්තං විජායි, දාසිපිස්ස තං දිවසඤ්ඤෙව පුත්තං විජායි. තෙ ඵකතොව වඩ්ඪිංසු. සෙට්ඨිපුත්තෙ ලෙඛං සික්ඛන්තෙ දාසොපිස්ස ඵලකං වහමානො ගන්ත්වා තෙනෙව සද්ධිං ලෙඛං සික්ඛි, ගණනං සික්ඛි, ද්වෙ තයො වොහාරෙ අකාසි. සො අනුක්කමෙන වචනකුසලො වොහාරකුසලො යුවා අභිරුපො අහොසි, නාමෙන කටාහෙකො නාම. සො සෙට්ඨිසරෙ හණ්ඩාගාරිකකම්මං කරොන්නො වින්තෙයි “න මං ඉමෙ සබ්බකාලං හණ්ඩාගාරිකකම්මං කාරෙස්සන්ති, කිඤ්චිදෙව දොසං දිස්වා තාලෙත්වා බන්ධිත්වා ලක්ඛණෙන අඬකෙත්වා දාසපරිභොගෙනපි පරිභුඤ්ජිස්සන්ති. පච්චන්තෙ ඛො පන සෙට්ඨිස්ස සහායකො සෙට්ඨි අත්ථී, යංනුනාහං සෙට්ඨිස්ස වචනෙන ලෙඛං ආදාය තත්ථ ගන්ත්වා ‘අහං සෙට්ඨිපුත්තො’ති වත්වා තං සෙට්ඨිං වඤ්චෙත්වා තස්ස ධිතරං ගහෙන්වා සුඛං වසෙය්‍ය”න්ති. සො සයමෙව පණ්ණං ගහෙන්වා “අහං අසුකං නාම මම පුත්තං තව සන්නිකං පහිණිං, ආවාහවිවාහසම්බන්ධො නාම මය්හඤ්ච තයා, තුය්හඤ්ච මයා සද්ධිං පතිරුපො, තස්මා ත්වං ඉමස්ස දාරකස්ස අත්තනො ධිතරං දත්වා ඵතං තත්ථෙව වසාපෙහි, අභමිපි ඔකාසං ලභිත්වා ආගමිස්සාමි”ති ලිඛිත්වා සෙට්ඨිස්සෙව මුද්දිකාය ලඤ්ජෙත්වා යථාරුචිතං පරිබ්බසඤ්චෙව ගන්ධවත්ථාදීනි ව ගහෙන්වා පච්චන්තං ගන්ත්වා සෙට්ඨිං දිස්වා වන්දිත්වා අට්ඨාසි.

අථ නං සෙට්ඨි “කුතො ආගතොසි, තාතා”ති පුච්ඡි. “බාරාණසිතො”ති. “කස්ස පුත්තොසි”ති? “බාරාණසිසෙට්ඨිස්සා”ති. “කෙනත්ථෙතාගතොසි”ති? තස්මිං බණ්ණ කටාහකො “ඉදං දිස්වා ජානිස්සථා”ති පණ්ණං අදාසි. සෙට්ඨි පණ්ණං වාචෙත්වා “ඉදානාහං ජීවාමි නාමා”ති තුට්ඨවිත්තො ධිතරං දත්වා පතිට්ඨාපෙසි. තස්ස පරිවාරො මහන්තො අහොසි. සො යාගුඛජ්ජකාදිසු වා වත්ථගන්ධාදිසු වා උපනිතෙසු “ඵවමිපි නාම යාගුං පවන්ති, ඵවං බජ්ජකං, ඵවං හත්තං, අහො පච්චන්තවාසිකා නාමා”ති යාගුආදීනි ගරහති. “ඉමෙ පච්චන්තවාසිභාවෙනෙව අභතසාටකෙ වළඤ්ජිතුං න ජානන්ති, ගන්ධෙ පිසිතුං, පුජ්ථානි ගන්ථිතුං න ජානන්ති”ති වත්ථකම්මන්තිකාදයො ගරහති.

බොධිසත්තොපි දාසං අපස්සන්තො “කටාහකො න දිස්සති, කහං ගතො, පරියෙසථ න”න්ති සමන්තා මනුස්සෙ පයොපෙසි. තෙසු ඵකො තත්ථ ගන්ත්වා තං දිස්වා සඤ්ජානිත්වා අත්තනං අජානාපෙත්වා ආගන්ත්වා බොධිසත්තස්ස ආරොවෙසි. බොධිසත්තො තං පවන්ති. සුත්වා “අසුත්තං තෙන කතං, ගන්ත්වා නං ගහෙන්වා ආගච්ඡිස්සාමි”ති රාජානං ආපුච්ඡිත්වා මහන්තෙන පරිවාරෙන නික්ඛමි. “සෙට්ඨි කිර පච්චන්තං ගච්ඡති”ති සබ්බත්ථ පාකටො ජාතො. කටාහකො “සෙට්ඨි කිර ආගච්ඡති”ති සුත්වා වින්තෙයි “න සො අඤ්ඤෙන කාරණෙන ආගච්ඡිස්සති, මං නිස්සායෙවස්ස ආගමනෙන භවිතබ්බං. සචෙ පනාහං පලායිස්සාමි, පුන ආගන්තුං න සක්කා භවිස්සති. අත්ථී පනෙස උපායො. මම සාමිකස්ස පටිපථං ගන්ත්වා දාසකම්මං කත්වා තමෙව ආරාධෙස්සාමි”ති. සො තතො පටියාය පරිසමජ්ඣෙව ඵවං භාසති “අඤ්ඤෙ බාලමනුස්සා අත්තනො බාලභාවෙන මාතාපිතුනං ගුණං අජානන්තා තෙසං

භෞජනවෙලාය අපවිතිකම්මං අකත්වා තෙහි සද්ධිංයෙව භුඤ්ජන්ති, මයං පන මාතෘපිතුනං භෞජනකාලෙ පටිග්ගහං උපනෙම, ඛෙළමල්ලකං උපනෙම, භාජනානි උපනෙම, පාතීයම්පි ඛිජනිම්පි ගභෙන්වා උපතිට්ඨාමා” ති යාව සරිරවළඤ්ජනකාලෙ උදකකලසං ආදාය පටිච්ඡන්තට්ඨානගමනා සබ්බං දාසෙහි සාමිකානං කත්තබ්බකිව්වං පකාසෙසි.

සො එවං පරිසං උග්ගණ්භාපෙන්වා බොධිසත්තස්ස පච්චන්තසමීපං ආගතකාලෙ සසුරං අවොව “තාත, මම කිර පිතා කුම්භාකං දස්සනත්ථාය ආගච්ඡති, කුම්භෙ බාදනීයභෞජනීයං පටියාදාපෙථ, අහං පණ්ණාකාරං ගභෙන්වා පටිපථං ගම්ස්සාමි” ති. සො “සාධු, තාතා” ති සම්පට්චිඡී. කටාහකො බහුං පණ්ණාකාරමාදාය මහන්තෙන පරිවාරෙන ගන්ත්වා බොධිසත්තං වන්දිත්වා පණ්ණාකාරං අදාසි. බොධිසත්තොපි පණ්ණාකාරං ගභෙන්වා තෙන සද්ධිං පටිසන්ථාරං කත්වා පාතරාසකාලෙ බන්ධාවාරං නිවාසෙන්වා සරිරවළඤ්ජනත්ථාය පටිච්ඡන්තට්ඨානං පාවිසි. කටාහකො අත්තනො පරිවාරං නිවත්තෙන්වා කලසං ආදාය බොධිසත්තස්ස සන්තිකං ගන්ත්වා උදකකිව්වපරියොසානෙ පාදෙසු පතිත්වා “සාමි, අහං කුම්භාකං යත්තකං ඉච්ඡං, තත්තකං ධනං දස්සාමි, මා මෙ යසං අන්තරධාපයිත්වා” ති ආහ. බොධිසත්තො තස්ස වත්තසම්පදාය පසිදිත්වා “මා භාගි, නත්ථි තෙ මම සන්තිකා අන්තරායො” ති සමස්සාසෙන්වා පච්චන්තනගරං පාවිසි. මහන්තො සක්කාරො අහොසි, කටාහකොපිස්ස නිරන්තරං දාසෙන කත්තබ්බකිව්වං කරොති. අථ නං එකාය වෙලාය සුඛනිසින්නං පච්චන්තසෙට්ඨි ආහ “මහාසෙට්ඨි, මයා කුම්භාකං පණ්ණං දිස්වාච කුම්භාකං පුත්තස්ස දාරිකා දින්නා” ති බොධිසත්තො කටාහකං පුත්තමෙව කත්වා තදනුච්ඡිව්වං පියවචනං වත්වා සෙට්ඨිං තොසෙසි. තතො පටියාය කටාහකස්ස මුඛං උල්ලොකෙතුං සමත්ථො නාම නාහොසි.

අටෙකදිවසං මහාසත්තො සෙට්ඨිධිතරං පක්කොසිත්වා “එහි, අම්ම, සීසෙ මෙ උභකා විවිනාහි” ති වත්වා තං ආගන්ත්වා උභකා ගභෙන්වා ධීතං පියවචනං වත්වා “කටෙහි, අම්ම, කච්චි තෙ මම පුත්තො සුඛදුක්ඛෙසු අප්පමත්තො , උභො ජනා සම්මොදමානා සමග්ගවාසං වසථා” ති පුච්ඡී. “තාත, මහාසෙට්ඨි කුම්භාකං පුත්තස්ස අඤ්ඤො දොසො නත්ථි, කෙවලං ආහාරං ගරහති” ති. “අම්ම, නිව්චකාලමෙස දුක්ඛසීලොව, අපිච තෙ අහං තස්ස මුඛබන්ධනමන්තං දස්සාමි, තං ත්වං සාධුකං උග්ගණ්භිත්වා මම පුත්තස්ස භෞජනකාලෙ ගරහන්තස්ස උග්ගහිතනියාමෙනෙව පුරතො යත්වා වදෙය්‍යාසි” ති ගාථං උග්ගණ්භාපෙන්වා කතිපාහං වසිත්වා බාරාණසිමෙව අගමාසි. කටාහකොපි බහුං බාදනීයභෞජනීයං ආදාය අනුමග්ගං ගන්ත්වා බහුධනං දත්වා වන්දිත්වා නිවත්ති. සො බොධිසත්තස්ස ගතකාලතො පටියාය අතිරෙකමානී අහොසි. සො එකදිවසං සෙට්ඨිධිතාය නානග්ගරසභොජනං උපනෙත්වා කට්ඨිඡුං ආදාය පරිච්ඡන්තියා භත්තං ගරහිතුං ආරභී. සෙට්ඨිධිතා බොධිසත්තස්ස සන්තිකෙ උග්ගහිතනියාමෙනෙව ඉමං ගාථමාහ –

125. “බහුම්පි සො විකත්ථෙය්‍ය, අඤ්ඤං ජනපදං ගතො;
අන්වාගන්ත්වාන දුසෙය්‍ය, භුඤ්ජ භොගෙ කටාහකා” ති.

තත්ථ බහුම්පි සො විකත්ථෙය්‍ය, අඤ්ඤං ජනපදං ගතොති යො අත්තනො ජාතිභූමිතො අඤ්ඤං ජනපදං ගතො හොති, යත්ථස්ස ජාතිං න ජානන්ති, සො බහුම්පි විකත්ථෙය්‍ය, වම්භනවචනං වඤ්චනවචනං වදෙය්‍ය. අන්වාගන්ත්වාන දුසෙය්‍යාති ඉමං තාව වාරං සාමිකස්ස පටිපථං ගන්ත්වා දාසකිව්වස්ස කතත්තා කසාහි පහරිත්වා පිට්ඨිවම්මුප්පාටනතො ව ලක්ඛණාහනනතො ව මුත්තොසි. සවෙ අනාවාරං කරොසි, පුන අඤ්ඤස්මිං ආගමනවාරෙ තව සාමිකො අන්වාගන්ත්වාන දුසෙය්‍ය, ඉමං ගෙහං අනුආගන්ත්වා කසාහිසාතෙහි වෙච ලක්ඛණාහනනෙන ව ජාතිප්පකාසනෙන ව තං දුසෙය්‍ය උපහනෙය්‍ය. තස්මා ඉමං අනාවාරං පභාය භුඤ්ජ භොගෙ කටාහක, මා පච්ඡා අත්තනො දාසභාවං පාකටං කාරෙත්වා විප්පට්ඨාරි අහොසිති අයමෙන්ථ සෙට්ඨිනො අධිප්පායො.

සෙට්ඨිධිතා පන එතමත්ථං අජානන්ති උග්ගහිතනියාමෙන බ්‍යඤ්ජනමෙව පයිරුදාහාසි. කටාහකො “අද්ධා සෙට්ඨිනා මම කුලං ආවික්ඛිත්වා එතිස්සා සබ්බං කථිතං භවිස්සති” ති තතො පටියාය පුන භත්තං ගරහිතුං න විසහි, නිහතමානො යථාලද්ධං භුඤ්ජිත්වා යථාකම්මං ගතො.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා ජාතකං සමොධානෙසි “තදා කටාහකො විකත්ථකහික්ඛු අහොසි, බාරාණසිසෙට්ඨි පන අහමෙව අහොසි” න්ති.

[126] 6. අසිලක්ඛණජාතකවණ්ණනා කටාහකජාතකවණ්ණනා පඤ්චමා.

තට්ඨෙකස්ස කල්‍යාණන්ති ඉදං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො කොසලරඤ්ඤො අසිලක්ඛණපාදකං බ්‍රාහ්මණං ආරබ්භ කටෙසි. සො කිර කම්මාරෙහි රඤ්ඤො අසීනං ආහටකාලෙ අසීං උපසිඬ්ඝිත්වා අසිලක්ඛණං උදාහරති. සො යෙසං භත්ථතො ලාභං ලභති, තෙසං අසීං “ලක්ඛණසම්පන්නො මඬිගලසංයුත්තො” ති වදති. යෙසං භත්ථතො ලාභං න ලභති, තෙසං අසීං “අවලක්ඛණො” ති ගරහති. අටෙකො කම්මාරො අසීං කත්වා කොසියං සුබ්බමං මරිච්චුණ්ණං පක්ඛිපිත්වා රඤ්ඤො අසීං ආහරි. රාජා බ්‍රාහ්මණං පක්කොසාපෙන්වා “අසීං වීමංසා” ති ආහ. බ්‍රාහ්මණස්ස අසීං ආකඩ්ඪිත්වා උපසිඬ්ඝන්තස්ස මරිච්චුණ්ණානි නාසං පවිසිත්වා බිපිතුකාමතං උප්පාදෙසු. තස්ස බිපන්තස්ස නාසිකා අසිධාරාය පටිහතා ද්විධා ඡිප්ඡී. තස්සෙව නාසිකාය ඡින්නභාවො හික්ඛුසඬ්ඝෙ පාකටො ජාතො. අටෙකදිවසං ධම්මසභායං හික්ඛු කථං සමුට්ඨාපෙසු “ආවුසො, රඤ්ඤො කිර අසිලක්ඛණපාදකො අසීං උපසිඬ්ඝන්තො නාසිකං ඡින්නදාපෙසි” ති. සත්ථා ආගන්ත්වා “කාය නුත්ථ, හික්ඛෙව, එතරහි කථාය සන්තිසින්නා” ති පුච්ඡිත්වා “ඉමාය

නාමා”ති වූත්තෙ “න, හික්ඛවෙ, ඉදානෙව සො බ්‍රාහ්මණො අසිං උපසිඬ්ඝන්තො නාසිකාපෙදං පත්තො, පුබ්බෙපි පත්තොයෙවා”ති වත්වා අතීතං ආහරි.

අතීතෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙන්නෙ තස්ස අසිලක්ඛණපාදකො බ්‍රාහ්මණො අහොසීති සබ්බං පච්චුප්පන්තවත්ථුසද්දිසමෙව. රාජා පන තස්ස වෙජ්ජෙ දත්වා නාසිකාකොටිං එංසුකං කාරාපෙත්වා ලාබාය පටිනාසිකං කාරෙත්වා පුන නං උපට්ඨාකමෙව අකාසි. බාරාණසිරුක්ඛෙදො පන පුත්තො නත්ථි, එකා ධිතා වෙව භාගිනෙයොයා ව අහෙසුං. සො උහොපි තෙ අත්තනො සන්තිකෙයෙව වඩ්ඪාපෙසි. තෙ එකතො වඩ්ඪන්තා අඤ්ඤාමඤ්ඤං පටිබද්ධවිත්තා අහෙසුං. රාජාපි අමච්චෙව පක්කොසාපෙත්වා “මයං භාගිනෙයොපි ඉමස්ස රජ්ජස්ස සාමිකොව, ධිතරං එතස්සෙව දත්වා අභිසෙකමස්ස කරොමි”ති වත්වා පුන විත්තෙසි “මයං භාගිනෙයො සබ්බථාපි ඤාතකොයෙව, එතස්ස අඤ්ඤං රාජධිතරං ආනෙත්වා අභිසෙකං කත්වා ධිතරං අඤ්ඤස්ස රඤ්ඤො දස්සාමි, එවං නො ඤාතකා ඛහු භවිස්සන්ති, ද්විත්තමිපි රජ්ජානං මයමෙව සාමිකා භවිස්සාමා”ති. සො අමච්චෙහි සද්ධිං සම්මන්තෙත්වා “උහොපෙන විසුං කාතුං වට්ටති”ති භාගිනෙයාං අඤ්ඤස්මිං නිවෙසනෙ, ධිතරං අඤ්ඤස්මිං වාසෙසි.

තෙ සොළසවස්සුද්දෙසිකභාවං පත්තා අතිවිය පටිබද්ධවිත්තා අහෙසුං. රාජකුමාරො “කෙන නු ඛො උපායෙන මාතුලධිතරං රාජගෙහා නිහරාපෙතුං සක්කා භවෙය්‍යා”ති විත්තෙන්නො “අත්ථෙකො උපායො”ති මහාඉක්ඛණිකං පක්කොසාපෙත්වා තස්සා සහස්සභණ්ඩිකං දත්වා “කිං මයා කත්තබ්බ”න්ති වූත්තෙ “අම්ම, තයි කරොන්ති යා අනිප්ඵත්ති නාම නත්ථි, කිඤ්චිදෙව කාරණං වත්වා යථා මම මාතුලො රාජා ධිතරං අත්තොගෙහා නිහරාපෙති, තථා කරොමි”ති ආහ. සාධු, සාමි, අහං රාජානං උපසඬ්ඝමිත්වා එවං වක්ඛාමි “දෙව, රාජධිතාය උපරි කාළකණ්ණි අත්ථි, එත්තකං කාලං නිවත්තිත්වා ඔලොකෙන්නොපි නත්ථි, අහං රාජධිතරං අසුකදිවසෙ නාම රථං ආරොපෙත්වා ඛහුආවුධහත්ථෙ පුරිසෙ ආදාය මහන්තෙන පරිවාරෙන සුසානං ගන්ත්වා මණ්ඩලපීඨිකාය හෙට්ඨාමඤ්චෙ මතමනුස්සං නිපජ්ජාපෙත්වා උපරිමඤ්චෙ රාජධිතරං යථෙත්වා ගන්ධොදකසටානං අට්ඨත්තරසතෙන න්භාපෙත්වා කාළකණ්ණිං පවාහෙස්සාමි”ති එවං වත්වා රාජධිතරං සුසානං නෙස්සාමි, ත්වං අම්මාකං තත්ථ ගමනදිවසෙ අම්මෙහි පුරෙතරමෙව ථොකං මරිච්චුණ්ණං ආදාය ආවුධහත්ථෙහි අත්තනො මනුස්සෙහි පරිවුතො රථං අභිරුද්ධ සුසානං ගන්ත්වා රථං සුසානද්වාරෙ එකපදෙසෙ යථෙත්වා ආවුධහත්ථෙ මනුස්සෙ සුසානවනං පෙසෙත්වා සයං සුසානෙ මණ්ඩලපීඨිකං පසාරෙත්වා මතකො විය පටිකුප්පො හුන්වා නිපජ්ජ. අහං තත්ථ ආගන්ත්වා තව උපරි මඤ්චකං අත්ථරිත්වා රාජධිතරං උක්ඛිපිත්වා මඤ්චෙ සයාපෙස්සාමි, ත්වං තස්මිං බණ මරිච්චුණ්ණං නාසිකාය පක්ඛිපිත්වා ද්වෙ තයො වාරෙ බිපෙය්‍යාසි. තයා බිපිතකාලෙ මයං රාජධිතරං පහාය පලායිස්සාම. අප් ත්වං රාජධිතරං සීසං න්භාපෙත්වා සයම්පි සීසං න්භාගිත්වා තං ආදාය අත්තනො නිවෙසනං ගච්ඡෙය්‍යාසිති. සො “සාධු සුන්දරො උපායො”ති සම්පට්චිඡී.

සාපි ගන්ත්වා රඤ්ඤො තමත්ථං ආරොවෙසි, රාජාපි සම්පට්චිඡී. රාජධිතායපි තං අත්තරං ආවික්ඛි, සාපි සම්පට්චිඡී. සා නික්ඛමනදිවසෙ කුමාරස්ස සඤ්ඤං දත්වා මහන්තෙන පරිවාරෙන සුසානං ගච්ඡන්ති ආරක්ඛමනුස්සානං භයජනනත්ථං ආහ – “මයා රාජධිතාය මඤ්චෙ යපිතකාලෙ හෙට්ඨාමඤ්චෙ මතපුරිසො බිපිස්සති, බිපිත්වා ව හෙට්ඨාමඤ්චා නික්ඛමිත්වා යං පඨමං පස්සිස්සති, තමෙව ගහෙස්සති, අප්පමත්තා භවෙය්‍යාපා”ති. රාජකුමාරො පුරෙතරං ගන්ත්වා වුත්තනෙයෙනෙව තත්ථ නිපජ්ජී. මහාඉක්ඛණිකා රාජධිතරං උක්ඛිපිත්වා මණ්ඩලපීඨිකායානං ගච්ඡන්ති “මා භාගි”ති සඤ්ඤාපෙත්වා මඤ්චෙ යථෙසි. තස්මිං බණ කුමාරො මරිච්චුණ්ණං නාසාය පක්ඛිපිත්වා බිපි. තෙන බිපිතමත්තෙයෙව මහාඉක්ඛණිකා රාජධිතරං පහාය මහාරථං රචමානා සබ්බපඨමං පලායි, තස්සා පලාතකාලතො පට්ඨාය එකොපි යාතුං සමත්ථො නාම නාහොසි, ගහිතගහිතානි ආවුධානි ඡඩ්ඪෙත්වා සබ්බෙ පලායිංසු. කුමාරො යථාසම්මන්තිතං සබ්බං කත්වා රාජධිතරං ආදාය අත්තනො නිවෙසනං අගමාසි.

ඉක්ඛණිකා ගන්ත්වා තං කාරණං රඤ්ඤො ආරොවෙසි. රාජා “පකතියාපි සා මයා තස්සෙවත්ථාය පුට්ඨා, පායාසෙ ඡඩ්ඪිතසප්පි විය ජාත”න්ති සම්පට්චිඡීත්වා අපරභාගෙ භාගිනෙයාස්ස රජ්ජං දත්වා ධිතරං මහාදෙවිං කාරෙසි. සො තාය සද්ධිං සමග්ගවාසං වසමානො ධම්මෙන රජ්ජං කාරෙසි. සොපි අසිලක්ඛණපාදකො තස්සෙව උපට්ඨාකො අහොසි. තස්සෙකදිවසං රාජුපට්ඨානං ආගන්ත්වා පටිසුරියං යත්වා උපට්ඨගන්තස්ස ලාබා විලිසි, පටිනාසිකා භූමියං පති. සො ලජ්ජාය අධොමුඛො අට්ඨාසි. අප් නං රාජා පරිහසන්තො “ආවරිය, මා විත්තයිත්ථ, බිපිතං නාම එකස්ස කල්‍යාණං හොති, එකස්ස පාපකං. තුම්මෙහි බිපිතෙන නාසිකා ඡිජ්ජිත්ථ, මයං පන බිපන්තා මාතුලධිතරං ලභිත්වා රජ්ජං පාපුණ්ණිමා”ති වත්වා ඉමං ගාථමාහ –

126. “තථෙවෙකස්ස කල්‍යාණං, තථෙවෙකස්ස පාපකං;
තස්මා සබ්බං න කල්‍යාණං, සබ්බං වාපි න පාපක”න්ති.

තත්ථ තථෙවෙකස්සාති තදෙවෙකස්ස. අයමෙව වා පායො. දුතියපදෙපි එසෙව නයො.

ඉති සො ඉමාය ගාථාය තං කාරණං ආහරිත්වා දානාදීනි පුඤ්ඤානි කත්වා යථාකම්මං ගතො.

සත්ථා ඉමාය දෙසනාය ලොකසම්මතානං කල්‍යාණපාපකානං අනෙකංසිකභාවං පකාසෙත්වා ජාතකං සමොධානෙසි – “තදා අසිලක්ඛණපාදකොව එතරහි අසිලක්ඛණපාදකො, භාගිනෙයාරාජා පන අහමෙව අහොසි”න්ති.

[127] 7. කලණ්ඩුකජාතකවණ්ණනා ජිලිකඛණජාතකවණ්ණනා ජට්ඨා.

තෙ දෙසා තානි වත්ථුනිති ඉදං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො එකං විකන්ථකභික්ඛුං ආරබ්භ කට්ඨෙයි. තත්ථ ද්වෙපි වත්ථුනි කටාහකජාතකසද්ධිසානෙව.

ඉධ පනෙස ඛාරාණසිසෙට්ඨිනො දාසො කලණ්ඩුකො නාම අහොසි. තස්ස පලායිත්වා පච්චන්තවාසිසෙට්ඨිනො ධිතරං ගහෙත්වා මහත්තෙන පරිවාරෙන වසනකාලෙ ඛාරාණසිසෙට්ඨි පරියෙසාපෙත්වාපි තස්ස ගතට්ඨානං අජානන්තො “ගච්ඡ, කලණ්ඩුකං පරියෙසා”ති අත්තනා පුට්ඨං සුකපොතකං පෙසෙසි. සුකපොතකො ඉතො විතො ව විවරන්තො තං නගරං පාපුණි. තස්මිඤ්ච කාලෙ කලණ්ඩුකො නදිකීළං කිළිතුකාමො බහුං මාලාගන්ධවිලෙපනඤ්චෙව බාදනියභොජනියානි ව ගාභාපෙත්වා නදිං ගන්ත්වා සෙට්ඨිධිතාය සද්ධිං නාවං ආරුහ්භ උදකෙ කීළති. තස්මිඤ්ච පදෙසෙ නදිකීළං කීළන්තා ඉස්සරජාතිකා තිබ්භභෙසජ්ජපරිභාවිතං බීරං පිචන්ති, තෙන තෙසං දිවසභාගමපි උදකෙ කීළන්තානං සිතං න බාධති. අයං පන කලණ්ඩුකො බීරගණ්ඩුසං ගහෙත්වා මුඛං වික්ඛාලෙන්වා තං බීරං නුට්ඨහති. නුට්ඨහන්තොපි උදකෙ අනුට්ඨහිත්වා සෙට්ඨිධිතාය සිසෙ නුට්ඨහති. සුකපොතකොපි නදිතීරං ගන්ත්වා එකිස්සා උදුම්බරසාබාය නිසිදිත්වා ඔලොකෙන්වා කලණ්ඩුකං සඤ්ජානිත්වා සෙට්ඨිධිතාය සිසෙ නුට්ඨහන්තං දිස්වා “අරෙ, කලණ්ඩුක දාස, අත්තනො ජාතිඤ්ච වසනට්ඨානඤ්ච අනුස්සර, බීරගණ්ඩුසං ගහෙත්වා මුඛං වික්ඛාලෙන්වා ජාතිසම්පන්නාය සුඛසංවඩ්ඪාය සෙට්ඨිධිතාය සිසෙ මා නුට්ඨහි, අත්තනො පමාණං න ජානාසි”ති වත්ථා ඉමං ගාථමාහ –

127. “තෙ දෙසා තානි වත්ථුනි, අහඤ්ච වනගොවරො;
අනුච්චිව බො තං ගණ්භෙය්‍යං, පිච බීරං කලණ්ඩුකා”ති.

තත්ථ තෙ දෙසා තානි වත්ථුනිති මාතුකුච්ඡිං සන්ධාය වදති. අයමෙත්ථාධිජ්ජායො – යත්ථ තෙ වසිතං, න තෙ ඛත්තියධිතාදිනං කුච්ඡිදෙසා. යත්ථ වාසි පතිට්ඨිතො, න තානි ඛත්තියධිතාදිනං කුච්ඡිවත්ථුනි. අථ බො දාසිකුච්ඡියං ත්වං වසි චෙව පතිට්ඨිතො වාති. අහඤ්ච වනගොවරොති තීරවිජානභූතොපි එතමත්ථං ජානාමිති දිපෙති. අනුච්චිව බො තං ගණ්භෙය්‍යන්ති එවං අනාවාරං වරමානං මයා ගන්ත්වා ආරොචිතෙ අනුච්චිව ජානිත්වා තව සාමිකා තාලෙන්වා චෙව ලක්ඛණාහතඤ්ච කත්වා තං ගණ්භෙය්‍යං, ගහෙත්වා ගමිස්සන්ති, තස්මා අත්තනො පමාණං ඤත්වා සෙට්ඨිධිතාය සිසෙ අනුට්ඨහිත්වා පිච බීරං. කලණ්ඩුකානි තං නාමෙනාලපති.

කලණ්ඩුකොපි සුවපොතකං සඤ්ජානිත්වා “මං පාකටං කරෙය්‍යා”ති භයෙන “එහි, සාමි, කදා ආගතොසි”ති ආහ. සුකො “න එස මං භිතකාමතාය පක්කොසති, ගීවං පන මෙ වට්ටෙන්වා මාරෙතුකාමො”ති ඤත්වාච “න මෙ තයා අත්ථො”ති තතො උජ්ජනිත්වා ඛාරාණසිං ගන්ත්වා යථාදිට්ඨං සෙට්ඨිනො විත්ථාරෙන කට්ඨෙයි. සෙට්ඨි “අයුත්තං තෙන කත”න්ති වත්ථා ගන්ත්වා තස්ස ආණං කාරෙන්වා ඛාරාණසිමෙව නං ආනෙන්වා දාසපරිභොගෙන පරිභුඤ්ජී.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආභරිත්වා ජාතකං සමොධානෙසි – “තදා කලණ්ඩුකො අයං භික්ඛු අහොසි, ඛාරාණසිසෙට්ඨි පන අහමෙව අහොසි”න්ති.

[128] 8. බිලාරවතජාතකවණ්ණනා කලණ්ඩුකජාතකවණ්ණනා සත්තමා.

යො චෙ ධම්මං ධජං කත්වානි ඉදං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො එකං කුහකභික්ඛුං ආරබ්භ කට්ඨෙයි. තදා හි සත්ථා තස්ස කුහකභාවෙ ආරොචිතෙ “න, භික්ඛවෙ, ඉදානෙව, පුබ්බෙපෙස කුහකොයෙවා”ති වත්ථා අතිතං ආහරි.

අතිතෙ ඛාරාණසියං බුභ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙන්තෙ බොධිසත්තො මුසිකයොනියං පටිසන්ධිං ගහෙත්වා වුඩ්ඪිමන්වාය මහාසරිරො සුකරවිජාපකසදිසො හුන්වා අනෙකසතමුසිකාහි පරිවුතො අරඤ්ඤෙ විහරති. අට්ටකො සිඬ්ඨිගාලො ඉතො විතො ව විවරන්තො තං මුසිකයුථං දිස්වා “ඉමා මුසිකා වඤ්චෙන්වා බාදිස්සාමි”ති වින්තෙන්වා මුසිකානං ආසයස්ස අවිදුරෙ සුරියාහිමුබො වාතං පිචන්තො එකෙන පාදෙන අට්ඨාසි. බොධිසත්තො ගොවරාය වරමානො තං දිස්වා “සීලවා එසො භවිස්සති”ති තස්ස සන්තිකං ගන්ත්වා “හන්තෙ, ත්වං කො නාමො”ති පුච්ඡී. “ධම්මිකො නාමා”ති. “වත්තාරො පාදෙ භූමියං අධිපෙන්වා කස්මා එකෙනෙව ධිතොසි”ති. “මයි වත්තාරො පාදෙ පථවියං ධිපෙන්තෙ පථවි වහිතුං න සක්කොති, තස්මා එකෙනෙව තිට්ඨාමි”ති. “මුඛං විචරිත්වා කස්මා ධිතොසි”ති? “මයං අඤ්ඤං න භක්ඛයාම, වාතමෙව භක්ඛයාමා”ති. “අථ කස්මා සුරියාහිමුබො තිට්ඨසි”ති? “සුරියං නමස්සාමි”ති. බොධිසත්තො තස්ස චචනං සුත්වා “සීලවා එසො භවිස්සති”ති තතො පට්ඨාය මුසිකගණෙන සද්ධිං සායං පාතං තස්ස උපට්ඨානං ගච්ඡති.

අථස්ස උපට්ඨානං කත්වා ගමනකාලෙ සිඬ්ඨිගාලො සබ්බපච්ඡිමං මුසිකං ගහෙත්වා මංසං බාදිත්වා අජ්ඣාභරිත්වා මුඛං පුඤ්ජිත්වා තිට්ඨති. අනුපුබ්බෙන මුසිකගණො තනුකො ජාතො. මුසිකා “පුබ්බෙ අම්භාකං අයං ආසයො නජ්ජහොති, නිරන්තරා තිට්ඨාම. ඉදානි සිටීලා, එවමපි ආසයො න පුරතෙව, කිං නු බො එත”න්ති බොධිසත්තස්ස තං පවත්ති. ආරොචෙසුං. බොධිසත්තො “කෙන නු බො කාරණෙන මුසිකා තනුත්තං ගතා”ති

වින්තෙන්තො සිඬගාලෙ ආසඬකං යපෙත්වා “විමංසිස්සාමි න”න්ති උපට්ඨානකාලෙ සෙසමුසිකා පුරතො කත්වා සයං පච්ඡතො අහොසි. සිඬගාලො තස්ස උපරි පක්ඛන්දි, බොධිසත්තො අත්තතො ගහණත්ථාය තං පක්ඛන්දන්තං දිස්වා නිවත්තිත්වා “හො සිඬගාල, ඉදං තෙ වතසමාදානං න ධම්මසුධම්මතාය, පරෙසං පන විහිංසනත්ථාය ධම්මං ධජං කත්වා වරසි”ති වත්වා ඉමං ගාථමාහ –

128. “යො වෙ ධම්මං ධජං කත්වා, නිගුළ්භො පාපමාවරෙ;
විස්සාසයිත්වා භූතානි, බ්ලාරං නාම තං වත”න්ති.

තත්ථ යො වෙති ඛත්තියාදිසු යො කොච්ඡෙව. ධම්මං ධජං කත්වානි දසකුසලකම්මපට්ඨමං ධජං කරිත්වා, කුටං කරොන්තො විය උස්සාපෙත්වා දස්සෙත්තොති අත්ථො. විස්සාසයිත්වානි “සිලවා අය”න්ති සඤ්ඤාය සඤ්ජාතවිස්සාසානි කත්වා. බ්ලාරං නාම තං වතන්ති තං එවං ධම්මං ධජං කත්වා රහො පාපානි කරොන්තස්ස වතං කෙරාට්ඨකවතං නාම හොතිති අත්ථො.

මුසිකරාජා කට්ඨන්තොව උප්පතිත්වා තස්ස ගීවායං පතිත්වා හනුකස්ස හෙට්ඨා අත්තොගලනාලියං ඩංසිත්වා ගලනාලිං ඵාලෙත්වා ජීවිතක්ඛයං පාපෙසි. මුසිකගණො නිවත්තිත්වා සිඬගාලං “මුරු මුරු”ති බාදිත්වා අගමාසි. පයමාගතාව කිරස්ස මංසං ලභිංසු, පච්ඡා ආගතා න ලභිංසු. තතො පට්ඨාය මුසිකගණො නිබ්භයො ජාතො.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආභරිත්වා ජාතකං සමොධානෙසි – “තදා සිඬගාලො කුහකභික්ඛු අහොසි, මුසිකරාජා පන අහමෙව අහොසි”න්ති.

[129] 9. අග්ගිකභාරද්වාජජාතකවණ්ණනා ^{බ්ලාරවතජාතකවණ්ණනා} අට්ඨමා.

නායං සිඬා පුඤ්ඤභෙතුති ඉදං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො කුහකඤ්ඤෙව භික්ඛුං ආරබ්භ කට්ඨෙසි.

අතිතස්මිඤ්ඤි බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරොන්තෙ බොධිසත්තො මුසිකරාජා හුත්වා අරඤ්ඤෙ වසති. අට්ඨකො සිඬගාලො දවඩාහෙ උට්ඨිතෙ පලායිතුං අසක්කොන්තො එකස්මිං රුක්ඛෙ සීසං ආභවිව අට්ඨාසි. තස්ස සකලසරීරෙ ලොමානි ක්කායිංසු, රුක්ඛං ආභවිව ඨිතට්ඨානෙ පන මත්ථකෙ වුළා විය ථොකානි ලොමානි අට්ඨංසු. සො එකදිවසං සොණ්ඩියං පානියං පිවන්තො ජායං ඔලොකෙත්තො වුළං දිස්වා “උප්පන්නං දානි මෙ භණ්ඩමුල”න්ති අරඤ්ඤෙ විවරන්තො තං මුසිකාදරිං දිස්වා “ඉමා මුසිකා වඤ්චෙත්වා බාදිස්සාමි”ති හෙට්ඨා වුත්තනයෙනෙව අවිදුරෙ අට්ඨාසි. අථ නං බොධිසත්තො ගොවරාය වරන්තො දිස්වා “සිලවා අය”න්ති සඤ්ඤාය උපසඬකමිත්වා “ත්වං කින්නාමොසි”ති පුච්ඡි. “අහං අග්ගිකභාරද්වාජො නාමා”ති. “අථ කස්මා ආගතොසි”ති? “තුම්භාකං රක්ඛනත්ථායා”ති. “කින්නි කත්වා අම්භෙ රක්ඛිස්සසි”ති? “අහං අඬගුට්ඨගණනං නාම ජානාමි, තුම්භාකං පාතොව නික්ඛමිත්වා ගොවරාය ගමනකාලෙ ‘එත්තකා’ති ගණෙත්වා පච්චාගමනකාලෙපි ගණෙස්සාමි, එවං සායං පාතං ගණෙත්තො රක්ඛිස්සාමි”ති. “තෙන හි රක්ඛ මාතුලා”ති. සො “සාධු”ති සම්පට්ඨිත්වා නික්ඛමනකාලෙ “එකො ද්වෙ තයො”ති ගණෙත්වා පච්චාගමනකාලෙපි තට්ඨෙව ගණෙත්වා සබ්බපච්ඡිමං ගහෙත්වා බාදති. සෙසං පුරිමසදිසමෙව.

ඉධ පන මුසිකරාජා නිවත්තිත්වා ඨිතො “හො අග්ගිකභාරද්වාජ, නායං තව ධම්මසුධම්මතාය මත්ථකෙ වුළා යපිතා, කුච්ඡිකාරණා පන යපිතා”ති වත්වා ඉමං ගාථමාහ –

129. “නායං සිඬා පුඤ්ඤභෙතු, සාසභෙතු අයං සිඬා;
නාගුට්ඨිගණනං යාති, අලං තෙ හොතු අග්ගිකා”ති.

තත්ථ නාගුට්ඨිගණනං යාතිති “අඬගුට්ඨිගණනා”ති අඬගුට්ඨගණනා වුච්චති, අයං මුසිකගණො අඬගුට්ඨගණනං න ගච්ඡති න උපෙති න පුරෙති, පරික්ඛයං ගච්ඡතිති අත්ථො. අලං තෙ හොතු අග්ගිකානි සිඬගාලං නාමෙන ආලපන්තො ආහ. එත්තාවතා තෙ අලං හොතු, න ඉතො පරං මුසිකෙ බාදිස්සසි. අම්භෙහි වා තයා සද්ධිං සංවාසො අලං හොතු, න මයං ඉදානි තයා සද්ධිං වසිස්සාමානිපි අත්ථො. සෙසං පුරිමසදිසමෙව.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආභරිත්වා ජාතකං සමොධානෙසි “තදා සිඬගාලො අයං භික්ඛු අහොසි, මුසිකරාජා පන අහමෙව අහොසි”න්ති.

[130] 10. කොසියජාතකවණ්ණනා ^{අග්ගිකභාරද්වාජජාතකවණ්ණනා} නවමා.

යථා වාචා ව භුඤ්ජස්සුති ඉදං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො එකං සාවත්ථියං මාතුගාමං ආරබ්භ කට්ඨෙසි. සා කිරෙකස්ස සද්ධාසම්පන්නස්ස උපාසකබ්‍රාහ්මණස්ස බ්‍රාහ්මණී දුස්සිලා පාපධම්මා රත්තිං අතිවරිත්වා දිවා කිඤ්චි කම්මං අකත්වා ගිලානාලයං දස්සෙත්වා නිත්ථුනමානා නිපජ්ජති. අථ නං බ්‍රාහ්මණො “කිං තෙ හද්දෙ අථාසුක”න්ති පුච්ඡි. “වාතා මෙ විජ්ඣන්ති”ති. “අථ කිං ලද්ධුං වට්ටති”ති? “සිනිද්ධමධුරානි පණිතපණිතානි

යාගුහත්තලොදීති”ති. බ්‍රාහ්මණො යං යං සා ඉච්ඡති, තං තං ආහරිත්වා දෙති, දාසො විය සබ්බකිච්චානි කරොති. සා පන බ්‍රාහ්මණස්ස ගෙහං පවිට්ඨකාලෙ නිපජ්ජති, බ්‍රිති නික්ඛන්තකාලෙ ජාරෙහි සද්ධිං වීතිනාමෙති.

අප්‍ර බ්‍රාහ්මණො “ඉමිස්සා සරීරෙ විජ්ඣනවාතානං පරියන්තො න පඤ්ඤායති”ති එකදිවසං ගන්ධමාලාදීනි ආදාය ජෙනවනං ගන්ත්වා සත්ථාරං පූජෙත්වා වන්දිත්වා එකමන්තං නිසීදිත්වා “කිං, බ්‍රාහ්මණ, න පඤ්ඤායසී”ති චුත්තෙ “හන්තෙ, බ්‍රාහ්මණයා කිර මෙ සරීරෙ වාතා විජ්ඣන්ති, ස්වාහං තස්සා සප්පිනෙලාදීනි වෙව පණ්ණපණ්ණහොජනානි ව පරියෙසාමි, සරීරමස්සා සනං විජ්ජසන්තච්ඡවිච්ඡණං ජාතං, වාතරොගස්ස පන පරියන්තො න පඤ්ඤායති. අහං තං පටිජග්ගන්තොව ඉධාගමනස්ස ඔකාසං න ලභාමි”ති ආහ. සත්ථා බ්‍රාහ්මණයා පාපභාවං ඤාත්වා “බ්‍රාහ්මණ, එවං නිපන්තස්ස මාතුගාමස්ස රොගෙ අවුපසමන්තෙ ඉදඤ්චිදඤ්ච හෙසජ්ජං කාතුං වට්ටති”ති පුබ්බෙපි තෙ පණ්ඩිතෙහි කථිතං, හවසඬ්ඛෙපගතත්තා පන න සල්ලක්ඛෙසී”ති වත්වා තෙන යාවිතො අතීතං ආහරි.

අතීතෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙන්නෙ බොධිසත්තො බ්‍රාහ්මණමහාසාලකුලෙ නිබ්බන්තිත්වා වයප්පත්තො තක්කසිලායං සබ්බසිප්පානි උග්ගණ්හිත්වා බාරාණසියං දිසාපාමොක්ඛො ආවරියො අහොසි. එකසතරාජධානීසු බත්තියකුමාරා ව බ්‍රාහ්මණකුමාරා ව යෙභුයොන තස්සෙව සන්තිකෙ සිප්පං උග්ගණ්හන්ති. අපෙකො ජනපදවාසී බ්‍රාහ්මණමාණවො බොධිසත්තස්ස සන්තිකෙ තයො වෙදෙ අට්ඨාරස ව විජ්ජාට්ඨානානි උග්ගණ්හිත්වා බාරාණසියංයෙව කුටුම්භං සණ්ඨපෙත්වා දිවසෙ දිවසෙ ද්වන්තික්ඛන්තුං බොධිසත්තස්ස සන්තිකං ආගච්ඡති. තස්ස බ්‍රාහ්මණී දුස්සිලා අහොසි පාපධම්මානි සබ්බං පච්චුප්පන්තවත්ථුසදිසමෙව.

බොධිසත්තො පන “ඉමිනා කාරණෙන ඔවාදගහණාය ඔකාසං න ලභාමි”ති චුත්තෙ “සා මාණවිකා ඉමං වඤ්චෙත්වා නිපජ්ජති”ති ඤාත්වා “තස්සා රොගානුච්ඡවිකං හෙසජ්ජං ආචික්ඛිස්සාමි”ති වින්තෙත්වා ආහ “තාත, ත්වං ඉතො පට්ඨාය තස්සා සප්පිබ්රසාදීනි මා අදාසි, ගොමුත්තෙ පන පඤ්චපණ්ණානි ඵලාදීනි ව පක්ඛිපිත්වා කොට්ටෙත්වා නවතම්බලොභහාජනෙ පක්ඛිපිත්වා ලොභගන්ධං ගාහාපෙත්වා රජ්ජුං වා යොත්තං වා රුක්ඛං වා ලතං වා ගහෙත්වා ‘ඉදං තෙ රොගස්ස අනුච්ඡවිකහෙසජ්ජං, ඉදං වා පිච, උට්ඨාය වා තයා භුත්තභත්තස්ස අනුච්ඡවිකං කම්මං කරොහි”ති වත්වා ඉමං ගාථං වදෙය්‍යාසි. “සවෙ හෙසජ්ජං න පිචති, අප්‍ර නං රජ්ජුයා වා යොත්තෙන වා රුක්ඛෙන වා ලතාය වා කතිචි පහාරෙ පහරිත්වා කෙසෙසු ගහෙත්වා ආකඩ්ඪිත්වා කප්පරෙන පොටෙය්‍යාසි, සා තඬ්ඛණඤ්ඤෙව උට්ඨාය කම්මං කරිස්සති”ති. සො “සාධු”ති සම්පට්චිඡිත්වා චුත්තනියාමෙනෙව හෙසජ්ජං කත්වා “හද්දෙ, ඉමං හෙසජ්ජං පිචා”ති ආහ. “කෙන තෙ ඉදං ආචික්ඛිත”න්ති? “ආවරියෙන, හද්දෙ”ති. “අපනෙහි තං, න පිචිස්සාමි”ති. මාණවො “න ත්වං අත්තනො රුචියා පිචිස්සසී”ති රජ්ජුං ගහෙත්වා “අත්තනො රොගස්ස අනුච්ඡවිකං හෙසජ්ජං වා පිච, යාගුහත්තානුච්ඡවිකං කම්මං වා කරොහි”ති වත්වා ඉමං ගාථමාහ –

130. “යථාචාචා ව භුඤ්ජස්සු, යථාභුත්තඤ්ච බ්‍යාහර;
උභයං තෙ න සමෙති, වාචා භුත්තඤ්ච කොසියෙ”ති.

තත්ථ යථාචාචා ව භුඤ්ජස්සුති යථා තෙ වාචා, තථා භුඤ්ජස්සු, “වාතා මෙ විජ්ඣන්ති”ති වාචාය අනුච්ඡවිකමෙව කත්වා භුඤ්ජස්සුති අත්ථො. “යථාචාචං වා”තිපි පාඨො යුජ්ජති, “යථාචාචායා”තිපි පඨන්ති, සබ්බත්ථ අයමෙව අත්ථො. යථාභුත්තඤ්ච බ්‍යාහරානි යං යථා තෙ භුත්තං, තස්ස අනුච්ඡවිකමෙව බ්‍යාහර, “අරොගම්හි”ති වත්වා ගෙහෙ කත්තබ්බං කරොසීති අත්ථො. “යථාභුත්තඤ්චා”තිපි පාඨො, අප්‍ර වා අරොගම්හිති යථාභුත්තමෙව වත්වා කම්මං කරොහිති අත්ථො. උභයං තෙ න සමෙති, වාචාභුත්තඤ්ච කොසියෙති යා ව තෙ අයං වාචා “වාතා මං විජ්ඣන්ති”ති යඤ්ච තෙ ඉදං පණ්ණහොජනං භුත්තං, ඉදං උභයම්පි තුය්හං න සමෙති, තස්මා උට්ඨාය කම්මං කරොහි. “කොසියෙ”ති තං ගොත්තෙනාලපති.

එවං චුත්තෙ කොසියබ්‍රාහ්මණධිනා “ආවරියෙන උස්සුක්කං ආපන්තකාලතො පට්ඨාය න සක්කා මයා එස වඤ්චෙතුං, උට්ඨාය කම්මං කරිස්සාමි”ති උට්ඨාය කම්මං අකාසි. “ආවරියෙන මෙ දුස්සිලභාවො ඤාතො, ඉදානි න සක්කා ඉතො පට්ඨාය පුන ඵවරුපං කාතු”න්ති ආවරියෙ ගාරවෙන පාපකම්මතොපි වීරමිත්වා සීලවතී අහොසි. සාපි බ්‍රාහ්මණී “සම්මාසම්බුද්ධෙන කිරමිහි ඤාතා”ති සත්ථරපි ගාරවෙන න පුන අනාචාරං අකාසි.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා ජාතකං සමොධානෙසි – “තදා ජයම්පතිකා ඉදානි ජයම්පතිකාව, ආවරියො පන අහමෙව අහොසි”න්ති.

කොසියජාතකවණ්ණනා දසමා.

කුසනාලිවග්ගො තෙරසමො.

තස්සුද්දානං –

කුසනාලි ව දුම්මෙධං, නඬ්ඛලිසම්බකථාහං;
අසීලක්ඛණකලණ්ඩුකං, බිලාරග්ගිකකොසියන්ති.

අසම්පදානෙතිතරිතරස්සාති ඉදං සත්ථා වෙළවනෙ විහරන්තො දෙවදත්තං ආරබ්භ කට්ඨෙයි. තස්මිඤ්චි කාලෙ භික්ඛු ධම්මසභායං කථං සමුට්ඨාපෙසුං “ආවුසො දෙවදත්තො, අකතඤ්ඤා තථාගතස්ස ගුණං න ජානාති”ති. සත්ථා ආගන්ත්වා “කාය නුත්ථ, භික්ඛවෙ, එතරහි කථාය සන්තිසිත්තා”ති පුට්ඨිත්වා “ඉමාය නාමා”ති වුත්තෙ “න, භික්ඛවෙ, ඉදානෙව දෙවදත්තො අකතඤ්ඤා, පුබ්බෙයි අකතඤ්ඤායෙව”ති වත්ථා අතීතං ආහරි.

අතීතෙ මගධරට්ඨෙ රාජගහෙ එකස්මිං මගධරඤ්ඤෙ රජ්ජං කාරෙන්තෙ බොධිසත්තො තස්සෙව සෙට්ඨි අහොසි අසිතිකොට්ඨිභවො සඬබ්බෙට්ඨිති නාමෙන. බාරාණසියං පිළියසෙට්ඨි නාම අසිතිකොට්ඨිභවොව අහොසි. තෙ අඤ්ඤාමඤ්ඤං සභායකා අහෙසුං. තෙසු බාරාණසියං පිළියසෙට්ඨිස්ස කෙනවිදෙව කාරණෙන මහන්තං භයං උප්පජ්ජි, සබ්බං සාපතෙය්‍යං පරිහාසී. සො දලිද්දො අප්පට්ඨසරණො හුත්වා හරියං ආදාය සඬබ්බෙට්ඨිං පච්චයං කත්වා බාරාණසිතො නික්ඛමිත්වා පදසාව රාජගහං පත්වා සඬබ්බෙට්ඨිස්ස නිවෙසනං අගමාසී. සො තං දිස්වා ව “සභායො මෙ ආගතො”ති පරිස්සජ්ජිත්වා සක්කාරස්මිමානං කත්වා කතිපාහං විනිනාමෙත්වා එකදිවසං “සම්ම, කෙනට්ඨෙත ආගතොසි”ති පුට්ඨි. “භයං මෙ, සම්ම, උප්පත්තං, සබ්බං ධනං පරික්ඛිණං, උපත්ථම්මො මෙ හොති”ති. “සාධු සම්ම, මා භාසී”ති භණ්ඩාගාරං විවරාපෙත්වා වත්තාලීස භිරඤ්ඤාකොට්ඨො දාපෙත්වා සෙසම්පි පරිච්ඡදපරිවාරං සබ්බං අත්තනො සත්තකං සවිඤ්ඤාණකං අවිඤ්ඤාණකං මජ්ඣෙ භිත්තිත්වා උපධිසමෙව අදාසී. සො තං විභවං ආදාය පුන බාරාණසිං ගන්ත්වා නිවාසං කප්පෙසී.

අපරභාගෙ සඬබ්බෙට්ඨිස්සපි තාදිසමෙව භයං උප්පජ්ජි. සො අත්තනො පටිසරණං උපධාරෙන්තො “සභායස්ස මෙ මහාඋපකාරො කතො, උපධිසම්භවො දිත්තො. න සො මං දිස්වා පරිච්චජ්ජිසති, තස්ස සන්තිකං ගම්ප්පාමි”ති විත්තෙත්වා හරියං ආදාය පදසාව බාරාණසිං ගන්ත්වා හරියං ආහ “භද්දෙ, තව මයා සද්ධිං අන්තරවිට්ඨා ගමනං නාම න යුත්තං, මයා පෙසිතයානමාරුය්හ මහන්තෙන පරිවාරෙන පච්ඡා ආගමිස්සසී. යාව යානං පෙසෙමි, තාව ඉධෙව හොති”ති වත්ථා තං සාලාය යපෙත්වා සයං නගරං පවිසිත්වා සෙට්ඨිස්ස සරං ගන්ත්වා “රාජගහනගරතො කුම්භාකං සභායො සඬබ්බෙට්ඨි නාම ආගතො”ති ආරොවාපෙසී. සො “ආගච්ඡතු”ති පක්කොසාපෙත්වා තං දිස්වා නෙව ආසනා වුට්ඨාසී, න පටිසන්ථාරං අකාසී, කෙවලං “කිමත්ථං ආගතොසි”ති පුට්ඨි. “කුම්භාකං දස්සන්තං ආගතොමිති”ති. “නිවාසො තෙ කහං ගහිතො”ති? “න තාව නිවාසට්ඨානං අත්ථි, සෙට්ඨිසරණිමිපි සාලාය යපෙත්වා ආගතොමිති”ති. “කුම්භාකං ඉධ නිවාසට්ඨානං නත්ථි, නිවාසං ගහෙත්වා එකස්මිං යානෙ පවාපෙත්වා භුඤ්ජිත්වා ගච්ඡං, පුන අම්භාකං සරං මා පවිසං”ති වත්ථා “මය්හං සභායස්ස දුස්සන්තෙ බන්ධිත්වා එකං බහලපලාපතුම්බං දෙහි”ති දාසං ආණාපෙසී. තං දිවසං කිර සො රත්තසාලීනං සකට්ඨසභස්සමත්තං ඔචුනාපෙත්වා කොට්ඨාගාරං පුරාපෙසී, වත්තාලීසකොට්ඨනං ගහෙත්වා ආගතො අකතඤ්ඤා මහාවොරො සභායකස්ස කුම්බමත්තෙ පලාපෙ දාපෙසී. දාසො පච්ඡියං එකං පලාපතුම්බං පක්ඛිපිත්වා බොධිසත්තස්ස සන්තිකං අගමාසී.

බොධිසත්තො විත්තෙසි – “අයං අසප්පුරිසො මම සන්තිකා වත්තාලීසකොට්ඨනං ලභිත්වා ඉදානි පලාපතුම්බං දාපෙසී, ගණ්භාමි නු බො, න ගණ්භාමි”ති? අථස්ස එතදහොසි “අයං තාව අකතඤ්ඤා මිත්තදුබ්භි කතවිනාසකභාවෙන මයා සද්ධිං මිත්තභාවං භිත්ති. සවාහං එතෙන දිත්තං පලාපතුම්බං ලාමකත්තා න ගණ්භිස්සාමි, අභමිපි මිත්තභාවං භිත්තිස්සාමි. අන්ධබාලා පරිත්තකං ලද්ධං අග්ගණ්භන්තා මිත්තභාවං විනාසෙත්ති, අහං පන එතෙන දිත්තං පලාපතුම්බං ගහෙත්වා මම වසෙන මිත්තභාවං පතිට්ඨාපෙස්සාමි”ති. සො පලාපතුම්බං දුස්සන්තෙ බන්ධිත්වා පාසාදා ඔරුය්හ සාලං අගමාසී. අථ නං හරියා “කිං තෙ, අය්‍ය, ලද්ධ”න්ති පුට්ඨි. “භද්දෙ අම්භාකං සභායො පිළියසෙට්ඨි පලාපතුම්බං දත්වා අම්මෙ අප්පෙව විස්සජ්ජෙසි”ති. සා “අය්‍ය, කිමත්ථං අග්ගහෙසී, කිං එතං වත්තාලීසකොට්ඨනස්ස අනුච්ඡවික”න්ති රොදිතුං ආරභි. බොධිසත්තොපි “භද්දෙ, මා රොදි, අහං තෙන සද්ධිං මිත්තභාවහෙදනභයෙන මම වසෙන මිත්තභාවං පතිට්ඨාපෙතුං ගණ්භිං, ත්වං කිංකාරණා රොදසී”ති වත්ථා ඉමං ගාථමාහ –

131. “අසම්පදානෙතිතරිතරස්ස, බාලස්ස මිත්තානි කලිභවන්ති;
තස්මා හරාමි භුසං අඩ්ඨමානං, මා මෙ මිත්ති ජීයිත්ථ සස්සතාය”න්ති.

තත්ථ අසම්පදානනාති අසම්පදානෙන. අකාරලොපෙ සන්ධි, අග්ගහණෙනාති අත්ථො. ඉතරිතරස්සාති යස්ස කස්සචි ලාමකාලාමකස්ස. බාලස්ස මිත්තානි කලිභවන්තිති දන්ධස්ස අපඤ්ඤස්ස මිත්තානි කලිති කාලකණ්ණසදිසානි හොන්ති, භිජ්ජන්තිති අත්ථො. තස්මා හරාමි භුසං අඩ්ඨමානන්ති තෙන කාරණෙන අහං සභායෙන දිත්තං එකපලාපතුම්බං හරාමි ගණ්භාමිති දස්සෙති. “මාන”න්ති හි අට්ඨන්තං නාළීනං නාමං, වතුන්තං අඩ්ඨමානං, වතස්සො ව නාළියො කුම්බො නාම. තෙන වුත්තං “පලාපතුම්බ”න්ති. මා මෙ මිත්ති ජීයිත්ථ සස්සතායන්ති මම සභායෙන සද්ධිං මිත්ති මා භිජ්ජන්තං, සස්සතාව අයං හොතුති අත්ථො.

එවං වුත්තෙපි සෙට්ඨිහරියා රොදතෙව. තස්මිං බණෙ සඬබ්බෙට්ඨිනා පිළියසෙට්ඨිස්ස දිත්තො කම්මන්තදාසො සාලාද්වාරෙන ආගච්ඡන්තො සෙට්ඨිහරියාය රොදනසද්දං සුත්වා සාලං පවිසිත්වා අත්තනො සාමිකෙ දිස්වා පාදෙසු නිපතිත්වා රොදිත්වා කන්දිත්වා “කිමත්ථං ඉධාගතත්ථ, සාමි”ති පුට්ඨි. සෙට්ඨි සබ්බං ආරොවෙසී. කම්මන්තදාසො “හොතු, සාමි, මා විත්තයිත්ථ”ති උභොපි අස්සාසෙත්වා අත්තනො ගෙහං නෙත්වා ගන්ධොදකෙන න්භාපෙත්වා හොපෙත්වා “සාමිකා, වො ආගතා”ති සෙසදාසෙ සන්තිපාතෙත්වා දස්සෙත්වා කතිපාහං විනිනාමෙත්වා සබ්බෙ දාසෙ

ගහෙත්වා රාජධිගණං ගන්ත්වා උපරවං අකාසි. රාජා පක්කොසාපෙත්වා “කිං එත”න්ති පුච්ඡී, තෙ සබ්බං තං පවත්තිං රඤ්ඤො ආරොවෙසුං.

රාජා තෙසං වචනං සුත්වා උභොපි සෙට්ඨී පක්කොසාපෙත්වා සඬ්ඛසෙට්ඨීං පුච්ඡී “සච්චං කිර තයා මහාසෙට්ඨී පිළියසෙට්ඨීස්ස වත්තාලිසකොට්ඨනං දින්න”න්ති? “ආම, මහාරාජ, මම සභායස්ස මං තක්කෙත්වා රාජගහං ආගතස්ස න කෙවලං ධනං, සබ්බං විභවජාතං සවිඤ්ඤාණකං අවිඤ්ඤාණකං ද්වෙ කොට්ඨාසෙ කත්වා සමභාගෙ අදාසින්ති. රාජා “සච්චමෙත”න්ති පිළියසෙට්ඨීං පුච්ඡී. “ආම, දෙවා”ති. “තයා පනස්ස තඤ්ඤෙව තක්කෙත්වා ආගතස්ස අත්ථි කොච්ඡි සක්කාරො වා සම්මානො වා කතො”ති. සො තුණ්හි අහොසි. අපි පන තෙ එතස්ස පලාපතුම්බමත්තං දුස්සන්තෙ පක්ඛිපාපෙත්වා දාපිතං අත්ථිති. තම්පි සුත්වා තුණ්හියෙව අහොසි. රාජා “කිං කාතබ්බ”න්ති අමච්චෙහි සද්ධිං මන්තෙත්වා තං පරිභාසිත්වා “ගච්ඡට්, පිළියසෙට්ඨීස්ස සරෙ සබ්බං විභවං සඬ්ඛසෙට්ඨීස්ස දෙවා”ති ආහ. බොධිසත්තො “මහාරාජ, මය්හං පරසන්තකෙන අත්ථො නත්ථි, මයා දින්නමත්තමෙව පන දාපෙවා”ති ආහ. රාජා බොධිසත්තස්ස සන්තකං දාපෙසි. බොධිසත්තො සබ්බං අත්තනො දින්නවිභවං පටිලභිත්වා දාසපරිවුතො රාජගහමෙව ගන්ත්වා කුටුම්භං සණ්ඨපෙත්වා දානාදීනි පුඤ්ඤානි කත්වා යථාකම්මං ගතො.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා ජාතකං සමොධානෙසි – “තදා පිළියසෙට්ඨී දෙවදත්තො අහොසි, සඬ්ඛසෙට්ඨී පන අහමෙව අහොසි”න්ති.

[132] 2. භිරුකජාතකවණ්ණනා අසම්පදානජාතකවණ්ණනා පඨමා.

කුසලූපදෙසෙ ධිතියා දල්භාය වාති ඉදං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො අජපාලනිග්‍රොධෙ මාරධිතානං පලොභනසුත්තන්තං ආරබ්භ කට්ඨෙ. භගවතා හි ආදිතො පට්ඨාය වුත්තං –

“දද්දල්ලමානා ආගඤ්ජුං, තණ්හා ව අරතී රගා;
තා තත්ථ පනුදී සත්ථා, තුලං භට්ඨංව මාලුතො”ති. (සං. නි. 1.161);

එවං යාව පරියොසානා තස්ස සුත්තන්තස්ස කථිතකාලෙ ධම්මසභායං සන්නිපතිතා භික්ඛූ කථං සමුට්ඨාපෙසුං “ආවුසො, සම්මාසම්බුද්ධො මාරධිතරො අනෙකසතානිපි දිබ්බරූපානි මාපෙත්වා පලොභනත්ථාය උපසංඝමන්ති යො අක්ඛිනිපි උම්මිලෙත්වා න ඔලොකෙසි, අහො බුද්ධබලං නාම අච්ඡරිය”න්ති. සත්ථා ආගන්ත්වා “කාය නුත්ථ, භික්ඛවෙ, එතරහි කථාය සන්නිසින්නා”ති පුච්ඡිත්වා “ඉමාය නාමා”ති වුත්තෙ “න, භික්ඛවෙ, ඉදානෙව මය්හං සබ්බාසවෙ බෙපෙත්වා සබ්බඤ්ඤුතං සම්පත්තස්ස මාරධිතානං අනොලොකනං නාම අච්ඡරියං, අහඤ්ඤි පුබ්බෙ බොධිඤ්ඤාණං පරියෙසමානො සකිලෙසකාලෙපි අභිසංඝාතං දිබ්බරූපං ඉන්ද්‍රියානි භින්දිත්වා කිලෙසවසෙන අනොලොකෙත්වා ව ගන්ත්වා මහාරජ්ජං පාපුණ්”න්ති වත්වා අතිතං ආහරි.

අතීතෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙත්තෙ බොධිසත්තො භාතිකසතස්ස කනිට්ඨො අහොසිති සබ්බං හෙට්ඨා තක්කසිලාජාතකෙ වුත්තනයෙනෙව වින්ථාරෙතබ්බං. තදා පන තක්කසිලානගරවාසීහි බහිනගරෙ සාලායං බොධිසත්තං උපසංඝමිත්වා යාවිත්වා රජ්ජං පටිච්ඡාපෙත්වා අභිසෙකෙ කතෙ තක්කසිලානගරවාසීනො නගරං දෙවනගරං විය, රාජභවනඤ්ච ඉන්ද්‍රභවනං විය අලඬ්ඛිරංසු. තදා බොධිසත්තො නගරං පවිසිත්වා රාජභවනෙ පාසාදෙ මහාතලෙ සමුස්සිතසෙතච්ඡන්තං රතනවරපල්ලඬ්ඛං අභිරුය්හ දෙවරාජලීලාය නිසීදී, අමච්චා ව බ්‍රාහ්මණගහපතිකාදයො ව ඛත්තියකුමාරා ව සබ්බාලඬ්ඛකාරපටිමණ්ඩිතා පරිවාරෙත්වා අට්ඨංසු, දෙවච්ඡරාපටිභාගා සොළසසභස්සනාටකිත්ථියො නච්චගීතවාදිතකුසලා උත්තමචිලාසසම්පන්නා නච්චගීතවාදිතානි පයොපෙසුං. ගීතවාදිතසද්දෙන රාජභවනං මෙසත්ථනිතපූරිතා මහාසමුද්දකුච්ඡි විය එකනින්නාදං අහොසි. බොධිසත්තො තං අත්තනො සිරිසොභග්ගං ඔලොකයමානොව වින්තෙසි “සචාහං තාසං යක්ඛිනීනං අභිසංඝාතං දිබ්බරූපං ඔලොකෙස්සං, ජීවිතක්ඛයං පත්තො අභවිස්සං, ඉමං සිරිසොභග්ගං න ඔලොකෙස්සං. පච්චෙකබුද්ධානං පන ඔවාදෙ යීතභාවෙන ඉදං මයා සම්පත්ත”න්ති. එවඤ්ච පන වින්තෙත්වා උදානං උදානෙත්තො ඉමං ගාථමාහ –

132. “කුසලූපදෙසෙ ධිතියා දල්භාය ව, අනිවත්තිතත්තා භයභිරුතාය ව;
න රක්ඛසීනං වසමාගම්මිහසෙ, ස සොත්ථිභාවො මහතා භයෙන මෙ”ති.

තත්ථ කුසලූපදෙසෙති කුසලානං උපදෙසෙ, පච්චෙකබුද්ධානං ඔවාදෙති අත්ථො. ධිතියා දල්භාය වාති දල්භාය ධිතියා ව, ථීරෙන අබ්බොව්ඡින්නනිරන්තරවීරියෙන වාති අත්ථො. අනිවත්තිතත්තා භයභිරුතාය වාති භයභිරුතාය අනිවත්තිතතාය ව. තත්ථ භයන්ති විත්තුත්‍රාසමත්තං පරිත්තභයං. භිරුතාති සරීරකම්පනජපත්තං මහාභයං. ඉදං උභයම්පි මහාසත්තස්ස “යක්ඛිනියො නාමෙතා මනුස්සබාදිකා”ති හෙරවාරම්මණං දිස්වාපි නාහොසි. තෙනාහ “අනිවත්තිතත්තා භයභිරුතාය වා”ති. භයභිරුතාය අභාවෙනෙව හෙරවාරම්මණං දිස්වාපි අනිවත්තනභාවෙනාති අත්ථො. න රක්ඛසීනං වසමාගම්මිහසෙති යක්ඛකන්නාරෙ තාසං රක්ඛසීනං වසං න අගම්මිහ. යස්මා අම්භාකං කුසලූපදෙසෙ ධිති ව දල්භා අහොසි, භයභිරුතාභාවෙන ව අනිවත්තනසභාවා අහුම්භා, තස්මා රක්ඛසීනං වසං න අගම්මිහාති වුත්තං හොති. ස සොත්ථිභාවො මහතා භයෙන මෙති සො මය්හං අයං අජ්ජ මහතා භයෙන රක්ඛසීනං සන්නිකා පත්තබ්බෙන දුක්ඛදොමනස්සෙන සොත්ථිභාවො බෙමභාවො පීතිසොමනස්සභාවායෙව ජානොති.

එවං මහාසත්තො ඉමාය ගාථාය ධම්මං දෙසෙත්වා ධම්මෙන රජ්ජං කාරෙත්වා දානාදීනි පුඤ්ඤානි කත්වා යථාකම්මං ගතො.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආභරිත්වා ජාතකං සමොධානෙසි – “අහං තෙන සමයෙන තක්කසිලං ගන්ත්වා රජ්ජපත්තකුමාරො අහොසි”න්ති.

[133] 3. සත්ථාසනජාතකවණ්ණනා භීරුකජාතකවණ්ණනා දුතියා.

බෙමං යනින්ති ඉදං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො අඤ්ඤතරං හික්ඛුං ආරඛ්භ කට්ඨෙසි. සො හි හික්ඛු සත්ථු සන්තිකෙ කම්මට්ඨානං ගහෙත්වා පච්චන්තං ගන්ත්වා එකං ගාමකං උපනිස්සාය අරඤ්ඤසෙනාසනෙ වස්සං උපගඤ්ඡී. තස්ස පට්ඨමාසෙයෙව පිණ්ඩාය පට්ටියස්ස පණ්ණසාලා ඤායිත්ථ. සො වසනට්ඨානාභාවෙන කිලමන්තො උපට්ඨාකානං ආචික්ඛි. තෙ “හොතු, හන්තෙ, පණ්ණසාලං කරිස්සාම, කසාම තාව, වපාම තාවා”තිආදීනි වදන්තා තෙමාසං චිතිනාමෙසුං. සො සෙනාසනසප්පායාභාවෙන කම්මට්ඨානං මත්ථකං පාපෙතුං නාසක්ඛි. සො නිමිත්තමත්තම්පි අනුප්පාදෙත්වා චුත්ථවස්සො ජෙනවනං ගන්ත්වා සත්ථාරං වන්දිත්වා එකමන්තං නිසීදි. සත්ථා තෙන සද්ධිං පටිසන්ථාරං කත්වා “කිං නු බො තෙ, හික්ඛු, කම්මට්ඨානං සප්පායං ජාත”න්ති පුච්ඡී. සො ආදිනො පට්ඨාය අසප්පායභාවං කට්ඨෙසි. සත්ථා “පුබ්බෙ බො, හික්ඛු, තිරච්ඡානාපි අත්තනො සප්පායාසප්පායං ඤත්වා සප්පායකාලෙ වසිත්වා අසප්පායකාලෙ වසනට්ඨානං පහාය අඤ්ඤත්ථ අගමංසු, ත්වං කස්මා අත්තනො සප්පායාසප්පායං න අඤ්ඤාසි”ති වත්වා තෙන යාවිතො අතීතං ආහරි.

අතීතෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙත්තෙ බොධිසත්තො සකුණයොනියං නිබ්බත්තිත්වා විඤ්ඤතං පත්වා සොභග්ගප්පත්තො සකුණරාජා හුත්වා එකස්මිං අරඤ්ඤායතනෙ ජාතස්සරතීරෙ සාධාච්චපසම්පන්නං බහලපත්තපලාසං මහාරුක්ඛං උපනිස්සාය සපරිවාරො වාසං කප්පෙසි. බහු සකුණා තස්ස රුක්ඛස්ස උදකමත්ථකෙ පත්ථට්ඨානාසු වසන්තා සරීරවළඤ්ජං උදකෙ පාතෙන්නි. තස්මිඤ්ච ජාතස්සරෙ වණ්ඨො නාගරාජා වසති. තස්ස එතදහොසි “ඉමෙ සකුණා මය්හං නිවාසෙ ජාතස්සරෙ සරීරවළඤ්ජං පාතෙන්නි, යංනුනාහං උදකතො අග්ගිං උට්ඨාපෙත්වා රුක්ඛං ඤාපෙත්වා එතෙ පලාපෙයා”න්ති. සො කුද්ධමානසො රත්තිභාගෙ සබ්බෙසං සකුණානං සන්තිපතිත්වා රුක්ඛසාධාසු නිපන්තකාලෙ පට්ඨං තාව උද්ධනාරොපිතං විය උදකං පක්කුධාපෙත්වා දුතියවාගෙරෙ ධූමං උට්ඨාපෙත්වා තතියවාගෙරෙ තාලක්ඛන්ධප්පමාණං ජාලං උට්ඨාපෙසි. බොධිසත්තො උදකතො ජාලං උට්ඨහමානං දිස්වා “හො, සකුණා, අග්ගිනා ආදිත්තං නාම උදකෙන නිබ්බාපෙන්නි, ඉදානි පන උදකමෙව ආදිත්තං. න සක්කා අම්හෙහි ඉධ වසිතුං, අඤ්ඤත්ථ ගමිස්සාමා”ති වත්වා ඉමං ගාථමාහ –

133. “බෙමං යනිං තත්ථ අරි උදිරිතො, දකස්ස මජ්ඣෙ ජලතෙ සත්ථාසනො;
න අජ්ජ වාසො මහියා මහිරුහෙ, දිසා හප්චහො සරණාජ්ජ නොභය”න්ති.

තත්ථ බෙමං යනිං තත්ථ අරි උදිරිතොති යස්මිං උදකපිට්ඨෙ බෙමභාවො නිබ්භයභාවො, තස්මිං අත්තපච්චන්ටීකො සපත්තො උට්ඨිතො. දකස්සාති උදකස්ස. සත්ථාසනොති අග්ගි. සො හි සතං අස්නාති, තස්මා “සත්ථාසනො”ති චුච්චති. න අජ්ජ වාසොති අජ්ජ නො වාසො නත්ථී. මහියා මහිරුහෙති මහිරුහො චුච්චති රුක්ඛො, තස්මිං ඉමිස්සා මහියා ජාතෙ රුක්ඛෙති අත්ථො. දිසා හප්චහොති දිසා හප්ථ ගච්ඡථ. සරණාජ්ජ නො භයන්ති අජ්ජ අම්භාකං සරණතො භයං ජාතං, පටිසරණට්ඨානතො භයං උප්පන්නන්ති අත්ථො.

එවං වත්වා බොධිසත්තො අත්තනො වචනකරෙ සකුණෙ ආදාය උප්පතිත්වා අඤ්ඤත්ථ ගතො. බොධිසත්තස්ස වචනං අග්ගහෙත්වා ධීතසකුණා ජීවිතක්ඛයං පත්තා.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආභරිත්වා සච්චානි පකාසෙත්වා ජාතකං සමොධානෙසි, සච්චපරියොසානෙ සො හික්ඛු අරහත්තෙ පතිට්ඨාසි.

තදා බොධිසත්තස්ස වචනකරා සකුණා බුද්ධපරිසා අහෙසුං, සකුණරාජා පන අහමෙව අහොසින්නි.

[134] 4. ඤානසොධනජාතකවණ්ණනා තතියා.

යෙ සඤ්ඤිතොති ඉදං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො සඬ්ඤ්ඤාගරඳ්වාරෙ අත්තනා සංඛිත්තෙන පුච්ඡිතපඤ්ඤස්ස ධම්මසෙනාපතිතො චිත්ථාරඛ්‍යාකරණං ආරඛ්භ කට්ඨෙසි. තත්‍රිදං අතීතවත්ථු – අතීතෙ කිර බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙත්තෙ බොධිසත්තො අරඤ්ඤායතනෙ කාලං කරොන්තො අත්තෙවාසිකෙහි පුච්ඡිතො “තෙවසඤ්ඤිනාසඤ්ඤි”ති ආහ...පෙ.... තාපසා ජෙට්ඨන්තෙවාසිකස්ස කථං න ගණ්හිංසු. බොධිසත්තො ආහස්සරතො ආගන්ත්වා ආකාසෙ යත්වා ඉමං ගාථමාහ –

134. “යෙ සඤ්ඤිතො තෙපි දුග්ගතා, යෙපි අසඤ්ඤිතො තෙපි දුග්ගතා;
එතං උභයං විචජ්ජය, තං සමාපත්තිසුඛං අනඬිගණ”න්ති.

තත්ථ යෙ සඤ්ඤිතොති යපෙත්වා නෙවසඤ්ඤානාසඤ්ඤායනනලාභිනො අවසෙසෙ සචිත්තකසත්තෙ දස්සෙති. තෙපි දුග්ගතාති තස්සා සමාපත්තියා අලාභතො තෙපි දුග්ගතා නාම. යෙපි අසඤ්ඤිතොති අසඤ්ඤභවෙ නිබ්බන්තෙ අචිත්තකසත්තෙ දස්සෙති. තෙපි දුග්ගතාති තෙපි ඉමිස්සායෙව සමාපත්තියා අලාභතො දුග්ගතායෙව නාම. එතං උභයං විචජ්ජයාති එතං උභයමපි සඤ්ඤභවඤ්ඤව අසඤ්ඤභවඤ්ඤව විචජ්ජය පජහාති අන්තෙවාසිකං ඔවදති. තං සමාපත්තිසුඛං අනඬගණන්ති තං නෙවසඤ්ඤානාසඤ්ඤායනනසමාපත්තිලාභිනො සන්තට්ඨෙත “සුඛ”න්ති සඬබං ගතං ඤානසුඛං අනඬගණං නිද්දොසං බලවචිත්තකග්ගතාසභාවෙනපි තං අනඬගණං නාම ජාතං.

එවං බොධිසත්තො ධම්මං දෙසෙත්වා අන්තෙවාසිකස්ස ගුණං කට්ඨෙත්වා බ්‍රහ්මලොකමෙව අගමාසි. තදා සෙසනාපසා ජෙට්ඨන්තෙවාසිකස්ස සද්දහිංසු.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා ජාතකං සමොධානෙසි – “තදා ජෙට්ඨන්තෙවාසිකො සාරිපුත්තො, මහාබ්‍රහ්මා පන අභමෙව අහොසි”න්ති.

[135] 5. වන්දාභජනකවණ්ණනා ඤානසොධනජාතකවණ්ණනා වතුත්ථා.

වන්දාභජනී ඉදං සත්ථා ජෙතවනෙ විහරන්තො සඬකස්සනගරද්වාරෙ ථෙරස්සෙව පඤ්ඤාකරණං ආරබ්භ කට්ඨෙ. අතීතෙ කිර බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරොන්තෙ බොධිසත්තො අරඤ්ඤායනනෙ කාලං කරොන්තො අන්තෙවාසිකෙහි පුච්ඡිතො “වන්දාභං සූරියාභ”න්ති වත්ථා ආභස්සරෙ නිබ්බන්තො. තාපසා ජෙට්ඨන්තෙවාසිකස්ස න සද්දහිංසු. බොධිසත්තො ආභස්සරතො ආගන්ත්වා ආකාසෙ ධීතො ඉමං ගාමමාහ –

135. “වන්දාභං සූරියාභඤ්ඤව, යොධ පඤ්ඤාය ගාධති;
අචිතක්කෙන ඤානෙන, හොති ආභස්සරුපගො”ති.

තත්ථ වන්දාභජනී ඔදානකසිණං දස්සෙති. සූරියාභජනී පිතකසිණං. යොධ පඤ්ඤාය ගාධතීති යො පුග්ගලො ඉධ සත්තලොකෙ ඉදං කසිණද්වයං පඤ්ඤාය ගාධති, ආරම්මණං කත්වා අනුපවිසති, තත්ථෙව පතිට්ඨති. අථ වා වන්දාභං සූරියාභඤ්ඤව, යොධ පඤ්ඤාය ගාධතීති යත්තකං යානං වන්දාභා ව සූරියාභා ව පත්ථවා, තත්ථකෙ යානෙ පටිභාගකසිණං වඩ්ඪෙත්වා තං ආරම්මණං කත්වා ඤානං නිබ්බන්තෙන්තො උභයමපෙතං ආභං පඤ්ඤාය ගාධති නාම. තස්මා අයමපෙත්ථ අත්ථොයෙව. අචිතක්කෙන ඤානෙන, හොති ආභස්සරුපගොති සො පුග්ගලො තථා කත්වා පටිලද්ධෙන දුතියෙන ඤානෙන ආභස්සරබ්‍රහ්මලොකුපගො හොතීති.

එවං බොධිසත්තො තාපසෙ බොධෙත්වා ජෙට්ඨන්තෙවාසිකස්ස ගුණං කට්ඨෙත්වා බ්‍රහ්මලොකමෙව ගතො.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා ජාතකං සමොධානෙසි – “තදා ජෙට්ඨන්තෙවාසිකො සාරිපුත්තො, මහාබ්‍රහ්මා පන අභමෙව අහොසි”න්ති.

[136] 6. සුවණ්ණභංසජාතකවණ්ණනා වන්දාභජනකවණ්ණනා පඤ්ඤවමා.

යං ලද්ධං තෙන තුට්ඨබ්බන්ති ඉදං සත්ථා ජෙතවනෙ විහරන්තො ථුල්ලනන්දං භික්ඛුනිං ආරබ්භ කට්ඨෙ. සාවත්ථීයඤ්ඤි අඤ්ඤතරො උපාසකො භික්ඛුනිසඬ්ඨං ලසුණෙන පචාරෙත්වා බෙත්තපාලං ආණාපෙසි “සචෙ භික්ඛුනියො ආගච්ඡන්ති, එකකාය භික්ඛුනියා ද්වෙ තයො භණ්ඩිකෙ දෙහි”ති. තතො පට්ඨාය භික්ඛුනියො තස්ස ගෙහමපි බෙත්තමපි ලසුණත්ථාය ගච්ඡන්ති. අට්ඨකස්මිං උස්සවදිවසෙ තස්ස ගෙහෙ ලසුණං පරික්ඛයං අගමාසි. ථුල්ලනන්දා භික්ඛුනී සපරිවාරා ගෙහං ගන්ත්වා “ලසුණෙනාවුසො අත්ථො”ති වත්ථා “නත්ථයො, යථාභතං ලසුණං පරික්ඛිණං, බෙත්තං ගච්ඡතං”ති චුත්තා බෙත්තං ගන්ත්වා න මත්තං ජානිත්වා ලසුණං ආහරාපෙසි. බෙත්තපාලො උජ්ඣාසි “කට්ඨෙහි නාම භික්ඛුනියො න මත්තං ජානිත්වා ලසුණං හරාපෙස්සන්ති”ති? තස්ස කථං සුත්ථා යා තා භික්ඛුනියො අප්පිච්ඡා, තාපි, තාසං සුත්ථා භික්ඛුනී, උජ්ඣාසිංසු. උජ්ඣාසිත්වා ව පන භගවතො එතමත්ථං ආරොවෙසුං. භගවා ථුල්ලනන්දං භික්ඛුනිං ගරහිත්වා “භික්ඛවෙ, මහිවිජො පුග්ගලො නාම විජාතමාතුයාපි අප්පියො හොති අමනාපො, අප්පසන්තෙ පසාදෙතුං, පසන්තානං වා භියොසාසොමත්තාය පසාදං ජනෙතුං, අනුප්පන්තං වා ලාභං උප්පාදෙතුං, උප්පන්තං වා පන ලාභං ටීරං කාතුං න සක්කොති. අප්පිච්ඡො පන පුග්ගලො අප්පසන්තෙ පසාදෙතුං, පසන්තානං වා භියොසාසොමත්තාය පසාදං ජනෙතුං, අනුප්පන්තං වා ලාභං උප්පාදෙතුං, උප්පන්තං වා පන ලාභං ටීරං කාතුං සක්කොති”තිආදිනා නයෙන භික්ඛුනං තදනුවිජිකං ධම්මං කට්ඨෙත්වා “න, භික්ඛවෙ, ථුල්ලනන්දා ඉදානෙව මහිවිජා, පුබ්බෙපි මහිවිජායෙවා”ති වත්ථා අතීතං ආහරි.

අතීතෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරොන්තෙ බොධිසත්තො අඤ්ඤතරස්මිං බ්‍රාහ්මණකුලෙ නිබ්බන්ති. තස්ස වයප්පත්තස්ස සමානජාතිකා කුලා පජාපතිං ආහරිංසු. තස්සා නන්දා නන්දාවතී සුන්දරීනන්දාති තිස්සො ධීතරො අහෙසුං. තාසු පතිකුලං අගතාසුයෙව බොධිසත්තො කාලං කත්වා සුවණ්ණභංසයොනියං නිබ්බන්ති, ජාතිස්සරඤ්ඤාණඤ්ඤවස්ස උප්පජ්ජි. සො වයප්පත්තො සුවණ්ණසඤ්ජන්තං සොභග්ගප්පත්තං මහන්තං අත්තභාවං දිස්වා

“කුතො හු බො චචිත්වා අහං ඉධුපපන්නො”ති ආච්ඡේදන්තො “මනුස්සලොකතො”ති ඤත්වා පුන “කථං හු බො මෙ බ්‍රාහ්මණී ව ධිතරො ව ජීවන්ති”ති උපධාරෙන්තො “පරෙසං හතිං කත්වා කිච්ඡෙන ජීවන්ති”ති ඤත්වා චිත්තෙසි “මය්හං සරීරෙ සොචණ්ණමයාති පත්තාති කොට්ටනසට්ටනමනාති, ඉතො තාසං එකෙකං පත්තං දස්සාමි, තෙන මෙ පජාපති ව ධිතරො ව සුඛං ජීවිස්සන්ති”ති. සො තත්ථ ගන්ත්වා පිට්ඨිවංසකොටියං නිලිසි, බ්‍රාහ්මණී ව ධිතරො ව බොධිසත්තං දිස්වා “කුතො ආගතොසි, සාමී”ති පුච්ඡංසු. “අහං තුම්හාකං පිතා කාලං කත්වා සුවණ්ණහංසයොනියං නිබ්බන්තො තුම්හෙ දට්ඨුං ආගතො. ඉතො පටියාය තුම්හාකං පරෙසං හතිං කත්වා දුක්ඛජීවිකාය ජීවනකිච්චං නත්ථි, අහං වො එකෙකං පත්තං දස්සාමි, තං වික්කිණිත්වා සුඛෙන ජීව්වා”ති එකං පත්තං දත්වා අගමාසි. සො එතෙනෙව නියාමෙන අත්තරන්තරා ආගන්ත්වා එකෙකං පත්තං දෙති, බ්‍රාහ්මණී ව ධිතරො ව අධිසා සුඛිතා අහෙසුං.

අපේකදිවසං සා බ්‍රාහ්මණී ධිතරො ආමන්තෙසි “අම්මා, තිරච්ඡානානං නාම චිත්තං දුජ්ජානං. කදාවි වො පිතා ඉධ නාගච්ඡෙය්‍යා, ඉදාතිස්ස ආගතකාලෙ සබ්බාති පත්තාතිපි ලුඤ්චිත්වා ගණ්හාමා”ති. තා “එවං නො පිතා කිලම්ස්සති”ති න සම්පට්චිජ්ජං. බ්‍රාහ්මණී පන මහිච්ඡතාය පුන එකදිවසං සුවණ්ණහංසරාජස්ස ආගතකාලෙ “එහි තාව, සාමී”ති වත්වා තං අත්තතො සන්තිකං උපගතං උභොහි හත්ථෙහි ගහෙන්වා සබ්බපත්තාති ලුඤ්චි. තාති පන බොධිසත්තස්ස රුචිං විනා බලක්කාරෙන ගහිතත්තා සබ්බාති බකපත්තසදිසාති අහෙසුං. බොධිසත්තො පක්ඛෙ පසාරෙන්වා ගන්තුං නාසක්ඛි. අථ නං සා මහාවාටියං පක්ඛිපිත්වා පොසෙසි. තස්ස පුන උට්ඨගන්තාති පත්තාති සෙතාති සම්පජ්ජිංසු. සො සඤ්ජාතපත්තො උජ්ජතිත්වා අත්තතො වසනටියානමෙව ගන්ත්වා න පුන ආගමාසි.

සත්ථා ඉමං අතීතං ආහරිත්වා “න, භික්ඛවෙ, ථුල්ලනන්දා ඉදානෙව මහිච්ඡා, පුබ්බෙපි මහිච්ඡායෙව , මහිච්ඡතාය ව පන සුවණ්ණමානා පරිහිතා. ඉදාති පන අත්තතො මහිච්ඡතාය එව ලසුණුමහාපි පරිහායිස්සති, තස්මා ඉතො පටියාය ලසුණං බාදිතුං න ලහිස්සති. යථා ව ථුල්ලනන්දා, එවං තං නිස්සාය සෙසහික්ඛුනියොපි. තස්මා ඛහුං ලහිත්වාපි පමාණමෙව ජාතිතබ්බං, අජ්ජං ලහිත්වා පන යථාලද්ධෙනෙව සන්තොසො කාතබ්බො, උත්තරි න පත්ථෙතබ්බ”න්ති වත්වා ඉමං ගාථමාහ –

136. “යං ලද්ධං තෙන තුට්ඨබ්බං, අතිලොභො හි පාපකො;
හංසරාජං ගහෙන්වාන, සුවණ්ණා පරිහායථා”ති.

තත්ථ තුට්ඨබ්බන්ති තුස්සිතබ්බං.

ඉදං පන වත්වා සත්ථා අනෙකපරියායෙන ගරහිත්වා “යා පන භික්ඛුනී ලසුණං බාදෙය්‍යා, පාවිත්තිය”න්ති (පාවි. 794) සික්ඛාපදං පඤ්ඤාපෙත්වා ජාතකං සමොධානෙසි – “තදා බ්‍රාහ්මණී අයං ථුල්ලනන්දා අහොසි, තිස්සො ධිතරො ඉදාති තිස්සොයෙව හගිනියො, සුවණ්ණහංසරාජා පන අහමෙව අහොසි”න්ති.

[137] 7. බබ්බුජාතකවණ්ණනා සුවණ්ණහංසජාතකවණ්ණනා ඡට්ඨා.

යත්ථෙකො ලහතෙ බබ්බුති ඉදං සත්ථා ඡේතවනෙ විහරන්තො කාණමාතුසික්ඛාපදං (පාවි. 230 ආදයො) ආරබ්භ කට්ඨෙසි. සාවත්ථියඤ්ඤි කාණමාතා නාම ධීතුචසෙන පාකටනාමා උපාසිකා අහොසි සොතාපන්නා අරියසාවිකා. සා ධිතරං කාණං අඤ්ඤතරස්මිං ගාමකෙ සමානජාතිකස්ස පුරිස්සස්ස අදාසි. කාණා කෙනවිදෙව කරණියෙන මාතු සරං අගමාසි. අථස්සා සාමිකො කතිපාහච්චයෙන දුතං පාහෙසි “ආගච්ඡතු කාණා, ඉච්ඡාමි කාණාය ආගමන”න්ති. කාණා දුතස්ස වචනං සුත්වා “අම්ම, ගම්ස්සාමි”ති මාතරං ආපුච්ඡි. කාණමාතා “එත්තකං කාලං වසිත්වා කථං තුච්ඡහත්ථාව ගම්ස්සසි”ති පුච්ඡං පටි. තස්මිංයෙව බණෙ එකො පිණ්ඩවාරිකො භික්ඛු තස්සා නිවෙසනං අගමාසි, උපාසිකා තං නිසිදාපෙත්වා පත්තපුරං පුච්ඡං දාපෙසි. සො භික්ඛු නික්ඛමිත්වා අඤ්ඤස්ස ආචික්ඛි, තස්සපි තට්ඨෙව දාපෙසි. සොපි නික්ඛමිත්වා අඤ්ඤස්ස ආචික්ඛි, තස්සපි තට්ඨෙව එවං චතුත්තං ජනානං දාපෙසි . යථාපටියත්තං පුච්ඡං පරික්ඛයං අගමාසි, කාණාය ගමනං න සම්පජ්ජි. අථස්සා සාමිකො දුතියමපි, තතියමපි දුතං පාහෙසි. තතියං පාහෙන්තො ව “සවෙ කාණා නාගච්ඡිස්සති, අහං අඤ්ඤං පජාපතිං ආනෙස්සාමි”ති පාහෙසි. තයොපි වාරෙ තෙනෙව උපායෙන ගමනං න සම්පජ්ජි, කාණාය සාමිකො අඤ්ඤං පජාපතිං ආනෙසි. කාණා තං පවත්තිං සුත්වා රොදමානා අට්ඨාසි.

සත්ථා තං කාරණං ඤත්වා පුබ්බණ්ණසමයං නිවාසෙන්වා පත්තචීවරමාදාය කාණමාතාය නිවෙසනං ගන්ත්වා පඤ්ඤත්තාසනෙ නිසිදිත්වා කාණමාතරං පුච්ඡි “කිස්සායං කාණා රොදති”ති? “ඉමිනා නාම කාරණෙනා”ති ව සුත්වා කාණමාතරං සම්ස්සාසෙන්වා ධම්මිං කථං කට්ඨෙව උට්ඨායාසනා විහාරං අගමාසි. අථ තෙසං චතුත්තං භික්ඛුනං තයො වාරෙ යථාපටියත්තපුච්ඡං ගහෙන්වා කාණාය ගමනස්ස උපචින්නහාවො භික්ඛුසඬ්ඨෙස පාකටො ජාතො. අපේකදිවසං භික්ඛු ධම්මසභායං කථං සමුට්ඨාපෙසුං “ආවුසො, චතුහි නාම භික්ඛුහි තයො වාරෙ කාණමාතාය පක්කපුච්ඡං බාදිත්වා කාණාය ගමනන්තරායං කත්වා සාමිකෙන පරිච්චත්තං ධිතරං නිස්සාය මහාඋපාසිකාය දොමනස්සං උජ්ජාදිත”න්ති. සත්ථා ආගන්ත්වා “කාය නුත්ථ, භික්ඛවෙ, එතරහි කථාය සන්තිසිත්තා”ති පුච්ඡිත්වා “ඉමාය නාමා”ති වුත්තෙ “න, භික්ඛවෙ, ඉදානෙව තෙ වත්තාරො භික්ඛු කාණමාතාය සන්තකං බාදිත්වා තස්සා දොමනස්සං උජ්ජාදෙසුං, පුබ්බෙපි උජ්ජාදෙසුංයෙවා”ති වත්වා අතීතං ආහරි.

අතීත බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙන්නෙ බොධිසත්තො පාසාණකොට්ඨකකුලෙ නිබ්බන්තිත්වා වයප්පත්තො පරියොදානසිප්පො අහොසි. කාසිරට්ඨෙ එකස්මිං නිගමෙ එකො මහාවිහවො සෙට්ඨි අහොසි, තස්ස නිධානගතායෙව චත්තාරීස භිරඤ්ඤකොට්ඨො අගෙසුං. අප්පස්ස භරියා කාලං කත්වා ධනසිනෙහෙන ගන්ත්වා ධනපිට්ඨියං මුසිකා හුත්වා නිබ්බන්ති. එවං අනුක්කමෙන සබ්බමිපි තං කුලං අබ්භත්ථං අගමාසි, වංසො උපච්ඡිජ්ජි. සො ගාමොපි ඡඩ්ඨිතො අපණ්ණත්තිකභාවං අගමාසි. තදා බොධිසත්තො තස්මිං පුරාණගාමට්ඨානෙ පාසාණෙ උප්පාටෙන්වා කොට්ටෙති. අප් සා මුසිකා ගොවරාය වරමානා බොධිසත්තං පුනප්පුනං පස්සන්ති උප්පන්තසිනෙහා හුත්වා චිත්තෙසි “මය්හං ධනං බහු නික්කාරණෙන තස්සිස්සති, ඉමිනා සද්ධිං එකතො හුත්වා ඉදං ධනං දත්වා මංසං වික්කිණාපෙන්වා බාදිස්සාමි”ති. සා එකදිවසං එකං කභාපණං මුඛෙන ඩංසිත්වා බොධිසත්තස්ස සන්තිකං අගමාසි. සො තං දිස්වා පියවාචාය සමාලපන්නො “කිං නු බො, අම්ම, කභාපණං ගහෙන්වා ආගතාසි”ති ආහ. තාත, ඉමං ගහෙන්වා අත්තනාපි පරිභුඤ්ජ, මය්හමිපි මංසං ආහරාති. සො “සාධු”ති සම්පට්ච්ඡිත්වා කභාපණං ආදාය සරං ගන්ත්වා එකෙන මාසකෙන මංසං කිණිත්වා ආහරිත්වා තස්සා අදාසි. සා තං ගහෙන්වා අත්තනො නිවාසට්ඨානං ගන්ත්වා යථාරූචියා බාදි. තතො පට්ඨාය ඉමිනාව නියාමෙන දිවසෙ දිවසෙ බොධිසත්තස්ස කභාපණං දෙති, සොපිස්සා මංසං ආහරති.

අට්ඨකදිවසං තං මුසිකං බිළාරො අග්ගහෙසි. අප් නං සා එවමාහ “මා, සම්ම, මං මාරෙසි”ති. කිංකාරණා න මාරෙස්සාමි? අභඤ්ඨි ඡාතො මංසං බාදිතුකාමො, න සක්කා මයා න මාරෙතුන්ති. කිං පන එකදිවසමෙව මංසං බාදිතුකාමොසි, උදාහු නිව්චකාලන්ති? “ලහමානො නිව්චකාලමිපි බාදිතුකාමොමිහි”ති. “යදි එවං අහං තෙ නිව්චකාලං මංසං දස්සාමි, විස්සජ්ජෙහි ම”න්ති. අප් නං බිළාරො “තෙන හි අප්පමත්තා හොහි”ති විස්සජ්ජෙසි. තතො පට්ඨාය සා අත්තනො ආහතං මංසං ද්වෙ කොට්ඨාසෙ කත්වා එකං බිළාරස්ස දෙති, එකං සයං බාදති. අප් නං එකදිවසං අඤ්ඤොපි බිළාරො අග්ගහෙසි, තම්පි තට්ඨෙව සඤ්ඤාපෙන්වා අත්තනං විස්සජ්ජාපෙසි. තතො පට්ඨාය තයො කොට්ඨාසෙ කත්වා බාදන්ති. පුන අඤ්ඤො අග්ගහෙසි, තම්පි තට්ඨෙව සඤ්ඤාපෙන්වා අත්තනං මොවාපෙසි. තතො පට්ඨාය චත්තාරො කොට්ඨාසෙ කත්වා බාදන්ති. පුන අඤ්ඤො අග්ගහෙසි, තම්පි තට්ඨෙව සඤ්ඤාපෙන්වා අත්තනං මොවාපෙසි. තතො පට්ඨාය පඤ්ච කොට්ඨාසෙ කත්වා බාදන්ති. සා පඤ්චමං කොට්ඨාසං බාදමානා අප්පාහාරතාය කිලන්තා කිසා අහොසි අප්පමංසලොහිතා

බොධිසත්තො තං දිස්වා “අම්ම, කස්මා මිලාතාසි”ති වත්වා “ඉමිනා නාම කාරණෙන”ති චුත්තෙ “ත්වං එත්තකං කාලං කස්මා මය්හං නාවික්ඛි, අහමෙන්ථ කාතබ්බං ජානිස්සාමි”ති තං සමස්සාසෙන්වා සුද්ධඵලිකපාසාණෙන ගුහං කත්වා ආහරිත්වා “අම්ම, ත්වං ඉමං ගුහං පච්ඡිත්වා නිපජ්ජිත්වා ආගතාගතානං ඵරුසාහි වාචාහි සන්තජ්ජෙය්‍යාසි”ති ආහ. සා ගුහං පච්ඡිත්වා නිපජ්ජි. අට්ඨකො බිළාරො ආගන්ත්වා “දෙහි, අජ්ජ මෙ මංස”න්ති ආහ. අප් නං මුසිකා “අරෙ, දුට්ඨබිළාර, කිං තෙ අහං මංසහාරිකා, අත්තනො පුත්තනං මංසං බාදා”ති තජ්ජෙසි. බිළාරො ඵලිකගුහාය නිපන්තභාවං අජානන්තො කොධවසෙන මුසිකං ගණ්ඨිස්සාමි”ති සහසාව පක්ඛන්දිත්වා හදයෙන ඵලිකගුහායං පහරි. තාවදෙවස්ස හදයං හිජ්ජි, අක්ඛිනි නික්ඛමනාකාරප්පත්තානි ජාතානි. සො තත්ථෙව ජීවිතක්ඛයං පත්වා එකමන්තං පට්ච්ඡන්තට්ඨානෙ පති. එතෙහුපායෙන අපරොපි අපරොපිති චත්තාරොපි ජනා ජීවිතක්ඛයං පාපුණ්සු. තතො පට්ඨාය මුසිකා නිබ්භයා හුත්වා බොධිසත්තස්ස දෙවසිකං ද්වෙ තයො කභාපණෙ දෙති. එවං අනුක්කමෙන සබ්බමිපි ධනං බොධිසත්තස්සෙව අදාසි. තෙ උහොපි යාවජීවං මෙත්තිං අභිනදිත්වා යථාකම්මං ගතා.

සත්ථා ඉමං අතීතං ආහරිත්වා අභිසම්බුද්ධො හුත්වා ඉමං ගාථමාහ —

137. “යත්ථෙකො ලහතෙ බබ්බු, දුතියො තත්ථ ජායති;
තතියො ච චතුත්ථො ව, ඉදං තෙ බබ්බුකා බිල”න්ති.

තත්ථ යත්ථානි යස්මිං යානෙ. බබ්බුති බිළාරො. දුතියො තත්ථ ජායතීති යත්ථ එකො මුසිකං වා මංසං වා ලහති, දුතියොපි තත්ථ බිළාරො ජායති උප්පජ්ජති, තථා තතියො ච චතුත්ථො ව. එවං තෙ තදා චත්තාරො බිළාරා අගෙසුං. හුත්වා ව පන දිවසෙ දිවසෙ මංසං බාදන්තා තෙ බබ්බුකා ඉදං ඵලිකමයං බිලං උරෙන පහරිත්වා සබ්බෙපි ජීවිතක්ඛයං පත්තානි.

එවං සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා ජාතකං සමොධානෙසි — “තදා චත්තාරො බිළාරා චත්තාරො හික්ඛු අගෙසුං, මුසිකා කාණමානා, පාසාණකොට්ඨකමණිකාරො පන අහමෙව අහොසි”න්ති.

[138] 8. ගොධාජාතකවණ්ණනා බබ්බුජාතකවණ්ණනා සත්තමා.

කිං තෙ ජට්ඨාහි දුම්මෙධානි ඉදං සත්ථා ජෙතවනෙ විහරන්තො එකං කුහකහික්ඛුං ආරබ්භ කට්ඨෙසි. පච්චුප්පන්තවත්ථු හෙට්ඨා කථිතසදිසමෙව.

අතීතෙ පන බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙන්නෙ බොධිසත්තො ගොධායොනියං පට්ඨන්තිං ගණ්ඨි. තදා එකො පඤ්චාහිඤ්ඤො උග්ගතපො තාපසො එකං පච්චන්තගාමං නිස්සාය අරඤ්ඤායතනෙ පණ්ණසාලායං වසති,

ගාමවාසීන්ගේ තාපස සක්කව්ව උපට්ඨගන්ති. බොධිසත්තෝ තස්ස වඩ්ඤ්ඤානකොටියං එකස්මිං වම්මිකෙ වසති, වසන්තො ව පන දිවසෙ දිවසෙ ද්වෙ තයො වාරෙ තාපසං උපසඬ්ඤාමිත්වා ධම්මපසංහිතං අත්ථුපසංහිතස්ථ වචනං සුත්වා තාපසං වන්දිත්වා වසනට්ඨානමෙව ගච්ඡති. අපරභාගෙ තාපසො ගාමවාසීන්ගේ ආපුච්ඡිත්වා පක්කාමි. පක්කමන්තෙ ව පන තස්මිං සීලවතසම්පන්නෙ තාපසෙ අස්සෙකො කුටතාපසො ආගන්ත්වා තස්මිං අස්සමපදෙ වාසං කප්පෙයි. බොධිසත්තෝ “අයම්පි සීලවා”ති සල්ලක්ඛෙත්වා පුරිමනයෙනෙව තස්ස සන්නිකං අගමාසි.

අපේකදිවසං නිදාසසමයෙ අකාලමෙසෙ වුට්ඨො වම්මිකෙහි මක්ඛිකා නික්ඛමිංසු, තාසං බාදනත්ථං ගොධා ආභිණ්ඩිංසු. ගාමවාසීන්ගේ නික්ඛමිත්වා මක්ඛිකාබාදකා ගොධා ගහෙත්වා සිනිද්ධසම්භාරසංයුක්තං අම්බ්ලානම්බ්ලං ගොධාමංසං සම්පාදෙත්වා තාපසස්ස අදංසු. තාපසො ගොධාමංසං බාදිත්වා රසනණ්භාය බද්ධො “ඉදං මංසං අතිමුදුරං, කිස්ස මංසං නාමෙත”න්ති පුච්ඡිත්වා “ගොධාමංස”න්ති සුත්වා “මම සන්නිකං මහාගොධා ආගච්ඡති, තං මාරෙත්වා මංසං බාදිස්සාමි”ති වින්තෙයි. වින්තෙත්වා ව පන භාජනස්ථ සප්පිලොණාදීනි ව ආහරාපෙත්වා එකමන්තෙ යිපෙත්වා මුග්ගරමාදාය කාසාවෙන පට්ඨිතාදෙත්වා පණ්ණසාරාද්වාරෙ බොධිසත්තස්ස ආගමනං ඔලොකයමානො උපසන්තුපසන්තො විය හුත්වා නිසිදි බොධිසත්තො සායන්භසමයෙ “තාපසස්ස සන්නිකං ගම්ස්සාමි”ති නික්ඛමිත්වා උපසඬ්ඤාමන්තොව තස්ස ඉන්ද්‍රියවිප්පකාරං දිස්වා වින්තෙයි “නායං තාපසො අස්සෙකෙසු දිවසෙසු නිසිද්ධාකාරෙන නිසින්නො, අප්පෙස මං ඔලොකෙන්නොපි දුට්ඨිත්වයො හුත්වා ඔලොකෙති, පරිගණ්ඨිස්සාමි න”න්ති. සො තාපසස්ස භෙට්ඨාවානෙ යත්වා ගොධාමංසගන්ධං සායිත්වා “ඉමිනා කුටතාපසෙන අප්ප ගොධාමංසං බාදිතං භවිස්සති, තෙනෙස රසනණ්භාය බද්ධො අප්ප මං අත්තනො සන්නිකං උපසඬ්ඤාමන්තං මුග්ගරෙන පහරිත්වා මංසං පචිත්වා බාදිතුකාමො භවිස්සති”ති තස්ස සන්නිකං අනුපගන්ත්වාපි පටික්කමිත්වා විවරති.

තාපසො බොධිසත්තස්ස අනාගමනභාවං ඤාත්වා “ඉමිනා ‘අයං මං පහරිතුකාමො’ති ඤාතං භවිස්සති, තෙන කාරණෙන නාගච්ඡති, අනාගච්ඡන්තස්සාපිස්ස කුතො මුත්ති”ති මුග්ගරං නිහරිත්වා බිපි. සො තස්ස අග්ගනඬ්ඨගුට්ඨමෙව ආසාදෙයි. බොධිසත්තො වෙගෙන වම්මිකං පවිසිත්වා අස්සෙකෙන ඡිද්දෙන සීසං උක්ඛිපිත්වා “අම්හො කුට්ඨිල, අහං තච සන්නිකං උපසඬ්ඤාමන්තො ‘සීලවා’ති සස්සෙකො උපසඬ්ඤාමිං, ඉදානි පන තෙ මයා කුටභාවො ඤාතො, තාදිසස්ස මහාවොරස්ස කිං ඉමිනා පබ්බජ්ජාලිඬ්ඨගෙනා”ති වත්වා තං ගරහන්තො ඉමං ගාමමාහ —

138. “කිං තෙ ජට්ඨාහි දුම්මෙධ, කිං තෙ අජිනසාටියා;
අබ්භන්තරං තෙ ගහනං, බාහිරං පරිමජ්ජයි”ති.

තත්ථ කිං තෙ ජට්ඨාහි දුම්මෙධාති අම්හො දුම්මෙධ, නිප්පඤ්ඤ එතා පබ්බජිතෙන ධාරෙතබ්බා ජට්ඨා, පබ්බජ්ජාගුණරහිතස්ස කිං තෙ තාහි ජට්ඨාහිති අත්ථො. කිං තෙ අජිනසාටියාති අජිනසාටියා අනුච්ඡිකස්ස සංවරස්ස අභාවකාලතො පට්ඨාය කිං තෙ අජිනසාටියා. අබ්භන්තරං තෙ ගහනන්ති තච අබ්භන්තරං හදයං රාගදොසමොහගහනෙන ගහනං පට්ඨින්නං. බාහිරං පරිමජ්ජයිති සො ත්වං අබ්භන්තරෙ ගහනෙ න්භානාදීහි වෙව ලිඬ්ඨගහනෙන ව බාහිරං පරිමජ්ජයි, තං පරිමජ්ජන්තො කඤ්ඤාපුරිතලාබු විය විසපුරිතවාටි විය ආසිච්ඡපුරිතවම්මිකො විය ගුප්තපුරිතවිත්තසටො විය ව බ්‍රහ්මචරියොව හොසි, කිං තයා වොරෙන ඉධ වසන්තෙන, සීසං ඉතො පලායාහි, නො වෙ පලායසි, ගාමවාසීනං තෙ ආවික්ඛිත්වා නිග්ගහං කාරාපෙස්සාමිති.

එවං බොධිසත්තො කුටතාපසං තප්පෙත්වා වම්මිකමෙව පාවිසි, කුටතාපසොපි තතො පක්කාමි.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා ජාතකං සමොධානෙයි — “තදා කුටතාපසො අයං කුහකො අහොසි, පුරිමො සීලවන්තතාපසො සාරිපුත්තො, ගොධාපණ්ඩිතො පන අහමෙව අහොසි”න්ති.

[139] 9. උභතොභට්ඨජාතකවණ්ණනා ගොධාජාතකවණ්ණනා අට්ඨමා.

අක්ඛි භින්නා පටො නට්ඨොති ඉදං සත්ථා වෙළුචනෙ විහරන්තො දෙවදත්තං ආරබ්භ කප්පෙයි. තදා කිර ධම්මසභායං භික්ඛු කථං සමුට්ඨාපෙසුං “ආවුසො, සෙය්‍යාපාපි නාම ඡවාලාතං උභතොපදිත්තං මජ්ඣෙ ගුප්තං නෙවාරස්සෙකෙ කට්ඨත්ථං එරති, න ගාමෙ කට්ඨත්ථං එරති, එවමෙව දෙවදත්තො එවරුපෙ නියානිකසාසනෙ පබ්බජිත්වා උභතො භට්ඨො උභතො පරිබාහිරො ජාතො, ගිහිපරිභොගා ව පරිහිනො, සාමස්සෙකත්ථස්ථ ත පරිපුරෙති”ති. සත්ථා ආගන්ත්වා “කාය නුත්ථ, භික්ඛවෙ, එතරහි කථාය සන්නිසින්නා”ති පුච්ඡිත්වා “ඉමාය නාමා”ති වුත්තෙ “න, භික්ඛවෙ, දෙවදත්තො ඉදානෙව උභතො භට්ඨො හොති, අතීතෙපි උභතො භට්ඨො අහොසියෙවා”ති වත්වා අතීතං ආහරි.

අතීතෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙන්නෙ බොධිසත්තො රුක්ඛදෙවතා හුත්වා නිබ්බන්ති. තදා එකස්මිං ගාමකෙ බාලිසිකා වසන්ති. අපේකො බාලිසිකො බලිසං ආදාය දහරෙන පුත්තෙන සද්ධිං යස්මිං සොබ්භෙ පකතියාපි බාලිසිකා මච්ඡෙ ගණ්හන්ති, තත්ථ ගන්ත්වා බලිසං බිපි. බලිසො උදකපට්ඨින්නෙ එකස්මිං බාණුකෙ ලග්ගි. බාලිසිකො තං ආකඩ්ඪිතුං අසක්කොන්තො වින්තෙයි “අයං බලිසො මහාමච්ඡෙ ලග්ගො භවිස්සති, පුත්තකං මාතු සන්නිකං පෙසෙත්වා පට්ඨිස්සකෙහි සද්ධිං කලභං කාරාපෙමි, එවං ඉතො න කොචි කොට්ඨාසං පච්චාසිස්සති”ති. සො පුත්තං ආහ “ගච්ඡ, තාත, අම්හෙහි මහාමච්ඡස්ස ලද්ධභාවං මාතු ආවික්ඛාහි, ‘පට්ඨිස්සකෙහි කිර සද්ධිං කලභං

කරොහි'නි වදෙහි'ති. සො පුත්තං පෙසෙත්වා බළිසං ආකඩ්ඪිතුං අසක්කොන්තො රජ්ජුච්ඡෙදනහයෙන උත්තරිසාටකං ථලෙ යපෙත්වා උදකං ඔනරිත්වා මච්ඡලොහෙන මච්ඡං උපධාරොන්තො බාණුකෙහි පහරිත්වා ද්වෙපි අක්ඛිති හින්දි. ථලෙ යපිතසාටකංපිස්ස වොරො හරි. සො වෙදනාප්පත්තො හුත්වා හත්ථෙන අක්ඛිති උප්පිළයමානො ගහෙත්වා උදකා උත්තරිත්වා කම්පමානො සාටකං පරියෙසති.

සාපිස්ස හරියා “කලහං කත්වා කස්සචි අපච්චාසිසනහාවං කරිස්සාමි”ති එකස්මිංයෙව කණ්ණෙ තාලපණ්ණං පිළන්ධිත්වා එකං අක්ඛිං උක්ඛලිමසියා අඤ්ජෙත්වා කුක්කුරං අඬකෙනාදාය පටිවිස්සකසරං අගමාසි. අථ නං එකා සහායිකා එවමාහ “එකස්මිංයෙව තෙ කණ්ණෙ තාලපණ්ණං පිළන්ධිතං, එකං අක්ඛි අඤ්ජිතං, පියපුත්තං විය කුක්කුරං අඬකෙනාදාය සරතො සරං ගච්ඡසි, කිං උම්මත්තිකාසි ජාතා”ති. “නාහං උම්මත්තිකා, ත්වං පන මං අකාරණෙන අක්කොසසි පරිභාසසි, ඉදානි තං ගාමභොජකස්ස සන්තිකං ගන්ත්වා අට්ඨ කභාපණෙ දණ්ඩාපෙස්සාමි”ති එවං කලහං කත්වා උභොපි ගාමභොජකස්ස සන්තිකං අගමංසු. කලහෙ විසොධියමානෙ තස්සායෙව මත්ථකෙ දණ්ඩො පති. අථ නං බන්ධිත්වා “දණ්ඩං දෙහි”ති පොථෙතුං ආරභිංසු.

රුක්ඛදෙවතා ගාමෙ තස්සා ඉමං පවත්තිං, අරඤ්ඤෙ වස්සා පනිනො තං බාසනං දිස්වා බන්ධන්තරෙ යිතා “භො පුරිස, තුය්හං උදකෙපි කම්මන්තො පදුට්ඨො ථලෙපි, උභතොභට්ඨො ජාතො”ති වත්වා ඉමං ගාථමාහ —

139. “අක්ඛි හින්තා පටො නට්ඨො, සබ්බගෙහෙ ව හණ්ඩනං;
උභතො පදුට්ඨා කම්මන්තා, උදකම්භි ථලම්භි වා”ති.

තත්ථ සබ්බගෙහෙ ව හණ්ඩනන්ති සබ්බ නාම සහායිකා, තස්සා ව ගෙහෙ තව හරියාය හණ්ඩනං කතං, හණ්ඩනං කත්වා බන්ධිත්වා පොථෙත්වා දණ්ඩං දාපියති. උභතො පදුට්ඨා කම්මන්තාති එවං තව ද්විසුපි යානෙසු කම්මන්තා පදුට්ඨායෙව හින්තායෙව. කතරෙසු ද්විසු? උදකම්භි ථලම්භි වාති, අක්ඛිභෙදෙන පටිනාසෙන ව උදකෙ කම්මන්තා පදුට්ඨා, සබ්බගෙහෙ හණ්ඩනෙන ථලෙ කම්මන්තා පදුට්ඨාති.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා ජාතකං සමොධානෙසි “තදා බාළිසිකො දෙවදත්තො අභොසි, රුක්ඛදෙවතා පන අභමෙව අභොසි”න්ති.

[140] 10. කාකජාතකවණ්ණනා උභතොභට්ඨජාතකවණ්ණනා නවමා.

නිවචං උබ්බිග්ගහදයාති ඉදං සත්ථා ජෙතවනෙ විහරන්තො ඤාතත්ථවරියං ආරබ්භ කථෙසි. පච්චුප්පන්නවත්ථු ද්වාදසකනිපාතෙ හද්දසාලජාතකෙ (ජා. 1.12.13 ආදයො) ආචි භවිස්සති.

අතීතෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරොන්තෙ බොධිසත්තො කාකයොනියං නිබ්බන්ති. අපේකදිවසං රඤ්ඤො පුරොහිතො බහිනගරෙ නදියං න්භායිත්වා ගන්ධෙ විලිම්පිත්වා මාලං පිළන්ධිත්වා වරවත්ථනිවත්ථො නගරං පාවිසි. නගරද්වාරතොරණෙ ද්වෙ කාකා නිසින්තා භොන්ති. තෙසු එකො එකං ආහ — “සම්ම, අහං ඉමස්ස බ්‍රාහ්මණස්ස මත්ථකෙ සරීරවළඤ්ජං පාතෙස්සාමි”ති. ඉතරො “මා තෙ එතං රුච්චි, අයං බ්‍රාහ්මණො ඉස්සරො, ඉස්සරජනෙන ව සද්ධිං වෙරං නාම පාපකං. අයඤ්භි කුද්ධො සබ්බෙපි කාකෙ විනාසෙය්‍යා”ති. “න සක්කා මයා න කාතු”න්ති. “තෙන හි පඤ්ඤායිස්සසි”ති වත්වා ඉතරො කාකො පලායි. සො තොරණස්ස හෙට්ඨාභාගං සම්පත්තෙ බ්‍රාහ්මණෙ ඔලම්බකං වාලෙන්තො විය තස්ස මත්ථකෙ වච්චං පාතෙසි. බ්‍රාහ්මණො කුප්ඤ්ඤිත්වා කාකෙසු වෙරං බන්ධි.

තස්මිං කාලෙ එකා හතියා විහිකොට්ඨිකදාසි විහිං ගෙහද්වාරෙ ආතපෙ පත්ථරිත්වා රක්ඛන්ති නිසින්තාව නිද්දං ඔක්කම්. තස්සා පමාදං ඤත්වා එකො දිසලොමකො එළකො ආගන්ත්වා විහිං බාදි, සා පබුප්ඤ්ඤිත්වා තං දිස්වා පලාපෙසි. එළකො දුතියම්පි, තතියම්පි තස්සා තථෙව නිද්දායනකාලෙ ආගන්ත්වා විහිං බාදි. සාපි තං තික්ඛන්තුං පලාපෙත්වා වින්තෙසි “අයං පුනප්පුනං බාදන්තො උපධිස්සිතිං බාදිස්සති, බහු මෙ ඡෙදො භවිස්සති, ඉදානිස්ස පුන අනාගමනකාරණං කරිස්සාමි”ති. සා අලාතං ගහෙත්වා නිද්දායමානා විය නිසිදිත්වා විහිබාදනත්ථාය එළකෙ සම්පත්තෙ උට්ඨාය අලාතෙන එළකං පහරි, ලොමානි අග්ගිං ගණ්භිංසු. සො සරීරෙ ඤායන්තෙ “අග්ගිං නිබ්බාපෙස්සාමි”ති වෙගෙන ගන්ත්වා හත්ථිසාලාය සම්පෙ එකිස්සා තිණකුටියා සරිරං සංසි, සා පජ්ජලි. තතො උට්ඨිතා ජාලා හත්ථිසාලං ගණ්භි. හත්ථිසාලාසු ඤායන්තිසු හත්ථිපිට්ඨානි ඤායිංසු, බහු හත්ථි වණ්ණසරිරා අභෙසුං. වෙජ්ජා හත්ථි අරොගෙ කාතුං අසක්කොන්තා රඤ්ඤො ආරොවෙසුං. රාජා පුරොහිතං ආහ “ආවරිය, හත්ථිවෙජ්ජා හත්ථි තිකිච්ඡිතුං න සක්කොන්ති, අපි කිඤ්චි භෙසජ්ජං ජානාසි”ති. “ජානාමි, මහාරාජා”ති. “කිං ලද්ධං වට්ඨති”ති? “කාකවසා, මහාරාජා”ති. රාජා “තෙන හි කාකෙ මාරොත්වා වසං ආහරථා”ති ආහ. තතො පට්ඨාය කාකෙ මාරොත්වා වසං අලභිත්වා තත්ථ තත්ථෙව රාසිං කරොන්ති, කාකානං මහාහයං උප්පජ්ජි.

තදා බොධිසත්තො අසිතිකාකසහස්සපරිවාරො මහාසුසානෙ වසති. අපේකො කාකො ගන්ත්වා කාකානං උප්පන්නහයං බොධිසත්තස්ස ආරොවෙසි. සො වින්තෙසි “යපෙත්වා මං අඤ්ඤො මය්හං ඤාතකානං උප්පන්නහයං හරිතුං සමත්ථො නාම නත්ථි, හරිස්සාමි න”න්ති දස පාරමියො ආවජ්ජෙත්වා මෙත්තාපාරමිං පුරෙවාරිකං කත්වා එකවෙගෙන පක්ඛන්දිත්වා විවට්ඨමහාවාතපානෙන පවිසිත්වා රඤ්ඤො ආසනස්ස හෙට්ඨා පාවිසි. අථ නං එකො

මනුස්සෝ ගතිකුකාමෝ අහොසි. රාජා “සරණං පවිට්ඨො, මා ගණ්ඨි”ති වාරෙසි. මහාසත්තෝ ථොකං විස්සමිත්වා මෙන්තාපාරමී. ආවජ්ජෙත්වා හෙට්ඨාසනා නික්ඛමිත්වා රාජානං ආහ – “මහාරාජ, රඤ්ඤා නාම ඡන්දාදිවසෙන අගන්ත්වා රජ්ජං කාරෙතුං වට්ටති. යං යං කම්මං කත්තබ්බං හොති, සබ්බං නිසම්ම උපධාරෙත්වා කාතුං වට්ටති. යඤ්ච කයිරමානං නිජ්ජප්පති, තදෙව කාතුං වට්ටති, න ඉතරං. සචෙ හි රාජානො යං කයිරමානං න නිජ්ජප්පති, තං කරොන්ති, මහාජනස්ස මරණභයපරියොසානං මහාභයං උජ්ජප්පති. පුරොහිතො වෙරවසිකො හුත්වා මුසාවාදං අහාසි, කාකානං වසා නාම නත්ථි”ති. තං සුත්වා රාජා පසන්තවිත්තො බොධිසත්තස්ස කඤ්චනභද්දපීඨං දාපෙත්වා තත්ථ නිසින්තස්ස පක්ඛන්තරානි සහපාකසහස්සපාකතෙලෙහි මක්ඛාපෙත්වා කඤ්චනතට්ටකෙ රාජාරහං සුභොජනං භොජාපෙත්වා පානීයං පායෙත්වා සුභිතං විගතදරථං මහාසත්තං එතදවොච “පණ්ඩිත, ත්වං ‘කාකානං වසා නාම නත්ථි’ති වදෙසි, කෙන කාරණෙන නෙසං වසා න හොති”ති බොධිසත්තො “ඉමිනා ච ඉමිනා ච කාරණෙනා”ති සකලනිවෙසනං එකරවං කත්වා ධම්මං දෙසෙන්නො ඉමං ගාථමාහ –

140. “නිව්චං උබ්බිග්ගහදයා, සබ්බලොකවිභෙසකා;
තස්මා නෙසං වසා නත්ථි, කාකානම්භාක ඤාතින”න්ති.

තත්‍රායං සඬ්ඛෙපත්ථො – මහාරාජ, කාකා නාම නිව්චං උබ්බිග්ගමානසා භයජ්ජන්තාව විහරන්ති, සබ්බලොකස්ස ච විභෙසකා, ඛත්තියාදයො මනුස්සෙපි ඉත්ථිපුරිසෙපි කුමාරකුමාරිකාදයොපි විභෙදෙන්තා කිලමෙන්තාව විවරන්ති, තස්මා ඉමෙහි ද්විති කාරණෙහි නෙසං අම්භාකං ඤාතිනං කාකානං වසා නාම නත්ථි. අතීතෙපි න භූතපුබ්බා, අනාගතෙපි න භවිස්සතිති.

එවං මහාසත්තො ඉමං කාරණං උත්තානං කත්වා “මහාරාජ, රඤ්ඤා නාම අනිසම්ම අනුපධාරෙත්වා කම්මං න කත්තබ්බ”න්ති රාජානං බොධෙසි. රාජා තුස්සිත්වා බොධිසත්තං රජ්ජෙන පුජෙසි. බොධිසත්තො රජ්ජං රඤ්ඤායෙව පටිදත්වා රාජානං පඤ්චසු සිලෙසු පතිට්ඨාපෙත්වා සබ්බසත්තානං අභයං යාචි. රාජා තස්ස ධම්මදෙසනං සුත්වා සබ්බසත්තානං අභයං දත්වා කාකානං නිබද්ධදානං පට්ඨපෙසි. දිවසෙ දිවසෙ තණ්ඩුලම්බණස්ස භත්තං පචිත්වා නානග්ගරසෙහි ඔමද්දිත්වා කාකානං දියති, මහාසත්තස්ස පන රාජභොජනමෙව දීයිත්ථ.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආභරිත්වා ජාතකං සමොධානෙසි – “තදා බාරාණසිරාජා ආනන්දො අහොසි, කාකරාජා පන අභමෙව අහොසි”න්ති.

කාකජාතකවණ්ණනා දසමා.

අසම්පදානවග්ගො වුද්දසමො.

තස්සුද්දානං –

අසම්පදානභීරුකං, සතාසනකුමානසොධං;
චන්දාහං සුවණ්ණභංසං, බබ්බුගොධුභතොහට්ඨං;
කාකරාජානි තෙ දසාති.

[141] 1. ගොධාජාතකවණ්ණනා **15. කකණ්ටකවග්ගො**

න පාපජනසංසෙවීති ඉදං සත්ථා වෙළවනෙ විහරන්තො එකං විපක්ඛසෙවිං හික්ඛුං ආරබ්භ කට්ඨෙසි. පච්චුජ්ජන්තවත්ථු මහිලාමුඛජාතකෙ කථිතසද්දසමෙව.

අතීතෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙන්නෙ බොධිසත්තො ගොධායොනියං පටිසන්ධිං ගණ්ඨි. සො වයජ්ජන්තො නදීතිරෙ මහාබ්ලෙ අනෙකගොධාසනපරිවාරො වාසං කජ්ජෙසි. තස්ස පුත්තො ගොධාපිල්ලකො එකෙන කකණ්ටකෙන සද්ධිං සන්ථවං කත්වා තෙන සද්ධිං සම්මොදමානො විහරන්තො “කකණ්ටකං පරිස්සප්පිස්සාමි”ති අවත්ථරති. තස්ස තෙන සද්ධිං විස්සාසං ගොධාරාජස්ස ආරොවෙසුං. ගොධාරාජා පුත්තං පක්කොසාපෙත්වා “තාත, ත්වං අට්ඨානෙ විස්සාසං කරොසි, කකණ්ටකා නාම නිවජාතිකා, තෙහි සද්ධිං විස්සාසො න කත්තබ්බො. සචෙ ත්වං තෙන සද්ධිං විස්සාසං කරිස්සසි, තං කකණ්ටකං නිස්සාස සබ්බමිපෙන ගොධාකුලං විනාසං පාපුණ්ස්සති, ඉතො පට්ඨාය එතෙන සද්ධිං විස්සාසං මා අකාසි”ති ආහ. සො කරොතියෙව. බොධිසත්තො පුනජ්ජුනං කට්ඨන්තොපි තස්ස තෙන සද්ධිං විස්සාසං වාරෙතුං අසක්කොන්තො “අවස්සං අම්භාකං එතං කකණ්ටකං නිස්සාය භයං උජ්ජප්පිස්සති, තස්මිං උජ්ජන්තෙ පලායනමග්ගං සම්පාදෙතුං වට්ටති”ති එකෙන පස්සෙන වාතබ්ලං කාරාපෙසි.

පුත්තොපිස්ස අනුක්කමෙන මහාසරීරො අහොසි, කකණ්ටකො පන පුරිමජ්ජමාණොයෙව. ඉතරො “කකණ්ටකං පරිස්සප්පිස්සාමි”ති අත්තරන්තරා අවත්ථරතියෙව, කකණ්ටකස්ස පබ්බතකුටෙන අවත්ථරණකාලො විය හොති. සො කිලමන්තො චිත්තෙසි “සචෙ අයං අඤ්ඤානි කතිපයානි දිවසානි මං එවං පරිස්සප්පිස්සති, ජීවිතං මෙ නත්ථි, එකෙන ලුද්දකෙන සද්ධිං එකතො හුත්වා ඉමං ගොධාකුලං විනාසෙස්සාමි”ති. අට්ඨකදිවසං නිදාසසමයෙ මෙසෙ වුට්ඨො

වම්මකමක්කිකා උට්ඨහිංසු, තතො තතො ගොධා නික්ඛමිත්වා මක්කිකායො බාදන්ති. එකො ගොධාලුද්දකො ගොධාබ්ලං භින්දනත්ථාය කුද්දාලං ගහෙත්වා සුනබෙහි සද්ධිං අරඤ්ඤං පාවිසී. කකණ්ටකො තං දිස්වා “අප්ප අත්තනො මනොරථං පුරෙස්සාමි”ති තං උපසඬකමිත්වා අවිදුරෙ නිපජ්ජිත්වා “භො පුරිස, කස්මා අරඤ්ඤෙ විචරසී”ති පුච්ඡී. සො “ගොධානං අත්ථායා”ති ආහ. “අහං අනෙකසත්තානං ගොධානං ආසයං ජානාමි, අග්ගිඤ්ඤං පලාලඤ්ච ආදාය එහි”ති තං තත්ථ තෙත්වා “ඉමස්මිං යානෙ පලාලං පක්ඛිපිත්වා අග්ගිං දත්වා ධූමං කත්වා සමන්තා සුනබෙ යපෙත්වා සයං මහාමුග්ගරං ගහෙත්වා නික්ඛන්තා නික්ඛන්තා ගොධා පහරිත්වා මාරෙත්වා රාසිං කත්වා යාහි”ති එවඤ්ච පන වත්වා “අප්ප පච්චාමිත්තස්ස පිට්ඨිං පස්සිස්සාමි”ති එකස්මිං යානෙ සීසං උක්ඛිපිත්වා නිපජ්ජී. ලුද්දකොපි පලාලධූමං අකාසී, ධූමො බ්ලං පාවිසී, ගොධා ධූමන්ධා මරණභයතජ්ජිතා නික්ඛමිත්වා පලායිතුං ආරද්ධා. ලුද්දකො නික්ඛන්තං නික්ඛන්තං පහරිත්වා මාරෙසී, තස්ස හත්ථතො මුත්තා සුනබා ගණ්හිංසු. ගොධානං මහාවිනාසො උජ්ජජ්ජී.

බොධිසත්තො “කකණ්ටකං නිස්සාය භයං උජ්ජන්ත”න්ති ඤාත්වා “පාපපුරිසසංසග්ගො නාම න කත්තබ්බො, පාපෙ නිස්සාය භිතසුඛං නාම නත්ථී, එකස්ස පාපකකණ්ටකස්ස වසෙන එත්තකානං ගොධානං විනාසො ජාතො”ති වාතබ්ලෙන පලායන්තො ඉමං ගාථමාහ –

141. “න පාපජනසංසෙවී, අච්චන්තසුඛමෙධති;
ගොධාකුලං කකණ්ටාව, කලිං පාපෙති අත්තාන”න්ති.

තත්‍රායං සඬ්ඛෙපත්ථො – පාපජනසංසෙවී පුග්ගලො අච්චන්තසුඛං එකන්තසුඛං නිරන්තරසුඛං නාම න එධති න වින්දති න පටිලභති. යථා කිං? ගොධාකුලං කකණ්ටාව. යථා කකණ්ටකතො ගොධාකුලං සුඛං න ලභති, එවං පාපජනසංසෙවී පුග්ගලො සුඛං න ලභති. පාපජනං පන සෙවන්තො එකන්තෙනෙව කලිං පාපෙති අත්තානං, කලි චූච්චති විනාසො, එකන්තෙනෙව පාපසෙවී අත්තානඤ්ච අඤ්ඤෙ ච අත්තනා සද්ධිං වසන්තෙ විනාසං පාපෙති. පාළියං පන “එලං පාපෙය්‍යා”ති ලිඛන්ති. තං බ්‍යඤ්ජනං අට්ඨකථායං නත්ථී, අත්ථොපිස්ස න යුජ්ජති. තස්මා යථාචුත්තමෙව ගහෙතබ්බං.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා ජාතකං සමොධානෙසි – “තදා කකණ්ටකො දෙවදත්තො අහොසී, බොධිසත්තස්ස පුත්තො අනොවාදකො ගොධාපිල්ලකො විපක්ඛසෙවී භික්ඛු, ගොධාරාජා පන අහමෙව අහොසී”න්ති.

[142] 2. සිඬ්ගාලජාතකවණ්ණනා ගොධාජාතකවණ්ණනා පඨමා.

එතඤ්ඤි තෙ දුරාජානන්ති ඉදං සත්ථා වෙච්චනෙ විහරන්තො දෙවදත්තස්ස වධාය පරිසක්කනං ආරබ්භ කථෙසි. ධම්මසභායඤ්ඤි භික්ඛුනං කථං සුත්වා සත්ථා “න, භික්ඛවෙ, දෙවදත්තො ඉදානෙව මග්ගං වධාය පරිසක්කති, පුබ්බෙපි පරිසක්කියෙව, න ච මං මාරෙතුං අසක්ඛි, සයමෙව පන කිලන්තො”ති වත්වා අතීතං ආහරී.

අතීතෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙත්තෙ බොධිසත්තො සිඬ්ගාලයොනියං නිබ්බන්තිත්වා සිඬ්ගාලරාජා හුත්වා සිඬ්ගාලගණපරිවුතො සුසානවනෙ විහාසී. තෙන සමයෙන රාජගහෙ උස්සවො අහොසී, යෙභුයොන මනුස්සා සුරං පිවන්ති, සුරාජණොයෙව කිරෙයො. අපේත්ථ සම්බහුලා ධුත්තා බහුං සුරඤ්ච මංසඤ්ච ආහරාපෙත්වා මණ්ඩිතපසාධිතා ගායින්වා ගායින්වා සුරඤ්ච පිවන්ති, මංසඤ්ච බාදන්ති. තෙසං පඨමයාමාවසානෙ මංසං බිසි, සුරා පන බහුකාව. අපේකො ධුත්තො “මංසබණ්ඩං දෙහි”ති ආහ. “මංසං බිණ”න්ති ච චුත්තෙ “මයි ධීතෙ මංසක්ඛයො නාම නත්ථී”ති වත්වා “ආමකසුසානෙ මතමනුස්සමංසං බාදනත්ථාය ආගතෙ සිඬ්ගාලෙ මාරෙත්වා මංසං ආහරිස්සාමි”ති මුග්ගරං ගහෙත්වා නිද්ධමනමග්ගෙන නගරා නික්ඛමිත්වා සුසානං ගන්ත්වා මුග්ගරං ගහෙත්වා මතකො විය උත්තානො නිපජ්ජී. තස්මිං බණෙ බොධිසත්තො සිඬ්ගාලගණපරිවුතො තත්ථ ගතො තං දිස්වා “නායං මතකො”ති ඤාත්වාපි “සුට්ඨතරං උපපරික්ඛිස්සාමි”ති තස්ස අධොවාතෙන ගන්ත්වා සරිරගන්ධං ඝායින්වා තථතොවස්ස අමතකභාවං ඤාත්වා “ලජ්ජාපෙත්වා නං උයොපෙස්සාමි”ති ගන්ත්වා මුග්ගරකොටියං ඩංසින්වා ආකඩ්ඪී, ධුත්තො මුග්ගරං න විස්සජී, උපසඬකමන්තමිපි න ඔලොකෙන්තො නං ගාල්හතරං අග්ගහෙසී. බොධිසත්තො පටික්කමිත්වා “භො පුරිස, සවෙ ත්වං මතකො හවෙය්‍යාසී, න මයි මුග්ගරං ආකඩ්ඪන්තෙ ගාල්හතරං ගණ්හෙය්‍යාසී, ඉමිනා කාරණෙන තච මතකභාවො චා අමතකභාවො චා දුජ්ජානො”ති වත්වා ඉමං ගාථමාහ –

142. “එතඤ්ඤි තෙ දුරාජානං, යං සෙසි මතසායිකං;
යස්ස තෙ කඩ්ඪමානස්ස, හත්ථා දණ්ඩො න මුච්චති”ති.

තත්ථ එතඤ්ඤි තෙ දුරාජානන්ති එතං කාරණං තච දුට්ඨඤ්ඤායං. යං සෙසි මතසායිකන්ති යෙන කාරණෙන ත්වං මතසායිකං සෙසි, මතකො විය හුත්වා සයසී. යස්ස තෙ කඩ්ඪමානස්සාති යස්ස තච දණ්ඩකොටියං ගහෙත්වා කඩ්ඪියමානස්ස හත්ථතො දණ්ඩො න මුච්චති, සො ත්වං තථතො මතකො නාම න හොසීති.

එවං චුත්තෙ සො ධුත්තො “අයං මම අමතකභාවං ජානාති”ති උට්ඨාය දණ්ඩං බිපි, දණ්ඩො විරජ්ඣි. ධුත්තො “ගච්ඡ, විරද්ධො දානිසි මයා”ති ආහ. බොධිසත්තො නිවත්තිත්වා “භො පුරිස, මං විරජ්ඣන්තොපි ත්වං අට්ඨ

මහානිරයෙ සොළස ව උස්සදනිරයෙ අවිරද්ධොයෙවා”ති වත්වා පක්කාමි. ධුත්තො කිඤ්චි අලභිත්වා සුසානා නික්ඛමිත්වා පරිබායං න්භායිත්වා ආගතමග්ගෙනෙව නගරං පාවිසි.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා ජාතකං සමොධානෙසි – “තදා ධුත්තො දෙවදත්තො අහොසි, සිඬගාලරාජා පන අහමෙව අහොසි”න්ති.

[143] 3. විරොචජාතකවණ්ණනා සිඬගාලජාතකවණ්ණනා දුතියා.

ලසී ව තෙ නිජ්චලිතාති ඉදං සත්ථා වෙළුවනෙ විහරන්තො දෙවදත්තස්ස ගයාසීසෙ සුගතාලයස්ස දස්සිතභාවං ආරබ්භ කපෙසි. දෙවදත්තො හි පරිහිනජ්ඣානො ලාභසක්කාරපරිහිනො “අත්ථෙකො උපායො”ති වින්තෙත්වා සත්ථාරං පඤ්ච වත්ථුනි යාවිත්වා අලභමානො ද්විත්තං අග්ගසාවකානං සද්ධිවිහාරිකෙ අධුනා පබ්බජිතෙ ධම්මචිත්තයම්භි අකොවිදෙ පඤ්චසතෙ භික්ඛු ගහෙත්වා ගයාසීසං ගන්ත්වා සඬ්ඝං භිත්තිත්වා එකසීමායං ආවෙණිකං සඬ්ඝකම්මං අකාසි. සත්ථා තෙසං භික්ඛුනං ඤාණපරිපාකකාලං ඤත්වා ද්වෙ අග්ගසාවකෙ පෙසෙසි. තෙ දිස්වා දෙවදත්තො තුට්ඨමානසො රත්තිං ධම්මං දෙසයමානො “බුද්ධලීලං කරිස්සාමි”ති සුගතාලයං දස්සෙත්තො “විගතථිතම්ද්ධො බො, ආවුසො සාරිපුත්ත, භික්ඛුසඬ්ඝො, පටිභාතු තං භික්ඛුනං ධම්මිකථා, පිට්ඨි මෙ ආගිලායති, තමහං ආයම්ස්සාමි”ති වත්වා නිද්දං උපගතො . ද්වෙ අග්ගසාවකා තෙසං භික්ඛුනං ධම්මං දෙසෙත්වා මග්ගඵලෙහි පබ්බොධෙත්වා සබ්බෙ ආදාය වෙළුවනමෙව පව්වාගම්සු.

කොකාලිකො විහාරං තුව්ඡං දිස්වා දෙවදත්තස්ස සන්තිකං ගන්ත්වා “ආවුසො දෙවදත්ත, පරිසං තෙ භිත්තිත්වා ද්වෙ අග්ගසාවකා විහාරං තුව්ඡං කත්වා ගතා, ත්වං පන නිද්දායසියෙවා”ති වත්වා උත්තරාසඬ්ඝමස්ස අපනෙත්වා භිත්තියං පිට්ඨිකණ්ටකං පුසන්තො විය පණ්ණියා නං හදයෙ පහරි. තාවදෙවස්ස මුඛතො ලොහිතං උග්ගඤ්ඡී. සො තතො පට්ඨාය ගිලානො අහොසි. සත්ථා ථෙරං පුච්ඡී “සාරිපුත්ත, තුම්භාකං ගතකාලෙ දෙවදත්තො කිං අකාසි”ති? හන්තෙ, දෙවදත්තො අම්භෙ දිස්වා “බුද්ධලීලං කරිස්සාමි”ති සුගතාලයං දස්සෙත්වා මහාවිනාසං පත්තොති. සත්ථා “න බො සාරිපුත්ත, දෙවදත්තො ඉදානෙව මම අනුකරොන්තො විනාසං පත්තො, පුබ්බෙපි පත්තොයෙවා”ති වත්වා ථෙරෙන යාවිතො අතිතං ආහරි.

අතීතෙ බාරාණසියං බුභ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙත්තෙ බොධිසත්තො කෙසරසීහො හුත්වා හිමවත්තජ්ජදෙසෙ කඤ්චනගුහායං වාසං කප්පෙසි. සො එකදිවසං කඤ්චනගුහාය නික්ඛමිත්වා විජම්භිත්වා වතුද්දිසං ඔලොකෙත්වා සීහනාදං නදිත්වා ගොවරාය පක්කන්තො මහාමහිංසං වධිත්වා වරමංසං බාදිත්වා එකං සරං ඔතරිත්වා මණ්ඩණ්ණස්ස උදකස්ස කුච්ඡිං පුරෙත්වා ගුහං සන්ධාය පායාසි. අපෙකො සිඬගාලො ගොවරජ්ජසුතො සහසාව සීහං දිස්වා පලායිතුං අසක්කොන්තො සීහස්ස පුරතො පාදෙසු පතිත්වා නිපජ්ජී. “කිං, ජම්බුකා”ති ව චුත්තෙ “අහං තෙ, සාමි, පාදෙ උපට්ඨාතුකාමො”ති ආහ. සීහො “සාධු එහි, මං උපට්ඨහ, වරමංසානි තං බාදාපෙස්සාමි”ති වත්වා සිඬගාලං ආදාය කඤ්චනගුහං අගමාසි. සිඬගාලො තතො පට්ඨාය සීහවිසාසං බාදති. සො කතිපාහව්වයෙනෙව පුලසරීරො අහොසි.

අථ නං එකදිවසං ගුහාය නිපන්තකොව සීහො ආහ “ගච්ඡ ජම්බුක, පබ්බතසිඛරෙ යත්වා පබ්බතපාදෙ සඤ්චරන්තෙසු හත්ථිඅස්සමහිංසාදීසු යස්ස මංසං බාදිතුකාමොසි, තං ඔලොකෙත්වා ආගන්ත්වා ‘අසුකමංසං බාදිතුකාමොමිති’ති වත්වා මං වන්දිත්වා ‘විරොච, සාමි’ති වදාහි, අහං තං වධිත්වා මධුරමංසං බාදිත්වා තුය්ගම්පි දස්සාමි”ති. සිඬගාලො පබ්බතසිඛරං අභිරුහිත්වා නානජ්ජකාරෙ මිගෙ ඔලොකෙත්වා යස්සෙව මංසං බාදිතුකාමො හොති, කඤ්චනගුහං පවිසිත්වා තමෙව සීහස්ස ආරොචෙත්වා පාදෙසු පතිත්වා “විරොච, සාමි”ති වදති. සීහො වෙගෙන පක්ඛන්දිත්වා සවෙපි මත්තවරවාරණො හොති, තත්ථෙව නං ජීවිතක්ඛයං පාපෙත්වා සයම්පි වරමංසං බාදති, සිඬගාලස්සපි දෙති. සිඬගාලො කුච්ඡිපුරං මංසං බාදිත්වා ගුහං පවිසිත්වා නිද්දායති. සො ගච්ඡන්තෙ ගච්ඡන්තෙ කාලෙ මානං වඩ්ඪෙසි “අහම්පි වතුජ්ජදොව, කිංකාරණා දිවසෙ දිවසෙ පරෙහි පොසියමානො විහරාමි, ඉතො පට්ඨාය අහම්පි හත්ථිආදයො හනිත්වා මංසං බාදිස්සාමි, සීහොපි මිගරාජා ‘විරොච, සාමි’ති චුත්තමෙව පදං නිස්සාය වරවාරණෙ වධෙති, අහම්පි සීහෙන ‘විරොච, ජම්බුකා’ති මං වදාපෙත්වා එකං වරවාරණං වධිත්වා මංසං බාදිස්සාමි”ති.

සො සීහං උපසඬ්ඝමිත්වා එතදවොච “සාමි, මයා දීඝරත්තං තුම්භෙහි වධිතවරවාරණානං මංසං බාදිතං, අහම්පි එකං වරවාරණං මාරෙත්වා මංසං බාදිතුකාමො, තස්මා තුම්භෙහි නිපන්තට්ඨානෙ කඤ්චනගුහායං නිපජ්ජිස්සාමි, තුම්භෙ පබ්බතපාදෙ විවරන්තං වරවාරණං ඔලොකෙත්වා මම සන්තිකං ආගන්ත්වා ‘විරොච, ජම්බුකා’ති වදෙථ, එත්තකමත්තස්මිං මච්ඡෙරං මා කරිත්වා”ති. අථ නං සීහො ආහ “න, ත්වං ජම්බුක, වාරණෙ වධිතුං සමත්ථෙ සීහකුලෙ උජ්ජන්තො, වාරණං වධිත්වා මංසං බාදනසමත්ථො සිඬගාලො නාම ලොකෙ නත්ථි, මා තෙ එතං රුච්චි, මයා වධිතවරවාරණානඤ්ඤෙව මංසං බාදිත්වා වසා”ති. සො එව චුත්තෙපි විරම්භං න ඉච්ඡී, පුනජ්ජුනං යාවියෙව. සීහො තං වාරෙතුං අසක්කොන්තො සම්පට්ඨිත්වා “තෙන හි මම වසනට්ඨානං පවිසිත්වා නිපජ්ජා”ති ජම්බුකං කඤ්චනගුහායං නිපජ්ජාපෙත්වා සයං පබ්බතපාදෙ මත්තවරවාරණං ඔලොකෙත්වා ගුහාද්වාරං ගන්ත්වා “විරොච, ජම්බුකා”ති ආහ. සිඬගාලො කඤ්චනගුහාය නික්ඛමිත්වා විජම්භිත්වා වතුද්දිසං ඔලොකෙත්වා තික්ඛන්තුං වස්සිත්වා “මත්තවරවාරණස්ස කුම්භෙ පතිස්සාමි”ති පක්ඛන්දිත්වා විරජ්ඣිත්වා පාදමුලෙ පති. වාරණො දක්ඛිණපාදං උක්ඛිපිත්වා තස්ස සීසං අක්කමි, සීසට්ඨිනි චුණ්ණවිචුණ්ණානි අහෙසුං. අථස්ස සරීරං වාරණො පාදෙන සඬ්ඝරිත්වා රාසිං කත්වා උපරි ලණ්ඨං පාතෙත්වා කොඤ්චනාදං නදන්තො අරඤ්ඤං පාවිසි.

බොධිසත්තො ඉමං පවත්තිං දිස්වා “ඉදානි විරොව, ජම්බුකා”ති වත්වා ඉමං ගාථමාහ –

143. “ලසී ව තෙ නිප්ඵලිතා, මත්ථකො ව පදාලිතො;
සබ්බා තෙ ඵාසුකා භග්ගා, අජ්ජ බො ත්වං විරොවසී”ති.

තත්ථ ලසීති මත්ථලුඬිගං. නිප්ඵලිතාති නික්ඛන්තා. ඵං බොධිසත්තො ඉමං ගාථං වත්වා යාවතායුකං යත්වා යථාකම්මං ගතො.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා ජාතකං සමොධානෙයි – “තදා සිඬිගාලො දෙවදත්තො අහොසි, සිහො පන අභමෙව අහොසි”න්ති.

[144] 4. නඬිගුට්ඨජාතකවණ්ණනා විරොවජාතකවණ්ණනා තතියා.

බහුම්පෙතං අසබ්භි ජාතවෙදාති ඉදං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො ආජීවකානං මිච්ඡාතපං ආරබ්භ කට්ඨෙයි. තදා කිර ආජීවකා ජෙනවනපිට්ඨියං නානප්පකාරං මිච්ඡාතපං වරන්ති. සම්බහුලා භික්ඛු තෙසං උක්කුටිකප්පධානවග්ගලිවතකණ්ටකාපස්සයපඤ්චාතපනපනාදිභෙදං මිච්ඡාතපං දිස්වා භගවන්තං පුච්ඡිංසු “අත්ථි තු බො, භන්තෙ, ඉමං මිච්ඡාතපං නිස්සාය කුසලං වා වුඩ්ඪි වා”ති. සත්ථා “න, භික්ඛවෙ, එවරුපං මිච්ඡාතපං නිස්සාය කුසලං වා වුඩ්ඪි වා අත්ථි, පුබ්බෙ පණ්ඩිතා ‘එවරුපං තපං නිස්සාය කුසලං වා වුඩ්ඪි වා භවිස්සති’ති සඤ්ඤාය ජාතග්ගිං ගහෙත්වා අරඤ්ඤං පවිසිත්වා අග්ගිපුහනාදිවසෙන කිඤ්චි වුඩ්ඪිං අපස්සන්තා අග්ගිං උදකෙන නිබ්බාපෙත්වා කසිණපරිකම්මං කත්වා අභිඤ්ඤා ව සමාපත්තියො ව නිබ්බන්තෙත්වා බ්‍රහ්මලොකපරායණා අහෙසු”න්ති වත්වා අතිතං ආහරි.

අතීතෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙත්තෙ බොධිසත්තො උදිච්චබ්‍රාහ්මණකුලෙ නිබ්බන්ති. තස්ස ජාතදිවසෙ මාතෘපිතරො ජාතග්ගිං ගහෙත්වා යපෙසුං. අථ නං සොළසවස්සකාලෙ එතදවොචුං “මයං තෙ, පුත්ත, ජාතදිවසෙ අග්ගිං ගණ්ඨිමිහ. සවෙසි අගාරං අජ්ඣාචසිතුකාමො, තයො වෙදෙ උග්ගණ්ඨ. අථ බ්‍රහ්මලොකං ගන්තුකාමො, අග්ගිං ගහෙත්වා අරඤ්ඤං පවිසිත්වා අග්ගිං පරිවරන්තො මහාබ්‍රහ්මානං ආරාධෙත්වා බ්‍රහ්මලොකපරායණො භොගී”ති. සො “න මය්හං අගාරෙන අත්ථො”ති අග්ගිං ගහෙත්වා අරඤ්ඤං පවිසිත්වා අස්සමපදං මාපෙත්වා අග්ගිං පරිවරන්තො අරඤ්ඤෙ විහාසි. සො එකදිවසං පච්චන්තගාමකෙ ගොදක්ඛණං ලභිත්වා තං ගොණං අස්සමපදං නෙත්වා චිත්තෙයි “අග්ගිහගවන්තං ගොමංසං බාදාපෙස්සාමි”ති. අථස්ස එතදහොසි “ඉධ ලොණං නත්ථි, අග්ගිහගවා අලොණං බාදිතුං න සක්ඛිස්සති, ගාමතො ලොණං ආහරිත්වා අග්ගිහගවන්තං සලොණකං බාදාපෙස්සාමි”ති. සො තං තත්ථෙව බන්ධිත්වා ලොණත්ථාය ගාමකං අගමාසි. තස්මිං ගතෙ සම්බහුලා ලුද්දකා තං යානං ආගතා. ගොණං දිස්වා වධිත්වා මංසං පචිත්වා බාදිත්වා නඬිගුට්ඨඤ්ච ජඬිසඤ්ච වම්මඤ්ච තත්ථෙව ජඬිඬෙත්වා අවසෙසමංසං ආදාය අගමංසු.

බ්‍රාහ්මණො ආගන්ත්වා නඬිගුට්ඨාදිමත්තමෙව දිස්වා චිත්තෙයි “අයං අග්ගිහගවා අත්තනො සන්තකම්පි රක්ඛිතුං න සක්කොති, මං පන කදා රක්ඛිස්සති. ඉමිනා අග්ගිපරිවරණෙන නිරන්තරකෙන භවිතබ්බං, නත්ථි ඉතොනිදානං කුසලං වා වුඩ්ඪි වා”ති. සො අග්ගිපරිවරියාය විගතච්ඡන්දො “භම්භො අග්ගිහගවා, ත්වං අත්තනොපි සන්තකං රක්ඛිතුං අසක්කොන්තො මං කදා රක්ඛිස්සසි, මංසං නත්ථි, එත්තකෙනපි තුස්සාගී”ති නඬිගුට්ඨාදීනි අග්ගිමිහි පක්ඛිපන්තො ඉමං ගාථමාහ –

144. “බහුම්පෙතං අසබ්භි ජාතවෙද, යං තං වාලධිනාභිපුජයාම;
මංසාරහස්ස නත්ථජ්ජ මංසං, නඬිගුට්ඨමිපි භවං පටිග්ගහාතු”ති.

තත්ථ බහුම්පෙතන්ති එත්තකම්පි බහුං. අසබ්භිති අසප්පුරිස අසාධුජාතික. ජාතවෙදාති අග්ගිං ආලපති. අග්ගි හි ජාතමත්තොව වෙදියති පඤ්ඤායති පාකටො භොති, තස්මා “ජාතවෙදො”ති වුච්චති. යං තං වාලධිනාභිපුජයාමාති යං අජ්ජ මයං අත්තනොපි සන්තකං රක්ඛිතුං අසමත්ථං භගවන්තං වාලධිනා අභිපුජයාම, එතම්පි තව බහුමෙවාති දස්සෙති. මංසාරහස්සාති මංසං අරහස්ස තුය්හං නත්ථි අජ්ජ මංසං. නඬිගුට්ඨමිපි භවං පටිග්ගහාතුති අත්තනො සන්තකං රක්ඛිතුං අසක්කොන්තො භවං ඉමං සජඬිසවම්මං නඬිගුට්ඨමිපි පටිග්ගණ්ඨාතුති.

ඵං වත්වා මහාසත්තො අග්ගිං උදකෙන නිබ්බාපෙත්වා ඉසිපබ්බජ්ජං පබ්බජිත්වා අභිඤ්ඤා ව සමාපත්තියො ව නිබ්බන්තෙත්වා බ්‍රහ්මලොකපරායණො අහොසි.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා ජාතකං සමොධානෙයි – “නිබ්බුතග්ගිතාපසො අභමෙව තෙන සමයෙනා”ති.

[145] 5. රාධජාතකවණ්ණනා නඬිගුට්ඨජාතකවණ්ණනා වතුත්ථා.

න ත්වං රාධ විජානාසිති ඉදං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො පුරාණදුතියිකාපලොභනං ආරබ්භ කට්ඨෙසි. පච්චුජ්ජන්තවන්ථු ඉන්ද්‍රියජාතකෙ ආචි හවිස්සති. සත්ථා පන තං භික්ඛුං ආමන්තෙත්වා “භික්ඛු මාතුගාමො නාම අරක්ඛියො, ආරක්ඛං යපෙත්වා රක්ඛන්තාපි රක්ඛිතුං න සක්කොන්ති. ත්වම්පි පුබ්බෙ එතං ආරක්ඛං යපෙත්වා රක්ඛන්තොපි රක්ඛිතුං නාසක්ඛි, ඉදානි කථං රක්ඛිස්සසී”ති වත්වා අනිතං ආහරි.

අතීතෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙත්තෙ බොධිසත්තො සුකයොනියං නිබ්බන්ති. කාසිරට්ඨෙ එකො බ්‍රාහ්මණො බොධිසත්තඤ්ච කනිට්ඨභාතරඤ්චස්ස පුත්තට්ඨානෙ යපෙත්වා පොසෙසි. තෙසු බොධිසත්තස්ස “පොට්ඨපාදො”ති නාමං අහොසි, ඉතරස්ස “රාධො”ති. තස්ස පන බ්‍රාහ්මණස්ස හරියා අනාවාරා හොති දුස්සීලා. සො වොහාරත්ථාය ගච්ඡන්තො උහොපි භාතරො ආහ – “තාතා, සචෙ වො මාතා බ්‍රාහ්මණී අනාවාරං ආවරති, වාරෙය්‍යාථ න”න්ති. බොධිසත්තො ආහ “සාධු, තාත, වාරෙතුං සක්කොන්තා වාරෙය්‍යාම, අසක්කොන්තා තුණ්හි හවිස්සාමා”ති. එවං බ්‍රාහ්මණො බ්‍රාහ්මණීං සුකානං නිය්‍යාදෙත්වා වොහාරත්ථාය ගතො.

තස්ස පන ගතදිවසනො පට්ඨාය බ්‍රාහ්මණී අතිවරිතුං ආරද්ධා, පච්සන්තානඤ්ච නික්ඛමන්තානඤ්ච අන්තො නන්තී, තස්සා කිරියං දිස්වා රාධො බොධිසත්තං ආහ – “භාතික, අම්භාකං පිතා ‘සචෙ වො මාතා අනාවාරං ආවරති, වාරෙය්‍යාථ’ති වත්වා ගතො, ඉදානි වෙසා අනාවාරං ආවරති, වාරෙම න”න්ති. බොධිසත්තො “තාත, ත්වං අත්තනො අබ්‍යන්තතාය බාලභාවෙන එවං වදෙසි, මාතුගාමං නාම උක්ඛිපිත්වා වරන්තාපි රක්ඛිතුං න සක්කොන්ති. යං කම්මං කාතුං න සක්කා, න තං කාතුං වට්ටති”ති වත්වා ඉමං ගාථාමහ –

145. “න ත්වං රාධ විජානාසි, අඬ්ඬරත්තෙ අනාගතෙ;
අබ්‍යයනං විලපසි, විරත්තා කොසියායනෙ”ති.

තත්ථ න ත්වං රාධ විජානාසි, අඬ්ඬරත්තෙ අනාගතෙති තාත රාධ, ත්වං න ජානාසි, අඬ්ඬරත්තෙ අනාගතෙ පට්ඨමයාමෙයෙව එත්තකා ජනා ආගතා, ඉදානි කො ජානාති, කිත්තකාපි ආගමිස්සන්ති. අබ්‍යයනං විලපසීති ත්වං අබ්‍යන්තවිලාපං විලපසි. විරත්තා කොසියායනෙති මාතා නො කොසියායනී බ්‍රාහ්මණී විරත්තා අම්භාකං පිතරි නිජපෙමා ජාතා. සචස්සා තස්මිං සිනෙහො වා පෙමං වා හවෙය්‍යා, න එවරූපං අනාවාරං කරෙය්‍යාති ඉමමත්ථං එතෙහි බ්‍යඤ්ජනෙහි පකාසෙසි.

එවං පකාසෙත්වා ච පන බ්‍රාහ්මණියා සද්ධිං රාධස්ස වත්තුං න අදාසි. සාපි යාව බ්‍රාහ්මණස්ස අනාගමනා යථාරූචියා විවරි. බ්‍රාහ්මණො ආගන්ත්වා පොට්ඨපාදං පුච්ඡි – “තාත, කිදිසී වො මාතා”ති. බොධිසත්තො බ්‍රාහ්මණස්ස සබ්බං යථාභූතං කට්ඨෙත්වා “කිං තෙ, තාත, එවරූපාය දුස්සීලායා”ති වත්වා “තාත, අම්භෙහි මාතුයා දොසස්ස කථිතකාලනො පට්ඨාය න සක්කා ඉධ වසිතු”න්ති බ්‍රාහ්මණස්ස පාදෙ වන්දිත්වා සද්ධිං රාධෙන උජ්ජනිත්වා අරඤ්ඤං අගමාසි.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා සච්චානි පකාසෙසි, සච්චපරියොසානෙ උක්කණ්ඨිතභික්ඛු සොනාපත්තිඵලෙ පතිට්ඨති. “තදා බ්‍රාහ්මණො ච බ්‍රාහ්මණී ච එතෙයෙව ද්වෙ ජනා අහෙසුං, රාධො ආනන්දො, පොට්ඨපාදො පන අහමෙව අහොසි”න්ති.

[146] 6. සමුද්දකාකජාතකවණ්ණනා රාධජාතකවණ්ණනා පඤ්චමා.

අපි නු හනුකා සන්තාති ඉදං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො සම්බහුලෙ මහල්ලකෙ භික්ඛු ආරබ්භ කට්ඨෙසි. තෙ කිරි ගිහිකාලෙ සාවත්ථියං කුටුම්භිකා අඬ්ඬා මහද්ධනා අඤ්ඤමඤ්ඤසභායකා එකතො හුත්වා පුඤ්ඤාති කරොන්තා සත්ථු ධම්මදෙසනං සුත්වා “මයං මහල්ලකා, කිං නො සරාවාසෙන, සත්ථු සන්තිකෙ රමණීයෙ බුද්ධසාසනෙ පබ්බජිත්වා දුක්ඛස්සන්තං කරිස්සාමා”ති සබ්බං සාපතෙය්‍යං පුත්තධිතාදීනං දන්වා අස්සුමුඛං ඤාතිසඬ්ඨං පභාය සත්ථාරං පබ්බජ්ජං යාචිත්වා පබ්බජිංසු. පබ්බජිත්වා පන පබ්බජ්ජානුරූපං සමණධම්මං න කරිංසු, මහල්ලකභාවෙන ධම්මම්පි න පරියාපුණිංසු, ගිහිකාලෙ විය පබ්බජිතකාලෙපි විහාරපරියන්තෙ පණ්ණසාලං කාරෙත්වා එකතො වසිංසු. පිණ්ඩාය වරන්තාපි අඤ්ඤත්ථ අගන්ත්වා යෙභුයොන අත්තනො පුත්තදාරස්සෙව ගෙහං ගන්ත්වා භුඤ්ජිංසු. තෙසු එකස්ස පුරාණදුතියිකා සබ්බෙසම්පි මහල්ලකත්ථෙරානං උපකාරා අහොසි, තස්මා සෙසාපි අත්තනා ලද්ධං ආහාරං ගහෙත්වා තස්සායෙව ගෙහෙ නිසීදිත්වා භුඤ්ජන්ති. සාපි තෙසං යථාසන්නිහිතං සුපබ්‍යඤ්ජනං දෙති. සා අඤ්ඤතරෙන රොගෙන චුට්ඨා කාලමකාසි. අථ තෙ මහල්ලකත්ථෙරා විහාරං ගන්ත්වා අඤ්ඤමඤ්ඤං ගීවාසු ගහෙත්වා “මධුරහත්ථරසා උපාසිකා කාලකතා”ති විහාරපච්චන්තෙ රොදන්තා විවරිංසු. තෙසං සද්දං සුත්වා ඉතො විතො ච භික්ඛු සන්තිපතිත්වා “ආවුසො, කස්මා රොදථා”ති පුච්ඡිංසු. තෙ “අම්භාකං සභායස්ස පුරාණදුතියිකා මධුරහත්ථරසා කාලකතා අම්භාකං අතිවිය උපකාරා, ‘ඉදානි කුතො තථාරූපිං ලභිස්සාමා’ති ඉමිනා කාරණෙන රොදිමිහා”ති ආහංසු.

තෙසං තං විජ්ජකාරං දිස්වා භික්ඛු ධම්මසභායං කථං සමුට්ඨාපෙසුං “ආවුසො, ඉමිනා නාම කාරණෙන මහල්ලකත්ථෙරා අඤ්ඤමඤ්ඤං ගීවාසු ගහෙත්වා විහාරපච්චන්තෙ රොදන්තා විවරන්ති”ති. සත්ථා ආගන්ත්වා “කාය නුත්ථ, භික්ඛවෙ, එතරහි කථාය සන්තිසින්නා”ති පුච්ඡිත්වා “ඉමාය නාමා”ති වුත්තෙ “න, භික්ඛවෙ, ඉදානෙවෙන

තස්සා කාලකිරියාය රොදන්තා විවරන්ති, පුබ්බෙපෙනෙ ඉමං කාකයොනියං නිබ්බන්තිත්වා සමුද්දෙ මතං නිස්සාය ‘සමුද්දඋදකං උස්සිඤ්චිත්වා එතං නිහරිස්සාමා’ති වායමන්තා පණ්ඩිතෙ නිස්සාය ජීවිතං ලභිංසු”ති වත්වා අතීතං ආහරි.

අතීතෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරොන්තෙ බොධිසත්තො සමුද්දෙවතා හුත්වා නිබ්බන්ති. අටෙකො කාකො අත්තනො හරියං කාකිං ආදාය ගොවරං පරියෙසමානො සමුද්දතීරං අගමාසි . තස්මිං කාලෙ මනුස්සා සමුද්දතීරෙ බීරපායාසමච්ඡමංසසුරාදිනි නාගබලිකම්මං කත්වා පක්කම්සු. අට්ඨං සො කාකො බලිකම්මට්ඨානං ගන්ත්වා බීරාදිනි දිස්වා සද්ධිං කාකියා බීරපායාසමච්ඡමංසාදිනි භුඤ්ජිත්වා බහුං සුරං පිටි. තෙ උභොපි සුරාමදමන්තා “සමුද්දකීළං කීළිස්සාමා”ති වෙලන්තෙ නිසිදිත්වා න්භායිතුං ආරභිංසු අටෙකා උමි ආගන්ත්වා කාකිං ගහෙත්වා සමුද්දං පටෙසෙසි. තමෙකො මච්ඡො මංසං බාදිත්වා අජ්ඣොහරි. කාකො “හරියා මෙ මතා”ති රොදි පරිදෙවි. අට්ඨස්ස පරිදෙවනසද්දං සුත්වා බහු කාකා සන්තිපතිත්වා “කිංකාරණා රොදසි”ති පුච්ඡංසු. “සභායිකා වො වෙලන්තෙ න්භායමානා උමියා හටා”ති. තෙ සබ්බෙපි එකරවං රචන්තා රොදිංසු. අට්ඨං නෙසං එතදභොසි “ඉදං සමුද්දඋදකං නාම අමිභාකං කිං පභොසි, උදකං උස්සිඤ්චිත්වා සමුද්දං තුච්ඡං කත්වා සභායිකං නිහරිස්සාමා”ති. තෙ මුඛං පුරෙත්වා පුරෙත්වා උදකං බහි ඡඩ්ඞෙත්ති, ලොණුදකෙන ව ගලෙ සුස්සමානෙ උට්ඨායුට්ඨාය ථලං ගන්ත්වා විස්සමන්ති.

තෙ හනුසු කිලන්තෙසු මුඛෙසු සුක්ඛන්තෙසු අක්ඛිසු රත්තෙසු දිනා කිලන්තා හුත්වා අඤ්ඤාමඤ්ඤං ආමන්තෙත්වා “අමිභො, මයං සමුද්දඋදකං ගහෙත්වා බහි පානෙම, ගහිතගහිතට්ඨානං පුන උදකෙන පුරති, සමුද්දං තුච්ඡං කාතුං න සක්ඛිස්සාමා”ති වත්වා ඉමං ගාථමාහංසු –

146. “අපි නු හනුකා සන්තා, මුඛඤ්ච පරිසුස්සති;
ඔරමාම න පාරෙම, පුරතෙව මහොදධි”ති.

තත්ථ අපි නු හනුකා සන්තාති අපි නො හනුකා සන්තා, අපි අමිභාකං හනුකා කිලන්තා. ඔරමාම න පාරෙමාති මයං අත්තනො බලෙන මහාසමුද්දඋදකං ආකඩ්ඨාම ඔසාරෙම, තුච්ඡං පන නං කාතුං න සක්කොම. අයඤ්ඤි පුරතෙව මහොදධිති.

එවඤ්ච පන වත්වා සබ්බෙපි තෙ කාකා “තස්සා කාකියා එවරුපං නාම තුණ්ඩං අභොසි, එවරුපානි වට්ටක්ඛිති, එවරුපං ඡට්ඨිසණ්ඨානං, එවරුපො මධුරසද්දො. සා නො ඉමං වොරසමුද්දං නිස්සාය නට්ඨා”ති බහුං විජ්ජලපිංසු. තෙ එවං විජ්ජලපමානෙ සමුද්දෙවතා හෙරවරුපං දස්සෙත්වා පලාපෙසි, එවං තෙසං සොත්ථි අභොසි.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා ජාතකං සමොධානෙසි – “තදා කාකි අයං පුරාණදුතියිකා අභොසි, කාකො මහල්ලකත්ථෙරො, සෙසකාකා සෙසමහල්ලකත්ථෙරො, සමුද්දෙවතා පන අභමෙව අභොසි”න්ති.

[147] 7. පුජ්ජරත්තජාතකවණ්ණනා සමුද්දකාකජාතකවණ්ණනා ඡට්ඨා.

නයිදං දුක්ඛං අදුං දුක්ඛන්ති ඉදං සත්ථා ජෙතවනෙ විහරන්තො එකං උක්කණ්ඨිතභික්ඛුං ආරබ්භ කට්ඨෙසි. සො හි භගවතා “සච්චං කිරි ත්වං භික්ඛු උක්කණ්ඨිතො”ති චුත්තෙ “සච්ච”න්ති වත්වා “කෙන උක්කණ්ඨාපිතොසි”ති ව පුට්ඨො “පුරාණදුතියිකායා”ති වත්වා “මධුරහත්ථරසා, හන්තෙ, සා ඉත්ථි, න සක්කොමී තං විනා වසිතු”න්ති ආහ. අට්ඨං සත්ථා “එසා තෙ භික්ඛු අනත්ථකාරිකා, පුබ්බෙපි ත්වං එතං නිස්සාය සුලෙ උත්තාසිතො එතඤ්ඤෙව පත්ථයමානො කාලං කත්වා නිරයෙ නිබ්බන්තො, ඉදානි නං කස්මා පුන පත්ථෙසි”ති වත්වා අතීතං ආහරි.

අතීතෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරොන්තෙ බොධිසත්තො ආකාසට්ඨදෙවතා අභොසි. අට්ඨං බාරාණසියං කත්තිකරත්තිවාරජණො සම්පන්නො භොති, නගරං දෙවනගරං විය අලඬිකරිංසු. සබ්බො ජනො බණ්ඩිලානිස්සිතො අභොසි. එකස්ස පන දුග්ගතමනුස්සස්ස එකමෙව සනසාටකයුගං අභොසි. සො තං සුධොනං ධොවාපෙත්වා ඔහඤ්ජාපෙත්වා සතවලිකං සහස්සවලිකං කාරොත්වා යටෙසි. අට්ඨං හරියා එවමාහ “ඉච්ඡාමහං, සාමි, එකං කුසුම්භරත්තං නිවාසෙත්වා එකං පාරුපිත්වා තව කණ්ඨෙයෙ ලග්ගා කත්තිකරත්තිවාරං වරිතු”න්ති. “හද්දෙ, කුතො අමිභාකං දලිද්දානං කුසුම්භං, සුද්ධවත්ථං නිවාසෙත්වා කීළාහි”ති? “කුසුම්භරත්තං අලභමානා ඡණ්ඩිලං න කීළිස්සාමි, ත්වං අඤ්ඤං ඉත්ථිං ගහෙත්වා කීළස්සු”ති. “හද්දෙ, කිං මං පිලෙසි, කුතො අමිභාකං කුසුම්භ”න්ති? “සාමි, පුරිස්සස්ස ඉච්ඡාය සති කිං නාම නත්ථි, නනු රඤ්ඤො කුසුම්භවත්ථුස්මිං බහු කුසුම්භ”න්ති. “හද්දෙ, තං යානං රක්ඛසපරිග්ගහිතපොක්ඛරණසද්දං, බලවාරක්ඛා, න සක්කා උපසඬිකම්තුං, මා තෙ එතං රුච්චි, යථාලද්ධෙනෙව තුස්සස්සු”ති. “සාමි, රත්තිභාගෙ අන්ධකාරෙ සති පුරිස්සස්ස අගමනීයට්ඨානං නාම නත්ථි”ති. ඉති සො තාය පුනඡ්ජනං කට්ඨන්තියා කිලෙසවසෙන තස්සා වචනං ගහෙත්වා “භොතු හද්දෙ, මා වින්තයිත්වා”ති තං සමස්සාසෙත්වා රත්තිභාගෙ ජීවිතං පරිච්චජිත්වා නගරා නික්ඛම්ත්වා රඤ්ඤො කුසුම්භවත්ථුං ගන්ත්වා වතිං මද්දිත්වා අත්තොවත්ථුං පාචිසි. ආරක්ඛමනුස්සා වතිසද්දං සුත්වා “වොරො වොරො”ති පරිවාරෙත්වා ගහෙත්වා පරිභාසිත්වා කොට්ටෙත්වා බන්ධිත්වා පභාතාය රත්තියා රඤ්ඤො දස්සෙසු. රාජා “ගච්ඡට්ඨ, නං සුලෙ උත්තාසෙට්ඨා”ති ආහ. අට්ඨං පච්ඡාබාහං බන්ධිත්වා වජ්ඣභෙරියා වජ්ජමානාය නගරා නික්ඛමාපෙත්වා සුලෙ උත්තාසෙසු. බලවච්චෙදනා පවත්තන්ති, කාකා සිසෙ නිලිසිත්වා කණ්ඨග්ගසද්දෙහි තුණ්හෙහි අක්ඛිති විජ්ඣන්ති.

සො තථාරූපමිදි දුක්ඛං අමනසිකරිත්වා තමෙව ඉත්ථිං අනුස්සරිත්වා “තාය නාමමිති සනපුප්ඵරත්තවත්ථනිවත්ථාය කණ්ඨෙ ආසන්නබාහුයුගළාය සද්ධිං කත්තිකරත්තිවාරතො පරිභිනො”ති වින්තෙන්වා ඉමං ගාථාමාහ -

147. “නයිදං දුක්ඛං අදුං දුක්ඛං, යං මං තුදති වායසො;
යං සාමා පුප්ඵරත්තෙන, කත්තිකං නානුභොස්සති”ති.

තත්ථ නයිදං දුක්ඛං අදුං දුක්ඛං, යං මං තුදති වායසොති යඤ්ච ඉදං සුලෙ ලග්ගනපච්චයං කායිකවෙතසිකදුක්ඛං, යඤ්ච ලොභමයෙහි විය තුණ්ඨෙහි වායසො තුදති, ඉදං සබ්බමිති මය්හං න දුක්ඛං, අදුං දුක්ඛං එතංයෙව පන මෙ දුක්ඛන්ති අත්ථො. කතරං? යං සාමා පුප්ඵරත්තෙන, කත්තිකං නානුභොස්සති, යං සා පියඨගුසාමා මම හරියා එකං කුසුම්භරත්තං නිවාසෙන්වා එකං පාරුපිත්වා එවං සනපුප්ඵරත්තෙන වත්ථයුගෙන අවිජන්තා මම කණ්ඨෙ ගහෙන්වා කත්තිකරත්තිවාරං නානුභවිස්සති, ඉදං මය්හං දුක්ඛං, එතදෙව හි මං බාධති? සො එවං මාතුගාමං ආරබ්භ විප්පලපන්නොයෙව කාලං කත්වා නිරයෙ තිබ්බන්ති.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා ජාතකං සමොධානෙයි - “තදා ජයම්පතිකාව ඉදානි ජයම්පතිකා, තං කාරණං පච්චක්ඛං කත්වා යිතා ආකාසට්ඨදෙවතා පන අහමෙව අහොසි”න්ති.

[148] 8. සිඬ්ගාලජාතකවණ්ණනා පුප්ඵරත්තජාතකවණ්ණනා සත්තමා.

නාහං පුතං න ව පුතන්ති ඉදං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො කිලෙසනිග්ගහං ආරබ්භ කට්ඨෙයි. සාවත්ථියං කිර පඤ්චසතමත්තා සභායකා මහාවිභවා සෙට්ඨිපුත්තා සත්ථු ධම්මදෙසනං සුත්ථා සාසනෙ උරං දත්වා පබ්බජිත්වා ජෙනවනෙ අත්තොකොට්ඨසන්ථාරෙ විහරිංසු. අටෙකදිවසං තෙසං අඬ්ඨරත්තසමයෙ කිලෙසනිස්සිතො සඬ්ඨකප්පො උප්පජ්ජි. තෙ උක්කණ්ඨිත්වා අත්තනා ජහිතකිලෙසෙ පුත ගණ්හිතුං විත්තං උප්පාදයිංසු. අප් සත්ථා අඬ්ඨරත්තසමනන්තරෙ සබ්බඤ්ඤාඤ්ඤාණදණ්ඩදිපකං උක්ඛිපිත්වා “කතරාය නු බො රතියා ජෙනවනෙ හික්ඛු විහරන්ති”ති හික්ඛුනං අජ්ඣාසයං ඔලොකෙන්තො තෙසං හික්ඛුනං අබ්භන්තරෙ කාමරාගසඬ්ඨකප්පස්ස උප්පන්තභාවං අඤ්ඤාසි. සත්ථා ව නාම එකපුත්තිකා ඉත්ථි අත්තනො පුත්තං විය, එකවක්ඛුකො පුරිසො වක්ඛුං විය අත්තනො සාවකෙ රක්ඛති. පුබ්බණ්ඩාදිසු යස්මිං යස්මිං සමයෙ තෙසං කිලෙසා උප්පජ්ජන්ති, තෙ තෙසං කිලෙසෙ තතො පරං වඩ්ඪිතුං අදත්වා තස්මිං තස්මිංයෙව සමයෙ නිග්ගණ්හාති. තෙනස්ස එතදහොසි “අයං වක්කවත්තිරඤ්ඤො අත්තොනගරෙයෙව වොරානං උප්පන්තකාලො විය වත්තති, ඉදානෙව තෙසං ධම්මදෙසනං කත්වා තෙ කිලෙසෙ නිග්ගණ්හිත්වා අරහත්තං දස්සාමි”ති. සො සුරහිගන්ධකුටිතො නික්ඛමිත්වා මධුරස්සරෙන “ආනන්දා”ති ආයස්මන්තං ධම්මහණ්ඩාගාරිකං ආනන්දන්ටෙරං ආමන්තෙයි. ථෙරො “කිං, හන්තෙ”ති ආගන්ත්වා වන්දිත්වා අට්ඨාසි. “ආනන්ද, යත්තකා හික්ඛු අත්තොකොට්ඨසන්ථාරෙ විහරන්ති, සබ්බෙව ගන්ධකුටිපරිවෙණෙ සන්තිපාතෙහි”ති. එවං කිරස්ස අහොසි “සවාහං තෙයෙව පඤ්චසතෙ හික්ඛු පක්කොසාපෙස්සාමි. ‘සත්ථාරා නො අබ්භන්තරෙ කිලෙසානං උප්පන්තභාවො ඤාතො’ති සංවිග්ගමානසා ධම්මදෙසනං සම්පට්ඨිත්තුං න සක්ඛිස්සන්ති”ති. තස්මා “සබ්බෙ සන්තිපාතෙහි”ති ආහ. ථෙරො “සාධු, හන්තෙ”ති අවාපුරණං ආදාය පරිවෙණෙන පරිවෙණං ආභිණ්ඨිත්වා සබ්බෙ හික්ඛු ගන්ධකුටිපරිවෙණෙ සන්තිපාතෙන්වා බුද්ධාසනං පඤ්ඤපෙසි.

සත්ථා පල්ලඬ්ඨකං ආභුජිත්වා උජුං කායං පණ්ඩාය සිලාපථවියං පතිට්ඨගමානො සිනෙරු විය පඤ්ඤත්තෙ බුද්ධාසනෙ නිසීදි ආවෙලාවෙලා යමකයමකා ජබ්බණ්ණසනබුද්ධරස්මියො විස්සජ්ජෙන්තො. තාපි රස්මියො පාතිමත්තා ජත්තමත්තා කුටාගාරකුච්ඡිමත්තා ඡිජ්ජිත්වා ඡිජ්ජිත්වා ගගනතලෙ විජ්ජුලතා විය සඤ්චරිංසු, අණ්ණවකුච්ඡිං බොහෙන්වා බාලසුරියුග්ගමනකාලො විය අහොසි. හික්ඛුසඬ්ඨෙසොපි සත්ථාරං වන්දිත්වා ගරුචිත්තං පච්චුපට්ඨපෙන්වා රත්තකම්බලසාණියා පරික්ඛිපන්තො විය පරිවාරෙන්වා නිසීදි. සත්ථා බ්‍රහ්මස්සරං නිව්ඡාරෙන්තො හික්ඛු ආමන්තෙන්වා “න, හික්ඛෙවෙ, හික්ඛුනා නාම කාමචිතක්කං බ්‍යාපාදචිතක්කං විහිංසාචිතක්කන්ති ඉමෙ තයො අකුසලචිතක්කෙ චිතක්කෙතුං වට්ටති. අත්තො උප්පන්තකිලෙසො හි ‘පරිත්තකො’ති අවමඤ්ඤිතුං න වට්ටති, කිලෙසො නාම පච්චාමිත්තසදිසො. පච්චාමිත්තො ව බුද්දකො නාම නත්ථි, ඔකාසං ලහිත්වා විනාසමෙව පාපෙති, එවමෙව අප්පමත්තකොපි කිලෙසො උප්පජ්ජිත්වා වඩ්ඪිතුං ලහන්තො මහාවිනාසං පාපෙති. කිලෙසො නාමෙස හලාහලවිසුපමො උප්පාටිතවිජ්ඣිගණ්ඩසදිසො ආසිවිසපටිභාගො අසනිඅග්ගිසදිසො අල්ලිසිතුං න යුත්තො ආසඬ්ඨිකිතබ්බො. උප්පන්තූප්පන්තක්කණෙයෙව පටිසඬ්ඨානබලෙන භාවනාබලෙන යථා මුහුත්තමිති හදයෙ අට්ඨන්වා පදුමිතිපත්තා උදකබිත්තු විය විවට්ටති, එවං පජහිතබ්බො. පොරාණකපණ්ඩි තාපි අප්පමත්තකම්භි කිලෙසං ගරහිත්වා යථා පුත අබ්භන්තරෙ නූප්පජ්ජති, එවං නිග්ගණ්හිංසු”ති වත්වා අතීතං ආහරි.

අතීතෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙන්තෙ බොධිසත්තො සිඬ්ගාලයොනියං පටිසන්ධිං ගහෙන්වා අරඤ්ඤෙ නදිතීරෙ නිවාසං කප්පෙසි. අටෙකො ජරහත්ථි ගඬ්ගාතීරෙ කාලමකාසි. සිඬ්ගාලො ගොවරප්පසුතො තං මතහත්ථිසරීරං දිස්වා “මහා මෙ ගොවරො උප්පන්නො”ති ගන්ත්වා තං සොණ්ඨෙ ඩංසි, නඬ්ගලිසාය දට්ඨකාලො විය අහොසි. සො “නත්ථෙත්ථ බාදිතබ්බයුත්තක”න්ති දන්තෙසු ඩංසි, ථම්මෙ දට්ඨකාලො විය අහොසි. කණ්ණෙ ඩංසි, සුප්පකොටියං දට්ඨකාලො විය අහොසි. උදරෙ ඩංසි, කුසුලෙ දට්ඨකාලො විය අහොසි. පාදෙ ඩංසි, උදුක්කලෙ දට්ඨකාලො විය අහොසි. නඬ්ගුට්ඨෙ ඩංසි, මුසලෙ දට්ඨකාලො විය අහොසි. සො “එත්ථාපි නත්ථි

බාදිතබ්බයුත්තක” න්ති සබ්බත්ථ අස්සාදං අලහන්තො වච්චමග්ගෙ ඩංසි, මුදුපුච්චෙ දට්ඨකාලො විය අහොසි. සො “ලද්ධං දානි මෙ ඉමස්මිං සරිරෙ මුදු බාදිතබ්බයුත්තකට්ඨාන” න්ති තතො පට්ඨාය බාදන්තො අන්තොකුච්ඡිං පච්ඡිත්ථා වක්කහදයාදීනි බාදිත්ථා පිපාසිතකාලෙ ලොහිතං පිච්ඡිත්ථා නිපජ්ජිතුකාමකාලෙ උදරං පත්ථරිත්ථා නිපජ්ජති.

අට්ඨස්ස එතදහොසි – “ඉදං හත්ථිසරිරං මය්හං නිවාසසුඛතාය ගෙහසදිසං, බාදිතුකාමතාය සති පහුතමංසං, කිං දානි මෙ අඤ්ඤත්ථ කම්ම” න්ති සො අඤ්ඤත්ථ අගන්ත්ථා හත්ථිකුච්ඡියංයෙව මංසං බාදිත්ථා වසති. ගච්ඡන්තෙ ගච්ඡන්තෙ කාලෙ නිදාසෙ වාතසම්ඵස්සෙන වෙච්ච සුරියරස්මිසන්තාපෙන ව තං කුණපං සුස්සිත්ථා වලියො ගණ්ඨි, සිඬගාලස්ස පච්චිද්ධාරං පිහිතං, අන්තොකුච්ඡියං අන්ධකාරො අහොසි. සිඬගාලස්ස ලොකන්තරිකනිවාසො විය ජාතො. කුණපෙ සුස්සන්තෙ මංසම්පි සුස්සි, ලොහිතම්පි පච්ඡිජ්ජි. සො නික්ඛමනද්ධාරං අලහන්තො භයජ්ජන්තො හුත්ථා සන්ධාවන්තො ඉතො විතො ව පහරිත්ථා නික්ඛමනද්ධාරං පරියෙසමානො විවරති. එවං තස්මිං උක්ඛලියං පිට්ඨපිණ්ඩි විය අන්තොකුච්ඡියං පච්චමානෙ කතිපාහච්චයෙන මහාමෙසො පාවස්සි. අට්ඨං කුණපං තෙමෙත්ථා උට්ඨාය පකතිසංස්ථානෙන අට්ඨාසි. වච්චමග්ගො විචටො හුත්ථා තාරකා විය පඤ්ඤාසි. සිඬගාලො තං ඡිද්දං දිස්වා “ඉදානි මෙ ජීවිතං ලද්ධං” න්ති යාව හත්ථිසීසා පටික්කම්ත්ථා වෙගෙන පක්ඛන්දිත්ථා වච්චමග්ගං සිසෙන පහරිත්ථා නික්ඛම්. තස්ස සඤ්ජන්තසරිරන්තා සබ්බලොමානි වච්චමග්ගෙ අල්ලියිංසු. සො තාලක්ඛන්ධසදිසෙන නිල්ලොමෙන සරිරෙන උබ්බිග්ගචිත්තො මුහුත්තං ධාවිත්ථා නිවත්තිත්ථා නිසින්තො සරිරං ඔලොකෙන්ථා “ඉදං දුක්ඛං මය්හං න අඤ්ඤෙන කතං, ලොහහෙතු පන ලොහකාරණා ලොහං නිස්සාය මයා එතං කතං, ඉතො දානි පට්ඨාය න ලොහවසිකො භවිස්සාමි, පුන හත්ථිසරිරං නාම න පච්ඡිස්සාමි” ති සංවිග්ගහදයො හුත්ථා ඉමං ගාථමාහ –

148. “නාහං පුනං න ච පුනං, න වාපි අපුනජ්ජනං;
හත්ථිබොන්දිං පචෙක්ඛාමි, තථා හි භයතජ්ජිතො” ති.

තත්ථ න වාපි අපුනජ්ජනන්ති අ-කාරො නිපාතමත්තො. අයං පනෙතිස්සා සකලායපි ගාථාය අත්ථො – අහඤ්ඨි ඉතො පුන, තතො ච පුනාති චුත්තවාරතො පුන තතොපි ච පුනජ්ජනං වාරණසරිරසඬ්ඛාතං හත්ථිබොන්දිං න පචෙක්ඛාමි. කිංකාරණා? තථා හි භයතජ්ජිතො, තථා හි අහං ඉමස්මිඤ්ඤෙව පචෙසනෙ භයතජ්ජිතො මරණභයෙන සන්තාසං සංවෙගං ආපාදිතොති.

එවඤ්ච පන වත්ථා තතොව පලායිත්ථා පුන තං වා අඤ්ඤං වා හත්ථිසරිරං නිවත්තිත්ථාපි න ඔලොකෙසි. තතො පට්ඨාය න ලොහවසිකො අහොසි.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්ථා “භික්ඛවෙ, අන්තො උප්පන්නකිලෙසස්ස නාම වඩ්ඪීතුං අදත්ථා තත්ථ තත්ථෙව නං නිග්ගණ්ඨිතුං වට්ඨති” ති වත්ථා සච්චානි පකාසෙන්ථා ජාතකං සමොධානෙසි. සච්චපරියොසානෙ පඤ්චසතාපි තෙ භික්ඛු අරහන්තෙ පතිට්ඨහිංසු, අවසෙසෙසු කෙචි සොතාපන්නා, කෙචි සකදාගාමීනො, කෙචි අනාගාමීනො අහෙසුං. තදා සිඬගාලො අහමෙව අහොසිත්ති.

[149] 9. එකපණ්ණො ජාතකවණ්ණනා අට්ඨමා. සිඬගාලජාතකවණ්ණනා අට්ඨමා.

එකපණ්ණො අයං රුක්ඛොති ඉදං සත්ථා වෙසාලිං උපනිස්සාය මහාවනෙ කුටාගාරසාලායං විහරන්තො වෙසාලිකං දුට්ඨලිච්ඡිකුමාරං ආරබ්භ කටෙසි. තස්මිඤ්ඨි කාලෙ වෙසාලිනගරං ගාචුතගාචුතන්තරෙ තීඨි පාකාරෙහි පරික්ඛිත්තං තීසු යානෙසු ගොපුරට්ඨාලකයුත්තං පරමසොහග්ගජ්ජන්තං. තත්ථ නිව්චකාලං රජ්ජං කාරෙන්ථා වසන්තානඤ්ඤෙව රාජුනං සත්ත සහස්සානි සත්ත සතානි සත්ත ව රාජානො භොන්ති, තත්තකායෙව උපරාජානො, තත්තකා සෙනාපතීනො, තත්තකා භණ්ඩාගාරිකා. තෙසං රාජකුමාරානං අන්තරෙ එකො දුට්ඨලිච්ඡිකුමාරො නාම අහොසි කොධනො වණ්ඨො ඵරුසො සාහසිකො, දණ්ඨෙන සට්ඨිතආසිච්ඡො විය නිව්චං පජ්ජලිතො කොධෙන. තස්ස පුරතො ද්වෙ තීණි වචනානි කටෙතුං සමත්ථො නාම නත්ථි. තං නෙව මාතාපිතරො, න ඤාතයො, න මිත්තසුභජ්ජා සික්ඛාපෙතුං සක්ඛිංසු. අට්ඨස්ස මාතාපිතුනං එතදහොසි “අයං කුමාරො අතිඵරුසො සාහසිකො, යපෙන්ථා සම්මාසම්බුද්ධං අඤ්ඤො ඉමං විනෙතුං සමත්ථො නාම නත්ථි, බුද්ධවෙනෙයොන භවිත්ඛි” න්ති. තෙ තං ආදාය සත්ථු සන්තිකං ගන්ත්ථා වන්දිත්ථා ආහංසු “හන්තෙ, අයං කුමාරො වණ්ඨො ඵරුසො කොධෙන පජ්ජලති, ඉමස්ස ඔවාදං දෙථා” ති.

සත්ථා තං කුමාරං ඔවදි – “කුමාර, ඉමෙසු නාම සත්තෙසු වණ්ඨෙන ඵරුසෙන සාහසිකෙන විභෙදකජාතිකෙන න භවිත්ඛි, ඵරුසවාචො ච නාම විජාතමාතුයාපි පිතුනොපි පුත්තදාරස්සපි භාතිහගිනීනම්පි පජාපතියාපි මිත්තබන්ධවානම්පි අජ්ජියො භොති අමනාපො, ඩංසිතුං ආගච්ඡන්තො සජ්ජො විය, අට්ඨියං උට්ඨිතවොරො විය, බාදිතුං ආගච්ඡන්තො යක්ඛො විය ච උබ්බෙජ්ජියො හුත්ථා දුතියවිත්තවාරෙ නිරයාදිසු නිබ්බත්ති. දිට්ඨෙයෙව ච ධම්මෙ කොධනො පුග්ගලො මණ්ඩිතපසාධිතොපි දුබ්බණ්ණොව භොති, පුණ්ණවන්දසස්සිරිකම්පිස්ස මුඛං ජාලාභිතපදුමං විය මලග්ගහිතකඤ්චනාදාසමණ්ඩලං විය ච චිරුපං භොති දුද්දසිකං. කොධං නිස්සාය හි සත්තා සත්ථං ආදාය අත්තනාව අත්තනාං පහරන්ති, විසං බාදන්ති, රජ්ජයා උබ්බන්ධන්ති, පපානා පපනන්ති. එවං කොධවසෙන කාලං කත්ථා නිරයාදිසු උප්පජ්ජන්ති, විභෙදකජාතිකාපි දිට්ඨෙව ධම්මෙ ගරහං පත්ථා කායස්ස හෙදා නිරයාදිසු උප්පජ්ජන්ති, පුන මනුස්සන්තං ලභිත්ථා විජාතකාලතො පට්ඨාය රොගබහුලාව භොන්ති. වක්ඛුරොගො

සෞතරොගොතිආදීසු ව රොගෙසු එකතො උට්ඨාය එකස්මිං පතන්ති, රොගෙන අපරිමුක්තාව හුන්වා නිව්වං දුක්ඛිතාව හොන්ති, තස්මා සබ්බෙසු සත්තෙසු මෙත්තචිත්තෙන භිතචිත්තෙන මුදුවිත්තෙන භවිතබ්බං. එවරුපො හි පුත්ගලො නිරයාදිභයෙහි න පරිමුච්චති”ති. සො කුමාරො සත්ථු ඔවාදං සුත්වා එකොවාදෙනෙව නිහතමානො දන්තො නිබ්බිසෙවනො මෙත්තචිත්තො මුදුවිත්තො අහොසි. අඤ්ඤං අක්කොසන්තම්පි පහරන්තම්පි නිවත්තිත්වා න ඔලොකෙසි, උද්ධට්ඨායො විය සප්පො, අළුවිජින්නො විය කක්කට්ඨකො, ඡින්නවිසාණො විය ව උසහො අහොසි.

තස්ස තං පචන්තිං ඤත්වා භික්ඛු ධම්මසභායං කථං සමුට්ඨාපෙසුං “ආවුසො, දුට්ඨලිච්ඡවිකුමාරං සුවිරම්පි ඔවදිත්වා නෙව මාතාපිතරො, න ඤාතිමිත්තාදයො දමෙතුං සක්ඛිංසු, සම්මාසම්බුද්ධො පන තං එකොවාදෙනෙව දමෙත්වා නිබ්බිසෙවනං කත්වා මත්තවර්තරණං විය සමුග්ගහිතානෙඤ්ජකාරණං අකාසි. යාව සුභාසිතං විදං – ‘හත්ථීදමකෙන, භික්ඛවෙ, හත්ථීදම්මො සාරිතො එකංයෙව දිසං ධාවති පුරත්ථිමං වා පච්ඡිමං වා උත්තරං වා දක්ඛිණං වා. අස්සදමකෙන...පෙ.... ගොදමකෙන...පෙ.... දක්ඛිණං වා. තථාගතෙන හි, භික්ඛවෙ, අරහතා සම්මාසම්බුද්ධෙන පුරිසදම්මො සාරිතො අට්ඨ දිසා විධාවති, රුපි රූපානි පස්සති. අයමෙකා දිසා...පෙ.... සො වුවච්ඡි ‘යොග්ගාවරියානං අනුත්තරො පුරිසදම්මසාරථී’ති (ම. නි. 3.312). න හි, ආවුසො, සම්මාසම්බුද්ධෙන සදිසො පුරිසදම්මසාරථී නාම අත්ථී”ති. සත්ථා ආගන්ත්වා “කාය නුත්ථ, භික්ඛවෙ, එතරහි කථාය සන්තිසින්නා”ති පුච්ඡිත්වා “ඉමාය නාමා”ති චුත්තෙ “න, භික්ඛවෙ, ඉදානෙවෙස මයා එකොවාදෙනෙව දම්මො, පුබ්බෙපාභං ඉමං එකොවාදෙනෙව දමෙසි”න්ති වත්වා අතීතං ආහරි.

අතීතෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙන්නෙ බොධිසත්තො උදිච්චබ්‍රාහ්මණකුලෙ නිබ්බන්තිත්වා වයප්පත්තො තක්කසිලායං තයො වෙදෙ සබ්බස්පාති ව උග්ගහෙත්වා කිඤ්චි කාලං සරාවාසං වසිත්වා මාතාපිතුනං අව්වයෙන ඉසිපබ්බජ්ජං පබ්බජිත්වා අභිඤ්ඤා ව සමාපත්තියො ව නිබ්බන්තෙත්වා භිමවන්තෙ වාසං කප්පෙසි. තත්ථ චිරං වසිත්වා ලොණම්බිලසෙවනත්ථාය ජනපදං ගන්ත්වා බාරාණසිං පත්වා රාජ්‍යයානෙ වසිත්වා පුනදිවසෙ සුනිවත්ථො සුපාරුතො තාපසාකප්පසම්පන්නො භික්ඛාය නගරං පවිසිත්වා රාජඛිගණං පාපුණි. රාජා සිහපඤ්ජරෙන ඔලොකෙන්නො තං දිස්වා ඉරියාපටෙ පසිදිත්වා “අයං තාපසො සන්තින්ද්‍රියො සන්තමානසො යුගමත්තදසො, පදවාරෙ පදවාරෙ සහස්සත්ථවිකං යපෙන්නො විය සිහවිජම්භිතෙන ආගච්ඡති. සවෙ සන්තම්මො නාමෙකො අත්ථී, ඉමස්ස තෙනබ්බන්තරෙ භවිතබ්බ”න්ති චිත්තෙත්වා එකං අමච්චං ඔලොකෙසි. සො “කිං කරොමි, දෙවා”ති ආහ. එතං “තාපසං ආනෙහි”ති. සො “සාධු, දෙවා”ති බොධිසත්තං උපසඩ්ධමිත්වා වන්දිත්වා හත්ථතො භික්ඛාභාජනං ගහෙත්වා “කිං, මහාපුඤ්ඤා”ති චුත්තෙ “හත්තෙ, රාජා තං පක්කොසති”ති ආහ. බොධිසත්තො “න මයං රාජකුලපකා, හෙමවන්තිකා නාමම්භා”ති ආහ. අමච්චො ගන්ත්වා තමත්ථං රඤ්ඤො ආරොවෙසි. රාජා “අඤ්ඤො අම්භාකං කුලුපකො නත්ථී, ආනෙහි න”න්ති ආහ. අමච්චො ගන්ත්වා බොධිසත්තං වන්දිත්වා යාවිත්වා රාජනිවෙසනං පවෙසෙසි.

රාජා බොධිසත්තං වන්දිත්වා සමුස්සිතසෙතච්ඡත්තෙ කඤ්චනපල්ලඬකෙ නිසිදාපෙත්වා අත්තනො පටියන්තං නානග්ගරසභොජනං භොජෙත්වා “කහං, හත්තෙ, වසථා”ති පුච්ඡි. “හෙමවන්තිකා මයං, මහාරාජා”ති. “ඉදානි කහං ගච්ඡථා”ති? “වස්සාරත්තානුරූපං සෙනාසනං උපධාරෙම, මහාරාජා”ති. “තෙන හි, හත්තෙ, අම්භාකඤ්ඤෙව උය්‍යානෙ වසථා”ති පටිඤ්ඤං ගහෙත්වා සයම්පි භුඤ්ජිත්වා බොධිසත්තං ආදාය උය්‍යානං ගන්ත්වා පණ්ණසාලං මාපෙත්වා රත්තිට්ඨානදිවාට්ඨානාපි කාරෙත්වා පබ්බජිතපරික්ඛාරෙ දත්වා උය්‍යානපාලං පටිච්ඡාපෙත්වා නගරං පාවිසි. තතො පට්ඨාය බොධිසත්තො උය්‍යානෙ වසති. රාජාපිස්ස දිවසෙ දිවසෙ ද්විත්තික්ඛන්තුං උපට්ඨානං ගච්ඡති.

තස්ස පන රඤ්ඤො දුට්ඨකුමාරො නාම පුත්තො අහොසි වණ්ඨො ඵරුසො, නෙව නං රාජා දමෙතුං අසක්ඛි, න සෙසඤ්ඤාතකා. අමච්චාපි බ්‍රාහ්මණගහපතිකාපි එකතො හුන්වා “සාමි, මා එවං කරි, එවං කාතුං න ලබ්භා”ති කුප්ඤ්ඤිත්වා කට්ඨෙත්තාපි කථං ගාභාපෙතුං නාසක්ඛිංසු. රාජා චිත්තෙසි “යපෙත්වා මම අයං භිමවන්තතාපසං අඤ්ඤො ඉමං කුමාරං දමෙතුං සමත්ථො නාම නත්ථී, සොයෙව නං දමෙස්සති”ති. සො කුමාරං ආදාය බොධිසත්තස්ස සන්තිකං ගන්ත්වා “හත්තෙ, අයං කුමාරො වණ්ඨො ඵරුසො, මයං ඉමං දමෙතුං න සක්කොම, තුම්භෙ නං එකෙන උපායෙන සික්ඛාපෙථා”ති කුමාරං බොධිසත්තස්ස නිය්‍යාදෙත්වා පක්කාමි. බොධිසත්තො කුමාරං ගහෙත්වා උය්‍යානෙ විවරන්තො එකතො එකෙන, එකතො එකෙනානි ද්විතියෙව පත්තෙහි එකං නිම්බපොතකං දිස්වා කුමාරං ආහ – “කුමාර, එතස්ස තාව රුක්ඛපොතකස්ස පණ්ණං බාදිත්වා රසං ජානාහි”ති? සො තස්ස එකං පත්තං බාදිත්වා රසං ඤත්වා “ධි”ති සහ බෙළෙන භූමියං නුට්ඨාහි. “කිං එතං, කුමාරා”ති චුත්තෙ “හත්තෙ, ඉදානෙවෙස රුක්ඛො හලාහලවිසුපමො, වඩ්ඪන්තො පන බහු මනුස්සෙ මාරෙස්සති”ති තං නිම්බපොතකං උප්පාටෙත්වා හත්ථෙහි පරිමද්දිත්වා ඉමං ගාථමාහ –

149. “එකපණ්ණො අයං රුක්ඛො, න භූමියා චතුරඬගුලො;
එලෙන විසකප්පෙන, මහායං කිං හවිස්සති”ති.

තත්ථ එකපණ්ණොති උභොසු පස්සෙසු එකෙකපණ්ණො. න භූමියා චතුරඬගුලොති භූමිතො චතුරඬගුලමත්තම්පි න වඩ්ඪිතො. එලෙනානි එලරසෙන. විසකප්පෙනානි හලාහලවිසසදිසෙන. එවං බුද්දකොපි සමානො එවරුපෙන තිත්තකෙන පණ්ණොන සමන්තාගතොති අත්ථො. මහායං කිං හවිස්සති යදා පනායං වුද්ධිප්පත්තො මහා හවිස්සති, තදා කිං නාම හවිස්සති, අද්ධා මනුස්සමාරකො හවිස්සති එතං උප්පාටෙත්වා මද්දිත්වා ඡඩ්ඨෙසිත්ති ආහ.

අප්‍රේමය නොමැතිව සිටින අයට “කුමාර, ත්වං ඉමං නිම්බපොතකං ‘ඉදානෙව එවංතිත්තකො, මහල්ලකකාලෙ කිං භවිස්සති, කුතො ඉමං නිස්සාය වුඩ්ඪී’ති උප්පාටෙත්වා මද්දිත්වා ඡඩ්ඞෙසී? යථා ත්වං එතස්මිං පටිපජ්ජී, එවමෙව තව රට්ඨවාසීනොපි ‘අයං කුමාරො දහරකාලෙයෙව එවං චණ්ඩො ඵරුසො, මහල්ලකකාලෙ රජ්ජං පත්වා කිං නාම කරිස්සති, කුතො අම්භාකං එතං නිස්සාය වුඩ්ඪී’ති තව කුලසන්නකං රජ්ජං අදත්වා නිම්බපොතකං විය තං උප්පාටෙත්වා රට්ඨා පබ්බාජනීයකම්මං කරිස්සන්ති, තස්මා නිම්බරුක්ඛපටිභාගතං හින්වා ඉතො පටියාය ඛන්තිමෙත්තානුද්දසමිපන්නො හොති”ති. සො තතො පටියාය නිහතමානො නිබ්බිසෙවනො ඛන්තිමෙත්තානුද්දසමිපන්නො හුත්වා බොධිසත්තස්ස ඔවාදෙ යත්වා පිතු අවිචයෙන රජ්ජං පත්වා දානාදීනි පුඤ්ඤානි කත්වා යථාකම්මං අගමාසි.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා “න, භික්ඛවෙ, ඉදානෙවෙස දුට්ඨලිච්ඡවිකුමාරො මයා දමිතො, පුබ්බෙපාභං එතං දමෙසිංයෙවා”ති වත්වා ජාතකං සමොධානෙසි – “තදා දුට්ඨකුමාරො අයං ලිච්ඡවිකුමාරො අහොසි, රාජා ආනන්දො, ඔවාදදායකතාපසො පන අහමෙව අහොසි”න්ති.

[150] 10. සඤ්ජීවජාතකවණ්ණනා එකපණ්ණජාතකවණ්ණනා නවමා.

අසන්නං යො පග්ගණ්හාතීති ඉදං සත්ථා වෙළවනෙ විහරන්තො අජාතසත්තුස්ස රඤ්ඤො අසන්නපග්ගහං ආරබ්භ කටෙසි. සො හි බුද්ධානං පටිකණ්ටකභූතෙ දුස්සිලෙ පාපධම්මෙ දෙවදත්තෙ පසිදිත්වා තං අසන්නං අසප්පුරිසං පග්ගස්ථ “තස්ස සක්කාරං කරිස්සාමි”ති බහුං ධනං පරිච්ඡිත්වා ගයාසීසෙ විහාරං කාරෙත්වා තස්සෙව වචනං ගහෙත්වා පිතරං ධම්මරාජානං සොතාපන්නං අරියසාවකං සාතෙත්වා අත්තනො සොතාපත්තිමග්ගස්ස උපනිස්සයං හින්දිත්වා මහාවිනාසං පත්තො. සො හි “දෙවදත්තො පට්ඨියං පට්ඨියො”ති සුත්වා “කච්චි නු බො මම්පි පට්ඨි ගිලෙය්‍යා”ති භීතතසිතො රජ්ජසුඛං න ලභති, සයනෙ අස්සාදසුඛං න වින්දති, තිබ්බකාරණාභිතුන්තො භත්ථිපොතො විය කම්පමානො විවරති. සො පට්ඨිං ඵලමානං විය, අවිච්ඡාලං නික්ඛන්තිං විය, පට්ඨියා අත්තානං ගිලියමානං විය, ආදිත්තාය ලොභපට්ඨියා උත්තානකං නිපජ්ජාපෙත්වා අයසුලෙහි කොටියමානං විය ව සමනුපස්සි. තෙනස්ස පහටකුක්කුටස්සෙව මුහුත්තම්පි කම්පමානස්ස අවත්ථානං නාම නාහොසි. සො සම්මාසම්බුද්ධං පස්සිතුකාමො බමාපෙතුකාමො පඤ්ඤං පුච්ඡිතුකාමො අහොසි, අත්තනො පන අපරාධමහන්තතාය උපසඩ්ධකම්මං න සක්කොති.

අප්පස්ස රාජගහනගරෙ කත්තිකරත්තිවාරෙ සම්පත්තෙ දෙවනගරං විය නගරෙ අලඬකතෙ මහාතලෙ අමච්චගණපරිවුත්තස්ස කඤ්චනාසනෙ නිසින්තස්ස ජීවකං කොමාරභව්වං අවිදුරෙ නිසින්තං දිස්වා එතදහොසි “ජීවකං ගහෙත්වා සම්මාසම්බුද්ධස්ස සන්තිකං ගම්ස්සාමි, න බො පන සක්කා මයා උජුකමෙව වත්තුං ‘අහං, සම්ම ජීවක, සයං ගත්තුං න සක්කොමි, එහි මං සත්ථු සන්තිකං නෙහි’ති, පරියායෙන පන රත්තිසම්පදං චණ්ණෙත්වා ‘කං නු බ්වජ්ජ මයං සමණං වා බ්‍රාහ්මණං වා පයිරුපාසෙය්‍යාම, යං නො පයිරුපාසනං විත්තං පසිදෙය්‍යා’ති වක්ඛාමි, තං සුත්වා අමච්චා අත්තනො අත්තනො සත්ථාරානං චණ්ණං කටෙස්සන්ති, ජීවකොපි සම්මාසම්බුද්ධස්ස චණ්ණං කටෙස්සති. අප්‍රේමය නොමැතිව සිටින අයට “කුමාර, ත්වං ඉමං නිම්බපොතකං ‘ඉදානෙව එවංතිත්තකො, මහල්ලකකාලෙ කිං භවිස්සති, කුතො ඉමං නිස්සාය වුඩ්ඪී’ති උප්පාටෙත්වා මද්දිත්වා ඡඩ්ඞෙසී? යථා ත්වං එතස්මිං පටිපජ්ජී, එවමෙව තව රට්ඨවාසීනොපි ‘අයං කුමාරො දහරකාලෙයෙව එවං චණ්ඩො ඵරුසො, මහල්ලකකාලෙ රජ්ජං පත්වා කිං නාම කරිස්සති, කුතො අම්භාකං එතං නිස්සාය වුඩ්ඪී’ති තව කුලසන්නකං රජ්ජං අදත්වා නිම්බපොතකං විය තං උප්පාටෙත්වා රට්ඨා පබ්බාජනීයකම්මං කරිස්සන්ති, තස්මා නිම්බරුක්ඛපටිභාගතං හින්වා ඉතො පටියාය ඛන්තිමෙත්තානුද්දසමිපන්නො හොති”ති. සො තතො පටියාය නිහතමානො නිබ්බිසෙවනො ඛන්තිමෙත්තානුද්දසමිපන්නො හුත්වා බොධිසත්තස්ස ඔවාදෙ යත්වා පිතු අවිචයෙන රජ්ජං පත්වා දානාදීනි පුඤ්ඤානි කත්වා යථාකම්මං අගමාසි.

අපේකො අමච්චො පුරණකස්සපස්ස චණ්ණං කටෙසි, එකො මක්ඛලිගොසාලස්ස, එකො අජිතකෙසකම්බලස්ස, එකො පකුඬකච්චායනස්ස, එකො සඤ්චයස්ස බෙලට්ඨපුත්තස්ස, එකො නාටපුත්තනිගණ්ඨස්සාති . රාජා තෙසං කථං සුත්වා තුණ්හි අහොසි. සො හි ජීවකස්සෙව මහාඅමච්චස්ස කථං පව්වාසිසති. ජීවකොපි “රඤ්ඤො මං ආරබ්භ කටිතෙයෙව ජානිස්සාමි”ති අවිදුරෙ තුණ්හි නිසිදි. අප්‍රේමය නොමැතිව සිටින අයට “කුමාර, ත්වං ඉමං නිම්බපොතකං ‘ඉදානෙව එවංතිත්තකො, මහල්ලකකාලෙ කිං භවිස්සති, කුතො ඉමං නිස්සාය වුඩ්ඪී’ති උප්පාටෙත්වා මද්දිත්වා ඡඩ්ඞෙසී? යථා ත්වං එතස්මිං පටිපජ්ජී, එවමෙව තව රට්ඨවාසීනොපි ‘අයං කුමාරො දහරකාලෙයෙව එවං චණ්ඩො ඵරුසො, මහල්ලකකාලෙ රජ්ජං පත්වා කිං නාම කරිස්සති, කුතො අම්භාකං එතං නිස්සාය වුඩ්ඪී’ති තව කුලසන්නකං රජ්ජං අදත්වා නිම්බපොතකං විය තං උප්පාටෙත්වා රට්ඨා පබ්බාජනීයකම්මං කරිස්සන්ති, තස්මා නිම්බරුක්ඛපටිභාගතං හින්වා ඉතො පටියාය ඛන්තිමෙත්තානුද්දසමිපන්නො හොති”ති. සො තතො පටියාය නිහතමානො නිබ්බිසෙවනො ඛන්තිමෙත්තානුද්දසමිපන්නො හුත්වා බොධිසත්තස්ස ඔවාදෙ යත්වා පිතු අවිචයෙන රජ්ජං පත්වා දානාදීනි පුඤ්ඤානි කත්වා යථාකම්මං අගමාසි.

රාජා සම්පුණ්ණමනොරථො හුත්වා “තෙන හි, සම්ම ජීවක, භත්ථියානානි කප්පාපෙහි”ති යානානි කප්පාපෙත්වා මහන්තෙන රාජානුභාවෙන ජීවකම්බවනං ගන්ත්වා තත්ථ මණ්ඩලමාලෙ භික්ඛුසඩ්ඨපරිවුත්තං තථාගතං දිස්වා සන්නවිච්චේකො මහානාථො විය නිච්චලං භික්ඛුසඩ්ඨං ඉතො විතො ව අනුච්ලොකෙත්වා “ඵවරුපා නාම මෙ පරිසා න දිට්ඨපුබ්බා”ති ඉරියාපටෙයෙව පසිදිත්වා සඩ්ඨස්ස අඤ්ජලිං පග්ගණ්හින්වා ථුතිං කත්වා භගවන්තං වන්දිත්වා එකමන්තං නිසින්තො සාමඤ්ඤඵලපඤ්ඤං පුච්ඡී. අප්පස්ස භගවා ද්විති භාණවාරෙහි පටිමණ්ඩිතං සාමඤ්ඤඵලසුත්තං (දී. නි. 1.150 ආදයො) කටෙසි. සො සුත්තපරියොසානෙ අත්තමනො භගවන්තං බමාපෙත්වා උට්ඨායාසනා පදක්ඛිණං කත්වා පක්කාමි. සත්ථා අවිරපක්කන්තස්ස රඤ්ඤො භික්ඛු ආමන්තෙත්වා “බතායං, භික්ඛවෙ, රාජා, උපහතායං, භික්ඛවෙ, රාජා. සවායං, භික්ඛවෙ, රාජා ඉස්සරියස්ස කාරණා පිතරං ධම්මිකං ධම්මරාජානං ජීවිතා න වොරොපෙස්සථ, ඉමස්මිංයෙව ආසනෙ විරජං චිතමලං ධම්මවක්ඛුං උප්පජ්ජිස්සථ. දෙවදත්තං නිස්සාය අසන්නපග්ගහං කත්වා සොතාපත්තිඵලා පරිහිනො”ති ආහ.

පුනර්වයෙහි භික්ෂු ධම්මසභායං කථං සමුට්ඨාපෙසුං “ආවුසො, අජාතසත්තු කිර අසන්නපග්ගහං කත්වා දුස්සීලං පාපධම්මං දෙවදත්තං නිස්සාය පිතුසාතකකම්මස්ස කත්තා සොනාපත්තිඵලා පරිහීනො, දෙවදත්තෙන නාසිතො රාජා”ති. සත්ථා ආගන්ත්වා “කාය නුත්ථ, භික්ඛවෙ, එතරහි කථාය සන්නිසින්නා”ති පුච්ඡිත්වා “ඉමාය නාමා”ති චුත්තෙ “න, භික්ඛවෙ, අජාතසත්තු ඉදානෙව අසන්නපග්ගහං කත්වා මහාවිනාසං පත්තො, පුබ්බෙපෙස අසන්නපග්ගහෙනෙව අත්තානං නාසෙසී”ති වත්වා අතීතං ආහරි.

අතීතෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරොත්තෙ බොධිසත්තො මහාවිහවෙ බ්‍රාහ්මණකුලෙ නිබ්බන්තිත්වා වයප්පත්තො තක්කසීලං ගන්ත්වා සබ්බසිප්පානි උග්ගණ්හිත්වා බාරාණසියං දිසාපාමොක්ඛො ආවරියො හුත්වා පඤ්ච මාණවකසතානි සිප්පං වාවෙසි. තෙසු මාණවෙසු එකො සඤ්ජීවො නාම මාණවො අත්ථී, බොධිසත්තො තස්ස මතකුට්ඨාපනකමන්තං අදාසි. සො උට්ඨාපනකමන්තමෙව ගහෙත්වා පටිබාහනමන්තං පන අග්ගහෙත්වා එකදිවසං මාණවෙහි සද්ධිං දාරුඅත්ථාය අරඤ්ඤං ගන්ත්වා එකං මතබ්‍යග්ගං දිස්වා මාණවෙ ආහ “හො, ඉමං මතබ්‍යග්ගං උට්ඨාපෙස්සාමී”ති. මාණවා “න සක්ඛිස්සමී”ති ආහංසු. “පස්සන්තානඤ්ඤෙව වො තං උට්ඨාපෙස්සාමී”ති. “සවෙ, මාණව, සක්කොසි, උට්ඨාපෙහි”ති. එවඤ්ච පන වත්වා තෙ මාණවා රුක්ඛං අභිරුහිංසු. සඤ්ජීවො මන්තං පරිවත්තෙත්වා මතබ්‍යග්ගං සක්ඛරාහි පහරි, බ්‍යග්ගො උට්ඨාය වෙගෙනාගන්ත්වා සඤ්ජීවං ගලනාළියං ඩංසිත්වා ජීවිතක්ඛයං පාපෙත්වා තත්ථෙව පති, සඤ්ජීවොපි තත්ථෙව පති. උභොපි එකට්ඨානෙයෙව මතා නිපජ්ජිංසු.

මාණවා දාරුනි ආදාය ආගන්ත්වා තං පවත්තිං ආවරියස්ස ආරොවෙසුං. ආවරියො මාණවෙ ආමන්තෙත්වා “තාතා, අසන්නපග්ගහකාරා නාම අයුත්තට්ඨානෙ සක්කාරසම්මානං කරොත්තා එවරුපං දුක්ඛං පටිලභන්තියෙවා”ති වත්වා ඉමං ගාථමාහ –

150. “අසන්නං යො පග්ගණ්හාති, අසන්නං වූපසෙවති;
තමෙව සාසං කුරුතෙ, බ්‍යග්ගො සඤ්ජීවිකො යථා”ති.

තත්ථ අසන්නන්ති තීහි දුච්චරිතෙහි සමන්තාගතං දුස්සීලං පාපධම්මං. යො පග්ගණ්හාති ඛත්තියාදීසු යො කොචි එවරුපං දුස්සීලං පබ්බජිතං වා චීවරාදිසම්පදානෙන, ගහට්ඨං වා උපරජ්ජසෙනාපතිට්ඨානාදිසම්පදානෙන පග්ගණ්හාති, සක්කාරසම්මානං කරොතිති අත්ථො. අසන්නං වූපසෙවතිති යො ව එවරුපං අසන්නං දුස්සීලං උපසෙවති හජති පයිරුපාසති. තමෙව සාසං කුරුතෙති තමෙව අසන්නපග්ගණ්හකං සො දුස්සීලො පාපපුග්ගලො සසති සංඛාදති විනාසං පාපෙති. කථං? බ්‍යග්ගො සඤ්ජීවිකො යථාති, යථා සඤ්ජීවෙන මාණවෙන මන්තං පරිවත්තෙත්වා මතබ්‍යග්ගො සඤ්ජීවිකො ජීවිතසම්පදානෙන සම්පග්ගහිතො අත්තනො ජීවිතදායකං සඤ්ජීවමෙව ජීවිතා වොරොපෙත්වා තත්ථෙව පාතෙසි, එවං අඤ්ඤොපි යො අසන්නපග්ගහං කරොති, සො දුස්සීලො තං අත්තනො සම්පග්ගාහකමෙව විනාසෙති. එවං අසන්නසම්පග්ගාහකා විනාසං පාපුණන්තිති.

බොධිසත්තො ඉමාය ගාථාය මාණවානං ධම්මං දෙසෙත්වා දානාදීනි පුඤ්ඤානි කත්වා යථාකම්මං ගතො.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා ජාතකං සමොධානෙසි – “තදා මතබ්‍යග්ගසුට්ඨාපනකො මාණවො අජාතසත්තු අහොසි, දිසාපාමොක්ඛො ආවරියො පන අහමෙව අහොසී”න්ති.

සඤ්ජීවජාතකවණ්ණනා දසමා.

කකණ්ටකවග්ගො පන්තරසමො.

තස්සුද්දානං –

ගොධසිඬ්ගාලවිරොවං, නඬ්ගුට්ඨරාධකාකඤ්ච;
පුප්ථරත්තඤ්ච සිඬ්ගාලං, එකපණ්ණඤ්ච සඤ්ජීවං.

අථ වග්ගද්දානං –

අපණ්ණකො සීලවග්ගො, කුරුඬ්ගො ච කුලාවකො;
අත්ථකාමො ච ආසිසො, ඉත්ථීවරුණපායිමිහා.

ලිත්තො පරොසතං හංචි, කුසනාලා සම්පදානො;
කකණ්ටකො පන්තරස, සතපණ්ණාස ජාතකාති.

එකකනිපාතවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

(පඨමො භාගො නිට්ඨිතො).

